Stjórnartíðindi
1968 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 142, 145, 233, 254, 325, 355, 388, 411, 456, 501, 523, 525, 572, 590, 592, og 620.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1968

B-DEILD

REYKJAVÍK — 1968
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.
Reikningar.
Skrá um hlutafélög.
Skrá um firmatilkynningar.
Vörumerkjaauglýsingar.
Auglýsingar um útkomin lög m. m.
Embætti, sýslanir m. m.
Sendiherrar og ræðismenn.
Heiðursmerki.
Einkaleyfi.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
3	2. jan.	Reglur um umferð og athafnir í kirkjugörðum Reykjavíkur, lóðum þeirra og löndum	3—5
1	4. jan.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Reykjavík og flughöfnina í Skerjafirði, nr. 26 31. janúar 1967, sbr. auglýsingu um breytingu á þeirri gjaldskrá, nr. 24 10. marz 1967	1
4	6. jan.	Reglugerð um umferðarbann, lækkun hámarkshraða o. fl. í sambandi við gildistöku hægri umferðar	5—7
19	S. d.	Auglýsing um nýja Lyfjaverðaskrá II og um viðauka nr. 1 og 2 við hana	42
17	9. jan.	Auglýsing um innflutningskvóta	41
5	12. jan	Reglugerð um geislavarnir ríkisins	7—10
6	15. jan.	Skipulagsskrá fyrir vistheimilið Sólborg á Akureyri	10—12
2	22. jan.	Reglugerð um samræmt gagnfræðapróf	2—3
7	S. d.	Reglur um styrkveitingar til iðnaðarmanna vegna framhaldsnáms erlendis	12
8	23. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	13—17
9	24. jan.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	17
10	S. d.	Bréf menntamálaráðuneytisins um breyting á reglum um einkunnagjöf í Menntaskólanum á Akureyri	18
11	S. d.	Jarðræktarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Austurlands	18—22
12	25. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Mývatns	23—24
13	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hveragerðis	25—28
14	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss	29—32
15	26. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Stokkseyrar	33—36
16	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka	37—40
21	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Ísafjarðar	45—48

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
22	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar	48—50
18	29. jan.	Reglur um úthlutun styrkja samkvæmt 9. gr. laga nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki	42
23	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum	50
24	S. d.	Auglýsing um skipulag í Biskupstungnahreppi í Árnessýslu	51
25	30. jan.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	51
26	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Sauðárkróks	52—54
27	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	55—58
28	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	58—60
29	1. febr.	Skipulagsskrá Grafreitssjóðs Jónasar Þorbergssonar í Einarsstaðakirkjugarði	60—61
30	3. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa, nr. 59 3. febrúar 1966	61—62
31	7. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps	62—65
32	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	65—69
33	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	69—72
34	8. febr.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	72
35	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	73—75
36	S. d.	Samþykkt um forkaupsrétt Neskaupstaðar að fasteignum í Neskaupstað	75—76
48	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	89—91
49	9. febr.	Samþykkt fyrir Vatnsveitufélag Gýgjarhóls og Gýgjarhólskots, Biskupstungnahreppi, Árnessýslu	91—93
50	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Eskifjarðarhreppi	93
51	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Patrekshreppi	94
20	10. febr.	Reglur um úthlutun lána og styrkja til íslenzkra námsmanna skv. lögum nr. 7/1967, um námslán og styrki styrki	43—44
52	S. d.	Reglur um úthlutun lána og styrkja til íslenzkra námsmanna skv. lögum nr. 7/1967, um násmlán og styrki	94—96
53	13. febr.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur, Jóns Þorsteinssonar og Ísaks Jónssonar, skólastjóra	69—97
54	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	97—101
55	14. febr.	Reglugerð um viðauka við reglugerð nr. 118 19. sept. 1954, um sölu og veitingar áfengis	101
56	15. febr.	Auglýsing um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka	101—102
57	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur	102—105
58	16. febr.	Samþykkt um afgreiðslutíma verzlana í Hafnarfirði	106—107
59	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	108

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
60	S. d.	Samþykkt um forkaupsrétt og forleigurétt Eskifjarðarhrepps á hafnarmannvirkjum o. fl.	108—109
61	S. d.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Mýrarkvíslar	109—110
63	17. febr.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað	111
37	22. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um bann við veiði smásíldar, nr. 7 22. febrúar 1966	76
62	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um bann við veiði smásíldar, nr. 7 22. febrúar 1966	110—111
65	S. d.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	112—115
64	23. febr.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	111
66	28. febr.	Arðskrá fyrir Veiðifélag Breiðdæla	115—116
67	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt á Ísafirði	116
38	29. febr.	Auglýsing um framboð og kjör forseta Íslands	77
68	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	116—118
69	S. d.	Arðskrá fyrir Veiðifélag Straumfjarðarár í Miklaholtshreppi	
103	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	148
41	1. marz	Reglugerð um gjöld af innlendum tollvörutegundum	78—83
70	4. marz	Samþykkt um breytingu á samþykktum nr. 19 frá 18. marz 1961 fyrir Verzlunarbanka Íslands hf.	119—120
72	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 20 frá 18. marz 1961 fyrir Verzlunarbanka Íslands hf.	121
44	6. marz	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Kristjáns og Valgarðs Blöndal	84—85
45	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð Sparisjóðs Sauðárkróks	85—86
73	S. d.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Grímstunguheiðar	121—122
71	7. marz	Auglýsing um breytingu á auglýsingu nr. 154 1963, um skiptingu Reykjavíkurprófastsdæmis í sóknir og prestaköll	120
74	S. d.	Viðaukaskipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Sigríðar Þorvaldsdóttur, Suðureyri í Súgandafirði	122
75	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Trjálundasjóð Mosvallahrepps	123
76	8. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	124—126
77	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	128
39	13. marz	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 104/1966, um Raunvísindastofnun Háskólans	77
106	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 61 24. marz 1959, um umferðarmerki og notkun þeirra	149
46	15. marz	Skipulagsskrá Fegrunarsjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks	86—87
47	S. d.	Skipulagsskrá Menntasjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks	87—88

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
78	18. marz	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	127
88	S. d.	Auglýsing um varnir gegn hringskyrfi í nautgripum í Eyjafirði	137
40	21. marz	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 3 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968	78
79	S. d.	Reglugerð um tækninefnd orkustofnunar	127—128
42	22. marz	Auglýsing um byggingariðnaðargjald	83
43	S. d.	Auglýsing um breytinga á auglýsingu nr. 40 5. febrúar 1963, um verndun fiskimiða fyrir veiði með þorskanetjum	84
80	S. d.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Skaftártungumanna	128—129
151	S. d.	Reglugerð um búnað og rekstur lyfjabúða	234—247
107	25. marz	Reglugerð um náttúrurannsóknir erlendra vísindamanna á Íslandi	153—154
108	28. marz	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar	154—165
109	S. d.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Austur Landeyjahrepps	165—166
110	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Sveinbjörns Þiðrandasonar, Ólafsfirði.	167
104	29. marz	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964, um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar	148
105	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, nr. 3 1. jan. 1967	148
89	1. apríl	Auglýsing um varnir gegn gin- og klaufaveiki	137
111	3. apríl	Reglur fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Keflavíkur, Njarðvíkur og Keflavíkurflugvallar	168—169
90	4. apríl	Auglýsing um nýja Lyfjaverðskrá II, dýralyf B sérlyf	138
112	6. apríl	Reglugerð fyrir Rafmagnsveitur ríkisins	169—177
91	8. apríl	Auglýsing um notkun heimildar á síðustu málsgr. 4. tl. 2. gr. laga nr. 3/1968, um lækkun gjalda af skrifstofuvélum	138
113	S. d.	Reglugerð um litarmerkingu búfjár	177—178
92	16. apríl	Auglýsing um breytingu nr. 9 á Lyfjaverðskrá I frá 1. marz 1963	138
93	19. apríl	Auglýsing um breytingu á verði á lyfjum samkvæmt 4. gr. reglugerðar um hverjar vörur lyfsalar einir og læknar (dýralæknar), er rétt eiga eða leyfi hafa til lyfjasölu, mega hafa á boðstólum, selja eða afhenda, nr. 173 20. desember 1967	139
94	S. d.	Auglýsing um umferð í Suðureyrarhreppi	139
114	S. d.	Reglur um stjórn og verksvið Rannsóknarstöðvar Skógræktar ríkisins á Mógilsá	179—180
115	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Borgarfjörð í Norður-Múlasýslu	180—185

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
116	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 146 1. júli 1964, um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Vopnafjarðarkauptún, nr. 33 25. febrúar 1949	185—186
117	S. d.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Akraneshöfn, nr. 24 4. febrúar 1963	186—189
118	S. d.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Djúpavogskauptún, nr. 90 26. marz 1947	189—191
119	S. d.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Höfðakaupstað, nr. 94 21. ágúst 1961	191—192
120	S. d.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Hrísey, nr. 34 14. marz 1958	193—194
123	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 170/1963, um notkun pósts	196
95	20. apríl	Auglýsing um myntútgáfu	140
122	23. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 78/1967, um íbúðabyggingar ríkisins og Reykjavíkurborgar	195—196
121	24. apríl	Reglugerð um fasteignaskatt í Skútustaðahreppi, Suður-Þingeyjarsýslu	194—195
124	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 155 1. sept. um útrýmingu heilsuspillandi íbúða	196—197
96	29. apríl	Auglýsing um útgáfu nýs 500 króna seðils, samkvæmt lögum um Seðlabanka Íslands og lögum um gjaldmiðil Íslands	140—141
98	S. d.	Auglýsing um umferð á Akureyri	141—143
150	1. maí	Reglugerð um vinnuhælið á Litla-Hrauni	227—233
127	2. maí	Auglýsing um umferð í Bolungarvík	200
128	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Skólasjóð Menntaskólans á Akureyri	200—201
129	S. d.	Skipulagsskrá um Minningarsjóð Kjartans B. Kjartanssonar	201—202
97	3. maí	Reglugerð um mynda- og kvikmyndatöku af örnum, fálkum, sæuglum og haftyrðlum	141
130	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Guðbjargar Hafstað	202—203
99	7. maí	Auglýsing um umferð á Dalvík	144
125	8. maí	Samþykkt fyrir Veiðifélag Hítarár	197—198
131	S. d.	Reglugerð um notkun rotvarnarefna til geymslu á síld, loðnu og öðrum bræðslufiski	203—205
126	13. maí	Samþykkt fyrir Veiðifélag Hofsár í Vopnafirði	198—199
132	15. maí	Reglugerð um fasteignaskatt í Lýtingsstaðahreppi, Skagafirði	205
100	16. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 80 23. marz 1966, um innheimtu umferðargjalds af bifreiðum og öðrum ökutækjum, sem aka um Reykjanesbraut	144
101	S. d.	Auglýsing um aðalbrautir, einstefnuakstur, bifreiðastöðubönn o. fl. í Keflavík, sem taka gildi frá og með 26. maí 1968	145
133	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Breiðdalshreppi í Suður-Múlasýslu	205

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
166	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Breiðdalshreppi í Suður-Múlasýslu	270
226	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 80 23. marz 1966, um innheimtu umferðargjalds af bifreiðum og öðrum ökutækjum, sem aka um Reykjanesbraut	354
164	20. maí	Reglugerð um samábyrgð Íslands á fiskiskipum	257—260
165	S. d.	Reglugerð um bátaábyrgðarfélög	261—269
167	S. d.	Reglugerð um póst og símaskóla	270
188	S. d.	Auglýsing um umferð á Seyðisfirði	301
102	21. maí	Auglýsing um umferð og umferðarmerki í Ísafjarðarkaupstað	146—147
168	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum	271
153	24. maí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	248—249
154	S. d.	Reglugerð um tilkynningarskyldu íslenzkra skipa	249—250
170	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Vigdísar Ketilsdóttur og Ólafs Ásbjarnarsonar	273—274
155	26. maí	Auglýsing um umferð í Siglufirði	250—251
265	S. d.	Auglýsing um umferð í Blönduóskauptúni	433
152	27. maí	Auglýsing um framboð til kjörs forseta Íslands	248
156	30. maí	Auglýsing um umferð í Húsavík	251
169	S. d.	Samþykkt til hagnýtingu bithaga, hagagjald og girðingargjald á Stokkseyrartorfunni	271—273
157	S. d.	Auglýsing um umferð í Eskifjarðarkauptúni	252
171	31. maí	Reglugerð fyrir Félagsstofnun stúdenta við Háskóla Íslands	275—276
160	1. júní	Auglýsing um umferð í Patrekshreppi	255
172	5. júní	Auglýsing um umferð í Rangárvallasýslu	277
174	10. júní	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja	288—290
175	S. d.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja	290—292
194	S. d.	Reglugerð um gjald fyrir tolleftirlit í tollvörugeymslum	321—322
159	11. júní	Auglýsing um umferð í Egilsstaðakauptúni	254
173	12. júní	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar	277—288
158	13. júní	Auglýsing um takmarkað leyfi dragnótaveiða sumarið 1968	252—254
176	S. d.	Reglugerð um holræsi í Patrekshreppi	292—293
161	20. júní	Auglýsing um tollfrjálsan innflutning á vistum og búnaði vísindaleiðangra	255—256
178	23. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 160 29. nóvember 1956, um takmörkun leigubifreiða á Akureyri og ráðstöfun atvinnuleyfa, sbr. reglugerð nr. 114 24. maí 1965	294
217	25. júní	Auglýsing um breyting á auglýsingu nr. 170 4. des. 1967 um laun ríkisstarfsmanna samkvæmt dómi Kjaradóms 21. júní 1968	347—348

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
238	28. júní	Auglýsing um umferð í Búðareyrarkauptúni í Reyðarfirði	383
239	2. júlí	Auglýsing um hámarkshraða á Reykjanesbraut	256
219	4. júlí	Reglugerð um rekstrarstyrk ríkissjóðs til sjúkrahúsa sveitarfélaga vegna ársins 1967	349—350
179	8. júlí	Reglugerð um þorsk- ýsu- og ufsaveiðar með nót o. fl.	294—295
191	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Patrekshöfn	303—312
192	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Hofsóskauptún	312—319
193	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 190 5. nóvember 1963	319—321
199	S. d.	Skipulagsskrá um Kennslutækjasjóð Iðnskóla Akureyrar	330
200	S. d.	Skipulagsskrá Minningarsjóðs Poul La Cour, prófessors	331
163	9. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	256
177	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	293
180	S. d.	Auglýsing um lækkun hámarkshraða	295
181	10. júlí	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins um heimtaugargjöld í sveit	296
196	11. júlí	Samþykkt um afgreiðslutíma verzlana í Ólafsfirði	322—324
195	15. júlí	Reglugerð um fasteignaskatt í Egilsstaðahreppi í Suður-Múlasýslu	322
218	S. d.	Reglur um endurgreiðslu innflutningsgjalds af benzíni	348—349
220	S. d.	Auglýsing um niðurfellingu aðflutningsgjalda af vörum í framhaldsflutningi	351
201	18. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Patrekshrepps	332—334
222	20. júlí	Auglýsing um bann við veiði göngusilungs í Skógalóni inn af Nýpsfirði	351—352
234	22. júlí	Skipulagsskrá fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands	379
235	S. d.	Skipulagsskrá Síra Friðrikssjóðs Laugarnessóknar	380
236	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Erlings Pálssonar yfirlögregluþjóns	281
237	S. d.	Sikpulagsskrá fyrir Minningarsjóð Mikkalínu Friðriksdóttur og manns hennar Kristjáns Oddssonar Dýrfjörðs	382—383
197	23. júlí	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu	325—527
198	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Ísafjarðarsýslu	327—329
231	24. júlí	Skipulagsskrá fyrir Kvikmyndasafnið	376—377
221	26. júlí	Auglýsing um breytingu á reglugerð nr. 37 22. febrúar 1968 um breytingu á reglugerð, um bann við veiði smásíldar, nr. 7 22. febrúar 1966	351
223	30. júlí	Auglýsing um löggiltan pappír fyrir stefnur í áskorunarmálum	352
224	1. ágúst	Auglýsing um breyting á reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi nr. 3 11. janúar 1967	352

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
225	2. ágúst	Reglugerð um ráðstafanir vegna flutnings saltaðrar og ísvarinnar síldar af fjarlægum miðum sumarið 1968	353—354
227	9. ágúst	Reglugerð um slátrun, mat og meðferð sláturafurða ..	357—374
228	S. d.	Auglýsing um skipulag í Kirkjubæjarhreppi í Vestur-Skaftafellssýslu	375
187	12. ágúst	Auglýsing um umferð í Borgarnesi	301
230	16. ágúst	Reglugerð um fasteignaskatt í Bólstaðarhlíðarhreppi í Austur-Húnavatnssýslu	376
240	21. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 61 24. marz 1959, um umferðarmerki og notkun þeirra	385
245	22. ágúst	Auglýsing um umferð í Reykjavík	390
229	23. ágúst	Reglugerð um þjóðgarðinn í Skaftafelli í Öræfum ..	375
232	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 127/1958, um meðferð búfjár við rekstur og flutning með vögnum, skipum og flugvélum	377—378
233	29. ágúst	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp í Reykjavík	378
248	30. ágúst	Auglýsing um umferð í Neskaupstað	392
243	4. sept.	Reglugerð um Síldarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar síldar	387—390
242	5. sept.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ara Jósefssonar, skálds	386
241	6. sept.	Auglýsing um innheimtu gjalds á útgjöld til ferðalaga erlendis	385
247	11. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga, nr. 159 20. sept. 1962	391
250	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	394
270	S. d.	Auglýsing um niðurfellingu, lækkun eða endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af vörum, sem hafa eyðilagzt, skemmst eða rýrnað	426—427
244	12. sept	Reglugerð um fasteignaskatt í Fáskrúðsfjarðarhreppi í Suður-Múlasýslu	390
254	S. d.	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af hverfinu, „Norðurbær" í Hafnarfirði	408
246	16. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 1 13. janúar 1961, um ferskfiskeftirlit	391
258	17. sept.	Skipulagsskrá um minningarsjóð Daníels Eiríkssonar og konu hans Amalíu Geirsdóttur, Súgandafirði	418—419
255	19. sept.	Reglugerð um fasteignaskatt í Engihlíðarhreppi, Austur-Húnavatnssýslu	408
253	20. sept.	Reglugerð fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um fjallskil o. fl.	399—408
251	23. sept.	Reglugerð um landspróf miðskóla	395—397
249	25. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald lyfjabúða fyrir árið 1968	393—394
252	S. d.	Auglýsing um laun stundakennara	398—399
260	1. okt.	Skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð til hjálpar heyrnadaufum börnum	420—421
271	3. okt.	Auglýsing um niðurfellingu innflutningsgjalda	427—428

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
263	4. okt.	Reglugerð um fasteignaskatt í Skriðdalshreppi í Suður-Múlasýslu	422
266	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Hofsóshreppi, Skagafjarðarsýslu	424
261	7. okt.	Skipulagsskrá fyrir Jólaglaðningssjóð Ríkeyjar Sigurðardóttur og Önnu Steinþórsdóttur	421—422
264	S. d.	Reglugerð um lokunartíma sölubúða í Kópavogi	423
267	S. d.	Auglýsing um breyting á fjallskilareglugerð fyrir Rangárvallasýslu nr. 157 6. júlí 1943	424
259	8. okt.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Hans Adólfs Hjartarsonar: Náms- og ferðasjóður	419—420
272	10. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 280 30. des. 1966, um útvarpsrekstur ríkisins, sbr. breyting á þeirri reglugerð nr. 19 27. janúar 1967	428
262	15. okt.	Auglýsing um breytingu á reglugerð nr. 25 6. marz 1959 um útflutning hrossa	422
268	17. okt.	Reglugerð um fasteignaskatt í Ytri-Torfustaðahreppi, Vestur-Húnavatnssýslu	424
276	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Akrahreppi, Skagafjarðarsýslu	432
173	18. okt.	Auglýsing um notkun heimildar í 28. tl. 3. gr. tollskrárlaga, um endurgreiðslu gjalda vegna skipasmíða og skipaviðgerða	429—431
277	20. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarkauptún	433—438
274	21. okt.	Auglýsing um breytingar nr. 4 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968	431
275	22. okt.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	432
278	24. okt.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	439
287	25. okt.	Auglýsing um breytingu á reglugerð um Grænmetisverzlun landbúnaðarins, mat og flokkun kartaflna og grænmetis, nr. 162 28. september 1962	446
289	28. okt.	Jarðræktarsamþykkt fyrir Jarðræktarsambandið Hjörleifur	449—453
279	30. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 251 31. des. 1965, um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. desember 1958	439
280	31. okt.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum	440
282	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 118 9. sept. 1954 um sölu og veitingar áfengis	440—441
281	6. nóv.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum	440
283	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	441
288	11. nóv.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð frú Hlínar Þorsteinsdóttur, Reykjavík	447—448
299	12. nóv.	Auglýsing um umferð og bifreiðastöður í Hafnarfirði	463

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
284	13. nóv.	Gjaldskrá fyrir Keflavíkurflugvöll	442
286	S. d.	Reglugerð um endurgreiðslu innflutningsgjalds samkvæmt 4. gr. laga nr. 68/1968, um innflutningsgjald o. fl.	445—446
301	15. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglum nr. 127 25. júlí 1960 um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns	464
300	25. nóv.	Auglýsing um myntútgáfu	464
285	26. nóv.	Reglugerð um endurgreiðslur úr ríkissjóði samkvæmt lögum nr. 49/1967 til sveitarfélaga vegna kennslukostnaðar skólaárið 1968/69.	443—445
295	28. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð um skráningu sérlyfja nr. 48 20. maí 1964	459
298	S. d.	Reglugerð um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum	461—463
296	29. nóv.	Auglýsing um breytingar nr. 5 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968	460
313	S. d.	Skipulagsskrá Menningarsjóðs vestfirzkrar æsku	478
323	1. des.	Skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Ásu Guðmundsdóttur Wright	485—486
315	2. des.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Guðbjarts Kristjánssonar, hreppstjóra, Hjarðarfelli	480—481
297	3. des.	Reglugerð um, að fjárhæð krafna og reikninga skuli greind með heilum tug aura	460
310	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Norðurfjarðarhöfn	471—475
314	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð ljósmæðra	479—480
294	4. des.	Reglugerð um breytingu á breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 243 21. desember 1965	459
311	6. des.	Skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð prófastshjónanna á Hofi, séra Einars Jónssonar og frú Kristínar Jakobsdóttur	476—477
332	9. des.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Reykjavík og flughöfnina í Skerjafirði nr. 26 31. janúar 1967, sbr. auglýsingu um breytingu á þeirri gjaldskrá nr. 1 4. janúar 1968	515—516
303	11. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um búnað og rekstur lyfjabúða, nr. 151 22. marz 1968	465
305	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	467
307	12. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt	468
306	16. des.	Auglýsing um umferð í Skútustaðahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu	467—468
302	17. des.	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 6, við sérlyfjaskrá, útgefna 30. september 1965	464
309	S. d.	Reglugerð um tollfrjáslar verzlanir á Keflavíkurflugvelli á vegum ríkisins	469—471

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
308	18. des.	Auglýsing um styrki samkvæmt lögum um fávitastofnanir	468
312	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Hólshreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu	477
316	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Neskaupstað	481
317	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Hálsahreppi, Borgarfjarðarsýslu	482
304	20. des.	Reglugerð um leyfi til togveiða í fiskveiðilandhelgi Íslands	465—466
318	23. des.	Auglýsing um skipulag í Skorradalshreppi í Borgarfjarðarsýslu	482
319	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 268 30. desember 1964, um fasteignaskatt í Reykjavík	482
320	30. des.	Reglugerð um iðgjöld hinna tryggðu og atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1969	483
321	S. d.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	483—484
322	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 51 15. maí 1964 um gerð og búnað ökutækja o. fl.	484
325	S. d.	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins um raforkusölu við lágspennu	487—490
326	S. d.	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins um raforkusölu við háspennu	490—491
328	S. d.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 8 23. janúar 1968	492—495
324	31. des.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð íslenzkrar alþýðu um Sigfús Sigurhjartarson	486—487
327	S. d.	Reglur um öryggisbelti í bifreiðum	491—492
329	S. d.	Gjaldskrá og reglur fyrir Landssímann	495—511
330	S. d.	Gjaldskrá um póstburðargjöld	512—513
333	S. d.	Reglugerð um gjöld skóla fyrir afnot af Fræðslumyndasafni ríkisins	516
334	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	517
		Reikningar 1967.	
81		Reikningur Utanfarasjóðs sjúkra, Skagafirði, árin 1966 og 1967	130
82		Reikningur Systrasjóðs Kvennaskólans í Reykjavík, árið 1967	130
83		Reikningur Styrktarsjóðs kennara við Kvennaskólann í Reykjavík, árið 1967	131
84		Reikningur sjóðsins Kristjönugjöf, árið 1967	131
85		Reikningur Minningargjafasjóðs Landspítala Íslands, árið 1967	132—135
86		Reikningur Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur frá Kóngsbakka fyrir 1966	135
87		Reikningur Minningarsjóðs Guðrúnar Lárusdóttur fyrir tímabilið 1. júlí 1967 til 15. marz 1968	136

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
234		Reikningur Framleiðnissjóðs landbúnaðarins 1967 ..	206
235		Reikningur Bjargráðasjóðs Íslands	206—208
136		Samvinnubanki Íslands hf.	208—209
137		Vísindasjóður	210—211
138		Reikningur Styrktarsjóðs fatlaðra 1967	212
139		Reikningur Styrktarsjóðs blindra 1967	212—213
140		Reikningur Styrktarsjóðs vangefinna 1967	213
141		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs X. og Alexandrine drottningar til styrktar fátækum sjómannsekkjum í Reykjavík, árið 1967 ..	214
142		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar, árið 1967	214
143		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Willards Fiskers til Grímseyinga, árið 1967	215
144		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla J. Nikulássonar, árið 1967	215
145		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna, árið 1967	216
146		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulinius, árið 1967	216
147		Reikningur yfir tekjur og gjöld sjóðsins „Stígs“, árið 1967	
148		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1967	
149		Reikningur Hins almenna kirkjusjóðs árið 1966	218—226
182		Reikningur sjóðsins Gerðuminning	297
183		Reikningur Styrktarsjóðs vangefinna 1967	297—298
184		Reikningur Styrktarsjóðs fatlaðra 1967	298—299
185		Reikningur Styrktarsjóðs blindra 1967	299
186		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík, árið 1967	300
189		Reikningur Minningarsjóðs Gunnars Jakobsen 1967 ..	301—302
190		Reikningur Áhaldasjóðs Barnaspítalasjóðs Hringsins 1967	302
202		Reikningur Lánasjóðs sveitarfélaga 1967	334—335
203		Reikningur Minningarsjóðs Kristínar V. Jakobsen 1967	336
204		Reikningur Jólaglaðnings- og hjálparsjóðs Gunnlaugs Bjarna 1967	336
205		Reikningur Barnahjálparsjóðs Hringsins 1967	337—338
206		Reikningur Barnaspítalasjóðs Hringsins 1967	338—339
207		Reikningur Minningarsjóðs Frjálslynda safnaðarins 1967	340
208		Reikningur Minningarsjóðs Guðfinnu Einarsdóttur 1967	341
209		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs Áttunda, árið 1967	341—432
210		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns Níunda, árið 1967	342

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
211		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes, árið 1967	343
212		Reikningur yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds, árið 1967	343—344
213		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Giga's, árið 1967	344
214		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldsminning, árið 1967.	345
215		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti, árið 1967	345—346
216		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar, árið 1967	346
239		Reikningur Fiskveiðasjóðs Íslands	384
256		Reikningur Hins almenna kirkjusjóðs árið 1967	409
257		Skýrsla um eignir kirkna í Hinum almenna kirkjusjóði, árið 1967	410—417
269		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands, árið 1967	425—426
290		Reikningur Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur frá Kóngsbakka, árið 1967	453
291		Reikningur Gjafarsjóðs Símonar Bjarnarsonar Dalaskálds og Margrétar Sigurðardóttur fyrir árið 1966 og 1967	454
292		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1967	454—456
293		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1967 (Bráðafúadeild)	457—458
331		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur fyrir árið 1967	514
335		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers, fyrir árið 1967	517
336		Reikningur yfir tekjur og gjöld þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1967	518
		Lagabirting	355—357
			519—520
337		**Vörumerki**	520—635
		Heiðursmerki	635—637
		Eikaleyfi	637—638
		Embætti, sýslanir m. m.	639—649
		Sendiherrar og ræðismenn	649—650
		Skrá um ný hlutafélög	650—652
		Skrá um ný samvinnufélög	652
		Skrá um firmatilkynningar	652—662

Registur

nafna og orða.

A, Á.

Aakrann, Einar, 643, 644.
Aasberg-Petersen, Finn, 636.
Aðalbjörn Tryggvason, 650.
Aðflutningsgjald, niðurfelling, 351.
Aðflutningsgjöld, niðurfelling eða lækkun, 426—427.
Áfengi, sala og veitingar, 101, 440—441.
Agnar Ingólfsson, 643.
Agnes Egilsdóttir, 639.
Áhaldasjóður Barnaspítalasjóðs Hringsins, 302.
Akrahreppur, fasteignaskattur, 432.
Akranes, hafnarreglugerð, 186—189.
Akre, Helge, 649.
Akureyri, rafveita, 52—54; umferð 141 143.
Alfaro, Luis Wybo, 650.
Andersen, Ástríður, 635.
Andrés Björnsson, 643.
Andrés Valdimarsson, 648.
Andri Ísaksson, 647.
Angantýr Einarsson, 642.
Anna Jónsson, 644.
Anna Gerður Njálsdóttir, 639.
Anna Stefánsdóttir, 641.
Anton V. Jóhannesson, 639.
Anthonisen, Peter Metinus, 636.
Armendáriz, Antonio, 636.
Arnalds, Einar, 643.
Arnalds, Ragnar, 648.
Arnesen, Finn B., 639.
Arngrímur Geirsson, 640.
Arnheiður Björnsdóttir, 639.
Árni Þ. Árnason, 644.
Árni Grétar Finnsson, 639.
Árni Gunnarsson, 646.
Árni Helgason, 647, 649.
Árni Njálsson, 641.
Árni Jón Pálmason, 639.
Árni Sigurðsson, 646.
Árni Þórðarson, 640.
Arnþór Garðarsson, 643.
Arthúr Ólafsson, 640.
Ása Guðjónsdóttir, 644.
Ásberg Sigurðsson, 648.
Ásgeir Karlsson, 644.
Ásgeir Magnússon, 650.
Áslaug Jónsdóttir, 645.
Atvinnuleysistryggingar, úthlutun bóta, 17; 51; 72; 108; 111; 126; 127; 148; 439; 467.
Auðólfur Gunnarsson, 646.
Auðunn K. Sveinbjörnsson, 646.
Auður Brynja Sigurðardóttir, 641.
Axel Jóhannesson, 642.

B.

Bakke, E., 637.
Baldur Fr. Sigfússon, 645.
Barnahjálparsjóður Hringsins, 337—338.
Barnaspítalasjóður Hringsins, 338—339.
Bátaábyrgðafélög, 261—269.
Benedikt E. Árnason, 648.
Benedikz, John E. G., 645.
Benóný Eiríksson, 639.
Benzín, endurgreiðsla innflutningsgjalds, 348—349.
Bergquist, Georg T., 644.
Bergsteinn Á. Bergsteinsson, 647.
Bergsteinn Jónsson, 646.
Bernharð Haraldsson, 640.
Bernhöft, Kristín, 639.
Binaghi, Walter, 637.
Birgir Jóhann Dagfinnsson, 648.
Biskupstungnahreppur, skipulag, 51.
Bjargráðasjóður, 206—208.
Bjarni Andrésson, 639.
Bjarni Bjarnason, 641.
Bjarni Guðmundsson, 636.
Bjarni Jónsson, 641.
Bjarni Snæbjörnsson, 635.
Bjarni Vilhjálmsson, 648.

Bjartmar Kristjánsson, 645.
Björg Björnsdóttir, 641.
Björgvin Bjarnason, 647.
Björgvin Ó. Jónsson, 646.
Björn Fr. Björnsson, 635.
Björn Magnússon, 635.
Björn Svavarsson, 642.
Blöndal, Hannes, 645.
Blönduóskauptún, umferð, 423.
Bólstaðarhlíðarhreppur, fasteignaskattur, 376.
Bolungarvík, umferð, 200.
Borgarfjörður, N.-Múl., hafnarreglugerð, 180—185.
Borgarnes, rafveita, 55—58; umferð, 301.
Bragi Guðmundsson, 647.
Brandt, Willy, 636.
Breiðdalshreppur, fasteignaskattur, 205, 270.
Brorson, Viktor, 636.
Brynjólfur Ingvarsson, 645.
Brynjólfur Sveinsson, 647.
Brynleifur H. Steingrímsson, 647.
Búðareyrarkauptún, umferð, 383.
Búfé, litamerking, 177—178.
Búfé, meðferð við rekstur o. fl., 377—378.
Búnaðarsamband Austurlands, jarðræktarsþ., 18—22.
Butrick, Richard, P., 637.
Byggingariðnaðargjald, 83.
Byggingarsamþykkt, Kópavogur, 111.
Byggingarsamþykktir, 50, 271, 440.

C.

Camp Crosier, Guðrún, 636.
Christensen, Sigurd, 636, 645.
Cobler, Walter W., 636.

D.

Dagný Þorsteinsdóttir, 640.
Dalvík, umferð, 144.
Darai, Akbar, 650.
Djúpavogskauptún, hafnarreglugerð, 189—191.
Dragnótaveiði, leyfi, 252—254.
Dreyer-Eimbcke, Ernst, 637.

E.

Ebbing, H. N., 637.
Edling, Carl Gustaf (Gösta), 649.
Edwald, Stella, 640.
Egilsstaðahreppur, fasteignaskattur, 322.
Egilstaðakauptún, umferð, 254.
Einar Baldvinsson, 646.
Einar Egilsson, 649.
Einar Bergur Ingvarsson, 650.
Eiríkur Á. Sigtryggsson, 640.
Eigríkur Sigurðsson, 641.
Einkaleyfi, 637—638.
Einkaleyfi, umsókn og afgreiðsla, 61—62.
Eldjárn, Kristján, 644.
Elín Jafetsdóttir, 640.
Elín G. Ólafsdóttir, 639.
Elín Sigurjónsdóttir, 641.
Ellerup, Gísli, 640.
Embætti, 639—649.
Emil Emilsson, 640.
Eminente, Roberto, 649.
Engihlíðarhreppur, fasteignaskattur, 408.
Enström, Stig Ove Lennart, 649.
Erla Jónsdóttir, 641.
Eskifjarðarhreppur, fasteignaskattur, 93, forkaups- og foreignaréttur, 108—109; umferð, 252.
Eyfells, Kristín, 641.
Eyrarbakki, rafveita, 37—40.
Eysteinn Björnsson, 642.
Eysteinn Jónsson, 646.

F.

Fáskrúðsfjörður, fasteignaskattur, 390.
Fasteignaskattur, Akrahreppur, 432; Bólstaðarhlíðarhreppur, 376; Breiðdalshreppur, 205, 270; Egilsstaðahreppur, 322; Engihlíðarhreppur, 408; Eskifjarðarhreppur, 93; Patrekshreppur, 94; Fáskrúðsfjörður, 390; Hálsahreppur, 482; Reykjavík, 482; Hofsóshreppur, 424; Hólshreppur, 477; Neskaupstaður, 481; Ísafjörður, 116; Lýtingsstaðahreppur, 205; Skriðudalshreppur, 422; Skútustaðahreppur, 194—195; Ytri-Torfastaðahreppur, 424.
Fávitastofnanir, 468.
Félagsstofnun stúdenta, 275—276.
Ferðalag erlendis, gjald, 385.
Ferrer, Rafael Oliver, 649.
Ferskfiskeftirlit, 391.
Finnur Guðmundsson, 643.
Finnur T. Hjörleifsson, 647.
Firmatilkynningar, 652—662.

Fiskimið, verndun, 84.
Fiskveiðilandhelgi, togveiði, 465—466.
Fjallskil, Rangárvallasýslu, 424; Snæf.- og Hnappadalssýsla, 399—408.
Fjárhæð krafna og reikninga, 460.
Flugvöllur, flughöfn, Reykjavík, 1; Reykjavík, 515—516.
Fornberg, Örn, 639.
Forseti Íslands, framboð og kjör, 77—248.
Framfarasjóður Jóns Melsted, 343—344.
Framleiðslusjóður, landbúnaðarins, 206.
Freyr Ófeigsson, 647.
Friis-Hansen, Hildur, 636.
Friis, J. Eric, 636.
Fræðslumyndasafn ríkisins, 516.

G.

Gagnfræðapróf, samræmt, 2—3.
Garðar Gíslason, 646.
Garðar Þorsteinsson, 635.
Geirlaug Björnsdóttir, 643.
Geislavarnir, 7—10.
Gerðahreppur, rafveita, 62—65.
Gerðuminning, 297.
Gerður Óskarsdóttir, 641.
Gils Guðmundsson, 646.
Gin- og klaufaveiki, varnir, 137.
Gísli Bergsveinsson, 635.
Gísli Felixson, 639.
Gísli Kristjánsson, 641.
Gjafasjóður C. Liebe, 343.
Gjafasjóður Símonar Dalaskálds, 454.
Grétar Br. Kristjánsson, 644.
Grindavík, rafveita, 124—126.
Gróa Pétursdóttir, 635.
Grænmetisverzlun landbúnaðarins, mat, o. fl., 446.
Gröndal, Benedikt, 646.
Grönvold, Ellinor, 637.
Guðbjörn Reynir Guðsteinsson, 639.
Guðmundur Bjarnason, 646.
Guðmundur Elíasson, 646.
Guðmundur Frímannsson, 643.
Guðmundur Í. Guðmundsson, 641.
Guðmundur J. Guðmundsson, 641.
Guðmundur Jóhannesson, 645.
Guðmundur Kristinn Jónmundsson, 647.
Guðmundur Magnússon, 642, 643, 647.
Guðmundur H. Oddsson, 635.
Guðríður Svala Haraldsdóttir, 640.
Guðríður Sigurðardóttir, 640.
Gullveig Sæmundsdóttir, 640.
Gunnar Friðriksson, 635.
Gunnar Guðmundsson, 647.
Gunnlaugur Sigurðsson, 639.
Gustum, Eivind, 636.
Göngusilungur, bann við veiði, 351—352.

H.

Hafnarfjörður, afgreiðslutími, verzlana, 106—107; norðurbær, skipulag, 408; umferð o. fl., 643.
Hafnarreglugerð, Borgarfjörður, N.-Múl., 180—185; Djúpavogskauptún, 189—191; Höfðakaupsstaður, 191—192; Hrísey, 193—194; Neskaupstaður, 319—321; Norðfjarðarhöfn, 471—475; Patrekshöfn, 303—312; Hofsóskauptún, 312—319; Reyðarfjörður, 433—438; Reykjavík, 459; Vopnafjörður 185—186; Akranes, 186—198.
Hafstein, Hannes, 648.
Hafsteinn Hafsteinsson, 646.
Halldór Gunnarsson, 647.
Hallvarður Einvarðsson, 646.
Hálsahreppur, fasteignaskattur, 482.
Hámarkshraði, lækkun, 295.
Hámarkshraði, umferðarbann o. fl. 5—7.
Hamilton, Norman, 643.
Hanna Karlsdóttir, 640.
Hannikaninen, Heikki, 636.
Haraldur Björnsson, 644, 650.
Haukur Sigurðsson, 639.
Heiðursmerki, 635—637.
Heilsuspillandi íbúðir, útrýming, 196—197.
Heimilishjálp, Reykjavík, 378.
Heimir Bjarnason, 645.
Helga Gunnarsdóttir, 639.
Helga Kristjánsdóttir, 642.
Helga Dís Sæmundsdóttir, 642.
Helga Þorsteinsdóttir, 642.
Helgi Elíasson, 647.
Helgi Guðmundsson, 644.
Helgi Kristjánsson, 635.
Henrik Sv. Björnsson, 643.
Hermann Einarsson, 639.
Hildur Knútsdóttir, 639.

Hinn almenni kirkjusjóður, 218—226; 409, 410—417.
Hinze, Armando Suarez, 684.
Hjörtur L. Jónsson, 641.
Hjörtur Torfason, 643.
Hlutafélög, 650—652.
Hofsóshreppur, fasteignaskattur, 424; hafnarreglugerð, 312—319.
Hogan, Thomas Patrick, 644, 645.
Hólmfríður Magnúsdóttir, 644.
Hólshreppur, fasteignaskattur, 477.
Holter, Jens, 637.
Hringkyrfi, varnir á nautgripum, 137.
Hross, útflutningur, 422.
Hrísey, hafnarreglugerð, 193—194.
Hrönn Jónsdóttir, 640.
Húsavík, rafveita, 89—91; umferð, 251.
Hveragerði, rafveita, 25—28.
Höcherl, Hermann, 636.
Höfðakaupstaður, hafnarreglugerð, 191—192.
Hörður Aðalsteinsson, 641.

I, Í.

Íbúðabyggingar ríkisins og Reykjavíkurborgar, 195—196.
Iðgjöld, hinna tryggðu og atvinnurekenda, 483.
Iðnaðarmenn, styrkveitingar til framhaldsnáms, 12.
Ingibjörg Júlíusdóttir, 640.
Ingibjörg Valdimarsdóttir, 639.
Ingimar S. Hjálmarsson, 646.
Ingiríður Guðmundsdóttir, 645.
Ingólfur Steinar Sveinsson, 646.
Ingunn Jónsdóttir, 639.
Innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, 352, 148.
Innflutningsgjald, 445—446.
Innflutningsgjöld, niðurfelling, 427—428.
Innflutningskvóti, 41.
Innlendar tollvörutegundir, 78—83.
Ísafjörður, fasteignaskattur, 116; rafveita, 45—48; umferð, 146, 147.
Ísaksen, Margrét, 640.
Ísfeld, Kristín G., 639.
Islebe, Walter, 636.
Íslenzk skip, tilkynningarskylda, 249—250.

J.

Jabczynski, Wiktor, 649.
Jarðræktarsambandið Hjörleifur, 449—453.
Jensen, Aage, 636.
Jensína Jensdóttir, 641.
Jólaglaðnings og hjálparsjóður Gunnlaugs Bjarna, 336.
Jóhann Gunnar Ólafsson, 646, 649.
Jóhann Ragnarsson, 643.
Jóhann Þorkelsson, 648.
Jóhannes Árnason, 649.
Jóhannes Atlason, 639.
Jóhannes Guðmundsson, 648.
Jóhannes Sæmundsson, 640.
Johnsen, Baldur, 644.
Johnson, Jón Ragnar, 636.
Jón H. Björnsson, 642.
Jón Þ. Björnsson, 641.
Jón Gíslason, 635.
Jón Guðnason, 635.
Jón Hannibalsson, 641.
Jón Marvin Jónsson, 643.
Jón Kjartansson, 644.
Jón Kristinsson, 642.
Jón Oddsson, 647.
Jón J. Ólafsson, 648.
Jón Óskarsson, 647.
Jón S. Pálsson, 642.
Jón Sigurðsson, 636.
Jónas A. Aðalsteinsson, 648.
Jónas Guðmundsson, 635.
Jónas Gústavsson, 647.
Jónas Oddsson, 645.
Jónas Sigurðsson, 635.
Jónatan Hallvarðsson, 643.
Jónína M. Baldvinsdóttir, 641.
Jónína Guðmundsdóttir, 635.

K.

Karen Vilhjálmsdóttir, 639.
Keflavík, aðalbrautir o. fl., 145, rafveita, 62—65.
Keflavík, Njarðvíkur, Keflavíkurflugvöllur, skipulagsmál, 168—169.
Keflavíkurflugvöllur, gjaldskrá, 442; tollfrjáls verzlun, 469—471.
Kennslukostnaður, endurgreiðsla, 443—445.
Kiesinger, Kurt Georg, 636.

Kind, Per, 649.
Kirkjubæjarhreppur, skipulag, 375.
Kirkjugarðar Reykjavíkur, 3—5.
Kjaran, Birgir, 646.
Kjartan Ólafsson, 644, 645.
Kling, Hermann, 637.
Knoop, Robert, C., 637.
Kolfinna Bjarnadóttir, 641.
Kópavogur, byggingarsamþykkt, 111; lokun sölubúða, 423; umferð 432; vatnsveita, 439; stjórn bæjarmálefna, 277—288.
Krag, Sigvald, M., 644, 645.
Kristensen, Aksel, 647.
Kristín Helgadóttir, 641.
Kristín Aðalsteinsdóttir, 641.
Kristín Valdimarsdóttir, 640.
Kristinn Gíslason, 647.
Kristinn Guðmundsson, 642.
Kristínugjöf, rkn., 131.
Kristján Guðmundsson, 639.
Kristján Gunnarsson, 647.
Kristján Jónsson, 640.
Kristján Róbertsson, 645.
Kristján Sigfússon, 639.
Kristján Sigtryggsson, 639.
Kristján Sigurjónsson, 644.
Kristján Sveinsson, 636.
Kristjana Kristinsdóttir, 648.
Kristmundur B. Hannesson, 639.
Kristrún Ólafsdóttir, 639.
Kroker, Mieczyslaw, 649.
Kröyer, Elín Anna, 640.

L.

L-Calleja, Fransicso Suarez, 648.
La Rocca, Lorenzo, 636.
La Rocca, Vincenzo Fama, 636.
Lagabirting, 355—357; 519—520.
Lahr, Rolf, 636.
Lánasjóður sveitarfélaga, 334—335.
Landspróf, miðskóla, 395—397.
Landssími, 495—511.
Lárus Þórðarson, 639.
Leifs, Jón, 635.
Leigubifreiðar, Akureyri, takmörkun, 294.
Litla-Hraun, vinnuhæli, 227—233.
Loftur Magnússon, 640.
Logi Einarsson, 635.
Lúðvík Óskarsson, 645.
Lyf, breyting á verði, 139.
Lyfjabúðir, búnaður og rekstur, 234—247, 465.
Lyfjabúðir, eftirlitsgjald, 393—394.
Lyfjaverðskrá, 42, 78, 138, 431, 460.
Lýtingsstaðahreppur, fasteignaskattur, 205.
Löggiltur pappír, 352.

M.

Magnús H. Ólafsson, 641.
Margrét Hallgrímsdóttir, 641.
Margrét Hjaltadóttir, 640.
Matthías Ingibergsson, 648.
Menntaskólinn á Akureyri, einkunnagjöf, 18.
Miðneshreppur, rafveita, 116—118.
Minningarsjóður Guðfinnu Einarsdóttir, 341.
Minningarsjóður Guðrúnar Lárusdóttur, rkn., 136.
Minningarsjóður Gunnars Jakobsen, 301—302.
Minningarsjóður W. Fishes, 215.
Minningarsjóður Frjálslynda safnaðarins, 340.
Minningarsjóður V.-Ísafjarðarsýslu, 217.
Minningarsjóður Kristínar V. Jakobsen, 336.
Minningarsjóður Jóhanns Jóhannessonar, 514.
Minningargjafasjóður Landspítalans, 132 135.
Minningarsjóður Steinunnar Sighvatsdóttur, 214.
Minningarsjóður Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, 135, 453.
Miyake, Kijiro, 649.
Myklebost, Thor, 649.
Mynda- og kvikmyndataka af örnum o. fl., 141.
Myntútgáfa, 140, 464.
Möller, Birgir, 635, 649.

N.

Nagel, Salóme Þ., 640.
Námslán, námsstyrkir, 42, 43—44, 94—96.
Nanna Jónsdóttir, 639.
Náttúrurannsóknir erlendra vísindamanna, 153—154.

Neskaupstaður, fasteignaskattur, 481; forkaupsréttur fasteigna, 75—76; hafnarreglugerð, 319—321; umferð, 392.
Niels P. Sigurðsson, 643, 644.
Nína Sveinsdóttir, 641.
Njarðvíkur, rafveita, 102—105.
Norðfjarðarhöfn, hafnarreglugerð, 471—475.

O, Ó.

Oddur Guðjónsson, 635, 643, 644, 645.
Ólafsfjörður, afgreiðslutími, 322—324.
Ólafur Bjarnason, 645.
Ólafur Höskuldsson, 646.
Ólafur Ingvarsson, 641.
Ólafur Ólafsson, 636.
Ólafur S. Valdimarsson, 644.
Olga Jónasdóttir, 640.
Ólöf Hulda Karlsdóttir, 639.
Orkustofnun, tækninefnd, 127—128.
Óskar Finnbogason, 645.
Óskar Halldórsson, 644.

P.

Pálína Dóra Pétursdóttir, 640.
Páll Aðalsteinsson, 642.
Páll Ágústsson, 642.
Páll B. Helgason, 647.
Páll Ólafsson, 635.
Páll A. Pálsson, 645.
Páll Sigurðsson, 640.
Pálmi G. Hjartarson, 639.
Pálmi Jósefsson, 647.
Patrekshreppur, fasteignaskattur, 94; holræsi, 292—293; rafveita, 322—334; umferð, 255; hafnarreglugerð, 303—312.
Petersen, Ingolf Jóns, 648.
Pétur Bjarnason, 642.
Pétur Ingjaldsson, 649.
Pétur Sigtryggsson, 641.
Pétur Þorsteinsson, 639.
Plehwe, von Friedrich-Karl, 636.
Póst- og símaskóli, 270.
Póstburðargjöld, 512—513.
Póstur, notkun, 196.
Prydz, E., 637.

R.

Rafmagnsveita Reykjavíkur, 13—17; 492—495.
Rafmagnsveitur ríkisins, 169—177; 487—490, 490—491; heimtaugargjöld, 296.
Rafveita, Eyrarbakka, 37—40; Ísafjörður, 45—48; Hafnarfjörður, 112—115; Húsavík, 89—91; Hveragerði, 25—28; Selfoss, 29—32; Stokkseyri, 33—36; Miðneshreppur, 116—118; Grindavík, 124—126; Patrekshreppur, 332—334; Reyðarfjörður, 48—50; Sauðárkrókur, 52—54; Borgarnes, 55—58; Akureyri, 58—60; Siglufjörður, 73—75; Vatnsleysustrandahr., 62—65; Keflavík, 65—69; Gerðahr., 69—72; Vestmannaeyjar, 97; Njarðvíkur, 102—105.
Ragnhildur Einarsdóttir, 641.
Rangárvallasýsla, fjallskil, 424; umferð, 277.
Raunvísindadeild Háskólans, 77.
Reske-Nielsen, Erik, 636.
Reyðarfjörður, hafnarreglugerð, 433—438; rafveita, 48—50.
Reykjanesbraut, hámarkshraði, 256; umferðargjald, 144, 354.
Reykjavík, fasteignaskattur, 482; flugvöllur, flughöfn, 1; Kirkjugarðar, 3—5; flugvöllur, flughöfn, 515—516; umferð, 517; hafnarreglugerð, 459; heimilishjálp, 378; rafmagnsveitan, 13—17; sundstaðir, gjaldskrá, 483—484; umferð, 256, 293, 390, 394, 441, 517, 248—249.
Reykjavíkurprófastsdæmi, skipting, 120.
Reynir Karlsson, 643.
Ríkisstarfsmenn, laun, 347—348.
Rocksén, Gunnar, 649.
Rósa Magnúsdóttir, 640.
Rósa Pálsdóttir, 643.
Rotvarnarefni, notkun, 203—205.
Röngvaldur Finnbogason, 648.

S.

Samábyrgð Íslands, 257—260; 454—456, 457—458.
Samgöngubátasjóður Páls Jónssonar, 346.
Samvinnubanki Íslands, 208—209.
Samvinnufélög, 652.
Sauðárkrókur, rafveita, 52—54.
Scealise, Valentine E., 650.
Schack, Guðmund, 637.
Schlauch, Margaret, 636.

Schram, Björgvin, 635.
Schwarzmann, Hans, 636.
Seðlaútgáfa, 500 kr., 140—141.
Seeuwen, P. J. 643.
Selfoss, rafveita, 29—32.
Sendiherrar og ræðismenn, 649—640.
Serinamio, Federico Hilbck, 643.
Sérlyf, skráning, 459.
Sérlyfjaskrá, 464.
Seyðisfjörður, bæjarmálasamþykkt, 154—165; umferð, 301.
Sigfús Jónsson, 635.
Sigfús Magnússon, 648.
Siggeir Ólafsson, 641.
Siglufjörður, rafveita, 73—75; umferð, 250—251.
Sigríður Jóhannsdóttir, 640.
Sigríður Sigurðardóttir, 639.
Sigríður Ragna Sigurðardóttir, 639.
Sigrún G. Björnsdóttir, 641.
Sigrún Einarsdóttir, 642.
Sigrún Gísladóttir, 639, 640.
Sigrún Pálsdóttir, 642.
Sigurbjörg Halldórsdóttir, 641.
Sigurbjörn Einarsson, 635.
Sigurður Bjarnason, 643.
Sigurður Egilsson, 646.
Sigurður Elíasson, 640.
Sigurður Guðmundsson, 641.
Sigurður R. Guðmundsson, 642.
Sigurður Ó. Pálsson, 642.
Sigurður Pálsson, 635.
Sigurður B. Sigurðsson, 649.
Sigurður K. G. Sigurðsson, 648.
Sigurjón Jónsson, 648.
Sigurhanna Salomonsdóttir, 642.
Sigurjón Sæmundsson, 649.
Sigurlaug Bjarnadóttir, 641.
Sigurlaug A. Gunnarsdóttir, 640.
Síld, söltuð og ísvarin, flutningur, 353—354.
Síldarútvegsnefnd, 387—390.
Da Silva Dias, Antonio Julo, 649.
Símon Jóh. Ágústsson, 635.
Sjúkrahús sveitarfélaga, 349—350.
Skipasmíði og skipaviðgerðir, endurgreiðsla gjalda, 429—431.
Skipulag, Hafnarfjörður, 408.
Skipulag, Skorradalshreppur, 482.
Skipulagsskrá: Sólborg, Akureyri, 10—12; Grafreitarsjóður Jónasar Þorbergssonar, 60—61; Minningarsjóður Kristjáns og Valgarðs Blöndal, 84—85; Menningarsjóður Sparisjóðs Sauðárkróks, 85—86; Fegrunarsjóður Sparisjóðs Sauðárkróks, 85—86; Fegrunarsjóður Sparisjóðs Sauðárkróks, 86—87; Menntasjóður Sparisjóðs Sauðárkróks, 87—88; Minningarsjóður, Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur o. fl., 96—67; Minningarsjóður Sigríðar Þorvaldsdóttur, 122; Trjálundarsjóður Mosvallahrepps, 123; Minningarsjóður Sveinbjörns Þiðrandasonar, 167; Skólasjóður Menntaskólans á Akureyri, 200 201; Minningarsjóður Kjartans B. Kjartanssonar, 201—202; Minningarsjóður Guðbjargar Hafstað, 202—203; Minningarsjóður Vígdísar Ketilsdóttur og Ólafs Ásbjarnarsonar, 273—274; Kennslutækjasjóður Iðnskóla Akureyrar, 330; Minningarsjóður Poul La Cour, 331; Kvikmyndasafnið, 376—377; Vísindasjóður Dýralæknafélags Íslands, 379, Séra Friðrikssjóður, 380; Minningarsjóður Erlings Pálssonar; 381; Minningarsjóður Mikkalínu Friðriksdóttur og Kristjáns Oddssonar, Dýrfjörðs, 382—383; Minningarsjóður Ara Jósefssonar, 386; Minningarsjóður Daníels Eiríkssonar og Amalíu Geirsdóttur, 418—419; Minningarsjóður Hans A. Hjartarsonar, 419—420; Styrktarsjóður til hjálpar heyrnardaufum börnum, 420—421; Jólaglaðningssjóður Ríkeyjar Sigurðardóttur og Önnu Steinþórsdóttur, 421—422; Minningarsjóður Hlínar Þorsteinsdóttur, 447—448; Minningarsjóður vestfirzkrar æsku, 478; Minningarsjóður ljósmæðra, 479—480; Minningarsjóður Guðbjarts Kristjánssonar, 480—481; Verðlaunasjóður Ásu Guðmundsdóttur Wright, 485—486; Minningarsjóður íslenzkrar alþýðu um Sigfús Sigurhjartarson, 486—487.
Skógrækt ríkisins, Mógilsá, 179—180.
Skráningarskylda ökutæka til mannflutninga, 464.
Skriðudalshreppur, fasteignaskattur, 422.
Skrifstofuvélar, lækkun gjalda, 138.
Skorradalshreppur, skipulag, 482.
Skútustaðhreppur, 467—468; umferð 467—468; fasteignaskattur 194—195.

Slátrun, mat og meðferð sláturvara, 357 374.
Slysatryggingar, iðgjald, 148.
Smásíld, bann við veiði, 76; bann við veiði, 110—111; veiði, 351.
Smith-Kielland, I., 637.
Snjólaug Anna Sigurjónsdóttir, 641.
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla, fjallskil, 399—408.
Starfsmenn sveitarfélaga, kjarasamningar, 391.
Steenstrup, Björn, 643.
Stefán G. Björnsson, 635.
Stefán Pétursson, 648.
Stefán Snævarr, 649.
Steindór Steindórsson, 645.
Steingrímur O. Thorláksson, 643.
Steinsen, Halldór, 644.
Stígur, rkn., 217.
Stokkseyrartorfan, hagnýting bithaga o. fl., 271—273; rafveita, 33—36.
Strong, Peter, 636.
Stundakennarar, laun, 398—399.
Styrktarsjóðir: blindra, 212—213, 299; Christians konungs X., 214; fatlaðra, 212, 298—299; W. Fischers, 517; Friðriks konungs áttunda, 341—342; V. Giga's, 344; Gísla J. Nikulássonar, 215; kennara við Kvennaskólann, rkn., 131; Kristjáns konungs níunda, 342; sjómanna, 216; vangefinna, 213, 297—298; verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta, 345—346; verkamanna- og sjómannafélaganna, 300; Þórarins Tulinius, 216; Þorvaldarminning, 345.
Strömstén, Lars Eskil, 649.
Suðureyrarhreppur, umferð, 139
Sundstaðir, Reykjavík, gjaldskrá, 483—484.
Svavar Jónsson, 643.
Sveinbjörn Jónsson, 644.
Sveinn Skorri Höskuldsson, 646.
Sveinn Jóhannsson, 642;
Sýsluvegasjóður, V.-Ísafjarðarsýsla, 325 327; N.-Ísafjarðarsýsla, 327—329.
Systrasjóður Kvennaskólans, 130.
Söfnunarsjóður Íslands, 425—426.
Sölubúðir, Kópavogi, lokun, 423.

T.

Tasiaux, Philippe, 644, 645.
Tekju- og eignaskattur, 468.
Theódóra Baldvinsdóttir, 639.
Thorarinson, Sigursteinn Aleck, 649.
Thorlacius, Birgir, 643, 644, 646.
Thorlacius, Gylfi, 648.
Thorlacius, Hallveig, 639.
Thorlacius, Kristján, 639.
Thoroddsen, Ásta Björk, 648.
Thorsteinsson, Pétur J., 635.
Thrane, Eigil, 637.
Togveiði í fiskveiðilandhelgi 465—466.
Tollfrjáls farangur, 461—463.
Tollfrjáls verzlun, Keflavíkurflugvöllur.
Tollgeymslur, tolleftirlit, 321—322.
Tómas Einarsson, 639.
Tómas Gunnarsson, 644.
Topaloski, Ilija, 649.

U, Ú.

Umferð, Blönduóskauptún, 423; Bolungarvík, 200; Borgarnesi, 301; Búðareyrarkauptún, 383; Eskifjörður 253; Egilsstaðakauptúni, 354; Hafnarfjörður, 463; Skútustaðahreppur, 467—468; Ísafjörður, 146—147; Kópavogur, 432; Neskaupstaður, 392; Reykjavík 394; Patrekshreppur, 255, Reykjavík, 256; Rangárvallasýsla, 277; Reykjavík, 248—249; Reykjavík, 293; Reykjavík, 390; Reykjavík, 441; Suðureyrarhreppur, 139; Akureyri, 141—143; Dalvík, 144.
Umferðarbann, hámarkshraði o. fl., 5—7.
Umferðargjald, Reykjanesbraut, 144.
Umferðarmerki, notkun, 149—152, 385
Unnur Jónsdóttir, 641.
Unnur Tómasdóttir, 640.
Utanfararsjóður sjúkra, rkn., 130.
Útvarpsrekstur, 428.

V.

Valborg Þorleifsdóttir, 641.
Valgeir Gestsson, 639.
Valur Júlíusson, 647.
Vanderborght, Emanuel, 644.
Vatnsleysustrandarhr., rafveita, 62—65.
Vatnsveita, Kópavogur, 439.
Vatnsveitufélag, Gýgjarhóls, 91—93.
Veiðifélag Breiðdæla, 115—116; Grímstunguheiðar, 121—122; Hítarár, 197—198; Hofsár, 198—199; Mýrarhvíslar, 109—110; Mývatns, 23—24; Straumfjarðarár, 119.

Venýja Lúðvíksdóttir, 640.
Verzlunarbanki Íslands, 119—120; 121.
Vessiére, George Cl., 636.
Vestmanneyjar, rafveita, 97—101; vatnsveita, gjaldskrá 288—290, rg. 290—292.
Vilberg Alexandersson, 641.
Vilhjálmur Einarsson, 641.
Vilhjálmur Þ. Gíslason, 643.
Villemoes, Svend, 636.
Vísindaleiðangrar, tollfrjáls innflutningur, 255—256.
Vísindasjóður, 210—211.
Vopnafjörður, Hafnarreglugerð, 185—186.
Vörumerki, 520—635.

W.

Wie, Neuberth, 636.
Wodiczko, Bohdan, 636.
Wright, Ása G. 637.
Wulf, Hans, 637.

Y, Ý.

Ytri-Torfastaðahreppur, fasteignaskattur, 424.
Ýmis gjöld með viðauka, innheimta, 101—102.

Z.

Zier, Kurt, 637.

Þ.

Þeir, sem bíða tjón af jarðeldum, 518.
Þjóðgarður í Skaftafelli, 375.
Þór Sandholt, 635.
Þór Vilhjálmsson, 644.
Þórarinn Ragnarsson, 639.
Þórarinn B. Stefánsson, 645.
Þórarinn Þórarinsson, 648.
Þorbjörg Haraldsdóttir, 640.
Þorbjörg Kolbrún Ásgrímsdóttir, 640.
Þorbjörn Björnsson, 635.
Þórður Benediktsson, 640.
Þórður Kristjánsson, 647.
Þorgerður Sveinsdóttir, 639.
Þórhallur Höskuldsson, 648.
Þorkell Steinar Ellertsson, 642.
Þorkell Jóhannesson, 646.
Þorlákur Sævar Halldórsson,
Þóroddur Jónasson, 649.
Þorsk- ýsu- og ufsaveiðar, 294—295.
Þorsteinn Einarsson, 643.
Þorsteinn Matthíasson, 642.
Þorsteinn Pétursson, 642.
Þorsteinn Sigurðsson, 647.
Þorsteinn Skúlason, 647.
Þorsteinn Svöfurður Stefánsson, 647.
Þórunn Pálsdóttir, 640.
Þrúður Guðmundsdóttir, 639.

Ö.

Ökutæki, gerð og búnaður, 484.
Öryggisbelti, í bifreiðum, 491—492.
Östern, Björn Frode, 649.

STJÓRNARTÍÐINDI B 1 — 1968

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Reykjavík og flughöfnina í Skerjafirði, nr. 26 31. janúar 1967, sbr. auglýsingu um breytingu á þeirri gjaldskrá, nr. 24 10. marz 1967.

1. gr.

B-liður 1. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Millilandaflug:

Fyrir lendingar á flugvellinum eða flughöfninni skal greiða kr. 36.69 á hvert tonn flugvélarinnar, miðað við mesta leyfðan flugtaksþunga, allt að 20 tonnum, en kr. 18.34 á hvert honn, sem þar er fram yfir.

Minnsta gjald er kr. 61.14.

2. gr.

B-liður 7. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Millilandaflug:

Af öllu flugvélabenzíni, sem afgreitt er á flugvellinum, eða frá honum til notkunar í millilandaflugi, skal greiða flugvellinum gjald, sem hér segir:

Á hvern benzínlítra	kr. 0.5514
Á hvert U.S.-gallon	— 2.078

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt heimild í lögum nr. 24 21. maí 1964, um loftferðir, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 24 10. marz 1967, um breytingu á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Reykjavík og flughöfnina í Skerjafirði.

Samgöngumálaráðuneytið, 4. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Stjórnartíðindi B, nr. 1. Útgáfudagur 31. janúar 1968.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 2 — 1968

Nr. 2. 2 22. janúar 1968.

REGLUGERÐ

um samræmt gagnfræðapróf.

1. gr.

Allir nemendur, sem ganga undir gagnfræðapróf, skulu þreyta samræmt landspróf í eftirtöldum greinum: íslenzku, dönsku, ensku og stærðfræði. Prófin skulu miðast við að kanna ákveðinn kjarna hverrar námsgreinar. Þau skulu vera skrifleg og haldin samtímis um allt land.

Heimilt er þó, að hluti prófs sé munnlegur. Einnig er heimilt að fjölga eða fækka landsprófsgreinum frá því, er áður greinir.

2. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar 8 manna prófnefnd auk formanns nefndarinnar til allt að þriggja ára í senn. Formannsstörf og framkvæmdastjórn fyrir nefndina annast starfsmaður menntamálaráðuneytis eða fræðslumálaskrifstofu, skipaður af ráðuneytinu. Í prófnefndinni skulu vera 2 fulltrúar fyrir hverja námsgrein, vel kunnugir kennslu og námsefni í gagnfræðaskólum, og skal a. m. k. annar þeirra hafa lokið háskólaprófi í greininni.

Þóknun til prófnefndarmanna og annar sérkostnaður vegna prófsins greiðist úr ríkissjóði eftir reikningi, sem menntamálaráðuneytið samþykkir.

3. gr.

Prófnefndarmenn hverrar námsgreinar annast samningu prófverkefna í sinni grein og setja reglur um framkvæmd prófsins. Fræðslumálaskrifstofan sendir prófgögn til skólastjóra og ákveður próftíma. Skal öllu þann veg háttað, að tryggt sé, að verkefni vitnist eigi fyrr en á prófdegi.

4. gr.

Kennarar og prófdómendur fyrrnefndra námsgreina á gagnfræðaprófi skulu annast úrvinnslu og einkunnagjöf samkvæmt fyrirmælum prófnefndar. Einkunnir á hinu samræmda landsprófi skal færa sérstaklega í prófbók skólans og á gagnfræðaprófsskírteini. Auk þess er hverjum skóla heimilt að gefa sínar einkunnir í umræddum greinum og er þá í sjálfsvald sett, hver áhrif landspróf nemandans hefur á þá einkunnagjöf. Senda skal skýrslu um landsprófið til formanns nefndarinnar.

5. gr.

Einkunnir skal gefa í tölum frá 0 til 10, í heilum tölum og hálfum. Eina einkunn skal gefa fyrir hverja námsgrein, nema í íslenzku tvær samkvæmt nánari ákvörðun prófnefndar.

Ekki telst nein einkunn vera falleinkunn á hinu samræmda prófi, og eigi skal heldur færa meðaleinkunn fyrir það próf.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Prófnefnd skal kanna einkunnagjöf hvers skóla á hinum samræmdu prófum með athugun á úrtaki úrlausna. Ef misræmis eða frávika frá matsreglum nefndarinnar verður vart, skulu prófnefndarmenn gera skólastjóra og viðkomandi kennurum eða prófdómendum aðvart. Nefndin hefur heimild til að breyta einkunnum skólans, ef um verulegt misræmi er að ræða.

7. gr.

Fyrir 1. september ár hvert skal prófnefnd senda skólunum drög að námsskrá í landsprófsgreinum gagnfræðaprófs og gera nokkra grein fyrir kröfum næsta prófs og gerð þess. Bent skal á helztu atriði, er leggja ber áherzlu á í kennslunni, en ekki skal afmarkað ákveðið lesefni í sérstökum bókum.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48/1946 um gagnfræðanám, og fer próf fram samkvæmt henni í fyrsta sinn vorið 1969. Reglugerðina skal endurskoða fyrir 1. ágúst 1970 í ljósi fenginnar reynslu.

Ákvæði til bráðabirgða.

Til undirbúnings samræmdu gagnfræðaprófi skulu fara fram könnunarpróf í íslenzku, dönsku, ensku og stærðfræði vorið 1968 samkvæmt nánari fyrirmælum prófnefndar og fræðslumálaskrifstofu.

Í menntamálaráðuneytinu, 22. janúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius

2. janúar 1968. Nr. 3.

REGLUR

um umferð og athafnir í kirkjugörðum Reykjavíkur, lóðum þeirra og löndum.

1. gr.

Kirkjugarðarnir eru friðhelgir. Þar er bönnuð öll óþarfa umferð, leikir og hvers konar hávaði.

2. gr.

Börn mega eigi hafast þar við, nema í fylgd með fullorðnum, sem þá beri ábyrgð á hegðun þeirra.

3. gr.

Öll umferð vélknúinna ökutækja og reiðhjóla er bönnuð þar, nema með sérstöku leyfi hverju sinni. Sömuleiðis er bannað að fara þar um með hesta, hunda og önnur dýr.

4. gr.

Nú er leyfð umferð ökutækja samkvæmt ákvæðum 3. greinar, og má þá hraði ökutækja aldrei fara fram úr 20 km miðað við klukkustund.

5. gr.

Aðstandendur þeirra, sem jarðsettir eru í grafreitum eða duftreitum kirkjugarðanna, svo og allir þeir, sem um lönd kirkjugarðanna fara, verða að hlíta þeim reglum, sem þar gilda hverju sinni.

6. gr.

Enginn má framkvæma vinnu í görðunum, sem kaup eða gjald kemur fyrir, nema með leyfi og undir eftirliti kirkjugarðsstjórnar. Öll helgidagavinna er bönnuð.

7. gr.

Eigi má skilja eftir á leiðum eða götum garðanna; mold, jurtaleifar, eða nokkuð annað, sem óprýði, óþrifum eða truflun getur valdið. Allt slíkt skal setja í til þess ætluð ílát eða á til þess ætlaða staði.

8. gr.

Allan mannsafnað, sem að mati kirkjugarðsstjórnar, eigi telst viðeigandi, að safnist þar saman, skal banna og varna, að komi þar saman.

9. gr.

Eigi má setja girðingar úr steini, málmi eða timbri um einstök leiði eða fjölskyldugrafreiti. Eigi má gera grafhýsi í kirkjugarði.

10. gr.

Eigi má án leyfis kirkjugarðsstjórnar gróðursetja tré, runna, né neina plöntu viðarkyns.

11. gr.

Greinar trjáa og runna mega eigi ná út fyrir endamörk legstæðisins, séu þær eigi hærra en 2 metra frá jörðu.

12. gr.

Eigi má sá til eða gróðursetja, neins staðar í löndum Kirkjugarða Reykjavíkur, þær jurtir, sem með sjálfsáningu, rótarskoti eða á annan hátt offjölgar, svo að þau valdi óeðlilega mikilli vinnu við hirðingu.

13. gr.

Sái einhver eða gróðursetji slíkar jurtir, sem um ræðir í 12. grein, ber honum að greiða kostnað, sem leiða kann af útrýmingu þeirra.

14. gr.

Eigi má, án leyfis kirkjugarðsstjórnar, fjarlægja neitt af grafarstæðum, svo sem minnismerki, blóm, trjágróður o. s. frv.

15. gr.

Stjórn Kirkjugarða Reykjavíkur ber eigi skaðabótaábyrgð á, þótt umbúnaður grafarstæðis, minnismerki, gróður eða annað, sem á grafarstæði kann að vera, verði fyrir skemmdum eða ónýtist af völdum náttúruafla eða skemmdarvarga.

16. gr.

Minnismerki skulu, að stærð og útliti, vera samkvæmt reglum þeim, sem gilda kunna á því svæði kirkjugarðsins, sem um er að ræða hverju sinni.

17. gr.

Minnisvarðar á duftreitum Kirkjugarða Reykjavíkur mega aðeins vera púltsteinar.

Stærð þeirra skal vera

Á einstaklingsreitum	5/15	40 × 35 cm.
Á fjölskyldureitum	8/18	50 × 45 cm.

18. gr.

Frágangur minnismerkja skal vera svo traustur, að þau hvorki raksi, né spyrni til jarðvegi, þótt gröf sé tekin við hlið þeirra.

19. gr.

Þegar minnismerki, umbúnaður grafar og þess háttar, er svo úr sér gengið og/eða komið að falli, svo að af stafar hætta, eða er til óprýði, skal gera umráðamanni grafarstæðisins aðvart. Beri það eigi árangur eða náist eigi til hans, má fjarlægja umgerðina og/eða minnismerkið. Skal það þá gert í samræmi við fyrirmæli 16. greinar laga nr. 21 23. apríl 1963.

20. gr.

Grafarstæði, sem verið hefur í óhirðu í 3 ár samfleytt, skal kirkjugarðsstjórnin láta tyrfa, malbera, eða gera aðrar ráðstafanir við, sem auðvelda umhirðu á því.

21. gr.

Eigi skulu skaðabætur koma til rétthafa grafarstæðis, ef beita verður ákvæðum 19. eða 20. greinar.

22. gr.

Þótt grafarfriðun sé útrunninn, skal eigi flytja uppistandandi minnismerki eða raska umbúnaði grafarstæðisins, sé það í góðu ásigkomulagi.

23. gr.

Auk framantalinna sérreglna, gildir Lögreglusamþykkt Reykjavíkur, eftir því sem við á, á öllum athafnasvæðum Kirkjugarða Reykjavíkur.

24. gr.

Mál, sem kunna að rísa út af reglum þessum, skal fara með samkvæmt lögum um meðferð opinberra mála. Brot gegn reglum þessum varða sektum frá krónum 500.00 til króna 5000.00, ef eigi liggja við þyngri refsingar samkvæmt öðrum lögum.

Ef yfirsjón barns yngra en 15 ára, er að kenna skorti, foreldra eða forráðamanna, á umsjón þess, skulu þeir bæta það tjón, sem af kann að hafa hlotizt.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 34. grein laga nr. 21 23. apríl 1963, um kirkjugarða.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 2. janúar 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Ólafur Björnsson.

6. janúar 1968. Nr. 4.

REGLUGERÐ

um umferðarbann, lækkun hámarkshraða o. fl. í sambandi við gildistöku hægri umferðar.

1. gr.

Í sambandi við breytingu úr vinstri umferð í hægri, sem kemur til framkvæmda kl. 06.00 26. maí 1968, eru settar eftirfarandi reglur um umferðarbann, lækkun hámarkshraða o. fl.

2. gr.

Á tímabilinu frá kl. 03.00—07.00 26. maí 1968 er bönnuð öll umferð vélknúinna ökutækja á vegum, sbr. þó 3. gr.

3. gr.

Umferðarbann samkv. 2. gr. nær ekki til:

a. Ökutækja, sem notuð eru af lögreglu, tollgæzlu eða slökkviliði í starfi.
b. Ökutækja, sem notuð eru af læknum, ljósmæðrum eða dýralæknum í starfi, eða notuð eru til flutnings sjúkra til læknis eða á sjúkrahús, eða í öðrum samsvarandi tilvikum.
c. Ökutækja, sem notuð eru við störf vegna umferðarbreytingarinnar eða vegna sérstakrar umferðarvörzlu.
d. Leigubifreiða til mannflutninga í atvinnuakstri.

Ef sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri veitt undanþágu til notkunar annarra ökutækja, en greinir í 1. mgr.

4. gr.

Ökutæki, sem samkvæmt 3. gr. eru undanþegin umferðarbanni, skulu auðkennd sérstaklega, enda beri þau ekki sérstök auðkenni vegna notkunar sinnar.

5. gr.

Á tímabilinu frá kl. 05.50—06.00 26. maí 1968 er umferð þeirra ökutækja, sem ákvæði 3. gr. taka til, bönnuð, sbr. þó 6. gr.

Ökutæki, sem eru á ferð, skulu stöðvuð fyrir kl. 05.50, og staðsett eftir reglum um vinstri umferð, þannig, að auðvelt sé að færa þau til og staðsetja eftir reglum um hægri umferð.

Á tímabilinu frá kl. 05.50—06.00 er óheimil önnur umferð ökutækis á vegi en sú, sem nauðsynleg er til að flytja það til, þannig að samrýmist reglum um hægri umferð.

6. gr.

Umferðarbann samkvæmt 5. gr. nær ekki til ökutækja lögreglu í starfi, ökutækja slökkviliðs, lækna og ljósmæðra í kvaðningu, né ökutækja, sem notuð eru til óhjákvæmilegs flutnings sjúkra til læknis eða á sjúkrahús.

7. gr.

Ökutæki, sem kl. 06.00 26. maí 1968 er lagt samkvæmt reglum, sem gilt hafa fram til þess, en í bága við reglur, sem þá taka gildi, mega standa þannig fram til kl. 24.00 27. maí 1968, enda verði ökutækið eigi til hættu eða trafala í umferðinni.

8. gr.

Þegar ökutæki er flutt til samræmis hægri umferð, skal ökumaður gæta ýtrustu varúðar.

9. gr.

Eftir kl. 06.00 26. maí 1968 og þar til annað verður ákveðið gilda eftirfarandi reglur um hámarkshraða:

a. Í þéttbýli þar sem hámarkshraði fyrir breytingu er yfir 35 km á klst. verður hámarkshraði 35 km á klst.
b. Utan þéttbýlis verður hámarkshraði 50 km á klst. til kl. 24.00 28. maí 1968, en síðan 60 km á klst. Á þeim vegum þar sem hámarkshraði fyrir breytingu er 60 km á klst. verður hámarkshraði þó áfram 50 km á klst.
c. Hámarkshraði á Reykjanesbraut frá vegamótum við Krísuvíkurveg að vegamótum við Hafnaveg (flugvallarveg) verður 60 km á klst.

10. gr.

Bannmerki (B 11), sem sýna takmarkaðan hámarkshraða, er gildir eftir umferðarbreytinguna, má setja upp 25. maí 1968, þótt hæsti leyfilegur ökuhraði fram að breytingu komi ekki fram á merkinu.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt umferðarlögum nr. 26. 2. maí 1958.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 16. gr. laga nr. 65 13. maí 1966 um hægri handar umferð, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 6. janúar 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

12. janúar 1968. Nr. 5.

REGLUGERÐ

um geislavarnir ríkisins.

I. Hlutverk og stjórn.

1. gr.

Geislavarnir ríkisins hafa það hlutverk að annast öryggisráðstafanir gegn jónandi geislum frá geislavirkum efnum eða geislatækjum, samkvæmt lögum nr. 95 20. desember 1962, í því skyni að koma í veg fyrir skaðleg áhrif jónandi geisla. Starfsemi geislavarna ríkisins skal miða við reglur International Commission on Radiological Protection (ICRP) um geislavarnir.

2. gr.

Eðlisfræðingur, sérfróður um geislavarnir, skal annast framkvæmd geislavarna undir stjórn landlæknis og yfirstjórn ráðherra þess, er fer með heilbrigðismál.

Geislavörnum ríkisins til ráðuneytis skulu vera prófessorinn í röntgenfræðum við læknadeild Háskóla Íslands eða yfirlæknir við röntgendeild Landspítalans, tilnefndur af honum, og eðlisfræðingur, tilnefndur af Raunvísindastofnun Háskóla Íslands.

3. gr.

Geislavarnir ríkisins annast:

1. Reglubundið eftirlit með öllum geislatækjum og geislavirkum efnum, sem leyfi þarf fyrir samkvæmt 1. gr. laga nr. 95 20. desember 1962.
2. Athuganir umsókna samkvæmt 2. gr. laga nr. 95 20. desember 1962 og veita landlækni umsögn um slíkar umsóknir.
3. Eftirlit með uppsetningu og breytingu röntgentækja og annarra geislatækja.
4. Eftirlit með flutningi, umbúnaði, tollskoðun og fjarlægingu geislavirkra efna.
5. Eftirlit með geislaskömmtum starfsfólks, er vinnur við jónandi geislun.
6. Söfnun gagna og umsjón með mælingum á geislavirkni í matvælum, umhverfi o. fl. og úrvinnslu og útgáfu slíkra mælinga.
7. Hvers konar annað eftirlit og athuganir, sem nauðsynlegar eru samkvæmt lögum nr. 95 20. desember 1962 eða reglugerð þessari.
8. Aðild að evrópsku viðvörunarkerfi, sem starfar í neyðartilfellum og að annast viðvörun vegna geislahættu.
9. Önnur verkefni á sviði geislavarna eftir ákvörðun landlæknis.

II. Skoðun tækja og efna, sem framleiða jónandi geisla.

4. gr.

Framkvæma skal, eigi sjaldnar en annað hvort ár, skoðun á þeim tækjum og efnum, sem framleiða jónandi geisla og leyfi ráðherra þarf fyrir.

5. gr.

Geislavörnum ríkisins skal heimill frjáls aðgangur að sérhverjum þeim stað, þar sem þau tæki og efni, sem reglugerð þessi tekur til, eru notuð og geymd, í því skyni að framkvæma á þeim skoðun, enda ber þess að gæta, að skoðunin valdi sem minnstri röskun á daglegri starfsemi viðkomandi tækja og efna.

6. gr.

Geislavarnir ríkisins fyrirskipa eigendum tækja og efna að framkvæma þær lagfæringar, sem taldar eru nauðsynlegar og séu lagfæringar eigi framkvæmdar innan þess frests, sem tiltekinn er, er heimilt að banna notkun tækja og efna þar til lagfæring hefur farið fram. Eigendur tækja geta áfrýjað úrskurði geislavarna ríkisins til heilbrigðismálaráðherra.

7. gr.

Eigandi tækis eða efnis, sem skoðunarskylt er samkvæmt reglugerð þessari, skal greiða sérstakt skoðunargjald, sem varið skal til að standast kostnað af skoðuninni.

Eigandi tækis eða efnis getur óskað eftir geislavarnarskoðun sér að kostnaðarlausu.

Skoðunargjald greiðist annað hvort ár og skal vera sem hér segir:

Röntgenskoðunartæki (diagnostik).

1. Skyggni- og myndatökutæki allt að 50 mA	kr.	400.00
2. Tæki allt að 500 mA með 1 röntgenlampa	—	500.00
fyrir hvern aukalampa greiðist	—	150.00
3. Tæki 500 mA og þar yfir með allt að 3 röntgentlömpum	—	1200.00

Röntgenlækningatæki (terapi).

4. Tæki allt að 100 kV	kr.	1200.00
5. Tæki allt að 250 kV	—	2000.00
6. Tæki 250 kV og þar yfir	—	3000.00
fyrir hvern aukalampa greiðist	—	500.00

Geislavirk efni.

7. Fyrir hvern stað, þar sem slíkt efni er notað	kr.	500.00

Eftirlitsmenn geislavarna ríkisins innheimta skoðunargjaldið.

Gera skal árlega skýrslu til landlæknis um skoðunina.

III. Leyfi til eignar, framleiðslu, innflutnings, sölu eða afhendingar tækja og efna, sem framleiða jónandi geisla.

8. gr.

Áður en leyfi er veitt samkvæmt 1. gr., sbr. 2. gr. laga nr. 95 20. desember 1962, skal eftirlitsmaður frá geislavörnum ríkisins kanna allar aðstæður hjá umsækjanda til þess að uppfylla þær öryggiskröfur, sem reglugerð þessi, eða aðrar reglur, gera ráð fyrir, og láta landlækni í té umsögn.

9. gr.

Þegar setja skal upp röntgentæki eða önnur geislatæki eða breyta slíkum tækjum, skal senda geislavörnum ríkisins áætlun um verkið og er óheimilt að hefja verkið fyrr en fengið er samþykki þeirra.

IV. Flutningur og fjarlæging geislavirkra efna.

10. gr.

Ef flytja skal geislavirk efni, skulu þau vera í öruggum umbúðum og svo um búið, að efnið dreifist eigi út í umhverfið þótt umbúðir rofni, enn fremur skal svo um búið, að geislunin geti eigi gefið óleyfilega háa geislaskammta meðan á flutningi stendur, samkvæmt reglum ICRP. Á umbúðum skal tekið greinilega fram, að innihaldið sé geislavirkt. Á umbúðirnar skal ritað tegund og magn hins geislavirka efnis. Þá skal þess getið, hver sé sendandi og viðtakandi og heimilisföng beggja. Þess skal getið á flutningsskjölum öllum, að um geislavirkt efni sé að ræða.

11. gr.

Tollskoðun á sendingum með geislavirkum efnum skal einungis framkvæmd í viðurvist sérfróðs manns frá geislavörnum ríkisins.

12. gr.

Ef fjarlægja skal hættuleg geislavirk úrgangsefni, skal það tilkynnt geislavörnum ríkisins, sem gefa nánari fyrirmæli um framkvæmd hverju sinni.

V. Notkun geislavirkra efna og geislatækja.

13. gr.

Allir þeir staðir, þar sem unnið er með geislavirk efni, geislatæki eða geislavirk efni eru geymd, skulu greinilega merktir aðvörunarmerkjum, sem gerð skulu eftir fyrirsögn geislavarna ríkisins.

14. gr.

Geislavarnir ríkisins setja nánari fyrirmæli um öryggisráðstafanir, m. a. til að vernda starfsfólk og aðra gegn geislun, og bera eigendur geislavirkra efna eða geislatækja ábyrgð á að farið sé eftir þeim fyrirmælum.

15. gr.

Þekking þess, sem stjórnar starfi við jónandi geisla og lækniseftirliti starfsfólks á viðkomandi stað, skal vera fullnægjandi að dómi geislavarna ríkisins og landlæknis og má gera kröfur um öflun viðbótarþekkingar, sé þess talin þörf.

VI. Heilbrigðiseftirlit starfsfólks.

16. gr.

Eigendur geislavirkra efna eða geislatækja skulu sjá fólki, sem starfar við jónandi geisla fyrir reglubundnu lækniseftirliti, sem framkvæmt skal af aðila, sem landlæknir viðurkennir til þess starfs. Geislavarnir ríkisins setja nánari reglur um framkvæmd eftirlitsins og fylgjast með framkvæmd þess.

VII. Geislavirknimælingar.

17. gr.

Framkvæma skal mælingar á geislavirkni í matvælum og umhverfi vegna geislavarna. Landlæknir ákveður ár hvert í samráði við ráðunauta um geislavarnir, hvernig mælingum skuli hagað.

VIII. Viðurlög.

18. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála og varða brot sektum eða varðhaldi, ef miklar sakir eru, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um öryggisráðstafanir gegn jónandi geislum frá geislavirkum efnum eða geislatækjum nr. 95 20. desember 1962 og 7. gr. laga um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum nr. 24 1. febrúar 1936, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um skoðun tækja, sem hæf eru til að framleiða jónandi geisla, nr. 190 12. ágúst 1964.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 12. janúar 1968.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

Nr. 6. 15. janúar 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá yfir Vistheimilið Sólborg á Akureyri, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra, 15. janúar 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir vistheimilið Sólborg á Akureyri.

1. gr.

Vistheimilið er stofnað af Styrktarfélagi vangefinna á Akureyri og skal vera hæli fyrir vangefið fólk á Norðurlandi.

2. gr.

Vistheimilið er sjálfseignarstofnun.

Heimili þess og varnarþing er í Akureyrarkaupstað.

3. gr.

Bæjarstjórn Akureyrar hefur látið endurgjaldslaust af hendi fjögra hektara landssvæði í Kotárborgum til fullra afnota fyrir starfsemi vistheimilisins.

Styrktarsjóður vangefinna mun veita fé til byggingu vistheimilisins með tilheyrandi nauðsynlegri mannvirkjagerð.

Styrktarfélag vangefinna á Akureyri hefur lagt vistheimilinu til 700 metra langa vatnslögn frá aðalæð vatnsveitu Akureyrarkaupstaðar.

4. gr.

Tilgangur stofnunarinnar er að veita vangefnu fólki á Norðurlandi — einkum börnum og unglingum —, eftir því sem tök leyfa á hverjum tíma, uppeldi og umönnun, tilsögn þá og þjálfun, sem viðeigandi er og nauðsynleg talin að sérfróðra manna dómi. Leitast skal við að fá til slíkra starfa sérmenntaða stjórnendur, hæfa kennara og þjálfað hjúkrunarlið.

5. gr.

Í stjórn stofnunarinnar eiga sæti 5 menn og skulu þeir þannig skipaðir, að stjórn Styrktarfélags vangefinna á Akureyri tilnefndir þrjá menn í stjórnina, bæj-

arstjórn Akureyrar tilnefnir einn mann og landlæknir skipar þann fimmta og er hann formaður stjórnarinnar. Jafnmargir varamenn skulu valdir með sama hætti. Að öðru leyti skiptir stjórnin sjálf með sér verkum. Kjörtímabil stjórnarinnar er 4 ár, og telst í fyrsta skipti samkvæmt skipulagsskrá þessari frá 1. janúar 1968.

6. gr.

Stjórnin annast allan rekstur stofnunarinnar. Hún skal jafnan hafa samráð við héraðslækni um rekstur heimilisins og njóta skal hún aðstoðar sérfræðinga Kópavogshælisins um val vistmanna og greiningu þeirra í deildir.

7. gr.

Þegar stjórnarformanni hefur borizt tilkynning um skipun sína, boðar hann hina nýju stjórn á fund og gengst þar fyrir kosningu ritara og gjaldkera.

Formaður boðar til fundar í samráði við ritara, stjórnar þeim og sér um að ályktanir stjórnarfunda séu framkvæmdar. Hann getur þegar þörf krefur, kvatt aðra stjórnarnefndarmenn sér til aðstoðar, eða ráðið sérstaka menn til þess að annast ákveðið verk, með samþykki stjórnarinnar. Á aðalfundi stjórnarinnar, sem haldinn skal í febrúar ár hvert, leggur formaður fram ritaða skýrslu um starfsemi stofnunarinnar á liðnu starfsári.

Í forföllum formanns gegnir varaformaður störfum hans.

Ritari heldur nákvæma bók yfir allt það, sem gerist á stjórnarfundum, svo og um annað það utan funda, sem máli getur skipt. Hann annast allar bréfaskriftir, heldur öllum bréfum, skjölum og skilríkjum saman og varðveitir, og skilar því síðan að starfstíma loknum í hendur eftirmanni sínum.

Gjaldkeri hefur með höndum fjárreiður stofnunarinnar. Hann má ekki greiða fé úr sjóði hennar, nema því aðeins að formaður hafi samþykkt greiðsluna, og geyma skal hann sjóðinn í banka með ríkisábyrgð. Gjaldkeri heldur nákvæma bók yfir tekjur og gjöld stofnunarinnar og fyrir janúarmánaðarlok skilar hann endurskoðendum í hendur reikningum fyrir liðið starfsár.

Á aðalfundi stjórnarinnar leggur gjaldkeri reikningana fyrir stjórnina til úrskurðar, ásamt athugasemdum endurskoðenda.

8. gr.

Heimilt er stjórninni að ráða sérstakan framkvæmdastjóra og fela honum nánar tiltekið verksvið.

9. gr.

Stjórn félagsins kýs endurskoðanda og einn varaendurskoðanda. Félagsmálaráðuneytið skipar annan endurskoðanda og mann til vara fyrir hann. Skal árlega birta reikningsyfirlit stofnunarinnar í Lögbirtingablaðinu. Enn fremur ber að senda ráðuneytinu ársreikninga stofnunarinnar, sbr. 9. gr. laga nr. 53/1967, um fávitastofnanir.

10. gr.

Reikningsár stofnunarinnar er almanaksárið.

11. gr.

Verði stofnunin lögð niður skal eignum hennar varið í þágu vangefinna á Norðurlandi.

12. gr.

Breytingu á skipulagsskránni má ekki gera nema ef stjórn styrkarfélags vangefinna á Akureyri og stjórn hælisins samþykki, enda hljóti hún staðfestingu heilbrigðisstjórnarinnar.

Á stjórnarfundi í Styrktarfélagi vangefinna á Akureyri þriðjudaginn 31. okt. 1967 var framanskráð skipulagsskrá samþykkt með öllum greiddum atkvæðum.

Akureyri, 1. nóvember 1967.

Í stjórn Styrktarfélags vangefinna á Akureyri:

Jóhannes Óli Sæmundsson, form. **Jón Ingimarsson** ritari. **Albert Sölvason,** gjaldkeri.

Jóhann Þorkelsson, meðstj. **Níels Hansson,** meðstj.

Nr. 7. 22. janúar 1968.

REGLUR

um styrkveitingar til iðnaðarmanna vegna framhaldsnáms erlendis.

Menntamálaráðuneytið veitir styrki til iðnaðarmanna, sem stunda framhaldsnám erlendis, eftir því sem fé er veitt í þessu skyni í fjárlögum ár hvert.

Fjárhæð styrkja hverju sinni fer m. a. eftir fjárveitingu og fjölda umsækjenda.

Styrkir verða fyrst og fremst veittir þeim, sem ekki eiga kost á styrkjum eða námslánum úr lánasjóði ísl. námsmanna eða öðrum sambærilegum styrkjum og/eða lánum. Heimilt er þó, ef sérstaklega stendur á, að veita viðbótarstyrki til þeirra, er stunda viðurkennt tæknínám, ef fé er fyrir hendi.

Styrkir eru eingöngu veittir til náms erlendis, sem ekki er unnt að stunda hér á landi. Skal námið stundað við viðurkennda fræðslustofnun og eigi standa yfir skemur en tvo mánuði, nema um sé að ræða námsferð, sem ráðuneytið telur hafa sérstaka þýðingu.

Styrkir greiðast ekki fyrr en skilað hefur verið vottorði frá hlutaðeigandi fræðslustofnun um að nám sé hafið.

Umsóknir skulu vera á eyðublöðum, sem menntamálaráðuneytið lætur gera.

Styrkveiting fer fram einu sinni á ári, og auglýsir ráðuneytið eftir umsóknum.

Með umsókn skal fylgja vottorð iðnfræðsluráðs um að nám það, sem um er að ræða, sé eigi unnt að stunda á Íslandi.

Ráðuneytið leitar tillagna iðnfræðsluráðs áður en styrkir eru veittir samkvæmt reglum þessum.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 22. janúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI
Gildissvið.

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

II. KAFLI
Heimtaugargjöld

2. gr.

Heimtaugargjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

			Jarðstrengur		Loftlína	
			stofngjald kr.	lengdargjald kr./m	stofngjald kr.	lengdargjald kr./stólpa
1	25 A	1-fasa			3 533	4 123
2	60 A	—	806	355	4 123	4 710
3	100 A	—	806	427	5 300	5 889
4	25 A	3-fasa			4 123	4 710
5	60 A	—	806	427	5 300	5 889
6	100 A	—	2 441	485	7 067	7 361
7	200 A	—	8 392	736	14 134	8 834
8	300 A	—	34 000	x		
9	150 kVA	—	39 000	x		
10	300 kVA	—	78 000	x		
11	500 kVA	—	130 000	x		
12	800 kVA	—	208 000	x		

A merkir málstraum (amper) vara í stofnvarkassa (eða stofnvara innan við stofntengikassa).

kVA merkir málraun (kilovoltamper) spennis, þegar um sérspennistöð er að ræða.

x Greiðist skv. kostnaði.

3. gr.

3.1 Lengd jarðstrengheimtaugar reiknast í heilum metrum (m) frá lóðamörkum eða næsta útitengikassa að stofnvarkassa (eða stofntengikassa) hússins, Lengdargjald (kr./m) greiðist skv. töflu í 2. gr. Rafmagnsveitan ákveður legu heimtaugarinnar.

3.2 Sjái húseigandi, á eigin kostnað, um lögn frá útitengikassa eða rofa í spennistöð að eigin stofntengikassa eða töflu, greiðir hann aðeins stofngjald skv. töflu í 2. gr., enda annist húseigandi sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

3.3 Fyrir loftlínuheimtaugar greiðist lengdargjald skv. töflu í 2. gr., ef setja þarf sérstaka stólpa vegna fjarlægðar eða afstöðu stofnkassa til notendalínu.

3.4 Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sértaks aukagjalds af húseiganda.

3.5 Í byggingahverfum, sem sérstaklega eru skipulögð sem ein heild, er Rafmagnsveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

4. gr.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í þágu hans, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir

stöðina Rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafmagnsveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

5. gr.

Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

III. KAFLI
Mælaleiga.

6. gr.

Rafmagnsstjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem notuð eru á hverjum stað í sambandi við sölu á raforku:

Ársleiga eftir mælitæki skal vera sem hér segir:

Tegund mælitækis	Upp að 30 amp. kr.	35—50 amp. kr.	55—100 amp. kr.	Yfir 100 amp. kr.
Einfasa kwst. mælar, hemilmælar, hemlar og lausar skiptiklukkur einar sér	55.20			
Þrífasa kwst. mælar, þrífasa hemilmælar, einfasa frádráttarmælar, lausir	119.88	202.80	234.96	387.12
Tvígjaldsmælar, mestumælar	202.80	234.96	368.88	589.92

Ársleiga eftir önnur mælitæki skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis eftir nánari ákvörðun rafmagnsstjóra.

Ekki skal greiða leigu eftir mæla, sem notaðir eru skv. 1 ml. 2. tl. 8. gr.

Leiga skal greidd samtímis gjaldi fyrir raforku.

IV. KAFLI
Sala raforku.

7. gr.

Verð á raforku til lýsingar skal ákveðið svo sem hér segir:

1. Kr. 6.69 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli.
2. Kr. 919.84 hvert árshektówatt, sem selt er um hemil eða hemilmæli, enda standi hemilstillingin ávallt á heilu hw. og sé bil milli tveggja stillinga eigi minna en 10% hinnar hærri. Umframnotkun skal seld skv 1. tl. Heimilt er að selja raforku til útilýsingar skv. þessum lið, þótt mælitækjum verði ekki við komið, svo og raforku til götulýsingar, enda greiði þá notandi að auki viðhaldskostnað að fullu.
3. Kr. 1.77 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli. Auk þess ber þá að greiða fastagjald, er nemi kr. 919.84 á ári fyrir allt að 25 ferm. gólfflatarmál rýmis þess, er lýsa skal og kr. 28.40 fyrir hvern ferm. umfram 25 ferm. Fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með 3.5.
4. Kr. 190.58 hvert árshw., og öll notkun kr. 1.77 kwst., ef um meira en 2.5 kw. afl er að ræða og árlegur notkunartími meiri en 600 klst. Verði aflmælingu skv. þessum lið ekki beitt, skal reikna fyrir hvern fermetra gólfflatarmáls 15 wött á kr. 115.35 árshw.

Nú er notuð lýsing með flúrlömpum, og er þá heimilt að miða gjald skv. 1.—4. tl. við voltampére í stað watta.

8. gr.

Verð á raforku til almennrar heimilisnotkunar skal ákveðið sem hér segir:

1. Raforka til ljósa um sérmæli skal seld skv. 1. tl. 7. gr., en raforka til heimilisvéla um sérstakan mæli skal seld 1.67 kwst., og er heimilt að selja til notk-

unar í skrifstofum, verzlunum og verkstæðum, raforku skv. þessum lið, en þó ekki fyrir 3-fasa hreyfla.

2. Kr. 1.45 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli og auk þess fastagjald kr. 140.40 á ári af hverju íbúðarherbergi. Heimilt skal að selja til notkunar í veitingahúsum, gistihúsum og öðrum slíkum stöðum raforku til suðu, skv. þessum lið, enda sé þá selt um sérmæli, en herbergjagjald ekki reiknað. Sama gildir um sölu á raforku til súgþurrkunar á heyi.
3. Kr. 4968.16 hvert árskw., sem selt er um hemilmæla og auk þess kr. 1.36 hver kwst. fyrir umframnotkun. Hemilstillingin skal vera minnst 500 wött að viðbættum 100 wöttum fyrir hvert íbúðarherbergi umfram tvö. Heimilt skal að selja skrifstofum, verzlunum og verkstæðum raforku skv. þessum lið, þó eigi fyrir 3-fasa hreyfla. Stilling hemils skal þá miðuð við 500 wött fyrir fyrstu 25 ferm. gólfflatar eða minna, og síðan 100 wött fyrir hverja 12 ferm. eða minna. Beita skal 3. tl. 7. gr. við ákvörðun gjaldsins, en ef óskað er hærri hemilstillingar en um getur í þessum tölulið, þá 2. tl. 7. gr.
4. Kr. 1.26 hver kwst., þegar orkan er seld sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum fyrir börn og elliheimilum. Taxti þessi tekur ekki til starfsmannabústaða þeirra, sem eru utan aðalbygginga viðkomandi stofnunar.

9. gr.

Verð á raforku til vélareksturs skal ákveðið svo sem hér segir:

1. Kr. 3.34 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli. Lágmarksárgjald skal þó vera kr. 2 257.00, en þó aldrei lægra en kr. 769.37 á ári fyrir hvert uppsett kw. í málraun véla. Heimilt er að selja orku eftir þessum lið með fastagjaldi fyrir vélar og reikna kr. 668.62 á uppsett árskw., en auk þess skal greiða kr. 1.30 fyrir hverja kwst.
2. Ef raforka er seld um mestu-mæla fyrir mesta notað afl, skal greiða fyrir notkunina svo sem hér segir:
   Kr. 1120.00 á árskw.
   Auk þess skal greiða kr. 0.57 fyrir hverja kwst.
3. Kr. 3628.32 fyrir hvert árskw., sem selt er um hemilmæli, og kr. 1.77 hver kwst., sem umfram er.
   Rafmagnsstjóri ákveður stillingu hemilmælis hverju sinni.
   Raforku til hitunar í iðnaði má selja skv. þessum lið.
4. Kr. 3.52 fyrir hverja kwst., sem seld er til vinnuvéla, vinnuljósa og annarra nota við húsbyggingar, meðan á framkvæmdum stendur.

10. gr.

Verð á raforku til hitunar skal ákveðið sem hér segir:

1. Kr. 0.70 hver kwst., seld um kwst.mæli, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kwst. á ári.
2. Kr. 0.61 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, ef straumur er rofinn kl. 10.45—12.00 og 18.30—19.45.
   Heimilt er jafnhliða þessu ákvæði að selja raforku, skv. 2. tl. 8. gr., enda skal þá fastagjald vera kr. 1394.80 á ári fyrir eins herbergis íbúð og kr. 641.14 að auki fyrir hvert herbergi, sem þar er fram yfir, allt að kr. 3962.00 á ári.
   Selja má raforku skv. 1. mgr. þessa liðar án klukkurofa, þar sem raforkan er notuð til hitunar á neyzluvatni, stórra kæliklefa og fyrir vatnsdælur í íbúðarhúsum.
3. Kr. 0.44 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, ef straumurinn er rofinn með klukkurofa, kl. 10.00—12.00 og 2 klst. á tímanum kl. 17.00—21.00.
4. Kr. 0.28 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, ef straumurinn er rofinn með klukkurofa kl. 9.00—21.00, enda séu fyrir hendi nægilega stórir hitageymar

til dagsnotkunar. Þegar um er að ræða hitun á húsrými, sem stærra er en 2000 rúmm. eða aðra hliðstæða notkun á afli, er heimilt að láta raforku í té á tímunum kl. 12.30—15.30.

5. Kr. 0.37 hver kwst., sem seld er um tvígjaldsmæli á tímabilinu kl. 22.00—9.00 og kr. 1.45 hver kwst., sem seld er á tímabilinu kl. 9.00—22.00. Heimilt er að selja raforku til vélareksturs skv. þessum lið, ef um meira en 5 kw. afl er að ræða og árlegur notkunartími meiri en 500 klst., en rjúfa ber þá strauminn með klukkurofa á tímabilinu 10.45—12.00.

11. gr.

Rafmagnsstjóri má, með samþykki borgarráðs, selja raforku eftir sérstökum samningi.

Rafmagnsstjóra er heimilt að setja sérstök skilyrði um raforkusölu til iðgripanotkunar fleiri en eins aðila um sama mæli, svo sem um hafnarskápa, og annars staðar þar sem hann telur þess þörf, þar með talið að krefjast fyrirframgreiðslu og tengigjalds.

Rafmagnsstjóra er heimilt að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl. hjá þeim notendum, sem kaupa orku samkv. aflgjaldskrá.

12. gr.

Borgarstjórn ákveður gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu.

13. gr.

Fyrir hver full 5%, sem kaupgjald hjá Rafmagnsveitu Reykjavíkur hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga á kaupgjaldsvísitölu eftir 1. marz 1959 eða grunnkaupi, er heimilt að hækka eða lækka raforkureikninga Rafmagnsveitunnar um 4%. Telji borgarstjórn Reykjavíkur nauðsyn á, að ráðstafanir séu gerðar til að draga úr rafmagnsnotkun, er henni m. a. heimilt að hækka rafmagnsverðið á notkun umfram meðalnotkun í hverjum gjaldskrárlið allt að 10-földu verði. Í útreikningi meðalnotkunar skal tekið tillit til orku- og aflþarfar.

V. KAFLI
Ýmis ákvæði.

14. gr.

Nú er notuð heimild til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda með greiðslu gjalda, skv. gjaldskrá þessari, og skal þá taka gjald, kr. 100.00 fyrir að setja straum á að nýju.

15. gr.

Ef í ljós kemur við skoðun, að notuð eru óleyfileg vör eða of stór, skal loka veitunni tafarlaust, og er ekki heimilt að opna hana að nýju, fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 100.00, til Rafmagnsveitunnar.

16. gr.

Skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar skv. 10. gr. eru þau, að vélaafl, götulínur og spennur þoli álagið að dómi rafmagnsstjóra, notandi kosti tengingu klukkurofa og búnaði öllum sé hagað skv. fyrirmælum rafmagnsstjóra.

17. gr.

Í útreikningi á fjölda herbergja í íbúð skal aðeins telja stofur og svefnherbergi o. þ. h., en ekki eldhús. Herbergi minna en 5 m^2 skal telja sem hálft, en þar sem herbergjastærð fer fram úr 25 m^2 skal reikna hverja byrjaða 25 m^2 sem eitt herbergi. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með

þeirri meðalstærð. Þegar heildartala herbergja hefur verið reiknuð út samkvæmt þessu, skal hún hækkuð upp í heila næstu tölu, ef stendur á hálfu.

18. gr.

Söluskattur er talinn með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

19. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir gjaldendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

20. gr.

Gjaldskrá þessi öðlast gildi þegar í stað.

Ákvæði til bráðabirgða.

Verðlækkun sú, sem fólgin er í þessari nýju gjaldskrá fyrir orkusölu, skal framkvæmd samkvæmt eftirfarandi reglum:

1. Notkun skv. mælaálestri eftir gildistöku í janúar skal greidd eftir eldri gjaldskrá með 4.5% álagi.
2. Notkun skv. mælaálestri í febrúar skal greidd eftir eldri gjaldskrá með 9% álagi.
3. Notkun skv. mælaálestri í marz skal reiknuð í einingarverði gjaldskrár þessarar og síðan öll notkun úr því.
4. Þar sem álestur mæla fer fram mánaðarlega, skal notkun skv. álestri eftir gildistöku í janúar greidd með einingarverði gjaldskrár þessarar.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá um sama efni nr. 237 30. desember 1963, ásamt síðari breytingum.

Atvinnumálaráðuneytið, 23. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

24. janúar 1968. Nr. 9.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtaldar úthlutunarnefndir atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

41. Nefnd Verkalýðsfélags Hveragerðis.
    Staðfest 22. jan. 1968.
42. Nefnd Verkalýðsfélags Borgarness.
    Staðfest 22. jan. 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 24. janúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

BRÉF

menntamálaráðuneytisins um breyting á reglum um einkunnagjöf í Menntaskólanum á Akureyri.

Menntamálaráðuneytið ritaði hinn 24. janúar 1968 skólameistara Menntaskólans á Akureyri bréf það, er hér fer á eftir, um breyting á reglum um einkunnagjöf í Menntaskólanum á Akureyri:

„Með vísun til bréfs starfandi skólameistara, dags. 12. þ. m., heimilar ráðuneytið hér með, að gerðar verði eftirtaldar breytingar á einkunnagjöf í Menntaskólanum á Akureyri:

1. Gefin verði sérstök einkunn í **efnafræði,** bæði við árspróf og stúdentspróf.
2. Sérstök einkunn í **verklegri eðlisfræði** falli niður, en prófað verði í verklegri eðlisfræði á stúdentsprófi eins og verið hefur.
   Framangreind ákvæði taka til beggja greina stærðfræðideildar.
3. Í **náttúrufræðideild** þeirri, sem nú starfar í reynsluskyni, verði gefin sérstök einkunn í **lífefnafræði.**
4. Í þeirri deild verði ein einkunn í **stærðfræði,** sameiginleg fyrir munnlega og skriflega stærðfræði.

Breytingar þessar komi til framkvæmda vorið 1968 og gildi, unz öðru vísi kann að verða ákveðið.

Menntamálaráðuneytið, 24. janúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 11. 24. janúar 1968.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Búnaðarsamband Austurlands.

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið.

1. gr.

Búnaðarsamband Austurlands er eitt jarðræktarsamþykktarsvæði og heitir Ræktunarsamband Austurlands.

2. gr.

Ræktunarsamband Austurlands tekur að sér, á þann hátt, sem nánar er tekið fram í samþykkt þessari eftirgreind verkefni, er nái til allra jarða á samþykktarsvæðinu eftir því sem bezt á við á hverjum stað, að undanskildum þeim jörðum, er falla kunna undir ákvæði IV. kafla jarðræktarlaga nr. 22/1965:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðar framræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar lands.

3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna og garða. Nær það til fullnaðarvinnslu á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein 2. tölul.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum. Allar framkvæmdir skv. þessari grein, 1. til 4. lið skulu gerðar eftir fyrirsögn Búnarfélags Íslands.

II. KAFLI
Skipan og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Stjórnarnefndarmenn B. S. A. eru um leið stjórnendur ræktunarsambandsins. Kjörnir fulltrúar á aðalfundum B. S. A., mynda fulltrúaráð ræktunarsambandsins. Aðalfundur B. S. A. er jafnframt aðalfundur Ræktunarsambands Austurlands.

4. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykkt í sveitum, að hafa samráð við vélanefnd ríkisins um kaup og val vélanna.

5. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, sem keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, sem svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

6. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins annast um allan rekstur vélanna, henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaraðila á samþykktarsvæðinu, og ákveða á hvaða tíma og í hverri röð verkefnin eru tekin, er unnið skal að.

7. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins ræður starfsmenn, ákveður launakjör þeirra og hefur umsjón með öllum jarðræktarframkvæmdum. Stjórnin ræður framkvæmdastjóra til eins árs í senn og felur honum með erindisbréfi framkvæmdastjórn.

8. gr.

Allir þeir samningar, er framkvæmdastjórn gerir fyrir hönd ræktunarsambandsins skv. samþykktum þess eða ályktunum aðalfundar eru skuldbindandi fyrir félagsheildina, þótt þeir hafi ekki sérstaklega verið undir einstök búnaðarfélög þess bornir.

Framkvæmastjórn ber ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi.

III. KAFLI
Um tilhögun framkvæmda.

9. gr.

Skylt er stjórnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sínu svæði að skrá verkbeiðnir félagsmanna fyrir lok janúarmánaðar ár hvert. Skal þar tilgreint hverra jarðabóta er óskað og hve mikilla á því ári, eftir því sem næst verður komizt. Skýrslum þessum ber að skila til framkvæmdastjóra fyrir 1. febrúar ár hvert. Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers þeirra fyrir sig,

og enn fremur yfirlýsing félagsstjórnar hreppabúnaðarfélagsins um það, að félagið takist á hendur ábyrgð á greiðslum félagsmanna sinna fyrir þau verk, er hjá þeim verða unnin á því starfsári.

10. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræðir í 9. gr. ber framkvæmdastjórn að semja starfs- og rekstraráætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur innan ræktunarsambandsstjórnar um veigamikil atriði í framkvæmdaáætlun, ber að leggja hann fyrir næsta aðalfund ræktunarsambandsins til úrskurðar. Framkvæmdastjórn er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun, svo sem við verður komið.

11. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í flutningi véla og verkfæra.
2. Að túnrækt sé að öðru jöfnu látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum.
3. Að land það, er brjóta á til ræktunar hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
4. Að framræsla bithaga í stærri síl komi að jafnaði því aðeins til greina að fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garð-, og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo að því marki verði náð, að allur heyfengur verði tekinn á vélfæru landi.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

12. gr.

Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist á eftirfarandi hátt:

1. Sameiginleg framræsla fleiri jarða greiðist af þeim, er hagsmuna njóta af framkvæmdinni, eftir flatarmáli þess lands, er nýtur hags af verkinu. Þó skal taka tillit til þess, ef um einhverja sérstöðu er að ræða. Verði ágreiningur um þessi atriði skal úr honum skorið með mati tveggja óvilhallra dómkvaddra manna.
2. Framkvæmdir á einstökum jörðum skulu greiddar af verkkaupanda, eftir þeim skildaga, og á þann hátt, sem fram verður tekið í verktökusamning. Heimilt er stjórninni að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktöxtum meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðargreiðsla sé byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstrarreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu.

13. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, kostnaður við flutninga þeirra milli vinnustaða, viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður.

Heimilt er aðalfundi að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarrekstrarkostnaði hvers árs.

14. gr.

Aðalfundur ræktunarsambandsins getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþykktar í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing á því sem vinna á.

15. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn á þeim tíma, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila að taka að sér verk fyrir búendur, hreppsfélög eða aðra aðila á sambandssvæðinu, þótt þau falli ekki undir ákvæði annarrar greinar, ef tryggt er, að það sé hagkvæmt fyrir ræktunarsambandið og samþykktarsvæðið, enda sé tryggt, að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo að það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

16. gr.

Rekstrarafgangur og áhættuþóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 15. gr. skal leggjast í stofnsjóð ræktunarsambandsins og varið skv. ákvæðum þeim, er um hann gilda sbr. 17. gr.

V. KAFLI
Fjáröflunar og tryggingar.

17. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Fer upphæð stofnfjár eftir þörfum. Stofnfjár skal aflað þannig:

1. Hreppabúnaðarfélögin á samþykktarsvæðinu leggja fram sem óafturkræft framlag upphæð er nemur hið minnsta ¼ hluta alls stofnfjárins samkvæmt 1.—4. lið.
2. Í stofnsjóð renna óafturkræf frjáls fjárframlög frá einstaklingum eða öðrum aðilum.
3. Með sameiginlegu stofnláni, sem tryggt er með sameiginlegri ábyrgð ræktunarsambandsins.
4. Framlög úr ríkissjóði til vélakaupa renna í stofnsjóð jafnóðum og þau greiðast.

Árlegar tekjur stofnsjóðs eru:

a. Tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 16. gr.
b. Vaxtatekjur og aðrar tekjur, er til sjóðsins kunna að falla.

18. gr.

Stofnfjárframlög hreppabúnaðarfélaga greiðist inn til framkvæmdastjórnar, þá er samþykkt hefur öðlazt gildi. Framlag hvers hreppabúnaðarfélags skal greitt í hlutföllum við fasteignamat lands og ræktunarlóða. Þó skal hver verðeining ræktunarlóða aðeins bera hálfan gjaldþunga móti einingu í öðru landverði.

19. gr.

Komi í ljós síðar að auka þurfi stofnsjóð, að áliti framkvæmdastjórnar ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjáraukningu til stjórna búnaðarfélaganna á sambandssvæðinu, en þær leggja fyrir almennan fund í félögunum til samþykktar. Að fenginni meirihluta samþykkt í búnaðarfélögunum skal tillagan borin upp á aðalfundi ræktunarsambandsins. Verði hún samþykkt þar með meiri hluta atkvæða, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

20. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka reksturslán gegn tryggingum í því jarðræktarframlagi, er á umbætur verður greitt úr ríkissjóði, samkvæmt II. og III. kafla jarðræktarlaga.

21. gr.

Skylt er samþykktaraðilum að hafa greitt framkvæmdastjórn ¾ af áætluðu kostnaðarverði að frádregnu væntanlegu jarðabótaframlagi þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað, áður en verkið er hafið. Eftirstöðvarnar greiðast á gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Um reikningshald, endurskoðun og yfirstjórn fjármála.

22. gr.

Reikningsár ræktunarsambandsins er almanaksárið. Reikningsskilum skal lokið svo tímanlega, að endurskoðun hafi farið fram áður en aðalfundur ræktunarsambandsins er haldinn. Skulu endurskoðendur sannprófa, að reikningum beri saman við bækur framkvæmdastjórnar.

23. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kjörnir á aðalfundi ræktunarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reikninga sem bezt og hafa eftirlit með starfrækslu framkvæmdastjórnar í hvívetna.

24. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi ræktunarsambandsins. Þar gefur framkvæmdastjórn skýrslu um starfsemina, svo og endurskoðendur ef tilefni er til þess.

VII. KAFLI

Um breyting samþykkta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

25. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórn, skulu sendar stjórn Búnaðarsambands Austurlands, er sendir þær til allra búnaðarfélaga á sambandssvæðinu til umsagnar. Þær skulu síðan lagðar fyrir aðalfund búnaðarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

26. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um það, að tilgangi samþykktar verði ekki náð og lögmætur aðalfundur búnaðarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

27. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála. Geta þau varðað sektum frá 100—5000 krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 7 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Mývatns.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Mývatns. Heimili þess og varnarþing er Skútustaðahreppur.

2. gr.

Félagssvæðið nær til eftirtalinna jarða, og takmarkast veiðisvæðið af Strandlengju Mývatns, Grænalækjarós við Arnarbæli, og Rifinu milli Haganeslands og Geirastaðalands.

Álftagerði I.
Álftagerði II.
Álftagerði III.
Álftagerði IV.
Bjarg.
Björk.
Borg.
Garður I.
Garður II.
Geirastaðir.
Geiteyjarströnd I.
Geiteyjarströnd II.
Geiteyjarströnd III.
Grímsstaðir I.
Grímsstaðir II.
Grímsstaðir III.
Haganes.
Kálfaströnd I.
Kálafströnd II.
Nónbjarg.
Reykjahlíð I.
Reykjahlíð II.
Reykjahlíð III.
Reykjahlíð IV.
Reynihlíð.
Syðri-Neslönd.
Skútustaðir I.
Skútustaðir II.
Skútustaðir III.
Vagnbrekka.
Víðihlíð.
Vindbelgur.
Vogar I.
Vogar II.
Vogar III.
Vogar IV.
Ytri-Neslönd.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðum fiskistofni á félagssvæðinu og að skipuleggja veiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár og hinn eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli eða hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í janúarmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðarbók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á þessari samþykkt varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Hveragerðis.

I. RAFORKA

Rafveita Hveragerðis selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 7.00 kwst.
12. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Fastagjald af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal:
    Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur ..... kr. 35.00 m² á ári.
    Fyrir ganga og geymslur ..... — 12.00 — — —
    c. Orkugjald ..... — 2.10 kwst.
13. Til götulýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 2.10 kwst.
    og annast þá rafveitan rekstur lýsingarkerfisins.
14. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 3.50 kwst.

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

21. Til heimilisnotkunar um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 156.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.
    c. Fastagjald af hverju herbergi ..... — 156.00 herb. á ári.

    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö, þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.
22. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum, sjúkrahúsum og öðrum slíkum stöðum, enda séu tæki fasttengd, um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 1.50 kwst.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 3.50 kwst.

Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 640.00 á kw. í málraun véla.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá að auki fermetragjald af gólffleti, reiknað eftir sömu reglum og gilda um lið 12, en þriðjungi lægri.

32. Um afl og orkumæli (mesta aflsmæli):
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Aflgjald af notuðu afli ..... — 1 920.00 kwst. á ári.
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung.

33. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Fastagjald miðað við málraun véla ..... — 1 530.00 kw. á ári
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

34. Til súgþurrkunar á heyi um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri, getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

D. Hitun.

41. Til húshitunar, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.40 kwst.

42. Til húshitunar, í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.25 kwst.

43. Til hitunar í vatnsgeymum og gufukötlum, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 1.00 kwst.

44. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.50 kwst.

45. Sameina má tvo ofangreinda gjaldskrárliði og selja um tvígjaldsmæli.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækis.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:
a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigumæla.
c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 11. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera 1200 kr. á ári. Skal mismunur á ársnotkun og lægsta gjaldi, ef einhver er, innheimtur á fyrra árshelmingi næsta árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst. mælum 30 A og minni ..... kr. 114.00 á ári.
2. Af þrífasa kwst. mælum 50 A og minni ..... — 198.00 - —
3. Af þrífasa kwst. mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 282.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, enn fremur klukkurofum, skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og skal greiða heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) samkvæmt eftirfarandi reglum:

Málstr. í 3×220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 2×380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Skv. jöfnu 2400 kr. + 240 kr. + KVA kr.	Yfirlengdargjald Jarðl., heimt. skv. jöfnu 240 kr. + 4×KVA kr./m	Loftl., heimt. kr./stólpa
2 × 60	1 × 60	13	5 520.00	292.00	4.400.00
3 × 60	2 × 60	22	7 680.00	328.00	5 256.00
3 × 100	3 × 60	38	11 520.00	392.00	6 000.00
		50 sp.	14 400.00		
	3 × 100	66	18 240.00	504.00	10 968.00
3 × 200		75 (sp.)	20 400.00	540.00	
		100 sp.	26 400.00		
3 × 350	3 × 200	132	34 080.00	768.00	
		150 sp.	38 400.00		
		200 sp.	50 400.00		
	3 × 350	231	57 840.00	1 524.00	
		300 sp.	74 400.00		

sp: spennir; (sp.): stofnvör eða spennir.

Umframgjald vegna stærðar lóðar reiknast fyrir bæði jarðstrengs- og loftlínuheimtaug, 2 kr. á hvern m^2 umfram 800 m^2.

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg, teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í. Sé jarðstrengsheimtaug lögð frá loftlínu (samkvæmt ósk heimtaugarbeiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að varkassa, en þveri heimtaugin akbraut skal breidd akbrautar dregin frá.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu stytztu greiðfæra leið að varkassa.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 Amp., einfasa	kr. 1 500.00
60 Amp., þrífasa	— 2 000.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandinn greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi, þó aldrei meiri frádráttur en heimtaugargjaldinu nemur.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaugargjald skal greitt að fullu, þegar sótt er um heimtaug.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 120 krónur.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 120 krónur á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 15%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Hveragerðishrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin eldri gjaldskrá um sama efni, nr. 61 14. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Selfoss.

I. RAFORKA

Rafveita Selfoss selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 7.00 kwst.

12. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Fastagjald af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal:
    Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur ..... kr. 35.00 m² á ári.
    Fyrir ganga og geymslur ..... — 12.00 — — —
    c. Orkugjald ..... — 2.10 kwst.

13. Til götulýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 2.10 kwst.
    og annast þá rafveitan rekstur lýsingarkerfisins.

14. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 3.50 kwst.

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

21. Til heimilisnotkunar um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 156.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.
    c. Fastagjald af hverju herbergi ..... — 156.00 herb. á ári.

    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö, þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

22. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum, sjúkrahúsum og öðrum slíkum stöðum, enda séu tæki fasttengd, um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 1.50 kwst.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 3.50 kwst.

    Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 640.00 á kw. í málraun véla.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá að auki fermetragjald af gólffleti, reiknað eftir sömu reglum og gilda um lið 12, en þriðjungi lægri.

32. Um afl og orkumæli (mesta aflsmæli):
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Aflgjald af notuðu afli ..... — 1 920.00 kwst. á ári.
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung.

33. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Fastagjald miðað við málraun véla ..... — 1 530.00 kw. á ári
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

34. Til súgþurrkunar á heyi um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri, getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

D. Hitun.

41. Til húshitunar, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.40 kwst.

42. Til húshitunar, í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.25 kwst.

43. Til hitunar í vatnsgeymum og gufukötlum, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 1.00 kwst.

44. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.50 kwst.

45. Sameina má tvo ofangreinda gjaldskrárliði og selja um tvígjaldsmæli.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækis.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:
a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist við-

hald þeirra og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigumæla.

c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 11. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera 1200 kr. á ári. Skal mismunur á ársnotkun og lægsta gjaldi, ef einhver er, innheimtur á fyrra árshelmingi næsta árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst. mælum 30 A og minni ..... kr. 114.00 á ári.
2. Af þrífasa kwst. mælum 50 A og minni ..... — 198.00 — —
3. Af þrífasa kwst. mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 282.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, enn fremur klukkurofum, skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og skal greiða heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) samkvæmt eftirfarandi reglum:

Málstr. í 3×220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 2×380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Skv. jöfnu 2400 kr. + 240 kr. + KVA kr.	Yfirlengdargjald Jarðl., heimt. skv. jöfnu 240 kr. + 4×KVA kr./m	Loftl., heimt. kr./stólpa
2 × 60	1 × 60	13	5 520.00	292.00	4.400.00
3 × 60	2 × 60	22	7 680.00	328.00	5 256.00
3 × 100	3 × 60	38	11 520.00	392.00	6 000.00
		50 sp.	14 400.00		
	3 × 100	66	18 240.00	504.00	10 968.00
3 × 200		75 (sp.)	20 400.00	540.00	
		100 sp.	26 400.00		
3 × 350	3 × 200	132	34 080.00	768.00	
		150 sp.	38 400.00		
		200 sp.	50 400.00		
	3 × 350	231	57 840.00	1 524.00	
		300 sp.	74 400.00		

sp: spennir; (sp.): stofnvör eða spennir.

Umframgjald vegna stærðar lóðar reiknast fyrir bæði jarðstrengs- og loftlínuheimtaug, 2 kr. á hvern m² umfram 800 m².

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg, teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í. Sé jarðstrengsheimtaug lögð frá loftlínu (samkvæmt ósk heimtaugarbeiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að varkassa, en þveri heimtaugin akbraut skal breidd akbrautar dregin frá.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu stytztu greiðfæra leið að varkassa.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 Amp., einfasa	kr. 1 500.00
60 Amp., þrífasa	— 2 000.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandinn greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi, þó aldrei meiri frádráttur en heimtaugargjaldinu nemur.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaugargjald skal greitt að fullu, þegar sótt er um heimtaug.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 120 krónur.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 120 krónur á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 15%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi sem hreppsnefnd Selfosshrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss, nr. 60 12. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Stokkseyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Stokkseyrar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 7.00 kwst.

12. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Fastagjald af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal:
    Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur ..... kr. 35.00 m² á ári.
    Fyrir ganga og geymslur ..... — 12.00 — — —
    c. Orkugjald ..... — 2.10 kwst.

13. Til götulýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 2.10 kwst.
    og annast þá rafveitan rekstur lýsingarkerfisins.

14. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 3.50 kwst.

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

21. Til heimilisnotkunar um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 156.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.
    c. Fastagjald af hverju herbergi ..... — 156.00 herb. á ári.

    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö, þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

22. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum, sjúkrahúsum og öðrum slíkum stöðum, enda séu tæki fasttengd, um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 1.50 kwst.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 3.50 kwst.

    Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 640.00 á kw. í málraun véla.

    Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá að auki fermetragjald af gólffleti, reiknað eftir sömu reglum og gilda um lið 12, en þriðjungi lægri.

32. Um afl og orkumæli (mesta aflsmæli):
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Aflgjald af notuðu afli ..... — 1 920.00 kwst. á ári.
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung.

33. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Fastagjald miðað við málraun véla ..... — 1 530.00 kw. á ári
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

34. Til súgþurrkunar á heyi um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri, getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

D. Hitun.

41. Til húshitunar, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.40 kwst.

42. Til húshitunar, í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.25 kwst.

43. Til hitunar í vatnsgeymum og gufukötlum, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 1.00 kwst.

44. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.50 kwst.

45. Sameina má tvo ofangreinda gjaldskrárliði og selja um tvígjaldsmæli.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækis.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:
a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigumæla.
c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 11. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera 1200 kr. á ári. Skal mismunur á ársnotkun og lægsta gjaldi, ef einhver er, innheimtur á fyrra árshelmingi næsta árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst. mælum 30 A og minni ..... kr. 114.00 á ári.
2. Af þrífasa kwst. mælum 50 A og minni ..... — 198.00 - —
3. Af þrífasa kwst. mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 282.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, enn fremur klukkurofum, skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og skal greiða heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) samkvæmt eftirfarandi reglum:

Málstr. í 3×220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 2×380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Skv. jöfnu 2400 kr. + 240 kr. + KVA kr.	Yfirlengdargjald Jarðl., heimt. skv. jöfnu 240 kr. + 4×KVA kr./m	Loftl., heimt. kr./stólpa
2 × 60	1 × 60	13	5 520.00	292.00	4.400.00
3 × 60	2 × 60	22	7 680.00	328.00	5 256.00
3 × 100	3 × 60	38	11 520.00	392.00	6 000.00
		50 sp.	14 400.00		
	3 × 100	66	18 240.00	504.00	10 968.00
3 × 200		75 (sp.)	20 400.00	540.00	
		100 sp.	26 400.00		
3 × 350	3 × 200	132	34 080.00	768.00	
		150 sp.	38 400.00		
		200 sp.	50 400.00		
	3 × 350	231	57 840.00	1 524.00	
		300 sp.	74 400.00		

sp: spennir; (sp.): stofnvör eða spennir.

Umframgjald vegna stærðar lóðar reiknast fyrir bæði jarðstrengs- og loftlínuheimtaug, 2 kr. á hvern m² umfram 800 m².

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg, teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í. Sé jarðstrengsheimtaug lögð frá loftlínu (samkvæmt ósk heimtaugarbeiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að varkassa, en þveri heimtaugin akbraut skal breidd akbrautar dregin frá.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu stytztu greiðfæra leið að varkassa.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 Amp., einfasa	kr. 1 500.00
60 Amp., þrífasa	— 2 000.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandinn greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi, þó aldrei meiri frádráttur en heimtaugargjaldinu nemur.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaugargjald skal greitt að fullu, þegar sótt er um heimtaug.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 120 krónur.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 120 krónur á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 15%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Stokkseyrar, nr. 63 14. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Eyrarbakka.

I. RAFORKA

Rafveita Eyrarbakka seldur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 7.00 kwst.

12. Til almennrar lýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Fastagjald af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal:
    Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur ..... kr. 35.00 m² á ári.
    Fyrir ganga og geymslur ..... — 12.00 — — —
    c. Orkugjald ..... — 2.10 kwst.

13. Til götulýsingar um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 2.10 kwst.
    og annast þá rafveitan rekstur lýsingarkerfisins.

14. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 3.50 kwst.

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

21. Til heimilisnotkunar um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 156.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.
    c. Fastagjald af hverju herbergi ..... — 156.00 herb. á ári.

    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö, þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

22. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum, sjúkrahúsum og öðrum slíkum stöðum, enda séu tæki fasttengd, um kwst. mæli:
    a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
    b. Orkugjald ..... kr. 1.50 kwst.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst. mæli:
    a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
    b. Orkugjald ..... — 3.50 kwst.

Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 640.00 á kw. í málraun véla.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá að auki fermetragjald af gólffleti, reiknað eftir sömu reglum og gilda um lið 12, en þriðjungi lægri.

32. Um afl og orkumæli (mesta aflsmæli):
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Aflgjald af notuðu afli ..... — 1 920.00 kwst. á ári.
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung.

33. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 1 920.00 á ári.
b. Fastagjald miðað við málraun véla ..... — 1 530.00 kw. á ári
c. Orkugjald ..... — 0.50 kwst.

34. Til súgþurrkunar á heyi um kwst. mæli:
a. Grunngjald ..... kr. 312.00 á ári.
b. Orkugjald ..... — 1.50 kwst.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri, getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

D. Hitun.

41. Til húshitunar, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.40 kwst.

42. Til húshitunar, í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.25 kwst.

43. Til hitunar í vatnsgeymum og gufukötlum, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 1.00 kwst.

44. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9, um kwst. mæli:
a. Mælisleiga samkvæmt kafla II.
b. Orkugjald ..... kr. 0.50 kwst.

45. Sameina má tvo ofangreinda gjaldskrárliði og selja um tvígjaldsmæli.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækis.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:
a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigumæla.
c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 11. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera 1200 kr. á ári. Skal mismunur á ársnotkun og lægsta gjaldi, ef einhver er, innheimtur á fyrra árshelmingi næsta árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst. mælum 30 A og minni ..... kr. 114.00 á ári.
2. Af þrífasa kwst. mælum 50 A og minni ..... — 198.00 — —
3. Af þrífasa kwst. mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 282.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, enn fremur klukkurofum, skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og skal greiða heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) samkvæmt eftirfarandi reglum:

Málstr. í 3×220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 2×380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Skv. jöfnu 2400 kr. + 240 kr. + KVA kr.	Yfirlengdargjald Jarðl., heimt. skv. jöfnu 240 kr. + 4×KVA kr./m	Loftl., heimt. kr./stólpa
2 × 60	1 × 60	13	5 520.00	292.00	4.400.00
3 × 60	2 × 60	22	7 680.00	328.00	5 256.00
3 × 100	3 × 60	38	11 520.00	392.00	6 000.00
		50 sp.	14 400.00		
	3 × 100	66	18 240.00	504.00	10 968.00
3 × 200		75 (sp.)	20 400.00	240.00	
		100 sp.	26 400.00		
3 × 350	3 × 200	132	34 080.00	768.00	
		150 sp.	38 400.00		
		200 sp.	50 400.00		
	3 × 350	231	57 840.00	1 524.00	
		300 sp.	74 400.00		

sp: spennir; (sp.): stofnvör eða spennir.

Umframgjald vegna stærðar lóðar reiknast fyrir bæði jarðstrengs- og loftlínuheimtaug, 2 kr. á hvern m² umfram 800 m².

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg, teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í. Sé jarðstrengsheimtaug lögð frá loftlínu (samkvæmt ósk heimtaugarbeið-

anda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að varkassa, en þveri heimtaugin akbraut skal breidd akbrautar dregin frá.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu stytztu greiðfæra leið að varkassa.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 Amp., einfasa	kr. 1 500.00
60 Amp., þrífasa	— 2 000.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandinn greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi, þó aldrei meiri frádráttur en heimtaugargjaldinu nemur.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaugargjald skal greitt að fullu, þegar sótt er um heimtaug.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 120 krónur.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 120 krónur á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 15%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Eyrarbakkahrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka, nr. 62 15. marz 1966.

A tvinnumálaráðuneytið, 26. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

um innflutningskvóta.

Með skírskotun til 3. gr. reglugerðar nr. 79 27. maí 1960 um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl. hefur ríkisstjórnin í samráði við Seðlabankann ákveðið eftirfarandi innflutningskvóta fyrir árið 1968:

Toll-skrárnr.	Vörutegund	Innflutnings-kvóti 1968
09.01.11	Brennt kaffi	kr. 3 000 000
20.04.00	Ávextir, ávaxtahýði, plöntuhlutar, varið skemmdum með sykri	— 4 000 000
44.18.00	Gervitrjáviður úr spónum o. s. frv. þó ekki plasthúðaðar plötur	— 14 000 000
48 09.00	Byggingarplötur úr viðartrefjum eða öðrum jurtatrefjum, einnig límdar með náttúrlegum harpix	— 13 000 000
60.03.01	Heilsokkar kvenna úr silki eða gerviþráðum	— 20 000 000
85.01.00	Spennar (transformatorar) þó ekki spennar fyrir fluorescent-ljós	— 6 000 000
93.07.29	Vopn og skotfæri og hlutar til þeirra, þó ekki línubyssur, hvalveiðibyssur og skutlar og skot á hvalveiðibyssur og línubyssur	— 6 000 000
94.01.00 94.03.00 94.04.00	Húsgögn og hlutar til þeirra, rúmbotnar, dýnur, púðar og þess háttar stoppaður húsbúnaður, þó ekki eldhúsinnréttingar til múr- og naglfestingar, sæti í bifreiðar og aðrar vörur, sem eru á frílista	— 20 000 000
96.01.00 96.02.09 96.04.00	Burstagerðarvörur, þó ekki burstar, sem eru hlutar af vélum, málningarrúllur, gúmmíþvögur á skafti, skaftþvögur, tannburstar, listmálunarpenslar	— 2 500 000
99.01.00 99.06.00	Listaverk, safnmunir, forngripir	— 1 000 000
	Vörur, sem falla undir önnur tollnúmer og ekki er frjáls innflutningur á	— 1 000 000
		Kr. 90 500 000
59.04.01	Færi og línur til fiskveiða	80 tonn
59.04.02	Kaðlar, þó ekki grastóg og vírmanilla	400 tonn

Umsóknir um fyrstu úthlutun ársins skulu hafa borizt Landsbanka Íslands eða Útvegsbanka Íslands fyrir 15. febrúar 1968.

Viðskiptamálaráðuneytið, 9. janúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUR

um úthlutun styrkja samkvæmt 9. gr. laga nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki.

1. gr.

Rétt til að sækja um kandidatastyrki, þ. e. styrki þá, sem veittir eru samkvæmt 9. gr. laga nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki, hafa þeir, er lokið hafa háskólaprófi, enda sé þar um að ræða lokapróf, en ekki hlutapróf.

2. gr.

Stjórn lánasjóðs íslenzkra námsmanna annast úthlutun styrkjanna og ákveður styrkupphæðir hverju sinni.

Við styrkveitingar er heimilt að taka tillit til tekjuöflunar og fjárhagsaðstöðu hvers einstaks umsækjanda.

3. gr.

Séu umsóknir kandidata sambærilegar að öðru leyti en því, að eðlilegur heildarnámstími kandidatanna frá stúdentsprófi er misjafnlega langur, skal sá kandidat, sem lengri eðlilegan námstíma hefur að baki, ganga fyrir.

Þeim, sem lokið hafa háskólaprófum og leggja síðan stund á framhaldsnám, en hljóta eigi kandidatastyrk, má veita lán úr lánasjóði íslenzkra námsmanna, þar til þeir hafa lokið fimm ára háskólanámi.

4. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með vísun til 4. gr. laga nr. 7/1967, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 29. janúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 19. 6. janúar 1968.

AUGLÝSING

um nýja Lyfjaverðskrá II og um viðauka nr. 1 og 2 við hana.

Frá og með 15. janúar 1968 gengur í gildi ný Lyfjaverðskrá II og viðauki nr. 1 og viðauki nr. 2 við hana. Frá sama tíma fellur úr gildi Lyfjaverðskrá II frá 10. ágúst 1966 ásamt síðari breytingum og viðaukum.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 6. janúar 1968.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

REGLUR

um úthlutun lána og styrkja til íslenzkra námsmanna skv. lögum nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki.

1. gr.

Námsaðstoð má veita íslenzkum námsmönnum til náms við Háskóla Íslands, erlenda háskóla og tækniskóla, svo og aðrar hliðstæðar erlendar kennslustofnanir samkvæmt mati stjórnar lánasjóðs íslenzkra námsmanna.

2. gr.

Námsaðstoð er því aðeins veitt, að nám sé hafið, þegar úthlutun fer fram.

3. gr.

Námsaðstoð er að jafnaði ekki veitt, nema eðlilegur námstími sé minnst tvö ár.

4. gr.

Enginn námsmaður getur fengið námsaðstoð oftar en svarar til eðlilegs árafjölda í viðkomandi námsgrein og einstökum hlutum hennar. Ekki skal veita námsaðstoð, nema um eðlilega framvindu námsins sé að ræða. Námsmaður, sem fer hraðar yfir, getur notið þess í námsaðstoð.

5. gr.

Við ákvörðun lánsfjárhæða til umsækjenda skal hverju sinni höfð hliðsjón af námskostnaði á viðkomandi dvalarstað.

6. gr.

Umsækjendum ber að útfylla sérstök umsóknareyðublöð frá lánasjóðnum og önnur þau gögn, sem stjórn lánasjóðsins lætur fylgja þeim. Gögnum þessum ber að skila fyrir tilskilinn tíma, sem auglýstur skal í Lögbirtingablaði, dagblöðum og Ríkisútvarpi.

7. gr.

Sá, sem sækir um námsaðstoð í fyrsta sinn, þarf að láta fylgja með umsókn staðfest afrit af skírteinum um próf, sem umsækjandi hefur lokið hér á landi eða erlendis, eða önnur gögn, er sýni, að hann hafi fullnægjandi undirbúningsmenntun til að rækja námið með árangri. Einnig ber, svo fljótt sem við verður komið, að senda vottorð frá viðkomandi menntastofnun um að námið sé hafið. Þá ber umsækjanda við nám erlendis að senda skilríki um, hver venjulegur námstími sé í námsgrein hans og einstökum hlutum hennar.

8. gr.

Umsækjandi um framhaldsaðstoð þarf að láta vottorð um skólavist og námsárangur fylgja umsókn.

9. gr.

Lánsfjárhæð til hvers námsmanns skal vera ákveðinn hundraðshluti af umframfjárþörf hans. Hundraðshlutinn skal vera lægstur á fyrsta námsári og fara síðan stighækkandi. Hlutföllin skulu ákveðin árlega með hliðsjón af fjölda umsókna og því fjármagni, sem sjóðurinn hefur til umráða. Umframfjárþörf er námskostnaður — samkvæmt könnun stjórnar lánasjóðsins — að frádreginni tekjuöflun til námsnota og styrkjum frá opinberum aðilum.

10. gr.

Sæki hjón bæði um lán, skal heildarfjáröflun skiptast milli þeirra að jöfnu og þeim síðan úthlutað sem einstaklingum. Sé umsækjandi kvæntur/giftur og sæki maki hans ekki um lán, skal við ákvörðun lánsfjárhæðar höfð hliðsjón af umframfjárþörf fjölskyldunnar.

11. gr.

Með umsóknum skal fylgja yfirlýsing umsækjanda um að stjórn sjóðsins sé heimilt að sannreyna hjá skattayfirvöldum tekjur umsækjanda og maka hans. Námsmönnum erlendis ber einnig að senda vottorð skattayfirvalda þar um tekjur umsækjanda og maka hans síðastliðið ár. Umsækjanda, sem gefur rangar upplýsingar um tekjur eða annað, sem máli skiptir, má svipta rétti til námsaðstoðar.

12. gr.

Námsmönnum þeim á fyrsta námsári við Háskóla Íslands, sem sækja um lán, skal úthlutað samkvæmt almennum úthlutunarreglum. Þó skal greiðsla lánsins ekki innt af hendi, nema þeir að loknu fyrsta námsári skili vottorði til sjóðstjórnar um, að þeir hafi staðizt þau próf, sem eðlilegt er talið að tekin séu á fyrsta námsári.

13. gr.

Aðstoð til náms erlendis skal fyrst og fremst veita til náms í þeim greinum, sem ekki er hægt að leggja stund á hér á landi.

14. gr.

Fé því, sem veitt er í fjárlögum til styrkja skv. 8. gr. laganna, skal varið til námsmanna erlendis. Styrkfjárhæðir miðast aðallega við ferðakostnað, en heimilt er og að taka tillit til hárra skólagjalda.

15. gr.

Aðalúthlutun námslána og styrkja samkvæmt reglum þessum skal fara fram einu sinni á ári og vera lokið eigi síðar en 1. marz.

16. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 4. gr. laga nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 10. febrúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

STJÓRNARTÍÐINDI B 3 — 1968

26. janúar 1968. 45 Nr. 21.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Ísafjarðar.

I. RAFORKA

A. Lýsing.

1.1. Um kwst.mæli á 680 aura kwst.

1.2. Um kwst.mæli 340 aura kwst. auk fastagjalds 20 kr./mánuð af hverju í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verzlunum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir ganga og geymslur 10 kr./m².

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

2.1. Um kwst.mæli 165 aura kwst. auk fastagjalds 15 kr./mánuð af hverju íbúðarherbergi. Mælaleiga af einum mæli falli þá niður. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi, þvottahús og geymslur. Herbergi, sem er minna en 7 fermetrar, skal telja sem hálft, þó þannig að eigi skal greiða fastagjald af herbergjum sem eru minni en 5 fermetrar. Herbergi sem eru stærri en 25 fermetrar skal telja sem tvö.

C. Vélanotkun.

3.1. Um kwst.mæli á 340 aura kwst.

3.2. Um afl- og orkumæla þannig reiknað:

Aflgjald af notuðu afli kr. 1900 kw. á ári. Orkugjald af allri notkun 50 aura kwst. Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fara fram með sem jöfnustu millibili, en þó eigi skemur en eins mánaðar. Aflnotkun mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung. Minnsta aflgjald skal vera 7000.00 kr. á ári. Eftir þessum gjaldskrárlið má selja raforkunotkun atvinnufyrirtækja, sjúkrahúsa, heimavistarskóla og annara slíkra stað, gegn greiðslu fastagjalds af ljósanotkun.

D. Hitun.

4.1. Til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa, heimavistarskóla og annarra slíkra staða má selja raforku til suðu og hitunar um sér mæli á 165 aura kwst., enda séu suðu- og hitatæki fasttengd.

4.2. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum á 50 aura kwst. á tímanum frá kl. 22—10. og 170 aura kwst. á tímanum 10—22, enda sé straumurinn rofinn í 4 stundir á mesta álagstíma Rafveitunnar, þó eigi lengur en tvær stundir í senn, og notendur kosti uppsetningu tvígjaldsmæla.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

4.3. Hiti í kirkju um kwst.mæli á 105 aura kwst., enda sé straumur rofinn í 4 stundir á mesta annatíma Rafveitunnar, þó eigi lengur en tvær stundir í senn.

E. Önnur raforkunotkun.

5.1. Til götu- og hafnarljósa um kwst.mæli á 160 aura kwst.

5.2. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur, þannig:

a. um kwst.mæli á 340 aura kwst.
b. Um mesta straumsrofa á 55 kr. hvert amper á mánuði.

Rafveitustjóri ákveður hvort settur skuli upp kwst.mælir eða mesta-straumsrofi.

5.3. Til súgþurrkunar um kwst.mæli á 100 aura kwst.

5.4. Alla raforkunotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 1.1.

Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki Rafveitustjórnar komi til.

6. Ofangreint raforkuverð er miðað við, að raunstuðullinn sé ekki lægri en 0.8. Verði raunstuðull lægri er heimilt að miða raforkuverð við KVA, og KVAst. í stað KW. og KWst.

Lágmarksnotkun um hverja heimtaug skal vera 1000.00 kr. á ári.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja sem nota skal fyrir hverja veitu og sú ákvörðun er skuldbindandi fyrir notanda, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst.mælum	kr.	15.50	á mán.
2. Af þrífasta kwst.mælum 100 A og minni	—	34.00	— —
3. Af mesta aflsmælum 100 A og minni	—	90.00	— —
4. Af mesta aflsmælum 100 A og stærri	—	110.00	— —
5. Af skiptiklukkum	—	15.00	— —
6. Af ljósnæmirofum	—	65.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem hér eru nefnd, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjöld fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu.

Fari lengd jarðstrengs heimtaugar fram úr 15 metrum eða loftlínu heimtaugar fram úr 40 metrum skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

Málstraumur stofnvara	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./m.
60 amp. 1 fasa	7 000.00	465.00
60 amp. 3 fasa	9 000.00	495.00
100 amp. 3 fasa	14 000.00	575.00
125 amp. 3 fasa	17 000.00	665.00
200 amp. 3 fasa	27 000.00	825.00
350 amp. 3 fasa	48 000.00	1 150.00

Fyrir heimtaug með flutningsgetu 150 KVA, (hér kann að þurfa spennistöð) skal greitt heimtaugargjald, er nemi 290 kr. á hvert KVA. Skal þá aflið miðað við varastærðirnar 350, 400 eða 630 amp. Yfirlengdargjald miðast við 350 amp. skv. töflu. Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 amp. reiknast frá varkassa styztu greiðfæra leið að lóðamörkum. Lengd stærri heimtauga reiknast frá varkassa að spennistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug útfrá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa.

Þveri jarðlínuheimtaug akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með. Lengd loftlínuheimtaugar 60—100 amp. reiknast frá næsta stólpa í notandalínu við götu styztu greiðfæra leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi en 40 metra svo hún nái löglegri hæð skal greitt umframgjald 3000.00 kr fyrir stólpann.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda, og hún að mestu leiti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlýta skilmálum Rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar. Sé lögð bráðabirgða heimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana sem hér segir:

60 amper 1. fasa	kr. 2000.00
60 amper 3. fasa	— 2500.00

Óski húseigandi eftir að heimtaug verði breytt úr 1. fasa heimtaug eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytingu samkv. kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Þurfi að breyta loftlínuheimtaug í jarðlínuheimtaug vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða 1/6 hluta heimtaugargjalds samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Ísafjarðarkaupstaðar og Eyrarhrepps. Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds húseiganda eða gera honum að greiða heimtaugina samkv. kostnaði, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi verið lokað fyrir veitu vegna vanskila á gjöldum til Rafveitunnar, er óheimilt að opna fyrir aftur fyrr en notandi hefur greitt áfallin gjöld og kr. 200.00 í opnunargjald á skrifstofu Rafveitunnar.
2. Ef fundin eru óleyfilega eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust. Er óheimilt að opna aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 100.00 á skrifstofu Rafveitunnar.

V. ÝMIS ÁKVÆÐI.

Hækki innkaupsverð á raforku, er rafveitustjórn heimilt að hækka raforkureikninga um 30% af þeirri hækkun. Fyrir hver full 5%, sem kaupgjald hjá Rafveitu Ísafjarðar hækkar eða lækkar hvort heldur er sökum breytinga grunnkaups eða kaupgjaldsvísitölu frá og með 1. janúar 1968, er rafveitustjórn heimilt að hækka eða lækka gjaldskrá um 4%. Ef fyrirsjáanlegt er að dómi rafveitustjóra, að örðugleikar verði á rekstri Rafveitunnar sakir vatnsskort, getur rafveitustjórn með samþykki ráðuneytis gert bráðabirgðaráðstafanir er hún telur heppilegar til þess að draga úr orkunotkun á veitusvæðinu meðan á vatnsskorti stendur. Söluskattur 7.5% er innifalinn í þessari gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Ísafjarðar nr. 67 24. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 22. 26. janúar 1968.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 4.30 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.47 hverja kwst. auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal.

   Fastagjald reiknast þannig:

   Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur ..... kr. 1.00 á m^2 á mán.
   Fyrir ganga, geymslur o. þ. h. ..... — 0.39 á m^2 á mán.

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

Um kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á kr. 1.20 hverja kwst., og auk þess fastagjald kr. 7.00 á mán. fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, telst sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m^2 jafngilda einu herbergi og hverjir 5 m^2 hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.24 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 325.00, fyrir kw. í málraun véla.
2. Um afl- og orkumæla til véla í frystihúsum, fiskverkunarstöðvum og iðnaðarfyrirtækjum, ef uppsett vélaafl fastra véla er yfir 20 kw., þannig reiknað:

   a. Aflgjald af notuðu afli ..... kr. 1 600.00 á kw. á ári.
   b. Orkugjald af allri notkun ..... — 0.44 á kwst.

   Heimilt er að rjúfa strauminn í allt að 3 stundir á dag á tímum mesta álags.
3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kwst.mæli á kr. 0.49 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 940.00 á ári fyrir hvert kw. í málraun véla.
4. Til súgþurrkunar um kwst.mæli á kr. 0.65 hverja kwst., enda skuldbindi notandi sig til að nota ekki vélarnar á mesta álagstíma dagsins, skv. fyrirmælum rafveitustjóra.

D. Hitun.

1. a. Um kwst.mæli á kr. 0.45 hverja kwst., enda sé þá minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Heimilt er að rjúfa strauminn allt að 4 stundum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
   b. Án straumrofs á kr. 0.92 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.22 hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn á tímanum frá kl. 8—23.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þá getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mælitækja.
b. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til götu- og hafnarlýsingar um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst.
2. Hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja samkv. lið A-1.

II. MÆLALEIGA

Notandi greiði leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa kwst.mælum allt að 50 amp.	kr. 4.50	á mán.
2.	— þrífasa kwst.mælum allt að 50 amp.	— 13.00	— —
3.	— þrífasa kwst.mælum 50—200 amp.	— 19.50	— —
4.	— þrífasa kwst.mælum yfir 200 amp.	— 32.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Skal leigan af mælitækjunum innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1.	Grunngjald af hverri loftlínuheimtaug	kr. 850.00
2.	Grunngjald af hverri jarðlínuheimtaug	— 1 150.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og gildleiki víra meira en 3×70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 50.00.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 100.00 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 10% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar nr. 78 4. júní 1962.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 23. 29. janúar 1968.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. október 1905, um byggingasamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. desember 1943, um breytingar á þeim lögum og skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingasamþykktir fyrir eftirgreind sveitarfélög:

1. Grundarfjörð (Eyrarsveit), Snæfellsnessýslu.
2. Biskupstungnahrepp, Árnessýslu.

Byggingasamþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd þá, sem félagsmálaráðuneytið hefur staðfest og birt með auglýsingu nr. 23/1967 í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 29. janúar 1968

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

um skipulag í Biskupstungnahreppi í Árnessýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Biskupstungnahrepps.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. janúar 1968

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

30. janúar 1968. Nr. 25.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtaldar úthlutunarnefndir atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

43. Nefnd Verkamannafélagsins Hlífar, Verkakvennafélagsins Framtíðarinnar, Sjómannafélags Hafnarfjarðar og Iðju, félags verksmiðjufólks í Hafnarfirði.
Staðfest 26. janúar 1968.

44. Nefnd Verkalýðsfélags og sjómannafélags Álftfirðinga.
Staðfest 26. janúar 1968.

45. Nefnd Sjómannafélags Reykjavíkur.
Staðfest 30. janúar 1968.

46. Nefnd Vélstjórafélags Vestmannaeyja, Verkalýðsfélags Vestmannaeyja, Verkakvennafélagsins Enótar og Sjómannafélagsins Jötuns, Vestmannaeyjum.
Staðfest 30. janúar 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 30. janúar 1968

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Sauðárkróks.

I. RAFORKA

Rafveita Sauðárkróks selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. um kwst.mæli á kr. 6.50 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 2.25 hverja kwst. auk fastagjalds af rúmi því, sem lýsa skal, er nemi kr. 35.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en geymslur og ganga skal greiða kr. 12.00 á ári af hverjum fermetra. Einnig greiðist grunngjald, kr. 900.00 á ári.

B. Almenn heimilisnotkun:

Um kwst.mæli þannig reiknað:

a.	Grunngjald	kr. 11.00 á mán.
b.	Orkugjald af allri notkun	— 1.40 kwst.
c.	Fastagjald af hverju herbergi	— 11.00 á mán.

Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherberi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 ferm., skal telja hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 ferm., má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 ferm. jafngildi einu herbergi og 3. ferm. hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 3.70 hverja kwst.
2. Til matvælaiðnaðar, ef uppsett vélaafl fastra véla er yfir 20 kw. og notandi skuldbindur sig til að greiða sem svarar minnst 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. vélanna um kwst.mæli.
   a. Á 120 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 2 klst. á tímum mesta álags rafveitunnar.
   b. Á 180 aura hverja kwst. án skilyrðis um lokun fyrir straum.
3. Um afl og orkumæli þannig reiknað:
   a. Aflgjald af notuðu afli ..... kr. 1820.00 á kw. á ári.
   b. Orkugjald af allri notkun ..... — 0.50 á kwst.

   eða:

   a. Af ástimpluðu afli véla ..... kr. 1520.00 á kw. á ári.
   b. Orkugjald af allri notkun ..... — 0.50 á kwst.

   Grunngjald reiknast í báðum tilfellum kr. 1820.00 á ári.

D. Hitun.

Um kwst.mæli á 50 aura hverja kwst., enda sé minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Sala á raforku eftir þessum gjaldskrárlið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn í allt að 3 klst. á dag á mesta álagstíma um hádegi og síðdegis, en ekki lengur en 1½ klst. í senn. Rafveitustjóri ákveður lokunartíma hjá hverjum notanda.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að klukkurofar séu fáanlegir og notandi kosti tengingu þeirra og greiði leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofa og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra stað á kr. 1.40 hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kwst.-mæli á kr. 3.70 hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 42 aura hverja kwst., enda sé straumurinn rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22.
4. Raforka til götu- og hafnarlýsingar á kr. 1.80 hverja kwst.
5. Raforku til ljósa í beituskúrum má selja án mælis á kr. 4800.00 árskw., enda sé spennan þá 32 volt og skriflegir samningar gerðir við neytendur um notkunina.

Innifalið í verðinu er verðjöfnunargjald.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er ákvörðun sú skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu sem hér segir:

1. Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr.	8.00 á mán.
2. Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	13.00 – —
3. Af þrífasa mælum 50—100 amp.	—	18.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heitaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir.

Málstraumur stofnvara	Jarðstrengur Lágmark kr.	Yfirlengd kr./m
60 A 1-fasa	4 500.00	370.00
100 A 1-fasa	7 000.00	400.00
60 A 3-fasa	7 260.00	400.00
100 A 3-fasa	11 090.00	460.00
125 A 3-fasa	13 700.00	530.00
200 A 3-fasa	21 750.00	660.00
350 A 3-fasa	38 150.00	920.00

Af loftlínuheimtaug reiknast gjald, sem er 20% lægra, en að framan greinir, fyrir heimtaug allt að 40 m. Það sem þar fer fram yfir, greiðist samkvæmt kostnaði.

Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 A reiknast frá varkassa styztu greiðfæra leið að lóðarmörkum. Lengd stærri jarðlínuheimtauga reiknast frá varkassa að rofalínudreifistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa.

Óski húseigandi eftir, að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytinguna samkvæmt kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Sauðárkróksbæjar. Sé um óskipulegt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar er heimilt að krefjast sértaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina samkvæmt kostnaði, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun 100 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 200 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. ÝMIS ÁKVÆÐI.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Söluskattur samkvæmt lögum nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari viðaukum og breytingum, er talið með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveituna nr. 47 24. febrúar 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 31. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Borgarness.

I. KAFLI

RAFORKUSALA

Rafveita Borgarness selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

I. Almenn notkun.

1. Um kwst.mæli á 135 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er reiknast þannig:

A. 1. **Til lýsingar:**
200 aurar á mánuði af hverjum m^2 gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. Þó skal aðeins reikna helming gólfflatar til gjalda í geymslum og göngum o. þ. h.

B. 1. **Til heimilisnotkunar:**
12 krónur á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal reikna sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

C. 1. **Til véla:**
34 krónur á mánuði fyrir hvert kw. í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla.

2. Um kwst.mæli, án fastagjalds, þannig:

A. 2. **Til lýsingar og til ýmissa nota, sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar.**
550 aurar fyrir hverja kwst.

B. 2. **Til véla og til vinnulagna í byggingum í smíðum:**
310 aurar fyrir hverja kwst.

C. 2. **Til véla í matvælaiðnaði:**
92 aurar fyrir hverja kwst., enda sé uppsett rafafl fastra véla yfir 40 kw. og árlegur nýtingartími vélanna eigi skemmri en 1200 kwst. á hvert uppsett kw. þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. um hádegið, á tíma mesta álags.
Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til rafsuðu málma.

D. 2. **Til götu- og hafnarlýsingar:**
175 aurar fyrir hverja kwst.

3. Um mesta álagsmæli, þannig:

A. 3. **Til atvinnufyrirtækja með uppsettu rafvélaafli yfir 40 kw.:**
1800 krónur fyrir hvert kw. mesta álags á árinu og 30 aurar fyrir hverja kwst.

II. Hitanotkun.

Um kwst.mæli á:

E 1. 64.5 aura/kwst. án rofs.
E 2. 35 aura/kwst. með allt að 1½ klst. rofi á sólarhring.
E 3. 32.5 aura/kwst. með allt að 2½ klst. rofi á sólarhring.
E 4. 25.5 aura/kwst. með allt að 4½ klst. rofi á sólarhring.
E 5. 18.5 aura/kwst. með allt að 14½ klst. rofi á sólarhring.

Gjaldið breytist með útsöluverði á díselolíu í Reykjavík á hverjum tíma, en miðast hér við grunnverðið 167 aura á olíulítra.
Gjaldið standi jafnan á heilum og hálfum eyri.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar) að dómi rafveitustjóra.
b. Að vélaafl, spennar og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
c. Að straumur sé rofinn á tilskildum tímum með sjálfvirkum rofa og kosti notandinn tengingu rofans og greiði af honum skv. 2. kafla.
d. Að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafmagnshitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum, m. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.
e. Að notkun um mæli hitalagnarinnar sé eigi minni en 6000 kwst. á ári.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti.

II. KAFLI
MÆLA- OG ROFALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum samkvæmt eftirfarandi:

1.	Af einfasa kwst.mælum, allt að 30 amp.	kr. 7.00	á mán.
2.	Af þrífasa kwst.mælum 50 amp. og minni	— 14.00	— —
3.	Af þrífasa kwst.mælum yfir 50 amp til 200 amp.	— 48.00	— —
4.	Af þrífasa kwst.mælum yfir 200 amp.	— 48.00	— —

Af klukkrofum skal notandinn greiða leigu sem hér segir:

1.	Af ein- eða tvípóla klukkurofa 40 amp. og minni	— 43.00	á mán.
2.	Af þrípóla klukkurofa 60 amp. og minni	— 54.00	— —
3.	Af þrípóla klukkurofa yfir 60 amp. til 200 amp.	— 67.00	— —
4.	Af þrípóla klukkurofa yfir 200 amp.	— 86.00	— —
5.	Af fjarstýrandi klukkurofa	— 14.00	— —

Af öðrum mælitækjum og rofum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal árslei̇gan verða sem næst 20% af verði tækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforkuna.

III. KAFLI
TENGIGJÖLD (HEIMTAUGAGJÖLD)

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða tengigjald sem hér segir:

1. Tengigjöld miðuð við flutningsgetu heimtauga.

Gjaldskrárliður nr.	Málstraumur stofnvara í 3 × 220 v kerfi amp.	Málstraumur stofnvara í 3 × 380 v kerfi amp.	Flutningsgeta miðuð við stærð stofnvara KVA	Tengigj. jarðstrengs allt að 15 m eða loftlínu allt að 30 m skv. jöfnu 1600 = 160 × KVA kr.
1,1	2 × 60	1 × 60	13	3.680.00
1,2	3 × 60	2 × 60	22	5 120.00
1,3	3 × 100	3 × 60	38	7 680.00
1,4		3 × 100	66	12 160.00
1,5	3 × 200		76	13 760.00
1,6	3 × 350	3 × 200	132	22 720.00
1,7		3 × 350	231	38 560.00

Fyrir aðrar stærðir stofnvara en hér eru taldar, skal reikna tengigjald eftir sömu jöfnu og að ofan.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, styztu greiðfæra leið að varkassa.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana, þannig: Yj = (300 + 4 × KVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metrana þannig: Yl = (55 + 3 × KVA) kr./m, að viðbættum 2700 kr. á hvern stólpa í umframlínu.

2. Tengigjöld miðuð við stærðir spenna.

Gjaldskrárliður nr.	Stærð spennis KVA	Tengigj. skv. jöfnu 1600 + 160 × KVA kr.	Gjaldskrárliður nr.	Stærð spennis KVA	Tengigjald skv. jöfnu 1600 + 160 × KVA kr.
2,1	150	25 600.00	2,3	500	81 600.00
2,2	300	49 600.00	2,4	750	121 600.00

Fyrir aðrar stærðir spenna en hér eru taldar, skal reikna tengigjaldið á sama hátt.

Tengigjald skal reikna eftir þessum gjaldskrárlið, þegar spennistöð er byggð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Kostnaður notandans við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

Þessi gjaldskrá tengigjalda gildir í skipulögðum hverfum í Borgarnesi. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald eftir kostnaði, skv. reikningi rafveitunnar.

Tengigjald fellur í gjalddaga, þegar setningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

IV. KAFLI
OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 100 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 100 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveituna nr. 54 5. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 31. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 28. 31. janúar 1968.

GJALDSKRÁ
fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 6.20 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.75 hverja kwst. auk fastagjalds, er nemi kr. 900.00 á ári fyrir 25 m² gólfflöt eða minna af gólffleti af rúmi því er lýsa skal og kr. 26.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m². Þennan gjaldskrárlið má nota í verzlunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kw. og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kw., sem svarar til gjalds fyrir 15 fermetra gólfflatar á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um tvo kwst.mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Á ljósamælinn reiknast ljósagjald kr. 6.20 á kwst. en á hinn mælinn kr. 1.50 á kwst.
2. Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á kr. 1.25 hverja kwst. Auk þess greiðist fastagjald kr. 0.80 á mánuði af hverjum fermetra gólfflatar íbúðar.

Við útreikning á gólffleti skal telja öll herbergi og eldhús, enn fremur ganga, baðherbergi og geymslur.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 3.00 fyrir hverja kwst. Þó skal minnsta árgjald vera kr. 420.00 á hvert kw. í málraun vélanna.
2. Um mestastraumsmæli, ef um meira en 5 kw. er að ræða og notkunartími er meira en 500 klst. á ári, þannig:

   Kr. 1 000.00 hvert kw. fyrir fyrstu 50 kw.
   Kr. 800.00 hvert kw. fyrir umfram 50 kw.

   Auk þess skal greiða kr. 0.50 á kwst. fyrir fyrstu 200 000 kwst. ársnotkun og kr. 0.42 á kwst. fyrir umfram 200 000 kwst.
3. Ef um meira en 5 kw. er að ræða og ársnotkunin er meiri en 500 kwst. á ári, á kr. 1.75 hverja kwst.
4. Rafmagn til súgþurrkunar á kr. 0.47 fyrir hverja kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á kr. 0.48 hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn með klukkurofa í þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um tvígjaldsmæli á kr. 0.35 hverja kwst. frá kl. 23 til kl. 8 og á kr. 0.66 hverja kwst. frá kl. 8 til kl. 23.
3. Um kwst.mæli á kr. 0.26 hverja kwst. ef straumurinn er rofinn frá kl. 8 til kl. 23.
4. Til hitunar í iðnaði:
   a. Á kr. 0.70 hverja kwst., enda sé þá minnsta notkun 10 000 kwst. á ári.
   b. Um tvígjaldsmæli á kr. 0.44 hverja kwst. frá kl. 23 til kl. 8, og á kr. 0.88 hverja kwst. frá kl. 8 til kl. 23.

Hitunarliðir skulu fylgja olíuverði, eins og það var 1. janúar 1968, og breytast í samræmi við breytingar á því, ef um minnst 5% hækkun eða lækkun þess er að ræða. Verð á kwst. verði þó ávallt í heilum aurum.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi kosti tengingu klukkurofa fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir hann samkvæmt reglum er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Rafveitustjórn getur með sérstökum samningi selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði, að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf, að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða árs-leigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

Tegund mælitækis:	Upp að 30 Amp. kr.	35—50 Amp. kr.	50—100 Amp. kr.	100—500 Amp. kr.	Yfir 500 Amp. kr.
1-fasa kwst.mælar	80.40	98.40	106.80		
3-fasa kwst.mælar	135.60	206.40	268.80	447.60	980.84
Tvígjalds og mestastr.mælar ..	196.80	268.80	447.60	720.00	1440.00
Klukkurofar og skiptikl.	343.20				

Af öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjald-skrá fyrir Rafveitu Akureyrar, nr. 47 18. marz 1964, ásamt síðari breytingum.

Atvinnumálaráðuneytið, 31. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 29. 1. febrúar 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Grafreitssjóðs Jónasar Þorbergssonar í Einarsstaðakirkjugarði, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráð-herra, 1. febrúar 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Grafreitssjóðs Jónasar Þorbergssonar í Einarsstaðakirkjugarði.

Ég undirritaður, Jónas Þorbergsson, fæddur að Helgastöðum í Reykjadal í Suður-Þingeyjarsýslu, 22. janúar 1885, nú til heimilis að Eskihlíð 8, Reykjavík, hefi látið steypa upp grafreit með grind í hliði í Einarsstaðakirkjugarði í Reykjadal, Suður-Þingeyjarsýslu.

Í grafreit þessum hafa hlotið leg eftirtaldir ættmenn mínir og ástvinir, og hafa nöfn þeirra verið höggvin á dökkar steinplötur, sem eru múraðar í vegginn gegnt hliði. Þeir eru, talið frá vinstri:

1. Faðir minn, Þorbergur Hallgrímsson, (1852—1930).
2. Móðir mín, Þóra Hálfdánardóttir, (1852—1893).
3. Bróðir minn, Benedikt Þorbergsson, (1878—1887).
4. Dóttir mín, Hallfríður Jónasdóttir, (1918—1920).
5. Eiginkona mín af fyrra hjónabandi, Þorbjörg Jónsdóttir frá Arnarvatni í Mývatnssveit, (1891—1923).

Nú hef ég ákveðið að stofna lítinn sjóð vegna þessa grafreits og leyfi mér að beiðast þess, að hið háa ráðuneyti staðfesti, að um sjóðinn skuli gilda eftirgreind ákvæði skipulagsskrár:

1. Stofnfé sjóðsins er að upphæð kr. 6000.00 — sex þúsund krónur —.
2. Sjóðurinn geymist og ávaxtist í útibúi Landsbanka Íslands á Akureyri. Verði það útibú lagt niður, skal sjóðurinn hljóta geymslu í hverri þeirri peningastofnun norðanlands, sem kirkjustjórnin telur öruggast og hentast.
3. Höfuðtilgangur sjóðsins er að standa straum af kostnaði við fyrrnefndan grafreit, viðhaldi hans og viðgerðum.
4. 9/10 af vöxtum sjóðsins má á hverjum tíma verja samkvæmt því, sem ákveðið er í 3. lið, en 1/10 vaxtanna skal leggja í höfuðstól sjóðsins.
5. Kirkjustjórnin gerir ráðstafanir til þess, að grafreitssjóðurinn standi undir yfirumsjón trúverðugs embættismanns; sveitarstjóra Reykdælahrepps eða sýslunefndar Þingeyjarsýslu, sem hverju sinni áritar til útborgunar í bankanum sundurliðaða reikninga sóknarnefndar Einarsstaðakirkjusóknar með þeim takmörkunum, sem greinir í 4. tölulið.
6. Nú verða, samkvæmt lögum frá Alþingi, öll minnismerki í kirkjugörðum landsins jöfnuð við jörðu og skal þá verja vaxtatekjum sjóðsins til viðhalds Einarsstaðakirkju, samanber 4. tölulið.
7. Nú verður kirkja á Einarsstöðum lögð niður og skal þá sjóðurinn falla til fátækra til styrktar munaðarlausra barna og/eða einstæðra mæðra í Reykdælahreppi samkvæmt ákvörðunum sveitarstjórnar með þeim takmörkunum, sem greinir í 4. tölulið.

Reykjavík, 1. febrúar 1968.

Jónas Þorbergsson.

3. febrúar 1968. Nr. 30.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa, nr. 59 3. febrúar 1966.

1. gr.

6. liður 2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Yfirlýsing um það, hvort beiðzt hafi verið einkaleyfis í öðru ríki, er veitir einkaleyfi að rannsókn framfarinni, og þá í hvaða ríki. Þegar slíks einkaleyfis hefur verið beiðzt, verður einkaleyfi á Íslandi ekki veitt fyrr en umsækjandi hefur gefið ráðuneytinu skýrslu um árangur af umsókn hans um einkaleyfi í hlutaðeigandi ríki. Hafi einkaleyfis eigi verið beiðzt í öðrum ríkjum, getur umsækjandi óskað þess, að ráðuneytið láti fara fram rannsókn á uppgötvuninni, og ber umsækjanda þá að leggja fram löggilta þýðingu á umsókninni og öllum fylgiskjölum á máli þeirrar erlendu rannsóknarstofnunar, sem á hverjum tíma annast rannsóknir íslenzkra einkaleyfaumsókna fyrir ráðuneytið og senda greiðslu fyrir rannsóknarkostnaði með umsókninni, kr. 3 200.00. Ráðherra getur þó veitt efnalitlum umsækjendum eftirgjöf á þessu gjaldi, og ber að senda umsókn um það með beiðninni til ráðuneytisins, ef umsækjandi vill fara fram á eftirgjöf.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum um einkaleyfi, nr. 12 20. júní 1923, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 3. febrúar 1968.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 31. 7. febrúar 1968.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Vatnleysustrandarhrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir.

A. Lýsing.

11. Um kwst.mæli á kr. 6.80 hver kwst.
12. Um kwst.mæli á kr. 2.50 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 30.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af glóffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 10.15 af fermetra á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kwst.mæli á 150 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 12.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m^2, sem tvö. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

    Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m^2, jafngilda einu herbergi og 6 m^2 hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst.mæli á kr. 3.70 hver kwst. hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 750.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
32. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 1.50 hvert kwst.
33. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk, kjöt eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw.
    a. Um kwst.mæli á 110 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tíma.
    b. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.52 hver kwst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
    c. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.52 hver kwst. í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1 klst. í senn, en á 118 aura hver kwst. utan þess tíma.

34. Um mæli á kr. 1 330.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess 80 aura á notaða kwst.
35. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:
Um mæli á kr. 870.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna og auk þess 80 aura á notaða kwst.

D. Hitun.

41. Um kwst.mæli á 50 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
42. Um kwst.mæli á 25 aura hver kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 7.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra. Kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkunotkun.

51. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 2.00 hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.
52. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 3.80 hver kwst.
53. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 62 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á 62 aura hver kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og 1.50 hver kwst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
54. Til gatnalýsingar á 150 aura hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 10.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 12.40 — —
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 31.30 — —
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 45.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 230.00.

Ef fundin eru óleyfilega eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt kr. 230.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á sömu lóð) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) fyrir allt að 15 m jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftínukerfi samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjaldskrárliður	Málstraumur í 3 × 220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 3 × 380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	6 000.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	7 950.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	11 400.00
4.			50 sp.	13 500.00
5.		3 × 100	66	18 750.00
6.	3 × 100		75	22 800.00
7.			100 sp.	27 000.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	37 400.00
9.			150 sp.	42 920.00
10.			200 sp.	54 000.00
11.		3 × 350	231	62 235.00
12.			300 sp.	85 860.00
13.			500 sp.	143 500.00

Sp. = spennir.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæru leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra, umfram fyrstu 15 m þannig. Yj = (300 plús 4 × KVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 m þannig: Yl = (200 plús 3 × KVA) kr./m að viðbættum 3000 kr. á hvern staur í umframlengd.

Sé lögð bráðabirgðarheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 amp. einfasa ..... kr. 1 500.00
60 amp. þrífasa ..... — 1 800.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðarheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, (í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma) og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps, nr. 223 29. október 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 7. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

7. febrúar 1968. Nr. 32.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Keflavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir.

A. Lýsing.

11. Um kwst.mæli á kr. 6.80 hver kwst.
12. Um kwst.mæli á kr. 2.50 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 30.00 á ári af hverjum fermetra gólffletar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af glóffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 10.15 af fermetra á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kwst.mæli á 150 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 12.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m^2, sem tvö. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m², má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m², jafngilda einu herbergi og 6 m² hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst.mæli á kr. 3.70 hver kwst. hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 750.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

32. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 1.50 hvert kwst.

33. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk, kjöt eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw.

    a. Um kwst.mæli á 110 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tíma.

    b. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.52 hver kwst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.

    c. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.52 hver kwst. í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1 klst. í senn, en á 118 aura hver kwst. utan þess tíma.

34. Um mæli á kr. 1 330.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess 80 aura á notaða kwst.

35. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:
    Um mæli á kr. 870.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna og auk þess 80 aura á notaða kwst.

D. Hitun.

41. Um kwst.mæli á 50 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

42. Um kwst.mæli á 25 aura hver kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 7.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra. Kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkunotkun.

51. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 2.00 hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

52. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 3.80 hver kwst.

53. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 62 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á 62 aura hver kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og 1.50 hver kwst. frá kl. 8.30 til kl. 22.

54. Til gatnalýsingar á 150 aura hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 10.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 12.40 - —
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 31.30 - —
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 45.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 230.00.

Ef fundin eru óleyfilega eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt kr. 230.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á sömu lóð) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) fyrir allt að 15 m jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjald-skrár-liður	Málstraumur í 3 × 220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 3 × 380 V kerfi Amp.	Hámarks-afl KVA	Heimtaugar-gjald Kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	6 000.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	7 950.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	11 400.00
4.			50 sp.	13 500.00
5.		3 × 100	66	18 750.00
6.	3 × 100		75	22 800.00
7.			100 sp.	27 000.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	37 400.00
9.			150 sp.	42 920.00
10.			200 sp.	54 000.00
11.		3 × 350	231	62 235.00
12.			300 sp.	85 860.00
13.			500 sp.	143 500.00

Sp. = spennir.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæru leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra, umfram fyrstu 15 m þannig. Yj = (300 plús 4 × KVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 m þannig: Yl = (200 plús 3 × KVA) kr./m að viðbættum 3000 kr. á hvern staur í umframlengd.

Sé lögð bráðabirgðarheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 amp. einfasa	kr. 1 500.00
60 amp. þrífasa	— 1 800.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðarheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, (í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma) og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur, nr. 224 31. október 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 7. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

7. febrúar 1968. Nr. 33.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Gerðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir.

A. Lýsing.

11. Um kwst.mæli á kr. 6.80 hver kwst.
12. Um kwst.mæli á kr. 2.50 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 30.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af glóffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 10.15 af fermetra á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kwst.mæli á 150 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 12.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m^2, sem tvö. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

    Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m^2, jafngilda einu herbergi og 6 m^2 hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst.mæli á kr. 3.70 hver kwst. hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 750.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
32. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 1.50 hvert kwst.
33. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk, kjöt eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw.
    a. Um kwst.mæli á 110 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tíma.
    b. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.52 hver kwst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.

c. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.52 hver kwst. í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1 klst. í senn, en á 118 aura hver kwst. utan þess tíma.

34. Um mæli á kr. 1 330.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess 80 aura á notaða kwst.

35. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig:
Um mæli á kr. 870.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna og auk þess 80 aura á notaða kwst.

D. Hitun.

41. Um kwst.mæli á 50 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

42. Um kwst.mæli á 25 aura hver kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 7.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra. Kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkunotkun.

51. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 2.00 hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

52. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 3.80 hver kwst.

53. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 62 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á 62 aura hver kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og 1.50 hver kwst. frá kl. 8.30 til kl. 22.

54. Til gatnalýsingar á 150 aura hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum upp að 30 amp. ..... kr. 10.00 á mán.
2. Af þrífasa mælum upp að 50 amp. ..... — 12.40 – —
3. Af þrífasa mælum 50 til 200 amp. ..... — 31.30 – —
4. Af þrífasa mælum yfir 200 amp. ..... — 45.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 230.00.

Ef fundin eru óleyfilega eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt kr. 230.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á sömu lóð) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) fyrir allt að 15 m jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftínukerfi samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjaldskrárliður	Málstraumur í 3 × 220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 3 × 380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	6 000.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	7 950.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	11 400.00
4.			50 sp.	13 500.00
5.		3 × 100	66	18 750.00
6.	3 × 100		75	22 800.00
7.			100 sp.	27 000.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	37 400.00
9.			150 sp.	42 920.00
10.			200 sp.	54 000.00
11.		3 × 350	231	62 235.00
12.			300 sp.	85 860.00
13.			500 sp.	143 500.00

Sp. = spennir.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæru leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra, umfram fyrstu 15 m þannig. Yj = (300 plús 4 × KVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 m þannig: Yl = (200 plús 3 × KVA) kr./m að viðbættum 3000 kr. á hvern staur í umframlengd.

Sé lögð bráðabirgðarheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 amp. einfasa	kr. 1 500.00
60 amp. þrífasa	— 1 800.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðarheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, (í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma) og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps, nr. 225 31. október 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 7. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 34. 8. febrúar 1968.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtalda úthlutunarnefnd atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

47. Nefnd Verkalýðs- og sjómannafélags Keflavíkur. Staðfest 6. febrúar 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 8. febrúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Siglufjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Siglufjarðar selur raforku á orkuveitusvæði sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1.1 Um kwst.mæli á 660 aura hverja kwst.

1.2 Um kwst.mælir á 340 aura hverja kwst., auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því er lýsa skal og reiknast fastagjald þannig:

a. Fyrir verzlanir, vinnustofur, skrifstofur ..... 170 aura á m^2 á mán.
b. Fyrir geymslur, ganga, verbúðir ..... 85 aura á m^2 á mán.

B. Almenn heimilisnotkun.

2.1 Um kwst.mæli á 150 aura hverja kwst., auk fastagjalds af gólffleti, er nemi 85 aurum af m^2 af gólffleti íbúðarinnar.

Við ákvörðun á gólffleti íbúðar reiknast öll íveruherbergi, eldhús, gangar og baðherbergi, en ekki geymslur og þvottahús. Íveruherbergi, sem um stundarsakir standa auð, eða eru notuð sem geymslur, skal reikna sem íbúðarherbergi. Tekið skal tillit til, ef um súðarherbergi eða þ. u. l. er að ræða.

2.2 Til heimila, sjúkrahúsa, skóla, gisti- og veitingahúsa má selja raforku til suðu á 170 aura hverja kwst., enda séu suðutæki fasttengd og öll önnur notkun seld eftir liðum 11 eða 12.

C. Vélanotkun.

3.1 Um kwst.mæli á 3.40 aura hverja kwst.

3.2 Um afl- og orkumæla (mestaaflsmæla) þannig reiknað:
3.21 Aflgjald: Kr. 1660.00 á kw. á ári.
3.22 Orkjugjald: 55 aurar á kwst. af allri notkun.

3.3 Ef um mikla orkunotkun er að ræða, svo sem til frystihúsa, og kaupandinn skuldbindur sig að kaupa 20 000 kwst. á ári hið minnsta, má selja orkuna um kwst.mæli þannig:

Fyrir fyrstu 20 000 kwst. ársnotkun ..... 170 aura á kwst.
Fyrir næstu 50 00 kwst. ársnotkun ..... 115 aura á kwst.
Fyrir umfram 100 000 kwst. ársnotkun ..... 100 aura á kwst.

D. Hitun.

4.1 Til húshitunar og til hitavatnsdunka um kwst.mæli 55 aura/kwst.

4.2 til húshitunar um kwst.mæli 50 aura/kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. hvern sólarhring, skv. nánari ákvörðun rafveitustjóra.

4.3. Heimilt er að selja raforku til húshitunar sumarmánuðina maí—sept. á 40 aura hverja kwst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að tæki, lagnir og búnaður í sambandi við rafmagnsupphitunina sé samkv. fyrirmælum rafveitunnar.
c. Að hús, sem fá leyfi fyrir rafmagnsupphitun, fullnægi lágmarkskröfum, sem rafveitan setur um einangrun.

E. Önnur raforkunotkun.

5.1 Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kwst.-mæli á 340 aura hver kwst.
5.2 Til götu- og hafnarlýsingar um kwst.mæli á 240 aura hverja kwst.

Alla raforkusölu, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið I. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilkomnu samþykki rafveitunefndar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasta mælum upp að 30 A	kr. 5.00	á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 A og minni	— 10.00	— —
3.	Af mestaaflsmælum að 100 A	— 35.00	— —
4.	Af mestaaflsmælum að 100 A og yfir	— 70.00	— —
5.	Af þrífasa mælum 50—100 A	— 15.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim er nefnd eru, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við flutningsgetu raftaugar þeirra, sem að húsinu liggur, svo sem hér segir:

Flutningsgeta raftaugar	Heimtaugargj	Yfirlengdargj.
25 A loftlínuheimtaug einfasa	kr. 1 200.00	1 600.00 á stópla
60 A — —	— 2 400.00	2 800.00 — —
60 A jarðstrengur þrífasa	— 3 800.00	220.00 — meter
100 A — —	— 4 900.00	250.00 — —
200 A — —	— 9 900.00	410.00 — —
350 A — —	— 17 400.00	560.00 — —

Yfirlengdargjald greiðist, þegar lengd jarðstrengs fer fram úr 15 m eða lengd loftlínutaugar fer fram úr 40 m. Lengd jarðstrengs mælist frá lóðarmörkum viðkomandi húss, en lengd loftlínu við stólpa þann, er næstur stendur utan lóðarinnar.

Ef sú lögn krefst óvenjumikils kostnaðar að dómi rafveitustjórnar, svo sem nýrra spennistöðva, nýrra aflstrengja, nýrra loftlína eða annars búnaðar, verði gjöldin ákveðin af rafveitustjórn í hvert skipti. Ef lagðar eru fleiri en ein heim-

taug að sama húsi, greiði húseigandi allan kostnað við síðari heimtaugina samkv. reikningi.

Þau hús, sem áður hafa greitt heimtaugargjald samkv. reikningi, greiði aðeins mismuninn, ef loftlínu er breytt í jarðstreng. En hús, sem ekki hafa greitt heimtaugargjald, greiði það þegar þau hafa fengið heimtaug sína endurbyggða.

Gjald fyrir heimtaug fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu taugar er lokið og áður en straum er hleypt á heimtaugina.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 50 kr.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt 50.00 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. SÖLUSKATTUR

7.5% söluskattur er innifalinn í öllum framangreindum verðum.

VI. BREYTINGAR

1. Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka öll gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá um sama efni, nr. 165 9. ágúst 1965, ásamt síðari breytingu.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

8. febrúar 1968. Nr. 36.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt Neskaupstaðar að fasteignum í Neskaupstað.

Neskaupstað er áskilinn forkaupsréttur að eftirtöldum fasteignum í Neskaupstað:

Egilsbraut 5 og 7, eigendur Aðalsteinn Halldórsson, Björn Björnsson, Kristján P. Guðmundsson og Sæsilfur hf.
Eigilsbraut 6, íbúð Sigurbjargar Þorvarðsdóttur.
Egilsbraut 14 og 16, sjóhús, eigandi Guðrún Eiríksdóttir.
Egilsbraut 18, hjallur, eigandi Pálmar Magnússon.
Hafnarbraut 15, sjóhús, eigandi Guðröður Jónsson.
Hafnarbraut 23, pakkhús, eigandi Jón Karlsson.
Hafnarbraut 25, pakkhús, eigandi Jón Karlsson.

Hafnarbraut 27, sjóhús, eigandi Sveinn Magnússon.
Hafnarbraut 39, sjóhús, eigandi Hafbjörg h.f.
Hafnarbraut 51, sjóhús (2), eigendur Þorbergur og Þórður Sveinssynir.
Hafnarbraut 54 austurendi, eigandi Sparisjóður Norðfjarðar.
Nesgata 2, sjóhús, eigandi Björn Ingvarsson.
Nesgata 12, Haugsstaðir, íbúð Sigurjóns Jónssonar.
Strandgata 3, sjóhús, eigandi dánarbú Ármanns Magnússonar.
Strandgata 5, Glaðheimur, eigandi dánarbú Ármanns Magnússonar.
Strandgata 7, skúr, eigandi Jósef Halldórsson.
Strandgata 11, íbúðarhús, eigandi Stefán Höskuldsson.
Strandgata 13, sjóhús, eigandi Stefán Höskuldsson.
Strandgata 17, Nýhöfn, eigandi Guðmundur Bjarnason.
Strandgata 19, sjóhús og fiskverkunarhús, eigandi Ölver Guðmundsson.
Strandgata 21, sjóhús, eigandi Gísli Bergsveinsson.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur gert samkvæmt lögum nr. 22 23. júní 1923, öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningardegi hennar að telja og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 8. febrúar 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 37. 22. febrúar 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um bann við veiði smásíldar nr. 7 22. febrúar 1966.

1. gr.

Í stað orðanna: „23 cm“ í 1., 2., 3. og 5. gr. reglugerðarinnar komi orðin: 25 cm.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á árinu 1968 er óheimilt að veiða meira en 50 þúsund smálestir síldar á svæði fyrir Suður- og Vesturlandi frá línu, sem hugsast dregin í réttvísandi suðaustur frá Eystra-Horni suður um og vestur fyrir að línu, sem hugsast dregin í réttvísandi norðvestur frá Rit. Á tímabilinu frá 1. marz til 15 ágúst 1968 eru síldveiðar þó bannaðar á þessu svæði.

Þrátt fyrir veiðibann samkvæmt 1. mgr. þessa ákvæðis veitir sjávarútvegsmálaráðuneytið, að fengnu áliti Hafrannsóknastofnunarinnar og Fiskifélags Íslands, leyfi til veiði síldar á þessu svæði til niðursuðu eða annarar vinnslu til manneldis eða beitu. Leyfi má binda skilyrðum sem nauðsynleg þykja.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 22. febrúar 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

AUGLÝSING

um framboð og kjör forseta Íslands.

Kjör forseta Íslands skal fram fara sunnudaginn 30. júní 1968.

Framboðum til forsetakjörs skal skila í hendur dómsmálaráðuneytinu, ásamt samþykki forsetaefnis, nægilegri tölu meðmælenda og vottorðum yfirkjörstjórna um að þeir séu á kjörskrá, eigi síðar en fimm vikum fyrir kjördag.

Forsetaefni skal hafa meðmæli minnst 1500 kosningabærra manna, en mest 3000, er skiptist þannig eftir landsfjórðungum:

Úr Sunnlendingafjórðungi (V.-Skaftafellssýslu—Borðarfjarðarsýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 1040 meðmælendur, en mest 2085.

Úr Vestfirðingafjórðungi (Mýrasýslu—Strandasýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 130 meðmælendur, en mest 265.

Úr Norðlendingafjórðungi (V.-Húnavatnssýslu—S.-Þingeyjarsýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 230 meðmælendur, en mest 455.

Úr Austfirðingafjórðungi (N.-Þingeyjarsýslu—A.-Skaftafellssýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 100 meðmælendur, en mest 195.

Þetta auglýsist hér með samkvæmt lögum nr. 36/1945, sbr. lög nr. 39/1963, um framboð og kjör forseta Íslands.

Forsætisráðuneytið, 29. febrúar 1968.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

13. marz 1968. Nr. 39.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 104/1966, um Raunvísindastofnun Háskólans.

1. gr.

3. gr. IV. orðist svo:

Rannsóknastofa í jarðvísindum.

Starfssvið: Jarðvísindi, þ. á m. jarðeðlisfræði, jarðfræði og jarðefnafræði, og rekstur jarðvísindalegra athugunarstöðva.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 13. marz 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 3 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968.

Frá og með 10. apríl 1968 gengur í gildi viðauki og breytingar nr. 3 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968, útgefið í dag.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 21. marz 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

Nr. 41. 1. marz 1968.

REGLUGERÐ

um gjöld af innlendum tollvörutegundum.

1. gr.

Enginn má reka tilbúning á vörutegund, sem gjald ber að greiða af til ríkissjóðs, nema leyfi hafi áður verið fengið hjá tollyfirvaldi, þar sem framleiðslan á að fara fram.

Slíkt leyfisbréf má því aðeins láta af hendi, að umsækjandi:

1. Sé íslenzkur ríkisborgari og heimilisfastur hér á landi, þegar leyfisbréfið er veitt og hafi verið það síðasta árið.
2. Sé fjárráður og hafi forræði á búi sínu.
3. Hafi ekki með dómi verið sviptur rétti til atvinnurekstrar.

Fyrir leyfisbréfið skal gjalda 100 kr. til bæjar- eða sveitarsjóðs.

Nú hættir leyfishafi að fullnægja framangreindum skilyrðum samkvæmt töluliðum 1 til 3 og fellur þá niður réttur hans samkvæmt leyfisbréfinu.

2. gr.

Af vörum sem búnar eru til hér á landi og taldar eru í eftirfarandi gjaldskrá skal greiða innlent tollvörugjald eftir því, sem segir í skránni.

1. kafli.

Sykurvörur og lakkrís.

Gjald skrár nr.	Vörutegund	Gjald-eining	Vörumagns-gjald skv. l. nr. 60/1939 og l. nr. 4/1960 aurar	Vörumagnsgjald með álagi skv. heimild í l. nr. 1/1968 eins og heimild sú hefur verið notuð kr.
1.	Marzipan, sykrað	1 kg	630	41.58
2.	Brjóstsykur	—	630	41.58
3.	Munngúm (tyggigúmmí)	—	630	41.59
4.	Töggur (karamellur)	—	630	41.58
5.	Sykraðir ávextir	—	630	41.58
6.	Önnur sætindi	—	630	41.58
7.	Lakkrís og lakkrísvörur	—	630	41.58

2. kafli.

Kakóvörur.

Gjald skrár nr.	Vörutegund	Gjald-eining	Vörumagns-gjald skv. l. nr. 60/1939 og l. nr. 4/1960 aurar	Vörumagnsgjald með álagi skv. heimild í l. nr. 1/1968 eins og heimild sú hefur verið notuð kr.
1.	Hreint súkkulaði alls konar, svo sem suðusúkkulaði, iðnsúkkulaði og súkkulaðihúð	1 kg	315	20.79
2.	Átsúkkulaði alls konar, svo sem súkkulaðihúðað munngæti (krem-súkkulaði, krókantsúkkulaði, marzi-pansúkkulaði, núgatsúkkulaði og konfekt), ávaxtasúkkulaði, hnotu-súkkulaði og möndlusúkkulaði ...	—	630	41.58
3.	Kókosbollur	—	630	41.58
4.	„Negrakossar“	—	630	41.58
5.	Rjómalengjur	—	630	41.58

3. kafli.

Kaffibætir og kaffilíki.

Gjald skrár nr.	Vörutegund	Gjald-eining	Vörumagns-gjald skv. l. nr. 60/1939 og l. nr. 4/1960 aurar	Vörumagnsgjald með álagi skv. heimild í l. nr. 1/1968 eins og heimild sú hefur verið notuð kr.
1.	Kaffibætir	1 kg	180	1.80
2.	Kaffilíki alls konar	—	180	1.80

4. kafli.

Drykkjarvörur og ýmislegir vökvar.

Gjald skrár nr.	Vörutegund	Gjald-eining	Vörumagns-gjald skv. l. nr. 60/1939 og l. nr. 4/1960 aurar	Vörumagnsgjald með álagi skv. heimild í l. nr. 1/1968 eins og heimild sú hefur verið notuð kr.
1.	Gosdykkir, alls konar	1 lítri	45	3.51
2.	Maltöl	—	30	1.98
3.	Hvítöl	—	78	2.34
4.	Annað öl	—	60	5.04
5.	Óáfeng vín	—	315	20.79
6.	Aldinsöft	—	210	4.20
7.	Límonaðisöft	—	210	4.20
8.	Litað sykurvatn með kjörnum ..	—	210	13.86
9.	Aðrir slíkir drykkir og vökv. ...	—	210	13.86

5. kafli.

Tóbaksvörur.

Gjald skrár nr.	Vörutegund	Gjald-eining	Vörumagns-gjald skv. l. nr. 60/1939 og l. nr. 4/1960 aurar	Vörumagnsgjald með álagi skv. heimild í l. nr. 1/1968 eins og heimild sú hefur verið notuð kr.
1.	Vindlar	1 kg	3300	217.80
2.	Vindlingar	—	4500	279.00

Áður en vörugerðarmaður hefur sölu á nýrri framleiðsluvöru skal hann tilkynna tollyfirvaldi þar um. Á sama hátt skulu þeir vörugerðarmenn, er leyfi hafa fengið til tollvörugerðar fyrir birtingu þessarar reglugerðar, tilkynna tollyfirvaldi um allar framleiðsluvörur, er þeir hafa með höndum og ákvarðar tollyfirvald, hvort varan er gjaldskyld.

Tollyfirvald getur hvenær sem er krafizt upplýsinga um magn helztu hráefna, er í vörur þær fer, sem framleiddar eru af vörugerðarmanni, hvort sem þær eru gjaldskyldar eða ekki.

Ný framleiðsluvara telst hver sú eining vöru til smásölu, sem frábrugðin er áður sýndum einingum að gerð, þunga eða umbúðum.

Verði ágreiningur um, hvaða vörur séu gjaldskyldar og hver gjöld skulu af þeim krefja, fellir fjármálaráðherra um það fullnaðarúrskurð.

3. gr.

Vörumagnsgjald það, sem um ræðir í 2. gr. skal greiða eftir magni varanna, án umbúða. Af vörum þessum skal reikna ¾ úr tolleiningu og þar yfir sem heila, ¼ allt að ¾ sem hálfa, en minna broti skal sleppt.

4. gr.

Vörugerðarmaður skal greiða gjaldið til hlutaðeigandi tollyfirvalds, áður en tollvara er flutt úr starfsstöð hans, seld eða send til umboðssölu. Um leið og gjald er greitt skal vörugerðarmaður leggja fram vörureikning þann, er um getur í 10. gr. þessarar reglugerðar hjá tollyfirvaldi, er áritar reikninginn, að gjald hafi verið greitt.

Heimilt skal vörugerðarmanni að auðkenna sjálfur vörureikninga um, að tollvörugjald hafi verið greitt hafi hann til þess löggilta stimpilvél og hafi vegna nota hennar sett hæfilega tryggingu til tollyfirvalds.

Að fengnu samþykki fjármálaráðherra er tollyfirvaldi heimilt að veita leyfi til afhendingar vöru án þess að tollvörugjald hafi áður verið greitt. Gjaldfrestur skal þó aldrei vera lengri en svo, að gjald af afhentum vörum sé að fullu greitt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá lokum þess mánaðar, er vara var afhent í.

Gjaldfrestur er þeim skilyrðum bundinn, að séu daglegar skrár, skv. 8. gr., eigi færðar eða mánaðarlegum skýrslum um tollvörugerð, sbr. 9. gr. eigi skilað á tilsettum tíma eða sé gjald ekki innt af hendi á réttum tíma, geti innheimtumaður látið lögregluna stöðva atvinnurekstur viðkomanda, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja skrifstofur, verkstofur, tæki og vörur undir innsigli. Þó skal tollyfirvald eigi stöðva framleiðslu á þeirri vöru, sem unnið er að, þegar lokun fer fram, ef tollyfirvald telur hættu á, að birgðir hálfunninna vara, vélar eða verkfæri skemmist, verði vörugerð eigi lokið.

5. gr.

Birgðir tollvöru og efnis til framleiðslu þeirra skulu vera að veði fyrir gjaldinu, sektum og málskostnaði. Séu skil ekki gerð, getur tollyfirvald selt birgðir þær, er fyrir finnast, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar gjaldinu ásamt vöxtum, sektum og málskostnaði. Það skal gera á uppboði, er boðað sé með viku fyrirvara, og má tollyfirvald krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til birgða, og má þá, án undanfarinnar birtingar, gera lögtak fyrir gjaldi, sektum og málskostnaði í öðrum eignum gjaldanda.

6. gr.

Geymslu tollvöru og hráefna til hennar skal svo háttað, að tollyfirvald geti hvenær sem er sett tollvörur og hráefni undir innsigli, ef hann telur þess þörf til tryggingar skilvísri greiðslu á tollvörugjaldinu.

7. gr.

Hver sú eining tollvöru, sem ætluð er til sölu í smásölu, skal auðkennd vörugerðarmanni annað hvort með nafni vörugerðarmanns eða einkenni, er tollyfirvald hefur viðurkennt. Tollyfirvald getur krafizt þess, að á hverri einingu tollvöru í smásölu sé þungi hennar tilgreindur.

Að fengnu samþykki fjármálaráðuneytisins er tollyfirvaldi heimilt að leyfa sölu á vöru án þess að hver eining hennar í smásölu sé auðkennd vörugerðarmanni. Slík leyfi skal því aðeins veita, að gerð vörunnar sé slík, að merkingu verði ekki við komið nema með óeðlilegum aukakostnaði. Ómerkta tollvöru í smásölu skal þó ætíð selja úr heildsöluumbúðum, sem greinilega eru merktar framleiðanda tollvörunnar, enda innihaldi umbúðir þessar eigi meira magn en 5 kg.

8. gr.

Framleiðendur vörutegunda þeirra, sem ræðir um í reglugerð þessari, skulu færa innkaupa- og framleiðslubók, sem skal vera gegnumdregin og löggilt af lögreglustjóra, í Reykjavík af tollstjóra, og hafa þeir heimild til að kveða frekar á um form og færslu bókarinnar. Heimilt skal að færa sérstaka innkaupabók og aðra framleiðslubók enda skulu báðar vera gegnumdregnar og löggiltar.

Færa skal daglega í bók þessa eða bækur:

1. Magn allra hráefna jafnótt og þau eru keypt eða aðfengin til vörugerðarinnar og hver hafi látið þau af hendi.
2. Magn þeirra hráefna, hvert fyrir sig og samtals, sem ganga til framleiðslunnar hvern dag.
3. Framleitt magn daglega af fullunninni vöru og tilgreint, hve mikið magn af hverri vörutegund skv. skjaldskrárliðum 2. gr.
4. Selt magn daglega samkv. sölunótum og tilgreint, hve mikið magn af hverri vörutegund ásamt heildarsöluverðmæti.

Sé rekstrarbókhald vörugerðarmanns í góðu lagi að dómi fjármálaráðuneytis og þar komi skýrt fram upplýsingar skv. 1.—4. tölulið, getur fjármálaráðuneytið heimilað, að í hina löggiltu innkaupa- og framleiðslubók sé eigi fært daglega, en þó ekki sjaldnar en mánaðarlega.

Á hverjum framleiðsludegi skal verkstjóri vörugerðarmanns gera skrá um notuð hráefni og um magn þeirrar tollvöru, er lokið var framleiðslu á undanfarandi framleiðsludag. Magn framleiddrar vöru skal sundurgreina skv. gjaldskrárliðum 2. gr. þessarar reglugerðar. Verkstjóri skal staðfesta skrá þessar með undirskrift sinni. Skrár þessar skulu geymdar á framleiðslustað og vera til sýnis tollyfirvaldi, hvenær sem þess kann að vera óskað.

Framleiði vörugerðarmaður, í tengslum við tollvöruframleiðsluna, eða á sama stað, vörur, sem ekki ber að greiða tollvörugjald af, en notuð eru í að einhverju leyti sömu hráefni og í tollskylda vöru, skal einnig færa í ofangreinda bók eða bækur þá framleiðslu. Gjaldheimtumaður hefur rétt til, hvenær sem hann vill, að rannsaka bækur þessar og bera saman við aðrar bækur vörugerðarmanns, svo og rannsaka birgðir þær, bæði af hráefnum og unnum vörum, sem fyrir hendi eru á hverjum tíma.

9. gr.

Vörugerðarmaður skal afhenda réttu tollyfirvaldi mánaðarlega skýrslur, sem hann sjálfur eða prókúruhafi undirritar, þar sem tilgreint sé samkvæmt gjaldskrárköflum og númerum magn birgða gjaldskyldra vörutegunda í byrjun mánaðar, framleiðsla og sala gjaldskyldra vörutegunda í mánuðinum, svo og birgðir í vörzlu hans í mánaðarlok.

Framangreindri skýrslu skal skilað í lok hvers mánaðar og eigi síðar en innan 15 daga frá mánaðarlokum.

Tollyfirvald lætur í té eyðublöð fyrir skýrslur þessar, svo og eyðublöð fyrir skrár skv. 4. mgr. 8. gr. þessarar reglugerðar.

Það varðar vörugerðarmann dagsektum að upphæð kr. 1000 á dag, séu daglegar skrár skv. 8. gr. eigi gerðar eða skýrslu um tollvörugerð eigi skilað á tilsettum tíma.

10. gr.

Við afhendingu tollvöru skal láta af hendi vörureikning, er tilgreini tegund, magn (kg. lítra) og verð þess afhenta. Sé fleiri en ein tollvörutegund afhent skv. sama vörureikningi skal tilgreina magn og verð hverrar vörutegundar sérstaklega.

Séu aðrar vörur en tollvörur á sama vörureikningi skal telja þær á eftir tollvörunum á reikningnum.

Tollvörur má eigi afhenda skv. öðrum reikningseyðublöðum, en er tölusett hafa verið í númeraröð og eru auðkennd af fjármálaráðuneytinu. Vörureikningar skulu bera nafn fyrirtækis þess, er lætur þá af hendi og skal heiti hinnar afhentu vöru vera vélritað eða prentað á þá. Fjármálaráðuneytið getur heimilað, að vörureikningar séu ritaðir með öðrum hætti um stundar sakir, þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Afrit vörureiknings skal jafnan vera falt gjaldheimtumanni til athugunar.

Verði afhending tollvara með öðrum hætti en að framan greinir, er heimilt að svipta vörugerðarmann leyfi til tollvörugerðar um stundarsakir eða fyrir fullt og allt.

Óheimilt er kaupmönnum, sem fengið hafa tollvöru til dreifingar, að selja vöruna í öðrum umbúðum en þeim, er um getur í 7. gr. Heildsölum er á sama hátt óheimilt að afhenda tollvöru til smásöludreifingar á öðrum vörureikningum en þeim, er fjármálaráðuneytið hefur auðkennt.

11. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum og gjaldhækkun samkvæmt 7. gr. laga nr. 60 30. desember 1939, um gjald af innlendum tollvörutegundum nema þyngri refsingar liggi við broti samkvæmt öðrum lögum. Sé um að ræða ítrekuð brot eða vanskil á greiðslu tollvörugjalds varða brot missi leyfisbréfs um tiltekinn tíma eða fyrir fullt og allt, ef miklar sakir eru.

Um mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála. Sektir allar renna í ríkissjóð.

12. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í lögum nr. 60 30. des. 1939 með áorðnum breytingum, sbr. lög nr. 4 frá 20. febrúar 1960, um efnahagsmál, og lög nr. 87 frá 21. nóvember 1966, um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Vörugerðarmenn þeir, er leyfi hafa fengið til tollvörugerðar fyrir gildistöku þessarar reglugerðar, skulu hafa fært tollvörugerð sína í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar eigi síðar en þremur mánuðum eftir birtingu hennar.

Fjármálaráðuneytið, 1. marz 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

22. marz 1968. Nr. 42.

AUGLÝSING

um byggingariðnaðargjald.

Samkvæmt ákvæðum 53. gr. laga nr. 64/1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, og fyrirmæli í samræmi við þau ákvæði, skal við tollafgreiðslu greiða sérstakt ½% aðflutningsgjald af tollverði neðangreindra vara, og rennur gjald þetta til greiðslu kostnaðar við starfsemi Rannsóknarstofnunar byggingariðnaðarins:

Tollskrárnr.	
25.23.00	Portlandssement, alúminatsement, slaggsement og annað hydrólískt sement, einnig litað eða sem sementsgjall.
44.01.00—	
44.08.00	
44.13.11—	
44.17.00	Trjáviður í þessum tollskrárnúmerum.
44.18.00	Gervitrjáviður.
73.10.19	
73.10.12	
73.10.21	Steypustyrktarjárn.

Byggingariðnaðargjaldið skal innheimt af framangreindum vörum, sem mótteknar eru til tollmeðferðar 1. apríl 1968 og eftir það.

Með auglýsingu þessari eru úr gildi felld auglýsing nr. 137/1965.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1968.

F. h. r.

Jón Sigurðsson.

Björn Hermannsson.

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu nr. 40 5. febrúar 1963, um verndun fiskimiða fyrir veiði með þorskanetjum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Til 15. apríl 1968 skal óheimilt að leggja þorskanet á svæði því, er um getur í 2. gr. auglýsingarinnar.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 22. marz 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 44. 6. marz 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Kristjáns og Valgarðs Blöndal, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 6. marz 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Kristjáns og Valgarðs Blöndal.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Kristjáns og Valgarðs Blöndal.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður á aðalfundi Sparisjóðs Sauðárkróks 14. apr. 1934 með kr. 1500.00 framlagi úr varasjóði Sparisjóðsins, í minningar og þakkarskyni við Kristján Blöndal, sem verið hafði starfsmaður sjóðsins í aldarfjórðung. Við sjóðinn var bætt kr. 10 000.00 framlagi í minningu Valgarðs Blöndal, fyrrv. formanns sparisjóðsstjórnar, á aðalfundi Sparisjóðsins.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Sauðárkróks. Hætti Sparisjóðurinn starfrækslu, skal sjóðurinn ávaxtaður í Búnaðarbanka Íslands, útibúi á Sauðárkróki.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla Bókasafn Barnaskóla Sauðárkróks og til kaupa á listaverkum, er prýði húsakynni skólans.

5. gr.
Í fyrrgreindu skyni skal árlega veita úr sjóðnum helmingi ársvaxta, þar til hann nemur kr. 25.000.00. Eftir það má veita allt að ⅘ hlutum.

6. gr.
Stjórn sjóðsins sé skipuð 3 mönnum: Formanni Fræðsluráðs Sauðárkróks, skólastjóra barnaskólans og formanni Sparisjóðs Sauðárkróks. Stjórn sjóðsins annast bókhald hans og leggi árlegan reikning fyrir aðalfund Sparisjóðs Sauðárkróks.

7. gr.
Endurskoðendur Sparisjóðs Sauðárkróks skulu annast endurskoðun reikninga.

8. gr.
Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

6. marz 1968. Nr. 45.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð Sparisjóðs Sauðárkróks, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra, 6. marz 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menningarsjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks

1. gr.
Sjóðurinn heitir Menningarsjóður Sparisjóðs Sauðárkróks.

2. gr.
Stjórn Sparisjóðs Sauðárkróks hefur á hendi stjórn Menningarsjóðsins.

3. gr.
Stofnfé sjóðsins er innstæða Sparisjóðs Sauðárkróks í útibúi Búnaðarbanka Íslands á Sauðárkróki 1. jan. 1966, þá að upphæð krónur: 3 392 544.87.

4. gr.
Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Skal Sjóðstjórn ávaxta hann í útibúi Búnaðarbanka Íslands, Sauðárkróki eða í vísitölutryggðum skuldabréfum.

5. gr.
Árlega skal bæta við höfuðstólinn eigi minni upphæð, en sem nemur ¼ hluta ársvaxta.

6. gr.
Tilgangur sjóðsins er að stuðla að menningarþróun í Skagafjarðarhéraði (þ. e. Sauðárkróki og Skagafjarðarsýslu).
Í því augnamiði er heimilt að verja árlega allt að ¾ ársvaxta í formi styrks (eða láns).

7. gr.

Árlegu úthlutunarfé skal verja á eftirfarandi hátt:

a. Veita skal einn eða tvo styrki (eða lán) er nemi allt að ¾ hlutum alls úthlutunarfjárins.
b. ¼ hluta úthlutunarfjárins skal heimilt að skipta milli allt að 10 aðila hverju sinni.

8. gr.

Heimilt er að veita styrk af úthlutunarfé sjóðsins, hvort heldur til stofnunar, félags eða einstaklings.

9. gr.

Stjórn sjóðsins skal gera ákveðnar tillögur um styrkveitingar úr sjóðnum hverju sinni og leggi hún tillögur sínar fyrir árlegan aðalfund Sparisjóðs Sauðárkróks til samþykktar.

10. gr.

Náist ekki samþykki meiri hluta fulltrúa aðalfundar fyrir einni eða fleiri af tillögum sjóðstjórnar til styrkveitinga, skal það fé lagt við höfuðstól hverju sinni.

11. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda gerðabók og færa í hana skipulagsskrá sjóðsins og tillögur sínar til aðalfundar um úthlutun styrkfjár hverju sinni og samþykktir aðalfundar og stjórnar.

12. gr.

Endurskoðunarmenn Sparisjóðs Sauðárkróks skulu hafa á hendi endurskoðun reikninga Menningarsjóðsins.

Nr. 46. 15. marz 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Fegrunarsjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 15. marz 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Fegrunarsjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Fegrunarsjóður Sparisjóðs Sauðárkróks, og er stofnaður með 25 þúsund króna framlagi Sparisjóðs Sauðárkróks í tilefni 75 ára afmælis sjóðsins á aðalfundi 27. apr. 1962.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða. Sé það vaxtað í Sparisjóði Sauðárkróks.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins skal auka með því að bæta við árlega hluta af vöxtum hans þannig:

Helming vaxta þar til höfuðstóll nemur 40 þúsund krónum, síðan skal bæta við höfuðstól minnst ⅖ vaxta þar til höfuðstóll nemur 75 þúsund krónum. Síðan skal að minnsta kosti leggja ⅕ vaxta við höfuðstól.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að örva áhuga fyrir fegrun lóða og landssvæða bæði í Sauðárkrókskaupstað og Skagafjarðarsýslu.

Fé það, sem til ráðstöfunar er hverju sinni, skal nota til að kaupa eigulega, áletraða gripi, er veitist sem viðurkenning til þeirra aðila, er verðugastir þykja hverju sinni.

Einnig er heimilt að veita viðurkenningu í öðru formi.

5. gr.

Veita má fleiri en einum aðila viðurkenningu úr sjóðnum árlega.

6. gr.

Sé ekkert viðurkenningarvert að dómi sjóðsstjórnar, má fresta úthlutun og veita í einu lagi fyrir tvö ár eða fleiri.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skal vera í höndum þriggja manna, er annist fjárreiður hans og úthluti viðurkenningum úr honum.

Form. stjórnar Sparisjóðs Sauðárkróks sé sjálfkjörinn formaður sjóðstjórnar. Árlegur aðalfundur Sparisjóðsins kýs hina tvo, og skal annar vera af Sauðárkróki, en hinn úr Skagafjarðarsýslu.

8. gr.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið. Geri formaður sjóðsstjórnar grein fyrir fjárhag hans og úthlutun viðurkenninga á aðalfundi Sparisjóðsins ár hvert. Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagskrá þessari.

9. gr.

Breytingar á skipulagsskrá þessari skulu samþykktar af aðalfundi Sparisjóðsins. Hætti Sparisjóður Sauðárkróks starfrækslu, ákveður síðasti aðalfundur hans um áframhaldandi framkvæmd þessarar reglugerðar.

Sauðárkróki, 3. apríl 1964.

Björn Daníelsson. **Guðjón Ingimundarson.** **Jón Sigurðsson.**

15. marz 1968. Nr. 47.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Menntasjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 15. marz 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Menntasjóðs Sparisjóðs Sauðárkróks.

1. gr.

Sjóðurinn heiti Menntasjóður Sparisjóðs Sauðárkróks, og er stofnaður með 75 þúsund króna framlagi Sparisjóðs Sauðárkróks í tilefni 75 ára afmælis sjóðsins á aðalfundi 27. apríl 1962.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða. Sé það vaxtað í Sparisjóði Sauðárkróks.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins skal auka með því að bæta við árlega hluta af vöxtum hans þannig:

Helming vaxta þar til höfuðstóll nemur 100 þús. krónum. Síðan skal bæta við höfuðstól $\frac{2}{5}$ vaxta ár hvert, þar til höfuðstóll nemur 200 þúsund krónum. Síðan skal ætíð leggja $\frac{1}{5}$ vaxta við höfuðstól.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla og styrkja menningar- og framfaramál í Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað.

5. gr.

Tilgangi sínum hyggst sjóðurinn m. a. ná þannig:

a. með viðurkenningu fyrir rannsókn á skagfirzkri sögu.
b. að verðlauna sérstakar úrlausnir verkefna, sem sjóðstjórn telur æskilegt að leyst verði.
c. að stuðla að útgáfu skagfirzkra blaða og bóka.
d. að veita viðurkenningar fyrir það annað, sem að dómi sjóðsstjórnar eða skv. annarra ábendingum, má verða skagfirzkri menningu sérstaklega til liðs.

6. gr.

Skipta má viðurkenningum úr sjóðnum árlega milli fleiri aðila, skv. ákvörðun sjóðsstjórnar

7. gr.

Sé ekkert viðurkenningarvert, að dómi sjóðsstjórnar, má fresta úthlutun og veita í einu lagi fyrir tvö ár eða fleiri.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal vera í höndum þriggja manna, er annist fjárreiður hans og úthluti viðurkenningum úr honum.

Form. stjórnar Sparisjóðs Sauðárkróks sé sjálfkjörinn formaður sjóðsstjórnar. Árlegur aðalfundur Sparisjóðsins kýs hina tvo, og skal annar vera af Sauðárkróki, en hinn úr Skagafjarðarsýslu.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið. Geri formaður sjóðsstjórnar grein fyrir fjárhag hans og úthlutun viðurkenninga á aðalfundi Sparisjóðsins ár hvert.

10. gr.

Breytingar á skipulagsskrá þessari skulu samþykktar af aðalfundi Sparisjóðsins. Hætti Sparisjóður Sauðárkróks starfrækslu, ákveður síðasti aðalfundur hans um áframhaldandi framkvæmd þessarar reglugerðar.

11. gr.

Leita skal staðfestinga forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Sauðárkróki, 3. marz 1964.

Björn Daníelsson. **Guðjón Ingimundarson.** **Jón Sigurðsson.**

Stjórnartíðindi B, nr. 21—47. Útgáfudagur 30. apríl 1968.

STJÓRNARTÍÐINDI B 4 — 1968

8. febrúar 1968. 89 Nr. 48.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Húsavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Húsavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Um kwst.mæli á kr. 6.00 hverja kwst.
12. Um kwst.mæli á kr. 2.50 hverja kwst., auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal.
    Fastagjald reiknast þannig:
    a. Fyrir verzlanir, vinnustofur og skrifstofur kr. 2.00 á ferm. á mánuði.
    b. Fyrir geymslur, verbúðir o. þ. h. kr. 1.00 á ferm. á mánuði.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kwst.mæli: 1.45 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 12.00 á mánuði af hverju herbergi.
    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, hol og eldhús, en ekki baðherbergi, ganga eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 ferm. telst sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun.

31. Um einn kwst.mæli þannig: Á kr. 4.10 hverja kwst.
32. Til matvælaiðnaðar ef uppsett vélaafl fasttengdra véla er yfir 10 kw.:
    a. á 1.15 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
    b. á 1.70 aura hverja kwst. án skilyrðis um lokun fyrir straum.
    c. Um afl- og orkumæla (mestaaflsmæla) þannig reiknað:
    Aflgjald af notuðu afli kr. 1600 á kw. á ári.
    Orkugjald af allri orkunotkun kr. 0.55 á kwst.
    d. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
    Um kwst.mæli á 0.55 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 1350.00 á ári fyrir hvert kw. í málraun véla.

D. Hitun.

41. Til húshitunar um kwst.mæli á 75 aura hverja kwst.
42. Til húshitunar um kwst.mæli á 37 aura kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegi og síðdegis.
43. Til húshitunar um kwst.mæli á 33 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 4½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegi og síðdegis.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

44. Til húshitunar um kwst.mæli á 24 aura hverja kwst. í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9.
45. Til fasttengdra bökunarofna og gufukatla í brauðgerðarhúsum, um tvígjaldsmæli á 48 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 8 og 170 aura á hverja kwst. á tímum frá kl. 8 til kl. 22.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notendur setji sjálfvirka rofa fyrir hitalagnir og kosti viðhald þeirra.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki séu gerð eftir fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofa og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til vinnulagna við byggingar meðan á byggingu stendur, um kwst.mæli kr. 2.50 hver kwst.
2. Til götu- og hafnarlýsingar á kr. 750.00 á ári hvert ljósker, enda kosti rafveitan nýbyggingar, rekstur og viðhald ljósakerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemur undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra þó heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notanda.

Greiða skal leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 50 amp og minni	kr. 10.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 15.00 – —
3.	Af þrífasa mælum 50—100 A	— 20.00 – —
4.	Af mestaaflsmælum 100 A og minni	— 45.00 – —
5.	Af mestaaflsmælum yfir 100 A	— 85.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 15% af verði mælitækja.

Leigan innheimtist um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugagjald skal miðast við flutningsgetu heimtauganna samkv. töflu, sem hér fer á eftir:

Málstraumur stofnvara.		
60 amp. einfasa	kr.	4 900.00
100 amp. einfasa	—	6 500.00
60 amp. þrífasa	—	6 500.00
100 amp. þrífasa	—	8 700.00
200 amp. þrífasa	—	17 400.00
350 amp. þrífasa	—	30 000.00
350 Kwa.	—	35 000.00
300 Kwa.	—	70 000.00
500 Kwa.	—	116 000.00

Fari jarðstrengsheimtaug fram úr 20 m skal húseigandi greiða yfirlendargjald. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu styztu greiðfæra leið að varkassa.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum svæðum í Húsavík.

Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast aukagjalds af húseiganda.

Heimtaugargjald skal greiðast við umsóknir.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til húsnæði undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu.

Heimtaugar í peningshús, bílskúra og beitingaskúra greiðist eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 150.00
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt gjald kr. 150.00 á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL BREYTINGA.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld skv. þessari gjaldskrá um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi bæjarstjórn breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Innifalinn í gjaldskránni er 7.5% söluskattur, en verði breyting á honum breytist gjaldskráin sjálfkrafa í samræmi við það.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveituna, nr. 230 21. desember 1965.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

9. febrúar 1968. Nr. 49.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnsveitufélag Gýgjarhóls og Gýgjarhólskots, Biskuptungnahreppi, Árnessýslu.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélagið Buna. Heimili þess og varnarþing er í Biskupstungnahreppi, Árnessýslu.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að sjá býlum á félagssvæðinu fyrir vatni.

3. gr.

Stofnendur félagsins eru ábúendur býlanna: Gýgjarhóll I og II og Gýgjarhólskot I og II.

Hver stofnandi greiðir ¼ kostnaðar sem stofngjald og telst hann ekki fullgildur félagsmaður, fyrr en það stofngjald er greitt. Allt vatn í fjós, þvottahús og önnur þau hús, er heyra búrekstri jarðarinnar til, telst undir sama stofngjald og íbúðarhús.

Félagsskylda samkv. 1. mgr. þessarar greinar er því skilyrði háð, að ábúenda séu látin í té afnot af vatni því, sem félagið hefur til umráða.

4. gr.

Ábúendur væntanlegra nýrra býla á félagssvæðinu má taka í félagið með samþykki lögmæts aðalfundar.

Nýr félagsmaður greiðir sama stofngjald og eldri félagar og öll gjöld, sem á félaginu hvíla, til jafns við aðra félagsmenn frá því, er hann gekk í félagið. Sjálfur skal hann kosta allar framkvæmdir, sem gera verður sérstaklega hans vegna, til þess að hann geti notað mannvirki félagsins.

5. gr.

Stofnkostnaður að upphaflegri aðalleiðslu vatnsveitunnar skal greiddur af stofngjöldum félagsmanna, þar sem þau hrökkva til og styrk, sem veittur kynni að verða til vatnsveitunnar.

Vatnsskatt skal innheimta árlega af hverju býli á félagssvæðinu, sem vatns nýtur úr vatnsveitunni. Skal félagsstjórn tiltaka upphæð hans þannig fyrir hvert reikningsár, að nægi til greiðslu vaxta og afborgana stofnkostnaðar aðalleiðslu vatnsveitunnar og til viðhalds.

Gjöld skv. 2. mgr. þessarar greinar má taka lögtaki ásamt áföllnum innheimtukostnaði, ef ekki er staðið í skilum um greiðslu gjalda til félagsins. Eignir félagsins standa til fullnægingar skuldbindingum þess. Enginn félagsmaður ber ábyrgð á skuldbindingum félagsins umfram gjöld þau, sem honum er gert að greiða til félagsins samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar.

6. gr.

Félagsstjórn er skylt að boða til félagsfundar, ef þrír félagar eða tveir stjórnarmeðlimir krefjast þess, enda greini þeir tilefni kröfunnar.

7. gr.

Félagsfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna sækir hann, enda hafi löglega verið til hans boðað. Fundur er löglega boðaður, ef hverjum félagsmanni er tilkynnt fundarboðið bréflega eða persónulega með fimm daga fyrirvara.

Á félagsfundum hafa allir félagsmenn jafnan rétt og ræður afl atkvæða úrslitum

8. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Til hans skal boða með viku fyrirvara, bréflega eða persónulega.

Aðalfundur er lögmætur, ef ¾ félagsmanna sækir hann. Hafi þrisvar sinnum verið boðað til aðalfundar vegna ónógrar fundarsóknar, telst þriðji fundurinn lögmætur, hver sem fundarsókn er.

Á aðalfundi skulu teknar ákvarðanir um starfsemi félagsins á árinu, lagðir fram endurskoðaðir reikningar þess og kosnir þrír menn í stjórn félagsins og tveir endurskoðendur til eins árs í senn. Liggi önnur mál fyrir aðalfundi en venjuleg aðalfundarstörf, skal þess getið í fundarboði.

9. gr.

Stjórn félagsins skiptir sjálf með sér verkum. Störf stjórnar og endurskoðenda skulu vera ólaunuð. Formaður kveður stjórnina saman til fundar og boðar félagsfundi og aðalfundi.

Stjórnarfundir eru því aðeins lögmætir, að allir stjórnarmenn séu mættir.

Færa skal gerðabók stjórnarfunda og skal ritari stjórnarinnar lesa fundargerð í lok hvers fundar og undirrita hana ásamt formanni, þegar hún hefur verið samþykkt.

10. gr.

Stjórn félagsins hefur umsjón með vatnsveitunni, annast reikningshald hennar og innheimtu á iðgjöldum til félagsins. Hún sér um viðhald og viðgerðir á vatnsbóli og aðalleiðslu.

Viðhald heimæða og umbúnað í húsum annast félagsmenn hver hjá sér.

11. gr.

Samþykkt þessari má ekki breyta, nema á aðalfundi, enda hafi breytinganna verið getið í fundarboði og séu að minnsta kosti ⅔ félagsmanna samþykkir þeim.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af Vatnsveitufélagi Gýgjarhóls og Gýgjarhólskots í Biskupstungnahreppi, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. febrúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

9. febrúar 1968. Nr. 50.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Eskifjarðarhreppi.

Fasteignaskatt í Eskifjarðarhreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. febrúar 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Patrekshreppi.

Fasteignaskatt í Patrekshreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. febrúar 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 52. 10. febrúar 1968.

REGLUR

um úthlutun lána og styrkja til íslenzkra námsmanna skv. lögum nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki.

1. gr.

Námsaðstoð má veita íslenzkum námsmönnum til náms við Háskóla Íslands, erlenda háskóla og tækniskóla, svo og aðrar hliðstæðar erlendar kennslustofnanir samkvæmt mati stjórnar lánasjóðs íslenzkra námsmanna.

2. gr.

Námsaðstoð er því aðeins veitt, að nám sé hafið, þegar úthlutun fer fram.

3. gr.

Námsaðstoð er að jafnaði ekki veitt, nema eðlilegur námstími sé minnst tvö ár.

4. gr.

Enginn námsmaður getur fengið námsaðstoð oftar en svarar til eðlilegs árafjölda í viðkomandi námsgrein og einstökum hlutum hennar. Ekki skal veita námsaðstoð, nema um eðlilega framvindu námsins sé að ræða. Námsmaður, sem fer hraðar yfir, getur notið þess í námsaðstoð.

5. gr.

Við ákvörðun lánsfjárhæða til umsækjenda skal hverju sinni höfð hliðsjón af námskostnaði á viðkomandi dvalarstað.

6. gr.

Umsækjendum ber að útfylla sérstök umsóknareyðublöð frá lánasjóðum, og önnur þau gögn, sem stjórn lánasjóðsins lætur fylgja þeim. Gögnum þessum ber að skila fyrir tilskilinn tíma, sem auglýstur skal í Lögbirtingablaði, dagblöðum og Ríkisútvarpi.

7. gr.

Sá, sem sækir um námsaðstoð í fyrsta sinn, þarf að láta fylgja með umsókn staðfest afrit af skírteinum um próf, sem umsækjandi hefur lokið hér á landi eða erlendis, eða önnur gögn, er sýni, að hann hafi fullnægjandi undirbúningsmenntun til að rækja námið með árangri. Einnig ber, svo fljótt sem við verður komið, að senda vottorð frá viðkomandi menntastofnun um að námið sé hafið. Þá ber umsækjanda við nám erlendis að senda skilríki um, hver venjulegur námstími sé í námsgrein hans og einstökum hlutum hennar.

8. gr.

Umsækjandi um framhaldsaðstoð þarf að láta vottorð um skólavist og námsárangur fylgja umsókn.

9. gr.

Lánsfjárhæð til hvers námsmanns skal vera ákveðinn hundraðshluti af umframfjárþörf hans. Hundraðshlutinn skal vera lægstur á fyrsta námsári og fara síðan stighækkandi. Hlutföllin skulu ákveðin árlega með hliðsjón af fjölda umsókna og því fjármagni, sem sjóðurinn hefur til umráða. Umframfjárþörf er námskostnaður — samkvæmt könnun stjórnar lánasjóðsins — að frádreginni tekjuöflun til námsnota og styrkjum frá opinberum aðilum.

10. gr.

Sæki hjón bæði um lán, skal heildarfjáröflun skiptast milli þeirra að jöfnu og þeim síðan úthlutað sem einstaklingum. Sé umsækjandi kvæntur/giftur og sæki maki hans ekki um lán, skal við ákvörðun lánsfjárhæðar höfð hliðsjón af umframfjárþörf fjölskyldunnar.

11. gr.

Með umsóknum skal fylgja yfirlýsing umsækjanda um, að stjórn sjóðsins sé heimilt að sannreyna hjá skattayfirvöldum tekjur umsækjanda og maka hans. Námsmönnum erlendis ber einnig að senda vottorð skattayfirvalda þar um tekjur hans og maka hans síðastliðið ár. Umsækjanda, sem gefur rangar upplýsingar um tekjur eða annað, sem máli skiptir, má svipta rétti til námsaðstoðar.

12. gr.

Námsmönnum þeim á fyrsta námsári við Háskóla Íslands, sem sækja um lán, skal úthlutað samkvæmt almennum úthlutunarreglum. Þó skal greiðsla lánsins ekki innt af hendi, nema þeir að loknu fyrsta námsári skili vottorði til sjóðstjórnar um, að þeir hafi staðizt þau próf, sem eðlilegt er talið, að tekin séu á fyrsta námsári.

13. gr.

Aðstoð til náms erlendis skal fyrst og fremst veita til náms í þeim greinum, sem ekki er hægt að leggja stund á hér á landi.

14. gr.

Fé því, sem veitt er í fjárlögum til styrkja skv. 8. gr. laganna, skal varið til námsmanna erlendis. Styrkfjárhæðir miðast aðallega við ferðakostnað, en heimilt er og að taka tillit til hárra skólagjalda.

15. gr.

Aðalúthlutun námslána og styrkja samkvæmt reglum þessum skal fara fram einu sinni á ári og vera lokið eigi síðar en 1. marz.

16. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 4. gr. laga nr. 7/1967, um námslán og námsstyrki, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 10. febrúar 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 53. 13. febrúar 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur, Jóns Þorsteinssonar og Ísaks Jónssonar, skólastjóra, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra, 13. febrúar 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóð Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur, Jóns Þorsteinssonar og Ísaks Jónssonar, skólastjóra.

1. gr.

Sjóðurinn var stofnaður af hjónunum Sigrúnu Sigurjónsdóttur og Ísak Jónssyni, skólastjóra í Reykjavík, til minningar um foreldra hans.

2. gr.

Upprunalegt stofnfé sjóðsins 1943 var kr. 5000.00, en hefur síðan aukizt með gjöfum og vöxtum og voru í sjóðnum við lok reikningsárs 1965 kr. 90 817.44, og er gert ráð fyrir, að hann aukist áfram á sama hátt.

3. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja Skóla Ísaks Jónssonar fyrst og fremst með því að kaupa kennsluáhöld, eða verja vöxtum minningarsjóðsins til að efla starfsemi skólans á einhvern annan hátt. Einnig má veita börnum efnalítilla foreldra styrk til dvalar í skólanum, eftir því sem stjórn sjóðsins telur mögulegt samkvæmt upphaflegu markmiði minningarsjóðsins.

4. gr.

Sjóðinn skal jafnan ávaxta í Veðdeildarbréfum Landsbanka Íslands, eða öðrum ríkistryggðum verðbréfum, en umframfé skal ávaxtast í sparisjóði Landsbankans. Verðbréf sjóðsins skulu skráð á nafn hans.

5. gr.

Fjórum fimmtu hlutum (⅘) af vöxtum sjóðsins skal árlega varið samkvæmt fyrirmælum 3. greinar, en einn fimmti hluti (⅕) vaxtanna leggist jafnan við höfuðstól sjóðsins, þar til hann er orðinn kr. 50 000.00, fimmtíu þúsund krónur, en þegar svo er orðið, skal úthluta öllum vöxtum árlega, samkvæmt 3. grein.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa:

a. Skólastjóri Skóla Ísaks Jónssonar, Reykjavík, og er hann formaður sjóðsins.
b. Skólanefnd Skóla Ísaks Jónssonar skipar annan sjóðsstjórnarmeðlim (karl eða konu) og skal sá maður eða kona vera einhver af ættingjum eða venzlamönnum gefendanna, ef völ er á.
c. Þriðji meðlimur sjóðsstjórnarinnar skal vera Fræðslumálastjóri, eða sá maður, sem síðar kann að gegna því hlutverki, er Fræðslumálastjóri gegnir nú.

Skólastjóri Skóla Ísaks Jónssonar skal jafnframt vera gjaldkeri sjóðsins, eða einhver annar, er stjórn sjóðsins samþykkir.

Fari svo, að Skóli Ísaks Jónssonar verði lagður niður, ákveður síðasta löglega kosin stjórn sjóðsins, í samráði við borgarstjóra Reykjavíkur, til hvaða líknarstarfsemi sjóðurinn skuli ganga, samkvæmt tilgangi gefendanna, og þannig, að aðeins ⅘ af árlegum vöxtum hans sé úthlutað í styrktarfé, þar til sjóðurinn nemur kr. 50 000.00. Jafnframt skal þessi síðasta löglega stjórn sjóðsins ákveða, hverjir skuli skipa hina nýju stjórn sjóðsins.

7. gr.

Sjóðsstjórnin sér um reikningshald sjóðsins og skulu endurskoðendur vera hinir sömu og þeir, er kosnir eru til að endurskoða reikninga Skóla Ísaks Jónssonar.

Reikningsár sjóðsins er frá 1. sept. ár hvert til jafnlengdar næsta ár. Verði Skóli Ísaks Jónssonar lagður niður annast endurskoðendur Borgarreikninganna árlega endurskoðun sjóðsreikninga. Reikningar sjóðsins skulu árlega birtir í B-deild Stjórnartíðindanna.

8. gr.

Leita skal forsetastaðfestingar á skipulagsskrá þessari og um leið fellur úr gildi skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur og Jóns Þorsteinssonar, er staðfest var 23. apríl 1957.

Reykjavík, 22. okt. 1967.

Helgi Elíasson. **Magnús Stefánsson.** **Högni Egilsson.**

13. febrúar 1968. Nr. 54.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Vestmannaeyja.

I. RAFORKA

Rafveita Vestmannaeyja selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Um kwst.mæli á kr. 5.50 hver kwst.
12. Um kwst.mæli á kr. 2.10 hver kwst. auk fastagjalds af gólffleti, er nemi kr: 27.00 á m^2 á ári í rúmi því, er lýsa skal.
13. Heimilt er að selja fyrirtækjum raforku til lýsingar jafnhliða annarri notkun um einn kwst.mæli, og greiðist þá fastagjald af gólffleti þess rúms er lýsa skal.

Fastagjaldið nemi 8 földum mismun á kwst.gjaldi samkv. A 11 og kwst.-gjaldi þess gjaldskrárliðar, sem greitt er eftir.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kwst.mæli þannig reiknað:
    a. Orkugjald kr. 1.70 hver kwst.
    b. Grunngjald (mælaleiga innifalin):
    Af einfasamælingu kr. 15.00 á mánuði.
    Af þrífasamælingu kr. 30.00 á mánuði.
    c. Herbergjagjald kr. 15.00 á mánuði.
    Til herbergja í íbúð skal telja eldhús og öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi.
    Herbergi sem eru minna en 5 m², skal reikna sem hálft, en stærra en 25 m², sem tvö.
    Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minna en 10 m², má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngilda einu herbergi og 5 m², hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

31. Um kwst.mæli á kr. 3.00 hver kwst.
    Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefja lágmarksgjalds, er nemi andvirði 200 kwst. á ári á hvert kw. í málraun véla.
32. Um kw/kwst.mæli þannig reiknað, enda sé málraun véla yfir 40 kw.:
    a. Orkugjald kr. 0.70 hver kwst.
    b. Aflgjald af notuðu afli kr. 1400.00 á hvert kw. á ári. Aflgjaldið miðast við mesta 15 mínútna meðalálag ársins.
    c. Aflgjaldið af uppsettu afli véla kr. 1 200.00 á hvert kw. í málraun véla. Sé aflgjaldið miðað við málraun, greiðist ekki samkvæmt lið b.

Raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull álagsins hjá notanda sé eigi lægra en 0.8.

Sé fasviksstuðull lægri, getur Rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi, en þar til það er gert, miðast aflgjaldið við 80% sýndaraflsins. Uppsetning rafsuðuspenna er háð leyfi rafveitustjóra og getur hann takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhringsins. Auk þess getur hann krafizt að fasviksstuðull spennanna, sé eigi lægri en 0.8.

D. Hitun.

41. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst.

E. Önnur raforkunotkun.

51. Raforka til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa, og annarra slíkra staða á kr. 1.70 hver kwst., enda sé notkunin mæld með sérmæli og tæki fasttengd.
52. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kwst. mæli á kr. 3.30 hver kwst.
53. Til fasttengdra bökunarofna, vatns- og gufukatla á brauðgerðarhúsum er kr. 0.85 hver kwst., enda sé notkunin takmörkuð við tímabilið frá kl. 2200 til kl. 1000.
54. Til götu- og hafnarlýsingar á kr. 3.30 hver kwst.

Alla aðra rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 11. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó með samþykki rafmagnsnefndar selja raforku eftir sérstökum samningi við kaupanda.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður gerð og stærð mælitækja fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann. Leiga af mælum greiðist sem hér segir:

1.	Af einfasa kwst.mælum 60 A og minni	kr. 6.00 á mán.
2.	Af þrífasa kwst.mælum 50 A og minni	— 12.00 – —
3.	Af þrífasa kwst.mælum 50 A og til 100 A	— 20.00 – —
4.	Af þrífasa kwst.mælum yfir 100 A (straumspennamæla)	— 44.00 – —
5.	Af mestaaflsmælum 100 A og minni	— 40.00 – —
6.	Af mestaaflsmælum yfir 100 A (straumspennamæla)	— 70.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd er hér, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna.

Leigan innheimtist samtímis raforkugjaldinu.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á sömu lóð), og skal greiða heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð), samkv. eftirfarandi reglu. Heimtaugargjald fyrir allt að 15 m jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi, reiknast eftir þessari jöfnu (2000 + 200 × kWA) krónur. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í. Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu, (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda) skal lengd heimtaugar reiknast frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra, umfram fyrstu 15 m þannig: Yj = (250 + 3 × kVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 m þannig: Yl = (50 + 3 × kVA) kr./m, að við bætum 2500.0 kr. á hvern staur í umframlengd.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana sem hér segir:

60 amp., einfasa	kr. 1 000.00
60 amp., þriggja fasa	— 1 200.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkv. kostnaði.

Telji rafveitustjóri, að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, skv. gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spenni-

stöðina greiðist af rafveitunni (í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma), og kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaugargjald skal greitt, þegar sótt er um heimtaug.

Tafla yfir heimtaugargjöld.

Gjaldskrárliður	Málstraumur í 3 × 220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 3 × 380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	4 600.00
2.	3 × 60	1 × 60	22	6 400.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	9 600.00
4.			50 sp.	12 000.00
5.		3 × 100	66	15 200.00
6.	3 × 200		75 sp.	17 000.00
7.			100 sp.	22 000.00
8.	3 × 350	2 × 200	132	28 400.00
9.			150 sp.	32 000.00
10.			200 sp.	42 000.00
11.		3 × 350	231	48 000.00
12.			300	62 000.00

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá ekki verið greitt, þannig að beita þurfi reglugerðarákvæðum um lokun, skal greiða fyrir enduropnun kr. 150.00 sé um ítrekun að ræða.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni tafarlaust lokað og verður hún eigi opnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 100.00 á skrifstofu Rafveitunnar.

V. BREYTINGAR Á GJALDSKRÁ.

1. Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld þau, sem ákveðin eru í I., II. og III. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.
2. Gjaldskrá þessi er miðuð við raforkukaup samkv. samningi við Rafmagnsveitu ríkisins. Stöðvist flutningur á raforku frá landi í samfleytt einn mánuð eða lengur, má hækka rafmagnsverðið frá gildandi gjaldskrá um allt að 50% fyrir jafnlangan tíma.

VI. ÝMIS ÁKVÆÐI.

Söluskattur samkv. lögum nr. 10/1960, ásamt síðari viðaukum og breytingum, er talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja, nr. 219 14. desember 1962.

Atvinnumálaráðuneytið, 13. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

14. febrúar 1968. Nr. 55.

REGLUGERÐ

um viðauka við reglugerð nr. 118 9. september 1954, um sölu og veitingar áfengis.

1. gr.

Við reglugerðina bætist svo hljóðandi:

Ákvæði til bráðabirgða.

Álagning samkvæmt 8. gr. skal þó eigi vera hærri að krónutölu en hún var 11. október 1967.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt áfengislögum nr. 58 24. apríl 1954, öðlast þegar gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 14. febrúar 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

15. febrúar 1968. Nr. 56.

AUGLÝSING

um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið að nota heimild laga frá 20. janúar 1968 og innheimta á árinu 1968 með viðauka eftirtalin gjöld til ríkissjóðs:

a. Með 100% viðauka stimpilgjald af afsölum fyrir fasteignum.
b. Með 140% viðauka stimpilgjald af öðru en afsölum fyrir fasteignum og leyfisbréfagjöld, önnur en þau, er um ræðir í aukatekjulögum nr. 104/1965.
   Afsöl fyrir skráningarskyldum skipum eru undanþegin álagi.
c. Með 560% álagi gjald af innlendum tollvörutegundum samkvæmt lögum nr. 60/1939, nema af gosdrykkjum samkvæmt 1. tölulið 4. kafla 2. gr. með 680% álagi, öli samkvæmt 3. tölulið sama kafla með 740% álagi og kaffibæti samkvæmt 1. tölulið 3. kafla, sem er undanþegið álagi.

Álagið skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir hér að framan, en broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

Fjármálaráðuneytið, 15. febrúar 1968.

F. h. r.
Jón Sigurðsson.

Kristján Thorlacius.

Nr. 57. 15. febrúar 1968.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Njarðvíkur.

RAFORKA

Rafveita Njarðvíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 7.05 hver kwst.
2. Um kwst. á kr. 2.58 hver kwst. auk fastagjalds, er nemi kr. 34.30 á ári af hverjum fermetra gólffflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verzlunum, vinnustofum og á skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða 10.55 af fermetra á ári.

2. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á 1.50 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 0.65 á mánuði af gólffflatar ferm. íbúðar. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

3. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 3.85 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds, krónur 780.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum, kr. 3.75 hver kwst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, og kjöt-, eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw.
   a. Um kwst.mæli á 1.15 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tíma mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kostar klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tímum.
   b. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.75 hver kwst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, en á 1.15 aura hver kwst. utan þeirra tíma.
   c. Um tvígjaldsmæli á kr. 6.75 hver kwst. í 1½ klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1. klst. í senn, en 1.10 aura hver kwst. utan þess tíma.
4. Um mæli á kr. 1760.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess 0.65 aurar á notaða kwst.

4. Stórnotkun.

Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 200 kw.
Aflgjald 2170.00 kr. árs kw.
Orkugjald: 0.24 aura hverja kwst.
Sala samkvæmt þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

5. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 0.54 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 0.25 aura hver kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 7.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra. Kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

6. Önnur raforkusala.

1. Raforka til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 2.05 kr. hverja kwst., enda sé notkun mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á 3.95 kr. hver kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 0.64 aura hver kwst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 8.30 og kr. 1.50 hver kwst. á tímanum frá kl. 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á 2.15 aura hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal setja eftir gjaldskrárlið 1—1.

7. Mælaleigur.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða af mælitækjunum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 10.20 á mán.
3.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 12.60 – —
3.	Af þrífasa mælum 50 til 220 amp.	— 32.40 – —
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 46.80 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins.
Leigan er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

8. Opnunargjöld.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun 240.00 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 240.00 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.
3. Verði raforkunotandi uppvís að notkun raforku án mælingar skal hann sæta ábyrgð skv. lið 2, nema þyngri refsing liggi við.

9. Heimtaugargjöld.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar og eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu.

Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helztu raforkunotkun, jafnframt leggja fram raflagnateikningar.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á hverri lóð) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennist.) fyrir allt að 15 m jarðtrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjaldskrárliður	Málstraumur í 3 × 220 V kerfi Amp.	Stofnvara í 3 × 380 V kerfi Amp.	Hámarksafl KVA	Heimtaugargjald Kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	6 348.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	8 268.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	11 850.00
4.			50 sp.	14 040.00
5.		3 × 100	66	19 500.00
6.	3 × 200		75	23 702.00
7.			100 sp.	28 069.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	38 907.00
9.			150 sp.	44 626.00
10.			200 sp.	56 138.00
11.		3 × 350	231	63 514.75
12.			300	89 279.00
13.			500	149 160.00

Sp. = spennir.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stytztu greiðfæru leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leit samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugargreiðanda), skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra, umfram fyrstu 15 m þannig: Yj = (250 + 4 kVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra, umfram fyrstu 30 m þannig: Yl = (50 + 3 kVA) kr./m að viðbættum kr. 3000.00 á hvern staur á umframlengd.

Þurfi að breyta loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, vegna breytingar á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á jarðstrengsheimtaug og loftlínuheimtaug skv. gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu né annan kostnað er af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við breytinguna, getur stjórn Rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði á breytingu stofntaugarinnar.

Sé lögð bráðabirgðarheimtaug í vinnuskrúr eða hús í byggingu skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 amp.	kr. 1 560.00
60 amp.	— 1 872.00

Séu aðstæður þannig að kostnaður við lagningu bráðabirgðarheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notenda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni (í leiguformi t. d.) fyrir lengri tíma, og kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

10. Ýmis ákvæði.

Söluskattur samkvæmt lögum nr. 10/1960 um söluskatt, með síðari viðaukum og breytingum, er talinn með í upphæð gjaldanna, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1. og 2. lið gjaldskrár um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur, nr. 69 30. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 15. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

SAMÞYKKT

um afgreiðslutíma verzlana í Hafnarfirði.

1. gr.

Sölubúðum í Hafnarfirði skal lokað hvern dag eigi síðar en segir í samþykkt þessari.

2. gr.

Alla virka daga ársins skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 18 og þær ekki opnaðar aftur fyrr en kl. 7.30 árdegis næsta virkan dag. Þó skulu frá þessu þær undantekningar, er nú skal greina, sbr. 3. gr. Aðfangadag jóla og gamlársdag skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 12. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla er heimilt að halda sölubúðum opnum til kl. 24. Síðasta laugardag fyrir jól (annan en Þorláksmessudag, ef hann ber upp á laugardag) eða annan virkan dag skömmu fyrir jól, er heimilt að halda sölubúðum opnum til kl. 22.

Á tímabilinu frá 1. okt. til 30. apríl skal loka eigi síðar en kl. 13 á laugardögum, og á tímabilinu frá og með 1. maí til 30. sept. skal loka eigi síðar en kl. 12 á laugardögum. Allt árið er heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 19 á föstudögum. Þá er heimilt að hafa opið fyrsta laugardag í desember til kl. 16 og annan laugardag í desember til kl. 18.

Enn fremur getur bæjarstjórn, eftir að leitað hefur verið álits Kaupmannafélags Hafnarfjarðar, Kaupfélags Hafnfirðinga og Verzlunarmannafélags Hafnarfjarðar, með sérstakri samþykkt heimilað tilteknum fjölda verzlana að hafa opið til kl. 22, einstaka eða alla virka daga allt árið eða hluta úr ári.

3. gr.

Almenna helgidaga Þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst, mega engar sölubúðir vera opnar, sbr. þó 4., 5., 6. og 7. gr.

4. gr.

Brauð- og mjólkursölubúðir má halda opnum á almennum helgidögum, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst frá kl. 10 f. h. til kl. 2 e. h. eingöngu til sölu á brauðvöru, mjólk og mjólkurvörum.

5. gr.

Ákvæði samþykktar þessarar ná ekki til sölu lyfja né sjúkraáhalda lyfjaverzlunar í bænum.

6. gr.

Bæjarstjórn getur leyft, að vikið sé frá framangreindum ákvæðum um lokunartíma sölubúða, þegar um er að ræða:

a. Bifreiðastöðvar, biðskýli og verzlanir, sem hafa sérstakt leyfi bæjarstjórnar og heilbrigðisnefndar til að verzla með takmarkaðan fjölda vörutegunda, nánar tiltekið: Blöð, tóbaksvörur, öl, gosdrykki, ís, brauðvörur, mjólk, nýja ávexti, heitar pylsur, handsápur, tannkrem, raksápur, rakblöð, kort, frímerki, tímarit, ritföng, rafmagnsöryggi, rafmagnsperur, rafhlöður, eldspýtur.
b. Veitingastaðir, sem samkvæmt sérstöku leyfi bæjarstjórnar og heilbrigðisnefndar, selja heitar máltíðir og kaffi, enda sé sú starfsemi meginhluti rekstrarins, að dómi heilbrigðisnefndar. Veitingastaðir, sem um ræðir í b-lið, skulu undanþegnir gjaldi því, sem um ræðir í þessari grein.

Í verzlunarstöðum, sem um getur í a-lið þessarar greinar má sala fara fram á virkum dögum og helgum dögum kl. 7.30 til 22 og enn fremur kl. 22 til 23.30, en þá aðeins um söluop á útihlið húss. Í veitingastöðum, sem um getur í b-lið þessarar greinar má sala fara fram á virkum og helgum dögum kl. 7.30 til 23.30. Loka skal föstudaginn langa, páskadag, hvítasunnudag, 17. júní, jóladag, aðfangadag jóla og gamlársdag, samkvæmt því sem segir í 3. gr.

Bæjarstjórn getur heimilað rýmri sölutíma en segir í grein þessari, þegar um er að ræða fyrirtæki, sem annast almenna næturþjónustu.

Bæjarstjórn veitir heimild til verzlunarreksturs samkvæmt þessum greinum og eru leyfin bundin við nafn handhafa auk götu- og húsnúmers, sömuleiðis hefur bæjarráð heimild til að afturkalla leyfin, hvenær sem er, ef leyfisskilyrðum eða reglum varðandi reksturinn er ekki fylgt. Fyrir leyfi til verzlunarrekstrar, samkvæmt þessari grein, skal leyfishafi greiða árlegt gjald til bæjarsjóðs, er greiðist ársfjórðungslega fyrirfram. Bæjarstjórn ákveður gjald þetta til eins árs í senn. Gjald þetta má innheimta með lögtaki. Bæjarstjórn er heimilt að setja nánari reglur um einstök leyfi til verzlunarrekstrar samkvæmt þessari grein.

Óheimilt er að viðhafa tóbaksreykingar á sölustöðum, sem nefndir eru í grein þessari eftir almennan lokunartíma sölubúða.

7. gr.

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja á strætum og torgum eða annars staðar utan verzlana nokkurn þann varning, sem verzlunarleyfi þarf til að selja.

Heimilt er þó að selja eftir lokunartíma kol, salt, olíur, veiðarfæri og vistir til skipa, sömuleiðis er heimilt að veita viðtöku vörum aðkomumanna í geymsluhús verzlana.

8. gr.

Heimilt er að afgreiða eftir lokunartíma sölubúða þá, sem komnir eru inn í verzlunina fyrir lokunartíma.

9. gr.

Heimilt er lögreglustjóra að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga, ef sala verzlunarinnar fer fram til ágóða fyrir góðgerðarstofnanir og fyrirtæki að dómi lögreglustjóra.

10. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum 100.00—5 000.00 krónum, og renna sektirnar í bæjarsjóð. Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal reka að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samþykkt samkvæmt lögum nr. 17 frá 1. febrúar 1936, um samþykktir um lokunartíma sölubúða, öðlast þegar gildi, með þeim takmörkunum þó, sem lög nr. 45 frá 15. júní 1926 um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar setja.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 20 frá 16. marz 1962 um afgreiðslutíma verzlana í Hafnarfirði.

Félagsmálaráðuneytið, 16. febrúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtalda úthlutunarnefnd atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

48. Nefnd Verkalýðs- og sjómannafélags Fáskrúðsfjarðar, Fáskrúðsfjarðarhreppi. Staðfest 16. febrúar 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 16. febrúar 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 60. 16. febrúar 1968.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt og forleigurétt Eskifjarðarhrepps á hafnarmannvirkjum o. fl.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 23. júní 1932, um forkaupsrétt kaupstaða og kauptúna á hafnarmannvirkjum o. fl., hefur hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps gert eftirfarandi samþykkt:

Eskifjarðarhreppi er áskilinn forkaupsréttur og/eða forleiguréttur á eftirfarandi eignum í hreppnum:

Mjóeyri með íbúðarhúsi og útihúsum, eignum kaupfélagsins Bjarkar á Hlíðarenda: Sölubúðarhúsi, geymsluhúsum og sláturhúsi með lóð að bryggju, Randúlfshúsi með lóð og bryggju, Sjóhúsi dánarbús Karls Jónassonar með lóð og bryggju, fiskþurrkunarstöð Sporðs hf. með lóð, frystihúsi og geymsluhúsum, sama með lóð og bryggju, Friðþjófshúsi með lóð og bryggju, Hlíðarenda 2 með lóð og bryggju, Tómasarhúsi (Bjarki 2) með lóð, geymsluhúsi Hraðfrystihúss Eskifjarðar h.f. (áður geymsluhús Símonar Jónassonar með lóð), gömlu Sjólyst með lóð, Reykholti 1 með lóð, Odda með lóð, Sjóhúsi Birkis s.f. með uppfyllingu og bryggjum, Netagerðarstöð Jóhanns Klausen með uppfyllingu og bryggjum, geymsluhúsi Arnþórs Jensen með lóð, sjóhúsi Guðjóns Gíslasonar og Gunnars Hallgrímssonar með bryggju, Ásbyrgi með lóð, Svanshúsi með lóð og bryggju, íbúðarhúsinu Eyri með lóð, Nýborg með lóð, Trésmíðavinnustofu Kristins Guðmundssonar með lóð, sölubúðarhúsi kaupfélagsins Bjarkar með lóð, Rafstöðvarhúsi með lóð, hinu nýja húsi Landsbanka Íslands með lóð, Framnesi með lóð, uppfyllingu og bryggju, sölubúð Pöntunarfélags Eskfirðinga með lóð, verzlunar- og íbúðarhúsi, Friðgeirshúsi með lóð, íbúðarhúsinu Hnitbjörg með lóð og íbúðarhúsinu Bakaríið með lóð, eignum Hraðfrystihúss Eskifjarðar hf. í Útkaupstað: Hraðfrystihúsi með lóð, og bryggju, síldarverksmiðjubyggingum með lóð, geymsluskálum og skreiðargeymsluhúsi með lóð svo og íbúðarhúsi með lóð, geymsluhúsi Jóns Kjartanssonar hf. með lóð, olíuhúsi h.f. Skeljungs með lóð, uppfyllingu og bryggju, Kaupangri með lóð, uppfyllingu og bryggju, Zeuthenshúsi með lóð, Vélaverkstæði Eskifjarðar og dráttar-

braut með lóð, Dalshúsi með lóð og uppfyllingu, íbúðarhúsinu í Framkaupstað og Framkaupstaðartúni, Sjávarlóð Kristjáns Jónssonar í Skuld, Blómsturvöllum með lóð, Neðri-Uppsölum með lóð, Guðnahúsi með lóð, Brautarholti með lóð, Skuld með lóð, Skaftafelli með lóð, Bröttuhlíð með lóð, smíðaverkstæði Gunnars Auðbergssonar með lóð, smíðaverkstæði Sveins Auðbergssonar með lóð, Sólborg með lóð, Steinsstöðum 1 með lóð, Reykholti 2 með lóð, Hlíð með lóð, Fögruhlíð með lóð, íbúðarhúsinu Ós með lóð, Haukabergi með lóð, verksmiðjuhúsi Pípugerðar Eskifjarðar með lóð, geymsluhúsi Hraðfrystihúss Eskifjarðar hf. við hafnarsvæðið með lóð, síldarverksmiðju Hraðfrystihúss Eskifjarðar við nýju höfnina með lóð og öllum mannvirkjum tilheyrandi verksmiðjunni og lóð Sigurþórs Jónssonar við hafnarsvæðið innan Bleiksár.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að telja. Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. febrúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

16. febrúar 1968. Nr. 61.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Mýrarkvíslar.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Mýrarkvíslar. Heimili þess og varnarþing er Félagsheimilið Hveravöllum, Suður-Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Mýrarkvísl, Reykjakvísl, Langavatni, Geitafellsá, Kringlugerðisá og Kringluvatni, en þær eru: Laxamýri I og II, Skörð, Skarðaborg, Einarsstaðir, Skógar I, II, III, Skógahlíð, Heiðarbót, Þverá, Víðiholt, Stóru-Reykir, Reykjavellir, Reykjarhóll, Rein, Litlu-Reykir, Grundir, Hveravellir, Laufahlíð, Bláhvammur, Klambrasel I og III, Brúnahlíð, Langavatn, Geitafell, Kasthvammur, Árhvammur, Presthvammur, Klömbur, Brekka, Yzti-Hvammur, Lækjarhvammur, Nes, Laxárnes, Árnes og Árbót.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskigengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangaveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa fimm menn, formaður og fjórir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn og skiptir stjórnin með sér verkum. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, tveir meðstjórendur eftir tvö ár, og hinir eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn

og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið. Tveir menn búsettir neðan Þverárfossa skulu skipa sæti í stjórn félagsins.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í marz- eða aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkv. lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 16. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 62. 22. febrúar 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um bann við veiði smásíldar, nr. 7 22. febrúar 1966.

1. gr.

Í stað orðanna: „23 cm“ í 1., 2., 3. og 5. gr. reglugerðarinnar komi orðin: 25 cm.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á árinu 1968 er óheimilt að veiða meira en 50 þúsund smálestir síldar á svæði fyrir Suður- og Vesturlandi frá línu, sem hugsast dregin í réttvísandi suðaustur frá Eystra-Horni suður um og vestur fyrir að línu, sem hugsast dregin í réttvísandi norðvestur frá Rit. Á tímabilinu frá 1. marz til 15. ágúst 1968 eru síldveiðar þó bannaðar á þessu svæði.

Þrátt fyrir veiðibann samkvæmt 1. mgr. þessa ákvæðis veitir sjávarútvegsmálaráðuneytið, að fengnu áliti Hafrannsóknastofnunarinnar og Fiskifélags Íslands, leyfi til veiði síldar á þessu svæði til niðursuðu eða annarar vinnslu til manneldis eða beitu. Leyfi má binda skilyrðum, sem nauðsynleg þykja.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 22. febrúar 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

17. febrúar 1968. Nr. 63.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. okt. 1905, um byggingarsamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. des. 1943, um breytingar á þeim lögum og skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað.

Byggingarsamþykkt þessi er í samræmi við fyrirmynd þá, sem félagsmálaráðuneytið hefur staðfest og birt með auglýsingu nr. 23/1967 í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 17. febrúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

23. febrúar 1968. Nr. 64.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtaldar úthlutunarnefndir atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

49. Nefnd Málarafélags Reykjavíkur. Staðfest 21. febrúar 1968.
50. Nefnd Verkalýðs- og sjómannafélags Gerðahrepps, Gullbringusýslu. Staðfest 21. febrúar 1968.
51. Nefnd Verzlunarmannafélags Reykjavíkur. Staðfest 21. febrúar 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 23. febrúar 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á 644 aura hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 322 aura hverja kwst. auk fastagjalds, er nemi 872.00 kr. á ári fyrir allt að 25 m^2 gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal og 17.00 kr. fyrir hvern m^2 umfram 25 m^2. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða 8 kr á m^2 á ári.

   Séu notaðir flúrskinslampar, natríumlampar eða kvikasilfurslampar með ófasviksjöfnuðum straumrásum, er heimilt að miða orkugjald skv. 1. og 2. tölulið við kílóvoltamperstundir í stað kílówattstunda.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwst.mæli á 161 aura hverja kwst. og auk þess fastagjald kr. 162.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 335 aura hverja kwst.
2. Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 5 kw.:

   Aflgjald skv. kwst.mæli á kr. 1730.00 hvert árs-kw. Auk þess skal greitt orkugjald skv. kwst.mæli á 54 aura hverja kwst. Minnsta aflgjald er kr. 8650.00 á ári. Verði raunstuðullinn lægri en 0.8 er heimilt að miða aflgjaldið við 90% af mestu kVA-notkun í stað mestu kw.-notkunar.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 161 aura hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 54 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags Rafveitunnar.
3. Um kwst.mæli á 27 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki séu gerð skv. fyrirmælum Rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir þegar þess er krafizt.
d. Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem Rafveitan kann að setja.
e. Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, þegar þess er krafizt og skal þá tekið fram, við hvaða minnsta útihita hitaþörfin er miðuð.

E. Stórnotkun.

Um mæla þannig reiknað enda sé aflnotkun minnst 200 kw.:
Aflgjald: 2148.00 kr. hvert árs-kw.
Orkugjald: 24 aura hverja kwst.
Sala skv. þessum lið er háð ákvörðun Rafveitunefndar.

F. Önnur notkun.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, þannig:
   a. Um kwst.mæli á 322 aura hverja kwst.
   b. Um mestastraumsrofa á 40 kr. hvert amper á mánuði. Rafveitustjóri ákveður hvort settur skuli upp kwst.mælir eða mestastraumsrofi.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu: 215 aura hverja kwst. Þó ákveður Bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði skv. tillögu Rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki Rafveitunefndar komi til.

II. MÆLALEIGA

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:
Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 m, skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir.

220 V kerfi.

	Jarðstrengur		Loftlína	
Málstraumur stofnvara	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./m	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./stólpa
60 A 1-fasa	5 200	347	4 460	4 950
100 A 1-fasa	6 560	372	5 820	6 200
60 A 3-fasa	6 810	372	5 820	6 200
100 A 3-fasa	10 400	434	8 170	8 050
125 A 3-fasa	12 880	495	10 280	8 650
200 A 3-fasa	20 440	619	16 470	10 550
350 A 3-fasa	35 800	867		

380 V kerfi.

	Jarðstrengur		Loftlína	
Málstraumur stofnvara	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./m	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./stólpa
60 A 1-fasa	5 200	347	4 460	4 950
60 A 2-fasa	7 560	372	7 180	6 200
60 A 3-fasa	11 020	372	10 280	6 700
100 A 3-fasa	17 840	434	14 240	9 150
125 A 3-fasa	22 170	495	17 710	9 900
200 A 3-fasa	35 670	619	28 740	12 150
350 A 3-fasa	59 700	867		

Fyrir heimtaugar með flutningsgetu 150 kVA (hér kann að þurfa spennistöð), skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 250.00 á hvert kVA. Skal þá aflið miðað við varastærðirnar 350, 430, 500 og 600 A. Yfirlengdargjald 350 amper skv. töflu.

Lengd jarðlínuheimtaugar, 60—200 A í 220 V kerfi og 60—125 A í 380 V kerfi reiknast frá varkassa stytztu greiðfæra leið að lóðarmörkum. Lengd stærri jarðlínuheimtaugar reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Þveri jarðlínuheimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

Lengd loftlínuheimtaugar, 60—100 A í 220 og 380 V kerfi, reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi en 40 m svo hún nái löglegri hæð, skal greitt umframgjald kr. 2500.00 fyrir stólpann. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Óski húseigandi eftir, að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytinguna samkvæmt kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi skv. gjaldskrá.

Þurfi að breyta loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á jarðstrengsheimtaug og loftlínuheimtaug skv. gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu né annan kostnað er af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við breytinguna, getur stjórn Rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði á breytingu stofntaugarinnar. Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar, Garðahrepps og Bessastaðahrepps. Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina skv. kostnaði, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

III. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun, 100 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 200 króna gjald á skrifstofu Rafveitunnar.

Sé opnað utan venjulegs vinnutíma, er þó heimilt að krefjast opnunargjalds samkvæmt kostnaði.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

Hækki innkaupsverð á raforku, er Rafveitunefnd heimilt að hækka raforkureikninga um allt að 40% af þeirri hækkun.

Fyrir hver full 5%, sem kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga á grunnkaupi eða kaupgjaldsvísitölu eftir 1. febrúar 1968 er Rafveitunefnd heimilt að hækka eða lækka raforkureikninga um 4%.

Söluskattur samkvæmt lögum nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari viðaukum og breytingum, er talinn með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í kafla I í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 213 14. október 1965.

Atvinnumálaráðuneytið, 22. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

28. febrúar 1968. Nr. 66.

ARÐSKRÁ

fyrir Veiðifélag Breiðdæla.

		Einingar
1.	Ós	7.0
2.	Lágafell	2.0
3.	Eyjar	4.5
4.	Skjöldólfsstaðir	5.0
5.	Fagridalur	5.0
6.	Brekkuborg	6.0
7.	Randversstaðir	0.2
8.	Skriða	0.4
9.	Skriðustekkur	0.4
10.	Flaga	2.0
11.	Ánastaðir	2.1
12.	Þorgrímsstaðir	0.6
13.	Höskuldsstaðasel	1.2
14.	Höskuldsstaðir	0.8
15.	Jórvík	1.0
16.	Ásunnarstaðir	1.5
17.	Ásgarður ásamt Dísastöðum	1.0
18.	Hóll	1.5
19.	Innri- og Ytri-Kleif og Kleifarstekkur	16.4
20.	Skarð	2.0
21.	Tóarsel og Engihlíð	4.0
22.	Þorvaldsstaðir I og II og Tungufell	4.0
23.	Hlíðarendi I	1.6
24.	Þrastahlíð (Hlíðarendi II)	1.6
25.	Gilsá	3.2
26.	Gilsárstekkur	3.2
27.	Heydalir	16.4
28.	Fellsás	0.8
29.	Fell	0.8
30.	Ormsstaðir	0.2
31.	Þverhamar	3.6
	Samtals	100.0

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53, 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytinu, 28. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 67. 28. febrúar 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt á Ísafirði.

Fasteignaskatt á Ísafirði skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 28. febrúar 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 68. 29. febrúar 1968.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Migneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 6.80 hverja kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á kr. 3.40 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 19.00 á hvern fermeter gólfflatar í rúmi því er lýsa skal.

   Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 9.50 á ári af hverjum fermeter.

B. Raforka til almennar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á kr. 1.50 hverja kwst., auk fastagjalds kr. 16.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi og geymslur. Herbergi sem minna er en 5 ferm., skal telja sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun o. fl.

1. Um kwst.mæli á kr. 3.40 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 1940.00 á hvert uppsett kw.

2. Vélanotkun til bráðabirgða um kwst.mæli kr. 3.40 hverja kwst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kw.:
   a. Um kwst.mæli á 55 aura hverja kwst., auk fastagjalds kr. 1940.00 á kw. Notað afl telst vera mesta meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung.
   b. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
      Um kwst.mæli á 55 aura hverja kwst., auk fastagjalds kr. 1835.00 á hvert kw. í málraun uppsettra véla á árinu.

   Heimilt er að rjúfa straum í allt að þrem stundur á dag samkv. þessum gjaldskrárlið (C 3) kl. 11.30—12 og kl. 17.30—19.00.
4. Um afl- og orkumæli:
   a. Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 1940.00 á kw. á ári.
   b. Af allri notkun á 55 aura kwst.

   Samkv. þessum gjaldskrárlið heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósanotkunar kr. 19.00 á hvern ferm. í vinnusölum, kaffistofum, skrifstofum og öðrum slíkum, en kr. 8.70 á hvern ferm. Í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 15.00 á hvern ferm.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli án rofs kr. 1.20 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 0.55 hverja kwst.
3. Um afl- og orkumæli:
   a. Á 55 aura hverja kwst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á árinu kr. 445.00 hvert kw.
   b. Ef ekki eru tök á mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.
4. Um kwst.mæli á 25 aura hverja kwst. með rofi frá kl. 8 til 23.

E. Gatna- og hafnarlýsing.

Um kwst.mæli á kr. 3.10 hverja kwst. til gatna- og hafnarlýsingar, svo og til vinnulýsingar við nýbyggingar og aðra mannvirkjagerð.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 60 amp. og minni	kr. 5.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 11.00 — —
3.	Af þrífasa mælum 50—100 amp.	— 15.00 — —
4.	Af þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 37.00 — —
5.	Af mesta aflsmælum 100 amp. og minni	— 32.00 — —
6.	Af mesta aflsmælum yfir 100 amp.	— 60.00 á— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Haumtaugargjöld miðast við aflþörf notanda, sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það.

Heimtaugargjald ákvest þannig:

	Málstraumur stofnvara amp.	Hámarksafl kva.	Heimtaugargjald kr.
1.	3 × 60	22	6 400.00
2.	3 × 100	38	9 600.00
3.	3 × 200	75 sp.	17 000.00
4.	3 × 350	132	28 400.00

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínuheimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er greiðast samkv. kostnaðarreikningi. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, styztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varakassann á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í, svo og staðsetningu varakassa svo aðgengilegt sé að komast að honum.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa ..... kr. 1 150.00
Fyrir 60 amp. þrífasa ..... — 1 380.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar, skal notandinn greiða mismun samkvæmt gjaldskrá.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörð, eða óveður há útivinnu. Sé um óskipulögð svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður, skal greiða heimtaugargjald samkv. reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi, skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 100.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur bætt úr því, og greitt kr. 75.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGA

Hreppsnefnd Miðneshrepps er heimilt að hækka eða lækka gjöld skv. gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakra staðfestingar ráðuneytisins, enda verði breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur. Hækki innkaupaverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er hreppsnefnd heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikninga um allt að 40% af hækkuninni.

Söluskattur er innifalinn í gjaldskránni.

Gjaldskrá þessi staðfestist samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps, nr. 71 31. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 29. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

ARÐSKRÁ

fyrir Veiðifélag Straumfjarðarár í Miklaholtshreppi.

Öllum tekjum og gjöldum félagsins skal skipta á milli jarða þeirra, sem félagssvæðið tekur yfir, í eftirtöldum hundraðshlutföllum:

		Einingar
1.	Stakkhamar I	4 82
2.	Stakkhamar II	4 82
3.	Borgarholt	12.46
4.	Hofstaðir	8.69
5.	Hrísdalur I	12.63
6.	Hrísdalur II	6.31
7.	Dalur	18.94
8.	Straumfjarðartunga	10.62
9.	Eiðhús	1.00
10.	Fáskrúðarbakki	11.07
11.	Laxárbakki	5.69
12.	Ytra-Skógarnes	2 95
	Samtals	100.0

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi arðskrá nr. 85/1939.

Atvinnumálaráðuneytið, 29. febrúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

4. marz 1968. Nr. 70.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykktum nr. 19 frá 18. marz 1961 fyrir Verzlunarbanka Íslands hf.

1. gr.

Við 4. gr. samþykkta Verzlunarbanka Íslands hf. bætast svofelld ákvæði:

Hlutafé í Verzlunarbanka Íslands hf. skal vera allt að 30 milljónir króna, sbr. ákvörðun aðalfundar bankans 8. apríl 1967. Að því er varðar þennan hlutafjárauka, er nemur allt að 18 milljónum króna, skal hverjum hluthafa gefinn kostur á að kaupa ný hlutabréf fyrir allt að tvöfaldri hlutafjáreign, sem hann á fyrir í félaginu, þ. e. að allt að því þrefalda hlutafjáreign sína, sbr. þó næstu málsgrein hér á eftir.

Nú vilja svo margir hluthafar neyta kaupréttar síns á hlutafjárauka, að öllum verði ekki veitt úrlausn, og skulu hluthafar allir þá sæta hlutfallslegri lækkun eftir því sem stjórn bankans ákveður.

Fari svo, að nægilega margir hluthafar eigi neyti forkaupsréttar, þannig að tilskilin upphæð náist, skal stjórn bankans heimilt að bjóða öðrum og nýjum hluthöfum aukinn hlut á því verði, sem hún ákveður.

Réttur hluthafa til að skrá sig fyrir hlutafjáraukningu þeirri, sem að framan greinir, gildir til 1. ágúst 1967, og er áskrift bindandi fyrir hluthafa. Hlutaféð skal aukið um 6 milljónir króna á ári hverju um sig, 1967, 1968 og 1969. Skal hluthöfum veittur kostur á að greiða hlutafjárauka með jöfnum afborgunum á greindum þremur árum. Gjalddagar innborgunar eru tveir á árunum 1968 og 1969, þ. e. 1. apríl og 1. október, en á árinu 1967 er hann einn, 1. október.

Um hin nýju hlutabréf gilda sömu reglur og um annað hlutafé í bankanum.

2. gr.

Samþykkt þessi, sem hlaut meðferð og afgreiðslu á aðalfundi bankans 8. apríl 1967 í samræmi við 34. gr. samþykkta fyrir Verzlunarbanka Íslands, staðfestist hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 4. marz 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Lúðvík Gizurarson.

Nr. 71. 7. marz 1968.

AUGLÝSING

um breytingu á auglýsingu nr. 154 1963, um skiptingu Reykjavíkurprófastsdæmis í sóknir og prestaköll.

Eftir að leitað hefur verið tillagna safnaðarráðs Reykjavíkur og að fengnu áliti biskupsins yfir Íslandi, er eftirfarandi breyting gerð á skiptingu Reykjavíkurprófastsdæmis í sóknir og prestaköll, sem ákveðin var með auglýsingu nr. 154/1963.

14. töluliður falli niður.

8.—9. töluliður orðist svo:

8.—9. **Háteigsprestakall** (I—II): Háteigssókn takmarkast af Hallgrímsprestakalli að vestan, Reykja, Reykjanesbraut að sunnan til Kringlumýrarbrautar, síðan ræður Kringlumýrarbraut að Miklubraut, þá Miklabraut að Háaleitisbraut og Háaleitisbraut að Safamýri, en síðan ræður Safamýri og Ármúli að Hallarmúla, Hallarmúli að Suðurlandsbraut, þá Suðurlandsbraut að Nóatúni og Nóatún í sjó.

15. töluliður orðist svo:

15. **Grensásprestakall:** Grenssássókn takmarkast að Háteigssókn að vestan og Bústaðavegi að sunnan, síðan ræður Grensásvegur frá Bústaðavegi að Miklubraut, þá Miklabraut til austurs að Suðurlandsbraut og Suðurlandsbraut að Hallarmúla.

Önnur ákvæði auglýsingar nr. 154/1963 breytast í samræmi við auglýsingu þessa.

Auglýsing þessi tekur gildi nú þegar. Sóknargjöld fyrir árið 1968 innheimtast með tilliti til ofangreindra breytinga.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 7. marz 1968.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 20 frá 18. marz 1961 fyrir Verzlunarbanka Íslands hf.

1. gr.

Við 1. gr. reglugerðar fyrir Verzlunarbanka Íslands h.f. bætist svofellt ákvæði:

Samkvæmt ákvörðun aðalfundar bankans 8. apríl 1967 skal auka hlutaféð í allt að 30 milljón krónur. Skal hlutaféð, sem nú er 12 milljónir, aukið um 6 milljón krónur á hverju ári um sig 1967, 1968 og 1969.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem hlaut meðferð og afgreiðslu á aðalfundi bankans 8. apríl 1967, staðfestist hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 4. marz 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Lúðvík Gizurarson.

6. marz 1968. Nr. 73.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Grímstunguheiðar.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Grímstunguheiðar. Heimili þess og varnarþing er heimili formanns félagsins.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða í Ás- og Sveinsstaðahreppum.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda og auka silungsveiði í öllum vötnum og lækjum á Grímstunguheiði og leigja veiði í þeim og stöng eða í lagnet á tímabilinu frá 1. apríl til 27. sept. ár hvert.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa 3 menn, formaður og 2 meðstjórnendur og er kjörtími þeirra 3 ár. Skal formaður kosinn á aðalfundi félagsins en meðstjórnendur af sveitarstjórnum aðildarhreppanna hvors um sig, ásamt endurskoðendum.

Varastjórn skal kosin á sama hátt. Enginn félagsmaður getur skorast undan kosningu, nema hann hafi setið 3 undanfarin ár í stjórninni.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma og semur við þá um þóknun fyrir.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Öllum er óheimilt að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í febrúar eða marz ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfssemi þess á næsta ári. Þá skal og leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins fyrir liðið ár og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir o. fl.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt að jöfnum hlutum milli sveitastjóða aðildarhreppanna, enda bera þeir, í sömu hlutföllum kostnað er verður af starfsemi félagsins.

Aðalfundur ákveður hverju sinni, hvað lagt sé til fiskiræktar eða annarra umbóta á félagssvæðinu.

9. gr.

Eftir því sem ekki er fram tekið í samþykkt þessari um starfssemi félagsins, fer eftir IX. kafla laga nr. 53/1957 um lax- og silungsveiði.

10. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. marz 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 74. 7. marz 1968.

Staðfesting forsetans á viðauka við skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Sigríðar Þorvaldsdóttur, Suðureyri í Súgandafirði, útgefinn á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 7. marz 1968.

Viðaukinn er þannig:

VIÐAUKASKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Sigríðar Þorvaldsdóttur, Suðureyri í Súgandafirði.

Aftan við 5. gr. bætist svo hljóðandi málsgrein:

Enn fremur skal kvenfélagið veita árlega úr sjóðnum upphæð, sem það ákveður til blómaræktar og skrauts í grafreit héraðsins á Stað, og skal sérstaklega sinnt um þau svæði garðsins, sem aðstandendur hafa ekki tök á að hirða um.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Trjálundasjóð Mosvallahrepps, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra, 7. marz 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Trjálundasjóð Mosvallahrepps.

1. gr.
Sjóður þessi heitir Trjálundasjóður Mosvallahrepps og er stofnaður af Hólmgeiri Jónssyni á Þórustöðum með 5000 króna gjöf.

2. gr.
Hlutverk sjóðsins er að styrkja skrúðgarða við bæi í Mosvallahreppi, m. a. með því að greiða kostnað við leiðbeiningastarfsemi.

3. gr.
Tekjur sjóðsins eru auk vaxta minningargjafir og önnur framlög, er honum kunna að áskotnast.

4. gr.
Allt að ¾ hlutum af tekjum sjóðsins má verja til framkvæmda jafnóðum, en hinn hluti teknanna geymist í fastasjóði, sem þó er heimilt að lána til framkvæmdanna gegn fullri tryggingu.

5. gr.
Stjórnendur sjóðsins eru þrír, kosnir til þriggja ára í senn, þannig að einn gengur úr árlega. Félagið Vonin kýs einn þeirra, en Kvenfélag Mosvallahrepps tvo.

6. gr.
Stjórn sjóðsins skal færa í gerðabók fundargerðir sínar, skrá um allar gjafir er sjóðnum berast, og ársreikninga sjóðsins og annað, er varðar hag hans og rekstur. Endurskoðandi reikninganna skal kosinn af Kvenfélagi Mosvallahrepps.

7. gr.
Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Holti, 2. desember 1962.

Elín Hólmgeirsdóttir. Guðm. Ingi Kristjánsson. Guðrún Össurardóttir.

Guðmundur Gilsson. Jóhanna Kristjánsdóttir.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 6.80 hverja kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á kr. 3.40 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 19.00 á hvern fermeter gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 9.50 á ári af hverjum fermeter.

B. Raforka til almennar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á kr. 1.50 hverja kwst., auk fastagjalds kr. 16.50 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi sem er minna en 5 ferm., skal telja sem hálft, en stærri en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun o. fl.

1. Um kwst.mæli á kr. 3.40 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 1 940.00 á hvert uppsett kw.
2. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kw.:
   a. Um kwst.mæli á 55 aura hverja kwst., auk fastagjalds kr. 1 940.00 á kw. Notað afl telst vera mesta meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung.
   b. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
   Um kwst.mæli á 55 aura hverja kwst., auk fastagjalds kr. 1 835.00 á hvert kw. í málraun uppsettra véla á árinu.
   Heimilt er að rjúfa straum í allt að þrem stundum á dag samkvæmt þessum gjaldskrárlið (C. 2) klukkan 11.30—12.00 og 17.30—19.
3. Um afl- og orkumæli:
   a. Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 1 940.00 á kw. á ári.
   b. Af allri notkun 55 aurar á kwst.
   c. Samkvæmt þessum gjaldskrárlið heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósanotkunar kr. 19.00 á hvern fermeter í vinnusölum, kaffistofum, skrifstofum og öðrum slíkum stöðum, en kr. 8.70 á hvern fermeter í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina á milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 15.00 á hvern ferm.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli án rofs kr. 1.65 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 0.45 hverja kwst.
3. Um kwst.mæli á 25 aura hverja kwst. með rofi frá kl. 8 til 23.

E. Gatna- og hafnarlýsing.

Um kwst.mæli á kr. 3.10 hverja kwst. til gatna og hafnarlýsingar, svo og til vinnulýsingar við nýbyggingar og aðra mannvirkjagerð.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 60 amp. og minni	kr. 5.00	á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 11.00	— —
3.	Af þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 15.00	— —
4.	Af þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 37.00	— —
5.	Af mesta aflsmælum 100 amp. og minni	— 32.00	— —
6.	Af mesta aflsmælum yfir 100 amp.	— 60.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld miðast við aflþörf notanda, gerir notandi grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það.

Heimtaugargjald ákveðst þannig:

	Málstraumur stofnvara amp.	Hámarksafl kva.	Heimtaugargjald kr.
1.	3 × 60	22	9 600.00
2.	3 × 100	38	14 400.00
3.	3 × 200	75 sp.	25 500.00
4.	3 × 350	132 sp.	42 600.00

Ofangreint gjald miðast við 25 metra langan jarðstreng, eða 60 metra loftlínuheimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er greiðast samkvæmt kostnaðarreikningi. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, styztu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í, svo og staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr.	1 150.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	—	1 380.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar, skal notandinn greiða mismun samkvæmt gjaldskrá.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörðu, eða óveður há útivinnu. Sé um óskipulögð svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi, skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 100.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur bætt úr því, og greitt kr. 75.00 til enduropnunar til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGA

Hreppsnefnd Grindavíkurhrepps er heimilt að hækka eða lækka gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda verði breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur. Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er hreppsnefnd heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikninga um allt að 40% af hækkuninni.

Söluskattur er innifalinn í gjaldskránni.

Gjaldskrá þessi staðfestist samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur nr. 70 31. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. marz 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 77. 8. marz 1968.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtalda úthlutunarnefnd atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

53. Nefnd Verkalýðsfélags Grindavíkur. Staðfest 8. marz 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 8. marz 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtaldar úthlutunarnefndir atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

54. Nefnd Verkalýðsfélags Norðfirðinga og Vélstjórafélagsins Gerpis. Staðfest 16. marz 1968.

55. Nefnd Matsveinafélags S.S.Í., Félag matreiðslumanna og Félag framreiðslumanna. Staðfest 18. marz 1968.

56. Nefnd Sveinafélags pípulagningamanna. Staðfest 18. marz 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 18. marz 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

21. marz 1968. Nr. 79.

REGLUGERÐ

um tækninefnd orkustofnunar.

1. gr.

Tækninefnd Orkustofnunar er skipuð af raforkumálaráðherra samkvæmt ákvæðum 4. gr. Orkulaga nr. 58/1967. Í henni eiga sæti 7 manns: Orkumálastjóri, tæknimenntaðir fulltrúar tilnefndir af Landsvirkjun, Sambandi íslenzkra rafveitna, Sambandi ísl. hitaveitna (eða Hitaveitu Reykjavíkur, ef sambandið hefur ekki verið stofnað), Rafmagnsveitum ríkisins og Rannsóknaráði ríkisins og hagfræðimenntaður fulltrúi Efnahagsstofnunarinnar. Varamenn eru skipaðir á sama hátt.

2. gr.

Verkefni Tækninefndar er (1) að vera orkumálastjóra til ráðuneytis í tæknilegum og fjárhagslegum efnum (2) að stuðla að samvinnu í orkumálum þjóðarinnar milli allra aðila, sem þar eiga hluta að máli og (3) að efla samstarf um orkurannsóknir og vinna að samræmingu þeirra.

3. gr.

Orkumálastjóri leggur fyrir nefndina mál, sem hann leitar ráðuneytis hennar í. Einstakir nefndarmenn geta lagt fyrir nefndina hver þau atriði á sviði orkumála, sem að dómi þeirra er eigi sinnt sem skyldi eða þeir telja af öðrum orsökum þörf á að ræða sérstaklega. Tillögur sínar og ábendingar gerir nefndin til orkumálastjóra.

4. gr.

Orkumálastjóri er formaður Tækninefndar. Hann kallar saman fundi hennar, undirbýr þá og stjórnar þeim.

5. gr.

Tækninefndin heldur fundi eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Formaður kallar nefndina saman til funda endranær, er þörf krefur að hans dómi, eða þrír eða fleiri nefndarmanna óska þess.

6. gr.

Fundir Tækninefndar skulu boðaðir með dagskrá minnst viku fyrir fund, ef unnt er, en annars með eins löngum fyrirvara og kostur er.

7. gr.

Um fundi Tækninefndar skal haldin gjörðabók. Orkustofnun leggur nefndinni til fundaritara. Fundagerðir undirritast af fundarmönnum.

8. gr.

Til að starfa að einstökum málum milli nefndarfunda, um lengri eða skemmri tíma, getur Tækninefnd skipað sérnefndir úr sínum hópi, er starfa sem undirnefndir Tækninefndar, og leggja skýrslu um störf sín fyrir hana. Til að annast daglega framkvæmdastjórn á slíku sérnefndastarfi skal, um leið og sérnefnd er skipuð, fenginn hæfur maður, eigi um of öðrum störfum hlaðinn. Nefnist hann ritari sérnefndarinnar. Ritari þarf ekki að eiga sæti í sérnefndinni.

9. gr.

Tækninefnd er heimilt að leita ráðuneytis manna utan nefndarinnar um einstök mál, svo og að leita aðstoðar utanmanna við störf að einstökum verkefnum.

10. gr.

Allar fjárhagslegar skuldbindingar svo sem rannsóknarkostnaður o. fl., sem stofnað er til á vegum nefndarinnar og ekki eru greiddar af öðrum aðilum, skulu háðar samþykki ráðherra.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 58 29. apríl 1967 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 21. marz 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 80. 22. marz 1968.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Skaftártungumanna.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Skaftártungumanna. Heimili þess og varnarþing er hjá sýslumanni Skaftfellinga.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem tilkall eiga til Skaftártunguafréttar, en þær eru: Hrífunes, Flaga I, Flaga II, Hemra, Gröf, Borgarfell, Snæbýli I, Snæbýli II, Ljótarstaðir, Búland, Hvammur, Svínadalur, Múli, Austurhlíð, Hlíð, Úthlíð, Ytri-Ásar og Ásar.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu og ráðstafa veiði til félagsmanna og annarra.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í febrúarmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagsskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Allar tekjur félagsins renni í einn sjóð. Sjóðurinn skal vera í umsjá formanns félagsins. Sjóðnum skal varið til þeirra verkefna innan hreppsins, sem félagsmenn telja nauðsynleg á hverjum tíma, (t. d. byggingar og viðhalds sæluhúsa á afréttinum og fleiru). Til ráðstöfunar sjóðsins, þarf samþykki ⅔ hluta fundarmanna. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði.

10. gr.

Arðskrárákvæði. Öll lögbýli í Skaftártungu hafa jafnan rétt til veiði í þeim vötnum, sem áðurnefnt veiðifélag nær til. Fær því hvert lögbýli sama einingafjölda í arð, þ. e. arðhlutur verður jafn hjá öllum þeim býlum, sem aðild eiga að félaginu.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 22. marz 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REIKNINGUR

Utanfarasjóðs sjúkra, Skagafirði, árin 1966 og 1967.

Tekjur:

Söfnun	kr.	672 015.00
Vextir	—	58 220.88
	Kr.	730 235.88

Gjöld:

Greiddir styrkir	kr.	116 461.13
Kostnaður	—	144.00
Innstæða í Búnaðarbankanum, Sauðárkróki	—	613 774.75
	Kr.	730 235.88

Sauðárkróki, 15. febrúar 1968.

Friðrik J. Friðriksson.

Nr. 82.

REIKNINGUR

Systrasjóðs Kvennaskólans í Reykjavík árið 1967.

Tekjur:

	Eign sjóðsins 1. jan. 1967		kr.	406 453.29
1.	Framlög námsmeyja 1967		—	10 804.00
2.	Gjöf frá 10 ára árgangi	kr. 10 000.00		
	Gjöf frá 20 ára árgangi	— 10 000.00		
	Gjöf frá Vilhelm Steinsen og Emil Ágústssyni	— 2 000.00		
			—	22 000.00
3.	Vextir greiddir 1967:			
	a. Í Söfnunarsjóði 1966	kr. 8 696.30		
	b. Í Landsbankanum, viðskiptabók	— 28 140.55		
	c. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók	— 102.55		
			—	36 939.40
			Kr.	476 196.69

Gjöld:

1.	Styrkur veittur námsmeyjum		kr.	24 000.00
2.	Eign sjóðsins um áramót:			
	a. Í Söfnunarsjóði, aðald. 32	kr. 97 495.89		
	b. Í Landsbankanum, viðskiptabók 5618	— 353 132.45		
	c. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók 19092	— 1 568.35		
			—	452 196.69
			Kr.	476 196.69

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs kennara við Kvennaskólann í Reykjavík árið 1967.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. janúar 1967			kr. 87 402.91
2. Vextir af veðdeildarbréfum	kr.	250.00	
Vextir af Innanríkisláni Sogsvirkjunar	—	300.00	
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	—	6 870.61	
Vextir í Landsbankanum, sparisjóðsbók	—	10.57	
			— 7 431.18
			Kr. 94 834.09

Gjöld:

1. Eign sjóðsins um áramót:			
Veðdeildarbréf í Landsbankanum, 17. fl.	kr.	5 000.00	
Innanríkislán Sogsvirkjunar	—	5 000.00	
Í Landsbakanum, sparisjóðsbók 10	—	161.74	
Í Landsbankanum, viðskiptabók 5621	—	84 672.35	
			— 94 834.09
			Kr. 94 834.09

Reykjavík, 20. janúar 1968.

Guðrún P. Helgadóttir.

Nr. 84.

REIKNINGUR

sjóðsins Kristjönugjöf árið 1967.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. janúar 1967			kr. 157 680.15
Vextir í Sparisjóði Rvíkur og nágrennis, ársbók	kr.	13 571.23	
Vextir í Sparisjóði Rvíkur og nágrennis, ársbók	—	14.00	
			— 13 585.23
			Kr. 171 265.38

Gjöld:

Styrkur veittur á árinu			kr. 9 000.00
Eign sjóðsins um áramót:			
Í Sparisjóði Rvíkur og nágrennis, 10551	kr.	214.24	
Í Sparisjóði Rvíkur og nágrennis, 27039	—	162 051.14	
			— 162 265.38
			Kr. 171 265.38

Reykjavík, 20. janúar 1968.

Guðrún P. Helgadóttir.

REIKNINGUR

Minningargjafasjóðs Landspítala Íslands, árið 1967.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. janúar 1967			kr. 5 693 781.62
2. Minningargjafir afh. 1967	kr.	6 485.00	
3. Samúðarskeyti Landssímans	—	1 308 851.59	
			— 1 315 336.59
4. Tvöfölduð hlutabréfaeign sjóðsins í Eimskipafél. Ísl.			— 9 500.00
5. Greiddir vextir 1967			— 549 934.61
			Kr. 7 838 552.82

Gjöld:

1. Styrkveitingar til sjúklinga 1967			kr. 491 000.00
2. Önnur gjöld sjóðsins, sbr. fskj. 1—20			— 61 220.50
3. Eign sjóðsins 1. janúar 1968:			
a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr.	19 000.00	
b. Veðdeildarbréf Landsbankans, 15. fl.	—	20 000.00	
c. Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	—	10 000.00	
d. Lán bygg.samv.fél. starfsm. Stjórnarráðsins	—	5 000.00	
e. Bankainnstæður	—	7 232 332.32	
			— 7 286 332.32
			Kr. 7 838 552.82

Steinunnararfur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967			kr. 48 129.25
Afgjald eftir hálfa jörðina Haga 1965 og 1966			— 1 000.00
Vextir í Söfnunarsjóði 1966	kr.	650.11	
Vextir í Landsbankanum	—	3 678.58	
			— 4 328.69
			Kr. 53 457.94

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:			
Hálf jörðin Hagi í Skorradal	kr.	1 050.00	
Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 460	—	7 440.54	
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5461	—	44 967.40	
			kr. 53 457.94
			Kr. 53 457.94

Minningargjöf um Hans Natansson og Kristínu Þorvarðsdóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967	kr.	13 979.57
Vextir og vaxtabætur í Söfnunarsjóði 1966	—	1 296.52
	Kr.	15 276.09

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 456	kr.	15 276.09
	Kr.	15 276.09

Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Ólafíu, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967	kr.	16 569.98
Vextir í Búnaðarbankanum	—	1 491.21
	Kr.	18 061.19

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Búnaðarbankanum, sparisjóðsbók nr. 60749	kr.	18 061.19
	Kr.	18 061.19

Minningargjöf um Hans Víum sýslumann.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967	kr.	8 902.55
Vextir í Landsbankanum	—	801.18
	Kr.	9 703.73
Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5468	kr.	9 703.73
	Kr.	9 703.73

Minningargjöf um Þórunni Jónasson.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967	kr.	18 249.30
Vextir í Landsbankanum	—	1 642.41
	Kr.	19 891.71

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5469	kr.	19 891.71
	Kr.	19 891.71

Minningargjöf um Vigfús G. Melsted.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967		kr. 11 624.66
Vextir í Landsbankanum		— 1 046.16
		Kr. 12 670.82

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5462		kr. 12 670.82
		Kr. 12 670.82

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967		kr. 39 340.97
Vextir í Landsbankanum		— 3 540.60
		Kr. 42 881.57

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók 5467		kr. 42 881.57
		Kr. 42 881.57

Minningargjöf um Gísla Oddsson skipstjóra.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967		kr. 32 794.96
Vextir í Landsbankanum		— 2 951.46
		Kr. 35 746.42

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5466		kr. 35 746.42
		Kr. 35 746.42

Minningarsjóður Guðjóns Björnssonar og Guðlaugar Jónsdóttur.

Tekjur:

1. Eignir sjóðsins 1. jan. 1967			kr. 182 673.88
2. Vextir af innanríkisláni Sogsvirkjunar	kr.	900.00	
Vextir í Landsbankanum	—	15 565.52	
			— 16 465.52
3. Útdregið Sogsvirkjunarbréf			— 5 000.00
			Kr. 204 139.40

Gjöld:

1. Til jafnaðar tekjulið 3		kr.	5 000.00
2. Eignir sjóðsins 1. jan. 1968:			
Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	kr. 10 000.00		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5471	— 189 139.40		
		—	199 139.40
		Kr.	204 139.40

Sjóður Marsibilar Illugadóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1967	kr.	43 789.35
Vextir í Landsbankanum	—	3 941.01
	Kr.	47 730.36

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1968:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5463	kr.	47 730.36
	Kr.	47 730.36

Reykjavík, 6. janúar 1968.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið ársreikninga þessa, borið þá saman við tilheyrandi fylgiskjöl og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 11. janúar 1968.

Sigríður Brynjólfsdóttir. *María Sigurðardóttir.*

Nr. 86.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur frá Kóngsbakka fyrir 1966.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	31 642.44
2. Innlagt 4. nóv.	—	1 000.00
3. Vextir 1966	—	2 822.40
4. Vaxtabætur Söfnunarsjóðs	—	90.02
	Kr.	35 554.86

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	35 554.86
	Kr.	35 554.86

Kóngsbakka, 24. nóvember 1967.

Haukur Sigurðsson. **Sigurborg Magnúsdóttir.** **Aðalheiður Bjarnadóttir.**

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Guðrúnar Lárusdóttur fyrir tímabilið 1. júlí 1967 til 15. marz 1968.

Tekjur:

Í sjóði í júlí 1967			kr. 237 713.77
Vextir til áramóta:			
a. 4% vextir af 3 veðdeildarbréfum, ½ ár	kr.	60.00	
b. Landsbanka Íslands, viðskiptabók nr. 1792	—	288.84	
— — — — 5445	—	16 290.99	
— — sparisjóðsbók nr. 27355	—	2 441.25	
Útvegsbanki Íslands, sparisjóðsbók nr. 38514	—	217.00	
c. Gjöf frá Fr. Sigurbj.	—	1 000.00	
			— 20 298.08
			Kr. 258 011.85

Gjöld:

Sjóðseign í marz 1968:			
a. 3 veðdeildarbréf, Landsb. Ísl. nr. 77, 99, 104	kr.	3 000.00	
1 verðbr., spariskírteini nr. 3421	—	2 000.00	
1. verðbréf, spariskírteini nr. 4693	—	10 000.00	
			kr. 15 000.00
b. Í bankabókum:			
1. Landsb. Ísl., viðskiptabók nr. 1792	kr.	3 936.47	
2. — — — — 5445	—	197 302.81	
3. — — sparisjóðsbók nr. 27355	—	38 376.95	
4. Útvegsb. Ísl., sparisjóðsbók nr. 38514	—	3 401.62	
			— 243 011.85
			Kr. 258 011.85

Í marz 1968.

S. Á. Gíslason.

Reikningurinn er réttur. Eignir fyrir hendi.

Reykjavík, 23. marz 1968.

Ingólfur Ástmarsson. *Jón Skagan.*

AUGLÝSING

um varnir gegn hringskyrfi á nautgripum í Eyjafirði.

1. gr.

Vegna hættu á útbreiðslu hringskyrfis, sem orðið hefur vart á nokkrum bæjum í Hrafnagilshreppi og Grýtubakkahreppi í Eyjafirði, er óheimilt að afhenda eða selja til lífs nautgripi frá öllum býlum í áðurnefndum hreppum nema að fengnu leyfi viðkomandi héraðsdýralæknis.

Sama máli gegnir um sölu á nautgripum úr öllum sveitum við Eyjafjörð til annarra landshluta.

Bannað er að safna saman nautgripum frá bæjum í þessu héraði vegna sýninga og þess háttar.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar auglýsingar varða sektum, sem renna í ríkissjóð. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Auglýsing þessi er gerð samkvæmt lögum um dýralækna nr. 124 22. desember 1947 og lögum nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, sbr. lög nr. 16 1952, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 18. marz 1968.

Ingólfur Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

1. apríl 1968. Nr. 89.

AUGLÝSING

um varnir gegn gin- og klaufaveiki.

Bann við innflutningi frá Bretlandi á lifandi jurtum, trjám, trjágreinum og könglum svo og hvers konar grænmeti og jarðávöxtum, sem ákveðið var með auglýsingu Landbúnaðarráðuneytisins, dags. 4. nóvember 1967, er úr gildi fellt. Að öðru leyti heldur auglýsingin gildi sínu.

Enn fremur er með auglýsingu þessari felld úr gildi auglýsing frá 22. nóvember 1967, þar sem bannaður var innflutningur á fóðurvörum frá Bretlandi og einnig var lagt bann við því, að nota matarleifar til gripafóðurs.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. apríl 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

um nýja Lyfjaverðskrá III, dýralyf, B. sérlyf.

Frá og með 20. apríl 1968 gengur í gildi ný Lyfjaverðskrá III, dýralyf, B. sérlyf. Frá sama tíma fellur úr gildi Lyfjaverðskrá III, dýralyf, B. sérlyf frá 15. okt. 1965.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 4. apríl 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

Nr. 91. 8. apríl 1968.

AUGLÝSING

um notkun heimildar á síðustu málsgr. 4. tl. 2. gr. laga nr. 3/1968, um lækkun gjalda af skrifstofuvélum.

Ráðuneytið hefur ákveðið að nota heimild í síðustu málsgrein 4. tl. 2. gr. laga nr. 3/1968, um breyting á lögum um tollskrá o. fl., á þann hátt að hinn 1. júlí 1968, skuli gjöld af eftirtöldum tollskrárnúmerum lækka um 10 prósentustig, úr 60% í 50%:

Nr. 84.51.00	Nr. 84.53.00
— 84.52.01	— 84.54.01
— 84.52.02	— 84.54.09
— 84.52.03	— 84.55.01
— 84.52.09	— 84.55.09

Hinn 1. janúar hvert ár árin 1970, 1971 og 1972, lækka gjöldin um 5 prósentustig af framangreindum tollskrárnúmerum í hvert sinn.

Verða gjöldin því 45% árið 1970, 40% árið 1971 og 35% eftir 1. janúar 1972.

Fjármálaráðuneytið, 8. apríl 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

Nr. 92. 16. apríl 1968.

AUGLÝSING

um breytingu nr. 9 á Lyfjaverðskrá I frá 1. marz 1963.

Frá og með 20. apríl 1968 gengur í gildi breyting nr. 9, útgefin í dag, á Lyfjaverðskrá I frá 1. marz 1963.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. apríl 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

AUGLÝSING

um breytingu á verði á lyfjum samkvæmt 4. gr. reglugerðar um hverjar vörur lyfsalar einir og læknar (dýralæknar), er rétt eiga eða leyfi hafa til lyfjasölu, mega hafa á boðstólum, selja eða afhenda, nr. 173 20. desember 1967.

Frá og með 1. maí 1968 breytist verð á samsettum vítamíntöflum samkv. 1 mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 173 20. desember 1967 og verður í útsölu kr. 48.00 hver 100 stykkja pakkning og einnig á askorbínsýrutöflum samkv. 2. mgr. 4. gr. nefndrar reglugerðar og verður kr. 36.00 hver 100 stykkja pakkning.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 19. apríl 1968.

F. h. r.
Baldur Möller.

Jón Thors.

19. apríl 1968. Nr. 94.

AUGLÝSING

um umferð í Suðureyrarhreppi.

Samkvæmt gerðri samþykkt hreppsnefndar og ákvörðun sýslumanns eftir heimild í 65. gr. umferðarlaga er ákveðið:

1. Einstefnuakstur.
   a. Aðalgata í Suðureyrarkauptúni frá Hjallavegi að Eyrargötu, þar sem Aðalgata og Eyrargata skerast við hús nr. 32 og 34 á Aðalgötu og verður ekið frá norðri til suðurs.

      Þessi ákvörðun tekur gildi 26. maí 1968.

   b. Eyrargata: Aka ber frá suðri til norðurs. Einstefnuakstur frá og með 26. maí 1968.

   c. Stefnisgata milli Aðalgötu og Eyrargötu, ekið frá vestri til austurs.

   d. Skólagata milli Aðalgötu og Eyrargötu, ekið frá austri til vesturs.

Á tímabilinu frá 1. nóvember til 15. maí skal ekki vera einstefnuakstur á Eyrargötu frá Skólagötu og til suðurs.

Umferðarmerkjum verður komið upp í samræmi við þessa auglýsingu.

Sýslumaður í Ísafjarðarsýslu, 19. apríl 1968.

Jóh. Gunnar Ólafsson.

AUGLÝSING

um myntútgáfu.

Á grundvelli laga um gjaldmiðil Íslands nr. 22 frá 23. apríl 1968, sbr. myntsamning ríkissjóðs og Seðlabankans frá 21. október 1966, hefur Seðlabanki Íslands einkarétt til að láta slá og gefa út peninga úr málmi.

Hinn 6. maí n. k. mun Seðlabankinn gefa út 10 króna pening með svofelldri gerð:

Peningurinn er 25 mm í þvermál og vegur 6.5 grömm. Málmhlutföll peningsins eru 75% kopar og 25% nikkel, sem skeikað getur um 1% innan nefndra hlutfalla. Peningurinn er með sömu myndum og eins og tveggja krónu peningar, sem í umferð eru. Rönd peningsins er slétt, gagnstætt því sem er um eins og tveggja króna peninga, sem eru með riffluðri rönd. Á bakhlið peningsins er ártalið 1967 undir skjaldarmerki lýðveldisins.

Þetta er almenningi gert kunnugt hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. apríl 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Lúðvík Gizurarson.

Nr. 96. 29. apríl 1968.

AUGLÝSING

um útgáfu nýs 500 króna seðils, samkvæmt lögum um Seðlabanka Íslands og lögum um gjaldmiðil Íslands.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 10 frá 29. marz 1961 og lögum um gjaldmiðil Íslands nr. 22 frá 23. apríl 1968, mun Seðlabankinn hinn 6. maí n. k. gefa út 500 króna seðil með svofelldri gerð:

Stærð seðilsins er 150 x 70 mm.

Aðallitur er grænn.

Efst á framhlið er prentað: „SEÐLABANKI ÍSLANDS“ og þar fyrir aftan í horninu talan 500 með upphleyptu letri og fyrir framan talan 500 tvisvar. Á miðju fyrir neðan nafn Seðlabanka Íslands er prentað í tveim línum „FIMM HUNDRUÐ KRÓNUR“ og í næstu línu þar fyrir neðan í einni línu „Samkvæmt lögum nr. 10, 29. marz 1961“. Þar fyrir neðan koma undirskriftir tveggja af þrem bankastjórum Seðlabankans, Jóhannesar Nordal, Sigtryggs Klemenzsonar og Davíðs Ólafssonar. Talan 500 er prentuð í vinstra og hægra horn seðilsins og neðst á seðlinum með smáu letri „Hannes Hafstein“ og þar fyrir aftan talan 500 átta sinnum. Númer hvers seðils er skráð vinstra megin ofantil og hægra megin neðantil. Fyrir framan hvort númer er skráð F. Til vinstri á framhlið er brjóstmynd af Hannesi Hafstein, ráðherra, og á hægri hlið vatnsmerki innan í hring með mynd af Sveini Björnssyni, forseta. Málmþráður gengur lóðréttur í gegnum seðilinn til vinstri við miðju framhliðar hans. Talan 500 í efra horni hægra megin á framhlið er upphleypt, svo að sjóndapurt og blint fólk geti áttað sig á stærð seðilsins.

Á bakhlið er mynd af fiskibát og áhöfn hans á veiðum, auk þess er talan 500 skráð í efra vinstra horn og neðra hægra horn bakhliðar seðilsins.

Þetta er almenningi gert kunnugt hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. apríl 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Lúðvík Gizurarson.

3. maí 1968. Nr. 97.

REGLUGERÐ

um mynda- og kvikmyndatöku af örnum, fálkum, snæuglum og haftyrðlum.

1. gr.

Mynda- og kvikmyndataka af örnum, fálkum, snæuglum og haftyrðlum við hreiður þeirra er óheimil nema leyfis ráðuneytisins hafi verið aflað fyrirfram, að fenginni umsögn fuglafriðunarnefndar.

2. gr.

Dvöl við hreiður umræddra fugla vegna athugana á lifnaðarháttum þeirra, til upptöku á hljóðum þeirra eða í öðrum þeim tilgangi, sem ætla má að geti valdið óæskilegum truflunum, skal og háð leyfi hliðstæðu því, sem um ræðir í 1. gr.

3. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá 2500—15 000 krónum.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 27. gr. laga nr. 33 1966. Öðlast hún þegar gildi og birtist hér með til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Menntamálaráðuneytið, 3. maí 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

29. apríl 1968. Nr. 98.

AUGLÝSING

um umferð á Akureyri.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Akureyrar og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga, nr. 24 frá 2. maí 1958, hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð á Akureyri:

I. **Aðalbrautir:**

1. Hörgárbraut.
2. Glerárgata.
3. Skipagata frá húsinu nr. 8 að Hafnarstræti.

4. Hafnarstræti frá húsinu nr. 71 að Aðalstræti 16.
5. Aðalstræti frá húsinu nr. 16 til suðurs og Eyjafjarðarbraut allt að Austlandsvegi.
6. Strandgata austan Glerárgötu.
7. Norðurgata frá Strandgötu að Hjalteyrargötu.
8. Hjalteyrargata frá Strandgötu að Tryggvabraut.
9. Tryggvabraut frá Glerárgötu til austurs að Hjalteyrargötu.
10. Kaupvangsstræti frá Skipagötu að Þingvallastræti.
11. Þingvallastræti frá Kaupvangsstræti að Súluvegi. Umferð um Þingvallastræti skal þó víkja fyrir umferð um Þórunnarstræti.
12. Eyrarlandsvegur frá Kaupvangsstræti að Hrafnagilsstræti. Umferð um Eyrarlandsveg skal víkja fyrir umferð um Kaupvagnsstræti.
13. Hrafnagilsstræti frá Eyrarlandsvegi að Byggðavegi.
14. Þórunnarstræti frá Glerárgötu að Hrafnagilsstræti.
15. Gránufélagssgata gagnvart umferð um Laxagötu og Hólabraut.

Götur, sem að aðalbrautum liggja eru við vegamótin merktar biðskyldu- eða stöðvunarmerkjum.

II. **Einstefnuakstur:**

1.	Gránufélagsgata frá Glerárgötu að Sjávargötu	austur
2.	Eiðsvallagata	vestur
3.	Fjólugata	austur
4.	Eyrarvegur frá Glerárgötu að Hjalteyrargötu	austur
5.	Lundargata	suður
6.	Grundargata	suður
7.	Hríseyjargata	norður
8.	Kaldbaksgata frá Gránufélagsgötu að Strandgötu	suður
9.	Laufásgata frá Strandgötu að Gránufélagsgötu	norður
10.	Ránargata	norður
11.	Ægisgata	suður
12.	Hafnarstræti frá Ráðhústorgi að Hafnarstræti 39	suður
13.	Ráðhústorg að norðan	vestur
	Ráðhústorg að vestan	suður
	Ráðhústorg að sunnan	austur
	Ráðhústorg að austan	norður
14.	Skipagata frá húsinu nr. 6 að Ráðhústorgi	norður
15.	Geislagata frá Hólabraut að Gránufélagsgötu	norður
16.	Hólabraut frá Gránufélagsgötu að Geislagötu	suður
17.	Brekkugata	norður
18.	Gilsbakkavegur	austur
19.	Oddagata	vestur
20.	Bjarmastígur frá efri mótum hennar og Oddeyrargötu að neðri mótum sömu gatna	austur og norður
21.	Krabbastígur	vestur
22.	Sniðgata	vestur
23.	Munkaþverárstræti	norður
24.	Helgamagrastræti	suður
25.	Holtagata	norður
26.	Hlíðargata	norður

27. Lögbergsgata frá Helgamagrastræti að Hlíðargötu ..... austur
28. Lögbergsgata frá Oddeyrargötu að Hlíðargötu ..... vestur
29. Skólastígur ..... austur
30. Möðruvallastræti ..... suður
31. Skipagata frá syðri mótum hennar og Hafnarstrætis að ytri mótum sömu vega (við Hafnarstræti 71) ..... norður

Bannað er að leggja bifreiðum hægra megin á einstefnuakstursgötum.

III. **Takmörkun á bifreiðastöðum.**

a. Bifreiðastöður eru bannaðar á eftirgreindum götum eða götuköflum:
   1. Hörgárbraut.
   2. Glerárgötu.
   3. Skipagötu til suðurs frá húsinu nr. 8.
   4. Hafnarstræti til suðurs frá húsinu nr. 71 að undanskildum merktum stæðum við Samkomuhúsið.
   5. Aðalstræti frá húsinu nr. 16 til suðurs að Naustavegi að undanskildum merktum stæðum.
   6. Spítalavegi.
   7. Á öllum götum í Grófargili, sbr. þó III. b. hér á eftir.
   8. Á 20 metra svæði hjá öllum viðkomustöðum strætisvagna.

b. Á eftirtöldum stöðum eru bifreiðastöður takmarkaðar við 15 mínútur í einu á virkum dögum frá 9—19, nema á laugardögum kl. 9—13.
   1. Hafnarstræti frá Kaupvangsstræti til suðurs að Hafnarstræti 82.
   2. Kaupvangsstræti frá húsi nr. 17 að húsi nr. 23 á suðurkanti götunnar og á norðurkanti götunnar milli Hafnarstrætis og Skipagötu.
   3. Ráðhústorgi að norðan, austan og sunnan.
   4. Skipagötu frá húsinu nr. 6 að Ráðhústorgi.

IV. **Gjaldmælar.**

Gjaldmælar fyrir bifreiðar hafa verið settir upp í Hafnarstræti milli Kaupvangsstrætis og Ráðhústorgs.

V. **Akstur á tveim akreinum.**

Á Glerárgötu frá Glerá að Geislagötu 39.

Umferðarmerki verða sett upp í samræmi við auglýsingu þessa.

Eldri reglur og auglýsingar um umferð á Akureyri, sem brjóta í bága við reglur í auglýsingu þessari eru hér með felldar úr gildi.

Auglýsing þessi tekur gildi 26. maí 1968, kl. 6 árdegis.

Lögreglustjórinn á Akureyri, 29. apríl 1968

Ófeigur Eiríksson.

AUGLÝSING

um umferð á Dalvík.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 26, 1958 og að fengnum tillögum hreppsnefndar Dalvíkurhrepps, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Biðskylda verði sett á allar götur, er liggja að Bjarkarbraut, en þær eru þessar: Sognstún, Sunnutún, Stórhólsvegur, Smáravegur, Mímisvegur.
2. Þar sem mætast Bjarkarbraut og Goðabraut, verði sett biðskylda á Goðabraut, sunnan gatnamótanna, þannig að umferð sunnan Goðabrautar víki fyrir umferð úr Bjarkarbraut.
3. Biðskylda verði sett á Hólaveg þar sem hann kemur á Goðabraut.
4. Bannað verði að leggja ökutækjum á Hafnarbraut við Samkomuhús Dalvíkur og við Grundargötu 1.

Umferðarmerki verða sett upp í samræmi við þessa auglýsingu.

Sýslumaðurinn í Eyjafjarðarsýslu, 7. maí 1968.

Ófeigur Eiríksson.

Nr. 100. 16. maí 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 80 23. marz 1966, um innheimtu umferðargjalds af bifreiðum og öðrum ökutækjum, sem aka um Reykjanesbraut.

1. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig: Umferðargjald samkvæmt 1. gr. skal innheimt af Vegagerð ríkisins í gjaldstöð nálægt bænum Straumi, sunnan við Hafnarfjörð, af öllum ökutækjum á norðurleið.

2. gr.

1. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar orðist þannig: Undanþegnar greiðslu umferðargjalds eru eftirlitsbifreiðar, svo og þau ökutæki Vegagerðar ríkisins, sem vinna að viðhaldi Reykjanesbrautar, snjómokstri eða saltdreifingu.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 26. maí 1968.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 95. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 16. maí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Bynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um aðalbrautir, einstefnuakstur, bifreiðastöðubönn o. fl. í Keflavík, sem taka gildi frá og með 26. maí 1968.

Hafnargata og Hringbraut
hafa aðalbrautarrétt gagnvart öllum götum, sem að þeim liggja.

Aðalbrautir:

Flugvallarvegur milli **Hafnargötu** og **Hringbrautar.**
Víkurbraut frá **Hafnargötu** að **Vitastíg.**
Faxabraut.
Vatnsnesvegur.
Skólavegur, sem hefur aðalbrautarrétt gagnvart **Faxabraut.**
Tjarnargata.
Aðalgata.
Vesturgata.
Vesturbraut.

Einstefnuakstur:

Suðurgata til suðurs frá **Tjarnargötu** að **Skólavegi.**
Aðalgata til austurs frá **Kirkjuvegi** að **Túngötu.**
Klapparstígur til austurs frá **Kirkjuvegi** að **Túngötu.**
Ránargata til vesturs frá **Hafnargötu** til **Suðurgötu.**
Heiðarvegur til austurs frá **Sólvallagötu** að **Suðurgötu.**

Akstur úr **Klapparstíg yfir í Hafnargötu** er bannaður.
Akstur úr **Heiðarvegi ofanverðum yfir í Hafnargötu** er bannaður.

Bifreiðastöðubönn:

Við Hafnargötu: að **vestan**verðu frá **Flugvallarvegi** að **Vesturgötu** að undanskildum auðkenndum bifreiðastæðum.
Við Tjarnargötu: beggja vegna frá **Hafnargötu** að **Hringbraut** að undanskildum auðkenndum bifreiðastæðum.

Tímatakmörkun á bifreiðastæðum:

Við Hafnargötu: frá nr. 27 að nr. 33 og við nr 36.
Við Tjarnargötu: framan við nr. nr. 2 til nr. 4.
30 mín. frá kl. 9—18 alla virka daga nema laugardaga frá kl. 9—13.

Biðstaðir almenningsvagna:

Á leið **til** Reykjavíkur: Við símstöð, **Vatnsnestorg, Aðalstöð.**
Á leið **frá** Reykjavík: Við Verzl. Hagafell, Vatnsnestorg og símstöð.

Bæjarfógetinn í Keflavík, 16. maí 1968.

Alfreð Gíslason.

AUGLÝSING

um umferð og umferðarmerki í Ísafjarðarkaupstað.

1.

Samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 26 2. maí 1958, 65. grein og breytingum á þeim nr. 40 12. maí 1965 og nr. 62 13. maí 1966, hefur bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar samþykkt, að eftirtaldir vegir og götur á Ísafirði skuli teljast aðalbrautir:

1. Fjarðarstræti.
2. Aðalstræti frá Silfurtorgi.
3. Suðurgata.
4. Hafnarstræti.
5. Seljalandsvegur.

2.

Einstefnuakstur.

Samkvæmt ályktun bæjarstjórnar hefur verið ákveðinn einstefnuakstur um þessar götur og götukafla:

1. Aðalstræti frá Austurvegi á Silfurtorg.
2. Silfurgötu frá Silfurtorgi að Sundstræti.
3. Þvergötu frá Brunngötu á Sundstræti.
4. Eyrargötu frá sjúkrahúsi og á Túngötu.
6. Mánagötu frá Hafnarstræti að Fjarðarstræti.
7. Mjallargötu frá Fjarðarstræti að Hafnarstræti.

3.

Bifreiðastöður bannaðar.

Samkvæmt ákvörðun bæjarstjórnar hafa bifreiðastöður verið bannaðar á eftirgreindum stöðum:

1. Hafnarstræti frá Pólgötu að Silfurgötu, austan megin götunnar og beggja vegna götunnar frá Smjörlíkisgerð að Silfurtorgi og frá Pólgötu að Austurvegi.
2. Í Fjarðarstræti beggja vegna götunnar frá Hrannargötu að Mjallargötu og sunnan megin götunnar alls staðar annars staðar.
3. Við Austurveg framan við húsin nr. 1 og 2.
4. Við Aðalstræti frá Silfurtorgi að Bræðraborg sunnan megin götunnar.
5. Við sunnanverðan Engjaveg.
6. Við sunnanverðan Hlíðarveg.
7. Við sunnanverða Túngötu.

Afgreiðsla bifreiða er þó heimil á þessum stöðum meðan skilað er farþegum eða flutningi, enda fari afgreiðslan fram á sem skemmstum tíma.

4.

Umferðarmerki.

A. Aðvörunarmerki.

1. Merki um stöðvunarskyldu standa við þessi gatnamót: Hafnarstrætis og Austurvegar, Hafnarstrætis og Pólgötu, Hafnarstrætis og Mjallargötu, Hafnarstrætis og Sólgötu, Sólgötu og Fjarðarstrætis, Hafnarstrætis og Torfnesvegar, Hafnarstrætis og Túngötu, Hafnarstrætis og Seljalandsvegar, Urðarvegar og Hlíðarvegar og Túngötu og Fjarðarstrætis.
2. Biðskyldumerki standa við þessi gatnamót: Suðurgötu og Ásgeirsgötu, Árnagötu og Suðurgötu, Bátahafnar og Suðurgötu, Aðalstrætis og Sundstrætis, Aðalstrætis og Skipagötu, Tangagötu og Austurvegar, Tangagötu og Fjarðarstrætis, Norðurvegar og Fjarðarstrætis, Pólgötu og Fjarðarstrætis, Hafnarstrætis og Mánagötu, Mánagötu og Fjarðarstrætis, Hafnarstrætis og Hrannargötu, Hrannargötu og Fjarðarstrætis, Eyrargötu og Fjarðarstrætis, Túngötu og Eyrargötu (frá Hlíðarvegi), Túngötu og Þvergötu frá Hlíðarvegi, Seljalandsvegar og Engjavegar, Seljalandsvegar og Miðtúns, Sætúns og Vallartúns, Miðtúns og Vallartúns og Nestúns og Seljalandsvegar.
3. Merki um að innakstur sé bannaður stendur við þessar götur: Sundstræti og Þvergötu, Sundstræti og Silfurgötu og Túngötu og Eyrargötu.

B. Bannmerki. Sett hafa verið upp á nokkrum stöðum merki um að allur akstur sé bannaður og bifreiðastöður bannaðar.

C. Ýmis umferðarmerki.

Sett hafa verið upp merki þar sem bifreiðastöður eru leyfðar og afmarkaðir reitir, þar sem ber að leggja bifreiðum skipulega. Gangbrautir fyrir vegfarendur hafa verið málaðar með hvítum strikum og merktar (merki D. 2). Þá hafa verið sett upp aðvörunarmerki, og akreinalínur settar á götur. Vegfarendum og bifreiðastjórum ber að fara nákvæmlega eftir þessum merkjum, sem sett eru í samræmi við umferðarlög, og önnur fyrirmæli um umferð í kaupstaðnum.

5.

Ökuhraði.

Ökuhraði bifreiða og bifhjóla í kaupstaðnum skal vera 35 km. miðað við klukkustund frá og með 26. maí n. k. þar til öðruvísi verður ákveðið, en eftir það 45 km. miðað við klukkstund, og skulu merki um það sett upp á Seljalandsvegi og Hnífsdalsvegi á mótum þjóðvegar og kaupstaðarins.

Merkjasetning samkv. framansögðu er miðuð við hægri handar umferð.

Auglýsing þessi skal taka gildi 26. maí 1968.

Bæjarfógetinn á Ísafirði, 21. maí 1968.

Jóh. Gunnar Ólafsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerð fyrir eftirtalda úthlutunarnefnd atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

52. Nefnd Félags járniðnaðarmanna, Félags bifvélavirkja, Félags blikksmiða og Sveinafélags skipasmiða. Staðfest 29. febrúar 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 29. febr. 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 104. 29. marz 1968.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964, um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar.

1. gr.

Í stað „1000.00 kr." í 3. mgr. 4. gr. reglugerðarinnar komi „1500.00 kr."

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 40 frá 1963, um almannatryggingar, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. marz 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 105. 29. marz 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, nr. 3. 11. jan. 1967.

1. gr.

Við 1. gr. reglugerðarinnar bætist:

Tollskrá kafli nr.	
48.16.01	Pappakassar og öskjur.
48.16.06	Pappakassar utan um fisk til útflutnings, enda sé á þeim viðeigandi áletrun.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960, öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 29. marz 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 61 24. marz 1959, um umferðarmerki og notkun þeirra.

1. gr.

Í stað „A 3“ í 2. gr. komi: A 4.

2. gr.

Á eftir „B 2“ í 4. gr. komi: B 4 a.

3. gr.

a) Orðin „Letra skal á aukamerki vegalengd þá, sem bannið nær til“ í liðnum B 4 í 5. gr. falli brott.

B. 4 a. **Banni við framúrakstri lokið.** Merki þetta má letra á bakhlið B 4.

4. gr.

Í stað orðsins „hægri“ í 9. gr. (D 6—7) komi: vinstri, og í stað orðsins „vinstri“ komi: hægri.

5. gr.

a) Í stað orðsins „vinstra“ í 1. mgr. 16. gr. komi: hægri.

b) Í stað orðsins „hægra“ í 2. mgr. 16. gr. komi: vinstra.

6. gr.

Í stað orðsins „vinstra“ í 22. gr. komi: hægra.

7. gr.

Við gildistöku reglugerðar þessarar breytast eftirtalin merki: A 5, B 4, B 12, C 1, C 2, D 5, D 6, og D 7, og skulu þau vera eins og sýnt er á fylgiskjali.

Einnig breytast þá merkingar á yfirborði vega, eins og sýnt er á fylgiskjali.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í umferðarlögum, nr. 26 2. maí 1968, öðlast gildi 26. maí 1968.

Jafnframt fellur þá úr gildi reglugerð nr. 32 11. marz 1967 um viðauka við reglugerð nr. 61 24. marz 1959 um umferðarmerki og notkun þeirra.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 13. marz 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

Fylgiskjal

1. Nýtt merki

Bannmerki

B4a
Banni við
framúrakstri lokið

2. Breytt merki

Aðvörunarmerki

A5
Hringakstur

Bannmerki

B4
Bann við
framúrakstri

B12
Sérstakri takmörkun
hámarkshraða lokið

Fylgiskjal

Boðmerki

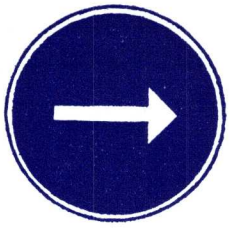

C1
Akstursstefnumerki

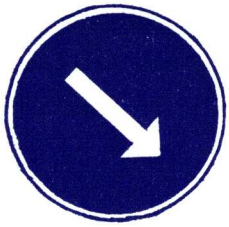

C2
Akbrautarmerki

Leiðbeiningamerki

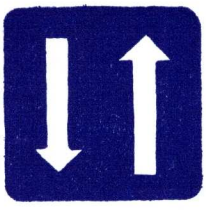

D5
Umferð á móti

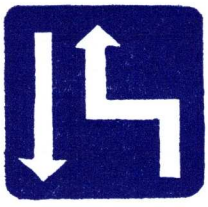

D6
Akbrautaskipti

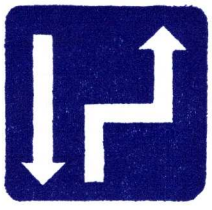

D7
Akbrautaskipti

Fylgiskjal

3. Breyttar merkingar

Varúðarlínur

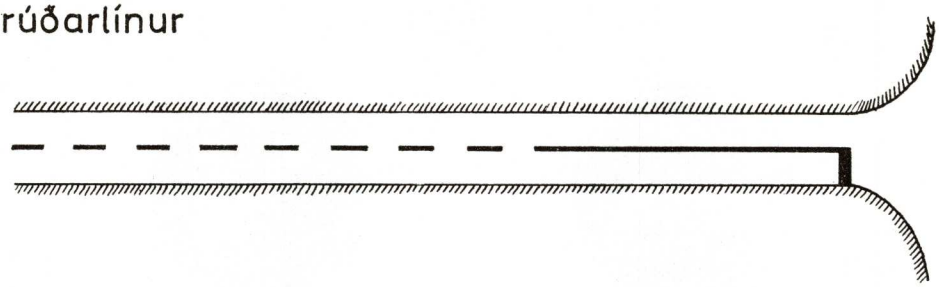

Akreinalínur

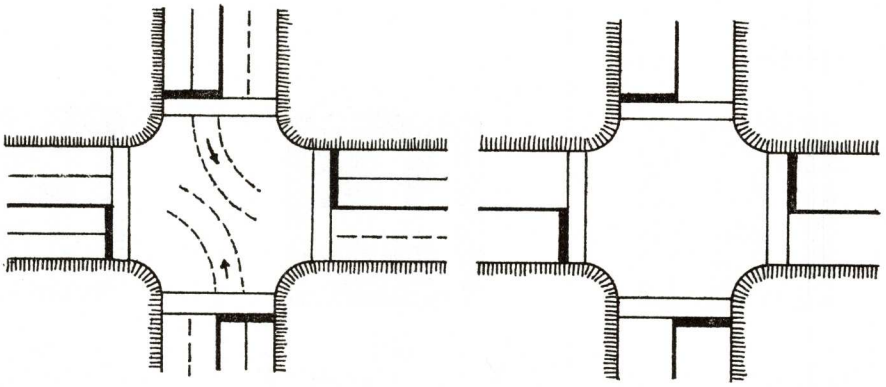

Bifreiðastæði

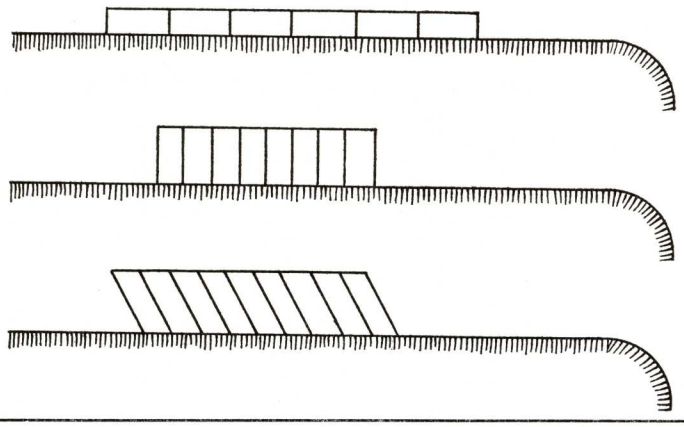

STJÓRNARTÍÐINDI B 5 — 1968

25. marz 1968. 153 Nr. 107.

REGLUGERÐ

um náttúrurannsóknir erlendra vísindamanna á Íslandi.

1. gr.

Engum útlendingum er heimilt að stunda náttúrurannsóknir á Íslandi nema að fengnu rannsóknarleyfi, sem menntamálaráðuneytið veitir. Undanskilin reglugerð þessari eru þó leyfi erlendra hafrannsóknaskipa til rannsókna innan íslenzkrar fiskveiðilögsögu, sem sjávarútvegsmálaráðuneytið veitir.

2. gr.

Umsóknir um rannsóknarleyfi skulu sendar Rannsóknaráði ríkisins, sem gefur út leyfi í umboði ráðuneytisins, að fenginni umsögn vísindastofnana eða vísindamanna, sem starfa á viðkomandi sviði. Rannsóknaráð skal senda Náttúrufræðistofnun Íslands til umsagna allar umsóknir um rannsóknarleyfi á sviði almennra náttúrurannsókna.

3. gr.

Umsókn skal fylgja ítarleg greinargerð um fyrirhugaða rannsóknarstarfsemi, þar sem m. a. séu tilgreind tæki þau, sem nota á. Nöfnum umsækjenda skulu fylgja upplýsingar um þjóðerni, menntun og fyrri störf við svipuð verkefni og fyrirhuguð eru á Íslandi. Æskilegt er, að umsóknum fylgi einnig meðmæli frá þekktri vísindastofnun.

4. gr.

Rannsóknarleyfi er jafnan bundið við ákveðið svæði og ákveðinn tíma. Leyfi er að jafnaði ekki veitt til rannsókna á þeim verkefnum, sem íslenzkir vísindamenn hafa með höndum eða munu taka fyrir í náinni framtíð. Leyfishafa ber að kynna sér lög um náttúruvernd og önnur friðunarlög og fylgja þeim í hvívetna. Ekki er heimilt að safna fuglum og eggjum án sérstaks leyfis menntamálaráðuneytisins. Rannsóknir ber að framkvæma á þann hátt, að ekki hljótist af spjöll á náttúru landsins og að ekki sé gengið á lögmætan rétt landeigenda. Þeir, sem rannsóknarleyfi hljóta, skulu sjálfir leita samþykkis landeigenda fyrir dvöl á landi hans og aðra notkun þess. Ný örnefni má ekki nota á landabréfum eða í prentuðu máli, nema sérstakt leyfi ráðuneytisins komi til.

5. gr.

Leyfishöfum ber sjálfum að afla nauðsynlegra leyfa til innflutnings á tækjum og öðrum útbúnaði vegna rannsóknanna. Þeir skulu bera allan kostnað vegna leiðangursins, nema um annað sé samið sérstaklega.

6. gr.

Náttúrugripi má ekki flytja úr landi, nema með leyfi Náttúrufræðistofnunar Íslands og með þeim skilyrðum, sem stofnunin setur hverju sinni.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

7. gr.

Rannsóknaráð ríkisins felur að jafnaði einhverjum íslenzkum aðila að fylgjast með rannsóknunum. Hinir erlendu vísindamenn skulu þá vinna að rannsóknum sínum í samráði við hann. Áður en leiðangursmenn fara úr landi, skal þessum aðila afhent bráðabirgðagreinargerð um rannsóknirnar.

8. gr.

Þegar unnið hefur verið úr niðurstöðum rannsóknanna, skal Rannsóknaráði send fullnaðarskýrsla í þremur eintökum. Einnig skulu Rannsóknarráði send fimm eintök af öllum greinum, bókum eða kortum, sem gefin eru út varðandi starfsemi leiðangursins.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sviptingu rannsóknarleyfis og fjársektum samkvæmt því, sem lög mæla fyrir um.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48/1965, um almennar náttúrurannsóknir og Náttúrufræðistofnun Íslands, og lögum nr. 64/1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, og öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 164/1952, um náttúrurannsóknir erlendra vísindamanna á Íslandi.

Menntamálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 108. 28. marz 1968.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar.

I. KAFLI

Um skipun bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðar er skipuð 9 bæjarfulltrúum, kjörnum skv. lögum nr. 58/1961.

2. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðar er almennt í fyrirsvari fyrir bæinn, og skal engu máli, er hann varðar, til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

a. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Árlega ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir hvert reikningsár (almanaksár), og eigi síðar en í marzmánuði. Í fjárhagsáætlun skal greina í meginatriðum, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana skuli hagað, sbr. b-lið, enn fremur skal greina, hvernig áætlaðar tekjur skiptast.

2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun. Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykktum bæjarstjórnar, má eigi greiða, nema til komi samþykkt bæjarstjórnar, og að jafnaði skal eigi greiða fé úr bæjarsjóði nema með samþykki bæjarstjóra.
3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
4. Bæjarstjórn skal leggja fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins, eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

b. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og einstök verk, eftir því sem ástæða þykir til.

c. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga bæjarins. Enn fremur skipar hún fasta starfsmenn bæjarins og ákveður laun þeirra.

d. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrár fyrirtækja eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæði. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um, hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá réttkjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir störfum forseta, unz kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseti er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og allar ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar.

Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum, samkvæmt samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans undir úrlausn bæjarstjórnar.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram, og skulu þeir kosnir hlutfallskosningu. Skrif-

arar skulu færa gerðabók bæjarstjórnar, nema til þess sé ráðinn sérstakur starfsmaður. Enn fremur skulu þeir telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðsla fer fram.

6. gr.

Heimilt er bæjarstjórn að ráða sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal þess getið hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók og skulu allir viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver fulltrúi, sem eigi er samróma hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur reglulega fund einu sinni í mánuði, og skal fundur haldinn 1. eða 2. mánudag hvers mánaðar og hefjast kl. 16.00. Heimilt er bæjarstjórn að fella niður fund í júlí og/eða ágúst.

Aukafundi skal halda, samkv. ákvörðun bæjarstjóra, forseta bæjarstjórnar eða ef 3 bæjarfulltrúar hið fæsta krefjast þess.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfundar. Á dagskrá skal taka:

1. hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar, skv. 2. gr. og sbr. 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmæltri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið;
2. fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmæltra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum;
3. lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum.

Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá eða fyrirspurn svarað, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega eigi síðar en fimmtudag næstan fyrir fund.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi kl. 16.00 tveimur dögum fyrir fund, hafa sent öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið og geta annarra þeirra mála, sem um skal fjallað og gera í stuttu máli grein fyrir þeim. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta til upplýsingar orðið um málefni á dagskrá.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 7. gr. skal að jafnaði boða til hans með dagskrá, er send verði bæjarfulltrúum með eigi minna en 24 st. fyrirvara. Heimilt er þó að boða aukafund með skemmri fyrirvara, enda samþykki bæjarstjórn slíkt, eins og um afbrigði frá fundarsköpum væri að ræða.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði, að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal auglýsa á sama hátt og venja er um opinberar auglýsingar í kaupstaðnum, með a. m. k. 24 st. fyrirvara.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert, nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum mála.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu, viðaukatillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar, en veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til þess að semja tillögur á fundi, ef þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra eða nefndar eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því, hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fram fara tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp aðra höndina. Nafnakall skal hafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða 2 bæjarfulltrúar hið fæsta.

Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér hljóðs samtímis, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt, meðan hann talar, nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd við fundarsköp.

16. gr.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta. Ef bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar, skal hann í upphafi taka fram, hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða, og má ekki ræða nema eitt mál í einu.

Ekki má lesa prentað mál, nema forseti leyfi.

17. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til, að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta, skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. Tveir bæjarfulltrúar hið fæsta geta borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

18. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lítur, að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigzlum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal forseti víta hann og nefna þau ummæli, er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi framar á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur slíta fundi.

19. gr.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

20. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorazt undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

21. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

22. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili.

23. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

24. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI
Um bæjarráð.

25. gr.

Bæjarráð skipa 3 bæjarfulltrúar. Skulu þeir kosnir á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði til eins árs í senn, með hlutfallskosningu. Á sama hátt kýs bæjarstjórn 3 varamenn úr sínum hópi. Forfallist bæjarráðsmaður eða hans missi við, tekur sæti hans varamaður á sama lista sem aðalmaður. Sé bæði aðalmaður og varamaður forfallaðir, geta flokkarnir látið fulltrúa sína eða varafulltrúa mæta í þeirra stað.

Bæjarstjórn getur með einfaldri ályktun ákveðið aðra tölu bæjarráðsmanna.

26. gr.

Bæjarstjóri á sæti í bæjarráði, má kjósa hann formann þess, enda hefur hann þar málfrelsi og tillögurétt, en atkvæðisrétt því aðeins, að hann sé jafnframt bæjarfulltrúi og kosinn í bæjarráð.

Bæjarráð kýs sér formann og ritara. Sá er rétt kjörinn, sem fær meirihluta atkvæða. Ef tveir fá jöfn atkvæði ræður hlutkesti.

Bæjarráð getur ráðið fundarritara utan bæjarráðs.

27. gr.

Bæjarráð heldur fundi einu sinni í viku, og þar að auki ef bæjarstjóri, formaður bæjarráðs eða tveir bæjarráðsmenn óska þess.

Fundir eru lögmætir ef tveir bæjarráðsmenn mæta.

28. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn málefna Seyðisfjarðarkaupstaðar að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin samkv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

29. gr.

Bæjarráð hefur eftirtalin mál með höndum, stjórnar þeim og tekur um þau ákvarðanir, sem jafnframt eru tillögur til bæjarstjórnar og þurfa að öðlast samþykki hennar svo gild verði. Þó er bæjarráði heimil fullnaðarákvörðun mála, sem ekki eru veruleg fjárhagsatriði, enda sé eigi ágreiningur í bæjarráði né við bæjarstjóra um slíkar ákvarðanir.

a. Fjármál: Til þeirra teljast umsjón og stjórn á fjárhag bæjarins, undirbúningur og samning fjárhagsáætlunar, tillögur til úrskurðar á reikningum bæjarins, eftirlit og fyrirkomulag á bókhaldi og innheimtu gjalda.
Bæjarráð ákveður, hvernig varið skuli fé því, sem ætlað er til verklegra framkvæmda, að því leyti, sem slíkt er ekki tekið fram í fjárhagsáætlun.
b. Vegamál: Bæjarráð hefur stjórn og umsjón með vegamálum bæjarins, götum, holræsum, vatnsveitu, vatnssölu og götulýsingu, allt eftir nánari ákvörðun bæjarstjórnar og reglugerðum þar að lútandi.
c. Fasteignamál: Til þeirra teljast umsjón með fasteignum bæjarins, svo sem húseignum, jörðum, mótaki, grjótnámi, slægjum, sandnámi, fjallskilum o. fl., að því leyti, sem ekki er öðruvísi fyrirskipað um þessi mál í lögum og reglugerðum.
d. Sjúkrahúsmál: Til þeirra teljast stjórn og rekstur á sjúkrahúsi bæjarins í samráði við sjúkrahúslækni, er ávallt skal kveðja á fund er rædd eru málefni sjúkrahússins, en eigi hefur hann atkvæðisrétt.
e. Brunamál: Til þeirra teljast framkvæmdir á öllum brunamálum bæjarins, samkvæmt lögum og reglugerðum um brunamál og slökkvilið. Slökkviliðsstjóri eða varamaður hans skulu sitja fundi, ef rædd eru brunamál, en eigi hafa þeir atkvæðisrétt.
f. Framfærslumál: Bæjarráð hefur á hendi stjórn allra framfærslumála Seyðisfjarðarkaupstaðar, undir það heyra elliheimili, barnaleikvellir, dagheimili, ef slík fyrirtæki eru á staðnum.
Bæjarstjóri er framfærslustjóri, nema til þess sé ráðinn sérstakur maður.
g. Önnur mál: Öll önnur mál, sem ekki eru falin sérstökum nefndum í samþykktum um stjórn bæjarmála, eða með sérstakri samþykkt bæjarstjórnar, skulu heyra undir bæjarráð. Auk þess getur bæjarstjórn vísað þeim málum, sem henni sýnist til bæjarráðs, þó þau heyri ekki sérstaklega undir það, þegar þurfa þykir.

30. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, þegar til umræðu eru málefni, sem störf þeirra snerta og þess er óskað.

31. gr.

Bæjarráð skal halda sérstakar gerðabækur fyrir hvern flokk mála, sem undir það heyra samkvæmt framanrituðu.

32. gr.

Bæjarstjórn ákveður þóknun fyrir störf bæjarráðs.

V. KAFLI

Um kosningar, skipan og starfssvið nefnda.

33. gr.

Á fundi sínum í júní kýs bæjarstjórn eftirtaldar nefndir og starfsmenn, til að fara með tiltekin málefni eftir því sem lög, reglugerðir og samþykktir mæla fyrir um:

Til eins árs:

1. Þrjá menn í bæjarráð og þrjá til vara.
2. Þrjá menn í hafnarnefnd.
3. Kjörstjórnir samkvæmt lögum.
4. Tvo endurskoðendur bæjarreikninga og tvo til vara.

5. Fulltrúa á aðalfund Skipasmíðastöðvar Austfjarða h/f.:
   a. Einn fyrir bæjarsjóð Seyðisfjarðar.
   b. Einn fyrir hafnarsjóð Seyðisfjarðar.
6. Fulltrúa og varafulltrúa á aðalfund félagsheimilisins Herðubreið.
7. Þrjá menn í skólanefnd Tónlistarskóla Seyðisfjarðar og þrjá til vara.
8. Fimm menn í atvinnumálanefnd og fimm til vara.

Til fjögurra ára:

1. Fimm menn í framtalsnefnd og fimm til vara.
2. Fjóra menn í stjórn Sjúkrasamlags Seyðisfjarðar og fjóra til vara.
3. Fimm menn í fræðsluráð og fimm til vara.
4. Fimm menn í barnaverndarnefnd og fimm til vara.
5. Einn mann í heilbrigðisnefnd og einn til vara.
6. Tvo menn í náttúruverndarráð og tvo til vara.
7. Tvo menn í skólanefnd iðnskóla Seyðisfjarðar og tvo til vara.
8. Sex menn í áfengisvarnarnefnd og sex til vara.
9. Fjóra menn í byggingarnefnd og fjóra til vara.
10. Einn mann í stjórn Styrktarsjóðs Gunnars Th. Oddssonar.
11. Einn mann í fulltrúaráð Brunabótafélags Íslands og einn til vara.
12. Einn forðagæzlumann.
13. Tvo sáttamenn og tvo til vara.
14. Fulltrúa og varafulltrúa á fundi Sambands sveitarfélaga í Austurlandskjördæmi.
15. Fulltrúa og varafulltrúa á landsþing Sambands ísl. sveitarfélaga.
16. Níu menn í sjó- og verzlunardóm.
17. Einn mann í skólanefnd Hallormsstaðaskóla og einn til vara.
18. Þrjá menn í umferðanefnd og þrjá til vara.
19. Þrjá menn í götunafnanefnd og þrjá til vara.

34. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykktum bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær. Ekki má fela slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum. Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda.

35. gr.

Allar fastar nefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín, og skulu gerðir fastanefnda svo nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

Þó getur bæjarstjórn, um leið og hún vísar máli til nefndar, falið henni það til fullnaðarafgreiðslu.

36. gr.

Hafnarnefnd skipa 3 menn, samkv. hafnarreglugerð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað. Hafnarnefnd annast stjórn og framkvæmdir hafnarmála, þar á meðal eftirlit með höfninni, samkvæmt reglum þeim, sem þar um gilda á hverjum tíma.

37. gr.

Kjörstjórnir eru kosnar og þær starfa samkvæmt fyrirmælum gildandi kosningalaga.

38. gr.

Framtalsnefnd er skipuð 5 mönnum og 5 til vara. Nefndin er kosin og starfar samkvæmt lögum nr. 51/1964, um tekjustofna sveitarfélaga.

39. gr.

Í stjórn Sjúkrasamlags Seyðisfjarðar kýs bæjarstjórn 4 menn og 4 til vara, en formaður er skipaður af ráðherra. Sjúkrasamlagsstjórn hefur með höndum þau mál, er sjúkrasamlagið varðar, samkvæmt lögum þar um.

40. gr.

Fræðsluráð er skipað 5 mönnum og 5 til vara. Fræðsluráð hefur umsjón og eftirlit með fræðslumálum bæjarins samkv. lögum þar um. Fræðsluráð hefur á hendi skólanefndarstörf fyrir barnaskóla og skóla gagnfræðastigsins.

41. gr.

Barnaverndarnefnd er skipuð 5 mönnum og 5 til vara. Nefndin hefur á hendi eftirlit með uppeldi barna innan 16 ára aldurs og vanþroska og veikra unglinga, sbr. lög um barnavernd.

42. gr.

Í heilbrigðisnefnd eru sjálfkjörnir bæjarfógeti, sem er formaður hennar og héraðslæknir. Bæjarstjórn kýs einn mann í nefndina og einn til vara. Nefndin starfar samkvæmt lögum og heilbrigðissamþykkt bæjarins.

43. gr.

Í náttúruverndarnefnd kýs bæjarstjórn 2 menn og 2 til vara, en bæjarfógetinn í Seyðisfjarðarkaupstað er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar, skv. lögum.

Nefndin starfar samkv. lögum um náttúruvernd.

44. gr.

Þar til breyting verður á iðnfræðslu á Seyðisfjarðarkaupstað, kýs bæjarstjórn 2 menn í skólanefnd iðnskólans og 2 til vara, en formaður nefndarinnar er skipaður af ráðherra.

45. gr.

Áfengisvarnarnefnd skipa 7 menn, þar af kýs bæjarstjórn 6 menn og jafnmarga til vara. Ráðherra skipar formann nefndarinnar eftir ábendingu áfengisvarnarráðs. Starfssvið nefndarinnar markast af lögum um áfengisvarnir.

46. gr.

Byggingarnefnd skipa 4 menn og 4 til vara, auk bæjarstjóra, sem er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar lögum samkvæmt.

Byggingarfulltrúa er skylt að sitja fundi byggingarnefndar.

Byggingarnefnd annast byggingarmálefni bæjarins, samkvæmt fyrirmælum í lögum og samþykktum um þau mál.

Auk þess hefur byggingarnefnd umsjón með lóðum, jörðum, túnleigum o. þ. u. l., og gerir tillögur til bæjarstjórnar um þau mál.

47. gr.

Skólanefnd Tónlistarskóla Seyðisfjarðar skipa 3 menn og 3 til vara. Nefndin hefur með höndum stjórn og rekstur tónlistarskólans, fyrir bæjarins hönd.

48. gr.

Atvinnumálanefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Atvinnumálanefnd skal hafa eftirlit og umsjón með þeim atvinnutækjum er bærinn á eða rekur, einnig skal hún gera tillögur til bæjarstjórnar um atvinnuaukningu, þegar þurfa þykir.

49. gr.

Umferðanefnd skal vera bæjarstjórn til ráðuneytis um allt er lýtur að umferðamálum í bænum.

50. gr.

Götunafnanefnd skal gera tillögur til bæjarstjórnar um nöfn á götum í bænum.

VI. KAFLI
Um bæjarstjóra.

51. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra svo að bæjarstjóri er í andstögu við meirihluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

52. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

53. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundi bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega fram tekið í þessari samþykkt. Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema jafnframt sé hann bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

54. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs.

55. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða, nema til komi samþykki bæjarstjórnar.

56. gr.

Forfallist bæjarstjóri um lengri tíma, skal bæjarráð setja mann til að gegna störfum hans, en þó aldrei lengur en þrjá mánuði í senn.

VII. KAFLI
Endurskoðendur.

57. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þess starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

VIII. KAFLI
Um starfsmenn bæjarins.

58. gr.

Bæjarstjórn ræður fasta starfsmenn bæjarins og veitir þeim lausn frá störfum, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerð tiltekinna stofnana.

Bæjarstjórn ákveður hvort auglýsa skuli til umsóknar stöður hjá bænum og fyrirtækjum hans, en bæjarstjóri ákveður hvernig auglýsa skuli. Bæjarstjórn getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda um ráðningu í föst störf svo og sérskilyrði, sem gilda skuli um ákveðin störf. Bæjarstjórn getur sett starfsmönnum erindisbréf og kveðið þar á um starfssvið þeirra. Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingum á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum sínum við þá breytingu.

59. gr.

Bæjarstjórn ákveður með sérstökum samþykktum, hver störf skuli talin föst störf hjá bænum og fyrirtækjum hans, auk þeirra starfa, sem samkv. lögum og reglugerðum eru talin föst störf.

60. gr.

Nú verður gerður samningur milli bæjarstarfsmanna eða samtaka þeirra annars vegar og kaupstaðarins eða samtaka sveitarfélaga hins vegar um kaup og kjör, og skulu þá kjör fastra starfsmanna bæjarins fylgja þeim kjarasamningi, svo sem við á, þó er óheimilt að rýra kjör starfsmanns til samræmis við samninginn.

61. gr.

Fastir starfsmenn bæjarins og fyrirtækja hans njóta sömu réttinda um orlof og veikindadaga og opinberir starfsmenn, unz gerður er samningur sá, er um getur í 60. gr. Uppsagnarfrestur fastra starfsmanna skal vera þrír mánuðir.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. marz 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt eru úr gildi numin samþykkt um stjórn bæjarmálefna á Seyðisfirði staðfest 20. febrúar 1930, fundarsköp bæjarstjórnarinnar í Seyðisfjarðarkaupstað staðfest sama dag, og samþykkt um bæjarráð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað nr. 229 20. desember 1963.

Félagsmálaráðuneytið, 28. marz 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

28. marz 1968. Nr. 109.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Austur Landeyjahrepps.

1. gr.

Hreppsnefnd Austur Landeyjahrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu, og sölu vatns í Austur Landeyjahreppi.

2. gr.

Hreppsnefnd Austur Landeyja hefur á hendi stjórn vatnsveitunnar, en nefndin getur kosið eða ráðið 1 eða fleiri menn til að annast rekstur veitunnar.

3. gr.

Vatnsveitan lætur leggja aðalvatnsæðar um allar Austur Landeyjar, þannig að hver vatnsnotandi hafi greiðan aðgang að tengja við veituna í mest 10 metra fjarlægð frá íbúðarhúsi eða öðru húsi þess í stað, frá þeirri tengingu skal hver vatnsnotandi leggja vatnsæðar í hús sín á sinn kostnað.

4. gr.

Enginn má án leyfis leggja vatnsæðar frá aðalvatnsæðum veitunnar. Skylt er húseiganda eða landeiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess að ekki frjósi í þeim. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna, nema með samþykki hreppsnefndar, og með þeim útbúnaði, sem hún telur tryggan.

5. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið mælingu á vatnsnotkun, ef þörf þykir. Kostnaður sá, sem af því hlýzt, greiðist af vatnsnotanda. Þá getur nefndin látið loka fyrir vatnið vegna viðgerða á vatnsæðum, slíka lokun skal tilkynna fyrirfram ef tök eru á, fullan vatnsskatt ber að greiða þó slík lokun fari fram.

6. gr.

Heimilt er að loka fyrir vatn hjá þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, vanrækja að gera við bilanir á leiðslum sínum, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum tíma.

7. gr.

Skylt er landeiganda að leyfa umferð á landi sínu vegna vatnsveitunnar, bæði vegna lagningar og viðhalds. Hver sá, er veldur spjöllum á vatnsveitunni er skyldur að greiða fullar bætur.

8. gr.

Hreppsnefnd eða trúnaðarmönnum hennar er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerða. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því. Ella er hreppsnefnd heimilt að láta gera við það á hans kostnað.

9. gr.

Hver bóndi, íbúðareigandi, eða annar sjálfstæður vatnsnotandi skal greiða stofngjald kr. 20 000.00 — tuttugu þúsund krónur —, og skal greiða gjaldið að hálfu með pöntun vatnsæðar, og seinni helminginn um leið og tenging við aðalæð fer fram.

10. gr.

Vatnsskatt ber að greiða til vatnsveitu Austur Landeyjahrepps af öllum fasteignum í Austur Landeyjahreppi, af fasteignamatsverði lands 3% og af fasteignamatsverði húsa 1% á ári. Eigandi hverrar eignar ábyrgist greiðslu vatnsskatts, en heimilt er honum að hækka leigu sem skatti þessum nemur. Heimilt er hreppsnefnd að hækka eða lækka vatnsskatt fyrir eitt ár í senn um allt að 50%.

11. gr.

Reiknings vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts skal vera 1. júlí og greiðist skatturinn í einu lagi fyrir liðið ár. Greiðist vatnsskattur ekki á réttum gjalddaga falla á hann dráttarvextir. Vatnsskattinn má einnig taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði eða aðfararveði.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000 00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Austur-Landeyjahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 28. marz 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Sveinbjörns Þiðrandasonar, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 28. marz 1968.

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Sveinbjörns Þiðrandasonar, Ólafsfirði.

1. gr.

Stjóðurinn heitir „Minningarsjóður Sveinbjörns Þiðrandasonar".

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 50 000.00 — fimmtíu þúsund —, gefið og afhent af móður og systkinum Sveinbjörns Þiðrandasonar.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins skal aldrei skerða.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru frjáls framlög, áheit og gjafir auk vaxta af höfuðstól.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að auka á bóka- og kennslutækjakost Gagnfræðaskólans í Ólafsfirði eða til styrktar efnalitlum nemendum frá Ólafsfirði til framhaldsnáms, eftir ákvörðun stjórnar sjóðsins hverju sinni.

6. gr.

Ekki skal veita styrki úr sjóðnum fyrr en fimm ár eru liðin frá stofnun hans.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skal þannig skipuð: Skólastjóri Gagnfræðaskólans Ólafsfirði, sem jafnframt er formaður, sóknarprestur og einn maður tilnefndur af fræðsluráði.

8. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðabók um fundi sína og hvaðeina, er sjóðnum er viðkomandi.

9. gr.

Stjórn sjóðsins ákveður hvernig úthlutunarfé skal varið hverju sinni í samræmi við 5. gr.

10. gr.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af endurskoðendum bæjarreikninga í Ólafsfirði.

11. gr.

Stjórn sjóðsins ákveður hve miklu er úthlutað úr sjóðnum, þó skal aldrei verja meiru en ¾ af vöxtum sjóðsins hverju sinni. ¼ vaxtanna leggjast við höfuðstól.

12. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í Sparisjóði Ólafsfjarðar.

13. gr.

Leita skal staðfestingar ríkisvaldsins á skipulagsskrá þessari.

REGLUR

fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Keflavíkur, Njarðvíkur og Keflavíkurflugvallar.

1. gr.

Samvinnunefnd um skipulagsmál Keflavíkur, Njarðvíkur og Keflavíkurflugvallar, hér eftir kölluð skipulagsnefnd, er svo skipuð að í henni eiga sæti 8 menn.

Skipulagsstjórn ríkisins skipar formann nefndarinnar, bæjarstjórn Keflavíkur, hreppsnefnd Njarðvíkur og varnamáladeild utanríkisráðuneytisins skipa hver um sig tvo fulltrúa. Varamenn skulu tilnefndir á sama hátt. Nefndin kýs sér ritara og vararitara úr sínum hópi.

2. gr.

Hlutverk nefndarinnar er að vinna að samræmingu á skipulagi svæðis þess, sem tekur yfir umrædd sveitarfélög og flugvallarsvæðið, eftir því sem þurfa þykir. Nú verður ágreiningur, um hversu víðtækt hlutverk nefndarinnar sé, og sker þá skipulagsstjórn úr. Hlutverk fulltrúa varnamáladeildar skal jafnframt vera að ræða við varnaliðið um nauðsynlegar skipulagsbreytingar á varnarsvæðum Keflavíkurflugvallar, og afla samþykkis þess fyrir tillögum nefndarinnar.

3. gr.

Formaður boðar nefndina til fundar með hæfilegum fyrirvara, þegar hann telur þörf á, og ákveður fundarstað.

Fundur er lögmætur, ef formaður og helmingur annarra nefndarmanna er viðstaddur. Afl atkvæða ræður úrslitum. Þó getur nefndin ekki tekið fullnaðarákvörðun um mál, er varðar sérstaklega hagsmuni annars hvors sveitarfélagsins eða varnamáladeildar og fulltrúar (fulltrúi) þeirra lýsa sig andvíga þeirri ákvörðun.

Nefndin skal halda gerðabók, og skal formaður og ritari undirrita hana í fundarlok eða á næsta fundi. Sá fundarmaður, sem ósamþykkur er ákvörðun meiri hlutans, á rétt á að fá stutta athugasemd um skoðun sína færða í bókina.

4. gr.

Aðalskipulag skal gert í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 217 frá 25. okt. 1966, um gerð skipulagsáætlana.

5. gr.

Með samþykki skipulagsstjórnar getur skipulagsnefnd ráðið sér starfslið til aðstoðar, en að öðru leyti veitir skipulagsskrifstofa ríkisins nauðsynlega aðstoð.

6. gr.

Þegar skipulagsnefnd hefur samþykkt tillögu að aðalskipulagi svæðisins eða þess hluta, sem hún telur ástæðu til að taka til meðferðar að svo stöddu, sendir hún tillöguna ásamt rökstuddri greinargerð til skipulagsstjórnar.

Um meðferð tillögunnar eftir að hún er komin í hendur skipulagsstjórnar, fer samkvæmt ákvæðum skipulagslaga.

7. gr.

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist þannig, að hvort sveitarfélaganna, sem aðild á að nefndinni og varnamáladeild, greiða í upphafi kr. 5000.00. Í árslok gerir nefndin síðan tillögu um skiptingu kostnaðar að öðru leyti. Ef ekki næst samkomulag allra aðila, sker ráðherra úr að fengnum tillögum skipulagsstjórnar.

8. gr.

Stefnt skal að því, að nefndin ljúki störfum fyrir árslok 1969. Ef nefndin óskar og gildar ástæður þykja til, getur ráðherra framlengt starfstímabil nefndarinnar, þó ekki lengur en 6 mánuði í senn.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 5. mgr. 3. gr. skipulagslaga nr. 19/1964, öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 3. apríl 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

6. apríl 1968. Nr. 112.

REGLUGERÐ

fyrir Rafmagnsveitur ríkisins.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið Rafmagnsveitna ríkisins.

Rafmagnsveitur ríkisins er fyrirtæki, sem ríkisstjórnin starfrækir samkvæmt ákvæðum Orkulaga nr. 58/1967, til þess að afla raforku, flytja hana, dreifa henni og selja til héraðsrafmagnsveitna og beint til notenda á þeim svæðum, sem ráðherra raforkumála ákveður.

Rafmagnsveiturnar eru eign ríkisins, en reknar sem sjálfstætt fyrirtæki.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafmagnsveitur ríkisins afla raforku með því að vinna hana í eigin orkuverum eða orkuverum, sem þær eru meðeigendur að, eða kaupa hana af öðrum raforkuframleiðendum. Þær flytja raforkuna um eigin aðalorkuveitur eða orkuveitur annarra til dreifingarsvæðanna. Þær selja raforku í heildsölu til annarra héraðsrafmagnsveitna og dreifa raforku um eigin orkuveitusvæði og selja hana þar einstökum notendum í smásölu.

Rafmagnsveitur ríkisins hafa einkarétt til að dreifa og selja raforku á núverandi orkuveitusvæðum þeirra.

Ráðherra ákveður staðartakmrök hvers orkuveitusvæðis Rafmagnsveitna ríkisins.

3. gr.

Yfirstjórn og framkvæmdastjórn.

Yfirstjórn Rafmagnsveitna ríkisins er í höndum þess ráðherra, sem fer með raforkumál.

Rafmagnsveitustjóri ríkisins er forstjóri rafmagnsveitnanna og hefur, í umboði ráðherra, á hendi stjórn á rekstri þeirra og framkvæmdum.

4. gr.

Svæðagreining Rafmagnsveitna ríkisins.

Orkuveitusvæðum Rafmagnsveitna ríkisins er skipt í rekstrarsvæði. Annast sérstakur rafveitustjóri daglegan rekstur veitukerfis eins eða fleiri þessara svæða, undir yfirstjórn rafmagnsveitustjóra ríkisins.

Þeim þáttum, sem hagkvæmt þykir að sameina í rekstri hinna einstöku rekstrarsvæða, er stjórnað og þeir framkvæmdir frá aðalskrifstofu rafmagnsveitnanna.

5. gr.

Ráðgjafanefnd.

Ráðherra skipar rafmagnsveitustjóra til ráðuneytis nefnd þriggja manna og skal einn þeirra tilnefndur af Orkuráði, en tveir af Sambandi íslenzkra sveitarfélaga, annar þeirra sem fulltrúi strjálbýlis, en hinn þéttbýlis. Nefndarmenn skulu eiga lögheimili á orkuveitusvæðum Rafmagnsveitna ríkisins. Þeir skulu skipaðir til 3ja ára í senn. Af þeim nefndarmönnum, sem fyrst verða skipaðir, skal þó einn ganga út eftir hlutkesti við hin fyrstu tvennu áramót.

Ráðgjafanefnd þessi skal fjalla um öll þau mál, sem rafmagnsveitustjóri leggur fyrir hana, og vera honum til ráðuneytis í hvívetna. Nefndin skal fylgjast með þjónustu og rekstri Rafmagnsveitna ríkisins og gera tillögur til rafmagnsveitustjóra um allt það, er hún telur horfa til bættrar þjónustu við notendur raforku, og til aukinnar hagkvæmni í rekstri Rafmagnsveitna ríkisins.

Nefndin skal halda fundi eigi sjaldnar en tvisvar á ári. Ætíð skal fund halda, þegar rafmagnsveitustjóri eða tveir nefndarmanna óska þess.

Rafmagnsveitur ríkisins greiða kostnað af nefnd þessari.

6. gr.

Verksvið rafmagnsveitustjóra.

Rafmagnsveitustjóri stjórnar rekstri rafmagnsveitnanna, sér um viðhald og umbætur, og allt, er að rekstri þeirra lýtur, kaup og sölu raforku, fjárhald og reikningsskil. Hann ræður starfsmenn rafmagnsveitnanna, aðra en fasta starfsmenn. Hann skipuleggur verkaskiptingu starfsmanna.

Rafmagnsveitustjóri semur árlega skýrslu um starfsemi Rafmagnsveitna ríkisins og sendir ráðherra, ásamt efnahags- og rekstrarreikningi þeirra og kostnaðarreikningi yfir mannvirki í smíðum, svo og aðrar skýrslur, sem ráðherra kann að óska eftir. Hann gerir og árlega fjárhagsáætlun fyrir næsta ár og sendir ráðherra, svo snemma, að fylgt geti fjárlagafrumvarpi til Alþingis. Hann gerir tillögur um nýjar orkuveitur og orkuveitur og orkuver og aukningu eldri virkja. Í fjárhagsáætlun skal taka upp tillögur um lántökur og fjáröflun til framkvæmda og um ráðstöfun á eigin fé rafmagnsveitnanna. Áður en ráðizt er í að koma upp orkuveitu eða reisa orkuver, gerir rafmagnsveitustjóri, að undangenginni rannsókn, nákvæmar áætlanir um tekjur og gjöld af þeim.

Rafmagnsveitustjóri gerir tillögur um gjaldskrár fyrir rafmagnsveiturnar og sendir ráðherra til staðfestingar.

Rafmagnsveitustjóri hefur eftirlit með raflögnum notenda á orkuveitusvæðum rafmagnsveitnanna.

Rafmagnsveitustjóri gerir tillögur til ráðherra um ráðningu fastra starfsmanna rafmagnsveitnanna.

7. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafmagnsveitur ríkisins hafa sjálfstætt reikningshald og taka sjálfir við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal bókhaldi þeirra, eftir því sem kostur er, hagað þannig, að sjá megi stofnkostnað, tekjur og gjöld hvers rekstrarsvæðis fyrir sig (sbr. 4. gr.) svo og hvernig kostnaður skiptist í vinnslu, aðalorkuflutning og dreifingu raforkunnar.

Tekjur rafmagnsveitnanna af raforkusölu skal varið til að mæta rekstrarkostnaði þeirra og óhjákvæmilegri eignaaukningu, þar með talin orkukaup, stjórn, gæzla, viðhald, vaxtagreiðslur og fyrning eigna. Fyrningu er heimilt að ákveða með hliðsjón af endurnýjunarverði. Þá er heimilt að leggja allt að 10% af tekjunum í varasjóð.

Tekjuafgangur sá, sem eftir verður, þegar fé hefur verið lagt í varasjóð, skal renna í Orkusjóð, sbr. 63. gr. Orkulaga.

8. gr.

Löggilding rafvirkja. — Raflagnareglur.

Ráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum rafmagnsveitustjóra, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafmagnsveitnanna. Hann setur reglur um löggildingu og er heimilt að takmarka hana við tiltekið svæði, svo og um tiltekinn tíma.

Rafmagnsveitustjóri löggildir menn samkvæmt löggildingarreglum þessum, en eigi má löggilda aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu Rafmagnseftirlits ríkisins.

Eigi má setja kröfuminni reglur um raflagnir en Rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

Heimilt er að taka gjald fyrir verk, sem rafmagnsveiturnar inna af hendi við úttekt raflagna, skoðunargerðir og önnur eftirlisstörf.

9. gr.

Gjaldskrár.

Rafmagnsveitustjóri gerir tillögur um og sendir ráðherra til staðfestingar:

a. Gjaldskrá um sölu háspenntrar raforku í heildsölu til héraðsrafmagnsveitna og orkuvera og beint til notenda samkvæmt sérstökum skilmálum.
b. Gjaldskrá um sölu lágspenntrar raforku beint til notenda og um önnur gjöld.
c. Gjaldskrá um heimtaugargjöld notenda, sem kaupa lágspennta orku. Heimilt er rafmagnsveitunum að krefja notanda, hvort heldur hann kaupir lágspennta eða háspennta orku, um greiðslu kostnaðar við lögn veitu frá kerfi rafmagnsveitnanna til notkunarstaðar.

Hver sem gerist kaupandi að raforku frá Rafmagnsveitum ríkisins, er skuldbundinn til þess að hlíta ákvæðum gildandi reglugerða og gjaldskráa rafmagnsveitnanna og breytingum á þeim, sem ráðherra staðfestir.

Rafmagnsveitustjóra er heimilt að semja við eigendur annarra orkuvera um gagnkvæm viðskipti á varaafli og um samrekstur orkuvera.

B. Skilmálar um sölu raforku í heildsölu.

10. gr.
Heildsöluskilmálar.

Rafmagnsveitustjóri semur og sendir ráðherra til staðfestingar sérstaka skilmála um sölu raforku í heildsölu til héraðsrafmagnsveitna og orkuvera, þar á meðal um heimild samkvæmt 76. gr. orkulaga nr. 58/1967 um stöðvun orkuafhendingar vegna vanskila og innheimtu skuldakröfu með lögtaki.

C. Skilmálar um sölu beint til notenda.

11. gr.
Sala raforku.

Rafmagnsveitur ríkisins selja beint til notenda á orkuveitusvæðum sínum alls staðar, þar sem kerfi þeirra ná til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í gjaldskrám rafmagnsveitnanna á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur með 220 eða 380 volta málspennu og með 50 riðum á sekúndu.

Þegar sérstakar ástæður mæla með, er rafmagnsveitustjóra heimilt að láta í té orku með annarri spennu, annarri straumtegund og öðrum riðum.

Rafmagnsveiturnar skulu leiðbeina notendum um hagkvæm kaup og notkun raforkunnar.

12. gr.
Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug í hús eða á notkunarstað skal vera skrifleg. Skal í umsókninni m. a. skýrt frá, hve mikið afl þarf og til hvers það er ætlað.

Áður en heimtaugin er lögð, skal umsækjandi hafa greitt heimtaugargjald samkvæmt gildandi ákvæðum gjaldskrár.

Heimtaugar með stofnvari og aðrir veituhlutar eru eign rafmagnsveitnanna, óháð heimtaugargjöldum og öðrum stofnkostnaðarframlögum notenda. Rafmagnsveiturnar annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi eða á öðrum mannvirkjum á notkunarstað, en krefja má notanda um greiðslu þess kostnaðar. Rafmagnsveitunum er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksgreiðslu fyrir notkun á heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafmagnsveiturnar þurfa til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafmagnsveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma og/eða þátttöku í kostnaði.

13. gr.
Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja, eða Rafmagnsveitur ríkisins, ef þær taka slíkt verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafmagnsveitnanna um allar raflagnir fyrir hönd húseigenda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum Rafmagnsveitna ríkisins um raflagnir, en rafmagnsveiturnar annast

úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum, eins og reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins segir til um á hverjum tíma.

Engir aðrir en umboðsmenn Rafmagnsveitna ríkisins mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er, fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafmagnsveitnanna.

Sé út af þessu brugðið, varðar það sektum, þann, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á, og loks hinn löggilta rafvirkja, sem sá um verkið.

Rafmagnsveiturnar taka ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafmagnsveiturnar áskilja sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki kerfi þeirra ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

14. gr.

Varaafl og samrekstur.

Veitu, sem að jafnaði notar raforku annars staðar að en frá Rafmagnsveitum ríkisins, má tengja við kerfi þeirra í því skyni, að vera aðallega eða eingöngu notað til vara, með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafmagnsveitunum vegna tengingarinnar.

15. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. — Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum Rafmagnsveitna ríkisins um raflagnir.

Rafmagnsveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafmagnsveitnanna hafa frjálsan aðgang að öllum notkunarstöðum, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veiturnar.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun á húsveitu eða tækjum, sem framkvæmd er af Rafmagnsveitum ríkisins, Rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafmagnsveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi, meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar á húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Óleyfilegt telst það ástand raflagna og tækja, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum Rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafmagnsveitna ríkisins.

16. gr.

Mælitæki.

1. Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir raforkunotkun kaupanda, svo og stað fyrir þau og um tengingu. Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, þar til að hann hefur fullnægt uppsagnarákvæðum samkvæmt 21. gr. og hefur látið af notkun veitunnar.

   Rafmagnsveiturnar leggja til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé athugað eða prófað, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafmagnsveitnanna.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 4% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skulu rafmagnsveiturnar bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar Rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 4%, en rafmagnsveiturnar annars.

   Hafi kwst.-mælir sýnt +/÷ 4% skekkju eða meiri, skulu rafmagnsveiturnar áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda, miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.
3. Notendur, sem hafa aflmarksmæli eða -rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafmagnsveitunum er skylt að leiðrétta skekkju mælisins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.
4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafmagnsveitunum ekki skylt að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.
5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilja rafmagnsveiturnar sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.
6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skulu rafmagnsveiturnar áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar og þar til leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

   Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

   Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

17. gr.
Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, geta rafmagnsveiturnar krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafmagnsveitunum heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafmagnsveitunum heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

18. gr.
Greiðsla fyrir raforku.

Reikninga fyrir gjöld samkvæmt 9. gr. skal afhenda í eða senda til húsnæðis þess, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga við framvísun.

Gjöld fyrir raforku má áætla með hliðsjón af fyrri notkun, en lesið skal á mæla og raforkuviðskipti gerð upp eigi sjaldnar en einu sinni á ári.

Telji notandi gjald of hátt áætlað, skulu rafmagnsveiturnar framkvæma endurskoðun á því.

Rafmagnsveiturnar geta krafizt greiðslu allra gjalda samkvæmt 9. gr., þótt reikningur sé véfengdur, en rafmagnsveitunum er skylt að endurskoða reikning, ef rökstuddar kvartanir eru gerðar.

19. gr.
Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Séu gjöld fyrir raforku, heimtaugargjöld eða annað, skv. 9. gr., eigi greidd innan 10 daga frá því reikningi var framvísað, geta rafmagnsveiturnar rofið straum af veitum gjaldanda, en skulu þó tilkynna um lokun, áður en til hennar kemur.

Rafmagnsveitunum er heimilt að senda skuldakröfu til innheimtu með lögtaki samkvæmt 76. gr. orkulaga nr. 58/1967.

Greiðsluskylda á lokunartímabili vegna vanskila fellur ekki niður.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda, má að jafnaði ekki opna aftur nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkvæmt gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og taka fast gjald þann tíma, sem veitan er ekki í notkun.

Enginn má framkvæma enduropnun veitu, nema þeir, sem Rafmagnsveitur ríkisins hafa veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun, samkvæmt 16. gr.

20. gr.
Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafmagnsveitunum, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafmagnsveiturnar bera ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafmagnsveiturnar áskilja sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á þeim tímum, sem raforkunotkun er almennt minnst, svo og endranær, þegar brýn þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafmagnsveitunum heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður rafmagnsveitustjóri á hvern hátt það skuli gert.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafmagnsveitunum, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan sólarhring, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo samfellda sólarhringa.

21. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu á notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafmagnsveitnanna, er bindandi fyrir hana að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunagjaldskrárliði, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafmagnsveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu, þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafmagnsveitnanna. Skal uppsögn tilkynnt rafmagnsveitunum skriflega.

Rafmagnsveiturnar áskilja sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um flutning notenda úr einni íbúð í aðra eða úr einum stað í annan á orkuveitusvæðinu má afhenda rafmagnsveitunum með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutning gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hefur fullnægt uppsagnarákvæðum, samkvæmt reglugerð þessari og látið af notkun veitunnar.

Rafmagnsveiturnar geta neitað að taka uppsögn raforkunotkunar veitu til greina, ef áhvílandi skuld er eigi greidd.

22. gr.

Ágreiningur um gjaldskrá.

Verði ágreiningur milli rafmagnsveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð ráðherra raforkumála.

D. Almenn ákvæði.

23. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 50 000.00 krónum — fimmtíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafmagnsveitnanna, skal hinn brotlegi auk þess bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

24. gr.

Málssókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt orkulögum nr. 58/1967, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. apríl 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

8. apríl 1968. Nr. 113.

REGLUGERÐ

um litarmerkingu búfjár.

Samkvæmt lögum nr. 23 10. marz 1956, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, og lögum nr. 12 1967, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Litarmerkja skal sauðfé og önnnur húsdýr eftir sauðfjársvæðum, og skal um litarmerkinguna fylgt þeim reglum, sem fyrir er mælt um í 2. og 3. gr.

2. gr.

Óheimilt er að litarmerkja búfé, svo varanlegt sé, nema með þeim sveitar- eða héraðs-lit, sem ákveðinn er í þessum reglum. Búfé á Tilraunastöðinni á Keldum og fé, sem tekið er frá vegna rannsókna eða vegna gruns um sjúkdóma, má þó merkja með rauðum lit, hvar sem er á landinu. Þann sama rauða lit má annars hvergi nota til að auðkenna búfé.

Sauðfjársjúkdómanefnd getur fyrirskipað merkingu með lituðum, tölusettum eyrnamerkjum á öllu sauðfé á ákveðnum svæðum, ef nauðsyn krefur og líkur eru til, að það geti dregið úr hættu á útbreiðslu sjúkdóma. Nota ber gerð merkja, sem sauðfjársjúkdómanefnd viðurkennir (t. d. úr harðplasti).

Á eyrnamerkjum sauðfjár og hrossa ber, auk númerstölu skepnunnar, að skrá tölunúmer á bæ og hreppi auk sýslubókstafs. Lista yfir númeratölu bæja í hverjum hreppi ber að prenta í markabækur jafn skjótt og því verður við komið. Sama gildir um litakort, sem sýni löggilta merkiliti um allt land.

3. gr.

Litavali við merkingu búfjár með varanlegum litum ber að haga eftir búsetu sem hér segir:

Varnarsvæði:	Takmörk svæðanna (varnarlínur):	Litur:
1. Landnámshólf	Ölfusár- Sogslína og Hvalfjarðarlína	svartur
2. Borgarfjarðarhólf syðra	Hvalfjarðarlína og Skorradalslína	gulur
3. Borgarfjarðarhólf nyrðra	Skorradalslína og Hvítárlína	hvítur
4. Mýrahólf (a. Hítarár)	Hvítárlína, Miðfjarðar- og Dala-girðingar og Hítará	rauðbrúnn
5. Hnappad.hólf (v. Hítarár	Hítará, Dala-girðingar og Snæfellsneslína	bleikur
6. Snæfellsneshólf	Snæfellsnes utan Snæfellsneslínu	ljósblár
7. Dalahólf syðra	Dala-girðingar og Hvammsfj.lína	sítrónugulur
8. Dalahólf nyðra	Hvammsfjarðarlína og Bitru-Gilsfjarðarlína	svartur
9. Steingrímsfjarðarhólf	Bitru-Gilsfjarðar og Steingrímsfj.- og Berufj.línur	ljósblár
10. Reykjaneshólf	Berufjarðar og Þorskafjarðarlínur	hvítur
11. Mið-Vestfjarðahólf	Steingrímsfj., Þorskafj., og Ísafj.-Kollafj.línur	gulur
12. Vestfjarðahólf	Vestfirðir vestan Ísafj.- Kollafj.línu	grænn
13. Miðfjarðarhólf	Hrútafj., Dala- og Mið.fj.-girðingar	grænn
14. Húnaflóahólf	Miðfjarðar-girðingar og Blanda	brúnn
15. Skagahólf	Blanda og Héraðsvötn	bleikur
16. Skagafjarðarhólf	Héraðsv. að sýslumörkum og Siglufj.	gulur
17. Eyjafjarðarhólf vestra	Sýslumörk og Eyjafjarðar-girðingar	dökkblár
18. Eyjafjarðarhólf eystra	Eyjafj.girðingar og Skjálfandafljót	rauðbrúnn
19. Skjálfandahólf	Skjálfandafljót og Jökulsá í Axarfirði	hvítur
20. Axarfjarðarhólf	Jökulsá í Axarfirði, Sléttu-girðing, Ormarsá og Hólsfjöll	grænn
21. Sléttuhólf	Melrakkaslétta norðan Sléttu-girð.	gulur
22. Austurlandshólf	Sléttu-girðing austan Ormarsár að Hornafjarðarfljótum	ljósblár
23. Suðursveitarhólf	Hornafjarðarfljót og Jökulsá á Breiðamerkursandi	svartur
24. Öræfahólf	Jökulsá á Breiðam.sandi og Skeiðará	hvítur
25. Síðuhólf	Skeiðará og Mýrdalssandslína	bleikur
26. Mýrdalshólf	Mýrdalssandslína og Sólheimas.lína	gulur
27. Rangárvallahólf	Rangárvallasýsla	grænn
28. Árneshólf	Þjórsár-, Ölfusar- og Sogslína	ljósblár

Grein er gerð fyrir mörkum varnarsvæða á sérstöku korti, þar sem einnig sést merkilitur hvers svæðis.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Landbúnaðarráðuneytið, 8. apríl 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUR

um stjórn og verksvið Rannsóknarstöðvar Skógræktar ríkisins á Mógilsá.

1. gr.

Rannsóknarstöðin er sérstök deild innan Skógræktar ríkisins.

2. gr.

Rannsóknarstöðin skal fyrst og fremst starfa að rannsóknum, sem hafa hagnýta þýðingu fyrir skógrækt og trjárækt á Íslandi.

Helztu verksvið eru:

1. Að afla trjátegunda og trjákvæma til landsins og rannsaka þau við mismunandi skilyrði.
2. Að rannsaka þær trjátegundir, sem til eru í landinu, svo og að annast stofnræktun úrvalstrjáa.
3. Að rannsaka ræktunaraðferðir.
4. Að rannsaka vaxtarskilyrði.
5. Að vinna að kynbótum trjáa.
6. Að kynna innlendar og erlendar niðurstöður rannsókna, sem þýðingu hafa fyrir skógrækt á Íslandi.

3. gr.

Ráðherra skógræktarmála skipar 4 menn ásamt skógræktarstjóra í stjórnarnefnd rannsóknarstöðvarinnar. Nefndin skal fylgjast með störfum stöðvarinnar, leiðbeina um verkefni og vinna að því að efla hana. Skipun stjórnarnefndar gildir 4 ár í senn. Ráðherra skipar formann nefndarinnar.

4. gr.

Ráðherra skipar forstöðumann stöðvarinnar að fengnum tillögum stjórnarnefndar. Forstöðumaður skal hafa lokið háskólaprófi í skógrækt og auk þess aflað sér þekkingar á rannsóknarstörfum í skógrækt.

5. gr.

Forstöðumaður annast rekstur rannsóknarstöðvarinnar og gerir áætlun um verkefni:

a. til langs tíma.
b. fyrir hvert ár.

Áætlun fyrir komandi starfsár skal lögð fyrir stjórnarnefndina og hljóta samþykkt hennar eigi síðar en 1. apríl.

Forstöðumaður skal semja skýrslu um störf stöðvarinnar við árslok. Þar skal gerð grein fyrir þeim verkefnum, sem unnið hefur verið að á árinu. Skýrslan skal lögð fyrir stjórnarnefndina og birt ásamt starfsskýrslu Skógræktar ríkisins.

6. gr.

Forstöðumaður birtir niðurstöður rannsókna þegar hann og stjórnarnefnd telja ástæðu til. Þeirri útgáfu skal hagað á þann veg, sem stjórnarnefnd ákveður.

7. gr.

Rannsóknarstöðin hefur sérstakt reikningshald. Stofnkostnaður og rekstursfé stöðvarinnar er framlag ríkissjóðs, svo sem það verður ákveðið í fjárlögum, og annað fé, er stöðinni kann að berast.

8. gr.

Forstöðumaður rannsóknarstöðvarinnar getur, með samþykki skógræktarstjóra, falið starfsmönnum Skógræktar ríkisins rannsóknarstörf, sem gerð verða í umdæmum þeirra. Skógræktarstjóri getur falið rannsóknarstöðinni sérverkefni í þágu Skógræktar ríkisins, er samræmist verksviðum stöðvarinnar. Fyrir þessi verk komi gagnkvæmar greiðslur.

Reglugerð þessi staðfestist hér með.

Landbúnaðarráðuneytið, 19. apríl 1968.

Ingólfur Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 15. 19. apríl 1968.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Borgarfjörð í Norður-Múlasýslu.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Borgarfjarðarhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin úr Hafnartanga í Landsenda.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit hefur hreppsnefnd Borgarfjarðarhrepps, eða þeir, sem hún kann að fela umsjón þessara mála, sérstakri hafnarnefnd eða hafnarverði, er hún kann að kjósa.

III. KAFLI

Viðhald og endurbætur. Hafnarsjóður.

3. gr.

Hreppsnefnd sér um viðhald og endurbætur á mannvirkjum þeim, sem gerð eru til lendingarbóta og öðrum eignum hafnarinnar, stýrir öllum framkvæmdum er þar að lúta, annast fjárhald hafnarsjóðs, innheimtu og reikningsskil.

4. gr.

Hafnarsjóði skal eingöngu varið til að standa straum af kostnaði við mannvirki og tæki í þágu hafnarinnar, viðhald þeirra og frekari umbætur.

Hreppssjóður Borgarfjarðarhrepps ber ábyrgð á skuldum sjóðsins og er hreppsnefnd, f. h. hreppsins, ábyrg fyrir eignum hans og skuldbindingum.

Reikningur hafnarsjóðs skal fylgja hreppsreikningi og endurskoðast og úrskurðast með honum.

IV. KAFLI
Um almenna reglu.

5. gr.

Hreppsnefnd sér um að gætt sé reglu á höfninni og landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni eða þeirra, er hún setur til gæzlu þar.

Þyki einhverjum sér óréttur gerr af starfsmanni hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hreppsnefnd, en skipun starfsmanns ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu jafnan sýna þeim kurteisi, er þeir skipta við.

V. KAFLI
Um notkun hafnarinnar.

6. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast að bryggju í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni, auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, að öðru jöfnu hafa rétt til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau skip að víkja meðan áætlunarskipin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að dómi hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hann vísað skipum frá bryggjunni, telji hann það nauðsynlegt vegna veðurs eða annars. Ef ágreiningur rís, ræður hafnarvörður í hverri röð skip komast að bryggju og hvar við hana þau leggjast.

7. gr.

Ef nauðsyn krefur, að skipum sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna. Einnig er fólki heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

8. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggjuna. Farist það fyrir, má láta gera það á þeirra kostnað.

9. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggjunni eða landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar. Skal flytja vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess, einnig báta er á land hafa verið dregnir.

10. gr.

Heimilt er hafnarverði að takmarka eða banna aðgerð á fiski á bryggjunni. Fiskúrgang skal fjarlægja að aðgerð lokinni og bryggjan þrifin.

VI. KAFLI
Um hafnargjöld.

11. gr.

a. Opnir bátar undir 6 rúmlestum, þar með uppskipunarbátar, greiði 100 kr. Þilfarsbátar greiði lágmarksgjald 100 kr. og auk þess 5 kr. af brúttórúmlest.
b. Innlend veiðiskip greiði 75 aura af brúttórúmlest í hvert sinn er þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 30 kr.

Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, skulu greiða 1 kr. af hverri brúttórúmlest, nema strandferðaskip Skipaútgerðar ríkisins, sem greiði 60 aura af brúttórúmlest.

Hreppsnefnd er heimilt að lækka eða fella burt gjald þetta ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Undanþegin gjaldi þessu eru varðskip, skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, eða til að setja á land sjúka menn eða látna.

VII. KAFLI
Bryggjugjöld.

12. gr.

Hvert það skip eða bátur, sem leggst að bryggju, skal greiða bryggjugjald af brúttóstærð skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum sleppt.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring og skal vera:

a. Bátar, sem um getur í a-lið 11. gr., greiði 5 kr. af brúttórúmlest á ári. Gjalddagi 1. júlí ár hvert.
b. Öll önnur skip og bátar greiði 0.50 kr. af hverri brúttórúmlest í hvert sinn, þó ekki lægra en 50 kr. Strandferðaskip Skipaútgerðar ríkisins greiði kr. 0.30 af hverri brúttórúmlest.
c. Öll skip, sem stunda flutninga og leggjast að bryggju, skulu greiða festargjald. Gjaldið skal vera 150 kr. fyrir hvert skipti.
d. Íslenzkir fiskibátar greiði 20 kr. í hvert sinn er þeir leggjast að bryggju.
e. Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur og farþega og taka gjald fyrir.

VIII. KAFLI
Vatnsgjald.

13. gr.

Fyrir vatn til skipa greiðist það gjald, er vatnsveita Bakkagerðis ákveður hverju sinni.

IX. KAFLI

14. gr.

Gjald fyrir uppsátur báta á landi ákveður hreppsnefnd Borgarfjarðarhrepps hverju sinni.

X. KAFLI
Vörugjöld.

15. gr.

Vörugjöld skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl eða úr einu skipi í annað á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar greinir.

16. gr.

Ef vörur eru fluttar í land um stundarsakir, en eiga að fara til annarra hafna, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar á land. Undanþegnar gjaldi eru vörur, sem látnar eru á land vegna skemmda á skipi.

17. gr.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar báta, fluttar úr landi.
c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.
d. Vörur, fluttar með varðskipum, taki þau ekki gjald fyrir.

18. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er afgreiðslu skips eða skipstjóra þess skylt að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða.

19. gr.

Vörugjaldskrá, aðfluttar vörur.

1. flokkur: Gjald kr. 1.50 pr. 100 kg:
Áburður, fóðurvörur, garðávextir, girðingarefni, kornvörur, mjólkurvörur, sykur, þakpappi, kaffi, smjörlíki, ávextir, matvata, ótalin annars staðar, kol, koks, sement, bárujárn og járnpípur.

2. flokkur: Gjald kr. 3.00 pr. 100 kg:
Gasolía, benzín, brennsluolía, smurolía, ljósaolía, veiðarfæri, vélatvistur, trolltvinni, kaðall, stál og járnvírar.

3. flokkur: Gjald kr. 5.00 pr. 100 kg:
Bækur, blek, brauð, brauðvörur, garn, gúmmívörur, kítti, einangrunarefni og plötur, gólfdúkar, vefnaðarvara, málningarvörur, olíufatnaður, pappírsvörur, stálbik, tjara, krít og gips.

4. flokkur: Gjald kr. 10.00 pr. 100 kg:
Blikkvörur, burstar, bökunarvörur, borðbúnaður, búsáhöld, eldspýtur, gler og glervörur, hreinlætisvörur, leðurvörur, lyf, prjónavara, saumavörur, efnagerðarvörur ótaldar annars staðar, smájárnvörur, leirvörur, te, tin, plastvörur og fiskumbúðir.

5. flokkur: Gjald kr. 20.00 pr. 100 kg:
Húsgögn, hljóðfæri, ekki reiknuð með rúmmáli, fatnaður, jólatré, ljósmyndavélar, klukkur, mælar, rafmagnsvörur, raflagnaefni, listmunir, skrifstofuáhöld, skófatnaður, skotfæri, sprengiefni, símar, sódi, krydd, saltpétur, verkfæri, ávaxtadrykkir og öl.

6. flokkur: Gjald kr. 30.00 pr. 100 kg:
Ilmvötn, snyrtivörur, spritt, spíritus, áfengir drykkir, tóbaksvörur, súkkulaði, sælgæti, sportvörur, sýnishorn, sýningarfilmur og viðtæki.

7. flokkur: Gjald kr. 1.00 pr. stykki:
Tómar tunnur og föt, uppsett og í stöfum, bútað í hverja tunnu.

8. flokkur: Gjald kr. 0.50 pr. teningsfet:
Timbur, sem reiknast í rúmmáli.

9. flokkur: Gjald kr. 1.00 pr. teningsfet:
Húsgögn, hljóðfæri, olíugeymar og aðrar vörur, ótaldar annars staðar, sem reiknast eftir rúmmáli.

10. flokkur: Gjald kr. 5.00 pr.100 kg:
Allar vörur ótaldar annars staðar.
11. flokkur: Gjald kr. 0.75 pr. 100 kg:
Öll síld í bræðslu í Borgarfirði eða í skip í höfninni.
12. flokkur: Gjald kr. 1.00 pr. uppsöltuð tunna:
Síld og annar fiskur þannig mældur:
13. flokkur: Gjald kr. 1.00 pr. 100 kg:
Þorskur og annar fiskur veginn upp úr sjó.

Útfluttar vörur.

14. flokkur: Gjald kr. 2.00 pr. 100 kg:
Saltfiskur, síldarmjöl, fiskimjöl, lýsi, skreið og aðrar sjávarafurðir ótaldar annars staðar.
15. flokkur: Gjald kr. 2.50 pr. tunna:
Fiskur, hrogn, garnir, kjöt, síld hvers konar í tunnum.
16. flokkur: Gjald kr. 2.00 pr. 100 kg:
17. flokkur: Landbúnaðarvörur ótaldar annars staðar.

Ýmislegt.

Kindur og loðdýr, pr. grip	kr.	5.00
Stórgripir, pr. grip	—	10.00
Reiðhjól, pr. stykki	—	5.00
Dráttarvélar, pr. stykki	—	100.00
Jeppar og fólksbílar, pr. stykki	—	150.00
Vörubifreiðar, pr. stykki	—	200.00
Stórvirkar vinnuvélar, pr. stykki	—	250.00
Bátar, opnir pr. stykki	—	150.00

Lægsta vörugjald í öllum flokkum skal vera 2 kr.

XI. KAFLI
Um innheimtu.

20. gr.

Hlutaðeigandi skipaafgreiðslu ber að sjá um að greidd séu hafnargjöld af þeim vörum, sem fluttar eru úr landi í skip til sendingar. Einnig ber afgreiðslan ábyrgð á hafnargjöldum á vörum þeim, er í land eru fluttar og hún afhendir móttakanda áður en hann hefur greitt hafnarsjóði þau gjöld, er greiða ber.

Ef skip eða bátur hefur farminn ekki skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjalds.

21. gr.

Öll vörugjöld falla í gjalddaga við fermingu eða affermingu varanna.

XII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

22. gr.

Öll gjöld, samkvæmt þessari reglugerð, má taka lögtaki.

23. gr.

Um skaðabótaskyldu út af skemmdum á mannvirkjum hafnarinnar, fer eftir almennum fyrirmælum.

24. gr.

Brot gegn reglugerð þessari, varða sektum allt að 25 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektir renni í hafnarsjóð.

25. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari, skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Borgarfjörð í Norður-Múlasýslu nr. 15, 31. janúar 1947, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

19. apríl 1968. Nr. 116.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 146 1. júlí 1964, um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Vopnafjarðarkauptún, nr. 33 25. febrúar 1949.

1. gr.

Kaflar A og B í 4. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

A. Gjald fyrir aðfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, áburður og fóðurvörur, kornvörur, garðávextir, sykur, vikursteinn og vikurplötur.
2. flokkur: Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
Málningarvörur, eldfastur leir, járn og stálvörur, krít, sódi, þakpappi, asbest, baðlyf, sápuvörur, veiðarfæri, pappír, strigavörur, rúðugler, segldúkur, tvistur, matvara ótalin annars staðar.
3. flokkur: Gjald kr. 4.00 fyrir hver 100 kg:
Gasolía, benzín, brennsluolíur, smurolía, ljósaolía.
4. flokkur: Gjald kr. 8.00 fyrir hver 100 kg:
Kaffi, kakó, te, brauðvörur, jurtafeiti, smjörlíki, ávextir, leirvörur, bækur, niðursuðuvörur eldspýtur, leðurvörur, togleðurvörur, lyfjavörur, vefnaðarvörur, linoleum, gólf- og veggflísar, rafmagnsvörur og efni.
5. flokkur: Gjald kr. 20.00 fyrir hver 100 kg:
Glervörur, glysvarningur, sælgætisvörur, öl, gosdrykkir, tóbaksvörur, áfengi, sportvörur.
6. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Timbur, tunnuefni og aðrar líkar vörur.
7. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir hvert teningsfet:
Húsmunir og hljóðfæri.
8. flokkur: Gjald kr. 3.00 á hverja tunnu:
Tómar tunnur.

9. flokkur: Gjald á hvert stykki:

Kindur og loðdýr, hvert stk.	kr.	5.00
Stórgripir, hvert stk.	—	10.00
Reiðhjól, hvert stk.	—	5.00
Reiðhjól, vélknúin, hvert stk.	—	10.00
Dráttarvélar, hvert stk.	—	100.00
Jeppar og fólksbifreiðar, hvert stk.	—	150.00
Vörubifreiðir, hvert stk.	—	200.00
Vinnuvélar, stórvirkar, hvert stk.	—	250.00
Bátar, opnir, hvert stk.	—	150.00

10. flokkur: Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
Allar vörur ótaldar annars staðar.

B. Gjald fyrir brottfluttar vörur.

1. flokkur: Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
Fiskur í hvers konar ástandi, síldar- og fiskimjöl, lýsi, kjöt, sjávarafurðir ótaldar annars staðar, mör, tólg, gærur, húðir, ull, ullarvörur, dúnn og fiður.
2. flokkur: Gjald kr. 5.00 fyrir hverja tunnu:
Síld, garnir, hrogn, kjöt í tunnum.
3. flokkur: Minnsta gjald kr. 3.00 fyrir hvert stykki, þótt vörur flokkist undir brottfluttar vörur til staðarins, eða vörur flokkaðar undir aðfluttarvörur flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið.

2. gr.

Í stað kr. 0.75 í 3. flokki 5. greinar reglugerðarinnar komi kr. 1.00.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl 1967, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

Nr. 117. 19. apríl 1968.

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Akraneshöfn, nr. 24 4. febrúar 1963.

1. gr.

2. málsgr. 17. greinar orðist þannig:

Ekkert íslenzkt skip, sem er stærra en 100 brúttórúmlestir, og ekkert erlent skip má fara inn í höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té.

2. gr.

39. grein orðist þannig:

Við útreikning hafnargjalda af skipum, skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum.

Hafnargjöld greiðast af hæstu rúmlestatölu skipsins meðan það stendur við í höfninni.

3. gr.

41. grein orðist þannig:

a. Skip, sem heima eiga á Akranesi og minni eru en 20 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, kr. 14.00 fyrir hverja brúttórúmlest. Sama gjald greiða og geymsluskip, þótt stærri séu en 20 brúttórúmlestir. Undanþágu frá þessu getur hafnarstjóri veitt smábátum, sem greiða ekki bryggjugjald.

b. Flóabáturinn Reykjavík — Akranes skal greiða lestagjald einu sinni á ári kr. 120.00 af hverri brúttórúmlest.

c. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini, sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna og skip þau, sem um getur í staflið d. þessarar greinar skulu greiða kr. 1.00 fyrir hverja brúttórúmlest. Innlend fiskiskip skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftar en einu sinni í mánuði en strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun greiða hálft gjald.

d. Skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á skipi greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi vörur. Sama gildir um skip, sem leita hafnar til þess að rétta áttavita, fá skipshafnir eða leggja á land sjúka menn eða látna. Gjalddagi lestagjalds skv. a. og b. lið þessarar greinar skal vera 1. marz ár hvert. Annars er lestagjaldið þegar fallið í gjalddaga, er skipið hefur varpað akkerum á hafnarsvæðinu, eða lagzt að bryggju.

4. gr.

42. gr. orðist þannig:

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald skulu samtímis greiða vitagjald kr. 0.15 fyrir hverja brúttórúmlest, þó aldrei lægri en kr. 50.00.

5. gr.

43. grein orðist þannig:

Hvert skip eða bátur, sem leggst við hafnarbryggjur skal greiða bryggjugjald af brúttórúmlest skipsins. Gjald þetta skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, kr. 0.50 af hverri rúmlest þó aldrei minna en kr. 50.00 fyrir hvern sólarhring. Herskip, varðskip og flóabáturinn Reykjavík — Akranes eru undanþegnir gjaldi þessu.

6. gr.

44. grein orðist þannig:

Skip minni en 20 rúmlestir brúttó skulu greiða bryggjugjald kr. 15.00 fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring.

7. gr.

45. grein orðist þannig:

Fyrir að leggja skipi í fjöru í eign hafnarsjóðs til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða kr. 1.00 af hverri brúttórúmlest skipsins, þó aldrei minna en kr. 100.00.

8. gr.

47. grein orðist þannig:

Öll skip, sem skv. 17. gr. eru skyld til þess að taka hafnsögumann skulu ætíð greiða hafnsögugjald, er þau koma til hafnarinnar, hvort sem þau taka hafnsögumann eða ekki.

9. gr.

48. grein orðist þannig:

Innlend fiskiskip, svo og herskip og skemmtiferðaskip eru undanþegin hafnsögugjaldinu nema þau noti hafnsögumann.

10. gr.

49. grein orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd skv. eftirfarandi gjaldskrá.

a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar kr. 500.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.25 fyrir hverja brúttórúmlest.
b. Fyrir leiðsögu frá höfninni kr. 400.00 fyrir hvert skip, auk kr. 0.80 fyrir hverja brúttórúmlest.
c. Fyrir leiðsögu um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr innri höfninni greiðist kr. 250.00 fyrir hvert skip, auk kr. 0.40 fyrir brúttórúmlest.
d. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald skv. 47. gr. greiða kr. 100.00 í hafnsögusjóð.

11. gr.

55. grein orðist þannig:

1. flokkur: Gjald kr. 10.00 fyrir hvert tonn.
   Ís, nýr fiskur, afli fluttur á land, (loðna þó aðeins kr. 6.00), mjólk.
2. flokkur: Gjald kr. 30.00 fyrir hvern rúmmetra.
   Trjáviður og aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli, þar með talin húsgögn, kork, vikurplötur, tómir ísfiskkassar.
3. flokkur: Gjald kr. 1.70 hvert stykki og kr. 17.00 hvert tonn. Síldar og gotutunnur og aðrar líkar tómar tunnur, endursendar umbúðir og kassar, kornvörur, sykur, smjör, smjörlíki, áburður, hey, beita, laus vikur, gips, salt, kol.
4. flokkur: Gjald kr. 30.00 fyrir hvert tonn.
   Saltfiskur óverkaður, laus og pakkaður, ísfiskur, freðsíld og frosinn fiskur, laus og í kössum, nýr fluttur úr landi.
5. flokkur: Gjald kr. 34.00 fyrir hvert tonn.
   Blý, eldfastur leir, járnrör, smíðajárn, saumur, akkeri, keðjur, girðingarjárn, fisklínur, kaðall, hessian, mótorar, vélahlutir, fisk- og síldarmjöl, sement og pappírspokar.
6. flokkur: Gjald kr. 40.00 fyrir hvert tonn.
   Harðfiskur, sundmagi, saltfiskur verkaður, niðursoðnar fiskafurðir, fiskflök ný og frosin, lýsi, hvalkjöt og reyktur fiskur.
7. flokkur: Gjald kr. 4.70 fyrir hvert stykki:
   Sauðfé, tómar stáltunnur, lýsis- og smurolíuföt, gotutunnur og síldartunnur fullar, öl- og gosdrykkjakassar, fullir.
8. flokkur: Gjald kr. 54.00 fyrir hvert tonn:
   Brennsluolíur og benzín (laus í geymi).
9. flokkur: Gjald kr. 8.50 fyrir hvert stykki:
   Lýsisföt, smurnings- og steinolíuföt, full.

10. flokkur: Gjald kr. 40.00 fyrir hver 100 kg:
Dúnn, fiður, glysvarningur, og þess háttar léttar vörur, sælgætisvörur, glervörur, leðurvörur og leikföng.
11. flokkur: Gjald kr. 100.00 fyrir hvert tonn:
Allar aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir þyngd og ekki heyra undir aðra flokka.
12. flokkur: Gjald kr. 80.00 fyrir hver 100 kg:
Tóbaksvörur, vín og vínandi.
13. flokkur: Gjald kr. 25.00 fyrir hvert stykki:
Mótorhjól, hross, nautgripir hljóðfæri, kæliskápur, þvottavélar og heyvinnuvélar.

12. gr.

70. grein orðist þannig:
Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 25 000.00, nema þyngri refsing liggi við eftir almennum lögum. Sektir renna í hafnarsjóð.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

19. apríl 1968. Nr. 118.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Djúpavogskauptún, nr. 90 26. marz 1947.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:
Djúpavogshöfn tekur yfir Djúpavog, Ytri- og Innri-Gleiðuvík sunnan línu, er hugsast dregin úr Svartaskeri að austan í Æðarstein að vestan.

2. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:
Að loknum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Búlandshrepps kjósa þrjá menn í hafnarnefnd og þrjá menn til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar þeirrar, er hana kýs. Hafnarnefnd sér um, að reglugerð hafnarinnar sé hlýtt. Hún leggur fyrir hreppsnefnd tillögur sínar um úrbætur og nýsmíði á vegum hafnarinnar, sér um viðhald og endurbætur á hafnarmannvirkjum og stjórnar framkvæmdum í því sambandi. Oddviti hreppsnefndar sér um innheimtu gjald þeirra, sem reglugerð þessi kveður á um. Hann sér og um allar fjárreiður hafnarinnar og reikningshald fyrir hönd hreppsnefndar.

3. gr.

8. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

TEKJUR LENDINGARBÓTASJÓÐS.

A. Lestagjald.

a. Skip og þilfarsbátar, heimilisföst í Djúpavogskauptúni, greiði lestagjald einu sinni árlega, kr. 15.00 fyrir hverja brúttó rúmlest, þó aldrei lægri upphæð en kr. 300.00. Opnir bátar greiði kr. 100.00 á ári.

b. Hvert skip, sem til hafnarinnar kemur og fermir þar eða affermir, greiði í hvert sinn kr. 0.60 fyrir hverja brúttó rúmlest. Skip, sem til hafnarinnar koma samkvæmt fastri áætlun greiði þó þetta gjald aðeins einu sinni á ári og þá í fyrsta sinn, sem þau koma á því ári.

B. Vörugjald.

1. flokkur: Gjald kr. 0.80 fyrir hver 100 kg:
Hvers konar sjávarafli, lagður á land af fiskiskipum.
2. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, ís.
3. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Olíur og benzín í lausu máli og tunnum.
4. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Landbúnaðar- og sjávarafurðir, korn- og fóðurvörur, sykur og tilbúinn áburður.
5. flokkur: Gjald kr. 3.50 fyrir hver 100 kg:
Byggingavörur, girðingaefni, útgerðarvörur, smurningsolíur í smærri umbúðum og umbúðir um landbúnaðar- og sjávarafurðir.
6. flokkur: Gjald kr. 10.00 fyrir hver 100 kg:
Nýlenduvörur, niðursuðuvörur, ávextir og önnur matvara, hreinlætisvörur, búsáhöld, vefnaðarvörur og tilbúinn fatnaður, vélknúin tæki og hvers konar vélar, verkfæri og áhöld, ásamt varahlutum til þeirra.
7. flokkur: Gjald kr. 20.00 fyrir hver 100 kg:
Sælgæti, öl og gosdrykkir, hljóðfæri, snyrtivörur, sportvörur og allar aðrar vörur, sem greiða skal fyrir eftir þyngd og ekki eru taldar í öðrum flokkum.
8. flokkur: Gjald kr. 0.60 fyrir hvert teningsfet:
Timbur, kork og önnur einangrunarefni.
9. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Húsgögn og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmtaki.
10. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver tunna:
Saltsíld, saltkjöt og garnir.
11. flokkur: Gjald kr. 1.00 hvert stykki:
Tómar tunnur.
12. flokkur: Gjald kr. 1.50 hvert stykki:
Endursendir öl- og gosdrykkjakassar og aðrar tómar umbúðir.

4. gr.

Síðasta málsgrein níundu greinar falli niður.

5. gr.

10. gr. orðist þannig:

A. Bryggjugjald:

Hvert það skip, sem leggst að bryggju Lendingarbótasjóðs eða að öðru skipi, sem við hana er bundið, greiði fyrir það gjald, sem hér segir:

a. Öll aðkomuskip og bátar greiði kr. 0.60 fyrir hverja nettó rúmlest, þó aldrei lægri upphæð en kr. 15.00.
Bryggjugjald reiknast fyrir hverjar 24 stundir eða brot úr þeim.

b. Bátar, heimilisfastir í Djúpavogskauptúni, greiði kr. 5.00 fyrir hverja nettó rúmlest einu sinni á ári, þó aldrei lægri upphæð en kr. 100.00.

B. Vatnsgjald.

Fyrir vatn til skipa og báta greiðist gjald, sem hreppsnefnd ákveður.

6. gr.

15. gr. orðist þannig:

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skips, skal skips- eða farmeigandi láta ræsta bryggjur og annað það af tækjum hafnarinnar, sem notað hefur verið. Farist það fyrir skal hafnarnefnd sjá um, að ræsting fari fram á kostnað skips- eða farmeigenda.

Til sérstakrar notkunar á bryggjum, uppfyllingu, geymsluhúsum og landi hafnarinnar, svo sem til fiskaðgerðar, síldarsöltunar, geymslu sjávarafla eða annars varnings, skal leitað leyfis hafnarnefndar, enda komi greiðsla fyrir, sem um kann að semjast hverju sinni.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl 1967, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

19. apríl 1968. Nr. 119.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Höfðakaupstað, nr. 94 21. ágúst 1961.

1. gr.

31. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Vörugjaldskrá:

1. flokkur: Gjald kr. 2.00 hver 100 kg:
Kol, koks, salt, sement, áburður, saltfiskur, verkaður fiskur, hraðfrystur fiskur, fiskimjöl, síldarmjöl, hrogn, söltuð þunnildi, fiskroð, skreið.

2. flokkur: Gjald kr. 2.00 hver 100 kg:
Kornvara, sykur, garðávextir, mjólk, hey, fóðurvörur, útlendar, gærur, freðsíld.
3. flokkur: Gjald kr. 2.00 hver 100 kg:
Vikursteinn, asbestplötur, plötujárn, stangajárn, vatnspípur, efni til múrhúðunar og byggingarefni, annað en trjáviður og ekki annars staðar talið, girðingarnet og girðingarefni.
4. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
Smurningsolíur, lýsi, veiðarfæri og efni í þau, fiskumbúðir, pokar, hessian, herpinætur, kaðlar, leirvörur, pottar, balar, blikkfötur o. þ. h., kjöt, ull, mör, tólg.
5. flokkur: Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Bílar, bátavélar, landbúnaðarvélar, vélahlutir, gler, miðstöðvar, gólfdúkur, saumur, málningavörur, alls konar, pappírsvörur, alls konar, krossviður, smjör, smjörlíki, jurtafeiti, sápa, þvottaduft og aðrar hreinlætisvörur.
6. flokkur: Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
Kaffi, kaffibætir, kex og aðrar brauðvörur, ávextir, nýir og þurrkaðir, niðursuðuvörur, súkkulaði, kakaó, sælgætisvörur, öl og gosdrykkir.
7. flokkur: Gjald kr. 1.00 hver 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófatnaður, tóbaksvörur og allar aðrar vörur reiknaðar eftir þyngd og ekki annars staðar taldar.
8. flokkur: Gjald 10.00 kr. hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar, baðker.
9. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
Ísvarinn fiskur.
10. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hverja tunnu af saltsíld og hvers konar sjávarafurðum í tunnum. Af hálftunnum reiknast kr. 1.00.
11. flokkur: Gjald kr. 1.00: Tómar tunnur.
12. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Timbur og allar aðrar vörur reiknaðar eftir rúmmáli.
13. flokkur: Gjald kr. 10.00 hver gripur eða kind:
Stórgripir, sauðfé.
14. flokkur: Gjald kr. 6.00 hver 100 kg:
Brennsluolíur, benzín.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum er kr. 2.00.

2. gr.

2. málsgrein 32. greinar reglugerðarinnar orðist þannig:
Af hverju máli síldar greiðist kr. 1.00.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Hrísey, nr. 34 14. marz 1958.

1. gr.

VI. kafli orðist þannig:

Hafnargjöld.

15. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjöld í hvert skipti, sem þau koma til hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist hafnargjald af brúttó-rúmlestatali skips, talið í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

16. gr.

a. Skip og bátar, sem eru eign manna búsettra í Hrísey, eða eru gerðir út þaðan, að minnsta kosti um tveggja mánaða tíma, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, sem hér segir:
   Opnir bátar greiði lágmarksgjald kr. 150.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja rúmlest.
   Þilfarsbátar greiði lágmarksgjald kr. 300.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja rúmlest.
b. Fiskiskip greiði í hafnargjald kr. 2.00 af hverri rúmlest, en þó ekki meira en kr. 15.00 á ári af hverri rúmlest.
c. Strandferðaskip, sem einungis eru í innanlandssiglingum, greiði í hafnargjald kr. 1.00 af hverri rúmlest, en þó ekki meira en kr. 10.00 á ári af hverri rúmlest.
d. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, greiði í hafnargjald kr. 1.50 af hverri rúmlest. Undanþegin hafnargjaldi eru þó herskip, varðskip og björgunarskip, skemmtiferðaskip, rannsóknarskip og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda.

2. gr.

VII. og VIII. kafli reglugerðarinnar falli niður og breytist röð eftirfarandi kafla og greina í samræmi við það.

3. gr.

21. gr. sem verður 19. gr. breytist þannig:

1. flokkur: Gjald kr. 2.50 hver 100 kg: Kol, koks og salt.
2. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
   Kornvara, fóðurvara í sekkjum, garðávextir, mjólk, hey, áburður og sement.
3. flokkur: Gjald kr. 4.00 á hver 100 kg:
   Olíur, benzín, smurolíur, lýsi, veiðarfæri og efni í þau, fiskumbúðir, pokar, hessían, herpinætur, kaðlar, ull, mör, tólg, kolsýra og gærur.
4. flokkur: Gjald kr. 4.50 hver 100 kg:
   Saltfiskur, verkaður fiskur, hraðfrystur fiskur, fiskimjöl, síldarmjöl, hrogn, söltuð þunnildi, fiskroð, skreið, freðsíld.
5. flokkur: Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
   Vikursteinn, asbestplötur, plötujárn, stangajárn, vatnspípur, efni til múrhúðunar, byggingarefni, annað en trjáviður, ekki annars staðar talið, girðingarnet, og girðingarefni, jarðstrengir.

6. flokkur: Gjald kr. 6.00 hver 100 kg:
Bílar, bátavélar, landbúnaðarvélar, vélahlutir, gler, miðstöðvar, gólfdúkar, saumur, málningarvörur alls konar, pappírsvörur alls konar, krossviður, smjör, smjörlíki, jurtafeiti, sápur, þvottaefni og aðrar hreinlætisvörur, járnvörur, handverkfæri, leirvörur, pottar, balar og þess háttar.
7. flokkur: Gjald kr. 1.50 hver 10 kg:
Kaffi, kaffibætir, kex, aðrar brauðvörur, ávextir, nýir og þurrkaðir, niðursuðuvörur, súkkulaði, sælgætisvörur, öl og gosdrykkir.
8. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófatnaður, tóbaksvörur og allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd og eru ekki annars staðar taldar, filmur, bækur, lyf.
9. flokkur: Gjald kr. 15.00 hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar, baðker.
10. flokkur: Gjald kr. 1.50 hver 100 kg: Ísvarinn fiskur.
11. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hverja tunnu af saltsíld og hvers konar sjávarafurðum. Af hálftunnum reiknast kr. 1.75.
12. flokkur: Tómar tunnur eftir stærð kr. 1.00, 1.50 og 2.00 hvert stykki.
13. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Timbur og allar aðrar vörur, reiknaðar eftir rúmmáli.
14. flokkur: Gjald kr. 20.00 hver stórgripur og kr. 5.00 hver kind.
15. flokkur: Gjald kr. 3.00 hvert tonn, möl og sandur.

4. gr.

22. gr. sem verður 20. gr. orðist þannig:

Af heildarafla skipa greiðast kr. 10.00 af hverri rúmlest fiskjar, slægðum með haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema af síld. Af hverri tunnu eða máli síldar greiðast kr. 0.75. Kaupandi eða vinnsluaðili, eða hver sá er verkar aflann, innheimtir gjaldið og er ábyrgur fyrir greiðslu þess til hafnarsjóðs Hríseyjar, þótt hann innheimti það ekki hjá innleggjanda.

Gjaldið er kræft um leið og afla er landað.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl 1967, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 121. 24. apríl 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Skútustaðahreppi, Suður-Þingeyjarsýslu.

Fasteignaskatt í Skútustaðahreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 24. apríl 1968.

Magnús Jónsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

23. apríl 1968. Nr. 122.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 78/1967, um íbúðabyggingar ríkisins og Reykjavíkurborgar.

1. gr.

19. gr. orðist svo:

Enginn, sem eignazt hefur íbúð, samkvæmt 18. gr. má selja hana nema Húsnæðismálastofnun ríkisins hafi áður hafnað forkaupsrétti og ekki framleigja nema með leyfi stofnunarinnar.

Söluverð slíkrar íbúðar má ekki vera hærra en kaupverð hennar, að viðbættri verðhækkun, sem samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar hefur orðið á þeim hluta kostnaðarverðs íbúðarinnar, sem fallið hefur í gjalddaga og verið greiddur, þegar forkaupsréttar er neytt. Enn fremur skal bæta virðingarverði þeirra endurbóta, sem á sama tíma hafa verið gerðar, og draga frá hæfilega fyrningu, hvort tveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Ef maður hefur átt íbúðina í 10 ár, má hann að auki njóta verðhækkunar, sem svarar helmingi af eftirstöðvum lánsins, þegar sala fer fram. Ef maður hefur átt íbúðina í 20 ár, má hann njóta verðhækkunar á verði allrar íbúðarinnar, ef hann greiðir eftirstöðvar lánsins að fullu.

2. gr.

20. gr. orðist svo:

Nú er íbúð, sem keypt hefur verið, samkvæmt 18. gr., seld á nauðungaruppboði, samkvæmt lögum nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð, og getur Húsnæðismálastofnunin þá neytt forkaupsréttar síns og krafizt þess á uppboðsþingi, að eignin verði lögð stofnuninni út til eignar á því verði, sem hæst hefur verið boðið í eignina, eða á söluverði samkvæmt 19. gr., ef það er lægra en hæsta boð. Söluverð þetta skal ákveða áður en liðinn er sá frestur, sem uppboðshaldari hefur, samkvæmt uppboðsskilmálum, til samþykkis eða synjunar á boði, enda veiti uppboðshaldari stofnuninni hæfilegan frest til þess að fá ákvörðun um söluverðið.

Að fengnu afsali samkvæmt þessu ákvæði skal afmá í veðmálabókum veðbönd og höft á eigninni samkvæmt 36. gr. laga nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð.

3. gr.

21. gr. orðist svo:

Nú hefur Húsnæðismálastofnun ríkisins fallið frá kauprétti sínum á íbúð, samkvæmt 19. gr., og er þá kaupréttur stofnunarinnar á þeirri íbúð endanlega niður fallinn. Sama gildir ef stofnunin neytir ekki kaupréttar síns við nauðungaruppboð samkvæmt 20. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 1. gr. laga nr. 97 22. des. 1965 um breyting á lögum nr. 19 10. maí 1965, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, sbr. lög frá 8. apríl 1968 um breyting á sömu lögum, öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 23. apríl 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 123. 19. apríl 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 170/1963, um notkun pósts.

16. gr. 3. liður orðist svo:

Þegar senda á slíkar sendingar til útbýtingar, skal leita samninga við póst- og símamálastjórnina þar um. Heimilt er að veita afslátt af venjulegu burðargjaldi þó aldrei yfir 10% eftir því sem um semst. Sendingarnar eru ekki frímerktar, en burðargjaldið er greitt í reiðu fé gegn kvittun.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 26. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi þegar í stað.

Póst- og símamálaráðherra, 19. apríl 1968.

Ingólfur Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 124. 24. apríl 1968.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 155 1. sept. 1957, um útrýmingu heilsuspillandi íbúða.

Stafliður a í 2. mgr. 5. gr. hljóði svo:

Enginn, sem eignazt hefur íbúð, samkvæmt þessari mgr., má selja hana, nema Húsnæðismálastofnun ríkisins hafi áður hafnað forkaupsrétti, og ekki framlengja nema með leyfi stofnunarinnar. Söluverð slíkrar íbúðar má ekki vera hærra en kaupverð hennar, að viðbættri verðhækkun, sem samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar hefur orðið á þeim hluta kostnaðarverð íbúðarinnar, sem fallið hefur í gjalddaga og verið greiddur, þegar forkaupsréttar er neytt. Enn fremur skal bæta við virðingarverði þeirra endurbóta, sem á sama tíma hafa verið gerðar, og draga frá hæfilega fyrningu, hvort tveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Ef maður hefur átt íbúðina í 10 ár, má hann að auki njóta verðhækkunar, sem svarar helmingi af eftirstöðvum byggingarlánsins, enda greiði hann upp helming af eftirstöðvum lánsins, þegar sala fer fram. En hafi maður átt íbúðina í 20 ár, má hann njóta verðhækkunar á verði allrar íbúðarinnar, ef hann greiðir eftirstöðvar lánsins að fullu. Nú er íbúð, sem keypt hefur verið samkvæmt þessari mgr., seld á nauðungaruppboði, skv. lögum nr. 57 25. maí 1949 um nauðungaruppboð og getur Húsnæðismálastofnunin þá neytt forkaupsréttar síns og krafizt þess á uppboðsþingi, að eignin verði lögð stofnuninni út til eignar á því verði, sem hæst hefur verið boðið í eignina, eða á söluverði

samkvæmt þessari mgr., ef það er lægra en hæsta boð. Söluverð þetta skal ákveða áður en liðinn er sá frestur, sem uppboðshaldari hefur, samkvæmt uppboðsskilmálum, til samþykkis eða synjunar á boði, enda veiti uppboðshaldar stofnuninni hæfilegan frest til þess að fá ákvörðun um söluverðið. Að fengnu afsali samkvæmt þessu ákvæði skal afmá í veðmálabókum veðbönd og höft á eigninni samkvæmt 36. gr. laga nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 19 10. maí 1965, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, sbr. lög frá 8. apríl 1968 um breyting á þeim lögum öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 24. apríl 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

8. maí 1968. Nr. 125.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Hítarár.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Hítarár. Heimili þess og varnarþing er Kolbeinsstaðahreppur og Hraunhreppur.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Hítarár, en þær eru: Hítarnes, Hítarneskot, Krossholt, Flesjustaðir, Brúarhraun, Moldbrekka, Hróbjargastaðir og Vellir, afréttarland Hraunhrepps, Hítardalur, Helgastaðir og Múlasel, Svarfhóll, Staðarhraun, Melur, Brúarfoss, Lækjarbugur, Skiphylur, Litli-Kálfalækur og Akrar I, II og III.

Til vatnasvæðisins teljast, auk Hítarár, öll þau straumvötn, sem farveg eiga til hennar, svo og Hítarvatn og aðrennslisár þess.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu og ráðstafa því í samræmi við það, sem aðalfundur ákveður hverju sinni. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl, þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár og hinn eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig, að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma,

og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum og fjárreiðum félagsins.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í marz eða apríl mánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins, og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipta niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 8. maí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 126. 13. maí 1968.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Hofsár í Vopnafirði.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Hofsár. Heimili þess og varnarþing er Vopnafjörður.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Hofsá og Sunnudalsá, en þær eru: Syðri-Vík, Skjaldþingsstaðir, Rauðhólar, Svínabakkar, Engihlíð, Refsstaður I, II og III, Egilsstaðir, Hrappsstaðir I og II, Hofteigur, Hagi, Guðmundarstaðir, Sunnudalur, Sunnuhlíð, Sírreksstaðir, Þorbrandsstaðir I og II, Einarsstaðir, Foss, Bustarfell I og II, Teigur, Hof, Deildarfell, Fell, Ásbrandsstaðir I og II, og Vatnsdalsgerði.

3. gr.

Verkefni félagsins er: Að viðhalda góðri fiskigengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangveiði.

Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi, og til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl, þannig að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram.

Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu nema sérstök forföll hendi, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár eða lengur.

Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn þannig, að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar.

Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið sé veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í septembermánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga og úrskurðar stjórnin um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53 frá 1957.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 13. maí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

um umferð í Bolungarvík.

Samkvæmt ályktun hreppsnefndar Hólshrepps, N-Ísafjarðarsýslu og með tilvísun til 65. gr. l. nr. 26/1958, hefur eftirfarandi verið ákveðið.

Frá og með 26. maí 1968 skulu eftirfarandi götur teljast aðalbrautir:

1. Þuríðarbraut.
2. Aðalstræti.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Bolungarvík, 2. maí 1968.

Hafsteinn Hafsteinsson.

Nr. 128. 2. maí 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Skólasjóð Menntaskólans á Akureyri, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 2. maí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Skólasjóð Menntaskólans á Akureyri.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Skólasjóður Menntaskólans á Akureyri, og skal honum varið skólanum til eflingar.

2. gr.

Nemendur skólans skulu greiða árlegt gjald í sjóðinn eftir því sem kennarafundur ákveður hverju sinni. Gjald þetta innheimtist með öðrum skólagjöldum fyrsta vetrardag ár hvert.

3. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í tryggri lánastofnun, vel tryggðum verðbréfum eða á annan öruggan hátt.

4. gr.

Skólameistari er sjóðvörður og annast innheimtu og reikningshald, hann ákveður og einstakar fjárveitingar úr sjóðnum. Reikningar sjóðsins verði endurskoðaðir af Ríkisendurskoðun eins og aðrir reikningar skólans.

5. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Kennarafundur úrskurðar árlega samkvæmt tillögum skólameistara, hve miklum hluta af árstekjum sjóðsins skuli á ári hverju vera heimilt að verja samkvæmt tilgangi hans. Tekjuafgangur hvers árs leggst við höfuðstólinn.

6. gr.

Tekjum sjóðsins skal varið til að fegra og prýða húsakynni skólans, til verðlauna handa nemendum, til að standa straum af gestamóttöku (fyrirlesara og heiðursboðsgesta), svo og til hvers, er gera má skólavistina fjölbreytilegri og meira aðlaðandi fyrir nemendur, og til þess að skólinn fái sem bezt rækt menningarhlutverk sitt.

7. gr.

Með þessari skipulagsskrá er Skipulagsskrá fyrir Skólasjóð Gagnfræðaskólans á Akureyri, staðfest 14. maí 1910, úr gildi numin.

2. maí 1968. Nr. 129.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá um Minningarsjóð Kjartans B. Kjartanssonar, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum, af dómsmálaráðherra, 2. maí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um Minningarsjóð Kjartans B. Kjartanssonar.

Kjartan Birgir Kjartansson, f. 15. 1. 1932, d. 3. 5. 1966, var aðstoðarlæknir við Kleppsspítalann, er hann lézt, og ætlaði hann sér að ljúka sérnámi í geðlækningum. Foreldrar hans, Jóna Ingvarsdóttir og Kjartan J. Jóhannsson héraðslæknir, gengust fyrir stofnun þessa minningarsjóðs um áramótin 1966—1967, og var tilkynnt um sjóðsstofnunina á aðalfundi Geðverndarfélags Íslands hinn 25. apríl 1967.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Kjartans B. Kjartanssonar. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Höfuðstóll sjóðsins er krónur 25 000.00 — tuttugu og fimm þúsund 00/100 krónur —.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita námsstyrki til þeirra, sem leggja í framhaldsnám vegna geðverndarstarfa eða meðferðar geðsjúkra, svo sem lækna, hjúkrunarkvenna, félagsráðgjafa, sálfræðinga og sjúkravinnukennara.

Sjóðsstjórn er heimilt að færa út og breyta starfssviði sjóðsins, ef ástæða þykir til.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Kjartan J. Jóhannsson héraðslæknir, sem er formaður, meðan hann lifir, prófessorinn í geðlækningum við Háskóla Íslands, og einn maður, er stjórn Geðverndarfélags Íslands velur. Er Kjartan Jóhannsson fellur frá, skal landlæknir skipa formann sjóðsstjórnarinnar. Sjóðsstjórn skal annast úthlutun úr sjóðnum. Hún heldur gerðabók um sjóðinn, reikninga hans og annað, er varðar hag hans og starf.

5. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal birta endurskoðaða reikninga sjóðsins í tímariti Geðverndarfélagsins. Endurskoðendur Geðverndarfélagsins endurskoða reikninga sjóðsins.

6. gr.

Tekjur sjóðsins skulu vera vextir af höfuðstól, gjafir og önnur tillög, sem sjóðnum kunna að berast. Skipulagsskrá sjóðsins má breyta með einróma samþykkt stjórnar hans.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 4. apríl 1968.

Nr. 130. 3. maí 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Guðbjargar Hafstað, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 3. maí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Guðbjargar Hafstað.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Guðbjargar Hafstað.

Heimili hans og varnarþing er að Varmalandi, Stafholtstungnahreppi, Mýrasýslu.

Sjóðurinn er stofnaður af skólasystrum Guðbjargar Hafstað í Húsmæðrakennaraskóla Íslands, brautskráðum 1952.

Guðbjörg Hafstað var fædd 25. júní 1928 og lézt 3. júlí 1966.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að kaupa listaverk handa Húsmæðraskólanum að Varmalandi.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 15 000.00 og má ekki skerða þann höfuðstól.

Tekjur sjóðsins eru minningargjafir og aðrar gjafir. Fé sjóðsins skal ávaxtað í sparisjóðsbókum og verðbréfum með ríkisábyrgð.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Reikningarnir skulu endurskoðaðir á sama hátt og reikningar Húsmæðraskólans að Varmalandi.

4. gr.

Stjórn sjóðsins er skipuð þremur mönnum. Formaður stjórnar er skólastjóri Húsmæðraskólans að Varmalandi. Meðstjórnendur skulu valdir þannig, að skólasystur Guðbjargar Hafstað skiptast á að sitja í stjórninni eitt ár í senn eftir stafrófsröð, meðan þeirra nýtur við, en að því loknu skólastjóri Húsmæðrakennaraskóla Íslands, sem jafnframt hefur heimild til að skipa stjórnarmann í sinn stað. Hinn meðstjórandinn skal vera úr hópi systkina Guðbjargar Hafstað, valinn á sama hátt, og síðar úr hópi barna hennar, sem skiptast á að sitja í stjórninni, jafnóðum og þau verða fjárráða. Að því loknu skal formaður skólanefndar Húsmæðraskólans að Varmalandi skipa þetta sæti.

5. gr.

Stjórnin heldur fund a. m. k. einu sinni á ári og ákveður þá, hvaða listaverk skuli keypt, ef fé er fyrir hendi. Hafa skal, ef unnt er, samráð við sérfróðan mann um val listaverks og leita tillagna hans, áður en ákvörðun er tekin.

6. gr.

Leita skal staðfestingar dómsmálaráðuneytisins á skipulagsskrá þessari.

8. maí 1968. Nr. 131.

REGLUGERÐ

um notkun rotvarnarefna til geymslu á síld, loðnu og öðrum bræðslufiski.

1. gr.

Í verksmiðjum má ekki nota nitritefni (hrein efni eða blöndur) við geymslu á síld, loðnu og öðrum bræðslufiski, nema að fengnu leyfi Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins. Rannsóknastofnunin getur afturkallað slík leyfi fyrirvaralaust, ef notkunarreglum er ekki fylgt.

2. gr.

Leyfi til notkunar nitritefna verður því aðeins veitt, að verksmiðjan hafi í þjónustu sinni kunnáttumann, sem kann skil á notkun rotvarnarefna og getur auk þess framkvæmt nitritákvarðanir á hráefni og mjöli. Þá verður verksmiðjan einnig að hafa umráð yfir nauðsynlegum tækjum og áhöldum, sem nota þarf við skömmtun, töku sýnishorna og efnagreiningar.

3. gr.

Hráefni, sem unnið skal innan 5 daga frá löndun, er óheimilt að rotverja. Á tímabilinu frá 1. júní til 15. september ár hvert skal þó heimilt að rotverja hráefni, sem geymt skal lengur en þrjá daga frá löndun.

4. gr.

Natríum nitrit (hreint efni eða upplausn) má aldrei nota eitt sér til rotvarnar, heldur skal aðeins heimilt að nota blöndu, **sem inniheldur 12.5 kg nitrit og 25 kg formalin í 100 lítra vatnsupplausn.** Formalin eitt sér eða blandað vatni skal heimilt að nota til rotvarnar. Um heppilega skammta af ofanskráðri nitritblöndu gefur Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins út ráðleggingar a. m. k. árlega.

5. gr.

Hráefni (síld, loðna og annar bræðslufiskur) má aldrei innihalda meira en 0.15‰ nitrit, þegar það er unnið. Skylt er vinnslustjóra (verksmiðjustjóra) að sjá svo um að aldrei sé hafin vinnsla úr geymsluhólfi (þró, tanki o. s. frv.) fyrr en sýnishorn, tekið samkvæmt reglum Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins, reynist innihalda minna en 0.15‰ nitrit.

Bannað er að blanda saman rotvörðu og órotvörðu hráefni, nema nitrítinnihald þess rotvarða sé einnig minna en 0.15‰.

Ákvarða skal nitrit minnst tvisvar í viku í hverju nitritrotvöru geymsluhólfi, og skulu niðurstöður bókfærðar.

Nitritákvarðanir í soði skulu gerðar minnst einu sinni á sólarhring og skulu niðurstöður bókfærðar.

6. gr.

Í nýframleiddu mjöli má aldrei vera meira en 0.2‰ natriumnitrit.

Ef efnagreining leiðir í ljós, að ákveðið mjölmagn innihaldi meira en 0.2‰ natriumnitrit á framleiðsludegi, ber vinnslustjóra (verksmiðjustjóra) tafarlaust að tilkynna það Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins símleiðis.

Mjöl, sem inniheldur meira en 0.2‰ natriumnitrit verður að aðgreina og auðkenna sérstaklega í mjölhúsum og er bannað að ráðstafa því, nema með leyfi Rannsóknarstofnunar fiskiðnaðarins. Skal gera ráðstafanir til að fjarlægja nitritefni úr þessu mjöli, samkvæmt fyrirmælum, sem Rannsóknastofnunin gefur út.

7. gr.

Í öllum verksmiðjum, sem nota rotvarnarefni, er skylt að halda dagbækur eftir reglum, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins setur. Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins er heimill aðgangur að dagbókunum, og skoðun þeirra og getur krafizt að fá endurrit úr þeim hvenær sem er.

8. gr.

Í verksmiðjum, sem hafa óuppleyst natriumnitrit í vörzlum sínum, ber að geyma það í sérstökum læstum geymslum. Ef því verður við komið, skulu geymslur þessar vera eldtraustar.

Ekki mega óviðkomandi menn hafa aðgang að þeim.

9. gr.

Notkun nitritefna um borð í veiðiskipum er óheimil.

10. gr.

Í flutningaskipi má ekki nota nitritefni við geymslu á bræðslusíld, nema að fengnu leyfi Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins. Rannsóknastofnunin getur afturkallað slík leyfi fyrirvaralaust, ef notkunarreglum er ekki fylgt.

11. gr.

Leyfi til notkunar nitritefna um borð í flutningaskipi verður því aðeins veitt, að það hafi umráð yfir nauðsynlegum tækjum, sem nota þarf við skömmtun rotvarnarefnanna, og að skipið flytji einungis bræðslufisk á þeirri vertíð, er það notar nitritefni.

12. gr.

Í flutningaskipi, er notar ofangreint rotvarnarefni, er skylt að halda dagbók eftir reglum, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins setur, og skal afhenda verksmiðju þeirri, er tekur við farminum, afrit af dagbókinni, þar sem gerð er grein fyrir rotvörn farmsins.

13. gr.

Því aðeins er heimilt að landa nitritvörðum fiski til verksmiðju, að hún hafi leyfi til notkunar nitritefna.

14. gr.

Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins hefur á hendi eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

15. gr.

Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins getur breytt ákvæðunum um leyfilega nitritblöndu (sjá grein 4) eða bannað notkun nema ákveðinna skammta af þeim ef henni þykir við þurfa, og séu verksmiðjunum tilkynntar breytingar.

16. gr.

Atriði, sem varða meðferð og notkun rotvarnarefna og ekki eru ákvæði um í reglugerð þessari eða fyrirmælum, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins setur samkvæmt henni, skal bera undir úrskurð Rannsóknastofnunarinnar.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari eða fyrirmælum, sem sett kunna að verða samkvæmt henni, varða sviptingu leyfis til notkunar nitrits til rotvarnar og sektum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 92 3. maí 1935, um meðferð, verkun og útflutning á sjávarafurðum, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 161 4. júlí 1966 og nr. 97 6. júní 1967, um notkun rotvarnarefna til geymslu á síld, loðnu og öðrum bræðslufiski.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 8. maí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnl. E. Briem.

15. maí 1968. Nr. 132.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Lýtingsstaðahreppi, Skagafirði.

Fasteignaskatt í Lýtingsstaðahreppi skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. maí 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

16. maí 1968. Nr. 133.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Breiðdalshreppi í Suður-Múlasýslu.

Fasteignaskatt í Breiðdalshreppi, Suður-Múlasýslu skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. maí 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

Framleiðnisjóðs landbúnaðarins 1967.

Efnahagsreikningur 31. des. 1967.

Eignir:

1. Innstæða hjá Búnaðarbanka:			
a. Ráðstafað	kr.	4 000 000.00	
b. Óráðstafað	—	1 076 529.00	
			kr. 5 076 529.00
2. Skuldabréf fyrir lánum			— 4 400 000.00
			Kr. 9 476 529.00

Skuldir:

1. Skuldlaus eign	kr.	9 476 529.00
	Kr.	9 476 529.00

Rekstrarreikningur 1967.

Tekjur:

1. Lántökugjald	kr.	44 000.00
2. Vextir	—	401 529.00
3. Framlag ríkissjóðs	—	10 000 000.00
	Kr.	10 445 529.00

Gjöld:

1. Styrkir	kr.	850 000.00
2. Þóknun til Búnaðarbanka Íslands	—	44 000.00
3. Annar kostnaður	—	75 000.00
4. Yfirfært til næsta árs	—	9 476 529.00
	Kr.	10 445 529.00

Nr. 135.

REIKNINGUR

Bjargráðasjóðs Íslands.

Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1. Bjargráðasjóðsgjöld:			
a. Frá ríkissjóði	kr.	1 970 000.00	
b. Frá sveitarsjóðum	—	1 872 940.00	
			kr. 3 842 940.00
2. Vaxtatekjur:			
a. Séreignasjóðs	kr.	883 434.52	
b. Sameignarsjóðs	—	701 892.20	
			— 1 585 326.72
3. Lántökugjöld			— 171 610.00
4. Húsaleigugjöld			— 268 500.00
			Kr. 5 868 376.72

Gjöld:

1. Kostnaðarreikningur			kr.	666 070.72
2. Eftirgefin lán:				
a. 20% eftirgjafir óþl. 1955	kr.	13 700.00		
b. Eftirgefin A-lán	—	61 500.00		
			—	75 200.00
3. Eftirgefnir vextir af óþl. 1955			—	12 300.00
4. Styrkir:				
a. Heyflutningastyrkir	kr.	1 415 613.25		
b. Aðrir styrkir	—	115 000.00		
			—	1 530 613.25
5. Viðhald fasteignar			—	90 383.14
6. Afskriftarreikningur			—	22 784.52
7. Tekjuafgangur:				
a. Séreignasjóðs	kr.	1 819 904.52		
b. Sameignarsjóðs	—	1 651 120.57		
			—	3 471 025.09
			Kr.	5 868 376.72

Efnahagsreikningur.

Eignir:

1. Séreignasjóður sveitarfélaga:				
a. Innstæða frá fyrra ári	kr.	11 114 460.67		
b. Viðbót á árinu	—	1 819 904.52		
	Kr.	12 934 365.19		
b. ÷ Bráðab. lán sameignarsjóðs	—	4 000 000.00		
			kr.	8 934 365.19
2. Sameignarsjóður:				
a. Sjóðseign	kr.	2 900.64		
b. Hlaupareikningsinnstæða	—	736 626.02		
c. Sparisjóðsinnstæður	—	423 655.55		
d. Skuldabréfaeign	—	27 895 292.71		
e. Ógreiddir vextir í árslok	—	250 814.00		
f. Innbú og lausafé	—	214 810.71		
g. Fasteignareikningur	—	157 778.85		
h. Útistandandi húsaleiga	—	75 905.24		
i. Sjóðsmismunur	—	3 046.00		
			—	29 760 839.72
			Kr.	38 695 204.91

Skuldir:

1. Lán Jarðeignasjóðs			kr.	6 000 000.00
2. Geymslufjárreikningur			—	6 333.34
3. Stimpilgjöld			—	708.00
4. Höfuðstóll 1. jan. 1967	kr.	29 217 138.48		
5. Tekjuafgangur	—	3 471 025.09		
			—	32 688 163.57
			Kr.	38 695 204.91

Eignabreytingar sameignarsjóðs.

Innborganir:

1. Tekjuafgangur			kr. 1 651 120.57
2. Afborganir af lánum:			
a. Vaxtalánum	kr.	1 980 555.66	
b. Óþurrkalánum	—	257 962.50	
c. A-lánum	—	1 120 427.32	
			— 3 358 945.48
3. Skerðing eigna:			
a. Sparisjóðsinnstæður	kr.	2 669 209.89	
b. Útistandandi vextir	—	139 761.00	
c. Eftirgjöf lána	—	75 200.00	
d. Afskrift innbús	—	22 784.52	
			— 2 906 955.41
4. Aukning skulda:			
a. Lántökur	kr.	10 000 000.00	
b. Ógreitt stimpilgjöld	—	708.00	
			— 10 000 708.00
			Kr. 17 917 729.46

Útborganir:

1. Lánveitingar			kr. 17 161 000.00
2. Aukning eigna:			
a. Sjóðs	kr.	580.37	
b. Hlaupareikningsinnstæðu	—	670 493.85	
c. Innbús	—	9 750.00	
d. Útistandandi húsaleigu	—	75 905.24	
			— 756 729.46
			Kr. 17 917 729.46

Reykjavík, í janúar 1968.

Magnús E. Guðjónsson.

Nr. 136.

SAMVINNUBANKI ÍSLANDS HF.

Rekstursreikningur árið 1967.

Gjöld:

Rekstrarkostnaður	kr.	18 580 057.02
Vextir	—	33 038 280.82
Fyrningar	—	759 946.72
Lagt í varasjóð	—	150 268.67
	Kr.	52 528 553.23

Tekjur:

Vextir	kr.	46 307 904.47
Aðrar tekjur	—	6 220 648.76
	Kr.	52 528 553.23

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1967.

Eignir:

Skuldabréf fyrir lánum	kr.	71 691 893.89
Verðbréf	—	34 697 328.18
Víxlar	—	154 736 697.66
Lán í hlaupareikningi	—	156 135 205.86
Bundin innstæða í Seðlabanka	—	87 146 000.00
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	24 856 283.00
Húsbúnaður og innréttingar	—	9 188 600.00
Ógreiddar tekjur	—	8 619 236.18
Ýmsir skuldunautar	—	11 321 814.37
Aðrar eignir	—	10 217 506.87
Sjóður	—	9 746 630.44
	Kr.	578 357 196.45

Skuldir:

Hlutafé	kr.	10 201 000.00	
÷ Þar af ógreitt	—	1 194 500.00	
			— 9 006 500.00
Varasjóður			— 4 373 954.74
Innstæður í sparisjóði			— 435 072 353.08
Innstæður í hlaupareikningi			— 30 768 025.48
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna			— 24 856 283.00
Fyrirframgreiddir vextir			— 2 756 292.04
Aðrar skuldir			— 71 523 788.11
		Kr.	578 357 196.45

Reykjavík, 10. jan. 1968.

Einar Ágústsson. **Einar S. Einarsson.**

Framanskráðan rekstursreikning ársins 1967 og efnahagsreikning pr. 31. desember 1967 höfum við borið saman við bækur Samvinnubankans. Enn fremur höfum við kannað sjóðs- og verðbréfaeign ásamt skilríkjum.

Endurskoðunin hefur ekki gefið tilefni til athugasemda.

Reykjavík, 31. marz 1968.

Ólafur Jóhannesson. *Halldór E. Sigurðsson.* *Ásgeir G. Jóhannesson.*

Með tilvísun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda bankans kvittar bankaráð fyrir reikninginn.

Reykjavík, 2. apríl 1968.

Erlendur Einarsson. **Vilhjálmur Jónsson.** **Hjörtur Hjartar.**

VÍSINDASJÓÐUR

Rekstrarreikningur fyrir árið 1967.

Gjöld:

Greitt Raunvísindadeild	kr. 2 975 000.00	
— Hugvísindadeild	— 1 275 000.00	
		kr. 4 250 000.00
Kaup ritara Raunvísindadeildar		— 45 000.00
— — Hugvísindadeildar		— 30 000.00
Ýmiss kostnaður		— 2 175.00
Hreinar tekjur		— 353 490.00
		Kr. 4 680 665.00

Tekjur:

Framlag úr Menningarsjóði	kr. 800 000.00	
— — ríkissjóði	— 350 000.00	
— — Arðsjóði Seðlabanka Íslands	— 3 632 765.00	
	Kr. 4 782 765.00	
÷ Framlag til stofndeildar vísindasjóðs	— 239 138.00	
		kr. 4 543 627.00
Vextir		— 137 038.00
		Kr. 4 680 665.00

Efnahagsreikningur 31. des. 1967.

Eignir:

Innstæða á hlr. 4015 við Seðlabanka Íslands		kr. 481 063.04
Menningarsjóður, ógreitt framlag	kr. 300 000.00	
÷ Hluti stofndeildar	— 15 000.00	
		— 285 000.00
		Kr. 766 063.04

Skuldir:

Höfuðstólsreikningur 1. jan. 1967	kr. 412 573.04	
Tekjur skv. rekstrarreikningi	— 353 490.00	
		kr. 766 063.04
		Kr. 766 063.04

Reykjavík, 19. janúar 1968.

Snorri Hallgrímsson. **Þorbjörn Sigurgeirsson.**

Endurskoðunardeild fjármálaráðuneytisins hefur endurskoðað ofanskráðan reikning og ekki gert við hann neina athugasemd. Sbr. bréf dags. 7. febr. 1968.

Ól. Bjarnason.

Rekstrarreikningur Stofnlánadeildar Vísindasjóðs fyrir árið 1967.

Gjöld:

Hreinar tekjur	kr.	353 387.50
	Kr.	353 387.50

Tekjur:

Framlag úr Vísindasjóði	kr.	239 138.00
Vextir	—	114 249.50
	Kr.	353 387.50

Efnahagsreikningur 31. desember 1967.

Eignir:

Innstæða á hlr. 3103 við Seðlabanka Íslands		kr.	648 390.82
Menningarsjóður, ógreitt framlag		—	15 000.00
Verðtryggð spariskírteini	kr. 1 127 000.00		
Áfallnir vextir	— 19 722.50		
		—	1 146 722.50
		Kr.	1 810 113.32

Skuldir:

Höfuðstóll:			
Vaxtahöfuðst. 1. jan. 1967 .. kr. 323 671.82			
Vextir skv. rekstrarr. ..... — 114 249.50			
	kr. 437 921.32		
Bundinn höfuðst. 1. jan. 1967 — 1 133 054.00			
Framl. skv. rekstrarr. ..... — 239 138.00			
	— 1 372 192.00		
		kr.	1 810 113.32
		Kr.	1 810 113.32

Reykjavík, 19. janúar 1968.

Snorri Hallgrímsson. **Þorbjörn Sigurgeirsson.**

Endurskoðunardeild fjármálaráðuneytisins hefur endurskoðað ofanskráðan reikning og ekki gert við hann neina athugasemd. Sbr. bréf dags. 7. febr. 1968.

Ól. Bjarnason.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs fatlaðra 1967.

Rekstrarreikningur 1. jan. til 31. des. 1967.

Tekjur:

Gjald af súkkulaði	kr. 1 823 038.03	
Vaxtatekjur	— 66 452.00	
		kr. 1 889 490.03
		Kr. 1 889 490.03

Gjöld:

Styrkir	kr. 1 826 929.10
Tekjur umfram gjöld	— 62 560.93
	Kr. 1 889 490.03

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1967.

Eignir:

Innstæða í sparisjóðsbók	kr. 515 604.22
	Kr. 515 604.22

Skuldir:

Höfuðstóll 1. jan. 1967	kr. 453 043.29	
Tekjur umfram gjöld	— 62 560.93	
		Kr. 515 604.22

Reykjavík, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Ingólfur Guðmundsson.

Nr. 139.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs blindra 1967.

Rekstrarreikningur 1. jan. til 31. des. 1967.

Tekjur:

Gjald af súkkulaði	kr. 607 679.35	
Vaxtatekjur	— 75 720.00	
		kr. 683 399.35
		Kr. 683 399.35

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld	kr. 683 399.35
	Kr. 683 399.35

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1967.

Eignir:

Innstæða í sparisjóðsbók		kr. 1 714 453.15
		Kr. 1 714 453.15

Skuldir:

Höfuðstóll 1. jan. 1967	kr. 1 031 053.80	
Eignaaukning	— 683 399.35	
		kr. 1 714 453.15
		Kr. 1 714 453.15

Reykjavík, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Ingólfur Guðmundsson.

Nr. 140.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs vangefinna 1967.

Rekstrarreikningur 1. jan. til 31. des. 1967.

Tekjur:

Flöskugjald	kr. 16 866 294.52	
Vaxtatekjur	— 408 438.00	
		kr. 17 274 732.52
		Kr. 17 274 732.52

Gjöld:

Styrkir: Til Kópavogshælis	kr. 5 500 000.00	
— Akureyrarhælis	— 6 000 000.00	
— Skálatúnsheimilisins	— 3 120 000.00	
— Sólheimahælis	— 800 000.00	
		kr. 15 420 000.00
Kostnaður		— 10 900.00
Tekjur umfram gjöld		— 1 843 832.52
		Kr. 17 274 732.52

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1967.

Eignir:

Innstæða í Útvegsbanka Íslands hf.		kr. 8 328 320.75
		Kr. 8 328 320.75

Skuldir:

Höfuðstóll 1. jan. 1967	kr. 6 484 488.23	
Tekjur umfram gjöld	— 1 843 832.52	
		kr. 8 328 320.75
		Kr. 8 328 320.75

Reykjavík, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Ingólfur Guðmundsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs X og Alexandrine drottningar til styrktar fátækum sjómannsekkjum í Reykjavík, árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 706	kr. 67 279.62
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 706	— 6 391.56
	Kr. 73 671.18

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 706	kr. 73 671.18
	Kr. 73 671.18

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 142.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar, árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 487	kr. 17 587.95
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 487	— 1 718.90
	Kr. 19 306.85

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 487	kr. 19 306.85
	Kr. 19 306.85

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Willards Fiskers til Grímseyinga, árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
a. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 711	kr. 53 455.93	
b. Búnaðarbankainnstæða nr. 131	— 11 533.44	
		kr. 64 989.37
Vextir:		
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 5 078.31	
b. Af Búnaðarbankainnstæðu	— 802.57	
		— 5 880.88
		kr. 70 870.25

Gjöld:

Styrkur til Grímseyinga		kr. 4 549.00
Sjóður til næsta árs:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 711	kr. 53 710.24	
Búnaðarbankainnstæða nr. 131	— 12 611.01	
		— 66 321.25
		kr. 70 870.25

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 144.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla J. Nikulássonar, árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 716	kr. 77 123.97
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 716	— 7 326.78
	Kr. 84 450.75

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 716	kr. 84 450.75
	Kr. 84 450.75

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna, árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Landsbankainnstæða nr. 15383		kr. 102.48
Vextir af Landsbankainnstæðu nr. 15383		— 7.14
		Kr. 109.62

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Landsbankainnstæða nr. 15383		kr. 109.62
		Kr. 109.62

Félagsmálaráðuneytið, 8. apríl 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 146.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulinius, árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 709	kr. 21 123.54		
b. Búnaðarbankainnstæða nr. 129	— 30 862.86		
			kr. 51 986.40
Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 2 006.74		
b. Af Búnaðarbankainnstæðu	— 2 135.95		
			— 4 142.69
			Kr. 56 129.09

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
a. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 709		kr. 21 324.28
b. Búnaðarbankainnstæða nr. 129		— 34 804.81
		Kr. 56 129.09

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld sjóðsins „Stígs", árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 395	kr.	13 872.29
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 395	—	1 355.76
	Kr.	15 228.06

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 395	kr.	15 228.06
	Kr.	15 228.06

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 148.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 551	kr.	6 411.53
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 551	—	609.10
	Kr.	7 020.63

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 551	kr.	7 020.63
	Kr.	7 020.63

Félagsmálaráðuneytið, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

Hins almenna kirkjusjóðs árið 1966.

A. Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1.	Vextir af lánum kirkna	kr.	427 113.95
2.	Vextir af skuldabréfum	—	30 957.50
3.	Vextir af innstæðu í Landsbanka Íslands	—	100 882.72
		Kr.	558 954.17

Gjöld:

1.	Rekstrarkostnaður	kr.	35 555.00
2.	Tekjuafgangur	—	523 399.17
		Kr.	558 954.17

B. Efnahagsreikningur.

Eignir:

1.	Í lánum kirkna	kr.	7 890 168.28
2.	Skuldabréf	—	936 500.02
3.	Innstæða í Landsbanka Íslands	—	1 740 472.33
4.	Innstæða í Samvinnubanka Íslands	—	217 453.53
		Kr.	10 784 594.16

Skuldir:

1.	Eignir kirkna 1. jan. 1966			kr.	9 678 777.00
	Innlög á árinu	kr.	791 268.73		
	Vextir	—	536 023.27		
		Kr.	1 327 292.00		
	÷ Úttekið af innstæðufé	—	221 915.00		
				—	1 105 377.00
	Eignir kirkna 31. des. 1966			kr.	10 784 154.00
2.	Tekjuafgangur frá fyrra ári	kr.	13 064.26		
	÷ Ráðstafað sem vaxtagreiðslu til kirkna	—	12 624.10		
				—	440.16
				Kr.	10 784 594.16

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 31. janúar 1967.

Sigurbjörn Einarsson.

SKÝRSLA

um eignir kirkna í Hinum almenna kirkjusjóði árið 1966.

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
N.-Múlaprófastsdæmi:					
Skeggjastaðakirkja	268.00	—	—	15.00	283.00
Hofskirkja í Vopnafirði ..	103674.00	—	—	5702.00	109376.00
Vopnafjarðarkirkja	328.00	—	—	18.00	346.00
Hofteigskirkja	8113.00	—	—	446.00	8559.00
Eiríksstaðakirkja	528.00	—	—	29.00	557.00
Sleðbrjótskirkja	3197,00	—	—	176.00	3373.00
Möðrudalskirkja	4628.00	—	—	255.00	4883.00
Kirkjubæjarkirkja	18851.00	—	—	1037.00	19888.00
Eiðakirkja	4032.00	—	—	222.00	4254.00
Hjaltastaðakirkja	7894.00	—	—	434,00	8328.00
Valþjófsstaðarkirkja	677.00	—	—	37.00	714.00
Ásskirkja	96557.00	42731.00	25000.00	4800.00	83626.00
Bakkagerðiskirkja	53.00	—	—	3.00	56.00
Njarðvíkurkirkja	1559.00	—	—	86.00	1645.00
Húsavíkurkirkja	2590,00	—	—	142.00	2732.00
Seyðisfjarðarkirkja	191.00	—	—	11.00	202.00
Klyppsstaðakirkja	3748.00	—	—	206.00	3954.00
	256888.00	42731.00	25000.00	13619.00	252776.00
S.-Múlaprófastsdæmi:					
Vallanesskirkja	1575.00	1471.00	—	73.00	177.00
Þingmúlakirkja	2118.00	—	—	116.00	2234.00
Hallormsstaðarkapella ...	202.00	—	—	11.00	213.00
Neskirkja í Norðfirði	746.00	—	—	41.00	787.00
Brekkukirkja, Mjóafirði ..	208.00	—	—	11.00	219.00
Kolfreyjustaðarkirkja	63.00	—	—	3.00	66.00
Fáskrúðsfjarðarkirkja	847.00	—	—	47.00	894.00
Stöðvarkirkja	45.00	—	—	2.00	47.00
Djúpavogskirkja	387.00	—	—	21.00	408.00
Berunesskirkja	268.00	—	—	15.00	283.00
Berufjarðarkirkja	268.00	—	—	15.00	283.00
Hofskirkja	276.00	—	—	15.00	291.00
	7003.00	1471.00	—	370.00	5902.00
A.-Skaftafellsprófastsdæmi:					
Hafnarkirkja	2274,00	—	—	125.00	2399.00
Bjarnanesskirkja	2648.00	—	—	146.00	2794.00
Stafafellskirkja	1372.00	—	—	75.00	1447.00
Einholtskirkja	206.00	—	—	11.00	217.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
Kálfafellsstaðarkirkja	188.00	—	—	10.00	198.00
Hofskirkja í Öræfum	3759.00	—	—	207.00	3966.00
	10447.00	—	—	574.00	11021.00
V.-Skaftafellsprófastsdæmi:					
Prestsbakkakirkja	1341.00	—	—	74.00	1415.00
Kálfafellskirkja	2043,00	—	—	112.00	2155.00
Byggsj. kirkju að Kirkjubkl.	2139.00	—	450.00	121.00	2710.00
Grafarkirkja	9827.00	—	—	540.00	10367.00
Þykkvabæjarkl.kirkja	17180.00	—	—	945.00	18125.00
Langholtskirkja	10635.00	—	—	585.00	11220.00
Víkurkirkja	352.00	—	—	19.00	371.00
Skeiðflatarkirkja	5879.00	—	—	323.00	6202.00
Reyniskirkja	418.00	—	—	23.00	441.00
Sólheimakapella	12159.00	3000.00	2400.00	651.00	12210.00
	61973.00	3000.00	2850.00	3393.00	65216.00
Rangárvallaprófastsdæmi:					
Eyvindarhólakirkja	73.00	—	—	4.00	77.00
Ásólfsskálakirkja	1029.00	—	500.00	57.00	1586.00
Stóradalskirkja	1411.00	1458.00	—	47.00	0.00
Byggsj. Stóradalskirkju ..	4619.00	4774.00	—	155.00	0.00
Krosskirkja	10159.00	—	—	559.00	10718,00
Akureyjarkirkja	936.00	—	—	51.00	987.00
Voðmúlastaðakapella	125207.00	3000.00	100.00	6832.00	129139.00
Breiðabólsstaðarkirkja ...	1834.00	—	—	101.00	1935.00
Hlíðarendakirkja	3981.00	—	—	219.00	4200.00
Oddakirkja	34057.00	34000.00	—	1873.00	1930.00
Stórólfshvolskirkja	20381.00	—	—	1121.00	21502.00
Bygg.sj. Keldnakirkju	36541.00	—	—	2010.00	38551.00
Kálfholtskirkja	11922.00	—	—	656.00	12578.00
Hábæjarkirkja	170.00	—	—	9.00	179.00
Árbæjarkirkja	225.00	—	—	12.00	237.00
Skarðskirkja	29095.00	15000.00	—	1291.00	15386.00
Hagakirkja	7.00	—	—	1.00	8.00
Marteinstungukirkja	198.00	—	—	11.00	209.00
— Menningarsj. G. G.	86396.00	—	10550.00	7225.00	104171.00
	368241.00	58232.00	11150.00	22234.00	343393.00
Árnesprófastsdæmi:					
Stóra-Núpskirkja	535.00	—	—	29.00	564.00
Ólafsvallakirkja	3722.00	—	—	205.00	3927.00
Hrepphólakirkja	535.00	—	—	29.00	564.00
Hrunakirkja	2894.00	—	—	159.00	3053.00
Tungufellskirkja	10703.00	—	—	589.00	11292.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
Skálholtskirkja	101524.00	30352.00	11000.00	4700.00	86872.00
Torfastaðakirkja	1125.00	—	—	62.00	1187.00
Haukadalskirkja	1529.00	—	—	84.00	1613.00
Bræðratungukirkja	1555.00	—	—	86.00	1641.00
Úthlíðarkirkja	15598.00	—	—	858.00	16456.00
Mosfellskirkja	346.00	—	—	19.00	365.00
Miðdalskirkja	15459.00	—	200.00	852.00	16511.00
Stóru-Borgarkirkja	4286.00	—	—	236.00	4522.00
Búrfellskirkja	402.00	—	—	22.00	424.00
Þingvallakirkja	7513.00	—	—	413.00	7926.00
Ný Þingvallakirkja	2022.00	—	—	111.00	2133.00
Úlfljótsvatnskirkja	1286.00	—	—	71.00	1357.00
Hraungerðiskirkja	4214.00	—	—	232.00	4446.00
Villingaholtskirkja	25944.00	13000.00	—	1298.00	14242.00
Selfosskirkja	2138.00	—	—	118.00	2256.00
Eyrarbakkakirkja	1252.00	—	—	69.00	1321.00
Stokkseyrarkirkja	2049.00	—	—	113.00	2162.00
Gaulverjabæjarkirkja	1021.00	—	—	56.00	1077.00
Kotstrandarkirkja	40984.00	—	—	2254.00	43238.00
Hjallakirkja	58.00	—	—	3.00	61.00
Strandarkirkja	7575162.00	7500.00	606882.25	418218.75	8592763.00
	7823856.00	50852.00	618082.25	430886.75	8821973.00
Kjalarnessprófastsdæmi:					
Grindavíkurkirkja	3030.00	—	—	167.00	3197.00
Útskálakirkja	607.00	—	—	33.00	640.00
Hvalsnesskirkja	130003.00	—	2302.00	7205.00	139510.00
Keflavíkurkirkja	521.00	—	—	29.00	550.00
Hafnarfjarðarkirkja	2825.00	—	—	155.00	2980.00
Kálfatjarnarkirkja	908.00	—	50.00	50.00	1008.00
Garðakirkja	2446.00	—	4800.00	278.00	7524.00
Bessastaðakirkja	200.00	—	—	11.00	211.00
Mosfellskirkja	944.00	—	—	52.00	996.00
Ytri-Njarðvíkurk. (bygg.sj.)	546.00	—	—	30.00	576.00
Lágafellskirkja	1092.00	11250.00	20000.00	669.00	10511.00
Viðeyjarkirkja	15178.00	—	—	835.00	16013.00
Reynivallakirkja	1840.00	—	—	101.00	1941.00
Saurbæjarkirkja	240.00	—	—	13.00	253.00
Brautarholtskirkja	2754.00	—	—	151.00	2905.00
Landakirkja	3075.00	—	—	169.00	3244.00
	166209.00	11250.00	27152.00	9948.00	192059.00
Reykjavíkurprófastsdæmi:					
Dómkirkjan	59982.00	—	—	3299.00	63281.00
Langholtskirkja	1778.00	—	—	98.00	1876.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
Kópavogskirkja	126.00	—	—	7.00	133.00
Hallgrímskirkja	36162.00	38875.00	51940.00	1539.00	50766.00
Laugarnesskirkja	1410.00	—	—	76.00	1486.00
Nesskirkja	1319.00	—	—	73.00	1392.00
Háteigskirkja	264.00	—	500.00	15.00	779.00
Bústaðakirkja	219994.00	—	—	12100.00	232094.00
	321035.00	38875.00	52440.00	17207.00	351807.00
Borgarfjarðarprófastsdæmi:					
Saurbæjarkirkja	7579.00	—	—	417.00	7996.00
Hallgrímskirkja	18479.00	—	2300.00	1053.00	21832.00
Leirárkirkja	1705.00	1200.00	600.00	94.00	1199.00
Hvanneyrarkirkja	684.00	—	—	38.00	722.00
Bæjarkirkja	169.00	—	—	9.00	178.00
Fitjakirkja	1962.00	—	—	108.00	2070.00
Reykholtskirkja	369.00	—	—	20.00	389.00
Stóra-Ásskirkja	9821.00	—	—	540.00	10361.00
Gilsbakkakirkja	1699.00	—	—	93.00	1792.00
Síðumúlakirkja	5397.00	—	—	297.00	5694.00
Húsafellskapella	2640.00	—	900.00	145.00	3685.00
	50504.00	1200.00	3800.00	2814.00	55918.00
Mýraprófastsdæmi:					
Stafholtskirkja	202.00	—	—	11.00	213.00
Hjarðarholtskirkja	13.00	—	—	1.00	14.00
Hvammskirkja	23365.00	—	760.26	1320.74	25446.00
Norðurtungukirkja	1173.00	—	—	65.00	1238.00
Borgarkirkja	370.00	—	—	20.00	390.00
Borgarnesskirkja	1027.00	650.00	—	45.00	422.00
Álftanesskirkja	3661.00	—	—	201.00	3862.00
Akrakirkja	305.00	—	—	17.00	322.00
Álftártungukirkja	2797.00	—	—	154.00	2951.00
	32913.00	650.00	760.26	1834.74	34858.00
Snæfellsnessprófastsdæmi:					
Miklaholtskirkja	4796.00	—	540.00	266.00	5602.00
— (viðhaldssjóður)	2143.00	—	—	118.00	2261.00
Fáskrúðarbakkakirkja ...	165.00	—	—	9.00	174.00
Rauðamelskirkja	11536.00	—	—	634.00	12170.00
Kolbeinsstaðakirkja	511.00	—	—	28.00	539.00
— (raflýsingarsjóður)	8570.00	—	—	471.00	9041.00
Staðastaðarkirkja	1929.00	—	—	106.00	2035.00
Búðakirkja	337.00	—	—	19.00	356.00
Ólafsvíkurkirkja	1929.00	—	—	106.00	2035.00
Ingjaldshólskirkja	87.00	—	—	5.00	92.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
Brimilsvallakirkja	1929.00	—	—	106.00	2035.00
Setbergskirkja	37548.00	—	—	2065.00	39613.00
Grafarnesskirkja	429.00	—	—	24.00	453.00
Stykkishólmskirkja	357.00	—	—	20.00	377.00
Helgafellskirkja	4322.00	—	—	238.00	4560.00
Bjarnarhafnarkirkja	357.00	—	—	20.00	377.00
Breiðabólsstaðarkirkja ...	17849.00	—	—	982.00	18831.00
Narfeyrarkirkja	12051.00	—	—	663.00	12714.00
	106845.00	—	540.00	5880.00	113265.00
Dalaprófastsdæmi:					
Kvennabrekkukirkja	511.00	—	3000.00	138.00	3649.00
Stóra-Vatnshornskirkja ..	1613.00	—	—	89.00	1702.00
Snóksdalskirkja	15788.00	—	—	868.00	16656.00
Hvammskirkja	3112.00	—	—	171.00	3283.00
Hjarðarholtskirkja	4122.00	—	—	227.00	4349.00
Staðarfellskirkja	42028.00	—	—	2312.00	44340.00
Staðarhólskirkja	403.00	—	—	22.00	425.00
Skarðskirkja	7277.00	—	—	400.00	7677.00
Dagverðarnesskirkja	3001.00	—	—	165.00	3166.00
	77855.00	—	3000.00	4392.00	85247.00
Barðastrandarprófastsdæmi:					
Flateyjarkirkja	2001.00	—	—	110.00	2111.00
Reykhólakirkja	2362.00	—	—	130.00	2492.00
Garpsdalskirkja	1798.00	—	—	99.00	1897.00
Staðarkirkja	8869.00	—	—	488.00	9357.00
Brjánslækjarkirkja	3973.00	—	2000.00	310.00	6283.00
Hagakirkja	1887.00	—	—	104.00	1991.00
Sauðlauksdalskirkja	6274.00	—	2000.00	400.00	8674.00
Saurbæjarkirkja	3758.00	—	—	207.00	3965.00
Breiðavíkurkirkja	3758.00	—	—	207.00	3965.00
Patreksfjarðarkirkja	1202.00	—	—	66.00	1268.00
Stóra-Laugardalskirkja ..	9611.00	—	3000.00	529.00	13140.00
Bíldudalskirkja	1046.00	—	—	58.00	1104.00
Selárdalskirkja	75325.00	—	—	4143.00	79468.00
	121864.00	—	7000.00	6851.00	135715.00
V.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
Hrafnseyrarkirkja	130.00	—	—	7.00	137.00
Álftamýrarkirkja	81.00	—	—	4.00	85.00
Þingeyrarkirkja	802.00	—	—	44.00	846.00
Hraunskirkja	17693.00	—	4152.00	1049.00	22894.00
Núpskirkja	3262.00	3000.00	—	166.00	428.00
Mýrakirkja	121.00	—	—	7.00	128.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
Sæbólskirkja	418.00	—	—	23.00	441.00
Holtskirkja	524.00	—	—	29.00	553.00
Flateyrarkirkja	600.00	—	—	33.00	633.00
Kirkjubólskirkja	600.00	—	—	33.00	633.00
Staðarkirkja	269.00	—	—	15.00	284.00
	24500.00	3000.00	4152.00	1410.00	27062.00
N.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
Hólskirkja í Bolungarvík .	2465.00	—	—	136.00	2601.00
Ísafjarðarkirkja	11693.00	—	—	643.00	12336.00
Ögurkirkja	6759.00	—	—	372.00	7131.00
Eyrarkirkja í Seyðisfirði ..	6623.00	—	—	364.00	6987.00
Súðavíkurkirkja	373.00	—	5000.00	112.00	5485.00
Vatnsfjarðarkirkja	710.00	—	—	39.00	749.00
Nauteyrarkirkja	5019.00	—	—	276.00	5295.00
Melgraseyrarbænhús	1810.00	—	—	100.00	1910.00
Hesteyrarkirkja	2228.00	—	30000.00	1059.00	33287.00
Staðarkirkja í Aðalvík	3651.00	—	—	200.00	3851.00
	41331.00	—	35000.00	3301.00	79632.00
Strandaprófastsdæmi:					
Árnesskirkja	13673.00	—	—	752.00	14425.00
Staðarkirkja í Steingr.f. ..	978.00	—	—	54.00	1032.00
Kollafjarðarnesskirkja ...	58.00	—	—	3.00	61.00
Prestsbakkakirkja	363.00	—	—	20.00	383.00
Staðarkirkja í Hrútaf.	1786.00	—	—	98.00	1884.00
	16858.00	—	—	927.00	11785.00
Húnavatnsprófastsdæmi:					
Melstaðarkirkja	14311.00	—	—	787.00	15098.00
Kirkjuhvammskirkja	268.00	—	—	15.00	283.00
Staðarbakkakirkja	448.00	—	—	25.00	473.00
Efra-Núpskirkja	340.00	—	—	18.00	358.00
Tjarnarkirkja	9.00	—	—	1.00	10.00
Breiðabólsstaðarkirkja ...	1018.00	—	—	56.00	1074.00
Víðidalstungukirkja	2167.00	—	—	119.00	2286.00
Þingeyrakirkja	572.00	—	—	31.00	603.00
Undirfellskirkja	628.00	654.00	—	26.00	0.00
Blönduósskirkja	3461.00	—	—	190.00	3651.00
Holtastaðakirkja	2622.00	—	—	144.00	2766.00
Bólstaðarhlíðarkirkja	3771.00	—	—	207.00	3978.00
Bergsstaðakirkja	302.00	—	—	17.00	319.00
Auðkúlukirkja	7592.00	—	—	418.00	8010.00
Svínavatnskirkja	2143.00	—	—	118.00	2261.00
Höskuldsstaðakirkja	352.00	—	—	19.00	371.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
Höfðakirkja	50.00	—	—	3.00	53.00
Hofskirkja	3458.00	—	—	190.00	3648.00
	43512.00	654.00	—	2384.00	45242.00
Skagafjarðarprófastsdæmi:					
Hvammskirkja	2537.00	—	—	140.00	2677.00
Ketukirkja	2842.00	—	—	156.00	2998.00
Sauðárkrókskirkja	2717.00	—	—	149.00	2866.00
Rípurkirkja	566.00	—	—	31.00	597.00
Glaumbæjarkirkja	949.00	—	—	52.00	1001.00
Reynisstaðarkirkja	1343.00	—	—	74.00	1417.00
Víðimýrarkirkja	1243.00	—	—	68.00	1311.00
Mælifellskirkja	622.00	—	—	34.00	656.00
Reykjakirkja	1199.00	—	—	66.00	1265.00
Ábæjarkirkja	1199.00	—	—	66.00	1265.00
Miklabæjarkirkja	666.00	—	—	37.00	703.00
Silfrastaðakirkja	1357.00	—	—	75.00	1432.00
Flugumýrarkirkja	1432.00	—	—	79.00	1511.00
Hólakirkja	3283.00	—	250.00	188.00	3721.00
Viðvíkurkirkja	521.00	—	—	29.00	550.00
Hofsstaðakirkja	535.00	—	—	30.00	565.00
Hofskirkja	804.00	—	—	44.00	848.00
Fellskirkja	47.00	—	—	3.00	50.00
Barðskirkja	8270.00	—	—	455.00	8725.00
Knappsstaðakirkja	3055.00	—	—	168.00	3223.00
	35187.00	—	250.00	1944.00	37381.00
Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
Miðgarðakirkja	885.00	—	—	49.00	934.00
Siglufjarðarkirkja	73.00	—	—	4.00	77.00
Vallakirkja	345.00	—	—	19.00	364.00
Urðakirkja	398.00	—	—	22.00	420.00
Upsakirkja	2894.00	—	—	159.00	3053.00
Hríseyjarkirkja	3036.00	—	—	167.00	3203.00
Stærri-Árskógskirkja	163.00	—	—	9.00	172.00
Möðruvallaklausturskirkja	13064.00	—	92.22	723.78	13880.00
Bakkakirkja	1527.00	—	—	84.00	1611.00
Bægisárkirkja	730.00	—	—	40.00	770.00
Akureyrarkirkja	1945.00	—	—	107.00	2052.00
Lögmannshlíðarkirkja	3210.00	—	—	177.00	3387.00
Munkaþverárkirkja	326.00	—	—	18.00	344.00
Kaupangskirkja	431.00	—	—	24.00	455.00
Grundarkirkja	402.00	—	—	22.00	424.00
Möðruvallakirkja	402.00	—	—	22.00	424.00
Saurbæjarkirkja	19780.00	—	—	1088.00	20868.00
Hólakirkja	402.00	—	—	22.00	424.00
	50013.00	—	92.22	2756.78	52862.00

Kirkjur	Eign í árslok 1965 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1966 kr.
S.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
Laufásskirkja	409.00	—	—	22.00	431.00
Svalbarðskirkja	324.00	—	—	18.00	**342.00**
Grenivíkurkirkja	3249.00	—	—	179.00	3428.00
Hálskirkja	4411.00	—	—	243.00	4654.00
Illugastaðakirkja	37.00	—	—	2.00	39.00
Ljósavatnskirkja	2873.00	—	—	158.00	3031.00
Þóroddsstaðakirkja	3625.00	—	—	199.00	3824.00
Lundarbrekkukirkja	2872.00	—	—	158.00	3030.00
Skútustaðakirkja	181.00	—	—	10.00	191.00
Reykjahlíðarkirkja	644.00	—	—	35.00	679.00
Grenjaðarstaðarkirkja	10636.00	10000.00	—	486.00	1122.00
Þverárkirkja	1379.00	—	—	76.00	1455.00
Einarsstaðakirkja	1379.00	—	—	76.00	1455.00
Nesskirkja	3032.00	—	—	167.00	3199.00
Þönglabakkakirkja	11932.00	—	—	656.00	12588.00
Flateyjarkirkja	106.00	—	—	6.00	112.00
	47089.00	10000.00	—	2491.00	39580.00
N.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
Víðihólskirkja	78.00	—	—	4.00	82.00
Skinnastaðarkirkja	186.00	—	—	10.00	196.00
Raufarhafnarkirkja	13519.00	—	—	744.00	14263.00
Sauðanesskirkja	587.00	—	—	32.00	619.00
Svalbarðskirkja	284.00	—	—	16.00	300.00
	14654.00	—	—	806.00	15460.00
	9678777.00	221915.00	791268.73	536023.27	10784154.00

Sé tekjuafgangi, kr. 440.16, bætt við ofangreinda upphæð, kr. 10 784 154.00, verður eign sjóðsins í árslok, eins og segir í aðalreikningi, kr. 10 784 594.16.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 31. janúar 1967.

Sigurbjörn Einarsson.

REGLUGERÐ

um vinnuhælið á Litla-Hrauni.

I. KAFLI

1. gr.

Girðing skal vera umhverfis vinnuhælið með traustlega læstum hliðgrindum.

2. gr.

Í vinnuhælinu skulu allir klefar vera með traustum hurðum og dyraumbúnaði, sem sé örugglega mannheldur. Læsingar á klefadyrum skulu vera á þann veg, að þær verði ekki opnaðar innan frá. Járngrindur mega vera fyrir öllum gluggum og útidyrum vinnuhælisins.

3. gr.

Í vinnuhælinu skal vera varðstofa fyrir fangaverði. Þar sé hringingarmiðstöð frá öllum fangaklefum, þar sé útvarpsviðtæki fangahússins, með leiðslum í alla fangaklefa. Einnig séu þar rafmagnsrofar fyrir öll ljós í fangaklefum.

4. gr.

Í vinnuhælinu skal vera eitt herbergi til reiðu sem sjúkrastofa. Þar skal læknisskoðun fanga fara fram.

5. gr.

Í hverjum fangaklefa skal vera hringingarbjalla til varðstofu. Þar skal einnig vera heyrnartól eða hátalari frá útvarps-viðtæki vinnuhælisins. Í klefanum skal vera rúmstæði með góðri dýnu og ábreiðu, ásamt kodda og ullarteppum, lítið borð og stóll og emileruð fata skal vera í hverjum klefa.

6. gr.

Í hverjum klefa skal hafður einn fangi nema nauðsyn brjóti þá reglu.

7. gr.

Allir fangar skulu lokaðir inni í klefum sínum frá kl. 21 (9 að kveldi) til kl. 8 að morgni. Fangelsisstjóri hefur þó heimild til að veita undanþágur frá þessari grein.

8. gr.

Fangaklefar skulu opnaðir kl. 8 að morgni og fangarnir vaktir. Hringt skal til morgunverðar kl. 8.20.

9. gr.

Hringt skal til vinnu kl. 9 að morgni. Þá mæti allir fangar vinnuklæddir í forstofu vinnuhælisins.

10. gr.

Fangar, sem ekki mæta til vinnu við hringingu kl. 9 að morgni, skulu lokaðir inni í klefum sínum allan daginn, hvort sem þeir eru veikir eða heilbrigðir.

11. gr.

Fangar, sem neita að vinna án gildra ástæðna, skulu lokaðir inni í einangrunarklefum. Þeir séu sviptir tóbaki og útvarpi.

Fangar, sem gera sig seka um stórfelld eða ítrekuð brot gegn reglum vinnuhælisins, skulu vistaðir í einangrunarfangelsi skv. 2. mgr. 2. gr. laga nr. 18 frá 15. marz 1961, um ríkisfangelsi og vinnuhæli. Sjá enn fremur 54. gr.

12. gr.

Hagi fangi sér ósæmilega í borðstofu eða vinnustað, sætir það innilokun samkvæmt 10. gr.

13. gr.

Öll bréf til fanga og frá, skulu ganga í gegnum skrifstofu fangelsisstjóra, sem rannsakar innihald þeirra. Símtöl til fanga og frá eru bönnuð, nema sérstaklega standi á. Komi þá samþykki fangelsisstjóra til.

14. gr.

Fangar hafa rétt til að þiggja heimsókn af nánum vandamönnum sínum á tímabilinu kl. 13—15 á sunnudögum. Fangelsisstjóri getur, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, bannað tilteknum mönnum að heimsækja fanga, einnig vandamönnum hans. Fangi getur neitað að þiggja heimsóknir annarra manna en þeirra, sem eiga við hann opinber erindi. Fangavörður eða gæzlumaður ræður lengd viðtalstíma. Skal hann vera viðstaddur heimsóknir, nema sérstök undanþága fangelsisstjóra komi til.

Vísa skal burt heimsóknargestum, sem eru undir áhrifum áfengis eða sýna á annan hátt óæskilega framkomu.

15. gr.

Fangaverðir skulu rannsaka nákvæmlega hvað heimsóknargestir hafa meðferðis til fanganna. Heimsóknargestum, sem koma með áfengi eða deyfilyf, skal vikið burt.

16. gr.

Ef fangelsisstjóra verður kunnugt um eitthvað, sem varðar einkahag fanga og mikilvægt er fyrir hann að fá vitneskju um, skal fangelsisstjóri hlutast til um að fanginn fái að vita það.

17. gr.

Fangar eiga rétt á því að útvega sér eða fá sér sendar hollar og fræðandi bækur, til lesturs í tómstundum sínum. Á vinnuhælinu skal jafnan vera nokkuð til af slíkum bókum til útláns handa föngunum.

Fangar eiga ekki rétt til að kaupa dagblöð eða vikublöð, en fangelsisstjóri getur leyft þeim lestur slíkra blaða, eftir því sem aðstæður leyfa og henta þykir. Skal það einkum vera á helgidögum svo og síðasta hálfa mánuð refsitímans.

18. gr.

Fangi hefur rétt til þess að hafa hjá sér ljósmyndir af eiginkonu sinni, foreldrum, börnum eða unnustu, og fá sér sendar myndir af þessum vandamönnum sínum eftir því sem hæfilegt þykir.

Hann má og taka við hæfilegum blómasendingum. Föngum er bannað að líma myndir eða annað á klefaveggina án leyfis fangavarðar.

Fangi má fá af vinnulaunum sínum, ef ástæður leyfa, til að afla sér ritfanga, almanaka, verkefni til tómstundaiðju og því um líkt, þó aðeins með samþykki fangelsisstjóra hverju sinni, og samkvæmt hreinlætisreglum vinnuhælisins.

19. gr.

Fangi má ekki afla sér neins fyrir peninga þá, sem hann hefur haft með sér er hann kom á vinnuhælið eða fengið senda síðan. Muni, sem hann hefur eða fengið senda síðar, getur hann ekki fengið afhenta nema með leyfi fangelsisstjóra.

20. gr.

Læknir skoðar fanga a. m. k. einu sinni í mánuði og úrskurðar hann í einu og öllu um heilsufar þeirra.

Fangar eiga rétt á ókeypis læknishjálp frá læknum vinnuhælisins, sáraumbúðum og sótthreinsunarlyfjum.

21. gr.

Óski fangi eftir að fá viðtal við dómara, verjanda sinn, lækni eða prest, skal hann tjá það fangaverði, sem sinnir því í samræmi við þær reglur, sem honum eru um það settar.

22. gr.

Kvartanir vegna meðferðar á vinnuhælinu getur fangi fengið að senda skriflega til dómsmálaráðherra. Ef fangi misnotar heimild þessa verulega, svo sem með því að bera fram rangar kærur, má láta hann sæta ábyrgð fyrir.

23. gr.

Vinnuhælinu stýrir fangelsisstjóri undir umsjón þriggja manna stjórnarnefndar og yfirumsjón dómsmálaráðuneytisins. Dómsmálaráðherra skipar nefndina til þriggja ára í senn.

II. KAFLI

24. gr.

Fangelsisstjóri hefur á hendi:

1. Umsjón og yfirstjórn á daglegum störfum í vinnuhælinu.
2. Fjárreiður og reikningshald fyrir reksturinn.
3. Ræður starfsmenn og víkur þeim úr starfi, ef honum þykir ástæða til. Þó þarf samþykki dómsmálaráðuneytisins til. Dómsmálaráðherra ákveður fjölda starfsmanna.

25. gr.

Fangaverðir séu á vöktum í vinnuhælinu og á vinnustöðum eftir fyrirmælum og skipulagi fangelsisstjóra. Þeir mega aldrei yfirgefa vinnuhælið á vakt sinni, án vitundar og samþykkis hans.

Fangaverðir sjái um að settar reglur vinnuhælisins séu haldnar í hvívetna. Þeir skulu færa dagbók vinnuhælisins, eftir nánari fyrirmælum fangelsisstjóra, en þar skal skráð daglega:

A. Nöfn fanga, sem eru í starfi, og við hvað er unnið.
B. Nöfn fanga, sem eru ekki í starfi, og hvers vegna.
C. Nöfn fanga sem koma, og fanga sem fara af vinnuhælinu.
D. Vaktir fangavarða.
E. Ef eitthvað kemur fyrir á heimilinu, sem máli skiptir.

Öll bókun sé nákvæm og örugg heimild.

26. gr.

Verkstjórar vinnuhælisins eru jafnframt fangaverðir á vinnustað, og mega aldrei yfirgefa fanga eða senda einstaka fanga úr augsýn.

Þeir skulu daglega gefa fangelsisstjóra skýrslu, ef einhver fangi sýnir leti við vinnu eða ósæmilega framkomu á vinnustað.

27. gr.

Almennur vinnudagur fanga skal vera 8 stundir 6 daga í viku. Unnið skal frá kl. 9 að morgni til kl. 6 að kvöldi. Matartími skal vera kl. 12—13, en kaffihlé kl. 15.30—16. Ef nauðsyn krefur að unnið sé lengur einstaka daga en 8 stundir, skulu fangar fá aukagreiðslu fyrir hverja klukkustund, sem fram yfir er.

28. gr.

Máltíðum skal hagað þannig:
Kl. 8.20 morgunverður.
Kl. 12.00 hádegisverður.
Kl. 15.30 síðdegiskaffi.
Kl. 18.30 kvöldverður.
Ef aðstæður við vinnu krefjast, skal færa matmálstíma til. Sé unnið allt að 10 stundir á dag eða lengur, skulu fangar fá aukakaffi með brauði.

29. gr.

Í morgunverð skal vera brauð með osti, ásamt hafragraut og mjólk eða skyrhræring og mjólk.
Á hverjum degi skal vera a. m. k. ein heit máltíð.
Á sunnudögum skal vera kjöt og súpa eða ábætir í hádegisverð.
Virka daga skulu vera eftirtaldar heitar máltíðir: 3 kjötmáltíðir, og 4 fiskmáltíðir. Brauð með osti sé með síðdegiskaffi. Síðdegiskaffi skal jafnframt vera nesti, þegar unnið er úti. Allir fangar skulu fá matarskammt eftir þörfum.

30. gr.

Dagkaup fullvinnandi fanga (8 stunda vinnudagur) skal jafnan vera sama og klukkustundarkaup við almenna verkamannavinnu, samkvæmt taxta verkamannafélags á staðnum. En yfirvinna fanga skal jafnan borguð um klukkustund hverja sama verði og dagkaup fangans er. Fangi sem ekki telst fullgildur verkmaður að dómi verkstjóra, fær kaup eftir mati fangelsisstjóra.

31. gr.

Vinnuhælið skal, eftir því sem við verður komið, sjá föngum fyrir atvinnu við þeirra hæfi.

32. gr.

Vinnuhælið skal jafnan hafa fyrirliggjandi allan nauðsynlegan fatnað handa föngunum, svo sem: nærklæðnað, vinnuföt, sokka, vettlinga, skó og gúmmístígvél, og hlífðarföt við útivinnu. Einnig tóbak og eldspýtur, og nauðsynlegar hreinlætisvörur.

33. gr.

Efnisvörur þær, sem um getur í 32. gr., skulu vera á sérstökum reikningi, sem nefnist efnisreikningur. Á efnisreikning skulu færð öll innkaup til hans, og úttekt fanga á þessum efnisvörum. Gæta skal þess jafnan að efnisreikningur sé ekki rekinn með halla.

34. gr.

Hver fangi skal hafa sinn viðskiptareikning, þar sem vinnulaun hans eru færð honum til tekna, en úttekt úr efnisreikningi til gjalda.
Hemil skal jafnan hafa á úttekt fanga og áherzla lögð á, að fangar eigi jafnan inni á viðskiptareikningi sínum fyrir nauðsynlegri úttekt.

35. gr.

Þegar fangi hefur lokið refsingu eða fengið náðun, og fer í burt af vinnuhælinu, skal fangelisisstjóri færa inn í fangabók stutta greinargerð um hegðun fangans á vinnuhælinu, þyngd hans og niðurstöður viðskiptareiknings hans. Við burtför skal fanginn fá staðfest afrit af viðskiptareikningi sínum. Ef reikningurinn sýnir inneign fangans, skal hún greidd honum með peningum, en skuldi fanginn, er skuld hans gjaldfallin.

III. KAFLI

36. gr.

Aðeins skal veita viðtöku fanga, sem hefur skriflega umsögn læknis eða yfirvalda um viðunandi heilbrigðisástand.

37. gr.

Hafi fangi við komu sína á vinnuhælið peninga í fórum sínum eða önnur verðmæti, skal það tekið og innsiglað og geymt þar til fanginn fer burt af vinnuhælinu. Allt slíkt skal fært inn í þar til gerða bók, sem fanginn kvittar fyrir í, er hann tekur aftur við fjármunum sínum.

38. gr.

Nú hefur læknisskoðun leitt í ljós, að fangi er með óþrif, lús eða annað, sem smitað getur samfanga hans, þá skal hann einangraður þar til hann hefur verið læknaður. Sama gildir um fanga, sem læknir telur óvinnufæra, þeir skulu lokaðir inni í klefum sínum, þar til þeir hefja vinnu eða verða fluttir burt af vinnuhælinu.

39. gr.

Þegar fangi kemur á vinnuhælið skal fangelsisstjóri taka af honum æviferilsskýrslu, og færa hana inn í þar til gerða fangabók. Fangi skal veginn við skrásetningu, og þyngd hans færð inn í fangabók. Óvinnufærir eða sjúkir fangar skulu ekki teknir á vinnuhælið.

40. gr.

Þegar fangi hefur fengið læknisskoðun, og er talinn heilbrigður og vinnufær, samkvæmt dómi læknis, skal hann settur í starf, og skal þá leitazt við að finna honum verkefni, sem hæfir bezt verkkunnáttu hans og starfsmöguleikum.

41. gr.

Ef fangi hefur ekki með sér vinnufatnað og annan nauðsynlegan útbúnað, skal vinnuhælið láta honum í té það, sem með þarf, til þess að fanginn verði vinnufær, og nær það einnig til hlífðarfata við útivinnu.

42. gr.

Allt það, sem vinnuhælið lætur föngum í té, annað en fæði og húsnæði, skal fært á viðskiptareikning viðkomandi fanga.

43. gr.

Gæta skal þess, sem auðið er, að fangar fái ekki meiri úttekt, en þeir eiga inni fyrir á viðskiptareikningum sínum.

44. gr.

Færast skal föngum til gjalda á viðskiptareikninga þeirra:
1. Allur fatnaður sem vinnuhælið lætur þeim í té.
2. Tóbak og eldfæri.
3. Handþurrkur og sápur.
4. Tannburstar, tannkrem, raktæki og aðrar hreinlætisvörur.
5. Öll lyf, sbr. þó 20. gr.

45. gr.

Valdi fangi skemmdum á hlutum eða verkfærum vinnuhælisins, skal tjónið bætt með vinnulaunum fangans, svo og til annarra útgjalda, sem fangi hefur orðið ábyrgur fyrir, meðan hann var að taka út refsingu, þar á meðal kostnaður vegna stroks.

46. gr.

Fangar skulu tryggðir fyrir slysahættu við vinnu, eftir því sem lög um slysatryggingar mæla, þegar þeir vinna verk, sem tryggingarskyld eru eftir þeim lögum.

47. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar og lögboðnum frídögum verkamanna, skulu fangar ekki vinna annað en nauðsynleg bústörf, og hreinlætisstörf fyrir heimilið.

48. gr.

Hverjum fanga skal gefinn kostur á að fá Nýja testamentið og sálmabók þjóðkirkjunnar. Ef fangi er utan þjóðkirkjunnar, skal honum heimilt að útvega sér samsvarandi helgirit trúfélags þess, sem hann telst til.

Þegar guðsþjónusta fer fram í vinnuhælinu, skal gefa föngum kost á að vera viðstaddir, enda hagi þeir sér tilhlýðilega við guðsþjónustuna.

Fari það í bág við trúarbrögð fanga að vinna tiltekinn dag, getur fangelsisstjóri leyst þá frá vinnuskyldu þá daga, gegn því að þeir fullnægi henni á annan hátt.

49. gr.

Fangi, sem ekki vinnur úti við, skal, ef heilsa hans, veðrátta og aðrar ástæður leyfa, vera að minnsta kosti eina klukkustund daglega á göngu úti.

Nær það einnig til fanga, sem hafðir eru í refsiklefa samkv. 3. tölulið 47. gr. alm. hegningarlaga.

Þó nær það ekki til þeirra fanga, sem fangelsisstjóri telur hættulegt að hafa lausa.

50. gr.

Þegar fangi verður sjúkur, skal fara með hann að ráði læknis vinnuhælisins, og er fanganum skylt að haga sér nákvæmlega eftir fyrirmælum hans.

Sé sjúkdómur fanga hættulegur skal gera nánustu vandamönnum hans aðvart, ef unnt er. Hafi fangi næman sjúkdóm, skal þess gætt eftir ýtrustu möguleikum, að aðrir fangar smitist ekki af honum.

51. gr.

Kennsla, verkleg eða bókleg, skal fara fram a. m. k. 4 klukkustundir í viku hverri eftir nánari ákvörðun dómsmálaráðherra að fengnum tillögum fangelsisstjórnar. Föngum 24 ára og yngri skal skylt að taka þátt í námi. Eldri föngum má veita kost á að taka þátt í námi.

Fangelsisstjórn getur leyst fanga undan námsskyldu, ef námið telst honum ekki nauðsynlegt vegna menntunar eða af öðrum ástæðum.

52. gr.

Fangi, sem er í starfi og vinnur fyrir launum, á rétt á nokkrum tóbaksskammti einu sinni í viku. Fangelsisstjóri ákveður hvað sá skammtur er stór.

Reykingar við vinnu eru stranglega bannaðar.

53. gr.

Ef fangi gerist brotlegur við reglur vinnuhælisins og broti er ekki þannig háttað, að það sé látið sæta opinberri ákæru, getur fangelsisstjóri ákveðið fanganum eftirgreind refsiviðurlög eftir málavöxtum hverju sinni:

1. Svipting ívilnana, sem í samræmi við reglur vinnuhælisins eru veittar föngum, sem hegða sér vel, svo sem notkun starfstækja, bóka, bréfaskiptarétti, heimsóknarrétti, útigöngurétti, ef brotið hefur verið framið í sambandi við útigöngu hans.
2. Svipting vinnulauna að öllu eða nokkru leyti.
3. Einangrun í refsiklefa allt að 90 daga.

Einangrun í refsiklefa má ekki lengja refsitíma fanga um meira en þriðjung dæmds refsitíma, nema samþykki dómsmálaráðherra sé fengið, og aldrei um meira en helming dæmds refsitíma. Áður en fangelsisstjóri ákveður refsiviðurlög, skal hann ganga úr skugga um, hvernig broti sé háttað, með því að yfirheyra fangann og annarri rannsókn eftir ástæðum. Jafnan skal hann bóka ákvarðanir sínar um refsiviðurlög. Beita má fleiri en eins konar viðurlögum samtímis.

54. gr.

Fangavörður getur beitt nauðsynlegum öryggisráðstöfunum við fanga, ef afstýra þarf yfirvofandi ofbeldi, bæla niður ofbeldisfullan mótþróa eða koma í veg fyrir strok. Í því skyni má meðal annars nota járn, spennibol og einangrun í öryggisklefa. Ekki má nema með samþykki dómsmálaráðherra halda fanga í öryggisklefa lengur en einn mánuð.

55. gr.

Fangelsisstjóri skal festa upp í hverjum fangaklefa skýrar og ákveðnar reglur fyrir fangana að fara eftir, í dvöl sinni á vinnuhælinu.

Í þeim reglum skal tilgreina refsiverð athæfi.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 6. gr. laga nr. 18/1961 um ríkisfangelsi og vinnuhæli öðlast gildi 1. júní 1968. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 261, 9. september 1957.

Dómsmálaráðuneytið, 1. maí 1968.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ

um búnað og rekstur lyfjabúða.

I. KAFLI
BÚNAÐUR LYFJABÚÐA

1. gr.
Heiti lyfjabúðar og staðsetning.

a. Lyfjabúð skal velja heiti, er ráðherra samþykkir, og auðkenna á áberandi hátt.
b. Nýstofnuð lyfjabúð skal vera innan þess svæðis, er tiltekið er í lyfsöluleyfi. Ráðherra samþykkir staðsetningu hennar. Ráðherra veitir leyfi til flutnings lyfjabúðar, að fenginni umsögn Apótekarafélags Íslands og Lyfjafræðingafélags Íslands.

2. gr.
Endurbætur á gömlum húsakynnum og nýbyggingar.

a. Þegar ný lyfjabúð er stofnuð, skal leggja uppdrætti fyrir landlækni og heilbrigðisyfirvöld staðarins til samþykktar, áður en framkvæmdir eru hafnar. Sama máli gegnir, ef verulegar endurbætur eru gerðar á húsakynnum eldri lyfjabúðar eða ef aukið er við þau.
b. Uppdrættir, sbr. a-lið, er taki til grunnflatar, sneiðinga og framhliðar húss, sem sendar eru landlækni, skulu gerðir í mælikvarða 1:100.
c. Þegar um ný húsakynni tilheyrandi lyfjabúð er að ræða, skal jafnframt getið staðsetningar húss, lóðarstærðar, svo og áætlunar um heildarkostnað húsakynna og búnaðar.
d. Heimilt er að krefjast þess, að húsakynnum lyfjabúðar sé breytt, eða þau aukin, ef þau verða ekki lengur talin fullnægjandi.
e. Landlæknir getur krafizt grunnflataruppdráttar af húsakynnum lyfjabúðar í því skyni að ganga úr skugga um nothæfi þeirra.

3. gr.
Anddyri.

Ef næturvarzla er í lyfjabúð, skal vera anddyri við aðalinngang eða við þær dyr, þar sem næturafgreiðsla fer fram. Við anddyri, sem á að vera vel upplýst, skal vera rofi, sem tengdur er við bjöllu næturvarðar, svo og dyrasími.

4. gr.
Almenn ákvæði um húsakynni og búnað herbergja.

a. Húsakynni lyfjabúðar skulu fullnægja heilbrigðissamþykkt staðarins.
b. Húsakynni lyfjabúðar skulu aðgreind frá einkahúsakynnum og öðrum húsakynnum, sem ekki eru ætluð lyfjabúðinni.
c. Húsakynni skulu vera raka- og saggalaus, og að öðru leyti þannig úr garði gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum og koma við fullnægjandi loftræstingu.
d. Gólfrými herbergja skal vera svo ríflegt, að þrengsli torveldi ekki vinnu og auðvelt sé að halda öllu í röð og reglu.
e. Gólfrými í vinnuherbergjum skal að jafnaði eigi minna en 6 m^2 fyrir hvern starfsmann og lofthæð í vinnuherbergjum ekki undir 2.5 m.
f. Í vinnu- og dvalarherbergjum skal vera næg dagsbirta eða góð raflýsing.

g. Hitastig í vinnu- og dvalarherbergjum skal vera við hæfi, en hitastig í geymsluherbergjum skal miða við það, sem þar er geymt.
h. Gerð og frágang gólfa skal miða við notkun herbergis.

5. gr.

Húsakynni, sem lyfjabúð er skylt að hafa.

Lágmarkskröfur um húsakynni lyfjabúðar skulu vera sem hér segir:

a. **Afgreiðslubúð.** Búðin skal að jafnaði vera á götuhæð og þannig frá búðarborði gengið, **að almenningur eigi ekki aðgang** inn fyrir það. Búðin skal vera rúmgóð og búin hæfilega mörgum sætum.
b. **Lyfjabúr.** Þar sem lyfjabúr er staðsett við búð, skal það einangrað svo vel, að **búðarerill trufli ekki daglega vinnu í lyfjabúrinu.** Fjöldi sæta vegna skrifstofustarfa í lyfjabúri skal vera við hæfi. Sími, sem notaður er við móttöku símalyfseðla, skal vera þar sem hávaði og erill truflar ekki viðtakanda lyfseðilsins.
c. **Vörugeymsla,** þar með talin svöl geymsla (hámarkshiti 15°), skal vera rúmgóð. Þá skal í lyfjabúð vera kæliskápur (kæligeymsla) nægilega rúmgóð fyrir lyf þau, er geyma skal á köldum stað (2—8°).
d. **Vinnustofa (vinnustofur).** Neðri hluti veggja skal vera úr efni, sem auðvelt er að ræsta. Í gólfi skal vera svelgur með hæfilegu aðrennsli, þar sem þörf krefur. Þá skal vera vaskur í vinnustofu (vinnustofum) og suðutæki við hæfi.
e. **Þvottaherbergi.** Neðri hluti veggja og gólf skal vera gert úr vatnsþéttu efni, sem auðvelt er að ræsta. Í gólfi skal vera svelgur með hæfilegu aðrennsli. Í þvottaherbergi skulu vera áhöld til þvotta á ílátum og áhöldum.
f. **Fatageymsla o. fl.** Í lyfjabúð skal vera fatageymsla við hæfi fyrir starfsfólk. Enn fremur snyrtiherbergi með handlaug og inn af því hæfilega mörg vatnssalerni.

Við handlaug í snyrtiherbergi skal jafnan vera sápa og handþurrkur.

6. gr.

Önnur ákvæði um húsakynni.

Auk þeirra fyrirmæla, sem greind eru í 4. og 5. gr., skal lyfjabúð fullnægja eftirfarandi kröfum um húsakynni:

a. Lyfjabúð skal hafa til umráða hæfilega búið skrifstofuhúsnæði.
b. Í lyfjabúð, sem gegnir næturvörzlu, skal vera næturvarðarherbergi búið góðri hvílu, snotrum húsgögnum, næturbjöllu, síma og dyrasíma.
c. Lyfjagerð, sem mikið ryk stafar af, skal fara fram í herbergi, er búið sé góðum loftræstingartækjum.
d. Lyfjabúð skal hafa til umráða herbergi við hæfi vegna framleiðslu lyfja, er gerð skulu með smitgát. Gluggar þess skulu vera rykþéttir og þannig frá öllu gengið, að auðvelt sé að halda því hreinu. Herbergi þetta má ekki vera þannig staðsett að ganga þurfi um það til að komast í önnur herbergi. Í lyfjabúðum, þar sem framleiðsla lyfja með smitgát er óveruleg, verður þess ekki krafizt að hafa sérstakt herbergi vegna greindrar lyfjagerðar, ef fyrir hendi er annað húsrými, þannig búið, að talið verði henta rekstri lyfjabúðarinnar í þessum efnum.
e. Sérstakrar varúðar skal gæta við geymslu birgða mjög eldfimra efna.
f. Þar sem nauðsyn krefur, skal vera matstofa fyrir starfsfólk búin húsgögnum við hæfi.

7. gr.

Búnaður og áhöld.

Búnaður og áhöld skal hvort tveggja vera í góðu lagi og í samræmi við stærð og þarfir lyfjabúðar og þannig frá öllu gengið, að auðvelt sé að halda því hreinu.

b. Lyfjabúð skal búin nauðsynlegum tækjum og áhöldum vegna prófa á aðkeyptum efnum og lyfjum, svo og prófa á lyfjum og öðru, sem framleitt er í lyfjabúðinni sjálfri, sbr. a-, b- og c-liði 20. gr.

c. Lyfjabúð skal búin þeim tækjum og áhöldum, sem nauðsynleg verða talin við framleiðslu á þeim lyfjum, sem gerð eru í lyfjabúðinni, samkvæmt fyrirmælum gildandi lyfjaskrár og annarra forskriftasafna, sem viðurkennd eru af heilbrigðisstjórninni.

Þessi áhöld skulu vera til í lyfjabúð:

Gufusæfir — fleytivél — glasaþurrkofn, hæfilega rúmgóður — ritvél — smyrslisvél — tæki til að móta með þarfagangsstauta — þurrsæfir með sjálfvirkum hitastilli — eimingartæki, hæfilega afkastamikið miðað við þarfir lyfjabúðar.

d. Þær lyfjabúðir, sem annast kennslu lyfjafræðistúdenta, skulu auk þess ráða yfir eða eiga aðgang að öðrum þeim tækjum og áhöldum, sem nauðsynleg verða talin vegna kennslunnar.

e. Um löggildingu voga og vogarlóða fer eftir lögum nr. 13 4. júní 1924 um mælitæki og vogaráhöld, sbr. og tilskipun nr. 1 13. marz 1925. Undanþegin löggildingu eru rannsóknarvogir og rannsóknarlóð, svo og handvogir.

f. Þegar vegið er, skal gerð vogar miðuð við magn það, sem vegið er. Alla jafna skal aðeins nota desímalvogir og búrvogir, þegar þungi þess, er vegið er, nemur 1/200 eða meiru af þeim þunga, er mest má vega á voginni, eða 1/20 eða meiru, ef handvog er notuð.

8. gr.

Undanþágur.

Ef erfitt reynist eða óhóflega dýrt að fylgja ofangreindum fyrirmælum, kemur til greina, ef sérstaklega stendur á, að landlæknir veiti nauðsynlegar undanþágur í einstökum tilvikum.

II. KAFLI
REKSTUR LYFJABÚÐA

9. gr.

Almenn ákvæði.

a. Óheimilt er þeim, er lyfsöluleyfi hefur öðlazt að hefja reksturinn, fyrr en hann hefur fengið lyfsöluleyfið í hendur.

b. Lyfsöluleyfishafi skal tilkynna landlækni, svo og héraðslækni (borgarlækni í Reykjavík), þegar hann hefur rekstur lyfjabúðar sinnar, ef um nýstofnaða lyfjabúð er að ræða, eða tekur við rekstri gamallar lyfjabúðar.

10. gr.

a. Lyfsali skal stjórna rekstri lyfjabúðar sinnar. Í fjarveru lyfsala skal lyfjabúðarinnar gætt af lyfjafræðingi eða aðstoðarlyfjafræðingi.

b. Ef lyfsali er fjarverandi lengur en tvær vikur, skal hann tilkynna það landlækni og geta nafns og stöðu staðgengils síns.

c. Ef lyfsali hyggst verða fjarverandi lengur en tvo mánuði, skal lyfjabúðinni stjórnað af forstöðumanni, er fullnægir skilyrðum 9. gr. lyfsölulaga.
d. Lyfsala ber að sjá lyfjabúð sinni fyrir nægu og hæfu starfsliði, sbr. 33. gr. lyfsölulaga.

Lyfsala ber og að skipuleggja nám þeirra lyfjafræðistúdenta, sem hann hefur tekið til náms, svo sem fyrir kann að vera mælt um í reglugerð.

11. gr.

a. Lyfsala ber að sjá um, að starfsfólk gæti fyllstu nákvæmni og aðgætni við gerð og afgreiðslu lyfja og önnur lyfjabúðarstörf.
b. Húsakynnum lyfjabúðar og búnaði skal vel við haldið og ýtrasta hreinlætis gætt í hvívetna.

12. gr.

a. Lyfsali, sem hætta verður störfum fyrir aldurssakir, skal gera landlækni aðvart a. m. k. 6 mánuðum áður en lyfsöluleyfi hans fellur niður.
b. Ef lyfsali fellur frá, skal það þegar í stað tilkynnt landlækni, en forstöðumaður, er kann að verða ráðinn til þess að stjórna og reka lyfjabúðina um stundarsakir, skal hljóta samþykki landlæknis.
c. Ef tilvik, sbr. b-lið, ber að garði, skal framkvæmd ýtarleg birgðakönnun af óvilhöllum aðila, sem bú lyfsala og forstöðumaður koma sér saman um. Á sama hátt skal ganga frá reikningsskilum að því er varða kröfur, peninga í sjóði og bankaviðskipti.

13. gr.

Þegar lyfjabúð er flutt úr stað jafnvel þótt aðeins sé um bráðabirgðahúsnæði að ræða, skal tilkynna landlækni með hæfilegum fyrirvara, hvenær lyfsali hyggst hefja reksturinn á hinum nýja stað.

14. gr.

a. Eftir lokunartíma lyfjabúðar skal við inngöngudyr greinilega auglýst hvaða lyfjabúð gegni kvöld- eða næturþjónustu eða kallvakt, eða ef næturþjónusta er utan lyfjabúðar, þá hvar hún sé til húsa.
b. Lyfsala ber að sjá um, að unnt sé að ná símasambandi við lyfjabúð hans á venjulegum afgreiðslutíma, svo og þegar lyfjabúð hefur kvöld- eða næturþjónustu eða kallvakt.
c. Um afgreiðslutíma lyfjabúða fer að öðru leyti eftir fyrirmælum, sem í gildi eru á hverjum tíma.

15. gr.

Fyrirskipaðar bækur o. fl.

a. Þessar bækur og gögn skulu vera í lyfjabúð:
   1. Gildandi lyfjaskrá og lyfseðlasöfn ásamt viðaukum og breytingum, svo og lyfjaskrá sú, er í gildi var næst á undan.
   2. Lyfjaverðskrár og sérlyfjaskrá ásamt viðaukum og breytingum.
   3. Lög, reglugerðir, auglýsingar og önnur opinber fyrirmæli, er lyfjabúðir varðar.
   4. Skrá um lækna, tannlækna og dýralækna, er lækningaleyfi hafa hér á landi, sem gefin er út af skrifstofu landlæknis í byrjun árs hvers.
   5. Eftirlitsgerðabók.
   6. Vörukaupaspjaldskrá.
   7. Vinnustofuspjaldskrá, svo og rannsóknaskrá, framleiðsluspjöld og áfyllingaspjaldskrá, sbr. g-lið 20. gr.

8. Símalyfseðlabók eða eyðublöð til eftirritunar á símalyfseðlum.
9. Eyðublöð til eftirritunar á nautnalyfjum.
10. Eiturbók ásamt eiturbeiðnum.
11. Áfengisbók.
12. Skrá um lyf er fyrnast við geymslu og fyrningardag þeirra.
13. Þær bækur varðandi bókhald, er lyfsölum er skylt að halda skv. lögum.
14. Skrá yfir heilbrigðisvottorð starfsfólks lyfjabúðar, svo og vottorð um árlega skoðun, sbr. 37. gr. lyfsölulaga.

b. Bækur þær og gögn, er um getur í 1.—12. tölulið a-liðs, má lyfsali ekki hafa á brott með sér við eigendaskipti, eða bú hans að honum látnum.

c. Leiðréttingar og viðauka við bækur tilgreindar í 1. og 2. tölulið a-liðs, skal skrá í þær jafnóðum og leiðréttingar og viðaukar eru birtir og ganga í gildi.

d. Í eftirlitsgerðabók skulu eftirlitsgerðir varðveittar þá þegar, er þær hafa borizt lyfsala í hendur.

e. Í vörukaupaspjaldskrá skal færa kaup á hvers konar lyfjavörum og efnum. Hverja vörutegund skal færa á sérstakt spjald (blað) og einstakra kaupa getið í þeirri röð, sem þau voru gerð.

Geta skal dagsetningar, magns, einingarverðs og seljanda, svo og vörunúmers seljanda sbr. 20. gr.

Færslum skal vera lokið eigi síðar en þrem mánuðum eftir að kaup hafa verið gerð.

Vörukaupaspjöld skulu varðveitt í tvö ár eftir að birgðir vöru þrutu í lyfjabúðinni.

f. Í vinnustofuspjaldskrá skal getið hvers konar framleiðslu, er á sér stað í lyfjabúð og ætluð er til geymslu. Skal færa hverja tegund á sérstakt spjald (blað) og í þeirri röð, er framleitt hefur verið. Skal geta hversu mikið er framleitt hverju sinni af samsetningu og hvenær, svo og vörunúmers samsetningar, sbr. 20. gr.

g. Eyðublöð til eftirritunar á símalyfseðlum (símalyfseðlabók) skulu auðkennd hlaupandi númerum og að öðru leyti úr garði gerð, svo sem mælt er fyrir um í reglugerð nr. 30 16. maí 1966 um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja eða eins og landlæknir kann að mæla fyrir um. Eyðublöð þessi mega vera einstök eða í bókarformi.

Símalyfseðil skal rita í tvíriti og skal frumritið notað við afgreiðslu lyfs, en eftirriti haldið eftir. Samrit símalyfseðilseyðublaðs skal geyma í eitt ár frá ritun þess.

h. Eyðublöð til eftirritunar á nautnalyfjum skulu vera svo sem landlæknir ákveður, sbr. og 6. gr. reglugerðar nr. 30 16. maí 1966 um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja.

i. Færslu eiturbókar skal haga svo sem fyrir er mælt um í auglýsingu landlæknis til lyfsala og lækna 19. nóv. 1913 um sölu á eiturefnum til annarra afnota en lækninga eða eins og heilbrigðisyfirvöld kunna að mæla fyrir um.

j. Í áfengisbók, sem Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins lætur lyfsölum í té, skal skrá hvers konar notkun áfengis til lyfja. Skal í bók þessari vera greinilegt og sundurliðað yfirlit um áfengiseyðslu:

1. Í lyfjabúri.
2. Í vinnustofu.
3. Vegna áfengisútláta til lækna, sbr. reglugerð nr. 116 13. maí 1952 um sölu áfengis til lækninga.
4. Vegna annarra áfengisútláta, sbr. téða reglugerð.

Áfengisnotkun öll skal færð í réttri tímaröð og geta skal þess áfengismagns, sem notað er í hvert skipti. Fylgzt skal reglulega með því, hvort áfengis-

kaupum og áfengisnotkun samkvæmt áfengisbók ber saman. Áfengisbók skal í lok hvers árs send eftirlitsmanni lyfjabúða til athugunar og varðveizlu.

k. Ef eftirlitsmaður lyfjabúða óskar þess, skulu bækur þær og gögn, er um getur í 1.—12. tölulið a-liðs vera tiltæk, enda þótt þau séu ekki geymd í sjálfri lyfjabúðinni. Skylt er að leyfa athugun á bókhaldsgögnum, ef þess er krafizt í umboði ráðherra, sbr. 45. gr. lyfsölulaga.

l. Öll bréf og önnur gögn varðandi heimild lyfsala til að setja á stofn lyfjaútibú eða útsölu lyfja (lyfjaútsölu), sbr. 43. og 44. gr. lyfsölulaga, skulu varðveitt í sérstakri bók. Sama máli gegnir um gögn varðandi undanþágur, er kunna að hafa verið veittar frá einstökum fyrirmælum reglugerðar þessarar, að því er búnað snertir. Gögn þessi má lyfsali ekki hafa á brott með sér við eigendaskipti, eða bú hans að honum látnum.

m. Beiðnir, er hljóða á skipskistulyf, skal lyfsali geyma í tvö ár frá afhendingu lyfs.

n. Samritabækur, spjaldskráreyðublöð og önnur slík gögn, sem farga má að geymslufresti liðnum, skal brenna eða eyðileggja á tryggilegan hátt.

16. gr.

Geymsla lyfja.

a. Gæta skal ýtrustu reglusemi og góðrar umgengni í öllum birgðageymslum lyfjabúðar.

b. Lyf skulu geymd í samræmi við fyrirmæli gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns). Lyktarsterk lyf skulu geymd sérstaklega, svo að þau skemmi ekki önnur lyf.

c. Ílát undir lyf skulu árituð heiti lyfsins eftir þeim reglum, sem hér greinir, sbr. þó staflið f.

1. Lyf gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns) skal árita hinu skráða latneska heiti.
2. Óunnin lyf, sem ekki eru tilgreind í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni), skal árita samheiti (NFN-heiti eða WHO-heiti, ef hið fyrra er ekki til). Nú er samheiti ekki til og skal þá, að svo miklu leyti sem unnt er, nota heiti, sem myndað er samkvæmt nafngiftarreglum gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns).

   Ef óunnið lyf er tilgreint í öðru heimildarriti en gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni), skal á áritun auk þess sjást, hvort lyfið standist próf hlutaðeigandi heimildarrits með því að skeyta við nafnið heiti heimildarritsins, t. d. skammstöfuðu, sbr. q-lið 21. gr.
3. Tilbúin lyf, sem ekki eru skráð í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni), skal árita heiti þess heimildarrits, sem þau eru gerð eftir, að viðskeyttu nafni heimildarritsins, t. d. skammstöfuðu. Nú hefur lyf ekki verið birt í heimildarriti og skal þá árita alla samsetninguna.

d. Magn þeirra efna, sem geta verið breytileg að styrkleika og notuð eru í skráðum samsetningum, skal miðað við styrkleika samkvæmt efnagreiningu, svo sem fyrir kann að vera mælt í einstökum forskriftum. Skal styrkleika slíkra efna samkvæmt efnagreiningu getið á umbúðum.

e. Óheimilt er að auðkenna umbúðir efna, sem ekki fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru til lyfja, sbr. q-lið 21. gr., áletrunum þeim, er um getur í c-lið, og skulu umbúðir um efni þessi jafnframt áletraðar: Notist ekki í lyf.

f. Þegar lyf eru geymd í umbúðum tilbúin til afhendingar, skal áletra hverja pakkningu heiti eða geta samsetningar, sbr. nánari fyrirmæli reglugerðar nr. 30 16. maí 1966 um gerð lyfja og afgreiðslu lyfja.

g. Ganga skal þannig frá lyfjum í afmældum skömmtum, þar sem búið er um hvern skammt sérstaklega, að hver skammtur lyfsins sé auðkenndur heiti. Undan-

þegin þessum ákvæðum eru legstautar, límbelgir, skammtar og þarfagangsstautar, svo og lyf, sem búið er um í stanníólskæni eða öðru þess háttar.

h. Lyfjum má einungis hella í ílát eða blanda undir eftirliti lyfjafræðings (aðstoðarlyfjafræðings).

i. Ef ekki er annað fram tekið í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni) um geymslu neðangreindra lyfja, skal gæta þeirra fyrirmæla, er nú greinir. Eru tímamörk miðuð við framleiðsludag.
   1. Innrennslislyf í umbúðum, tilbúin til afhendingar, og stungulyf í hettuglösum má ekki geyma lengur en 2 ár.
   2. Augndropa í umbúðum, sem eru tilbúnir til afhendingar, má ekki geyma lengur en 1 ár.
   3. Augndropa og lausnir notaðar við gerð augnadropa, sem búið er um í ílátum, og hella má úr án þess að innihald smitist, má ekki geyma lengur en 2 ár. Eftir að umbúðir hafa verið rofnar, má þó ekki geyma lausnir þessar lengur en 2 mánuði.

   Tímamörk þau, sem greind eru í 1.—3. tölulið, má ekki rýmka, sbr. j-lið hér á eftir.

j. Ef ekki er annað fram tekið, er heimilt að geyma þau lyf gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns), sem hafa takmarkað geymsluþol við venjulegt hitastig (15—25°), tvöfalt lengri tíma en tilgreint er, ef þau eru geymd í vel lokuðu eða loftþéttu íláti á köldum stað (2—8°).

k. Lyf skulu standast kröfur lyfjaskrár (lyfseðlasafns) eða eftir atvikum kröfur annarra heimildarrita. Að öðrum kosti er óheimilt að geyma þau í lyfjabúð. Lyf, sem geymd hafa verið lengur en 9 ár, skulu rannsökuð. Ef þau reynast óskemmd, skal skrá niðurstöður rannsókna í sérstaka bók eða spjaldskrá, sbr. 2. tölulið g-liðs 20. gr. og auðkenna lyfið nýju vörunúmeri, sbr. e- og f-liði 20. gr.

l. Lyf í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni) skal að öðru leyti geyma og fara með svo sem þar er fyrir mælt.

17. gr.

a. Þau efni og samsetningar, er nú greinir, skulu merkt tveim eiturmerkjum, † †, varðveitt í eiturskáp og bera heitið eiturskápslyf:
   1. Efni og samsetningar, sem lyfjaskrá (lyfseðlasafn) mælir fyrir um, að geymd skuli í eiturskáp.
   2. Efni og samsetningar, sem teljast mega álíka hættuleg.

b. Undanþegin ákvæðum þessum eru þau lyf, sem ætluð eru til inntöku í afmældum skömmtum eða skeiðatali.

c. Undanþegin ákvæðum þessum eru enn fremur þau lyf, sem geymd eru í umbúðum tilbúin til afhendingar.

d. Óheimilt er að geyma í eiturskáp önnur efni eða samsetningar en þær, sem samkvæmt ofanskráðu skal varðveita þar, sbr. þó f-lið hér á eftir.

e. Þegar ílát hefur verið tekið úr eiturskáp, skal það sett í skápinn þegar að lokinni notkun og skápnum læst. Lykil að eiturskáp skal geyma á tryggum stað.

f. Eitruð og hættuleg plöntulyf, útrýmingarefni og önnur þess háttar efni, skal geyma í sérstökum læstum skáp, sem er greinilega merktur: Eitur. Heimilt er þó að geyma efni þessi í eiturskáp lyfjabúðarinnar, en þá skulu þau geymd í sérstökum bás (hillu) í skápnum, aðgreind frá eiturskápslyfjum lyfjabúðarinnar.

18. gr.

a. Þau efni og samsetningar, er nú greinir, skulu merkt einu eiturmerki, †:
   1. Efni og samsetningar, sem lyfjaskrá (lyfseðlasafn) mælir fyrir um, að merkt skuli einu eiturmerki, †.

2. Efni og samsetningar, sem teljast mega álíka hættuleg.
3. Lyf þau, er greind eru í b-lið 17. gr.

b. Lyf, sem geymd eru í umbúðum tilbúin til afhendingar, eru undanþegin ákvæðum þessum.

19. gr.

Stofnlausnir (diluenda) og stofnblöndur (triturationes) efna, er geyma skal í eiturskáp, svo og téðar lausnir og blöndur silfurnítrats og sinkklóríðs, skal geyma í íláti merktu sérstökum miða, sem á er letrað með ljósum bókstöfum á dökkum grunni: Einungis í þynningar.

20. gr.

Rannsóknir á lyfjum og eftirlit með lyfjum.

a. Hvers konar rannsóknir lyfja skal gera í samræmi við fyrirmæli gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns). Sannkennslipróf telst þó fullnægjandi, ef það er gert með þeim hætti, að af niðurstöðum megi ráða, hvort um rétt efni sé að ræða.

b. Í lyfjabúð skal á hverju aðkeyptu efni til lyfjagerðar gera sannkennslispróf. Sé vara fengin í fleiri pakkningum, telst að jafnaði fullnægjandi að gera próf á einni þeirra, sem hafa sama vörunúmer, sbr. e-lið.

Undanþegin þessum prófum eru: Efni, sem fengin eru úr annarri lyfjabúð og efni, sem keypt eru hjá innlendum lyfjaheildsölum, viðurkenndum af heilbrigðisstjórninni, enda beri umbúðir vörunnar með sér, að sannkennslispróf hafi verið gert af lyfjabúð eða lyfjaheildsölu.

c. Hreinleikapróf skal gera á efni til lyfjagerðar, sem innflutt hefur verið af lyfjabúð. Undanþegin þessum prófum eru:
1. Efni, sem keypt hafa verið frá lyfjafyrirtækjum á Norðurlöndum, sem hlotið hafa viðurkenningu hlutaðeigandi yfirvalda þar, eða frá meiri háttar fyrirtækjum, sem eru alþekkt fyrir vöruvöndun.
2. Efni, þar sem fullnægjandi efnagreiningarvottorð fylgir frá seljanda.

Þó skal ætíð gera ofangreind próf, ef ástæða er til að ætla, að eigi sé um efni að ræða, sem svari til áritunar, eða gæði þess séu eigi í samræmi við kröfur lyfjaskrár (lyfseðlasafns).

d. Öll aðkeypt lyf og efni til lyfjagerðar og birgðir samsetninga gerðar í lyfjabúðinni, skal auðkenna vörunúmeri, sbr. e-lið og/eða áfyllingarnúmeri, sbr. 3. tölulið g-liðs, þannig að tvö lyf sama lyfjaforms hafi eigi sama vörunúmer (áfyllingarnúmer). Undanþegin þessu ákvæði eru sérlyf, sáraumbúðir íbornar lyfjum, svo og blóðvatn (sera), bóluefni (vaccina) og önnur ónæmisefni, sem framleidd eru hérlendis í opinberum tilraunastofnunum.

e. Ef um aðkeypt lyf eða efni til lyfjagerðar er að ræða, skal með vörunúmeri vera unnt að afla upplýsinga um neðangreind atriði:
1. Hvenær varan hefur verið keypt, frá hverjum og í hvaða magni og hvert hafi verið vörunúmer seljanda, sbr. vörukaupaspjaldskrá 15. gr.
2. Niðurstöður rannsókna, er gerðar hafa verið, sbr. rannsóknaskrá 2. töluliðs g-liðs og/eða vottorð um efnagreiningu. Hverjir hafi annazt áfyllingu og eftirlit og hvenær, sbr. áfyllingarskrá 3. töluliðs g-liðs.

f. Ef um er að ræða birgðir lyfja, sem framleidd eru í lyfjabúð, skal með vörunúmeri vera hægt að afla upplýsinga um neðangreind atriði:
1. Hvenær lyf var framleitt, hversu mikið og af hverjum, svo og vörunúmer og magn þeirra efna, sem notuð voru í samsetninguna, sbr. 1. tölulið g-liðs.
2. Niðurstöður rannsókna, er gerðar hafa verið á samsetningu, sbr. rannsóknaskrá 2. töluliðs g-liðs.

3. Hverjir hafa annazt áfyllingu og eftirlit og hvenær, sbr. áfyllingaspjaldskrá 3. töluliðs g-liðs.

g. Til að fullnægja fyrirmælum d-, e- og f-liða, skal auk vörukaupaspjaldskrár og vinnustofuspjaldskrár, sbr. 15. gr., vera fyrir hendi:
1. Framleiðsluspjöld, raðað í stafrófsröð og/eða réttri tímaröð. Þar skal skráð: Vörunúmer lyfs, hvenær lyf var framleitt, hve mikið og af hverjum. Enn fremur vörunúmer og magn þeirra efna, sem notuð voru í samsetninguna.
2. Rannsóknaskrá. Þar skal skráð: Vörunúmer og niðurstöður prófa í stafrófsröð og/eða réttri tímaröð. Þá skal þess getið, hver hafi framkvæmt rannsókn hverju sinni.
3. Áfyllingaspjaldskrá. Þar skal skráð: Vörunúmer þess sem áfyllt er, stærð og fjölda pakkninga, hvenær áfyllt, hver hafi annazt áfyllingu og eftirlit og að lokum áfyllingarnúmer.

h. Lyfsali sjálfur eða lyfjafræðingur (aðstoðarlyfjafræðingur) skal framkvæma eftirlit eða rannsóknir á aðkeyptum vörum og eftirlit eða rannsóknir í sambandi við lyfjagerð og áfyllingu (pökkun) lyfja. Efnafræðilegar rannsóknir á hvers konar vörum má þó fela viðurkenndum rannsóknarstofum.

i. Öllum gögnum, er varða eftirlit og rannsóknir á vörum, skal haldið til haga og þau vera tiltæk eins lengi og varan er til í lyfjabúðinni, þó aldrei skemur en fimm ár.

21. gr.

Framleiðsla lyfja.

a. Framleiðslu lyfja skal haga í samræmi við fyrirmæli gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns), nema öðruvísi sé beinlínis fyrir mælt.

b. Skráðar samsetningar er því aðeins heimilt að nefna hinu skráða heiti, ef þær eru gerðar nákvæmlega í samræmi við hina skráðu forskrift. Heimilt er þó í einstökum tilvikum að víkja smávægilega frá ofangreindu, samkvæmt almennum fyrirmælum lyfjaskrár, sbr. a-lið, svo og undanþágur, sbr. e-lið hér á eftir.

c. Samsetningar, sem voru í eldri lyfjaskrá (lyfseðlasafni) og eru skráðar í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni) undir öðru heiti, eða eru frábrugðnar að styrkleika eða innihaldi, skulu gerðar eftir forskriftum gildandi lyfjaskrár (lyfseðlasafns), nema beinlínis sé getið, að samsetningin óskist gerð eftir annarri lyfjaskrá (lyfseðlasafni).

d. Samsetningar, sem ekki eru lengur skráðar, skal gera eftir þeirri lyfjaskrá (lyfseðlasafni), þar sem þær voru síðast skráðar.

e. Þegar lyf eru gerð með því að hnoða þau og rúlla, pressa, steypa eða slá í töflu-vél, er heimilt, ef annað er ekki beinlínis fram tekið, að víkja frá fyrirmælum skráðrar forskriftar að því er varðar notkun hjálparefna, sbr. þó f-lið hér á eftir.

f. Við gerð lyfja er óheimilt að nota önnur hjálparefni en þau, sem notuð eru í skráðum samsetningum og í tilsvarandi lyfjaformum. Því aðeins er heimilt að nota hjálparefni, að það hafi ekki áhrif á lækningagildi eða útlit samsetningarinnar, sé ekki eitrað og hafi ekki áhrif á framkvæmd og niðurstöður fyrirskipaðra prófa. Ekki má hnika til tegund né magni tilgreindra litar-, lyktar- og bragðefna. Nú skal nota litarefni án þess að tilgreind sé tegund, og er þá einungis heimilt að nota þau litarefni, sem leyfð eru í sérstökum reglugerðum til notkunar í matvæli og aðrar neyzlu- og nauðsynjavörur.

g. Við gerð taflna, sem gerðar eru eftir sérstakri ósk, er óheimilt að nota lituð hjálparefni, nema beinlínis sé óskað eftir því,

Við gerð taflna, sem ekki eru húðaðar, skal að svo miklu leyti sem unnt er, halda sér við neðangreind fyrirmæli:

Þungi lyfs í töflu mg	Þvermál töflu mm	Töfluþungi sem næst mg	Töfluþungi mörk mg
0— 50	6	100	90—110
51— 100	8	180	160—200
101— 250	10	350	325—375
251— 350	12	450	400—500
351— 450	12	550	500—600
451— 550	13.5	650	600—700
551— 650	13.5	750	700—800
651—1200	15	margfeldi 25 (t. d. 950—1050)	

Töflur, sem eiga að vera kringlóttar með sléttum flötum og skákanti, skulu gerðar með þverstriki yfir töfluna miðja, ef hún er 8—13.5 mm að þvermáli. Sogtöflur skulu ekki vera með þverstriki. Töflur, sem eru 6 mm að þvermáli, skulu ekki gerðar með þverstriki. Ef tilgreint er, að töflur, sem innihalda 50 mg eða minna af lyfi, séu með þverstriki, skulu þær gerðar þannig, að þvermál þeirra sé 8 mm (töfluþungi þá sem næst 180 mg).

h. Þegar framleiddar eru birgðir neðangreindra samsetninga skal nota rotvarnarefni, nema annað sé beinlínis fram tekið:

Jurtaseyði, jurtaslím, jurtavötn, aldinsafar, svo og þeytu- og hlaupsmyrsli. Óheimilt er að nota önnur rotvarnarefni en þau, sem tilgreind eru sem dæmi í lyfjaskrá (lyfseðlasafni) í inngangsköflum hlutaðeigandi lyfjaforma, nema annað sé beinlínis fram tekið.

i. Þegar óskað er eftir að lyf (samsetning) sé rotvarið, er einungis heimilt að nota þau rotvarnarefni lyfjaskrár (lyfseðlasafns), sem tilgreind eru sem dæmi í inngangskafla hlutaðeigandi lyfjaforms, nema annað sé beinlínis fram tekið. Þegar tilgreint er í forskrift lyfjaskrár (lyfseðlasafns) hæft rotvarnarefni, er aðeins heimilt að nota hið tilgreinda efni.

j. Augndropa og stungulyf, þar með talin innrennslislyf, skal gera með smitgát. Þegar lyf eru framleidd með smitgát, skal nota efni, sem hafa staðizt gerlapróf (grópróf) lyfjaskrár. Heimilt er þó, þegar framleiddar eru birgðir þessara lyfja, að nota efni, sem ekki hafa verið gerlaprófuð (gróprófuð), ef séð er fyrir því, að framleiðslu lokinni að lyfin standist gerlapróf (grópróf) lyfjaskrár.

k. Þegar stungulyf í glerhylkjum er látið úti í minna magni en 20 ml, skal bæta í hvert glerhylki nauðsynlegum viðbótarskammti af lyfinu vegna rýrnunar við notkun, svo sem hér greinir, nema annars sé getið:

í glerhylki allt að 0.75 ml	20%	viðbótarsk.
í glerhylki yfir 0.75 ml allt að 7.5 ml	10%	—
í glerhylki yfir 7.5 ml en minna en 20 ml	5%	—

l. Við framleiðslu samsetninga, sem innihalda efni, sem eru þess eðlis, að með því að bæta í samsetninguna viðbótarskammti af hinu virka efni (efnum), komi til greina að rýmka þau tímamörk, sem samsetningin er talin standast nánar tiltekið próf lyfjaskrár (lyfseðlasafns) — er heimilt að bæta í samsetninguna viðbótarskammti af slíku efni (efnum) innan þeirra marka, sem greint er frá í forskrift samsetningarinnar. Ef hámarksviðbót er ekki tilgreind, má viðbótarskammturinn ekki fara fram úr 10% af áletruðum styrkleika samsetningarinnar. Á sama hátt má auka geymsluþol hliðstæðra samsetninga, sem ekki eru skráðar með því að bæta í þær allt að 10% viðbótarskammti af hinu virka efni (efnum).

m. Þegar efni eru notuð, sem auðkennd skulu styrkleika samkvæmt efnagreiningu, sbr. d-lið 16. gr., skal við gerð óskráðra lyfja haga útreikningum varðandi efnismagn það, er nota skal, svo sem um skráð lyf væri að ræða og nota tilsvarandi magn.

n. Þegar samsetningar eru tilgreindar undir heitunum **solutio, spiritus** eða **oleum,** skal við gerð þessara samsetninga eftir atvikum nota vatn, sterkan vínanda eða jarðhnetuolíu, ef annars er ekki beinlínis getið. Á sama hátt skal við gerð lausna, sem tilgreindar eru undir heitunum **diluendum ... spirituosum** eða **diluendum ... oleosum,** eftir atvikum nota sterkan vínanda eða jarðhnetuolíu, ef annars er ekki beinlínis getið.

o. Ef samsetning er tilgreind með sama heiti og því, er hún hefur í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni), en með öðrum styrkleika, skal hún gerð með sama hætti og hið skráða lyf og sama virkt efni (salt, efnasamband) notað, nema annars sé beinlínis getið. Við gerð slíkrar samsetningar skal miða magn virks efnis (salts, efnasambands) við hinn tilgreinda styrkleika. Þó skal styrkleiki virks efnis í samsetningu ávallt tilgreindur með sama hætti og á við um hið skráða lyf.

p. Lyfjabúð skal vera birg af öllum lyfjum eða skal a. m. k. reyna að útvega öll þau lyf, er tilgreind kunna að vera á lyfseðli og selja má samkvæmt lögum hér á landi. Sama máli gildir um lausasölulyf og annað, er lyfjabúðir einar mega verzla með.

q. Ef í samsetningu, sem gerð er eftir sérstakri ósk (ordinatio magistralis), er notað efni, sem enn hefur ekki verið skráð í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni), skal efnið, ef það er skráð í tiltæku samsvarandi erlendu heimildarriti, fullnægja kröfum þess heimildarrits. Ef svo er ekki, ber lyfsala (lyfjafræðingi) að fullvissa sig um, að gæði efnis séu slík, að það teljist hæft til lyfjagerðar. Slíka samsetningu má því aðeins láta úti, að lækni þeim, sem ávísaði henni, sé gert kunnugt um þetta.

r. Ef læknir tilgreinir á lyfseðli samkvæmt sérstakri ósk (ordinatio magistralis) lyfjaform, sem enn er ekki að finna í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni), er því aðeins heimilt að láta lyfið úti í greindu lyfjaformi, að lækni sé gert kunnugt um þetta.

s. Lyf í gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasafni) skal að öðru leyti framleiða svo sem þar er fyrir mælt.

22. gr.

Afhending lyfja.

a. Um afhendingu lyfja og samsetninga, þar með talin auðkenning þeirra og áletrun, fer eftir fyrirmælum lyfjaskrár, svo og fyrirmælum heilbrigðisstjórnarinnar, er í gildi eru á hverjum tíma (sbr. reglugerð nr. 30 16. maí 1966 um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja og augl. nr. 31 15. apríl 1966 til lækna (dýralækna, tannlækna) og lyfsala í tilefni löggildingar nýrrar lyfjaskrár).

b. Sótthreinsunarefni, svo og efni og samsetningar, sem búið er um til afhendingar í lyfjabúð og ætlaðar eru til tæknilegra nota (undanþegnar eru þó samsetningar ætlaðar til framleiðslu á snyrtivörum), skal auðkenna rauðum merkimiða.

Efni notuð í rannsóknarskyni, svo og eitur, skal á sama hátt auðkenna rauðum merkimiða eða eins og heilbrigðisyfirvöld kunna að mæla fyrir um.

c. Óheimilt er í lyfjabúð (lyfjaútibúi, útsölu lyfja) að láta úti lyf, þar með talin sérlyf, sem fyrnd eru orðin sbr. fyrirmæli lyfjaskrár (lyfseðlasafns) eða áletrun.

d. Til að koma í veg fyrir misferli, er af misritun eða öðrum villum, er kunna að koma fyrir á lyfseðli, kann að leiða, skal lyfjafræðingur (aðstoðarlyfjafræðingur) gæta þess sérstaklega, að hann sé ritaður í samræmi við gildandi

fyrirmæli og jafnframt, að rétt hafi verið afgreitt. Hann skal sömuleiðis árita merkimiða fangamarki sínu.

e. Þegar vega þarf, mæla eða blanda við afgreiðslu lyfs eftir lyfseðli, skal lyfjagerð þessi framkvæmd af lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi) eða undir eftirliti hans.

f. Aðeins lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi) eða þjálfuðu aðstoðarfólki er heimilt að afhenda lyf eftir lyfseðli, sem gert hefur verið að gættum fyrirmælum d- og e-liða hér að framan, nema því aðeins, að fyrrgreindir aðilar hafi að afgreiðslu lokinni í lyfjabúri athugað lyfið og fullvissað sig um, að um rétt lyf sé að ræða og að rétt sé áritað. Við slíkan samanburð á lyfseðli og lyfi, skal hlutaðeigandi árita merkimiða fangamarki sínu. Sá, er lætur lyfið úti, skal gæta þess, að réttur aðili fái það í hendur.

g. Ef lyf, sem látið er úti eftir lyfseðli, er sent lengri eða skemmri leið, skal gæta varúðar sbr. f-lið.

h. Öll lausasölulyf, sem gerð eru hverju sinni, skal árita dagsetningu og fangamarki þess, er ábyrgð ber á framleiðslu lyfsins, svo og fangamark þess, er athugað hefur, að rétt hafi verið blandað og áritað.

Umbúðir um hvers konar efni, sem gerð eru hverju sinni og ætluð eru til tæknilegra nota, þar með talin eitur og önnur efni skaðleg heilsu manna, skulu auðkennd dagsetningu og fangamarki þess, er látið hefur í umbúðirnar, svo og þess, er athugað hefur, að rétt efni hafi verið tekin og að áritun sé rétt. Allar birgðir áfylltra efna og lyfja, sem tilbúnar eru til afgreiðslu, skulu bera númer, er gefi til kynna, að framkvæmt hafi verið fyrirskipað eftirlit með áfyllingu, sbr. ákvæði 20. gr. um vörunúmer lyfja.

i. Þau sérlyf ein, sem skráð eru í sérlyfjaskrá, er heimilt að selja hér á landi. Undanþegin þessu ákvæði eru þó blóðvatn (serum), bóluefni (vaccinum) og önnur ónæmisefni, sem framleidd eru hér á landi í opinberum tilraunastofnunum. Ef sérstaklega stendur á, getur ráðherra eftir tillögum landlæknis, heimilað að flytja megi inn takmarkað magn af óskráðu sérlyfi, enda sé það þá aðeins látið úti gegn lyfseðli, sbr. 3. mgr. 54. gr. lyfsölulaga.

j. Ekki má selja lyf í sjálfsölum nema samkvæmt fyrirmælum eða með sérstöku samþykki heilbrigðisstjórnarinnar.

23. gr.

Lyfjaílát.

a. Hreinsuð eða hrein lyfjaílát skulu geymd þannig, að þau óhreinkist ekki. Glös og önnur gerílát skulu þurrkuð að þvotti loknum og síðan geymd í rykþéttum geymslum. Óheimilt er að nota undir lyf hvers konar ílát frá neytendum.

b. Þegar lyf eru látin úti, skal búa um þau á tryggilegan hátt og gæta sérstakra fyrirmæla lyfjaskrár (lyfseðlasafns) og annarra fyrirmæla, er heilbrigðisstjórnin kann að setja.

24. gr.

Lyf handa læknum, er ekki hafa lyfsöluleyfi.

Um lyf til lækna, sem ekki hafa lyfsöluleyfi og ætluð eru til sölu (dreifingar), fer eftir sérstökum fyrirmælum heilbrigðisstjórnarinnar, sbr. 42. gr. lyfsölulaga.

25. gr.

Útsala lyfja.

a. Ef lyfsali fær leyfi ráðherra til að reka útsölu lyfja (lyfjaútsölu), sbr. 44. gr. lyfsölulaga, skal hann, er hann hefur reksturinn, tilkynna það landlækni, svo og héraðslækni.

b. Í tilkynningunni skal m. a. greint frá, hvar lyfjaútsalan er staðsett og hver veiti henni forstöðu (staða forstöðumanns tilgreind). Á sama hátt skal skýra landlækni og héraðslækni frá, ef lyfjaútsalan er flutt eða ef nýr maður tekur við forstöðu hennar, svo og ef lyfsali óskar ekki eftir því að hagnýta sér lyfjaútsöluleyfi lengur.

26. gr.

Lyfsali ræður forstöðumann lyfjaútsölu í samráði við héraðslækni starðarins.

27. gr.

a. Í lyfjaútsölu má verzla með hvers konar lausasölulyf, hjúkrunar- og sjúkragögn, fegrunar- og snyrtivörur, næringarefni, sem að jafnaði eru seld í lyfjabúðum, sótthreinsunarefni, kemisk efni ætluð til iðnaðar eða tæknilegra nota o. s. frv.
b. Í lyfjaútsölu er aðeins heimilt að selja lyf og sáraumbúðir, svo og lyfjamál og önnur áhöld til lyfjagjafa, sem fengið hefur verið frá lyfjabúð þess lyfsala, sem lyfjaútsöluleyfið hefur.
c. Um vörur, sem sendar eru úr lyfjabúð lengri eða skemmri leið, þar með talin sending til lyfjaútsölu, skal vera svo búið, að viðtakandi geti gengið úr skugga um, að ekki hafi verið hreyft við innihaldi. Á umbúðum skal standa nafn lyfjabúðar, nafn viðtakanda og heimilisfang og dagsetning. Ef greiða á við móttöku, skal verð og tilgreint á umbúðunum, nema reikningur fylgi sendingu.
d. Krefjast má sérstaks gjalds fyrir pökkun á lyfjum, sem send eru lengri eða skemmri leið, svo sem mælt kann að vera fyrir um í lyfjaverðskrá.
e. Lyf gegn lyfseðli svo og annað, er viðskiptavinur hefur óskað sérstaklega eftir að sent verði til lyfjaútsölu og afgreitt þaðan, skal endursenda til lyfjabúðarinnar, ef hið umbeðna hefur ekki verið sótt innan mánaðar frá því að það barst lyfjaútsölunni.

28. gr.

a. Umbúðir um lyf, sem ætluð eru til sölu í lyfjaútsölu, skulu vera við hæfi og þannig um lyfin búið, að viðtakandi geti gengið úr skugga um, að ekki hafi verið hreyft við innihaldi. Lyfjaverðs skal getið á umbúðum. Ef lyfsali rekur lyfjaútsölu á eigin reikning og með þjálfuðu starfsliði, er þó heimilt að haga afgreiðslu fullgerðra lausasölulyfja svo sem í lyfjabúð væri.
b. Í lyfjaútsölu er óheimil hvers konar lyfjagerð, þar með talin blöndun, áfylling eða skipting í smærri einingar á lyfjum þeim, sem aflað hefur verið úr lyfjabúð. Lyf skal ávallt afhenda í órofnum umbúðum lyfjabúðar.

29. gr.

a. Í lyfjaútsölu skal varðveita lyf og sáraumbúðir í góðum skápum eða skúffum. Í hirzlum þessum má ekki varðveita annað en það, sem fengið hefur verið frá lyfjabúð þeirri, er útsöluleyfið hefur. Gæta skal snyrtimennsku og ýtrasta hreinlætis.
b. Til þess að koma í veg fyrir, að seldar verði vörur, sem hafa verið geymdar óeðlilega lengi, skal leitazt við að selja þær í sömu röð og þær berast lyfjaútsölunni. Lyf, sem ætluð eru til útvortis notkunar, skulu geymd ein sér.
c. Heimilt er að geyma lyf, sem varðveita skal á svölum stað, í kjallara eða á öðrum stað, sem lyfsali metur hæfan.

30. gr.

a. Lyf, sem fyrnast við geymslu, skal lyfsali láta endursenda til lyfjabúðar sinnar, jafnskjótt og þau eru orðin of gömul.
b. Lyf og sáraumbúðir er óheimilt að varðveita í lyfjaútsölu lengur en 3 ár frá sendingardegi úr lyfjabúð, enda hafi lyfið ekki skemmra geymsluþol samkvæmt áletrun eða öðrum fyrirmælum.

31. gr.

a. Lyfsala ber að fylgjast með rekstri lyfjaútsölu og ber ábyrgð á því, að lyf séu rétt greind og fullnægi tilskildum kröfum um hreinleika og gæði og tilhlýðilega um þau búið. Þá ber lyfsali og ábyrgð á því, að lyf í lyfjaútsölu séu þannig geymd, að þau skemmist ekki eða óhreinkist og að sem minnst hætta verði á mistökum.
b. Ef lyfsali verður þess áskynja, að óreiða eða misfellur hafi átt sér stað í lyfjaútsölu hans, ber honum að gera ráðstafanir þegar í stað, til þess að bætt verði úr því, er úrskeiðis hefur gengið.

32. gr.

a. Lyfjaútsölum er heimilt að selja lyf þau og sáraumbúðir (hjúkrunarvörur), sem aflað hefur verið úr lyfjabúð útsöluleyfishafa, hvenær sólarhringsins sem er, að sunnudögum og helgidögum meðtöldum.
b. Óheimilt er að selja vöru hærra verði í lyfjaútsölu en tilgreint er á umbúðum.

33. gr.

Lyfjaútsölur skal auðkenna þannig: Lyfjaútsala á vegum NN-lyfjabúðar (apóteks). Ekki má viðhafa annað nafn um lyfjaútsölu en þetta, hvort heldur er í auglýsingum eða annars staðar. Heimilt er að láta þess getið, að í lyfjaútsölu sé tekið á móti lyfseðlum til afgreiðslu í lyfjabúð útsöluleyfishafa.

III. KAFLI
GILDISTAKA

34. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 30. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, gengur í gildi 1. október 1968, og fellur þá jafnframt úr gildi auglýsing nr. 197 19. september 1950 um búnað og rekstur lyfjabúða, svo og ákvæði annarra fyrirmæla, er fara í bága við fyrirmæli þessarar reglugerðar.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 22. marz 1968.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

AUGLÝSING

um framboð til kjörs forseta Íslands.

Frestur til að skila framboðum til kjörs forseta Íslands, er fram á að fara 30. júní 1968, rann út laugardaginn 25. þ. m.

Í kjöri til forsetaembættisins eru:

dr. Gunnar Thoroddsen, sendiherra,
dr. Kristján Eldjárn, þjóðminjavörður.

Þetta auglýsist hér með samkvæmt lögum um framboð og kjör forseta Íslands, nr. 36 12. febrúar 1945, sbr. lög nr. 39 29. apríl 1963.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 27. maí 1968.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 153. 24. maí 1968.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur hefur verið ákveðið að setja eftirfarandi reglur um umferð samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958:

1. **Einstefnuakstur:**
   1. Á Hverfisgötu til austurs frá Lækjargötu að Ingólfsstræti.
   2. Á Brávallagötu frá austri til vesturs.
   3. Á húsagötum við Miklubraut til austurs.
   4. Á húsagötu við Laugarnesveg til norðausturs.
   5. Á húsagötu við Kleppsveg til austurs.
2. Einstefnuakstur á Hverfisgötu austan Snorrabrautar er felldur niður og upp tekinn tvístefnuakstur.
3. Umferðarljós verða tekin í notkun á eftirtöldum gatnamótum:
   1. Miklubraut — Kringlumýrarbraut.
   2. Miklubraut — Háaleitisbraut.
   3. Miklubraut — Grensásvegur.
   4. Suðurlandsbraut — Álfheimar.
   5. Suðurlandsbraut — Grensásvegur.
   6. Suðurlandsbraut — Kringlumýrarbraut.
4. Vinstri beygja verður bönnuð á eftirtöldum stöðum:
   1. Af Lækjargötu úr suðri inn í Austurstræti.
   2. Af Laugarnesvegi til austurs inn á Laugaveg.
   3. Af Vallarstræti til norðurs inn í Pósthússtræti.
   4. Af Hringbraut úr vestri inn á Sóleyjargötu.
   5. Af Laugavegi úr vestri inn á Höfðatún.

6. Af Snorrabraut úr norðri inn á Hverfisgötu.
7. Af Laugarnesvegi úr suðri til vesturs inn á Borgartún.
8. Af Laugarnesvegi úr norðri til austurs inn á Sundlaugaveg.
9. Úr Skólabrú til norðurs inn á Lækjargötu.

5. Bann við hægri beygju verður afnumið á eftirtöldum stöðum:
   1. Af Lækjargötu úr norðri inn í Austurstræti.
   2. Af Lækjargötu úr norðri inn í Skólabrú.
   3. Af Laugarnesvegi til vesturs inn á Laugaveg.
   4. Af Laufásvegi til vesturs inn á Hringbraut.

6. Stöðumælar verða settir upp á eftirtöldum stöðum:
   1. Amtmannsstíg að sunnanverðu á milli Skólastrætis og Lækjargötu. Gjald sé 1 kr. fyrir hverjar byrjaðar 30 mínútur.
   2. Frakkastíg að austanverðu á milli Grettisgötu og Laugavegar. Gjald sé 1 kr. fyrir hverjar byrjaðar 15 mínútur.
   3. Frakkastíg að austanverðu á milli Laugavegar og Hverfisgötu. Gjald sé 1 kr. fyrir hverjar byrjaðar 15 mínútur.

7. Laugavegi verður lokað austan Rauðarárstígs.

Auglýsing þessi öðlast gildi 26. maí 1968 kl. 06.00.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 24. maí 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

24. maí 1968 Nr. 154.

REGLUGERÐ

um tilkynningarskyldu íslenzkra skipa.

1. gr.

Öll talstöðvarskyld skip, önnur en varðskip, tilkynni:

a) Brottför sína úr höfn.
b) Stað sinn, a. m. k. einu sinni á sólarhring, fiskiskip kl. 13—16 og farskip eftir aðstæðum.
c) Komu sína í höfn.

2. gr.

Texti tilkynningarinnar skal vera svo sem hér segir:

Við brottför:	Skipsheiti, einkennisstafi eða skrásetningarnúmer, brottfararstað og tíma.
Á sjó (kl. 13—16):	Skipsheiti, einkennisstafi eða skrásetningarnúmer, reitnúmer, stefnu og tíma.
Við komu í höfn:	Skipsheiti, einkennisstafi eða skrásetningarnúmer, komustað og tíma.

3. gr.

Öllu hafsvæðinu í kringum landið verði skipt í tilkynningarreiti. Við tilkynningum af reitum þessum taki síðan strandstöðvar, beint eða um aðrar stöðvar, ef beint samband næst ekki. Tilkynningarnar sendist strax til eftirlitsmiðstöðvar, sem fylgist með að engar skyldutilkynningar vanti. Telji eftirlitsmiðstöðin að ástæða sé

til eftirgrennslunar, leitar eða björgunar, skal hún þegar gera nauðsynlegar ráðstafanir, og hafa um þær samráð við alla þá aðila, er aðstoð geta veitt, við eftirgrennslan, leit eða björgun.

4. gr.

Náist ekki beint samband við landstöðvar, skal tilkynna um eftirlitsskip, sé það á miðunum, annars um önnur skip.

5. gr.

Fiskibátar, sem eigi eru búnir talstöðvum, skulu tilkynna viðkomandi eftirlitsstöð eða þeim, er hún tilnefnir, brottför sína, áformaðar ferðir og komu.

6. gr.

Stærð tilkynningarreita þeirra, sem um ræðir í 3. gr., ákvarðast af eftirlitsstöð í Reykjavík, og skal hún sjá um útgáfu og dreifingu reitakorta.

Sé reitakort ekki fyrir hendi, skal gefa staðarákvörðun í breidd og lengd.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum.

Reglugerð þessi, sem gefin er út samkvæmt lögum 17. maí 1968, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 24. maí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 155. 26. maí 1968.

AUGLÝSING

um umferð í Siglufirði.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga, nr. 26 1958, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Siglufjarðar, hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð í Siglufjarðarkaupstað.

1. Aðalbrautir. Ákveðinn hefur verið aðalbrautarréttur á Aðalgötu, Gránugötu, Suðurgötu, Túngötu og Norðurgötu, þó þannig að umferð um Norðurgötu víki fyrir umferð um Aðalgötu og Gránugötu.
2. Einstefnuakstursgötur. Einstefnuakstur hefur verið ákveðinn á Aðalgötu, frá Túngötu að Tjarnargötu (ekið í austur), á Gránugötu frá Tjarnargötu að Suðurgötu (ekið í vestur), á Norðurgötu, frá Eyrargötu að Gránugötu (ekið í suður), og á Vetrarbraut, frá Gránugötu að Eyrargötu (ekið í norður).
3. Bifreiðastöður bannaðar. Bannaðar eru bifreiðastöður á Suðurgötu og Túngötu frá húsinu nr. 8 við Suðurgötu og að húsinu nr. 3 við Túngötu, beggja vegna götunnar.

   Bifreiðastöður eru bannaðar hægramegin á einstefnuakstursgötum.
4. Vinstri beygja bönnuð. Vinstri beygja er bönnuð úr Túngötu inn í Þormóðsgötu, er ekið er norður Túngötuna, og úr Hvanneyrarbraut inn í Hlíðarveg, er ekið er suður Hvanneyrarbraut.

5. Innakstur bannaður. Bannaður er allur akstur úr Þormóðsgötu inn í Hvanneyrarbraut til norðurs.

Þetta tilkynnist hér með öllum, sem hlut eiga að máli.

Bæjarfógetinn á Siglufirði, 26. maí 1968.

Elías I. Elíasson.

30. maí 1968. Nr. 156.

AUGLÝSING

um umferð í Húsavík.

Að fengnum tillögum bæjarráðs Húsavíkur og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958 hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð á Húsavík:

I. Aðalbrautir:

1. Garðarsbraut,
2. Héðinsbraut,
3. Höfðabrekka frá Héðinsbraut að Höfðavegi,
4. Háhöfði til norðurs frá Höfðabrekku,
5. Hringbraut frá Héðinsbraut að hafnargarði,
6. Höfðavegur frá Hringbraut norður að öskurennu,
7. Stórigarður frá Ketilsbraut að húsinu nr. 6 við Stóragarð,
8. Ketilsbraut frá Vallholtsvegi að Garðarsbraut,
9. Ásgarðsvegur frá Garðarsbraut,
10. Mararbraut,
11. Hringbraut (syðri) frá Garðarsbraut,
12. Baughóll frá Hringbraut.

Götur, sem að aðalbrautum liggja, eru við vegamótin merktar biðskyldu- eða stöðvunarmerkjum.

II. Einstefnuakstur:

Túngata frá Uppsalavegi að Árgötu norður.
Bannað er að leggja bifreiðum hægra megin á Túngötuna.

III. Takmörkun á bifreiðastöðum:

Bifreiðastöður eru bannaðar á eftirgreindum götum eða götuköflum:

a. Garðarsbraut frá Samkomuhúsinu að Vallholtsvegi.
b. Á svæðinu milli Samkomuhússins og Verzlunarinnar Þingey við Garðarsbraut.

Lögreglustjórinn í Húsavík, 30. maí 1968.

Jóhann Skaptason.

AUGLÝSING

um umferð í Eskifjarðarkauptúni.

Eftir heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40, 1968 og að fengnum tillögum hreppsnefndar Eskifjarðarhrepps, hefur eftirfarandi verið ákveðið varðandi umferð í Eskifjarðarkauptúni:

1. Biðskyldumerki verða sett við þessar götur, sem liggja að Strandgötu, þ. e. Bleiksárhlíð innan Haukabergs, uppakstur frá Nýju-Höfn, uppakstur frá löndunarbryggju innan við verbúð Jóns Kjartanssonar hf., Skáveg innan Bröttuhlíðar, uppakstur frá bryggju fyrir innan Pöntun og Steinholtsveg fyrir innan Hlíðarendaá.
2. Biðskyldumerki verður sett við Hátún gagnvart Botnabraut.
3. Stöðvunarskyldumerki verður sett við Smiðjustíg fyrir utan Staðarstað og Steinholtsveg fyrir innan Reykholt I, þar sem götur þessar liggja að Strandgötu.
4. Einstefnuakstur verður frá vestri til austurs á Túngötu frá Kirkjustíg að Lambeyrarbraut og á Lambeyrarbraut frá Botnabraut að Hólsvegi.
5. Hægri beygja frá Túngötu inn á Lambeyrarbraut verður bönnuð.
6. Samkvæmt fyrirmælum lögreglusamþykktar Suður-Múlasýslu er hámarkshraði á götum kauptúnsins 35 km miðað við klst. nema á Strandgötu frá Mjóeyri að brú utan fiskvinnslu Sporðs hf. og frá gatnamótum Bleiksárhlíðar að Blómsturvöllum, þar sem hámarkshraði verður 45 km miðað við klst.
Umferðarmerki verða sett upp í samræmi við auglýsingu þessa.

Þetta tilkynnist öllum sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Suður-Múlasýslu, 31. maí 1968.

Valtýr Guðmundsson.

Nr. 158. 13. júní 1968.

AUGLÝSING

um takmarkað leyfi dragnótaveiða sumarið 1968.

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 40 9. júní 1960, um takmarkað leyfi til dragnótaveiða í fiskveiðilandhelgi Íslands undir vísindalegu eftirliti, getur ráðherra, samkvæmt tillögum Hafrannsóknastofnunarinnar og Fiskifélags Íslands, ákveðið fyrir eitt ár í senn, að dragnótaveiði sé heimil á tilteknu svæði eða svæðum á tímabilinu 15. júní til 31. október eða skemmri tíma, eftir því sem nánar er ákveðið.

Fiskifélag Íslands hefur leitað álits sveitarstjórna og annarra aðila, sem hagsmuna hafa að gæta í þessu efni.

Í samræmi við ákvæði téðra laga og athuganir Fiskifélags Íslands hefur sjávarútvegsmálaráðuneytið ákveðið, að leyfi til dragnótaveiða skuli veitt frá og með 15. þessa mánaðar á eftirgreindum svæðum:

I. Milli lína, sem hugsast dregnar réttvísandi um Bjarnarey sunnan Vopnafjarðar og réttvísandi norðaustur frá Kögri sunnan Héraðsflóa.

II. Milli línu, sem hugsast dregin réttvísandi austur úr Álftavíkurfjalli (Álftavíkurtanga) að línu, sem hugsast dregin réttvísandi austur úr Gvendarnesi, sunnan

Fáskrúðsfjarðar. Þó skulu veiðar óheimilar innan línu, sem hugsast dregin úr Álftavíkurfjalli (Álftavíkurtanga) fyrir mynni Loðmundarfjarðar og Seyðisfjarðar í Dalatanga og þaðan fyrir mynni Mjóafjarðar í Flesjatanga og fyrir mynni Norðfjarðarflóa í Barðneshorn. Einnig eru veiðar óheimilar í Reyðarfirði innan línu, sem hugsast dregin úr Krossanestanga norðan fjarðarins í Vattarnestanga sunnan fjarðarins. Þá eru dragnótaveiðar og óheimilar í Fáskrúðsfirði innan línu, sem hugsast dregin úr Hafnarnesi að norðan í Hafnarnesvita að sunnan.

III. Frá línu, sem hugsast dregin réttvísandi austur úr Streitishvarfi sunnan Breiðdalsvíkur suður og vestur um fyrir Faxaflóa, Breiðafjörð og Vestfirði, að línu, sem hugsast dregin réttvísandi norður úr Hornbjargi. Þó skulu dragnótaveiðar óheimilar á svæði innan línu, sem hugsast dregin milli punkta tvær sjómílur beint í vestur frá Stafnestá og tvær sjómílur beint í vestur frá Reykjanestá (Önglabrjótsnefi). Svæði þetta takmarkast að norðan af línu, sem hugsast dregin beint í vestur frá Einbúa í Ósum, og að sunnan af línu, sem hugsast dregin beint í vestur frá Reykjanestá (Önglabrjótsnefi). Í Faxaflóa takmarkast svæðið af línum, sem hugsast dregnar þannig:

1. Úr Garðskagavita um punktinn 64° 8′ n.br. 22° 42′ v.l. í Gerðistangavita.
2. Úr Hólmbergsvita um bauju nr. 6 í Faxaflóa í Kirkjuhólsvita.

Á vestfjörðum er dragnótaveiði óheimil innfjarða innan lína, sem hugsast dregnar sem hér segir:

1. Úr Ólafsvita um Tálkna, þvert fyrir Patreksfjörð og Tálknafjörð.
2. Milli Svarthamra að sunnan og Tjaldaness að norðan í Arnarfirði.
3. Milli Keldudals að sunnan og Arnarness að norðan í Dýrafirði.
4. Milli Mosdals að sunnan og Kálfeyrar að norðan í Önundarfirði.
5. Milli Keravíkur að sunnan og Galtabæjar að norðan í Súgandafirði.
6. Milli Galtarvita að vestan og Straumnesvita að austan.

Bátum innan lögmæltra stærðarmarka, sem skráðir eru og gerðir hafa verið út frá verstöðvum á framangreindum svæðum, verður veitt leyfi til að veiða hvar sem er á svæðunum.

Enn fremur hefur sjávarútvegsmálaráðuneytið ákveðið, að bátum innan lögmætra stærðar takmarka, sem skráðir eru og gerðir hafa verið út frá verstöðvum á Norðurlandi, verði veitt leyfi til dragnótaveiða á svæði frá línu, sem hugsast dregin réttvísandi norður úr Hornbjargi austur um að línu, sem hugsast dregin réttvísandi norðaustur úr Font á Langanesi.

Þó skulu veiðar óheimilar á eftirgreindum svæðum:

1. Innan línu, sem hugsast dregin utan Ingólfsfjarðar og Ófeigsfjarðar frá Veturmýrarnesi í Selsker og þaðan í Drangatanga.
2. Innanverðum Hrútafirði innan línu, sem hugsast dregin frá Prestbakkaey, þvert yfir fjörðinn að Mýrarnesi.
3. Innanverðum Miðfirði innan línu, sem hugsast dregin úr Stapa utan Hvammstanga í vestur þvert yfir fjörðinn.
4. Í Skagafirði innan línu, sem hugsast dregin frá Landsenda á Hegranesi í Fagranes vestan fjarðarins.
5. Í Skagafirði innan línu, sem hugsast dregin frá Hellnanesi á Þórðarhöfða í Kringlu í Málmey og úr norðurenda Málmeyjar í Stapa á Hrollaugshöfða.
6. Í Haganesvík innan línu, sem hugsast dregin úr Músarnesi vestan Haganesvíkur fyrir víkina í Olnboga austan Haganesvíkur.
7. Í Siglufirði innan línu, sem hugsast dregin frá Landsenda vestan Siglufjarðar fyrir fjörðinn í Siglunesvita.

8. Í Eyjafirði innan línu, sem hugsast dregin frá nyrzta odda Hálshöfða vestan fjarðarins, þvert yfir um syðsta odda Hríseyjar, beina stefnu yfir í Svínárnes.
9. Á 3ja mílna belti kringum Grímsey miðað við strandlengju eyjarinnar.
10. Á tímabilinu 15. júní til 31. ágúst n. k. á innanverðum Skjálfanda innan línu, sem hugsast dregin úr Bríkurskeri við vestanverðan flóann um Lundey í Stórhöfða við austanverðan flóann.
11. Á tímabilinu 15. júní til 31. ágúst n. k. á innanverðum Axarfirði innan línu, sem hugsast dregin úr Gerðibrekkuhaus að vestan í Grímshafnartanga að austan.
12. Á tímabilinu 1. september til 31. október n. k. á innanverðum Axarfirði innan línu, sem hugsast dregin úr ós Naustár að sunnan í Grímshafnartanga að norðan.
13. Í Axarfirði innan línu, sem hugsast dregin úr Leirhafnartanga að sunnan í Grjótnes að norðan.
14. Á svæði innan línu, sem hugsast dregin frá Ásmundarstaðarey norðan Raufarhafnar í Melrakkanes.
15. Í Þistilfirði innan línu, sem hugsast dregin úr Rakkanesi vestan fjarðarins í Grenjanes austan hans.

Bátum, sem skráðir eru og gerðir hafa verið út frá verstöðvum á hinum leyfðu veiðisvæðum fyrir Norðurlandi, verður einum veitt leyfi til að veiða á þeim svæðum, en hins vegar verða þeim ekki leyfðar dragnótaveiðar annars staðar innan fiskveiðilandhelginnar.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 13. júní 1968.

Nr. 159. 11. júní 1968.

AUGLÝSING

um umferð í Egilsstaðakauptúni.

Eftir heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 1968 og að fengnum tillögum hreppsnefndar Egilsstaðahrepps, hefur eftirfarandi verið ákveðið varðandi umferð í Egilsstaðakauptúni:

1. Biðskyldumerki verða sett við þessar götur, gagnvart Fagradalsbraut, þ. e. Lagarás, Selás, Skógarlönd, Kaupvang, óskírða götu neðan við Símstöð og Egilsstaðaveg.
2. Biðskyldumerki verða sett við þessar götur gagnvart Selási, Skjólbrekku, Lagarás og Laufás. Einnig við götuna Lómatjörn gagnvart Skógarlöndum.
3. Bílastöður verða bannaðar báðum megin Skjólbrekku, og allur akstur bannaður á efri hluta götunnar á milli Lómatjarnar og Laufáss.

Umferðarmerki verða sett upp í samræmi við auglýsingu þessa.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Suður-Múlasýslu, 11. júní 1968.

Valtýr Guðmundsson.

AUGLÝSING

um umferð í Patrekshreppi.

Eftir heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 1968, og að fengnum tillögum hreppsnefndar Patrekshrepps hefur eftirfarandi verið ákveðið, varðandi umferð í Patrekshreppi:

1. Gatnamót Túngötu—Þórsgötu. Stöðvunarskylda gagnvart Þórsgötu. Umferðarmerki B 13.
2. Gatnamót Aðalstrætis—Urðargötu. Stöðvunarskylda og biðskylda gagnvart Aðalstræti. Umferðarmerki B 13 og A 4. Gangbrautir settar báðum megin við gatnamótin (sebrabrautir) og merktar D 2.
3. Innakstur bannaður vörubifreiðum frá Strandgötu milli húsa nr. 5 (Bakaríið) og nr. 7. Umferðarmerki B 5.
4. Framúrakstur bannaður á Aðalstræti frá gatnamótum og að kirkju. Umferðarmerki B 4 og B 4 a.
5. Einstefna á Stekkum frá Hlíðarvegi að spítalabrekku. Umferðarmerki B 2 og D 12
6. Akreinum skipt við gatnamót Aðalstrætis og Strandgötu á Geirseyri (innan við lögreglustöð) og Aðalstrætis og Eyrargötu á Vatneyri (við Vatneyrarbúðina). Umferðarmerki C 2.
7. Þá verða afmörkuð sérstök bifreiðastæði á nokkrum stöðum í kauptúninu, við opinberar byggingar og stærstu vinnustaði, og þau auðkennd með merki D 1.
8. Enn fremur verða settar öryggisgrindur á nokkrum stöðum og gatnamót löguð.

Lögreglustjórinn í Barðastrandasýslu, 1. júlí 1968.

Ásberg Sigurðsson.

20. júní 1968. Nr. 161.

AUGLÝSING

um tollfrjálsan innflutning á vistum og búnaði vísindaleiðangra.

Ráðuneytið hefur ákveðið, með heimild í 4. tl. 3. gr. tollskrárlaga, að heimila tollfrjálsan innflutning á vistum, tækjum og öðrum búnaði, sem vísindamenn og vísindaleiðangrar frá erlendum rannsóknarstofnunum og háskólum o. þ. h. hafa meðferðis frá útlöndum til notkunar við rannsóknir sínar hér á landi.

Tollundanþágan er háð eftirtöldum skilyrðum:

1. Lögð sé fram skrifleg heimild frá Rannsóknarráði ríkisins um að viðkomandi leiðangur hafi leyfi til rannsóknarstarfsemi hér á landi.
2. Að leiðangursstjóri lýsi því yfir skriflega við viðkomandi tollyfirvöld, að innflutningurinn sé eingöngu vegna viðkomandi leiðangurs og innflutt tæki og áhöld ásamt ónotuðum vistum verði flutt úr landi við brottför leiðangursins og eigi síðar en innan árs frá komu.
3. Að innfluttar vörur séu, að dómi tollyfirvalda, hæfilegar með tilliti til starfa og verksviðs leiðangursins hér á landi.

Framangreind undanþága tekur einnig til viðskiptasöluskatts.

Vafatilfelli ber að leggja fyrir ráðuneytið.

Það athugist, að framangreind tollundanþága nær ekki til áfengis- og tóbaksvara fram yfir það magn, sem heimilt er að flytja til landsins tollfrjálst í samræmi við reglur, sem gilda fyrir ferðamenn.

Framangreind ákvæði gilda jafnt þó innflutningurinn sé fluttur til landsins á annan hátt en farþegafarangur.

Fjármálaráðuneytið, 20. júní 1968.

F. h. r.

Jón Sigurðsson.

Björn Hermannsson.

Nr. 162. 2. júlí 1968.

AUGLÝSING

um hámarkshraða á Reykjanesbraut.

Ákvæði auglýsingar nr. 108 16. júní 1966 um hámarkshraða á Reykjanesbraut breytist þannig frá 5. júlí 1968, að hámarkshraði ökutækja, annarra en bifreiða, sem draga tengi- eða festivagna, skal vera 70 km á klst.

Að öðru leyti haldast ákvæði auglýsingar nr. 108/1966 óbreytt.

Frá sama tíma fellur úr gildi c liður 9. gr. reglugerðar nr. 4 6. janúar 1968 um umferðarbann, lækkun hámarkshraða o. fl. í sambandi við gildistöku hægri umferðar.

Auglýsing þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 50. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og 16. gr. laga nr. 65 13. maí 1966 um hægri handar umferð, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 2. júlí 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 163. 9. júlí 1968.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968:

Stöðumælar verði settir upp í Lækjargötu að austanverðu:

a. í útskot norðan Bókhlöðustígs,
b. í útskot sunnan Bókhlöðustígs.

Gjald verði 1 kr. fyrir hverjar byrjaðar 30 mínútur.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 9. júlí 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

Stjórnartíðindi B, nr. 107—163. Útgáfudagur 26. ágúst 1968.

STJÓRNARTÍÐINDI B 6 — 1968

20. maí 1968. 257 Nr. 164

REGLUGERÐ

um Samábyrgð Íslands á fiskiskipum.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, í reglugerð þessari nefnd: „Samábyrgðin", skal eiga heimili og varnarþing í Reykjavík.

2. gr.

Samábyrgðin tekst á hendur:

a. Endurtryggingu á skipum, sem frumtryggð eru hjá bátaábyrgðarfélögum.
b. Aðrar endurtryggingar fyrir bátaábyrgðarfélög.
c. Frumtryggingu á skipum, sem ekki eru skyldutryggð hjá bátaábyrgðarfélögum.
d. Frumtryggingu á skipum, sem ríkissjóður eða ríkisstofnanir gera út eða sjá um útgerð á. Skylt er að vátryggja hjá Samábyrgðinni öll skip, sem ríkissjóður á og tryggir á hverjum tíma, þó svo, að tryggingakjörin séu ekki lakari en hjá öðrum tryggingafélögum að dómi ríkisstjórnarinnar.
e. Allar aðrar tryggingar, sem snerta útgerð fiskiskipa, svo sem tryggingar á vélum, tækjum, afla, veiðarfærum og lausum munum skips og skipshafnar, slysa- og ábyrgðartryggingar sjómanna. Þó skal Samábyrgðin ekki heyja samkeppni við bátaábyrgðarfélögin um þessar tryggingar.
f. Bráðafúatryggingu á tréskipum.

Samábyrgðin skal hafa eftirlit með starfsemi bátaábyrgðarfélaganna og vera þeim til ráðuneytis um rekstur.

3. gr.

Í stjórn Samábyrgðarinnar eru fimm menn og jafnmargir til vara. Ráðherra skipar þrjá menn í stjórn, einn án tilnefningar og tvo eftir tilnefningu Landssambands ísl. útvegsmanna. Á sama hátt skipar ráðherra þrjá varamenn í varastjórn. Bátaábyrgðarfélögin kjósa tvo stjórnarmenn og tvo til vara, sbr. 6. gr. Skipunartími stjórnarinnar eru fjögur ár.

Ef stjórnarformaður forfallast, skal varamaður, tilnefndur af sama aðila, taka sæti hans. Skal annaðhvort aðalmaður eða varamaður, vera búsettur í Reykjavík eða nágrenni.

Stjórnin velur sér formann og varaformann.

Ráðherra ákveður þóknun stjórnarinnar, en hún greiðist af Samábyrgðinni.

4. gr.

Stjórnarfundi skal halda, þegar formaður telur þess þörf eða tveir stjórnarmenn krefjast. Formaður er fundarstjóri, en varaformaður, ef formaður mætir eigi.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Stjórnarfundur er löglegur, ef þrír stjórnarmenn mæta, þar á meðal formaður eða varaformaður.

Meiri hluti atkvæða ræður úrslitum máls, en ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði fundarstjóra. Stjórnin ræður framkvæmdastjóra fyrir Samábyrgðina og ákveður verksvið hans. Framkvæmdastjóri má ekki eiga sæti í stjórn félagsins.

5. gr.

Reikningsár Samábyrgðarinnar er almanaksárið.

Í reikningum félagsins skulu koma fram tekjur og gjöld í hverri grein tryggginga fyrir sig, eins og þær eru aðgreindar í 2. gr., stafliðum a—e.

Bráðafúatryggingarnar skulu vera sérstök deild í Samábyrgðinni með aðgreindu reikningshaldi, og ber aðalsjóður félagsins ekki ábyrgð á skuldbindingum þeirrar deildar.

Reikningarnir skulu endurskoðaðir af endurskoðanda, sem ráðherra skipar.

Stjórn Samábyrgðarinnar skal fyrir júnílok ár hvert senda ráðuneytinu reikninga félagsins fyrir næstliðið ár, og skulu þeir birtir í Stjórnartíðindum.

6. gr.

Samábyrgðin skal eigi sjaldnar en þriðja hvert ár boða til fundar með fulltrúum frá bátaábyrgðarfélögum þeim, sem endurtryggja hjá Samábyrgðinni.

Hvert félag hefur rétt til að senda tvo fulltrúa á fundinn. Formaður og framkvæmdastjóri félags eru sjálfkjörnir fulltrúar, en ef þeir geta ekki mætt, ákveður stjórn félagsins, hverjir skuli mæta af þess hálfu.

Stjórn Samábyrgðarinnar og framkvæmdastjóri hafa rétt til að sitja fulltrúafundi.

Á fulltrúafundi skal kjósa tvo menn í stjórn Samábyrgðarinnar og tvo til vara, sbr. 3. gr. Við þá kosningu hefur hvert félag eitt atkvæði. Þá skal ræða og gera ályktanir um málefni tryggginganna.

Að afloknum fulltrúafundi skal Samábyrgðin senda ráðuneytinu afrit af fundargerðinni.

7. gr.

Samábyrgðin hefur lögveð í skipum og lögtaksrétt fyrir vátryggingariðgjöldum og skoðunarkostnaði, þó eigi í lengri tíma en 2 ár frá gjalddaga þeirra að telja.

Þegar Samábyrgðinni hefur verið tilkynnt, að vátryggt skip sé í veði fyrir láni, má eigi fella skipið úr tryggingu fyrir þá sök, að iðgjald sé eigi greitt, nema veðhafa hafi áður verið veittur hæfilegur frestur til að greiða iðgjaldið.

Þegar vátryggðar eignir eru veðsettar, nær veðrétturinn einnig til vátryggingarfjárins.

8. gr.

Samábyrgðin er undanþegin eignar- og tekjuskatti til ríkissjóðs og gjöldum til borgarsjóðs Reykjavíkur, nema fasteignaskatti og aðstöðugjaldi skv. II. og III. kafla laga um tekjustofna sveitarfélaga.

Vátryggingarskírteini, sem Samábyrgðin gefur út, eru undanþegin stimpilgjaldi.

II. KAFLI

Um bráðafúatryggingar.

9. gr.

Allir eigendur tréskipa með þilfari, sem ætluð eru til fiskveiða við Ísland, eru skyldir að vátryggja þau hjá Samábyrgðinni gegn skemmdum af bráðafúa, svo sem af völdum Coniophora Cerebellum, Poria og annarra sveppategunda, er slíkan fúa geta orsakað að dómi Rannsóknarstofnunar fiskiðnaðarins.

Þegar skip eru smíðuð eða skipshlutar endurnýjaðir, skal eigandi skips hlíta þeim fyrirmælum, sem Samábyrgðin setur til varnar gegn hættu af bráðafúa.

10. gr.

Hafi skip eigi fengið haffærisskírteini endurnýjað, er heimilt að fella það úr tryggingu eftir að tvö ár eru liðin frá því að haffærisskírteini rann út. Þegar svo stendur á, skal Samábyrgðin segja tryggingu skipsins upp, en tilkynna skal það veðhöfum með 14 daga fyrirvara. Fái skipið haffærisskírteini að nýju, skal það tekið í tryggingu að nýju, að lokinni fúaskoðun. Leiði fúaskoðun í ljós, að um fúaskemmdir sé að ræða í skipinu, þá eru þær skemmdir Samábyrgðinni óviðkomandi. Leiði fúaskoðun í ljós, að um engar fúaskemmdir sé að ræða, skiptist skoðunarkostnaðurinn jafnt milli eiganda og vátryggjanda.

Súðbyrt skip er eigi skylt að vátryggja gegn bráðafúa.

11. gr.

Nú óskar eigandi skips, sem er til annars ætlað en fiskveiða, að vátryggja það gegn bráðafúa, og er þá Samábyrgðinni skylt að tryggja skipið, enda hafi það ekki áður verið ótryggt, þegar það átti rétt á slíkri tryggingu. Áður en skipið er tekið í tryggingu, skal láta fara fram á því fúaskoðun, og komi fúaskemmdir í ljós, eru þær óviðkomandi Samábyrgðinni, og skal eigandi láta gera við þær áður en skipið er tekið í tryggingu. Kostnaður við fyrstu fúaskoðun skv. þessari grein greiðist af skipseiganda, en um kostnað við síðari skoðanir tryggðra skipa, sem ekki eru tryggingarskyld, gilda sömu reglur og um tryggingarskyld skip.

12. gr.

Neiti eða vanræki skipseigandi að vátryggja skip, sem tryggingarskylt er samkvæmt reglugerð þessari, skal það eigi að síður metið og vátryggt af Samábyrgðinni.

13. gr.

Vátryggingarfjárhæð skips, sem vátryggt er kaskótryggingu hjá bátaábyrgðarfélagi, skal vera bolverð skipsins að viðbættri raflögn skv. mati til kaskótryggingar. Skip, sem ekki eru tryggð hjá bátaábyrgðarfélögunum, skulu metin af tveimur matsmönnum, sem Samábyrgðin skipar. Slíku mati má skjóta til yfirmats, sem framkvæmt skal af þremur dómkvöddum mönnum.

Ef vart verður fúaskemmda í skipi, skal það tilkynnt Samábyrgðinni. Matsmenn Samábyrgðarinnar skulu ákveða í samráði við Skipaskoðun ríkisins, hvernig fúaskoðun fer fram, og skal fara eftir fyrirmælum matsmannanna um frárif vegna skoðunarinnar og undir þeirra umsjón. Viðarsýnishorn, sem send eru sérfræðingi til sveppagreiningar, skulu tryggilega merkt og innsigluð á staðnum, svo eigi verði um villzt, hvar þau eru tekin.

14. gr.

Komi í ljós við skoðun vegna bráðafúa, að ekki sé um bráðafúaskemmdir að ræða, skiptist kostnaður vegna skoðunarinnar að jöfnu milli eiganda og Samábyrgðarinnar, enda sé skoðunin framkvæmd samkvæmt fyrirmælum og undir eftirliti matsmanna Samábyrgðarinnar.

15. gr.

Tjón bætast eftir mati og því aðeins, að þau hafi verið tilkynnt Samábyrgðinni strax og skemmdar varð vart, og vátryggjandi hafi átt þess kost að láta skoða og meta tjónið áður en viðgerð hófst. Tjónmati má skjóta til yfirmats, sem framkvæmt er af þremur dómkvöddum mönnum.

Tjón skal talið tilheyra því vátryggingartímabili, þegar viðarsýnishorn þau voru tekin, er leiddu til úrskurðar um bráðafúatjón.

Vátryggjandi skal láta sérfræðing dæma um tegund fúans og trúnaðarmann sinn hafa eftirlit með viðgerðinni.

Eigandi sér um viðgerð á skipi sínu, nema vátryggjandi ákveði að taka viðgerðina í sínar hendur.

Þegar gert er við skip vegna bráðafúatjóns, ber eigandi ⅕ kostnaðarins, og auk þess sjálfsábyrgð kr. 300.00 margfaldaðar með rúmlestatölu skipsins, þó eigi hærri tölu en 80 rúmlestir. Grunntalan 300 breytist í samræmi við verðbreytingar, er kunna að verða eftir að reglugerð þessi tekur gildi og leiða til breytinga á vátryggingarverði nýrra skipa.

Hámarksbætur vegna bráðafúatjóns er vátryggingarfjárhæð skips. Hámarksbætur greiðast, ef viðgerðarmat bráðafúatjóns að frádregnum ⅕ kostnaðar er jafnhátt eða hærra en vátryggingarverðið, enda sé gert við skipið.

Sé skip gert ónýtt vegna bráðafúatjóns, skulu bætur aldrei vera hærri en 80% af vátryggingarverðinu.

Tjónviðgerðarkostnaður greiðist eins reglulega og vátryggjanda er unnt vegna innheimtu iðgjalda.

Vátryggjandi tekur engan þátt í eldsneytis- eða mannahaldskostnaði skipsins, meðan viðgerð stendur yfir.

Séu skemmdir svo miklar og skip að öðru leyti svo lélegt og óhentugt, að vátryggða og vátryggjanda komi saman um að skipið skuli rifið, án þess að viðgerðarmatið að frádregnum ⅕ kostnaðar fari fram úr vátryggingarverði skipsins, skal tjónið bætt aðeins að tveim þriðju hlutum tjónmatsins, sem eftir verður að frádregnum ⅕ kostnaðar.

Ef skip er gert ónýtt vegna bráðafúa, á vátryggði leifar skipsins, og tekur hann við leifunum og ber allan kostnað þeirra vegna frá þeim degi að úrskurður vátryggjanda um tjónið liggur fyrir. Þegar þannig stendur á greiðir vátryggjandi aðeins kostnað við nauðsynlegt frárif vegna fúaskoðunar og stöðu skipsins í slipp þann tíma, er fúarannsókn vátryggjanda fór fram.

16. gr.

Ráðherra ákveður iðgjöld í samráði við Samábyrgðina, og skulu þau ákveðin árlega.

Iðgjöld falla í gjalddaga, þegar tryggingin gengur í gildi, og síðan 1. janúar ár hvert.

Iðgjöld endurgreiðast ekki, þótt um hafnarlegu eða uppistöðu hlutaðeigandi skips sé að ræða.

Heimilt er vátryggjanda að innheimta vexti af ógreiddum iðgjöldum, og skulu þeir vera 1% p. a. lægri en víxilvextir Landsbankans.

17. gr.

Ágreiningur milli vátryggða og vátryggjanda skal lagður í gerð. Gerðardómsmenn skulu vera þrír og tilnefndir af Hæstarétti.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 47 28. apríl 1967, til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 88 9. nóvember 1921 og reglugerð nr. 128 15. september 1958.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 20. maí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

REGLUGERÐ

um bátaábyrgðarfélög.

1. gr.

Skip merkir í reglugerð þessari öll fljótandi för, stór og smá, sem sigla undir íslenzkum fána, innan þeirra takmarka, sem sett eru í 2. gr.

2. gr.

Allir skipaeigendur, sem eiga vélskip með þilfari allt að 100 rúmlestum brúttó að stærð, sem aðallega eru ætluð til fiskveiða við Ísland, skulu skyldir að vátryggja þau hjá bátaábyrgðarfélagi, sem starfar samkvæmt reglugerð þessari innan þess svæðis, sem skipið er skrásett í og með þeim skilmálum sem reglugerðin ákveður.

Neiti einhver skipseigandi að vátryggja skip, sem tryggingarskylt er samkvæmt reglugerð þessari, skal það eigi að síður skoðað og metið af skoðunar- og virðingarmönnum hlutaðeigandi félags og vátryggt sem önnur tryggingarskyld skip og iðgjaldið innheimt með lögtaki skv. 33. gr., ef þörf krefur.

Heimilt er bátaábyrgðarfélögunum að vátryggja fiskiskip, sem eru yfir 100 rúml. brúttó, en ávallt skal leita samþykkis Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum, áður en slík skip eru tekin í tryggingu, og skal ákveða iðgjöldin í samráði við Samábyrgðina. Einnig er félögunum heimilt að taka til tryggingar opna vélbáta, að fengnu samþykki Samábyrgðarinnar.

3. gr.

Eigi er skylt að vátryggja skip, sem vegna ágalla hefur ekki haft haffærisskírteini samfleytt um tveggja ára skeið. Þegar svo stendur á, skal bátaábyrgðarfélag segja tryggingu skipsins upp, en tilkynna skal það veðhöfum með 14 daga fyrirvara.

4. gr.

Ráðherra getur heimilað bátaábyrgðarfélagi að taka að sér endurtryggingu á hluta þeirrar áhættu, sem Samábyrgðin yfirtekur frá öðrum bátaábyrgðarfélögum.

5. gr.

Ráðherra getur heimilað, að bátaábyrgðarfélögin taki að sér allar aðrar tryggingar, sem snerta útgerð fiskiskipa, svo sem tryggingar á vélum, tækjum, afla, veiðarfærum og lausum munum skips og skipshafnar- slysa- og ábyrgðartryggingar á sjómönnum.

Slíka heimild skal því aðeins veita, að löglegur félagsfundur, þar sem mætt er með a. m. k. helming allra atkvæða í félaginu, hafi samþykkt að óska heimildarinnar, enda hafi þess verið getið í fundarboði, að málið yrði á dagskrá.

Heimild skal binda þeim skilyrðum, sem þurfa þykir, til þess að fjárhag félaganna verði ekki stofnað í hættu, og skal leita álits Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum, áður en heimild er veitt.

Í reikningum félaganna skal tilgreina sérstaklega tekjur og gjöld vegna þeirra trygginga, sem um ræðir í þessari grein.

6. gr.

Bátaábyrgðarfélag það, sem nú starfar í Vestmannaeyjum, er undanþegið ákvæðum þessarar reglugerðar. Þó skal því skylt að tryggja fiskiskip, sem skrásett eru í

Vestmannaeyjum og eru innan þeirra stærðartakmarka, sem ákveðin eru í 2. gr. Einnig skal það háð ákvæðum 24. gr. um aðstoð.

7. gr.

Eftirtalin bátaábyrgðarfélög starfa skv. reglugerð þessari, og eru takmörk þeirra sem hér segir:

1. Vélbátatrygging Reykjaness.
   Félagssvæði: Frá Krísuvíkurbergi að Keilisnesi.
2. Vélbátaábyrgðarfélagið Grótta.
   Félagssvæði Frá Keilisnesi í Hvalfjarðarbotn.
3. Vélbátaábyrgðarfélag Akurnesinga.
   Félagssvæði: Frá Hvalfjarðarbotni að Búðum (Búðir ekki með).
4. Bátatrygging Breiðafjarðar.
   Félagssvæði: Frá Búðum að Brjánslæk.
5. Vélbátaábyrgðarfélag Ísfirðinga.
   Félagssvæði: Frá Brjánslæk að Skagatá.
6. Vélbátatrygging Eyjafjarðar.
   Félagssvæði: Frá Skagatá að Digranesi.
7. Skipatrygging Austfjarða.
   Félagssvæði: Frá Digranesi til Hornafjarðar.
8. Vélbátaábyrgðarfélagið Hekla.
   Félagssvæði: Rangárvallasýsla og Árnessýsla.

Allir eigendur vátryggingarskyldra fiskiskipa á hverju vátryggingarsvæði eru skyldir að vera í félagi því, sem þar starfar. Þó skal með samþykki hlutaðeigandi bátaábyrgðarfélaga og Samábyrgðarinnar heimilt að vátryggja skip hjá öðru bátaábyrgðarfélagi.

Nú er skip flutt á annað tryggingarsvæði, og skal þá eigandi, skrásetningarstjóri og bátaábyrgðarfélag á því svæði, er skipið flyzt frá, tilkynna það bátaábyrgðarfélagi á því svæði, sem skipið flyzt á, og Samábyrgðinni. Vanræksla á tilkynningu varðar sektum frá 1000—25000 krónum. Sömu viðurlögum varðar það eiganda, ef hann vanrækir að skrásetja skipið tafarlaust á hinu nýja tryggingarsvæði. Ábyrgð fyrra félags fellur niður jafnskjótt og skipið hefur verið skrásett á öðru félagssvæði og skoðað af matsmönnum viðkomandi félags.

8. gr.

Ráðherra ákveður, að fengnum tillögum Samábyrgðarinnar og bátaábyrgðarfélaganna, hámark þeirrar áhættu, sem hvert bátaábyrgðarfélag tekur á eigin reikning í hverju skipi.

Félögin skulu endurtryggja hjá Samábyrgðinni þann hluta áhættunnar í hinum vátryggðu skipum, sem þau bera ekki sjálf, og getur hún ekki undan því skorazt.

Verði ágreiningur milli bátaábyrgðarfélags og Samábyrgðarinnar um endurtryggingariðgjöld. sker ráðherra úr.

9. gr.

Stjórn bátaábyrgðarfélags skal skipuð fimm mönnum, sem kosnir eru á aðalfundi til tveggja ára í senn. Skulu þeir ganga úr stjórninni til skiptis, tveir annað árið en þrír hitt árið.

Aðalfundur ákveður þóknun stjórnarinnar.

Stjórnin kýs sér formann og varaformann.

Stjórnarfundi skal halda, þegar formaður telur þess þörf eða þegar tveir stjórnarmenn krefjast. Formaður er fundarstjóri, en varaformaðurinn, ef formaður er ekki mættur. Stjórnin er ályktunarfær, ef þrír stjórnarmenn eru mættir, þar á meðal formaður eða varaformaður. Meiri hluti atkvæða ræður úrslitum máls, en ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði fundarstjóra.

Stjórnarmaður má ekki taka þátt í afgreiðslu máls, sem snertir hann sjálfan fjárhagslega.

Stjórnin skal halda fundabók og skrá í hana allar ákvarðanir sínar.

Stjórnin hefur æðsta úrskurðarvald í öllum málefnum félagsins innan takmarka laga nr. 4/1967, 28. apríl, og þessarar reglugerðar. Hún úrskurðar skaðabótagreiðslur, en þó þarf jafnan samþykki Samábyrgðarinnar, ef bótaupphæð nemur 20 000 kr. eða meiru.

Stjórnin ræður framkvæmdastjóra fyrir félagið og ákveður starfssvið hans og laun. Einnig ræður stjórnin annað starfsfólk eftir því, sem þörf er á.

10. gr.

Reikningar bátaábyrgðarfélaganna skulu endurskoðaðir af tveimur endurskoðendum, sem kosnir eru á aðalfundi til tveggja ára í senn. Þeir ganga úr til skiptis. Á sama hátt skulu kosnir tveir endurskoðendur til vara til sama tíma. Aðalfundur ákveður þóknun endurskoðenda.

Endurskoðendur skulu hafa lokið endurskoðun sinni í síðasta lagi 5 dögum fyrir aðalfund, og skulu reikningar félaganna liggja frammi hjá framkvæmdastjóra eða formanni frá því endurskoðun er lokið og þar til aðalfundur hefst.

11. gr.

Aðalfund skal halda fyrir hvert einstakt félag fyrir lok júnímánaðar ár hvert og aukafund, þegar stjórnin telur þess þörf eða ⅕ hluti skipaeigenda fer þess á leit.

Til aðalfundar skal boðað með auglýsingum í blöðum og útvarpi eða á annan öruggan hátt eigi síðar en 14 dögum fyrir fundardag, og aukafund skal halda svo fljótt sem auðið er, eftir að stjórnin hefur fengið tilmæli um fundinn. Boða skal til aukafundar með viku fyrirvara.

Á aðalfundi skal lagður fram endurskoðaður reikningur félagsins og kosin stjórn og endurskoðendur skv. 9. og 10. gr.

Atkvæðisrétt á fundum hafa allir skipaeigendur, sem eiga skip í frumtryggingu hjá félaginu, og skulu þeir hafa eitt atkvæði fyrir hverjar 500.000 kr. eða minni upphæð í einu skipi, sem þeir hafa tryggt hjá félaginu.

Ef fleiri en einn eru eigendur að sama skipi, skulu þeir fela einum sameignarmanni að fara með atkvæði skipsins, og skal tilkynna það stjórn félagsins.

Félagsmaður getur farið með atkvæðisrétt fyrir aðra félagsmenn, enda hafi hann fengið til þess skriflegt umboð. Þó má enginn fara með meira atkvæðamagn en 10% af heildaratkvæðamagni félagsins.

Fundur er lögmætur, ef mætt er með helming allra atkvæða í félaginu. Verði fundur ekki lögmætur, skal svo fljótt sem auðið er, boða til nýs fundar með viku fyrirvara, og er sá fundur ályktunarfær án tillits til þess, með hve mörg atkvæði er mætt á þeim fundi.

Senda skal ráðuneytinu og Samábyrgðinni afrit af ársreikningum félagsins að afloknum aðalfundi ár hvert. Skulu reikningarnir vera í því formi, sem ráðuneytið ákveður.

12. gr.

Eignum félaganna má eingöngu verja skv. tilgangi þeirra, og skulu þær ávaxtaðar í innlendum bönkum eða sparisjóðum, er ráðherra samþykkir.

13. gr.

Stjórn bátaábyrgðarfélags og Samábyrgðin skipa hvor um sig einn skoðunar- og virðingarmann fyrir hvert félag og einn til vara til að framkvæma skoðunar- og virðingargerðir samkvæmt fyrirmælum reglugerðarinnar. Þeir skulu, áður en skipið er tekið í tryggingu, skoða og meta skipið og gefa skriflega, sundurliðaða skýrslu um matið.

Ef skoða skal skip, sem skoðunar- og virðingarmaður á að öllu eða nokkru leyti, skal varamaður framkvæma skoðun og mat.

Skoðun skipa gildir til tveggja ára í senn. Þó er aðilum heimilt að krefjast þess, að skoðun og mat fari fram, hvenær sem þeim þykir ástæða til.

Stjórn félagsins ákveður þóknun skoðunarmanna, og greiðist hún af eiganda skipsins.

Bátaábyrgðarfélag, vátryggður og Samábyrgðin geta hvert um sig krafizt yfirmats, og skal það framkvæmt af þremur dómkvöddum, sérfróðum mönnum.

Sé skipi í einhverju ábótavant, er skoðun fer fram, skal úr því bætt, áður en skipið er tekið í vátryggingu.

Samábyrgðin gefur út leiðbeingingar fyrir matsmenn, leiðbeiningar um mat skipa, en leita skal samþykkis ráðuneytisins á þeim.

Vátryggingarverð skips skal vera hið sama og matsverð þess.

Skoðunar- og virðingarmenn skulu einnig skoða og meta hvert það tjón, sem vátryggt skip verður fyrir, áður en viðgerð á skipinu hefst, og gefa skriflega, sundurliðaða skýrslu um mat sitt á tjóninu. Þeir skulu einnig skoða sömu skipin eftir að viðgerð hefur farið fram, og gefa skriflega skýrslu um, hvort þau eru komin í samt lag aftur eftir viðgerðina.

Ef skip er statt utan vátryggingarsvæðis félags síns, þegar það verður fyrir tjóni, skulu skoðunarmenn þess félagssvæðis, sem skipið er statt á, framkvæma skoðunina. Sé skipið statt erlendis, ber að tilkynna félaginu eða Samábyrgðinni tjónið símleiðis, og ákveður félagið eða Samábyrgðin skoðunarmenn.

Fari viðgerð á skipi fram í viðgerðarstöð, sem skoðunar- og matsmaður starfar við, skal annar matsmaður fenginn til að framkvæma viðgerðarmat, ef því verður við komið.

14. gr.

Þegar greiddar eru tjónbætur, aðrar en bætur fyrir alskaða, skal ávallt draga frá hverju einstöku tjóni sjálfsábyrgð kr. 300.00 margfaldaðar með rúmlestatölu skipsins, þó eigi hærri tölu en 80 rúmlestir. Grunntalan 300 breytist í samræmi við verðbreytingar, er kunna að verða eftir að reglugerð þessi tekur gildi og leiða til breytinga á vátryggingarverði nýrra skipa.

Ef skip þiggur hjálp af öðrum utan hafnar vegna bilunar á vél eða af öðrum ástæðum, greiðir félagið kostnað af því að frádregnum 25%. Þó skal stjórn Samábyrgðarinnar hafa heimild til að úrskurða lægri frádrátt, ef sannað þykir, að um sérstakt neyðartilfelli hafi verið að ræða. Frádráttur skal þó aldrei vera minni en segir í fyrri málsgrein þessarar greinar.

15. gr.

Félagið greiðir tjón á skipi af völdum storms, sjávar, straums, íss, jarðskjálfta, elds, eldingar, árekstrar á grunn, skipbrots, veltu, ásiglingar eða sjóráns, með þeim takmörkunum, er ákveðnar eru í reglugerð þessari.

Það hefur engin áhrif á skaðabótaskyldu félagsins, þótt svo kunni að standa á, að tjónbóta verði krafizt af þriðja aðila, og eigi heldur, þótt skipstjóri eða skipshöfn hafi valdið tjóninu, sbr. þó 26. gr.

Tjón á munum, sem eigi eru tryggðir beint, svo og aflatjón og annað óbeint tjón, bætir félagið aðeins þegar svo stendur á, að skip verður fyrir slíkum tjónum vegna þess að það veitti aðstoð skipum, sem tryggð eru hjá bátaábyrgðarfélögunum.

Greiðsla aflatjóns skal ákveðin þannig, að félagið eða Samábyrgðin leita upplýsinga hjá ábyrgum aðila um afla svipaðra skipa á sömu slóðum og skipið, sem í hlut á, var að veiðum, og greiðir félagið meðalaflaverðmæti að frádregnum 35%.

Skipaeigendur annast sjálfir viðgerð skipa sinna, nema vátryggjandi ákveði annað.

Ef viðgerð hefur ekki farið fram innan árs frá því að tjónið varð, verður það ekki tekið til greina, nema vátryggður sanni, að drátturinn hafi verið honum óviðráðanlegur eða samkomulag hafi orðið við félagið um frestun á viðgerðinni, og skal þó félagið ekki greiða mismun, er kann að hafa orðið á viðgerðarkostnaði vegna verðhækkana frá því að tjónið skeði.

Tjónbætur greiðast samkvæmt mati á tjóninu, nema viðgerðarkostnaður verði lægri en matið, þá skal greiða tjónið samkvæmt viðgerðarreikningi.

Vátryggður getur krafizt yfirmats á tjónmati, og skal það framkvæmt af þremur dómkvöddum mönnum.

Nú óskar vátryggður að fá tjónbætur greiddar án þess að viðgerð á tjóninu fari fram, og hafi skipið þó ekki verið dæmt óbætandi (condemenerað), og er þá heimilt að semja um bætur eftir atvikum, en aldrei mega þær vera hærri en 90% af matsupphæð tjónsins að frádreginni sjálfsábyrgð skv. 14. gr.

16. gr.

Tjón á vélum, ásamt ásum eða öðrum útbúnaði, bætist því aðeins að það stafi af:

1. Eldi eða sprengingu, sem ekki stafar frá vélinni.
2. Að skipið sökkvi, strandi, því hvolfi eða það rekist á grunn.
3. Árekstri skipsins á fasta eða fljótandi hluti, þar með talinn ís.
4. Að sjór komist í skipið á rúmsjó.

17. gr.

Tjón á seglum, ábreiðum, köðlum, reiða og útbúnaði í herbergjum skipverjanna, sem innifalið er í vátryggingarvirðingargjörð skipsins, bætist því aðeins, að það stafi af:

1. Eldi eða sprengingu.
2. Að skipið sökkvi, strandi, því hvolfi, eða rekist á grunn.
3. Árekstri skipsins eða áhalda þess á fasta eða fljótandi hluti, þar með talinn ís.

18. gr.

Vátryggður hefur rétt til bóta fyrir algeran skiptapa þegar:

1. Skipið týnist algerlega.
2. Skipið sekkur, strandar eða á annan hátt verður fyrir tjóni, þannig að ekki telst hægt að bjarga því né endurbæta það á staðnum eða flytja það á annan stað til viðgerðar.
3. Skipið er löglega dæmt óbætandi, þ. e. að viðgerð og björgun fer fram úr vátryggingarverði þess. Greiði félagið bætur fyrir algeran skiptapa, ber því andvirði þess, er inn kann að koma fyrir leifar skipsins. Vátryggjandi hefur rétt til að ráðstafa leifunum.

Nú sekkur skip, strandar eða verður fyrir öðru tjóni, sem um ræðir í 2. og 3. tölulið þessarar greinar, og vátryggjandi vill eigi að síður reyna björgun á því á eigin ábyrgð og gerir slíka tilraun, án þess að óþarfa dráttur verði á, og á þá vátryggð-

ur því aðeins rétt til bóta fyrir algeran skiptapa, að björgun skipsins sé ekki lokið í síðasta lagi 6 mánuðum eftir að áfallið varð, eða björgunartilraunum sé áður hætt.

19. gr.

Nú hefur ekki spurzt til skips í 3 mánuði frá því það lagði úr höfn til fiskveiða hér við land, og skal þá líta svo á, að það hafi farizt algerlega, og skal greiða bætur fyrir það sem algerlega tapað. Sé skipið í utanlandssiglingum, lengist þessi frestur í 6 mánuði. Nú er skipið yfirgefið af áhöfn úti á rúmsjó og því hefur ekki verið bjargað innan 3ja mánaða frá því það var yfirgefið, og á vátryggði þá kröfu til bóta sem um algeran skiptapa væri að ræða. Ef öruggar sannanir liggja fyrir um, að skip hafi farizt, á vátryggði rétt á vöxtum af bótafjárhæðinni, er séu 1% lægri en vísilvextir Landsbankans, eftir að 3 mánuðir eru liðnir frá þeim tíma að félagið átti þess kost að afla þeirra upplýsinga, er þörf var á til þess að meta vátryggingaratburðinn og ákveða upphæð bótanna.

20. gr.

Bætur, sem vátryggður hefur orðið að greiða þriðja manni vegna tjóns af árekstri, þegar skipið eða áhöld þess hafa rekizt á annan fastan eða fljótandi hlut, enn fremur kostnað við málarekstur, gerðardóm eða samkomulag vegna þess, greiðir félagið, en þó ekki fram yfir það, sem vátryggingarfjárhæð skipsins hrekkur til.

Ef skip verður fyrir slíku tjóni í utanlandssiglingum, að nauðsynlegt er að senda skipverja heim, greiðir félagið fargjöld fyrir þá, svo og nauðsynlega gistingu og fæðispeninga.

Bætur fyrir tjón á lífi manna eða fyrir meiðsli eru bátaábyrgðarfélögunum óviðkomandi.

21. gr.

Sameiginlegt sjótjón (havari grosse) skal leitt til lykta samkvæmt York- Antwerpen ákvæðunum frá 1950.

22. gr.

Þetta skal ekki bæta sem sjótjón:

1. Tjón, sem verður vegna þess að skip var ekki sjófært, hæfilega útbúið, mannað eða lestað, þegar það lagði síðast úr höfn.
2. Tjón, sem verður vegna þess að skipið hefur ekki verið í gildu ástandi, þegar því var lagt upp, eða ekki frá því gengið svo sem vera bar eða haft undir nægilegu eftirliti, nema vátryggða verði ekki gefin sök á því.
3. Tjón, sem verður á skipi, sem með vitund vátryggða liggur mannlaust við bryggju eða hafnarvirki. Undanþágu frá þessu geta félögin veitt með samþykki Samábyrgðarinnar.
4. Ef skip er notað til einhvers, sem er óviðkomandi fiskveiðum, er tjón, sem það veldur eða hlýtur, því aðeins bótaskylt, að vátryggjandi hafi samþykkt notkina.
5. Tjón á áhöldum eða skipshluta, sem orsakast af almennri notkun hlutaðeigandi skipshluta eða áhalda.
6. Tjón, sem orsakast af hernaði, borgarastyrjöld eða þess háttar.

Ef tjón verður vegna smíðagalla eða efnisgalla, verður tjón á hlutum þeim, sem gallinn er á, ekki bætt.

Ef tjón verður vegna slits, fúa, ryðs, tæringar, maðkskemmda, rottu, músa eða af öðrum slíkum orsökum, verður tjón á þeim hlutum, sem nefndar orsakir hafa valdið, ekki bætt.

23. gr.

Þegar gert er við skip, sem orðið hefur fyrir tjóni, sem vátryggjendum ber að greiða, greiðir félagið ekki þann aukakostnað, sem stafar af yfirvinnu, nema að svo miklu leyti sem við þá vinnu sparast önnur útgjöld fyrir vátryggjendur.

Kostnað vegna aflahlutar, mannahalds, hafnargjalda og eldsneytisnotkunar meðan á viðgerð stendur, greiðir vátryggjandi ekki.

Kostnað við gæzlu skips meðan á viðgerð stendur, ef skipið er ekki sett á land, greiðir félagið því aðeins, að það hafi samþykkt á hvern hátt gæzlunni skuli hagað og hvað greitt skuli fyrir hana.

Brak, sem rifið er úr skipi, sem gert er við á kostnað vátryggjanda, er eign vátryggjanda.

24. gr.

Öll skip, sem tryggð eru af bátaábyrgðarfélögunum eða af Samábyrgðinni, svo og öll þau skip, sem ríkisstofnanir eða ríkissjóður gera út eða sjá um útgerð á, eru skyld að hjálpa hvert öðru úr háska. Greiðslu fyrir slíka hjálp verður ekki krafizt eftir venjulegum björgunarreglum, heldur skal hún ákveðin af stjórn hlutaðeigandi félags, ef bæði skipin eru tryggð hjá sama félagi, ella af stjórn Samábyrgðarinnar. Greiða skal aðeins það fjártjón og þann tilkostnað, sem hjálpin hefur bakað þeim, er hana veitti, og aldrei getur greiðslan orðið hærri en vátryggingarfjárhæð skipsins, er hjálpina þáði

Ákvæði laga nr. 32 9. jan. 1936 um hlutdeild skipshafnar í björgunarlaunum breytist í samræmi við ákvæði greinar þessarar.

25. gr.

Opnir vélbátar eru allir þeir vélbátar, sem ekki eru með fullu þilfari.

Stjórn félagsins getur krafizt þess, að opnir vélbátar séu settir á land eftir hverja sjóferð. Hafi félagsstjórnin krafizt þess, verða engar bætur greiddar fyrir tjón, sem af því kann að leiða, ef út af er brugðið.

26. gr.

Nú sannast það, að skipstjóri hafi af ásettu ráði eða af vítaverðu hirðuleysi valdið tjóninu, og má þá draga allt að 20% af skaðabótafénu, enda þótt vátryggðum annars hefði borið fullar bætur.

Hafi vátryggður sjálfur í sviksamlegum tilgangi tvítryggt hið sama, eða hafi hann orðið valdur að tjóni af ásettu ráði eða af hirðuleysi, er félagið laust allra mála um skaðabótaskyldu gagnvart honum.

Hins vegar skal félaginu ávallt skylt að greiða svo mikið af skaðabótafénu sem þarf til að greiða lán, er veitt hafa verið gegn þinglesnu veði í skipinu, enda skerða ákvæði reglugerðarinnar um niðurfall skaðabótaskyldu bátaábyrgðarfélags að einhverju eða öllu leyti í einstökum tilfellum aldrei rétt þinglesinna veðhafa til innheimtu vátryggingarfjárins hjá félaginu.

Skaðabætur greiðast þó aldrei, ef tjón verður af þeim orsökum er greinir í 22. gr., 5. og 6. tölulið.

Félagið á ætíð endurgjaldskröfu á hendur þeim, sem sekur er samkvæmt fyrri hluta þessarar greinar.

27. gr.

Öll skjöl og reikninga snertandi tjón og aðgerð á skipi skal þegar að aðgerð lokinni afhenda hlutaðeigandi félagi. Skal tjónið þó gert upp innan eins mánaðar frá afhendingu skjalanna.

Viðgerðarreikninga, sem ekki eru komnir í hendur félagsins áður en einn mánuður er liðinn frá því að aðgerðinni er lokið, getur félagið neitað að taka til greina,

nema sannað sé fyrir því, að gildar ástæður séu að þess dómi fyrir þeim drætti, sem orðið hefur á því að gera kröfu.

Sama gildir um aðrar kröfur vegna sjótjóns, ef þær eru ekki komnar félaginu í hendur innan mánaðar frá því að tjónið varð.

28. gr.

Þegar vátryggt skip verður fyrir tjóni, sem bótaskylt er samkvæmt reglugerð þessari, skal eigandi skipsins eða skipstjóri þess í hans stað, þegar í stað tilkynna það skriflega til hlutaðeigandi félags og gefa nákvæma skýrslu um atvikin. Skýrslan skal rituð á þar til gerð skýrsluform, er Samábyrgðin semur og lætur félögunum í té.

Tjón, sem ekki hefur verið tilkynnt innan mánaðar frá því að það vildi til, getur félagið neitað að taka til greina, nema sannað sé fyrir því, að óviðráðanlegar orsakir séu til dráttarins.

29. gr.

Skylt er bæði skipstjóra og útgerðarmanni að gera allt, sem í þeirra valdi stendur, til þess að draga úr tjóni, svo að það verði sem allra minnst. Þeim ber að hlíta þeim ráðstöfunum, sem félagið kann að gera í því skyni.

Á vátryggðum hvílir skylda til þess að færa sönnur á tjón og hve miklu það hefur numið.

30. gr.

Skipstjórar á hinum vátryggðu skipum verða að fullnægja þeim, reglum, sem settar eru í gildandi lögum á hverjum tíma um rétt til að vera skipstjóri á slíkum skipum,, sem þeir stjórna, og í þeim siglingum, sem þau eru í. Skipið verður einnig að fullnægja ákvæðum laga um eftirlit með skipum, eins og þau eru á hverjum tíma.

Félögin og Samábyrgðin geta hvort um sig neitað skipstjórn þess skipstjóra, sem þrisvar vegna ógætni eða vanrækslu hefur orðið fyrir bótaskyldu tjóni á skipum, sem tryggð eru samkvæmt reglugerð þessari. Ef eigandi skips hlítir ekki fyrirmælum um þetta, verða ekki bætt þau tjón á skipum hans, er verða undir stjórn viðkomandi skipstjóra.

31. gr.

Iðgjöld skulu á hverjum tíma ákveðin af ráðuneytinu, að fengnum tillögum Samábyrgðarinnar og bátaábyrgðarfélaganna. Iðgjaldið fellur í gjalddaga við upphaf vátryggingartímabilsins.

Heimilt er félögunum að innheimta vexti af ógreiddum iðgjöldum, og skulu þeir vera 1% lægri en víxilvextir Landsbankans.

Endurgreiða skal iðgjald fyrir skip, sem staðið hefur á landi eða verið lagt tryggilega fyrir festum á öruggum stað, sem félagið tekur gildan, ef slík landstaða eða hafnarlega hefur varað að minnsta kosti einn mánuð samfleytt. Ef tjónbætur á vátryggingarárinu fara fram úr helmingi ársiðgjalds, fellur endurgreiðsla niður fyrir það vátryggingarár. Ef skip hefur orðið fyrir tjóni, sem nemur minna en helmingi ársiðgjalds, má endurgreiða iðgjald, þó aldrei meira en svo, að samanlögð endurgreiðsla og tjónbætur fari ekki fram úr helmingi ársiðgjalds. Ef skip hækkar í tryggingu meðan það var í hafnarlegu eða landsátri, skal reikna endurgreiðslu hlutfallslega miðað við tryggingarupphæð, iðgjald og tíma. Sömu reglur gilda um endurgreiðslu, ef skip flyzt milli vátryggingarfélaga eða hættir að vera vátryggingarskylt. Þó skal alltaf greiða hafnarlegu- og brunatryggingariðgjald af skipi meðan það er í hafnarlegu eða landsátri. Það iðgjald skal ákveðið af ráðuneytinu að fengnum tillögum Samábyrgðarinnar og bátaábyrgðarfélaganna.

Endurgreiðslu skal reikna hlutfallslega af ársiðgjaldi.

32. gr.

Ef fjárhagur félags telst ekki sæmilega traustur, getur ráðherra ákveðið, að lagt skuli aukaiðgjald á vátryggðu. Gjald þetta má eigi vera hærra en 20% af iðgjöldum af vátryggingum skipa og 100% af iðgjöldum trygginga skv. 5. gr. Gjald þetta rennur í sjóð félaganna.

Aukaiðgjald verður eigi lagt á iðgjöld tiltekins árs, nema ákvörðun um það hafi verið tekin áður en 2 mánuðir eru liðnir frá lokum ársins.

33. gr.

Bátaábyrgðarfélag hefur lögveð í skipi og lögtaksrétt fyrir skoðunarkostnaði og vátryggingariðgjöldum af skipum, þó eigi fyrir lengra tímabil en 2 ár frá gjalddaga þeirra að telja. Sama gildir um aukaiðgjöld, sem reiknuð eru af vátryggingariðgjöldum skipa.

34. gr.

Nú hefur bátaábyrgðarfélag ekki innheimt vátryggingariðgjöld og stendur jafnframt ekki í skilum við Samábyrgðina með endurtryggingariðgjöldin, og er þá ráðuneytinu heimilt að leggja félagið niður og ráðstafa tryggingunum yfir á annað félagssvæði eða beint til Samábyrgðarinnar. Öðlast þá sá aðili, sem tekur við tryggingunum, allar eignir félagsins, kröfur og réttindi.

35. gr.

Ágreining milli félags og skipseiganda, milli félaga, sem endurtryggja hjá Samábyrgðinni, og milli félaganna og Samábyrgðarinnar, annan en þann, sem um ræðir í 8. gr. þessarar reglugerðar, skal leggja í gerð. Gerðardómsmenn skulu vera þrír og tilnefndir af Hæstarétti.

Gerðardómur skal háður í Reykjavík.

Í gerðardómnum skal ákveða, hvort málskostnaður skuli að öllu eða nokkru leyti falla á annan málsaðila, eða hvernig skuli skipta honum milli málsaðila.

Gerðardómur uppkveðinn samkvæmt þessum ákvæðum er óraskanlegur.

36. gr.

Þegar vátryggðar eignir eru veðsettar, nær veðrétturinn einnig til vátryggingarfjárins. Þegar vátryggingarfé er útborgað, ber félaginu skylda til þess að rannsaka, hverjir hafa þinglesin veð í skipinu, og að haga útborgun fjárins eftir því.

37. gr.

Bátaábyrgðarfélög, sem starfa samkvæmt reglugerð þessari, eru undanþegin eignar- og tekjuskatti til ríkissjóðs og gjöldum til sveitarfélaga, nema fasteignaskatti og aðstöðugjaldi samkv. II. og III. kafla laga um tekjustofna sveitarfélaga.

Vátryggingarskírteini, sem bátaábyrgðarfélögin gefa út, eru undanþegin stimpilgjaldi.

38. gr.

Venjur og reglur bátaábyrgðarfélaganna og Samábyrgðarinnar gilda um þau atriði, sem eigi eru ákvæði um í reglugerð þessari.

39. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 41 28. apríl 1967, og gilda ákvæði hennar frá 1. janúar 1968.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 20. maí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Breiðdalshreppi í Suður-Múlasýslu.

Fasteignaskatt í Breiðdalshreppi, Suður-Múlasýslu skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. maí 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 167. 20. maí 1968.

REGLUGERÐ

um póst- og símaskóla.

1. gr.

Stofnaður skal sérstakur skóli, póst- og símaskóli, til að sjá um menntun starfsmanna pósts og síma með tilliti til þarfa stofnunarinnar um sérhæft starfsfólk.

Námið er verklegt og bóklegt. Þegar verklegi hluti námsins fer fram á vinnustað, er skólanum ætlað að hafa yfirumsjón með því og tilheyrandi prófi. Þegar henta þykir, má bóklega námið að meira eða minna leyti fara fram í bréfaskólaformi.

2. gr.

Skólanum stjórnar 5 manna nefnd sérfróðra manna, hvers á sínu sviði, og skal hún skipuð af póst- og símamálastjóra til 3 ára í senn.

Póst- og símamálastjóri ræður skólastjóra, að fengnum tillögum skólanefndar. Skólastjórinn sér um undirbúning og rekstur skólans, kennslu og framkvæmd prófa í samræmi við fyrirmæli skólanefndar.

Skólanefndin ræður kennara og prófdómara, velur kennslubækur og prófverkefni í samráði við skólastjóra og hlutaðeigandi kennara.

3. gr.

Póst- og símamálastjóri setur nánari reglur um námið í hverjum ofannefndra flokka, að fengnum tillögum skólanefndar.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 8/1935, öðlast þegar gildi.

Póst- og símamálaráðherra, 20. maí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Gunnlaugur Briem.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. október 1905, um byggingasamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. desember 1943, um breytingar á þeim lögum og Skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingasamþykktir fyrir eftirgreind sveitarfélög:

1. Sauðárkrókskaupstað.
2. Hvalfjarðarstrandarhrepp í Borgarfjarðarsýslu.
3. Grindavíkurhrepp í Gullbringusýslu.
4. Eyrarhrepp í Norður-Ísafjarðarsýslu.

Byggingasamþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd þá, sem félagsmálaráðuneytið hefur staðfest og birt með auglýsingu nr. 23/1967 í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

30. maí 1968. Nr. 169.

SAMÞYKKT

um hagnýtingu bithaga, hagagjald og girðingargjald á Stokkseyrartorfunni.

I. KAFLI
Um girðingargjald.

1. gr.

Stokkseyrarhreppur annast uppsetningu og viðhald á girðingu um beitiland Stokkseyrartorfunnar.

2. gr.

Til þess að standast kostnað af girðingunni, greiðslu afborgana og vaxta af skuldum, sem á girðingunni hvíla, svo og kostnaði við viðhald girðingarinnar, skal hver maður, er býr á torfunni, sem ábúandi jarðar eða þurrabúðarmaður, sem er eigandi gripa eða kinda greiða girðingargjald af hverjum framtöldum grip, hrossum og sauðkindum, nema sannað sé að keyptur sé hagi fyrir það annars staðar, eða það haft í eigin girðingu.

3. gr.

Niðurjafnað girðingargjald á hvert hross eða sauðkind skal, fyrir hvert ár, vera það hátt, að trygging sé fyrir því, að innheimt girðingargjald samtals nægi fyrir afborgunum og vöxtum af skuldum vegna girðingarinnar, ásamt viðhaldskostnaði hennar.

4. gr.

Girðingargjald ákveðst árlega, af hreppsnefnd, með hliðsjón af framkvæmdaþörf hverju sinni.

5. gr.

Nú verður árlega niðurjafnaðri viðhaldsupphæð eigi varið allri til viðhalds girðingunni ár hvert, og skal þá leggja það fé, sem ónotað er, inn á sparisjóðsbók, ásamt eftirstöðvum af niðurjöfnun til greiðslu afborgana og vaxta, ef nokkrar verða.

6. gr.

Nú flytur ábúandi jarðar eða þurrabúðarmaður burtu af Stokkseyrartorfunni eða hættir að nota beit í landi torfunnar, og skal hann þá ekkert tilkall eiga til tiltölulegs hluta af niðurjöfnun til viðhalds eða inneigu girðingarinnar.

7. gr.

Niðurjöfnuð girðingargjöld skulu innheimt með fjallskilum, og er gjalddaginn 15. okt. ár hvert.

II. KAFLI

Um hagnýtingu bithaga og hagagjald.

8. gr.

Gripa- og sauðfjáreigendum á Stokkseyrartorfunni, aðrir en ábúendur jarða, (þurrabúðarmenn o. fl.), skulu greiða hagagjald fyrir hvern grip í landi torfunnar, samkv. vorframtali kr. 100.00 fyrir hvert hross og kr. 10.00 fyrir hverja sauðkind.

9. gr.

Sauðfé og hross má ekki hafa innan kauptúnsins frá og með 6. júní til Skeiðaréttadags, á öðrum tíma er heimilt að hafa gripi þessa innan kauptúnsins, enda ábyrgjast eigendur að gripirnir valdi ekki öðrum tjóni.

10. gr.

Nú fjölgar stórgripum og sauðfé bænda og þurrabúðarmanna á Stokkseyrartorfunni svo mikið að beitiland torfunnar reynist um of takmarkað og beit ófullnægjandi, og áskilur landsdrottinn sér þá rétt til að ákveða þá ítölu stórgripa og sauðfjár, sem hver gripa- og fjáreigandi má hafa í beitilandi torfunnar.

11. gr.

Óheimilt er búendum og þurrabúðarmönnum á Stokkseyrartorfunni að taka fé eða gripi af mönnum utan torfunnar til beitar í beitilandi hennar, án leyfis landsdrottins, skulu íbúar Stokkseyrartorfunnar jafnan sitja fyrir beit í beitilandi torfunnar meðan hún endist, og um semur við landsdrottinn.

12. gr.

Á hverju vori skal gera áætlun um hvað margar kýr verði reknar í kúabeitiland torfunnar, og skulu kúaeigendur annaðhvort fá einn mann til að sækja þær og reka eða skipta rekstrinum hlutfallslega niður eftir kúafjölda hvers eiganda. Óheimilt er að hafa nautgripi gæzlulausa á almannafæri innan kauptúnsins.

13. gr.

Rétti til hagbeitar í landi Stokkseyrartorfunnar fylgir fjörubeit, og gilda um fjörubeitina sömu reglur og um hagbeit eftir því sem við á.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt girðingalögum nr. 19 25. marz 1965, til þess að öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. maí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

24. maí 1968. Nr. 170.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Vigdísar Ketilsdóttur og Ólafs Ásbjarnarsonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 24. maí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Vigdísar Ketilsdóttur og Ólafs Ásbjarnarsonar.

1. gr.

Nafn sjóðsins er Minningarsjóður Vigdísar Ketilsdóttur og Ólafs Ásbjarnarsonar.

2. gr.

Stofnfé minningarsjóðsins er kr. 605 000.00, sem lagt er fram af Ásbirni Ólafssyni, stórkaupmanni, Reykjavík, og Ásbjörn Ólafsson, hf., Reykjavík.

Heimili Minningarsjóðsins er Reykjavík.

3. gr.

Tilgangur Minningarsjóðsins er að styrkja fátækt og efnilegt ungt fólk til náms, sem af sjálfdáðum hefur ekki án aðstoðar tækifæri til þess að afla sér menntunar. Styrkirnir skulu vera það ríflegir, að þeir komi að tilætluðum notum, og geta sömu aðilar orðið styrksins aðnjótandi í mörg ár í röð.

4. gr.

Þegar farið verður að úthluta úr sjóðnum, ber að senda skriflega beiðni um styrkveitingar til stjórnar sjóðsins og skal umsækjandi láta getið um aldur og efnahaga og til hvers nota eigi styrkinn. Þá skal tekið fram að afhenda skal dómsmálaráðuneytinu afrit af reikningum sjóðsins árlega.

5. gr.

Höfuðstól minningarsjóðsins eins og hann er og verður á hverjum tíma má aldrei skerða. Heimilt er að hefja styrkveitingar úr sjóðnum nú þegar. Úthluta má styrkjum skv. 3. gr. fyrir allt að 80% af árlegum tekjum sjóðsins, en 20% þeirra leggst við höfuðstólinn.

6. gr.

Eignir minningarsjóðsins eru stofnfé hans kr. 605 000.00 svo og þær gjafir og framlög, sem honum kunna að berast í framtíðinni frá einstaklingum og fyrirtækjum.

Sjóðsstjórnin skal varðveita eignir minningarsjóðsins og ávaxta í ríkistryggðum bankastofnunum eða með öðrum hætti, sem sjóðsstjórnin er sammála um að telja jafn öruggan.

7. gr.

Minningarsjóðnum stjórnar þriggja manna sjóðsstjórn. Samkvæmt ósk stofnenda sjóðsins hafa þessir menn tekið sæti í fyrstu sjóðsstjórninni:

Ásbjörn Ólafsson, stórkaupmaður, Grettisgötu 2 A, Reykjavík, formaður.

Jóhanna Gunnarsdóttir, frú, Hörgshlíð 18, Reykjavík, ritari.

Eysteinn Guðmundsson, fulltrúi, Flókagötu 66, Reykjavík, gjaldkeri.

Hver stjórnarnefndarmaður tilnefnir varamann fyrir sig, sem taka skal sæti í stjóðsstjórninni í fjarveru aðalmanns eða forföllum hans. Varamaður tekur síðan sæti aðalmanns í sjóðsstjórninni við fráfall hans og tilnefnir síðan nýjan varamann og svo koll af kolli.

Fari svo einhverntíma, að stjórn sjóðsins sé ekki fullskipuð, skal dómsmálaráðuneytið tilnefna stjórnarnefndarmann í hin auðu sjóðsstjórnarsæti. Tilnefning sjóðsstjórnarmanns gildir ævilangt. Þó getur dómsmálaráðuneytið vikið manni úr sjóðsstjórninni ef því þykir ástæða til þess, vegna ósæmilegrar framkomu hans eða verknaðar. Fram til þess tíma að farið verður að úthluta styrkjum úr sjóðnum, fá sjóðsstjórnarmenn enga þóknun fyrir störf sín, en eftir að úthlutun úr sjóðnum hefst, hafa sjóðsstjórnarmenn rétt til vægrar þóknunar fyrir störf sín, en þóknun þeirra verður þó að vera samþykkt af dómsmálaráðuneytinu.

Annar kostnaður vegna minningarsjóðsins greiðist af fé hans.

Sjóðsstjórnin bókar alla fundi í sérstaka fundargerðabók og skráir allar ákvarðanir, sem teknar eru varðandi minningarsjóðinn og hagsmuni hans. Í fundargerðarbókina skal færa skrá yfir allar úthlutanir úr minningarsjóðnum og nöfn þeirra, sem styrks verða aðnjótandi. Ályktanir sjóðsstjórnarinnar eru gildar og bindandi fyrir minningarsjóðinn, ef tveir af sjóðsstjórnarmönnunum eru sammála um þær.

8. gr.

Reikningsár minningarsjóðsins er almanaksárið. Gjaldkeri sjóðsins innir af hendi allar greiðslur af hálfu sjóðsins. Hann gengur frá reikningi hans innan tveggja mánaða frá lokum hvers reikningsárs, og skal reikningurinn endurskoðaður af löggiltum endurskoðanda og færður inn í fundargerðarbókina.

9. gr.

Heimilt er að breyta skipulagsskrá þessari, ef þörf kemur vegna breyttra tíma og aðstæðna. Þarf samþykki allra sjóðsstjórnarmanna til slíkra breytinga. Nafni sjóðsins og aðaltilgangi samkvæmt 3. gr. má þó aldrei breyta.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 30. desember 1966.

Í stjórn sjóðsins:

Ásbjörn Ólafsson. *Jóhanna Gunnarsdóttir.* *Eysteinn Guðmundsson.*

REGLUGERÐ

fyrir Félagsstofnun stúdenta við Háskóla Íslands.

1. gr.

Menntamálaráðuneytið, Háskóli Íslands og allir skrásettir stúdentar innan hans eiga aðild að Félagsstofnun stúdenta, svo sem nánar segir í lögum stofnunarinnar og reglugerð.

2. gr.

Samkvæmt 2. grein laga um Félagsstofnun stúdenta hefur hún það hlutverk að annast rekstur, bera ábyrgð á og beita sér fyrir eflingu félagslegra fyrirtækja í þágu stúdenta við Háskóla Íslands, og hefur stjórn hennar framkvæmdir á hendi m. a. samkvæmt því, er segir hér á eftir:

1. Stofnunin skal taka við stjórn og skuldbindingum stúdentagarðanna og annast rekstur þeirra. Hún skal sjá um byggingu nýrra stúdentagarða og afla fjár til þess.
2. Stofnunin skal taka við framlögum síðari ára frá ríkissjóði og öðrum til félagsheimilis stúdenta, sjá um byggingu þess og stjórna rekstri þess.
3. Stofnunin skal taka við öllum eignum og skuldbindingum Hótel Garðs og annast rekstur hótels á görðunum á sumrin með þeim hætti, sem hún sjálf ákveður.
4. Eignir og skuldbindingar Kaffisölu stúdenta hverfa til stofnunarinnar, og tekur hún við rekstri Kaffisölunnar.
5. Eignir og skuldbindingar Bóksölu stúdenta renna til stofnunarinnar, og stjórnar hún rekstri Bóksölunnar.
6. Eignir, skuldbindingar og réttur til rekstrar Ferðaskrifstofu stúdenta hverfa til stofnunarinnar, og stjórnar hún rekstri Ferðaskrifstofunnar.
7. Stofnunin tekur við fjárveitingum úr sjóðum, sem ætlaðir eru til hinna ýmsu félagsiðkana stúdenta, t. d. Stúdentaskiptasjóði, og framlögum úr ríkissjóði til félagsiðkana.
8. Stofnunin tekur við fé samkv. 4. gr. laga um stofnunina.

Stofnuninni er skylt að beita sér fyrir eflingu allra þessara fyrirtækja og sjóða. Einnig skal hún beita sér eftir þörfum fyrir stofnun nýrra fyrirtækja í þágu stúdenta í samráði við háskólaráð, stúdentaráð og menntamálaráðuneyti, enda er hverjum þeim aðila heimilt að gera tillögur um nýbreytni.

3. gr.

Stjórn stofnunarinnar er skipuð 5 mönnum sem hér segir

Menntamálaráðuneytið skipar 1 mann og varamann hans til tveggja ára í senn. Háskólaráð kýs 1 mann og varamann til tveggja ára í senn. Stúdentaráð kýs 3 menn og 3 varamenn til tveggja ára í senn. Tilskilið er, að a. m. k. 1 af fulltrúum Stúdentaráðs hafi lokið háskólanámi. Stúdentaráð hlutast til um skipun stjórnar.

Stjórnin kýs sér sjálf formann. Stjórnin ræður framkvæmdastjóra stofnunarinnar, og er hann ritari stjórnarinnar.

4. gr.

Stjórn stofnunarinnar ráðstafar tekjum hennar í samræmi við 2. gr. reglugerðar þessarar, en hvert fyrirtæki skal hafa sérreikning í bókhaldi. Reikningar

skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda, sem stjórnin ræður, að fengnum tillögum háskólaráðs. Endurskoðaðir reikningar skulu birtir árlega í Lögbirtingablaði og Stjórnartíðindum.

5. gr.

Formaður boðar til fundar í stjórn stofnunarinnar. Sérhver stjórnarmanna getur krafizt fundar í stjórn. Fundir stjórnar eru löglegir, ef fjórir stjórnarmanna sitja fund. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði formanns. Tveir stjórnarmenn geta skotið ágreiningsefni til úrskurðar menntamálaráðherra.

6. gr.

Stjórn stofnunarinnar er heimilt að skipa sérstjórnir eða nefndir til að annast um einstök verkefni eða fyrirtæki hennar. Slíkar sérstjórnir eða nefndir skulu skipaðar minnst þremur mönnum, og skal einn þeirra hið fæsta vera úr hópi háskólakennara. Stjórnin setur sérstjórnum og nefndum erindisbréf.

7. gr.

Starfsár og reikningsár stjórnar Félagsstofnunar stúdenta, sérstjórna og nefnda, miðast við almanaksár. Ár hvert skal stjórnin birta ársskýrslu um störf sín.

8. gr.

Um skyldur einstakra stúdenta við stofnunina vísast til reglugerðar Háskóla Íslands, og gildir skrásetningarskírteini einnig sem meðlimsskírteini í Félagsstofnun stúdenta.

Aðeins handhöfum skrásetningarskírteina og starfsmönnum háskólans eru heimilisafnot af aðstöðu þeirri, sem félagsstofnunin ræður yfir.

Agamál, sem upp kunna að koma á stúdentagörðum eða öðrum heimkynnum, sem undir stofnunina heyra, sæta úrlausn háskólaráðs.

9. gr.

Félagsstofnun stúdenta tekur til starfa hinn 1. júní 1968. Fyrsta starfsári stofnunarinnar lýkur 1. janúar 1969.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett að fengnum tillögum háskólaráðs og Stúdentaráðs Háskóla Íslands með vísun til 6. gr. laga nr. 33 20. apríl 1968 og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 31. maí 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um umferð í Rangárvallasýslu.

Samkvæmt heimild 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 eru settar eftirfarandi reglur um umferð á Suðurlandsvegi í Rangárvallasýslu:

1. Við vegamót Landvegar, Þykkvabæjarvegar og Suðurlandsvegar skal umferð um Landveg og Þykkvabæjarveg hafa biðskyldu gagnvart umferð um Suðurlandsveg.

2. Við vegamót Fljótshlíðarvegar og Suðurlandsvegar hjá Hvolsvelli skal umferð um Fljótshlíðarveg hafa biðskyldu gagnvart umferð um Suðurlandsveg.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 5. júní 1968.

F. h. r.
e. u.

Ólafur W. Stefánsson.

12. júní 1968. Nr. 173.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar.

I. KAFLI

Um skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Kópavogs er skipuð 9 bæjarfulltrúum kjörnum skv. lögum nr. 58/1961.

2. gr.

Bæjarstjórn Kópavogs er almennt í fyrirsvari fyrir bæinn og skal engu máli, er hann varðar, til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal sýna í meginatriðum, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið, enn fremur skal þar sýna, hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun. Eigi má greiða fé úr bæjarsjóði nema heimild sé til þess í fjárhagsáætlun bæjarins eða annarri ákvörðun bæjarstjórnar.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en í júlí mánuði ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um verklegar framkvæmdir á fjárhagsárinu í megindráttum. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk, eftir því sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga bæjarins, enn fremur skipar hún fasta starfsmenn bæjarins og ákveður laun þeirra.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrár bæjarfyrirtækja eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

E. Bæjarstjórn ákveður gerð merkis og fána bæjarins og setur reglur um notkun þeirra.

II. KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæðin. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um, hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá rétt kjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum, unz kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseta er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða varaforseti eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og séu skráðar í hana allar skriflegar tillögur, afgreiðsla mála, atkvæðagreiðslur og ályktanir.

Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpun, skv. samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til úrlausnar bæjarstjórnar.

Heimilt er bæjarstjórn að láta taka það, sem á bæjarstjórnarfundum gerist, upp á segulbönd eða með öðrum samsvarandi hætti, enda setur hún þar um sérstakar reglur.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarstjóra utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal þess geta, hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir siti fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók, og skulu allir viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver fulltrúi, sem eigi er samróma hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur reglulegan fund þriðja föstudag hvers mánaðar og fyrsta föstudag í janúar og júní, og skal fundur að jafnaði hefjast kl. 17.00. Heimilt er bæjarstjórn að fella niður fundi í júlí eða ágúst.

Aukafundi skal halda, skv. ákvörðun bæjarstjóra, forseta bæjarstjórnar eða ef 3 bæjarfulltrúar hið fæsta krefjast þess.

Fundum bæjarstjórnar skal að jafnaði ljúka fyrir miðnætti, kl. 24.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfunda.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmæltra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum;
2. hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar, skv. 2. gr., sbr. 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmæltri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið;
3. lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum.

Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnar, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega eigi síðar en þriðjudag næstan fyrir fund.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi kl. 19.00 tveimur dögum fyrir fund hafa sent öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta til upplýsingar orðið um málefni á dagskrá, eftir því sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur, skv. 3. mgr. 7. gr., skal að jafnaði til boðað með dagskrá, er send verði bæjarfulltrúum með 24 stunda fyrirvara.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði, að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Á reglulegum fundarstað bæjarstjórnar skal auglýsa fundi bæjarstjórnar með a. m. k. 24 stunda fyrirvara og greina þar dagskrá fundar.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert, nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur fund. Afl atkvæða ræður úrslitum mála.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu, viðaukatillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar. En veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til þess að semja tillögu á fundi, ef þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra eða nefndar eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því, hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fram fara tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hægri hönd. Nafnakall skal hafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða 2 bæjarfulltrúar hið fæsta. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð. Nöfnum varafulltrúa skal bæta á skrána í réttri röð í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru. Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal. Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt, meðan hann talar, nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd um fundarsköp.

Ef bæjarfulltrúi vill beina fyrirspurn til bæjarstjóra, skal hann hafa hana skriflega og afhenda með sama fyrirvara og um tillögu sé að ræða.

16. gr.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta. Ef bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar, skal hann í upphafi taka fram, hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða, og má ekki ræða nema eitt mál í einu.

Ekki má lesa upp prentað mál, nema forseti leyfi.

17. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til, að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta, skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. 2 bæjarfulltrúar hið fæsta geta borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

18. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigzlum eða víkur verulega frá umræðuefninu, skal forseti víta hann og nefna þau ummæli, er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi framar á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur, slíta fundi.

19. gr.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

20. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorazt undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

21. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

22. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili, svo og nefnda er laun taka.

23. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

24. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI
Um bæjarráð.

25. gr.

Á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði skulu kosnir 3 bæjarfulltrúar í bæjarráð. Þeir bæjarfulltrúar og varafulltrúar, sem kosningu hafa hlotið af sama lista og hinn kjörni bæjarráðsmaður, eru varamenn hans í þeirri röð, sem þeir skipuðu listann. Kosning bæjarráðs gildir unz nýtt bæjarráð hefur verið kosið.

Bæjarráð kýs sér formann og má kjósa bæjarstjóra, þótt ekki sé hann kjörinn í ráðið.

Bæjarráð skal halda fund að jafnaði vikulega. Heimilt er þó að fella niður annan hvorn fund í júlí- og ágústmánuðum. Aukafund skal halda, ef bæjarstjóri ákveður það eða tveir bæjarráðsmenn hið fæsta óska þess skriflega.

Bæjarstjóri undirbýr dagskrá bæjarráðsfunda og sér um, að hún verði send bæjarráðsmönnum eigi síðar en um hádegi þann dag, sem fundur er haldinn. Heimilt er að taka mál til meðferðar í bæjarráði, þótt ekki sé tilgreint á dagskrá, en skylt er þá að fresta afgreiðslu þess til næsta fundar, ef þess verður óskað.

Formaður sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum, og úrskurðar ágreiningsmál, sem rísa kunna út af fundarsköpum. Þeim úrskurði má skjóta til úrlausnar bæjarráðs.

Bæjarráð ræður fundarritara utan bæjarráðs.

Í gerðabók skal greint frá því, hvar fundur sé haldinn og hvenær, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari. Þar skal greint frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Um fundarsköp bæjarráðs fer eftir sömu reglum og gilda um bæjarstjórn eftir því, sem þau geta átt við.

26. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn málefna Kópavogskaupstaðar að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarráð tekur fullnaðarákvörðun um þau mál, sem til þess koma, nema um veruleg fjárhagsatriði sé að ræða eða málefni, þar sem ákvörðun bæjarstjórnar er sérstaklega áskilin að lögum.

Ekki getur bæjarráð þó tekið fullnaðarákvörðun um mál, ef bæjarráðsmaður eða bæjarstjóri, óskar að bæjarstjórn taki fullnaðarákvörðun um það.

27. gr.

Bæjarráð hefur eftirlit með fjárstjórn bæjarins, sbr. 47. gr. laga nr. 58/1961. Það undirbýr árlega fjárhagsáætlun bæjarins og sér um, að reikningar hans séu samdir.

Bæjarráð ákveður, hvernig varið skuli fé því, sem ætlað er til verklegra framkvæmda, að því leyti, sem slíkt er ekki fram tekið í fjárhagsáætlun.

28. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs og annarra nefnda bæjarins, þegar til umræðu eru málefni, sem snerta störf þeirra og þess er óskað með 24 stunda fyrirvara.

V. KAFLI
Um bæjarstjóra.

29. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er, eftir að kjörtímabilinu er lokið .

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

30. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

31. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundi bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega tekið fram í þessari samþykkt.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema jafnframt sé hann bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

32. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs, sbr. 3. mgr. 26. gr.

33. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiðir af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða, nema til komi samþykki bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarstjóri ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð bæjarráðs til slíks.

34. gr.

Í forföllum bæjarstjóra gegnir fulltrúi hans störfum hans nema þau séu sérstaklega öðrum falin. Forfallist bæjarstjóri um lengri tíma, skal bæjarráð setja mann til að gegna störfum hans, en þó aldrei lengur en þrjá mánuði í senn.

VI. KAFLI
Endurskoðendur.

35. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun ekki síðar en 30. júní ár hvert.

VII. KAFLI
Um kosningar, skipan og starfssvið nefnda.

36. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn auk þeirra, sem áður getur, til að fara með tiltekin málefni eftir því sem lög mæla fyrir:

A. Til eins árs:
1. Þrjá bæjarfulltrúa í bæjarráð.
2. Fjóra menn í byggingarnefnd og fjóra til vara.
3. Þrjá menn í framfærslunefnd og þrjá til vara.
4. Fimm menn í hafnarnefnd og fimm til vara.
5. Þrjá menn í heilbrigðisnefnd og þrjá til vara.
6. Einn mann í stjórn Sparisjóðs Kópavogs og tvo endurskoðendur.
7. Kjörstjórnir við bæjarstjórnarkosningar:
   a) Þrjá menn í yfirkjörstjórn og þrjá til vara
   b) Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.
8. Kjörstjórnir við alþingiskosningar:
   a) Þrjá menn í hverja hverfiskjörstjórn og þrjá til vara.
   b) Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.

B. Til fjögurra ára:
1. Fimm menn í framtalsnefnd og fimm til vara.
2. Fjóra menn í stjórn Sjúkrasamlags Kópavogs og fjóra til vara.
3. Fimm menn í barnaverndarnefnd og fimm til vara.
4. Fimm menn í fræðsluráð og fimm til vara.
5. Þrjá menn í bókasafnsstjórn og þrjá til vara.
6. Þrjá menn í stjórn Heilsuverndarstöðvar Kópavogs og þrjá til vara.
7. Tvo menn í náttúruverndarnefnd og tvo til vara.
8. Einn mann til að annast forðagæzlu.
9. Einn mann til að framkvæma millimat.
10. Tvo sáttamenn og tvo til vara.
11. Sex menn í áfengisvarnarnefnd.
12. Átta menn í sjó- og verzlunardóm.

37. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn skv. sérstökum samþykktum sínum:

1. Fimm menn í íþróttanefnd og fimm til vara.
2. Einn bæjarfulltrúa eða varabæjarfulltrúa í stjórn Eftirlaunasjóðs Kópavogskaupstaðar og einn til vara.
3. Fimm menn í vatnsveitunefnd og fimm til vara.
4. Fimm menn í skipulagsnefnd og fimm til vara.
5. Fimm menn í æskulýðsráð og fimm til vara.
6. Fimm menn í leikvallanefnd og fimm til vara.
7. Fimm menn í gatnanefnd og fimm til vara.
8. Fimm menn í hagsýslunefnd og fimm til vara.
9. Fimm menn í hitaveitunefnd og fimm til vara.
10. Þrjá menn í nafnanefnd.
11. Sjö menn í stjórn Félagsheimilis Kópavogs og sjö til vara.
12. Sjö menn í stjórn lista- og menningarsjóðs Kópavogs og sjö til vara.
13. Þrjá menn í umferðarnefnd og þrjá til vara.

38. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykkt bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst, er verkefnið er til lykta leitt.

39. gr.

Allar fastanefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín, og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarráð og síðan bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

40. gr.

Byggingarnefnd skipa 4 menn og 4 til vara, auk bæjarstjóra, sem er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar lögum samkvæmt. Tveir hinna kjörnu nefndarmanna skulu vera bæjarfulltrúar, en tveir utan bæjarstjórnar. Byggingafulltrúa er skylt að sitja fundi byggingarnefndar. Byggingarnefnd annast byggingarmálefni bæjarins samkvæmt fyrirmælum í lögum og samþykktum um þau mál.

41. gr.

Framfærslunefnd er skipuð 3 mönnum og 3 til vara. Hún hefur á hendi stjórn framfærslumála og um störf nefndarinnar fer að framfærslulögum. Nefndinni er heimilt með samþykki bæjarstjórnar að ráða sér sérstakan starfsmann, framfærslufulltrúa.

42. gr.

Hafnarnefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Tveir hinna kjörnu nefndarmanna skulu vera bæjarfulltrúar og þrír utan bæjarstjórnar. Auk hinna kjörnu fulltrúa mæta bæjarstjóri og hafnarstjóri á fundum hafnarnefndar og hafa þeir málfrelsi og tillögurétt.

43. gr.

Í heilbrigðisnefnd eru sjálfkjörnir bæjarfógeti, sem er formaður hennar og héraðslæknir. Bæjarstjórn kýs 3 menn í nefndina og 3 til vara, og skal einn þeirra vera bæjarráðsmaður, annar verkfræðingur í þjónustu bæjarins, en hinn þriðji kosinn óbundinni kosningu. Nefndin starfar samkvæmt lögum og heilbrigðissamþykkt bæjarins.

44. gr.

Kjörstjórnir eru kosnar og þær starfa samkvæmt fyrirmælum kosningalaga.

45. gr.

Framtalsnefnd er skipuð fimm mönnum og er kosin og starfar samkvæmt lögum nr. 69/1962.

46. gr.

Í sjúkrasamlagsstjórn kýs bæjarstjórn 4 menn og 4 til vara, en formaður er skipaður af ráðherra. Sjúkrasamlagsstjórn hefur með höndum þau mál, er sjúkrasamlagið varða, samkvæmt lögum þar um.

47. gr.

Barnaverndarnefnd er skipuð 5 mönnum og 5 til vara. Nefndin hefur á hendi eftirlit með uppeldi barna innan 16 ára aldurs og vanþroska og veikra unglinga, sbr. lög um barnavernd.

48. gr.

Fræðsluráð er skipað 5 mönnum og 5 til vara. Fræðsluráð hefur umsjón og eftirlit með fræðslumálum bæjarins samkvæmt lögum þar um. Fræðsluráð hefur á hendi skólanefndarstörf fyrir barnaskóla og skóla gagnfræðastigsins.

49. gr.

Bókasafnstjórn skipa 3 menn og 3 til vara. Hún starfar samkvæmt lögum og reglugerð um almenningsbókasöfn.

50. gr.

Stjórn Heilsuverndarstöðvar Kópavogs er skipuð 5 mönnum. Bæjarstjórn kýs formann stjórnar og tvo meðstjórnendur, einn er tilnefndur af heilbrigðisráðuneytinu, og einn af Sjúkrasamlagi Kópavogs.

Stjórnin annast rekstur Heilsuverndarstöðvarinnar í umboði bæjarstjórnar.

51. gr.

Íþróttanefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Hún fjallar um íþróttamál bæjarins og hefur á hendi umsjón og eftirlit með íþróttamannvirkjum kaupstaðarins og gerir tillögur um breytingar og aukningu á þeim.

52. gr.

Vatnsveitunefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Nefndin fer með vatnsveitumál, hefur eftirlit með rekstri vatnsveitunnar og viðhaldi og gerir tillögur um breytingar og viðauka.

53. gr.

Skipulagsnefnd skipa 7 menn, 5 kosnir hlutfallskosningu, bæjarstjóri og bæjarverkfræðingur.

Hún fjallar um skipulagsmál kaupstaðarins samkvæmt samþykkt um skipulagsmál Kópavogs.

54. gr.

Æskulýðsráð er skipað 5 mönnum og 5 til vara. Það vinnur að menningarmálum æskulýðsins í samvinnu við skóla og bæjaryfirvöld. Það skipuleggur tómstundaiðju ungmenna og föndurstarfsemi, gengst fyrir heilbrigðu og þroskandi skemmtanalífi og leitar úrræða til heppilegrar hagnýtingar á starfsgetu unglinga.

55. gr.

Leikvallanefnd er skipuð 5 mönnum og 5 til vara. Hún gerir tillögur um skipulag og staðsetningu, búnað og fyrirkomulag dagheimila, leikskóla, barnaleikvalla og gæzluskýla og hefur eftirlit með starfsemi og rekstri þessara stofnana.

56. gr.

Gatnanefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Hún gerir tillögur um ráðstöfun þess fjár, sem árlega skal verja til gatna- og holræsagerðar.

Enn fremur vinnur nefndin að útvegun og hagnýtingu lánsfjár til gatnagerðar, þegar að slíku ráði verður horfið.

57. gr.

Hagsýslunefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Hún fjallar um hagræðingu og sparnað á rekstri bæjarsjóðs og fyrirtækja hans og gerir tillögur um þau mál.

Einnig skal nefndin aðstoða við gerð fjárhagsáætlunar.

58. gr.

Hitaveitunefnd skipa 5 menn og 5 til vara. Nefndin fer með hitaveitumál. Hún hefur eftirlit með rekstri og viðhaldi hitaveitunnar og gerir tillögur um viðauka og breytingar.

59. gr.

Nafnanefnd er skipuð 3 mönnum. Hún gerir tillögur til byggingarnefndar um nöfn á götum, torgum og bæjarhverfum í kaupstaðnum.

Kjörtímabil nefndarinnar er hið sama og bæjarstjórnar.

60. gr.

Stjórn Félagsheimilis Kópavogs skipa 13 menn og jafnmargir til vara — af þeim kýs bæjarstjórn 7 menn og 7 til vara. Stjórnin hefur yfirumsjón með uppbyggingu og rekstri Félagsheimilis Kópavogs, sbr. reglur um það.

61. gr.

Stjórn lista- og menningarsjóðs Kópavogs skipa 7 menn og 7 til vara. Hlutverk sjóðsins er að efla lista- og menningarlíf í Kópavogi og starfar samkvæmt reglum, er bæjarstjórn hefur sett.

62. gr.

Umferðarnefnd skipa 3 menn og 3 til vara. Bæjarfógeti og bæjarverkfræðingur eiga rétt til setu á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

Hún fjallar um umferðarmál kaupstaðarins.

VIII. KAFLI

Um starfsmenn bæjarins.

63. gr.

Bæjarráð skipar fasta starfsmenn bæjarins og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í reglugerð þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Bæjarráð ákveður, hvort auglýsa skuli til umsóknar stöður í 1.—22. flokki launasamþykkta bæjarins, en bæjarstjóri ákveður um slíkar auglýsingar að öðru leyti, þar á meðal hvernig auglýsa skuli.

Bæjarráð getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda um skipun í stöður hjá bænum, svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Sá maður, sem hlotið hefur fasta skipun í stöðu, á rétt á að halda henni, meðan hann rækir stöðuna, þannig að ekki verði að fundið.

Bæjarráð getur sett starfsmönnum erindisbréf og kveðið þar á um starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingu á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. marz 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin samþykkt nr. 158 20. sept. 1962 um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar og síðari breytingar á þeirri samþykkt.

Félagsmálaráðuneytið, 12. júní 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 174. 10. júní 1968.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja.

Fastagjald.

1. gr.

Fyrir hverja húseign í lögsagnarumdæmi Vestmannaeyja skal árlega greiða vatnsskatt.

Þetta gjald innheimtist þó ekki fyrr en viðkomandi hús getur fengið vatn úr dreifikerfi vatnsveitunnar.

Fyrir hluta úr ári skal greiða sem heilt ár.

2. gr.

Vatnsskattur, skv. 1. grein, skal vera 2½% af fasteignamati húss. Hafi fasteignamat ekki farið fram, ákveður vatnsveitan skattinn.

3. gr.

Vatnsskattur, skv. 1. og 2. gr., skal innheimtast einu sinni á ári og er gjalddagi hans 1. júní.

Notkunargjald.

4. gr.

Vatnsveitan leggur til vatnsmæla í hvert hús (hverja íbúð) og skal notandi greiða kr. 5.00 fyrir hvern tenningsmetra vatns. Vatnsveitan ákveður hvort notk-

unargjald, skv. þessari grein, innheimtist mánaðar- eða ársfjórðungslega. Árleg mælisleiga skal vera kr. 200.00 fyrir hvern mæli.

5. gr.

Bæjarráð getur falið Rafveitu Vestmannaeyja mælaaflestur og innheimtu gjalda skv. 2. og 4. grein.

Vatn til skipa og báta.

6. gr.

Greiðsla fyrir vatn, sem afgreitt er til skipa og báta í Vestmannaeyjahöfn, skal vera kr. 20.00 fyrir hvern teningsmetra, og auk þess kr. 100.00 í afgreiðslugjald, ef vatnið er afgreitt frá kl. 08.00—17.00 á virkum dögum og kr. 200.00, ef afgreiðsla fer fram á öðrum tímum. Vatn til skipa skal staðgreiðast, nema um annað hafi verið samið fyrir fram. Skip, sem fengið hefur vatn afhent, má ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

7. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, sem að framan eru talin og ef mælingu verður eigi við komið, skal greiða vatnsskatt eftir ákvörðun vatnsveitunnar í hverju tilfelli.

Stofngjöld.

8. gr.

Vatnsveitan sér um lagningu heimæða í hús og setur upp vatnsmæla á sinn kostnað.

9. gr.

Í stofngjöld skal greiða 7.5% af fasteignamati húss. Hafi fasteignamat ekki farið fram, ákveður vatnsveitan gjaldið hverju sinni.

10. gr.

Ef um sérstaklega langar eða kostnaðarsamar heimtaugar er að ræða, skal húseigandi greiða það, sem talizt getur umfram eðlilegan kostnað.

11. gr.

Gjöld, skv. 9. og 10. gr., er heimilt að innheimta í þrennu lagi fyrir þau hús, sem fokheld eru fyrir 1. janúar 1968. Gjalddagar eru 1. júní 1968, 1969 og 1970.

12. gr.

Fyrir hús, sem fokheld verða eftir 1. janúar 1968, skal innheimta stofngjaldið í einu lagi áður en tenging við dreifikerfi vatnsveitunnar er framkvæmd.

13. gr.

Þau tengigjöld, sem greidd hafa verið skv. eldri gjaldskrá, skulu dragast frá síðustu greiðslum stofngjalda, skv. 9. til 11. gr.

14. gr.

Framantalin gjöld skulu greiðast á skrifstofu bæjarsjóðs, nema að því leyti sem Rafveitu Vestmannaeyja kann að verða falin innheimta þeirra, sbr. 5. gr. Sá hluti gjaldanna skal greiðast á skrifstofu Rafveitunnar.

15. gr.

Ef loka þarf fyrir vatnsinntak af ástæðum, sem taldar eru upp í 10. grein reglugerðar fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja, skal húseigandi greiða kr. 500 í opnunargjald áður en enduropnun fer fram.

16. gr.

Bæjarráð getur hækkað framantalin gjöld, öll þeirra eða hvert um sig um allt að 100%, eða lækkað þau um allt að 50%, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

Fiskiðnaðurinn.

17. gr.

Bæjarráð getur ákveðið sérstaka gjaldskrá fyrir fiskiðnaðinn og aðra vatnsfreka starfsemi. Sú gjaldskrá verði þó innan þeirra takmarkana, sem um getur í 16. grein.

18. gr.

Þegar rætt er um fasteignamat í gjaldskrá þessari, er átt við núgildandi fasteignamat.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 10. júní 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 175. 10. júní 1968.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja.

1. gr.

Vatnsveita Vestmannaeyja er eign bæjarsjóðs Vestmannaeyja. Heimili hennar og varnarþing er í Vestmannaeyjum.

2. gr.

Vestmannaeyjakaupstaður hefur einkarétt á rekstri vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og getur fullnægt, svo og til Vestmannaeyjahafnar.

3. gr.

Bæjarráð Vestmannaeyja fer með yfirstjórn vatnsveitunnar. Bæjarverkfræðingur eða annar, sem bæjarráð ákveður, sér um daglegan rekstur hennar.

4. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið, og annast skrifstofa kaupstaðarins allt reikningshald hennar. Reikningar skulu endurskoðaðir á sama hátt og aðrir reikningar bæjarsjóðs.

5. gr.

Bæjarsjóður Vestmannaeyja ber ábyrgð á öllum fjárhagslegum skuldbindingum vatnsveitunnar.

6. gr.

Vatnsveitan sér um vatnsöflun og leggur dreifikerfi um kaupstaðinn eftir ákvörðun bæjarráðs. Henni er þó ekki skylt að leggja vatnsæðar í einstök hverfi fyrr en deiliskipulag hverfisins hefur hlotið samþykki viðkomandi yfirvalda.

7. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landafnot í þarfir vatnsveitunnar svo og mannvirki, ef rök mæla með því og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem framkvæmdir vatnsveitunnar kunna að hafa í för með sér, sé ekki önnur lausn fyrir hendi, enda komi fullar bætur fyrir, samkvæmt mati, ef samkomulag næst ekki.

8. gr.

Starfsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaður í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað húseiganda.

9. gr.

Sá, sem óskar þess, að fá vatnsæð tengda að húsi sínu, skal senda skriflega umsókn um það til vatnsveitunnar. Í umsókninni skal getið um áætlaða vatnsþörf og til hvers vatnið skuli notað. Vatnsveitan leggur leiðslur frá götuæð til þess hluta byggingarinnar, sem hagkvæmast er fyrir vatnsveituna. Þó skal gæta hagsmuna húseiganda eftir föngum. Vatnsmælir sé settur upp eins nálægt inntaki og mögulegt er, enda fari það ekki í bága við aðrar gildandi reglugerðir og samþykktir. Ef húseigandi óskar að fá inntakið á öðrum stað, skal hann greiða allan aukakostnað, sem af því hlýzt. Allar aðrar innan- og utanhússlagnir eru á kostnað og ábyrgð húseiganda.

10. gr.

Vatnsveitunni er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum og tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatta á réttum gjalddögum. Vatnsskatt skv. 1. og 2. gr. gjaldskrár, ber að greiða að fullu þó að lokað sé fyrir vatnið af ástæðum þeim, sem upp eru taldar í þessari grein.

11. gr.

Vatnsveitan hefur rétt til að takmarka vatnsnotkun, sé skortur á vatni. Þá getur hún og lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna hreinsunar eð annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda skal það tilkynnt, sé þess kostur.

12. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni því, sem leiða kann af rekstrurstruflunum, takmörkunum á vatnsnotkun eða af öðrum ástæðum.

13. gr.

Ef eldsvoða ber að höndum, hefur slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar teljast, hvort heldur er á vatnsæðum í einkaeign eða eign vatnsveitunnar.

14. gr.

Bannað er, án sérstaks leyfis, öðrum en slökkviliði, að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar, eða að setja dælur eða hreyfivélar í samband við hana.

15. gr.

Vatnsæðar skulu tengdar þannig, að eigi sé hætta á, að vatnið í þeim óhreinkist. Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum, nema að einstreymisloki sé settur á leiðslu á kostnað húseiganda, sem tryggi að ekki komist vatn frá einkavatnsbólum inn í vatnsæðar vatnsveitunnar.

16. gr.

Verði húsráðandi eða viðskiptamenn vatnsveitunnar varir við bilanir á heimtaugum veitunnar, skulu þeir tafarlaust tilkynna það til vatnsveitunnar.

17. gr.

Ef óviðkomandi maður rýfur innsigli vatnsmælis, varðar það hegningu skv. almennum hegningarlögum. Ef upplýst verður, að tengt hafi verið framhjá vatnsmæli, þannig að ekki mælist öll notkun, skal tafarlaust lokað fyrir vatnsinntak. Vatnsveitan skal áætla hversu mikið vatn hefur runnið fram hjá mælinum og innheimta gjald hjá hinum brotlega samkvæmt því.

18. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á öllum skemmdum á vatnsmælum, þar með töldum skemmdum af völdum frosts.

19. gr.

Eigendur húsa og skipa (og/eða leigjendur, að því er varðar notkunargjöld), bera ábyrgð á greiðslu gjalda til vatnsveitunnar, og eru gjöldin tryggð með lögveði í viðkomandi eign næstu 2 ár eftir gjalddaga og ganga fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði. Gjöldin má taka með lögtaki.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 10 000.00, nema þyngri refsing liggi við, skv. öðrum lögum, og rennur sektarfé í bæjarsjóð Vestmannaeyja.

Mál vegna brota á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 10. júní 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 176. 13. júní 1968.

REGLUGERÐ

um holræsi í Patrekshreppi.

1. gr.

Þegar hreppurinn hefur látið leggja holræsi í veg, götu eða annað opið svæði, eða þar sem hreppurinn hefur tekið að sér viðhald og endurnýjun eldri holræsa, er þeim húseigendum, er þar eiga hús að eða í námunda við, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skolp frá því út í aðalræsi. Regnvatn af húsum og lóðum skal einnig, eftir því sem unnt er, leiða í ræsi.

2. gr.

Öll framkvæmdastörf, sem holræsakerfi kauptúnsins varða, svo sem: viðhald, endurbætur, viðauka og umsjón alla, annast maður, sem hreppsnefnd felur það, undir yfirumsjón hreppsnefndar. Er engum heimilt að leggja ræsi í aðalræsi, nema að fengnu leyfi þessara aðila og er mönnum skylt að hlýta í öllu fyrirmælum þeirra um gerð og legu ræsis og annað þess háttar, er máli skiptir í sambandi við það.

3. gr.

Kostnaður allur við aðalholræsakerfið greiðist úr sveitarsjóði. Til að standast þann kostnað ber hverjum húseiganda, sem á hús við veg, götu eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt í, að greiða holræsagjald til hreppsins, kr. 300.00 árlega, af hverri íbúð og auk þess gjald, sem miðast við fasteignamat húseignanna 4‰.

Gjöld þessi getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað eftir ástæðum um allt að 25%.

4. gr.

Húseigendum ber að greiða holræsagjaldið og bera þeir einir ábyrgð á greiðslu þess. Holræsagjaldið má taka lögtaki og er það tryggt með lögveði í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjaldsins er 1. júlí ár hvert.

5. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 2000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Patrekshrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til að öðlast gildi þegar í stað og birtist öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 130 16. sept. 1944, um holræsi í Patreksfirði og breyting á þeirri reglugerð nr. 137 9. okt. 1958.

Félagsmálaráðuneytið, 13. júní 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

9. júlí 1968. Nr. 177.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968:

Stöður vöruflutningabifreiða yfir 1 smálest að burðarmagni, og fólksbifreiða fyrir 10 farþega og þar yfir, eru bannaðar í Skúlagötu að norðanverðu á milli Skúlatorgs og Höfðatúns.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 9. júlí 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 160 29. nóvember 1956, um takmörkun leigubifreiða á Akureyri og ráðstöfun atvinnuleyfa, sbr. reglugerð nr. 114 24. maí 1965.

1. gr.

Í stað „250" í 1. málsgrein 1. gr. reglugerðarinnar, eins og henni er breytt með reglugerð nr. 114 24. maí 1965 komi: 300.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt felur úr gildi 1. gr. reglugerðar nr. 114 24. maí 1965.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum um leigubifreiðar nr. 1 31. janúar 1966, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 23. júní 1968.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 179. 4. júlí 1968.

REGLUGERÐ

um þorsk- ýsu- og ufsaveiðar með nót o. fl.

1. gr.

Gerð þorsk-, ýsu- og ufsanóta, sem notaðar eru til veiða innan endimarka landgrunns Íslands, skal vera þannig, að poki nótar, sem er 220 faðmar eða lengri, skal ekki vera lengri en 30 faðmar á teini. Poki styttri nóta skal vera minni hlutfallslega.

2. gr.

Möskvastærð þorsk-, ýsu- og ufsanóta skal minnst vera 110 mm, þegar möskvinn er mældur í votu neti, teygður horna á milli, eftir lengd netsins. Komist flöt mælistika, 110 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott. Poki nótarinnar er ekki háður möskvastærðartakmörkuninni.

3. gr.

Á vetrarvertíð er óheimilt að kasta nót til veiða á þorski, ýsu eða ufsa á tímabilinu frá því 1 klst. eftir sólarlag þar til 1 klst. fyrir sólarupprás.

4. gr.

Þorskanet skulu lögð í eina stefnu á sama veiðisvæði, eftir því sem við verður komið.

5. gr.

Þegar gert er að fiski um borð í veiðiskipi, sem stundar veiðar með nót eða þorskanetum, er bannað að kasta slógi útbyrðis á veiðisvæðinu.

6. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um gerð þorsk- og ýsunóta nr. 43 27. marz 1965.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 4. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

9. júlí 1968. Nr. 180.

AUGLÝSING

um lækkun hámarkshraða.

Samkvæmt heimild í 4. mgr. 50. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, sbr. og 16. gr. laga nr. 65 13. maí 1966 um hægri handar umferð, eru settar eftirfarandi reglur um lækkun hámarkshraða.

1. gr.

Utan þéttbýlis má eigi aka hraðar en 60 km á klukkustund, sbr. þó 2. gr.

2. gr.

Á Reykjanesbraut, frá vegamótum við Krísuvíkurveg að vegamótum við Hafnaveg (flugvallarveg), verður hámarkshraði ökutækja, annarra en bifreiða, sem draga tengi- eða festivagna, 70 km á klukkustund.

3. gr.

Auglýsing þessi öðlast gildi 12. júlí 1968.

Frá sama tíma fellur úr gildi 9. gr. reglugerðar nr. 4 6. janúar 1968 um umferðarbann, lækkun hámarkshraða o. fl. í sambandi við gildistöku hægri umferðar, svo og auglýsing frá 2. júlí 1968 um hámarkshraða á Reykjanesbraut.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. júlí 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Ólafur W. Stefánsson.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins um heimtaugargjöld í sveit.

1. gr.

Hver sá, er óskar að fá rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu Rafmagnsveitna ríkisins eða fá heimtaug úr héraðsrafmagnsveitu þeirra, sem fyrir er, eða fá tengt hús eða viðbyggingu við hús, sem er grunngjaldsskylt (sbr. 2. gr.), skal hafa greitt heimtaugargjald til Rafmagnsveitna ríkisins áður en lagning veitunnar er hafin, áður en heimtaug er lögð, áður en hús er tengt, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess og má krefjast þess, að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Óheimil er rafmagnsnotkun um heimtaug nema framangreindum skilyrðum um greiðslu heimtaugargjalds hafi verið fullnægt.

Upphæð heimtaugargjaldsins ákveðst skv. 2. gr., nema heimtaugargjalda í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, sem ákveðin eru í sérstakri gjaldskrá, sem ráðherra staðfestir.

2. gr.

Heimtaugargjald skal vera grunngjald af fasteign að viðbættum hundraðshluta af fasteignamatsverði. Grunngjald skal vera 12 000 krónur á hvern notanda og til viðbótar við grunngjald skal greiða 20 af hundraði af fasteignamatsverði húsa, mannvirkja, lands og lóða allt að 100 000 kr. matsverði, og 5 af hundraði af þeim hluta fasteignamatsverðs, sem er fram yfir 100 000 krónur, enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulínu veitunnar ekki yfir 1.5 km á hverjar 12 000 krónur, sem áætlað er að greiðist í grunngjöldum.

Ef ekki er fyrir hendi mat á fasteign, sem greiða skal heimtaugargjald af, getur rafmagnsveitustjóri ríkisins áætlað matsverð með hliðsjón af þeim reglum, sem fasteignamat ríkisins fer eftir við mat fasteigna og ákveðið heimtaugargjald í samræmi við það. Hús í smíðum skal meta sem fullbyggt væri, enda skal liggja fyrir staðfest teikning af því.

Heimtaugargjald nýbýlis, sem ekki hefur fengið staðfest fasteignamat, skal ákveða með hliðsjón af því, að samanlagt matsverð lands og húsa býlisins verði 55 þús. kr. Þó skal tekið tillit til þess, ef býlið telst, að dómi landnámsstjóra, verulega frábrugðið meðal nýbýli að því er fasteignamat varðar.

Heimtaugargjöld sumarbústaða ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

Um greiðslu kostnaðar af breytingu heimtaugar eða spennistöðvar, fer eftir ákvæðum reglugerðar Rafmagnsveitna ríkisins.

Verði fallizt á að leggja veitu, þar sem línulengd fer fram úr því, sem tilgreint er í 1. málsgrein, skulu heimtaugargjöld hækka samkv. nánari ákvörðun ráðherra með hliðsjón af áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 frá 29. apríl 1967 og reglugerð Rafmagnsveitna ríkisins frá 6. apríl 1968 og öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins frá 3. júlí 1967.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. júlí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REIKNINGUR

sjóðsins Gerðuminning.

Tekjur:

1.	Eign sjóðsins 1. janúar 1967		kr. 105 986.28
2.	Minningargjafir afhentar ári, 1967		— 100.00
3.	a) Ragnheiður Þorvarðardóttir og Örnólfur Valdimarsson gáfu í sjóðinn	kr. 200.00	
	b) Þórunn Hafstein gaf í sjóðinn	— 100.00	
			— 300.00
4.	Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 9 204.90	
	Vextir í Landsbankanum, sparisjóðsbók	— 6.65	
	Vextir í Útvegsbankanum, bankabók	— 5.00	
			— 9 216.55
		Samtals	kr. 115 602.83

Gjöld:

1.	Tvær styrkveitingar til námsmeyja í Húsmæðrakennaraskóla Íslands		kr. 5 000.00
2.	Eign sjóðsins 1. janúar 1968:		
	a) Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5470	kr. 110 523.06	
	b) Í Útvegsbankanum, bankabók nr. 10081	— 79.77	
			— 110 602.83
		Samtals	kr. 115 602.83

Reykjavík, 10. janúar 1968.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum í dag farið yfir reikning sjóðsins ásamt tilheyrandi fylgiskjölum og höfum ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 23. febrúar 1968.

Anna Gísladóttir. *Guðrún Markúsdóttir.*

Nr. 183.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs vangefinna 1967.

Rekstrarreikningur styrktarsjóðs vangefinna 1. jan.—31. des. 1967.

Tekjur:

Flöskugjald	kr. 16 866 294.52	
Vaxtatekjur	— 408 438.00	
		kr. 17 274 732.52
		Kr. 17 274 732.52

Gjöld:

Styrkir: Til Kópavogshælis	kr. 5 500 000.00	
— Akureyrarhælis	— 6 000 000.00	
— Skálatúnsheimilisins	— 3 120 000.00	
— Sólheimahælis	— 800 000.00	
		kr. 15 420 000.00
Kostnaður		— 10 900.00
Tekjur umfram gjöld		— 1 843 832.52
		Kr. 17 274 732.52

Efnahagsreikningur styrktarsjóðs vangefinna pr. 31. des. 1967.

Eignir:

Innstæða í Útvegsbanka Íslands hf.	kr. 8 328 320.75
	Kr. 8 328 320.75

Skuldir:

Höuðstóll 1. jan. 1967	kr. 6 484 488.23	
Tekjur umfram gjöld	— 1 843 832.52	
		kr. 8 328 320.75
		Kr. 8 328 320.75

Reykjavík, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Ingólfur Guðmundsson.

Nr. 184.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs fatlaðra 1967.

Rekstrarreikningur 1. jan.—31. des. 1967.

Tekjur:

Gjald af súkkulaði	kr. 1 823 038.03	
Vaxtatekjur	— 66 452.00	
		kr. 1 889 490.03
		Kr. 1 889 490.03

Gjöld:

Styrkir	kr. 1 826 929.10
Tekjur umfram gjöld	— 62 560.93
	Kr. 1 889 490.03

Efnahagsreikningur pr. 31. 12. 1967.

Eignir:

Innstæða í sparisjóðsbók		kr. 515 604.22
		Kr. 515.604.22

Gjöld:

Höfuðstóll 1. jan. 1967	kr. 453 043.29	
Tekjur umfram gjöld	— 62 560.93	
		kr. 515 604.22
		Kr. 515 604.22

Reykjavík, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Ingólfur Guðmundsson.

Nr. 185.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs blindra 1967.

Rekstrarreikningur 1. jan.—31. des. 1967.

Tekjur:

Gjald af súkkulaði	kr. 607 679.35	
Vaxtatekjur	— 75 720.00	
		kr. 683 399.35
		Kr. 683 399.35

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld		kr. 683 399.35
		Kr. 683 399.35

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1967.

Eignir:

Innstæða í sparisjóðsbók		kr. 1 714 453.15
		Kr. 1 714 453.15

Skuldir:

Höfuðstóll 1. jan. 1967	kr. 1 031 053.80	
Eignaaukning	— 683 399.35	
		kr. 1 714 453.15
		Kr. 1 714 453.15

Reykjavík, 25. marz 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Ingólfur Guðmundsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík árið 1967.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári	kr.	273 033.28
2.	Árgjöld frá félögum	—	12 778.00
3.	Styrkur úr borgarsjóði	—	20 000.00
4.	Styrkur úr ríkissjóði	—	13 000.00
5.	Vextir á árinu	—	32 634.43
		Kr.	351 445.71

Gjöld:

1.	Styrkur veittur á árinu		kr.	67 500.00
2.	Ýmis gjöld		—	550.00
3.	Sjóður:			
	a. Skuldabréf Hitaveitu	kr. 50 000.00		
	b. — H-B vísitölubréf	— 33 000.00		
	c. — Byggingarsjóðs verkamanna	— 10 000.00		
	d. — Alþýðuhúss Reykjavíkur	— 25 000.00		
	e. — Alþýðuhúss Reykjavíkur	— 11 000.00		
	f. — Iðnlánasjóður	— 75 000.00		
	g. Innstæða í Útvegsbankabók	— 2 726.35		
	h. Innstæða í Landsbankabók og í vörzlu gjaldkera	— 76 669.36		
			—	283 395.71
			Kr.	351 445.71

Reykjavík, 4. apríl 1968.

Hilmar Jónsson. **Jóna Guðjónsdóttir.** **Hannes M. Stephensen.**

Undirritaðir hafa endurskoðað ofanritaðan reikning og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 8. apríl 1968.

Alfreð Guðmundsson. *Óskar Guðnason.*

AUGLÝSING

um umferð í Borgarnesi.

Innan takmarka Borgarness er leyfður hámarkshraði 45 km., skv. auglýsingu dómsmálaráðuneytisins birtri í 42. tbl. Lögbirtingablaðsins 17. júlí 1968.

Sýslumaðurinn í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 12. ágúst 1968.

F. h. s.

Þorvaldur G. Einarsson, ftr.

20. maí 1968. Nr. 188.

AUGLÝSING

um umferð á Seyðisfirði.

Eftir tillögum bæjarstjórnar Seyðisfjarðar hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð, samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968:

1. **Aðalbrautarréttur:**
   a. Austurvegur frá Fjarðarárbrú að vegamótum hans og nýs vegar frá Austurvegi 32 að Hafnargötu, svo og sá nýi vegur.
   b. Ránargata frá Fjarðarárbrú að Vestdalseyrarvegi.
   c. Bjólfsgata frá Öldugötu að Ránargötu.
   d. Brekkuvegur gagnvart umferð Miðtúns og Baugsvegar.

   Aðalbrautir njóta þeirra forréttinda, að umferð bifreiða og annarra ökutækja frá vegum, sem að þeim liggja, skal skilyrðislaust víkja fyrir umferð aðalbrautar, eða staðnæmast, áður en beygt er inn á aðalbraut, ef þess gerist þörf.

2. **Einstefnuakstur:**

Á Norðurgötu til suðurs frá Bjólfsgötu að syðri lóðamörkum hússins nr. 3 við Norðurgötu.

Bæjarfógetinn á Seyðisfirði, 20. maí 1968.

Erlendur Björnsson.

Nr. 189

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Gunnars Jakobsen 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári:			
a. Söfnunarsjóðsbók nr. 421	kr.	21 463.42	
b. — — 572	—	9 469.81	
			kr. 30 933.23

2. Vextir:
a. Af Söfnunarsjóðsbók nr. 421 ..... kr. 2 097.17
b. — — — 572 ..... — 876.14
——————— kr. 2 973.31

Kr. 33 906.54

Gjöld:

1. Yfirfært til næsta árs:
a. Söfnunarsjóðsbók nr. 421 ..... kr. 22 544.59
b. — — 572 ..... — 11 361 95
——————— kr. 33 906.54

Kr. 33 906.54

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning ársins 1967, fyrir Minningarsjóð Gunnars Jakobsen, hef ég endurskoðað.
Ég hef sannreynt, að bankainnstæður eru fyrir hendi.

Reykjavík, 10. maí 1968.

Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.

Nr. 190.

REIKNINGUR

Áhaldasjóðs Barnaspítalasjóðs Hringsins 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári:
Landsbankabók nr. 5797 ..... kr. 152 211.12
2. Vextir:
Af Landsbankabók nr. 5797 ..... — 13 698.99

Kr. 165 910.11

Gjöld:

1. Afhent Barnaspítalasjóð Hringsins til áhaldakaupa ..... kr. 106 000.00
2. Yfirfært til næsta árs:
Landsbankabók nr. 5797 ..... — 59 910.11

Kr. 165 910.11

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning ársins 1967, fyrir Áhaldasjóð Barnaspítalasjóð Hringsins, hef ég endurskoðað.
Ég hef sannreynt að bankainnstæða er fyrir hendi.

Reykjavík, 10. maí 1968.

Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Patrekshöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar og stjórn.

1. gr.

Patrekshöfn takmarkast annars vegar af standlengjunni á milli Yxnahamars og Þúfneyrarodda og hins vegar af miðjum Patreksfirði, undan sömu stöðum.

2. gr.

Hreppsnefnd Patrekshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirstjórn þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál hverju sinni.

Hver nýkjörin hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum, til fjögurra ára í senn, þrjá menn í hafnarnefnd og ákveður jafnframt formann hennar.

Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast bókhald og fjárhald hafnarinnar og öll reikningsskil, svo framarlega, sem hreppsnefnd ákveður ekki aðra skipan. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina og sent hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum.

Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn hafnarinnar eftir tillögum hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf. En hafnarnefnd getur sagt þeim upp, eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki hreppsnefndar.

3. gr.

Hreppsnefnd skipar hafnarvörð eftir tillögum eða í samráði við hafnarnefnd. Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður í samráði við hafnarnefnd.

II. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeim starfsmönnum öðrum, er hann setur til þess að gæta reglu. Þykir einhverjum sér óréttur gerður af hafnarverði eða mönnum hans, getur sá hinn sami kært það til hafnarnefndar, en skipun hafnarvarðar og manna hans ber að hlýða þegar í stað.

5. gr.

Þeim, sem ekkert erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða önnur störf, sem þar eru unnin.

6. gr.

Skylt er að gæta varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og á

lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og því svæði, sem unnið er á að fermingu og affermingu eldfimra efna.

Álíti hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

7. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum, olíu, eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Á hafnarsvæðinu má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki né hreyfa þau hafnarmannvirki, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar komi til.

Nú hefur bryggja brotnað, og er þá bryggjueiganda skylt, ef hann ætlar að byggja upp bryggjuna, að byggja hana svo trausta, að hafnarnefnd telji hana hæfa. Að öðrum kosti ber bryggjueiganda að taka burt allar eftirstöðvar bryggjunnar, draga upp alla staura og hreinsa til, svo að engin hætta geti stafað af brotum á bryggjusvæðinu. Sé þetta ekki gert innan hæfilegs frests, er hafnarnefnd ákveður, er henni heimilt að láta gera það á kostnað eiganda, og má taka þann kostnað lögtaki.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa. Skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Skipum og bátum má ekki leggja svo að þau hindri eða tefji umferð um höfnina. Nú tregðast skipstjóri, eða eigandi skips, við að hlýða fyrirmælum hafnarvarðar um að flytja skip sitt, bát eða strengi, til á höfninni, getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

9. gr.

Í sérhverju skipi, að undanteknum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til þess að liggja mannlaus á höfninni, skal jafnan vera að minnsta kosti einn maður, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skip, eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringi eða festarstólpa. Festum skal einnig þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða bólvirkjum. Þyki þess ekki nægilegt gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar sínar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarvarðar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal eigandi þess láta færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burtu á kostnað eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

IV. KAFLI
Um notkun hafnarinnar.

13. gr.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstum áætlunum, leyft að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir. Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða að dómi hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðru skipi, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipi frá bryggju, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

Verði ágreiningur, ræður hafnarvörður hvar og í hvaða röð skip koma að bryggjum.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, er utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilfar þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi eða öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki nægilega gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er. Kjölfestu má ekki láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarvörður vísar til.

16. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður skips eða skipstjóri, láta ræsta bryggjur eða bólvirki, sem notuð hafa verið, ef þörf gerist. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert. Afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni eða eiganda skipsins.

17. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðar eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI
Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

18. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu, eða lagt í lægi. Skal eigandi láta taka skipið, ef

það sekkur, eða láta sprengja það sundur eða taka af grunni, svo það skemmi ekki höfnina. Sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Slíkan kostnað má taka lögtaki. Vanræksla á að hlýða skipun hafnarnefndar í þessum efnum, er enn fremur brot á hafnarreglugerðinni.

Hafnarvörður ákveður hvert sinn, hvar slíkum skipum skuli lagt, hve traust legufæri skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips, með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af leka, þótt það sé mannlaust, þá er honum heimilt að leggja skipinu og láta það liggja án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, sem ekki verður heimtað ljós á skipum. Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess. Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

19. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal eigi sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað. Ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er. Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

Um hafnsögu.

20. gr.

Hafnarnefnd skipar hafnsögumenn, svo marga, sem þurfa þykir, og ákveður laun þeirra. Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði.

21. gr.

Hafnsögumönnum ber í starfi sínu að haga sér eftir því, sem sagt er í reglugerð þessari og eftir skipun hafnarnefndar. Þeim skal skylt að bera einkennisbúning þann, er hafnarnefnd ákveður.

22. gr.

Hafnarnefnd getur með þriggja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum lausum. Hafnarnefnd getur fyrirvaralaust vikið hafsögumanni frá starfanum, ef hann verður ber að vanrækslu í starfi sínu.

23. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Patreksfjarðar og nota vill hafnsögumann, skal, þegar það er komið hálfa mílu undan Vatneyrarodda, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns eða tilkynna það með símskeyti, og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað.

24. gr.

Hafnsögumaður, er vísar skipi til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar í höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur í skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

25. gr.

Hvert skip, sem úr höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann, og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum, skv. 4. gr., er skylt að vitja þess.

26. gr.

Hafnsögumanni er skylt að hanna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið, áður en hann hefur lokið starfi sínu á skipsfjöl.

27. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi eða ástæða til að halda að sótthætta geti stafað frá því, ber hafnsögumanni að sjá um að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til landsins.

28. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn, svo og mannahjálp.

VII. KAFLI

Um lestagjöld.

29. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert skipti, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar greinir.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist lestagjald af brúttó burðarmagni skips, talið í heilum rúmlestum, en brotum sleppt.

30. gr.

a. Af skipum, sem eru stærri en 10 brúttórúmlestir og eru eign aðila á Patreksfirði og skrásett þar, skal greiða lestargjald einu sinni á ári, kr. 15.00 fyrir hverja rúmlest. Gjalddagi er 1. janúar. Séu skip þessi að einhverju leyti í utanlandssiglingum, greiða þau aukalega kr. 0.60 af hverri rúmlest í hvert skipti, er þau koma úr utanlandssiglingu.

b. Öll önnur skip skulu greiða kr. 1.50 fyrir hverja rúmlest í lestargjald í hvert skipti, sem þau koma til hafnar. Strandferðaskip ríkisins greiði þó aðeins kr. 0.50 af hverri rúmlest.

c. Undanþegin greiðslu lestagjalds eru: Herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, rannsóknarskip og skip, sem leita neyðarhafnar.

VIII. KAFLI

Um bryggju- og bólvirkisgjald.

31. gr.

Öll skip, sem leggjast að bólvirki eða bryggju, hvar sem er í höfninni, eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skulu greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum sleppt, sem hér segir:

a. Skip, 10 brúttórúmlestir og stærri, skrásett eða heimilisföst á Patreksfirði, greiði kr. 12.00 af hverri brúttórúmlest á ári.

b. Öll önnur skip greiði kr. 0.60 af brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta sólarhrings, þó aldrei minna en kr. 75.00 í hvert skipti.

32. gr.

Bátar, minni en 10 brúttórúmlestir, eru undanþegnir lesta- og bryggjugjaldi, en greiða skulu þeir einu sinni á ári kr. 500.00 í hafnargjöld.

Gjalddagi er 2. janúar.

IX. KAFLI

Um vatnsgjald.

33. gr.

Ef vatn er selt til skipa, skal söluverð vera kr. 20.00 fyrir hverja smálest, en minnsta gjald skal þó vera kr. 75.00 fyrir fiskiskip, en kr. 150.00 fyrir önnur skip.

X. KAFLI
Um hafnsögugjöld.

34. gr.

Öll skip, 30 brúttórúmlestir að stærð eða meira, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald, er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar. Herskip, skemmtiferðaskip og fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

35. gr.

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald. Auk þess skal greiða sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr höfninni.

36. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar, kr. 300.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.00 fyrir hverja brúttórúmlest allt að 6000 rúmlestum og kr. 0.30 fyrir hverja brúttórúmlest fram yfir 6000.
b. Fyrir leiðsögu frá höfninni kr. 250.00 fyrir hvert skip, auk kr. 0.50 fyrir hverja brúttórúmlest allt að 6000 lestum og kr. 0.15 fyrir hverja brúttórúmlest fram yfir 6000.
c. Fyrir leiðsögu um höfnina sjálfa greiðist kr. 150.00, auk kr. 0.30 fyrir hverja brúttórúmlest.
d. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða, sem skylt er að greiða hafnsögugjald skv. 1. gr., greiða kr. 60.00 til hafnarsjóðs.

XI. KAFLI
Um vörugjöld.

37. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

38. gr.

Fyrir vörur, sem skv. farmskrá skips eru ákveðnar til annarrar hafnar og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara áfram með sama skipi, enda sé það ákveðið í farmskrá, greiðist ekkert vörugjald.

39. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Innlend mjólk og rjómi, sem flutt er til hafnarinnar.
d. Póstur og venjulegur farþegaflutningur.

40. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum, og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining.

41. gr.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp er gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

42. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjaldið greiðast eins og þar segir.

XII. KAFLI
Vörugjaldskrá.

43. gr.

1. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 100 kg.:
Fiskur, nýr, slægður eða óslægður, ísvarinn, saltaður óverkaður, fiskbein, síld lögð á land til bræðslu, söltunar eða frystingar.

2. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg.:
Kol, koks, salt, sement, leir kalk, vörur úr ódýrum steinefnum svo sem: legsteinar, hleðslusteinar, gólf- og veggflísar úr steinefnum, vikur. Sjávarafurðir til útflutnings.

3. flokkur. Gjald kr. 3.50 fyrir hver 100 kg.:
Kornvörur, mjólkurvörur, garðávextir, fóðurbætir, tilbúinn áburður, landbúnaðarafurðir til útflutnings, og iðnaðarvörur til útflutnings.

4. flokkur. Gjald kr. 4.50 fyrir hver 100 kg.:
Benzín og olíur, sykur, ull, kjöt, kaffi, kaffibætir og hráefni til þess, feiti og olíur til framleiðslu iðnaðarvara, vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, hreinlætisvörur, gler, óunnið járn, bárujárn og saumur.

5. flokkur. Gjald kr. 14.00 fyrir hver 100 kg.:
Hráefni til iðnaðar ótalið annars staðar, útgerðarvörur, vélar og mótorar, ótalið annars staðar, þungavinnuvélar, landbúnaðarvélar og tæki, bifreiðar, bifhjól, og hjólhestar og varahlutir til þeirra, tjara, bik, asfalt, byggingarefni, ótalið annars staðar, þ. á m. gólfdúkar úr linóleum, pappa, plasti og asbest.

6. flokkur. Gjald kr. 28.00 fyrir hver 100 kg.:
Pappírsvörur, nýlendu- og hreinlætisvörur, leirvörur, glervörur og búsáhöld, ávextir, leðurvörur, brauðvörur, gúmmívörur, kálmeti og plöntur, jarðstrengir og vír alls konar og allar aðrar vörur, sem ekki eru annars staðar taldar og gjald er reiknað eftir þyngd.

7. flokkur. Gjald kr. 42.00 fyrir hver 100 kg.:
Lyfjavörur, vefnaðarvörur, snyrtivörur, rafmagnsvörur, niðursuðuvörur, ótalið annars staðar, kryddvörur, sportvörur s. s.: ljósmyndavörur,

áttavitar, klukkur, mælitæki, símatæki, útvarpstæki og upptökutæki, leikföng, skot og skotfæri, húsgögn.

8. flokkur. Gjald kr. 56.00 fyrir hver 100 kg.:
Tóbaksvörur, tóbak, vín og spíritus, eldspýtur.

9. flokkur. Gjald kr. 28.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir og svín.
Gjald kr. 7.00 fyrir hvern grip:
Sauðfé.
Gjald kr. 1.40 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.
Gjald kr. 4.20 fyrir hvert stykki:
Síld og lýsi í tunnum.

10. flokkur Gjald kr. 0.75 fyrir hvert teningsfet:
Trjáviður.

11. flokkur: Gjald kr. 1.40 fyrir hvert teningsfet:
Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúnnmáli.

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, svo og vörur, sem ekki eru sérstaklega nafngreindar í gjaldskrá þessari, skal ákveða af gjaldkera hafnarinnar. Verði um ágreining að ræða, má skjóta úrskurði hans til hafnarnefndar, sem hefur endanlegt úrskurðarvald um vörugjaldið.

Lægsta vörugjaldið í öllum flokkum skal vera kr. 5.00.

Gjaldskrá þessi gildir um vörur, sem fluttar eru til eða frá höfninni.

XIII. KAFLI
Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

44. gr.

Fyrir að leggja vöru á land hafnarinnar, skal greiða kr. 0.75 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta eða vilja láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki, sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

45. gr.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

XIV. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

46. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

47. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, ljósgjalds, bryggju- eða festargjalds.

Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, er skipinu ber að greiða. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi, unz gjöldin eru að fullu greidd.

Þar sem ekki eru í gjaldskrá þessari ákveðnir fastir gjalddagar, skal greiða gjöldin áður en skip fer burtu úr höfninni.

48. gr.

Gjöld fyrir vörur, sem um getur í 43. gr. greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Patreksfirði. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum, unz gjöldin eru greidd.

Eigi margir aðilar vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslu vörugjaldsins til hafnargjaldkera.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóra eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

49. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu renna í hafnarsjóð. Má taka þau lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld.

Enn fremur skulu öll skipsgjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

XV. KAFLI
Ýmis ákvæði.

50. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningar takast ekki um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum mönnum. Hvorum aðila sem er, er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira, en sem nemur 10% af hinni upprunalegu matsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

51. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burtu úr höfninni á meðan mál hans er enn óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd metur gilda.

52. gr.

Enginn skipstjóri getur vænzt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um sektir og skaðabætur, ef um þær er að ræða.

53. gr.

Hverja þá skipun, sem gefa má skipi samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 9. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina.

54. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 50 000.00 kr., nema þyngri refsing liggi við skv. lögum. Sektir renna í hafnarsjóð Patrekshafnar.

55. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, stað-

festist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð um Patrekshöfn, nr. 161 21. september 1959, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 192. 8. júlí 1968.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hofsóskauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hofsóshöfn takmarkast að vestan af línu dreginni í hásuður 1000 metra vestan við Hellisnes, að norðan og sunnan af tveim línum hornrétt á þá línu, að norðan um Hellisnes og að sunnan úr innra Grafaróshorni.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Hofsóshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál hverju sinni.

3. gr.

Hver nýkjörin hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum þrjá menn í hafnarnefnd og þrjá til vara og ákveður jafnframt formann hennar. Skal einn nefndarmanna vera hreppsnefndarmaður. Kjörtímabil hafnarnefndar er sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast bókhald og fjárhald hafnarsjóðs, ákveði hreppsnefnd eigi aðra skipan. Sveitarsjóður ber ábyrgð á eigum og skuldbindingum hafnarsjóðs.

4. gr.

Hafnarnefnd ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn hafnarinnar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra, enda komi samþykki hreppsnefndar til. Hafnarvörður skal í forföllum sínum setja annan mann í sinn stað, sem hafnarnefnd samþykkir, og skal sá maður hafa sama vald og hafnarvörður. Rísi ágreiningur um ráðningu starfsmanna eða laun þeirra, sker hreppsnefnd úr.

Formaður hafnarnefndar boðar til funda og stýrir þeim, sér um bókanir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd hefur fundi svo oft sem þurfa þykir, og er formaður hafnarnefndar skyldur að boða til fundar, æski einn nefndarmanna þess.

5. gr.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning hafnarsjóðs, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsár. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar sveitarsjóðs Hofsóshrepps.

Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Hofsóshrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í hafnarsjóð Hofsóshrepps, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar eða annarra starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarvarðar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarvörður látið gera það á kostnað eiganda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina nema með leyfi hafnarvarðar, og skal hann ákveða hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarvarðar og látið framkvæma þær, hvort heldur er að færa skipið eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki né bryggju, nema við festarhringi eða festarstólpa. Flestum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirki.

Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar á milli skips og bryggju eða bólvirkis.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða mannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Sérstakt leyfi hafnarvarðar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi. Hafnarvörður ákveður hverju sinni, hvar

slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri þess skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarvörður krefst þess, ella skal það gert á kostnað eiganda.

Sökkvi skip, sem lagt hefur verið á höfninni, skal eigandi láta taka það upp. Sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

Skip og báta, sem geymd eru í höfninni eða á landi á hafnarsvæðinu, er skylt að færa eða fjarlægja, ef hafnarvörður krefst þess, enda getur hann látið gera það á kostnað eiganda, sé slíkum fyrirmælum eigi fullnægt.

Hafnarsjóður ber eigi ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni eða geymd á landi á hafnarsvæðinu.

13. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum, er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggju og bólvirkja.

14. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fastri, auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

15. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilfar þeirra skipa, sem nær liggja.

16. gr.

Við upp- og útskipun á kjölfestu, sandi eða öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bryggju, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz úr er bætt.

17. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarvarðar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hann krefst þess. Sé því ekki sinnt, getur hafnarvörður látið flytja vöruna burt, á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ber ekki ábyrgð á skemmdum eða tapi á vörum, sem liggja í greinaleysi á bryggju eða hafnarlóðinni.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar eða bryggjum, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar fara fram.

Skylt er hverjum þeim aðila, sem afnot hefur af hafnarbryggju eða hafnargarði til fiskaðgerðar eða annars sjófangs, að hreinsa í hvert sinn að aðgerð lokinni, sé þess ekki gætt, getur hafnarvörður látið hreinsun fara fram á kostnað hlutaðeiganda.

V. KAFLI
Um almenna reglu.

18. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlíta boði hans og banni og enn fremur annarra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur gerður, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipunum hafnarvarðar eða annarra starfsmanna ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

19. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar á þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarvörður að hætta stafi af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

VI. KAFLI
Hafnarmannvirki einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

20. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina byggingu eða önnur mannvirki, eða heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af. Brot gegn því varðar sektum allt að kr. 10 000.00, og getur hreppsnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana, skal leita samþykkis ráðuneytisins.

VII. KAFLI
Um gjöld til hafnarinnar.

21. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin, skulu greiða hafnargjöld samkvæmt þessum kafla í hvert sinn er þau koma inn á hafnarsvæðið. Undanþegin hafnargjöldum eru þó eftirtalin skip: Herskip, varðskip, skip, sem hafa skírteini

sem skemmtiferðaskip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs en hafa ekki samband við land og skip, sem leita hafnar vegna sjótjóns.

Lestagjald.

22. gr.

a) Skip og bátar eign manna búsettra á Hofsósi og gerð eru út þaðan, að minnsta kosti tvo mánuði á ári, skulu greiða í lestagjald kr. 200.00 á ári og auk þess kr. 10.00 fyrir hverja brúttórúmlest. Opnir vélbátar greiði þó aðeins kr. 100 00 á ári.

b) Önnur innlend fiskiskip, sem afla sinn leggja upp á Hofsós, skulu greiða kr. 0.60 af hverri brúttórúmlest í hvert sinn, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði. Lestagjald í hvert sinn skal þó vera kr. 50.00.

c) Skip, sem sigla eftir fyrirfram gerðri áætlun, skulu greiða kr. 0.40 af brúttórúmlest í hvert sinn, sem þau kom til hafnar.

d) Öll önnur skip (með þeim undantekningum, sem um ræðir í 21. gr.), skulu greiða kr. 0.80 af hverri brúttórúmlest, í hvert sinn sem þau koma til hafnar. Gjalddagi lestagjalds samkvæmt a-lið þessarar greinar er 1. ágúst ár hvert.

Önnur lestagjöld eru gjaldskyld um leið og skip kemur til hafnar.

Ljósagjald.

23. gr.

a) Skip og bátar, sem gjaldskyld eru um lestagjald samkvæmt a-lið 22. gr., skulu greiða ljósagjald kr. 100.00 á ári.

b) Öll önnur skip skulu, um leið og þau eru gjaldskyld um lestagjald, greiða ljósagjald kr. 0.20 af hverri brúttórúmlest. Gjalddagi ljósagjalds er sá sami og gjalddagi lestagjalds.

Bryggjugjald.

24. gr.

Hvert það skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, hvar sem er í höfninni, eða að skipi, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald svo sem hér segir:

a) Skip og bátar, sem um ræðir í a-lið 22. gr., skulu greiða kr. 6.00 af hverri brúttórúmlest á ári.

b) Skip, sem um ræðir í b-lið 22. gr., skulu undanþegin bryggjugjaldi.

c) Öll önnur skip, sem gjaldskyld eru um lestagjald, skulu greiða fyrir hvern sólarhring, eða brot úr sólarhring, kr. 0.40 fyrir hverja brúttórúmlest.
Gjalddagi bryggjugjalds er sá sami og gjalddagi lestagjalda.

Aflagjald.

25. gr.

Bátar og skip, sem leggja upp afla sinn í Hofsósi, skulu greiða aflagjald miðað við slægðan fisk með haus kr. 15.00 á smálest og allan saltfisk, sem landað er, kr. 20.00 á smálest. Af hverju máli eða tunnu síldar, greiðist kr. 1.00. Kaupandi eða hver sá, sem verkar aflann, innheimtir gjaldið, og er ábyrgur fyrir greiðslu þess til hafnarsjóðs, hvort sem hann innheimtir það hjá innleggjanda eða ekki. Gjaldið er kræft um leið og afla er landað eða vöru afskipað eða útskipað.

Vörugjald.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, sem útskipað er eða afskipað á höfninni með þeim undantekningum, sem síðar greinir. Vörur skal flokka eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist samkvæmt því sem þar segir.

27. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald. Af vörum, sem settar eru í land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a) Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
b) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
c) Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum af hverri sendingu sérstaklega, brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og eru skipstjórar eða afgreiðslumaður skipa skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörugjaldskrá.

30. gr.

1. flokkur: Gjald kr. 2.50 hver 100 kg:
Kol, salt, áburður, fóðurvörur.

2. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
Sement, járn, kornvörur, garðávextir, hey, mjólk, fiskumbúðir, pokar, ísvarinn fiskur, byggingavörur aðrar en timbur, ótaldar annars staðar.

3. flokkur: Gjald kr. 3.50 hver 100 kg:
Saltfiskur, frosinn fiskur, frosin síld, síldar- og fiskimjöl.

4. flokkur: Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Brennsluolía, benzín, smurolía.

5. flokkur: Gjald kr. 4.50 hver 100 kg:
Harðfiskur, skreið fullverkaður saltfiskur, kjöt, gærur, sláturafurðir, útgerðarvörur, veiðarfæri og efni í þau, hrogn.

6. flokkur: Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
Kaffi, kaffibætir, sykur, smjörlíki, bifreiðavarahlutir, vélar og varahlutir í þær, raflagnaefni, málningarvörur, saumur, gler, allar aðrar vörur, sem gjald er tekið fyrir eftir þyngd, og ekki eru annars staðar taldar.

7. flokkur: Gjald kr. 8.00 hver 100 kg:
Vefnaðarvara, skófatnaður, ávextir, nýir og þurrkaðir, pappír, leirvörur, blikkvörur, álvörur, hreinlætisvörur, glervörur, lyfjavörur, sælgæti, tóbak, öl, gosdrykkir .

8. flokkur: Gjald kr. 1.00 hvert teningsfet:
Timbur og allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
9. flokkur: Ýmislegt.

Tómar tunnur	kr.	2.00	hvert stk.
Saltfullar tunnur	—	3.00	— —
Fullar tunnur	—	4.00	— —
Sauðfé	—	5.00	hver kind.
Stórgripir	—	25.00	hver gripur.
Smábátar	—	150.00	hver bátur.
Dráttarvélar	—	100.00	hver vél.
Fólksbifreiðar	—	150.00	hver bifreið.
Vörubifreiðar og vinnuvélar	—	200.00	hvert stk.

VIII. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

31. gr.

Hafnarvörður eða annar umboðsmaður hafnarnefndar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

32. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum, unz gjöldin eru greidd.

Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

33. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 30. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunni, unz gjaldið er greitt. Vörugjald af vörum, sem lagðar eru í land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga um leið og varan er sett á land og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar varan er komin í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

34. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaðurinn við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt til hækkunar, er nemur 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

35. gr.

Seglfestu, sand og möl eða annað efni til byggingar, er bannað að taka á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar og landaeiganda. Beitutaka er bönnuð á

hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beitutökuna.

36. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans stendur yfir óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

37. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er eigi á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

38. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að kr. 30 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Hofsóshrepps.

39. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari, skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hofsóskauptún, nr. 13 12. janúar 1950, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

8. júlí 1968. Nr. 193.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 190 5. nóvember 1963.

1. gr.

26. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

A. Skip, sem eru eign búsettra manna í Neskaupstað og skrásett þar, skulu greiða einu sinni á ári 8 krónur af hverri brúttórúmlest, þó aldrei minna en 60 krónur. Auk þess greiða þau skip, sem stunda millilandasiglingar 90 aura af hverri nettórúmlest í hvert sinn, er þau koma á höfnina úr millilandasiglingu.

B. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum greiða 90 aura af hverri nettórúmlest í hvert skipti, sem þau leggjast á Neskaupstaðarhöfn.

C. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skulu greiða 150 aura af hverri nettórúmlest.

2. gr.

28. gr., stafliður A og B orðist þannig:

A. Af öllum aðkomuskipum greiðist 90 aurar af nettórúmlest fyrir fyrsta sólarhringinn og 60 aurar á nettórúmlest fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring, er fram yfir er.

B. Bátar og skip, heimilisföst í Neskaupstað, skulu greiða 8 krónur af hverri brúttórúmlest á ári.

3. gr.

29. grein reglugerðarinnar fellur niður og breytist röð eftirfarandi greina í samræmi við það.

4. gr.

35. gr., sem verður 34. grein, orðist þannig:

Vörugjaldskrá:

1. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, stálvörur, stálvír, nýr fiskur með haus, óverkaður saltfiskur, alls konar óunnið járn, fiskimjöl, síldarmjöl, lýsi, fóðurmjöl, korn- og mjölvara, alls konar sykur, tilbúinn áburður, garðávextir, verkaður saltfiskur, freðfiskur, frosin síld, timbur, sem reiknað er eftir þyngd.

2. flokkur. Gjald 360 aurar fyrir hver 100 kg:
Fuel-olía, saumur, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, múrhúðunarefni, vikursteinar, vikurplötur, þakhellur, steinsteyptar vörur, eldavélar og tilheyrandi, kaðlar, pappír til húsagerðar, asbest, kalk, mör, tólg, bárujárn, kjöt, gufuvélar, hreyflar, varahlutir til véla, tjara, asfalt, hvers konar landbúnaðarvélar, fræ, bifreiðar og varahlutir til þeirra, alls konar fiskumbúðir, tvistur, skreið.

3. flokkur. Gjald 450 aurar fyrir hver 100 kg:
Brennsluolíur (aðrar en fuel-olíur) og benzín.

4. flokkur. Gjald 500 aurar fyrir hver 100 kg:
Vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, hrogn, strigapokar, útgerðarvörur, s. s. línur, önglar, net og nætur, kítti, gærur, garnir, gashylki, jurtafeiti, smurningsolíur, ull, ullarballar, akkeri, blý, plötuviður, smjör, smjörlíki, ostur, mjólk, rjómi, vír og vírnet.

5. flokkur. Gjald 750 aurar fyrir hver 100 kg:
Málning og efni til málningar, lakk, lím, gips, korkvörur, brauðvörur, kex, linoleum, pappír og pappírsvörur, bækur, olíufatnaður, skinn (hörð), svo og allar vörur ótaldar annars staðar.

6. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 10 kg:
Veggfóður, hráefni til iðnaðar s. s. essensar, sýrur, brennisteinn o. þ. h., gúmmí og gúmmívörur, siglingatæki, s. s. áttavitar, dýptarmælar og hraðamælar, niðursuðuvörur, tin, zink, olíuofnar, verkfæri, s. s. smíðatól, rekur og hakar, emailleraðar vörur, leirvörur, algengar, smávélar s. s. prjónavélar, saumavélar, skilvindur, smáiðnaðarvélar o. þ. h., hreinlætisvörur s. s. þvottaefni, sápur, sódi, gólf-, skó- og húsgagnaáburður, gólfklútar, glervörur algengar, eldhúsáhöld, járnkeðjur, meðalalýsi, kjötvörur s. s. pylsur.

7. flokkur. Gjald 135 aurar fyrir hver 10 kg:
Baðlyf, ljósefni s. s. vax, karbid o. þ. h., maccaroni, blikkvörur, bökunarvörur s. s. dropar og gerduft, vörur úr eir, messing, brons o. þ. h., barnavagnar, dívanar og efni í þá, leður og leðurvörur, lyfjavörur, ávextir þurrkaðir og nýir, öl- og gosdrykkir.

8. flokkur. Gjald 160 aurar fyrir hver 10 kg:
Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, viðtæki, hátalarar, viðtækjaefni, eldspýtur, te, kaffi, kaffibætir, húsgögn, peningaskápar, jóla-

tré, kerrur, hjólbörur, hverfisteinar, rúðugler, segldúkur, prentsverta, kvikmyndafilmur, efnagerðarvörur.

9. flokkur. Gjald 270 aurar fyrir hver 10 kg:
Smáhljóðfæri, tónvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, fatnaður, klukkur, mælar, símavörur, súkkulaði, kakaóduft, leikföng, sýnishorn, o. þ. h., brýni, rafgeymar, skófatnaður (ekki gúmmí).

10. flokkur. Gjald 560 aurar fyrir hver 10 kg:
Tóbaksvörur, tóbak, vín, spíritus, bólstrunarvörur, hárvötn, snyrtivörur, skartgripir, ilmvötn, dúnn, fiður.

11. flokkur. Gjald 75 aurar fyrir hvert teningsfet:
Timbur og aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.

12. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.

13. flokkur. Gjald 190 aurar fyrir hvert stykki:
Endursendir öl- og gosdrykkjakassar og aðrar tómar umbúðir.

14. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hverja tunnu:
Saltsíld.

15. flokkur. Gjald 110 aurar fyrir hver 100 kg:
Síld, sem lögð er á land til bræðslu, söltunar eða frystingar, nýr fiskur, ísvarinn og saltaður lagður á land úr fiskiskipum.

16. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:
Loðna og kolmunni, sem lögð eru á land til bræðslu eða frystingar.

Fiskkaupandi eða verkandi afla er ábyrgur fyrir gjaldinu.
Minnsta gjald, sem reiknað er af sendingu, er 300 aurar.

5. gr.

36. gr.. sem verður 35. grein, stafliður A, B og C, orðist þannig:

A. Skip, sem um getur í 26. gr. A, skulu greiða 100 aura fyrir hverja brúttórúmlest á ári, þó ekki minna en 25 krónur árlega.

B. Skip, sem um getur í 26. gr. B, skulu greiða 25 aura fyrir hverja nettórúmlest hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki yfir 100 krónur í hvert skipti. Innlend fiskiskip skulu þó ekki greiða ljósgjald oftar en tvisvar í mánuði.

C. Skip, sem um getur í 26. gr. C, skulu greiða 45 aura fyrir hverja nettórúmlest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki yfir 180 krónur hverju sinni.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

10. júní 1968. Nr. 194.

REGLUGERÐ

um gjald fyrir tolleftirlit í tollvörugeymslum.

1. gr.

Fyrir vinnu við tolleftirlit í tollvörugeymslu, ber geymsluhafa að greiða gjald til viðkomandi tollstjóra.

2. gr.

Tollstjóri ákveður, að höfðu samráði við geymsluhafa, hve marga tollgæzlumenn sé nauðsynlegt að hafa í tollvörugeymslu til að tryggja fullkomið eftirlit. Hann ákveður einnig starfstíma þeirra þar og af hvaða starfsgráðu gæzlumenn skuli vera.

3. gr.

Geymsluhafa ber að greiða gjald fyrir vinnu og veru tollgæzlumanna í tollvörugeymslunni þann tíma, sem hún er opin til afgreiðslu daglega, svo og fyrir þá aukavinnu, sem hann óskar eftir að unnin sé utan afgreiðslutíma eða nauðsynlegt er að framkvæmd sé utan afgreiðslutíma að dómi tollstjóra.

Gjaldið skal miða við kaup viðkomandi tollgæzlumanna, að viðbættu 20% álagi, og skal innt af hendi mánaðarlega eftir á.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47 frá 1960, um tollvörugeymslur o. fl., og tekur gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 10. júní 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

Nr. 195. 15. júlí 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Egilsstaðahreppi í Suður-Múlasýslu.

Fasteignaskatt í Egilsstaðahreppi, Suður-Múlasýslu skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. júlí 1968.

Magnús Jónsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 196. 11. júlí 1968.

SAMÞYKKT

um afgreiðslutíma verzlana í Ólafsfirði.

1. gr.

Samþykkt þessi nær til allra smásöluverzlunar í Ólafsfirði þ. m. t. starfsemi söluturna, brauð- og mjólkurbúða.

Undanþegnar ákvæðum samþykktarinnar eru: Lyfjabúðir, benzínsölur, að því er snertir sölu á benzíni, olíu, smurolíum og vörum til bifreiða, blaðasala á götum, merkjasala og annað slíkt.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til þjónustu, er bifreiðaafgreiðslur veita atvinnubifreiðastjórum, né heldur til þeirrar þjónustu, er rakarastofur, hárgreiðslu-

stofur, ljósmyndastofur, viðgerðarverkstæði o. s. frv. láta í té, enda fari þessar stofnanir eigi út fyrir verksvið sitt.

Um vinnutíma og önnur starfskjör afgreiðslufólks fer eftir kjarasamningum og venjum.

Ef ágreiningur rís um skilning á ákvæðum samþykktar þessarar, úrskurðar bæjarstjórn Ólafsfjarðar ágreiningsefnið að fengnum tillögum lögreglustjóra, en skjóta má úrskurði til ráðherra og er úrskurður hans endanlegur.

2. gr.

Daglegur afgreiðslutími smásöluverzlana og annarra sölustaða er samþykkt þessi tekur til, er svo sem hér segir, nema öðruvísi sé sérstaklega ákveðið í samþykktinni.

Alla virka daga skal heimilt að opna sölustaði kl. 09.00.

Á mánudögum, þriðjudögum, miðvikudögum, fimmtudögum, skal sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 18.00, á föstudögum eigi síðar en kl. 19.00 síðdegis, enda beri þá daga ekki upp á helgi- og frídaga, sbr. 4. gr.

Á laugardögum skal heimilt að halda sölustöðum opnum til kl. 12.00 á hádegi.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að hafa verzlanir opnar til kl. 24.00 og síðasta laugard. fyrir jól til kl. 22.00 (eða annan dag skömmu fyrir jól).

Enn fremur er heimilt að hafa sölubúðir opnar fyrsta laugardag í desember til kl. 16.00 og annan laugardag til kl. 18.00.

3. gr.

Fiskbúðir mega vera opnar kl. 08.00 til 18.00 virka daga nema laugardaga, en þá skal þeim lokað eigi síðar en kl. 12.00.

Einnig er heimilt að hafa verzlanir, sem hafa allar algengar matvörur á boðstólum svo og brauð- og mjólkurbúðir opnar kl. 10.00 til kl. 12.00 á dögum, er greinir í 4. gr. b-lið.

4. gr.

Eftirfarandi reglur gilda um lokun sölustaða á helgidögum og hátíðisdögum.

a. Jóladag, páskadag, hvítasunnudag og föstudaginn langa, 17. júní og nýársdag skulu allir sölustaðir lokaðir allan daginn.
b. Aðra sunnudaga, skírdag, annan páskadag, sumardaginn fyrsta, annan hvítasunnudag, uppstigningardag, verzlunarmannafrídaginn og annan jóladag skulu sölustaðir lokaðir allan daginn sbr. þó undantekningar ákvæði, 3. gr. og 5. gr. þessarar samþykktar.
c. Aðfangadag jóla og gamlaársdag skal öllum sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 12.00.

5. gr.

Bæjarstjórn getur leyft, að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar, að söluturnar og sambærilegir sölustaðir séu opnir alla daga frá kl. 9.00 til kl. 20.00 á tímabilinu 15. sept. til 14. maí. Á tímabilinu 15. maí til 14. sept. frá kl. 09.00 til 23.30 sbr. þó a-lið 4. gr.

Sölustaðir þeir, er um getur í 1. mgr. skulu utan hins almenna sölutíma aðskildir frá verzlun og birgðageymslu verzlunar. Má þá þjónusta fyrrgreindra sölustaða einungis fara fram um söluop. Skulu kaupendur við slík op standa utanhúss og óheimilt er að hafa neins konar skýli í sambandi við söluop, sem börn og unglingar geta safnazt saman í.

Um söluop skv. 2. mgr. skal heimilt að selja eftirtaldar vörur:

Dagblöð, tímarit, kort, frímerki, tóbaksvörur, eldspýtur, öl og gosdrykki, ís, sælgæti, nýja ávexti, heitar pylsur, niðursuðuvörur, ávaxtasafa, kaffi, te, kakaó, kex (innpakkað), harðfiskur (innp.), rakblöð, raksápu, handsápu, tannkrem, tannbursta,

greiður, bómull, dömubindi, skyndiplástur, WC-pappír, rafhlöður, rafmagnsperur, rafmagnsöryggi, filmur, sólgleraugu, minjagripi, spil, kvensokka og vinnuvetlinga.

6. gr.

Í kvikmyndahúsum, leikhúsum, á íþróttavöllum, útiskemmtunum og öðrum slíkum stöðum skal heimilt að fengnu samþykki heilbrigðisnefndar að selja samkomugestum sælgæti, tóbak, ís, gosdrykki og annað slíkt, sem ætla má að neytt verði á staðnum. Einnig má selja þar sýningarskrár, minjagripi og annað slíkt, sem eðlilegt telst, að þar sé til sölu, utan þess tíma, er í 2. gr. er nefndur, þó aldrei eftir að sýningu lýkur eða skemmtistað er lokað.

7. gr.

Eftir lokunartíma sölustaða er óheimilt að selja þann varning, sem verzlunarleyfi þarf til sölu á. Þó skal heimilt að afgreiða þá menn, sem komnir eru í verzlun eða sölustað, þegar lokað er. Einnig er heimilt að afgreiða langferðamenn um nesti fyrir luktum dyrum. Enn fremur er heimilt að selja eftir reglulegan lokunartíma: kol, salt, olíu, veiðarfæri og vistir til skipa.

8. gr.

Lögreglustjóri getur í einstökum tilvikum heimilað rýmri sölutíma en segir í samþykkt þessari, þegar hann telur sérstakar ástæður til, m. a. þegar ákveðið er, að ágóði af sölu renni til almenningsheilla.

9. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið, að greitt verði sérstakt gjald fyrir leyfi samkv. 5. gr. Ákveður bæjarstjórn þá gjald þetta til eins árs í senn, og einnig fyrir umferðasölu.

Gjaldið skal greitt fyrirfram fyrir hvert almanaksár.

Sé það ekki greitt á réttum gjalddaga, skal leyfið úr gildi.

10. gr.

Ef leyfishafi, sbr. 5. gr., brýtur samþykkt þessa eða skilyrði, sem bæjarráð, heilbrigðisnefnd eða lögreglustjóri kunna að setja fyrir leyfi eða ef rekstur sölustaða þykir ekki fara vel úr hendi, má bæjarráð svipta leyfishafa leyfinu, enda hafi leyfishafi ekki látið segjast við aðvörun. Jafnframt má ákveða að leyfi verði ekki veitt til slíks rekstrar á viðkomandi stað í tiltekinn tíma.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 5000.00.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal fara að hætti opinberra mála.

12. gr.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Ólafsfjarðar hefur samþykkt samkvæmt lögum nr. 17 frá 1. febr. 1936 um samþykktir um lokunartíma sölubúða, öðlast þegar gildi, með þeim takmörkunum þó, sem lög nr. 45 frá 15. júní 1926 um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar setja.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 72 frá 16. maí 1944 um lokun sölubúða í Ólafsfirði, ásamt síðari breytingum.

Félagsmálaráðuneytið, 11. júlí 1968.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Gunnlaugur Þórðarson.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Í Vestur-Ísafjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru þessir:

Auðkúluhreppur:

1. Mosdalsvegur, af Vestfjarðavegi í Dynjandisvogi að Hokinsdal.

Þingeyrarhreppur:

1. Hofsvegur, af Múlavegi að Hofi.
2. Kirkjubólsvegur, af Múlavegi að Kirkjubóli.
3. Bakkavegur, af Múlavegi um Bakka á Vestfjarðaveg hjá Brekku.
4. Sandavegur, af Svalvogavegi vestan Sandafells að Söndum.
5. Flugvallarvegur, frá Svalvogavegi að flugvelli á Sandasandi.
6. Sandafellsvegur, frá Vestfjarðavegi á Brekkuhálsi á Sandafell.
7. Hólavegur, af Svalvogavegi að Hólum.
8. Arnarnúpsvegur, af Svalvogavegi að Arnarnúpi.

Mýrahreppur:

1. Hjarðardalsvegur, af Vestfjarðavegi að Fremri-Hjarðardal.
2. Klukkulandsvegur. af Ingjaldssandsvegi að Klukkulandi.
3. Lækjarvegur, af Ingjaldssandsvegi að Læk.
4. Fellsvegur af Ingjaldssandsvegi að Felli.
5. Arnarnesvegur, af Ingjaldssandsvegi að Arnarnesi.
6. Brekkuvegur, af Ingjaldssandsvegi að Brekku.
7. Hraunsvegur, af Ingjaldssandsvegi að Hrauni.
8. Hálsvegur, af Ingjaldssandsvegi að Hálsi.
9. Ingjaldssandsvegur, fyrir Hrafnaskálanúp á Valþjófsdalsveg.

Mosvallahreppur:

1. Traðarvegur, af Vestfjarðavegi hjá brú á Bjarnardalsá að Tröð.
2. Hólsvegur, af Önundarfjarðarvegi að Hóli.
3. Vaðlavegur, af Valþjófsdalsvegi að Vöðlum.
4. Bryggjuvegur, af Valþjófsdalsvegi að hafskipabryggju.
5. Þórustaðavegur, af Valþjófsdalsvegi að Þórustöðum.
6. Hjarðardalsvegur, af Valþjófsdalsvegi að Hjarðardölum.
7. Tunguvegur, frá Valþjófsdalsvegi hjá Tungu að Dalssjó.

Flateyrarhreppur:

1. Eyrarhjallavegur, frá Flaeyri að Búðareyri.
2. Breiðadalsvegur, af Flateyrarvegi að Fremri-Breiðadal.

Suðureyrarhreppur:

1. Vatnadalsvegur, af Súgandafjarðarvegi að Vatnadal.
2. Selárdalsvegur, af Súgandafjarðarvegi hjá Botni, um Gilsbrekku að Selárdal.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög af slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Vestur-Ísafjarðarsýslu, nr. 237 6. október 1964.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt skv. 19. gr. vegalaga nr. 71 30. des. 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 23. júlí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Jóhannes Guðfinnsson.

23. júlí 1968. Nr. 198.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Norður-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Í Norður-Ísafjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Snæfjallahreppur:

1. Snæfjallavegur frá Snæfjallastrandarvegi hjá Sandeyri að Snæfjöllum.
2. Bryggjuvegur frá Snæfjallastrandarvegi að Bæjabryggju.

Nauteyrarhreppur:

1. Skjaldfannarvegur, frá Snæfjallastrandarvegi hjá Ármúla að Skjaldfönn.

2. Laugalandsvegur, frá Snæfjallastrandarvegi utan við Melgraseyri að Hraundalsá, gegnt Laugalandsseli.
3. Bakkavegur, frá Snæfjallastrandarvegi hjá Langadalsárbrú neðri að Fremribakka.
4. Tunguvegur, frá Snæfjallastrandarvegi hjá Hvammadalsárbrú að Tungu í Dalsmynni.

Reykjarfjarðarhreppur:

1. Miðhúsavegur, frá Þúfnavegi um Miðhús að Hvammsmýrum.
2. Heydalsvegur, frá Djúpvegi að Galtahrygg og Heydal.

Ögurhreppur:

1. Laugardalsvegur, frá Laugardalsvegi (landsbr.) hjá Hafnabjörgum að Birnustöðum og Laugabóli.
2. Blámýrarvegur, frá Djúpvegi að Blámýri.

Súðavíkurhreppur:

1. Minni-Hattardalsvegur, frá Djúpvegi að Minni-Hattardal.
2. Meiri-Hattardalsvegur, frá Djúpvegi að Meiri-Hattardal.

Eyrarhreppur:

1. Hnífsdalsvegur, frá Bolungarvíkurvegi að Fremri-Hnífsdal.
2. Bakkavegur, frá Hnífsdalsvegi að Bakka.
3. Hraunsvegur, frá Bolungarvíkurvegi hjá Heimabæ að Hrauni.
4. Arnardalsvegur, frá Djúpvegi að Fremri-Arnardal.

Hólshreppur:

1. Skálavíkurvegur, frá Bolungarvík að Minnibakka í Skálavík.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Norður-Ísafjarðarsýslu, nr. 195 10. nóv. 1960, 232 6. október 1964.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. grein vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 23. júlí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Kennslutækjasjóð Iðnskóla Akureyrar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 8. júlí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um Kennslutækjasjóð Iðnskóla Akureyrar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Kennslutækjasjóður Iðnskóla Akureyrar, og eru stofnendur hans 10 ára nemendur I. A. 1961.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að afla fjár til kaupa á hagnýtum kennslu- og fræðslutækjum fyrir Iðnskóla Akureyrar.

3. gr.

Sjóðurinn veiti, á ókomnum árum, móttöku öllum fjárframlögum og samskotum þeirra, er áhuga hefðu á að efla tækni við kennslu í hinum ýmsu iðngreinum, — og sýna þar með vilja til framgangs og möguleika á aukinni menntun iðnaðarmanna, svo og hlýhug í garð Iðnskóla Akureyrar.

4. gr.

Eigi má veita fé úr sjóðnum, fyrr en höfuðstóll hans er orðinn fullar 20 þús. króna. — Þó skal aldrei veita meira fé en svo, að höfuðstóll nái 5 þús. króna, ásamt ársvöxtum af þeirri upphæð.

5. gr.

Í stjórn sjóðsins skulu eiga sæti 3 menn: Skólastjóri, ásamt einum kosnum af skólanefnd, og einum, kosnum af hópi stofnenda sjóðsins. Stjórnarkosning skal fram fara á fjögurra ára fresti.

Stjórn sjóðsins annast bókhald hans og ávaxtar fé hans, enda hafi hún fulla ábyrgð á sjóðnum fyrir hönd Iðnskóla Akureyrar.

6. gr.

Skipulagsskrá þessari má breyta, ef nauðsynlegt þykir, á sameiginlegum fundi skólanefndar og sjóðsstjórnar, og ráði einfaldur meiri hluti atkvæða.

7. gr.

Skipulagsskráin öðlast gildi 24. apríl 1961.

Nöfn sjóðstofnenda:

Blængur Grímsson, húsasmiður, Sigurður Bárðarson, bifvélavirki, Ingólfur Ólafsson, klæðskeri, Kristján Árnason, rennismiður, Ásta G. Kröyer, hárgreiðslumær, Margrét Albertsdóttir, gull- og silfursmiður, Ingvi R. Jóhannsson, rafvirkjameistari, Jón A. Jóhannsson, járnsmiður, Svavar Ottesen, prentari, Skúli H. Flosason, málari, Kári B. Jónsson, prentari, Svavar Jóhannesson, húsgagnasmiður, Einar Valmundsson, húsgagnasmiður, Jón Kr. Vilhjálmsson, rafvirki, Guðmundur Valdemarsson, húsasmiður, Gunnlaugur B. Sveinsson, vélvirki, Gunnlaugur Jóhannsson, rafvélavirki, Eggert Ó. Jónsson, rafvirki, Sigurður B. Jónsson, bakari, Helgi Jóhannesson bólstrari, Jón Þ. Haraldsson, vélvirki, Stefán Stefánsson, rennismiður, Guðmundur Stefánsson, bakari, Guðbrandur Sigurgeirsson, húsgagnasmiður, Hörður Jörundsson, málari, Gunnar D. Júlíusson, málari, Guðlaugur Þórhallsson, húsasmiður, Guðjón H. Daníelsson, húsasmiður.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Poul La Cour prófessors, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 8. júlí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs Poul La Cour, prófessors.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Poul La Cour, prófessors, og er stofnaður af Indriða Helgasyni, rafvirkjameistara, Akureyri, í tilefni af 100 ára afmæli Askov-lýðháskóla 16. nóvember 1965.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að verðlauna nemendur í rafvirkjun og rafvélavirkjun við Iðnskólann á Akureyri fyrir góða frammistöðu í rafmagnsfræði, eigi síður í verklegu en bóklegu, og komi til umsögn meistara og kennara í rafmagnsfræði. Verðlaunin skulu veitt við brautskráningu úr skólanum.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins nemur kr. 30 000.00, en sjóðurinn veitir þó viðtöku á ókomnum árum fjárframlögum þeirra, sem hann kynnu að vilja efla til framgangs iðnmenntunar og af hlýhug í garð Iðnskóla Akureyrar.

4. gr.

Eigi má veita fé úr sjóðnum nema þriðja hvert ár og þá í hæsta lagi sem svarar eins árs vöxtum sjóðsins. Annað vaxtafé skal leggjast við höfuðstólinn.

5. gr.

Í stjórn sjóðsins skulu eiga sæti þrír menn: Skólastjóri Iðnskólans, rafveitustjórinn á Akureyri og formaður Iðnaðarmannafélags Akureyrar.

Stjórn sjóðsins annast bókhald hans og ávaxtar fé hans og tryggir það fyrir rýrnun, svo sem hún telur hagkvæmast á hverjum tíma.

6. gr.

Ákvæðum þessarar skipulagsskrár um styrkveitingar úr sjóðnum má stjórnin breyta, ef nauðsynlegt þykir, en þó því aðeins, að allir stjórnarmeðlimirnir séu því samþykkir.

7. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 16. nóvember 1965.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Patrekshrepps.

Rafveita Patrekshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

Tafla 1.

1. Lýsing og vélanotkun.

Töluliðir	Orkugj. kr. kwst.	Fastagjöld kr. á mán.	á ári	Skýringar og önnur ákvæði
111	6.65	23.75		
			a) 22.80	a) Verzlanir, vinnust., skrifst. o. þ. h.
112	3.35	33.25	b) 11.40 á m^2	b. Gangar, geymslur. o. þ. h., þar sem lýsing er.
			Afl.gj.	Takmörkuð notkun í allt að 2. klst. á dag.
113	0.50	142.50	1805.00 á kw.	Fastagjald 112/a og b. Afl miðast við 15 mín. meðalálag.

2. Almenn heimilisnotkun, með eða án botnskrúfutaxta.

Töluliðir	Orkugj. kr. kwst.	Fastagjöld kr. á mán.	á ári	Skýringar og önnur ákvæði
121	1.70	24.00	Tafla 2	Fastagjald 112/a og b×2, ef um einhvern atvinnurekstur er að ræða.
122	0.35		Tafla 3	
123	0.50		Tafla 3 ./. 50%	Með sérstöku leyfi rafveitustjórnar hverju sinni.

3. Hitun.

Töluliðir	Orkugj. kr. kwst.	Fastagjöld kr. á mán.	á ári	Skýringar og önnur ákvæði
131	0.95	33.25		Með sérstöku leyfi rafveitustjórnar. Rofi á mestu álagstímum sem hér segir:
132	0.50	33.25		131 í allt að 1 klst. á dag. 132 í allt að 3 klst. á dag.
133	0.30	33.25		133 í allt að 14 klst. á dag.

4. Útilýsing.

Töluliðir	Orkugj. kr. kwst.	Fastagjöld kr. á mán.	á ári	Skýringar og önnur ákvæði
141	2.15	33.25		Götu- og hafnarlýsing.

Tafla 2.

Töluliðir	211	212	213	214
Íbúðarherbergi m^2	< 5	2—25	> 25	Böð, gangar og geymslur ekki talin með.
Fast gjald á herbergi	kr. 114.00	228.00	456.00	

Tafla 3, botnskrúfugjald.

Töluliðir	311	312	313	314	315
Amperstærð 3 × 220 V. .	16	20	25	35	stærri en 35
Fast gjald á ári	kr. 5 700.00	8 550.00	11 400.00	17 100.00	1140.00 kw.

Einfasa 220 volt, 50 amp. kosta kr. 11 400.00
við 1 × 220 volt, reiknast fastagjöld 311—314 sinnum 0.6
við 2 × 220 volt, reiknast fastagjöld 311—414 sinnum 1.2
við 3 × 380 volt, reiknast fastagjöld 311—314 sinnum 1.8

Gjöld fyrir raforku til kirkjuhitunar er kr. 0.40 hvert kwst.

Ýmis ákvæði.

1. Leiga mælitækja og annarra tækja er innifalin í fastagjöldum.
2. Vinnulagnir falla undir 1/112 að frádregnum fastagjöldum á ári.
3. Rafveitan annast rekstur og viðhald götulýsingar.
4. Aflgjald 1/113 miðast við meðaltal fjögurra hæstu álestra, sem fara fram með jöfnustu millibili mánaðarlega.
   Þar sem afl er ekki mælt sérstaklega, reiknast það út frá ástimpluðu afli tækja. Hestaflið reiknast 0.9 kw. Lágmark 4 kw.
   Minnsta árgjald skal vera kr. 600.00 á kw. véla, ef uppsett afl er yfir 1.5 kw., þegar keypt er eftir gjaldskrárl. 1/112.
5. Alla raforku til sjúkrahúsa, skóla, veitingarhúsa og slíkra staða, má selja eftir gjaldskrárlið 1/113, eða á kr. 1.75 á kwst. til fasttengdra tækja og ljósanotkun eftir gjaldskrárliðum 1/111 eða 1/112.
6. Um notkun og greiðslur vegna einstakra tækja, sem tengd eru við bæjarkerfið um stundarsakir, skal samið hverju sinni.
7. Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjórn heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi.
8. Ef fasviksstöðull hjá notenda verður lægri en 0.8, ber honum að bæta þar úr á sinn kostnað, ef þess er krafizt.
9. 7.5% söluskattur er innifalinn í þessari gjaldskrá.

Heimtaugargjöld.

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu.

Málsstraumur stofnvara	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./m
60 A 1-fasa	6 000.00	380.00
100 A 1-fasa	7 500.00	415.00
60 A 2-fasa	8 500.00	420.00
100 A 2-fasa	11 500.00	450.00
60 A 3-fasa	12 000.00	450.00
100 A 3-fasa	20 000.00	500.00
125 A 3-fasa	25 000.00	550.00
200 A 3-fasa	40 000.00	700.00
350 A 3-fasa	67 000.00	970.00

Lengd jarðlínuheimtaugar reiknist 15 m og loftlínuheimtaugar 40 m.

Fyrir heimtaugar með fluttningsgetu 150 kVA, skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 290.00 á hvert kVA. Skal þá miða aflið við varastærðirnar 350, 430, 500 og 600. Yfirlengdargjald 350 amp. samkv. töflu. Lengd heimtaugar reiknast frá varakassa

eða stofnvari hjá notenda. Greiðsla fyrir loftlínuheimtaug skal vera 20% lægri og þegar loftlínu er breytt í jarðlínu greiðist sá mismunur. Þegar byggja þarf spennistöð vegna notenda, leggur hann til lóð eða húsnæði undir spennistöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu.

Helmingur heimtaugargjaldsins greiðist þegar sótt er um heimtaug, og afganguinn þegar lagningu er lokið.

Opnunargjöld og óleyfileg vör.

1. Hafi gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greidd fyrir tilskilinn tíma, sem um getur í reglugerð fyrir Rafveitu Patrekshrepps og tilgreind er á tilkynningum rafveitunnar, skal taka kr. 200.00 fyrir enduropnun veitu, ef til lokunar hefur komið vegna vanskila eða annarra ástæðna. Enduropnun veitu má ekki framkvæma, fyrr en áfallin gjöld hafa verið greidd, eða samið um greiðslu.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör, eða of stór, við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og er óheimilt að opna aftur, fyrr en notandi hefur greitt kr. 100.00 á skrifstofu rafveitunnar.

Heimild til hækkunar.

Gjaldskrá þessa má hækka með samþykki hreppsnefndar, allt að 20% án samþykkis ráðuneytis, enda skal sú hækkun auglýst í Lögbirtingablaðinu með nægum fyrirvara.

Gjaldskrá þessi, sem rafveitunefnd Rafveitu Patrekshrepps hefur samið og hreppsnefnd Patrekshrepps samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 frá 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58/1967, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Patrekshrepps, nr. 265/1964.

Atvinnumálaráðuneytið, 18. júní 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 202.

REIKNINGUR

Lánasjóðs sveitarfélaga 1967.

Gjöld:

I.	Hlutdeild í sameiginlegum skrifstofukostnaði:			
	1. Laun og lífeyrissjóðsiðgjöld	kr. 353 959.14		
	2. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting	— 121 517.16		
	3. Pappír, prentun, ritföng, sími	— 56 592.40		
	4. Ýmis útgjöld	— 27 898.42	kr.	559 967.12
II.	Stjórnarlaun 1966 og 1967		—	165 000.00
III.	Önnur laun		—	20 000.00
IV.	Stimpilgjöld og lántökugjald		—	62 000.00
V.	Vaxtagjöld		—	18 624.00
VI.	Annar kostnaður		—	10 650.00
VII.	Hagnaður		—	19 391 907.83
			Kr.	20 228 148.95

Tekjur:

I.	Vextir	kr.	487 648.95
II.	Lántökugjöld	—	240 500.00
III.	Óafturkræf framlög:		
	a) Frá ríkissjóði kr. 4 500 000.00		
	b) Frá Jöfnunarsjóði sveitarfélaga — 15 000 000.00		
		—	19 500 000.00
		Kr.	20 228 148.95

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1967.

I.	Sjóður	kr.	7 840.00
I.	Sjóður	kr.	7 274.25
II.	Hlaupareikningsinnstæða	—	83 076.85
III.	Áhöld og bækur	—	37 427.40
IV.	Útistandandi, ógjaldfallnir vextir	—	378 930.00
V.	Skuldabréf frá sveitarfélögum	—	24 050 000.00
		Kr.	24 557 274.25

Skuldir:

I.	Framkvæmdasjóður Íslands	kr.	5 000 000.00
II.	Aðrir lánadrottnar	—	146 742.42
III.	Vextir af teknu láni pr. 31. des.	—	18 624.00
IV.	Höfuðstóll	—	19 391 907.83
		Kr.	24 557 274.25

Reykjavík, 15. febrúar 1968.

Magnús E. Guðjónsson,
framkvæmdastjóri.

Reikningurinn endurskoðaður og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 30. marz 1968.

Sigurður S. Haukdal.

Framanskráðan rekstrar- og efnahagsreikning pr. 31. des. 1967, fyrir Lánasjóð sveitarfélaga, hef ég endurskoðað.

Ég hef sannreynt einstaka liði ársreikninganna á þann hátt, sem ég álít fullnægjandi, og tel þá sýna skýra og rétta mynd af rekstri sjóðsins árið 1967 og efnahag hans í árslok.

Varðandi hlutdeild í sameiginlegum skrifstofukostnaði vísast til bréfs míns til stjórnar sjóðsins dags. í dag.

Reykjavík, 30. marz 1968.

Atli Hauksson.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Kristínar V. Jakobsen 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári:			
a. Söfnunarsjóðsbók nr. 799	kr. 20 983.34		
b. — — 571	— 14 901.69		
		kr.	35 885.03
a. Af Söfnunarsjóðsbók nr. 799	kr. 1 993.42		
b. — — — 571	— 1 384.40		
		—	3 377.82
		Kr.	39 262.85

Gjöld:

1. Yfirfært til næsta árs:			
a. Söfnunarsjóðsbók nr. 799	kr. 21 648.76		
b. — — 571	— 17 614.09		
		kr.	39 262.85
		Kr.	39 262.85

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning ársins 1967, fyrir Minningarsjóð Kristínar V. Jakobsen, hef ég endurskoðað.

Ég hef sannreynt, að bankainnstæður eru fyrir hendi.

Reykjavík, 10. maí 1968.

Þr. Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.

Eyjólfur Sverrisson.

Nr. 204.

REIKNINGUR

Jólaglaðnings- og hjálparsjóðs Gunnlaugs Bjarna 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári:			
a. Söfnunarsjóðsbók nr. 826	kr. 146 304.29		
a. Skuldabréf byggingarsjóðs prentara	— 35 000.00		
		kr.	181 304.29
2. Gjafir o. fl.:			
a. Gjafir	kr. 20 246.05		
b. Vextir af söfnunarsjóðsbók	— 14 725.07		
c. Vextir af skuldabréfum	— 2 450.00		
		—	37 421.12
		Kr.	218 725.41

Gjöld:

1. Yfirfært til næsta árs:			
a. Söfnunarsjóðsbók nr. 826	kr.	188 725.41	
b. 7% skuldabréf byggingasamvinnufél. prentara nr. 385, 384, 380, 379, 378, 377	—	30 000.00	
			kr. 218 725.41
			Kr. 218 725.41

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning ársins 1967, fyrir Jólaglaðnings- og hjálparsjóð Gunnlaugs Bjarna, hef ég endurskoðað.
Ég hef sannreynt, að bankainnstæður og verðbréf eru fyrir hendi.

Pr. Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.

Eyjólfur Sverrisson.

Nr. 205.

REIKNINGUR

Barnahjálparsjóðs Hringsins 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári			kr.	556 407.13
2. Yfirfært frá Barnaspítalasjóð Hringsins			—	1 503 923.66
3. Ýmsar tekjur:				
a. Kaffisala og basar	kr.	221 228.25		
Vörur og kostnaður	—	80 250.45		
			—	140 977.80
b. Seld merki			—	334 962.38
c. Söfnun í sparibauka í flugvélum			—	22 944.82
d. Áheit og gjafir:				
Minningargjöf um Guðrúnu og Guðjón Guðmundsson	kr.	15 000.00		
Minningargjöf frá Nönnu Olgeirsson um foreldra hennar	—	20 000.00		
Gjöf frá Guðr. Sigurbj.	—	1 000.00		
Gjafakort C. Proppe	—	300.00		
Áheit frá N. N.	—	1 000.00		
Minningargj. um M. M. Héðinsson	—	300.00		
Heillaóskakort Þ. H. og A. P.	—	500.00		
Áheit	—	1 500.00		
			—	39 600.00
e. Arfur eftir Elísabet Jóhannsdóttur			—	125 000.00
f. Vextir:				
Landsbanki Íslands, bók nr. 25087	kr.	6 341.93		
Landsbanki Íslands, bók nr. 1449	—	53 122.89		
			—	59 464.82
			Kr.	2 783 280.61

Gjöld:

1. Yfirfært til næsta árs:			
a. Landsbanki Íslands, bók nr. 25087	kr.	96 768.68	
b. — — — — 7394	—	1 385 221.51	
c. — — — — 1449	—	1 180 058.35	
d. — — ávísundarbók nr. 5450	—	31 243.87	
e. Skuldabréf vegna Rauðarársst.	—	66 000.00	
f. Birgðir af bazarvörum	—	5 000.00	
g. Plastblóm vegna merkjasölu	—	19 988.20	
			kr. 2 783 280.61
			Kr. 2 783 280.61

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning ársins 1967 hef ég endurskoðað, og ekkert fundið athugavert.

Ég hef sannreynt bankainnstæður.

Reykjavík, 17. maí 1968.

Þr. Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.

Eyjólfur Sverrisson.

Nr. 206.

REIKNINGUR

Barnaspítalasjóðs Hringsins 1967.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1967.

Tekjur:

1. Áheit og gjafir:			
a. Áheit, Jóhann G. Sveinsson	kr.	2 500.00	
b. Minningargjöf	—	1 200.00	
c. — Magnús Héðinss.	—	300.00	
e. Áheit frá Hönnu Kristjánsdóttir	—	1 000.00	
			kr. 5 000.00
2. Seld minningarkort:			
a. Sigr. Backmann	kr.	3 680.00	
b. Vesturbæjar-Apótek	—	5 005.00	
c. Holtsapótek	—	6 530.00	
d. Þorsteinsbúð	—	34 000.00	
e. Vilhelm Norðfjörð	—	138 773.00	
			— 187 988.00
3. Arður frá Eimskipafélagi Íslands			— 100.00
4. Vextir:			
a. Af skuldabréfi Ólu Þorleifsdóttur	kr.	4 120.00	
b. — Landsbankaávísunarbók nr. 5450	—	1 679.52	
c. — Landsbankabók nr. 7394	—	94 387.25	

d. Af Landsbankabók nr. 1977	kr.	9 823.01	
e. — skuldabr. Guðm. Þórðars.	—	32 500.00	
			kr. 142 509.78
5. Arfur, Egill Vilhjálmsson			— 25 000.00
			Kr. 360 597.78

Gjöld:

1. Ýmis kostnaður:			
a. Endurskoðun og ársuppgjör	kr.	6 200.00	
b. Prentun og fjölritun	—	4 129.00	
c. Auglýsingar	—	11 521.00	
d. Ferðastyrkir	—	20 000.00	
e. Ýmislegt	—	512.50	
			kr. 42 362.50
2. Nettó tekjur			— 318 235.28
			Kr. 360 597.78

Efnahagsreikningur fyrir árið 1967.

Eignir:

1. Verðbréf:			
a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr.	500.00	
b. Skuldabr. vegna Óðinsg. 30	—	300 000.00	
c. Skuldabr. vegna Ólu Þorleifsd.	—	49 000.00	
			kr. 349 500.00
2. Bankainnstæður:			
Landsbankabók nr. 1977			— 436 283.01
			Kr. 785 783.01

Skuldir:

1. Höfuðstólsreikningur:			
a. Hrein eign skv. efnahagsreikningi 1966	kr.	1 984 430.14	
b. Tekjuafgangur skv. rekstrarreikningi	—	318 235.28	
c. Frá áhaldasjóði	—	106 000.00	
		Kr.	2 408 665.42
d. Frá dregst:			
1. Yfirf. til Barnahjálparsjóðs Hringsins	kr.	1 503 923.66	
2. Ráðstafað til Barnaspítalans	—	118 958.75	
		—	1 662 882.41
			Kr. 785 783.01

Framanskráðan rekstrar- og efnahagsreikning ársins 1967 hef ég endurskoðað, og ekkert fundið athugavert.

Ég hef sannreynt að binkainnstæða og verðbréf eru fyrir hendi.

Reykjavík, 17. maí 1968.

Þr. Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.
Eyjólfur Sverrisson.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Frjálslynda safnaðarins 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári:			
a. Skuldabr. Siglufjarðarkaupst.	kr.	3 000.00	
b. — Skuldabr. byggingasjóðs verkamanna	—	10 000.00	
c. Útvegsbankabók nr. 13223	—	104 498.55	
d. — — 17341	—	69 038.77	
e. — — — 11120	—	27 069.44	
			kr. 213 606.76
2. Vextir:			
a. Af skuldabr. Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	120.00	
b. — — Byggingarsjóðs verkamanna	—	400.00	
c. — Útvegsbankabók nr. 11120	—	2 573.00	
d. — — — 17341	—	7 611.00	
e. — — — 13223	—	11 555.00	
			— 22 259.00
			Kr. 235 865.76

Gjöld:

1. Yfirfært til næsta árs:			
a. Skuldabr.l. Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	2 000.00	
b. — Byggingarsjóðs verkamanna	—	10 000.00	
c. Útvegsbankabók nr. 111141	—	193 865.76	
d. — — — 46945	—	30 000.00	
			kr. 235 865.76
			Kr. 235 865.76

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning, fyrir Minningarsjóð Frjálslynda safnaðarins, hef ég endurskoðað.

Ég hef sannreynt að verðbréf og bankainnstæður eru fyrir hendi.

Reykjavík, 20. maí 1968.

Pr. Ragnar Á. Magnússon,

löggiltur endurskoðandi.

Eyjólfur Sverrisson.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Guðfinnu Einarsdóttur 1967.

Tekjur:

1. Yfirfært frá fyrra ári:			
a. Sogsvirkjunarbréf	kr.	15 600.00	
b. Landsbankabók nr. 5675	—	97 558.40	
			kr. 113 158.40
2. Vextir:			
a. Af Sogsvirkjunarbréfi	kr.	1 236.00	
b. — Landsbankabók nr. 5675	—	8 600.94	
			— 9 836.94
			Kr. 122 995.34

Gjöld:

1. Leikföng til Barnaspítala Hringsins			kr. 39 139.00
2. Yfirfært til næsta árs:			
a. Sogsvirkjunarbréf	kr.	15 600.00	
b. Landsbankabók nr. 5675	—	67 020.34	
c. Óinnh. vextir af Sogsvirkjunarbr.	—	1 236.00	
			— 83 856.34
			Kr. 122 995.34

Framanskráðan tekju- og gjaldareikning, fyrir Minningarsjóð Guðfinnu Einarsdóttur, hef ég endurskoðað.

Ég hef sannreynt að verðbréf og bankainnstæða er fyrir hendi.

Reykjavík, 22. maí 1968.

Pr. Ragnar Á. Magnússon,
löggiltur endurskoðandi.

Eyjólfur Sverrisson.

Nr. 209.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs Áttunda, árið 1967,

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 459):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	49 815.44	
b. Bankainnstæða	—	13 366.15	
			kr. 63 181.59
2. Vextir:			
a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	4 093.27	
b. — bankainnstæðu	—	1 165.16	
			— 5 258.43
			Kr. 68 440.02

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	50 225.71	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	18 214.31	
			kr. 68 440.02
			Kr. 68 440.02

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

Nr. 210.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs Níunda, árið 1967.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 459):			
a. Innritunarskírteini	kr.	8 600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	45 247.21	
c. Bankainnstæða	—	21 672.27	
			kr. 75 519.48
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	2 298.62	
b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	—	3 352.29	
c. — bankainnstæðu	—	1 875.69	
			— 7 526.60
			Kr. 83 046.08

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini	kr.	8 600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	45 989.50	
c. Bankainnstæða	—	28 456.58	
			kr. 83 046.08
			Kr. 83 046.08

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Reykjavík, 9. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes, árið 1967.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 460): Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 16 341.63
2.	Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 1 552.45
		Kr. 17 894.08

Gjöld:

1.	Greitt Búnaðarfélagi Íslands	kr. 1 397.00
2.	Sjóður í árslok: Söfnunarsjóðsinnstæða	— 16 497.08
		Kr. 17 894.08

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Reykjavík, 9. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

Nr. 212.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds, árið 1967.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 461)	kr. 17 141.66
2.	Óafhentir trjárækturtarsjóðir	— 1 673.88
3.	Vextir árið 1967 af aðalsjóðnum	— 1 628.46
4.	Vextir árið 1967 af sparisjóðsinnstæðu trjárækturtarsjóða	— 117.04
		Kr. 20 561.04

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:		
1.	Í Söfnunarsjóði	kr. 18 770.12
2.	Í Landsbankanum:	
	a. Trjárækturtarsjóður Úlfljótsvatnskirkjugarðs	— 470.93
	b. Trjárækturtarsjóður Þingvallakirkjugarðs	— 462.76

c. Trjáræktarsjóður Hlíðar í Grafningi	kr.	438.13
d. Trjáræktarsjóður Keldnakots í Stokkseyrarhreppi	—	419.10
	Kr.	20 561.04

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Reykjavík, 9. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

Nr. 213.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Giga's, árið 1967.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 463):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	55 964.56
2. Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	5 316.63
	Kr.	61 281.19

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	61 281.19
	Kr.	61 281.19

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert

Reykjavík, 9. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning, árið 1967.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 461):			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	25 956.45	
b. Í Landsbankanum	—	13 359.50	
			kr. 39 315.95
2. Vextir:			
a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	2 465.86	
b. — bankainnstæðu	—	913.08	
			— 3 378.94
			Kr. 42 694.89

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	26 779.31	
b. Í Landsbankanum	—	15 915.58	
			kr. 42 694.89
			Kr. 42 694.89

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Reykjavík, 9. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

Nr. 215.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti, árið 1967.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1967 B, bls. 462):		
Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	69 240.22
2. Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	6 577.82
	Kr.	75 818.04

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði		kr. 75 818.04
		Kr. 75 818.04

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. júní 1968.

Gunnl. E. Briem.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Reykjavík, 9. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

Nr. 216.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar, árið 1967.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1967 B, 113, bls. 196):			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	118 863.40	
b. Innstæða í Landsbankanum	—	191.11	
			kr. 119 054.51
2. Vextir:			
a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	11 292.02	
b. — Landsbankainnstæðu	—	13.37	
			— 11 305.39
			Kr. 130 359.90

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	130 155.42	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	204.48	
			kr. 130 359.90
			Kr. 130 359.90

Í samgöngumálaráðuneytinu, 19. júní 1968.

Brynjólfur Ingólfsson.

Reikning þennan höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann athugavert.

Reykjavík, 8. júlí 1968.

Jón Sigurðsson. *Björn Hermannsson.*

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu nr. 170 4. des. 1967 um laun ríkisstarfsmanna samkvæmt dómi Kjaradóms 21. júní 1968.

1. gr.

Við gildistöku dóms þessa skal sú verðlagsuppbót (19.16%), sem greidd er samkvæmt lögum nr. 70/1967, lögð við grunnlaun, sem verðlagsuppbót hefur verið greidd á, og telst hvort tveggja grunnlaun, er verðlagsuppbót skal greidd á samkvæmt ákvæðum dóms þessa.

2. gr.

Verðlagsuppbót samkvæmt dómi þessum greiðist á grunnlaun fyrir dagvinnu, sem eigi eru hærri en kr. 10 000.00 á mánuði. Á þann hluta dagvinnulauna, sem er umfram þessi mörk, skal eigi greidd verðlagsuppbót.

Á grunnlaun, er nema allt að kr. 16 000.00 á mánuði, skal greiða sömu verðlagsuppbót og á 10 000.00 króna grunnlaun, en verðlagsuppbót þessi skal síðan fara lækkandi á hverju grunnlaunastigi fyrir ofan 16 000.00 kr., og skal lækkunin á hverju launastigi nema ½% af viðkomandi grunnlaunum. Þetta skal þó aldrei valda því, að verðlagsuppbót á grunnlaun milli kr. 16 000.00 oog kr. 17 000.00 á mánuði verði lægri en helmingur þess fjár, sem er á 10 000.00 króna grunnlaun.

Verðlagsuppbót á eftirvinnu skal greidd með sömu krónutölu og greidd er á dagvinnutaxta (sbr. 8. gr. dóms Kjaradóms frá 30. nóv. 1967). Á nætur- og helgidagavinnu skal einnig greidd verðlagsuppbót með sömu krónutölu og er á dagvinnutaxta, en þó eigi fyrr en frá og með 1. júní 1968.

Vaktaálag greiðist ekki á verðlagsuppbót og verðlagsuppbót greiðist ekki á vaktaálag.

Grunnupphæðir mánaðarlauna samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar eru miðaðar við það, að unnið sé fullt starf samkvæmt vinnutíma í starfsgreininni, en þegar svo er ekki, lækkar hlutfallstala hámark þeirra mánaðarlauna, sem verðlagsuppbót er greidd á, sbr. 1. mgr. þessarar greinar.

3. gr.

Frá gildistöku dóms þessa, sbr. 6. gr., og til maíloka 1968 skal greiða 3% verðlagsuppbót á grunnlaun, í samræmi við ákvæði 2. greinar.

4 gr.

Hinn 1. maí, 1. ágúst og 1. nóvember 1968, 1. febrúar 1969 og framvegis á þessum tímum, reiknar Kauplagsnefnd þá hækkun, sem hlutfallslega hefur orðið á framfærslukostnaði í Reykjavík síðan 1. nóvember 1967. Frá vísitölunni eins og hún er hverju sinni samkvæmt þessum útreikningi nefndarinnar, dregur hún 2.34 prósentustig, og fæst þá hundraðshluti þeirrar verðlagsuppbótar, er greidd skal á laun frá 1. degi næsta mánaðar á eftir, í samræmi við ákvæði 2. gr. Verðlagsuppbótin reiknast með tveimur aukastöfum.

Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar gilda um þá verðlagsuppbót, er skal koma til framkvæmda 1. júní og 1. september 1968, að öðru leyti en því, að verðlagsuppbót, sem svarar ⅓ hækkunar framfærslukostnaðar frá 1. febrúar til 1. maí 1968, skal ekki koma til framkvæmda fyrr en 1. desember 1968.

5. gr.

Þá er Kauplagsnefnd reiknar hækkun framfærslukostnaðar samkvæmt 4. gr., skal hún eigi taka tillit til þeirrar hækkunar hans, sem stafar af verðhækkun á bú-

vörum — þeirrar, er leiðir af hækkun á kaupi bónda og verkafólks hans í verðlagsgrundvelli, vegna ákvæða samnings Alþýðusambands Íslands og samtaka vinnuveitenda frá 18. marz 1968.

6. gr .

Dómur þessi gildir frá 1. apríl 1968 og til sama tíma og dómur Kjaradóms frá 30. nóvember 1967.

Fjármálaráðuneytið, 25. júní 1968.

Nr. 218. 15. júlí 1968.

REGLUR

um endurgreiðslu innflutningsgjalds af benzíni.

1. gr.

Innflutningsgjald af benzíni, sem greitt hefur verið samkvæmt lögum nr. 71 30. desember 1963, verður endurgreitt úr ríkissjóði samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.

2. gr.

Af benzíni, sem sönnur eru færðar á að notað hafi verið á dráttarvélar til búreksturs, skal endurgreiða innflutningsgjald það, er um ræðir í 1. gr., þó þannig, að ekki verður endurgreitt af meira benzínmagni vegna hverrar einstakrar vélar en hér segir:

20 hestafla vélar og þar yfir	1250 lítrar á ári
15—19 hestafla vélar	1000 lítrar á ári
14 hestafla vélar og þar undir	750 lítrar á ári

Innflutningsgjaldið endurgreiðist eftir á fyrir hvert almanaksár.

3. gr.

Hver notandi um sig sæki um endurgreiðslu af því benzíni, er hann hefur sjálfur notað. Endurgreiðslubeiðni skal stíluð til fjármálaráðuneytisins og undirrituð af notanda sjálfum og tilgreind staða hans og heimilisfang, götunafn í kaupstöðum. Skal tilgreina í beiðninni, hversu marga lítra af benzíni umsækjandi hefur alls notað á árinu. Skal þar greina hversu mikið magn hefur verið notað á dráttarvélar til búreksturs og hversu mikið magn hefur farið til notkunar á aðrar vélar. Með beiðnunum skulu, eftir því sem við á, fylgja þessi gögn:

1. Ef benzínið er keypt innanlands skal fylgja kvittaður sölureikningur. Sé sölureikningur ekki greiddur, skulu afhendingarnótur fylgja umsókn.
2. Yfirlýsing umsækjanda um, hversu margar klst. á árinu hver benzínknúin dráttarvél muni hafa verið notuð.
3. Ef notandi hefur flutt benzínið inn sjálfur, skal fylgja umsókn vottorð lögreglustjóra í því umdæmi, þar sem inn er flutt um innflutninginn og greiðslu innflutningsgjalds.
4. Vottorð lögreglustjóra eða hreppstjóra í því umdæmi, þar sem benzínið hefur verið notað, um að umsækjandi eigi gangfæra, benzínknúna dráttarvél, sem hann noti til búrekstrar.

Ef vísvitandi rangar skýrslur eru í endurgreiðslubeiðnum eða vottorðum, fer um það eftir 145. gr. hinna almennu hegningarlaga, svo og XXVI. kafla laganna, ef við á.

4. gr.

Endurgreiðslubeiðnir skal senda til sýslumanna, bæjarfógeta eða hreppstjóra, í Reykjavík til lögreglustjóra, sem síðan senda beiðnir áfram til fjármálaráðuneytisins. Fjármálaráðuneytið sendir síðan endurgreiðslurnar til sýslumanna og bæjarfógeta, sem annast útborgun til þeirra, sem í hlut eiga.

Erindi um endurgreiðslur innflutningsgjalds af benzíni fyrir undanfarið ár skulu vera komin til rétts lögreglustjóra fyrir 15. febrúar ár hvert. Öll slík erindi skulu hafa borizt fjármálaráðuneytinu í síðasta lagi 15. marz ár hvert. Erindi sem berast ráðuneytinu eftir 15. marz koma til afgreiðslu næsta ár á eftir.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkv. vegalögum nr. 71 30. des. 1963 til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 222 30. des. 1958.

Endurgreiðslan á árinu 1968 vegna notkunar árið 1967 skal fara eftir ákvæðum þessara reglna.

Fjármálaráðuneytið, 15. júlí 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

3. júlí 1968. Nr. 219.

REGLUGERÐ

um rekstrarstyrk ríkissjóðs til sjúkrahúsa sveitarfélaga vegna ársins 1967.

1. gr.

Ríkissjóður greiðir sérstakan styrk vegna rekstrarhalla sjúkrahúsa sveitarfélaga samkvæmt ákvæðum fjárlaga 1968, er miðast við legudagafjölda 1967.

2. gr.

Sjúkrahúsin falla eftir þjónustu í þrjá aðalflokka til að hljóta rekstrarstyrk. Í I. flokki eru deildaskipt sjúkrahús, þ. e. sjúkrahús með minnst þremur deildum, lyflæknisdeild, handlæknisdeild og röntgendeild.

Í II. flokki eru sjúkrahús, sem hafa sérstakan sjúkrahúslækni eða yfirlækni, auk annarrar læknisþjónustu, en falla ekki undir I. flokk. Í III. flokki eru sjúkrahús eða sjúkraskýli, sem héraðslæknar veita forstöðu.

Hver hinna þriggja flokka skiptist í tvo undirflokka, A og B. Á þessu ári skal þó ekkert sjúkrahús falla í I. flokk A.

3. gr.

Í I. flokki B eru:
Borgarspítalinn í Reykjavík,
Sjúkrahús Akureyrar.

Í II. flokki A eru:
Hvítabandið,
Sjúkrahús Akraness,

Sjúkrahús Ísafjarðar,
Sjúkrahús Neskaupstaðar,
Sjúkrahús Keflavíkur.

Í II. flokki B eru:
Sjúkrahús Sauðárkróks,
Sjúkrahús Siglufjarðar,
Sjúkrahús Árnesinga.
Sjúkrahús Vestmannaeyja.

Í III. flokki A eru:
Farsóttahúsið í Reykjavík,
Sjúkahús Patreksfjarðar,
Sjúkrahús Hvammstanga,
Sjúkrahús Blönduóss,
Sjúkrahús Húsavíkur,
Sjúkrahús Seyðisfjarðar,
Sólvangur í Hafnarfirði.

Í III. flokki B eru:
Sjúkraskýli Þingeyrar,
Sjúkraskýli Flateyrar,
Sjúkraskýli Bolungarvíkur,
Sjúkraskýli Hólmavíkur,
Sjúkraskýli Vopnafjarðar,
Sjúkraskýli Egilsstaða.

4. gr.

Hlutfallstala styrkhæðar á legudag í hverjum flokki skal vera:

Í I. flokki A	100%
Í I. flokki B	90%
Í II. flokki A	70%
Í II. flokki B	60%
Í III. flokki A	50%
Í III. flokki B	40%

5. gr.

Samkvæmt ákvæðum fjárlaga 1968, sbr. 104–213–02, er styrkupphæðin kr. 12 420 000.00 og skiptist hún í krónutölu á legudag milli flokka þannig:

I. flokkur B	kr. 60.00
II. flokkur A	— 47.00
II. flokkur B	— 40.00
III. flokkur A	— 33.00
III. flokkur B	— 27.00

6. gr.

Fjöldi legudaga í hverju sjúkrahúsi árið 1967 reiknast samkvæmt skýrslu sjúkrahússins.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt sjúkrahúslögum nr. 54 10. júlí 1964 öðlast þegar gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 3. júlí 1968.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

AUGLÝSING

um niðurfellingu aðflutningsgjalda af vörum í framhaldsflutningi.

Ráðuneytið hefur ákveðið að nota heimild í l. tl. 3. gr. tollskrárlaga, nr. 63 31. maí 1968, til þess að fella niður gjöld af vöru, sem send er hingað í framhaldsflutningi (Transit), án þess að til komi leyfi ráðuneytisins hverju sinni. Tollyfirvöldum ber að fylgjast með, að viðkomandi vara sé flutt beint úr afgreiðslu farmflytjenda í farartæki það, sem flytja á vöruna úr landi.

Innflytjendur, sem óska eftir framhaldsflutningi á vörum, skulu snúa sér beint til tollstjóra í viðkomandi tollumdæmi með beiðni þar að lútandi. Innflytjanda ber að greiða tollyfirvöldum þann kostnað, sem tollgæzlan kann að hafa af eftirliti með flutningi vörunnar.

Þetta tilkynnist öllum, er hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 15. júlí 1968.

F. h. r.

Jón Sigurðsson.

Björn Hermannsson.

26. júlí 1968. Nr. 221.

AUGLÝSING

um breytingu á reglugerð nr. 37 22. febrúar 1968 um breytingu á reglugerð, um bann við veiði smásíldar, nr. 7 22. febrúar 1966.

1. gr.

Í stað orðanna "Á tímabilinu frá 1. marz til 15. ágúst 1968 eru síldveiðar þó bannaðar á þessu svæði" í 1. mgr. ákvæðis til bráðabirgða komi orðin:

Á tímabilinu frá 1. marz til 1. september 1968 eru síldveiðar þó bannaðar á þessu svæði.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 26. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

30. júlí 1968. Nr. 222.

AUGLÝSING

um bann við veiði göngusilungs í Skógalóni inn af Nýpsfirði.

Samkvæmt 6. lið 14. gr. laga nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Bönnuð er veiði göngusilungs í net í Skógalóni inn af Nýpsfirði í Norður-Múlasýslu frá 1. júní til 31. ágúst ár hvert. Bannsvæðið takmarkast að austan af línu, sem hugsast dregin úr Kolbeinstanga í Straumseyrartanga, þar sem sundið er mjóst.

2. gr.

Brot á ákvæðum þessarar auglýsingar varða sektum samkv. lögum nr. 53/1957. Með mál út af brotum skal fara að hætti opinberra mála.

Landbúnaðarmálaráðuneytið, 30. júlí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 223. 30. júlí 1968.

AUGLÝSING

um löggiltan pappír fyrir stefnur í áskorunarmálum.

Samkvæmt ákvæðum 3. gr. laga nr. 49 1. maí 1968, um áskorunarmál, viðauki við lög nr. 85 23. júní 1936, um meðferð einkamála í héraði, löggildist hér með léreftspappír, 85 grömm að þyngd, í stærðinni A 4 (einfaldur og tvöfaldur), til notkunar við ritun stefna í málum samkvæmt nefndum lögum.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 30. júlí 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 224. 1. ágúst 1968.

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi nr. 3 11. janúar 1967.

1. gr.

Við fyrstu grein reglugerðarinnar þar sem taldar eru upp vörur, sem háðar eru innflutnings- og gjaldeyrisleyfum, bætist:

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
21.07.09	Tilbúinn rjómi, mjólk og mjólkurduft, svo og rjóma og mjólkurís.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála o. fl., öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 1. ágúst 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

um ráðstafanir vegna flutnings saltaðrar og ísvarinnar síldar af fjarlægum miðum sumarið 1968.

1. gr.

Síldarútvegsnefnd hefur á hendi framkvæmd á flutningi saltaðrar síldar af fjarlægum miðum til hafna á Íslandi sumarið 1968. Er nefndinni heimilt að taka á leigu allt að fimm flutningaskip í þessu skyni og gera aðrar þær ráðstafanir, er nauðsynlegar teljast, til þess að tryggja framgang flutninganna.

2. gr.

Kostnaður við rekstur flutningaskipa samkvæmt 1. gr., svo og allur annar kostnaður við flutningana greiðist úr flutningasjóði samkvæmt bráðabirgðalögum nr. 60/1968. Enn fremur skal greiða flutningastyrki samkvæmt þessari grein úr sama sjóði.

Greiða skal kr. 130.00 í flutningastyrk á fiskipakkaða tunnu, sem vegur a. m. k. um 90 kg nettó, til þeirra veiðiskipa og móðurskipa, sem flytja saltaða síld af fjarlægum miðum til íslenzkra hafna, enda sé síldin viðurkennd, sem markaðshæf vara við skoðun í landi.

Úr flutningasjóði er heimilt að verja allt að 3 millj. króna til þess að styrkja flutninga á ísvarinni síld af fjarlægum miðum, eða varinni á annan hátt, sem söltunarhæf berst á land. Styrkurinn skal aðeins greiddur fyrir síld, sem veiðzt hefur fjær íslenzkri höfn en 300 sjómílur, og skal vera kr. 60.00, fyrir hverja uppsaltaða tunnu. Fella skal niður alla flutningastyrki, þegar síldin er komin það nálægt, að hún geti borizt söltunarhæf að landi í veiðiskipum án ísunar.

3. gr.

Síldarútvegsnefnd veitir leyfi til söltunar um borð í veiðiskipum með þeim skilyrðum, sem hún telur nauðsynleg til þess að tryggja góða verkun og geymslu síldarinnar á hafi úti. Skal í hvívetna farið eftir þeim fyrirmælum um verkun, tegundir og þess háttar, sem nefndin kann að setja á hverjum tíma.

4. gr.

Hvern síldarfarm í flutningaskipi skal losa á 1—3 höfnum eftir atvikum. Skulu útgerðarmenn síldveiðiskipa hafa samþykkt löggilta söltunar- eða pökkunarstöð í landi, er þeir vilja skipta við á hverri losunarhöfn flutningaskips og tilkynnt þær skrifstofu Síldarútvegsnefndar með nægum fyrirvara. Sömuleiðis þarf að tilkynna samþykki móttökuaðila.

5. gr.

Síld, sem flutt er í flutningaskipi, er í eigu og ábyrgð útgerðar síldveiðiskips, þar til hún er yfirtekin af söltunar- eða pökkunarstöð í landi.

6. gr.

Merkja skal hverja fulla síldartunnu um borð í veiðiskipi með nafni skips og dagsetningu. Meðalvigt við yfirtöku í landi skal fundin með því að vigta upp úr tuttugustu hverri tunnu. Við yfirtöku skulu fulltrúar seljenda og kaupenda vera viðstaddir.

Reglugerð þessi er sett samkv. bráðabirgðalögum nr. 60 10. maí 1968, um ráðstafanir vegna flutninga sjósaltaðrar síldar af fjarlægum miðum sumarið 1968, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 2. ágúst 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 226. 16. maí 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 80 23. marz 1966, um innheimtu umferðargjalds af bifreiðum og öðrum ökutækjum, sem aka um Reykjanesbraut.

1. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Umferðargjald samkvæmt 1. gr. skal innheimt af Vegagerð ríkisins í gjaldstöð nálægt bænum Straumi, sunnan við Hafnarfjörð, af öllum ökutækjum á norðurleið.

2. gr.

1. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Undanþegnar greiðslu umferðargjalds eru eftirlitsbifreiðar lögreglunnar, sjúkrabifreiðar og slökkvibifreiðar, svo og þau ökutæki Vegagerðar ríkisins, sem vinna að viðhaldi Reykjanesbrautar, snjómokstri eða saltdreifingu.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 26. maí 1968.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 95. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 16. maí 1968.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 7 — 1968

355

Útkomið í A-deild Stjórnartíðinda 1968.

Lög um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka, undirskrifuð af forsetanum 20. janúar 1968, nr. 1.

Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar, undirskrifað af forsetanum 9. janúar 1968, nr. 2.

Lög um breyting á lögum nr. 7 29. apríl 1963, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 15. febrúar 1968, nr. 3.

Lög um hækkun á bótum almannatrygginga, undirskrifuð af forsetanum 24. marz 1968, nr. 4.

Lög um ráðstafanir til lækkunar ríkisútgjalda, undirskrifuð af forsetanum 10. apríl 1968, nr. 5.

Lög um tímareikning á Íslandi, undirskrifuð af forsetanum 5. apríl 1968, nr. 6.

Lög um breyting á vegalögum nr. 71 30. desember 1963, undirskrifuð af forsetanum 10. apríl 1968, nr. 7.

Lög um breyting á lögum nr. 19 10. maí 1965 um Húsnæðismálastofnun ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 8. apríl 1968, nr. 8.

Stjórnskipunarlög um breyting á stjórnarskrá lýðveldisins Íslands 17. júní 1944, undirskrifuð af forsetanum 5. apríl 1968, nr. 9.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd alþjóðasamþykkt um takmörkun á ábyrgð útgerðarmanna, sem gerð var í Brüssel 10. október 1957, undirskrifuð af forsetanum 1. apríl 1968, nr. 10.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja eyðijörðina Hól í Ölfusi í Árnessýslu, undirskrifuð af forsetanum 13. febrúar 1968, nr. 11.

Lög um viðauka við lög nr. 4 31 marz 1967, um ráðstafanir vegna sjávarútvegsins, undirskrifuð af forsetanum 15. febrúar 1968, nr. 12.

Lög um ráðstafanir vegna sjávarútvegsins, undirskrifuð af forsetanum 18. marz 1968, nr. 13.

Lög um breyting á siglingalögum nr. 66 31. desember 1963, undirskrifuð af forsetanum 27. marz 1968, nr. 14.

Lög um breyting á umferðarlögum nr. 26 2. maí 1968, undirskrifuð af forsetanum 28. marz 1968, nr. 15.

Lög um heimild handa siglingamálaráðherra til að veita Hans Samúelssyni stýrimannsskírteini á íslenzkum skipum, undirskrifuð af forsetanum 8. marz 1968, nr. 16.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán til byggingar dráttarbrauta og skiptasmíðastöðva, undirskrifuð af forsetanum 5. apríl 1968, nr. 17.

Lög um breyting á lögum nr. 102/162, um ættaróðul, ættarjarðir, erfðaábúð og sölu þjóð- og kirkjujarða, undirskrifuð af forsetanum 5. apríl 1968, nr. 18.

Lög um breyting á lögum um Iðnlánasjóð nr. 68 10. október 1957, undirskrifuð af forsetanum 5. apríl 1968, nr. 19.

Lög um breyting á lögum nr. 60 21. marz 1962, um verkamannabústaði, undirskrifuð af forsetanum 8. apríl 1968, nr. 20.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Lög um breyting á lögum nr. 19 10. maí 1965, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 27. apríl 1968, nr. 21.

Lög um gjaldmiðil Íslands, undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1968, nr. 22.

Lög um breyting á lögum nr. 49 20. apríl 1963, um byggingarsjóð aldraðs fólks, undirskrifuð af forsetanum 19. apríl 1968, nr. 23.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka lán vegna framkvæmdaáætlunar fyrir árið 1968, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 24.

Lög um breyting á víxillögum nr. 93, frá 19. júní 1933, undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1968, nr. 25.

Lög um breyting á lögum um tékka, nr. 94 frá 19. júní 1933, undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1968, nr. 26.

Lög um íbúðarhúsnæði í eigu ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 25. apríl 1968, nr. 27.

Lög um breyting á sveitarstjórnarlögum nr. 58 29. marz 1961, undirskrifuð af forsetanum 25. apríl 1968, nr. 28.

Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1966, undirskrifuð af forsetanum 19. apríl 1968, nr. 29.

Lög um breyting á lögum nr. 44 3. apríl 1963, um rétt manna til að kalla sig verkfræðinga, húsameistara eða tæknifræðinga, undirskrifuð af forsetanum 18. apríl 1968, nr. 30.

Lög um breyting á lögum nr. 53/1966, um vernd barna og ungmenna, undirskrifuð af forsetanum 20. apríl 1968, nr. 31.

Lög um eftirlit með framleiðslu og verzlun með fóðurvörur, undirskrifuð af forsetanum 20. apríl 1968, nr. 32.

Lög um Félagsstofnun stúdenta við Háskóla Íslands, undirskrifuð af forsetanum 20. apríl 1968, nr. 33.

Fjáraukalög fyrir árið 1966, undirskrifuð af forsetanum 22. apríl 1968, nr. 34.

Lög um Fiskimálaráð, undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1968, nr. 35.

Lög um breyting á jarðræktarlögum nr. 22 24 apríl 1965, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1968, nr. 36.

Lög um breyting á lögum nr. 38 15. febrúar 1945, um stofnun búnaðarmálasjóðs, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1968, nr. 37.

Lög um breyting á lögum nr. 21/1957, um dýravernd, undirskrifuð af forsetanum 18. apríl 1968, nr. 38.

Forsetabréf um þinglausnir, undirskrifað af forsetanum 20. apríl 1968, nr. 39.

Umferðarlög, undirskrifuð af forsetanum, 23. apríl 1968, nr. 40.

Lög um verzlunaratvinnu, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 41.

Lög um sölu á prestssetursjörðinni Setberg o. fl., undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 42.

Lög um breyting á lögum um tilbúning og verzlun með ópíum o. fl., nr. 14 20. júní 1923, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 43.

Lög um breyting á lögum nr. 75 27. apríl 1962, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 44.

Lög um kaup ríkissjóðs á hlutabréfum Áburðarverksmiðjunnar h/f, sem eru í einkaeign, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 45.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja eyðijörðina Jórvík í Hjaltastaðahreppi, Norður-Múlasýslu, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 46.

Lög um vörumerki, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 47.

Lög um breyting á lögum um kosningar til Alþingis, nr. 52 14. ágúst 1959, undirskrifuð af forsetanum 30. apríl 1968, nr. 48.

Lög um áskorunarmál, viðauki við lög nr. 85 23. júní 1936, um meðferð einkamála í héraði, undirskrifuð af forsetanum 1. maí 1968, nr. 49.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum 30. apríl 1968, nr. 50.

Lög um bókhald, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 51.

Lög um atvinnuréttindi skipstjórnarmanna á íslenzkum skipum, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 52.

Lög um breyting á lögum nr. 4 28. febrúar 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 53.

Lög um breyting á lögum nr. 62 21. apríl 1962, um síldarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar síldar, undirskrifuð af forsetanum 2. maí 1968, nr. 54.

Lög um eftirlit og mat á fiski og fiskafurðum, undirskrifað af forsetanum 2. maí 1968, nr. 55.

Lög um breytingu á mörkum Eskifjarðarhrepps og Reyðarfjarðarhrepps í Suður-Múlasýslu og um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja ríkisjörðina Hólma, undirskrifuð af forsetanum 25. apríl 1968, nr. 56.

Lög um breyting á lögum nr. 40 30. apríl 1963, um almannatryggingar, undirskrifuð af forsetanum 25. apríl 1968, nr. 57.

Lög um Stofnfjársjóð fiskiskipa, undirskrifuð af forsetanum 1. maí 1968, nr. 58.

Lög um breyting á lögum nr. 51 10. júní 1964, um tekjustofna sveitarfélaga, undirskrifuð af forsetanum 16. apríl 1968, nr. 59.

Bráðabirgðalög um ráðstafanir vegna flutninga sjósaltaðrar síldar af fjarlægum miðum sumarið 1968, undirskrifuð af forsetanum 10. maí 1968, nr. 60.

Bráðabirgðalög um heimild til útgáfu reglugerðar um tilkynningarskyldu íslenzkra skipa, undirskrifuð af forsetanum 17. maí 1968, nr. 61.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum um vörumerki nr. 47 2. maí 1968, undirskrifuð af forsetanum 28. maí 1968, nr. 62.

Lög um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 31. maí 1968, nr. 63.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands, undirskrifuð af menntamálaráðherra 4. júní 1968, nr. 64.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum, sbr. reglugerð nr. 81 frá 2. september 1965, undirskrifuð af menntamálaráðherra 22. júní 1968, nr. 65.

Forsetabréf um þinglausnir, undirskrifað af forsetanum 20. apríl 1968, nr. 66.

9. ágúst 1968. Nr. 227.

REGLUGERÐ

um slátrun, mat og meðferð sláturafurða.

I. KAFLI

Slátrun.

1. gr.

Enginn má hefja slátrun á búfé, sem um getur í 1. gr. laga nr. 30 frá 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, ef selja á afurðirnar á opinberum markaði, nema hún fari fram í sláturhúsi, sem hlotið hefur löggildingu eða samþykki landbúnaðarráðuneytisins.

2. gr.

Að lokinni læknisskoðun skal allt kjöt og slátur af sláturfénaði, sem um getur í téðum lögum og flutt er á erlendan markað eða til sölu innan lands, metið, flokkað og merkt eftir tegundum og gæðum, af kjötmatsmönnum, sem starfa undir umsjón yfirkjötmatsmanns.

Kaup kjötmatsmanns skal greiða af þeim, sem starfrækir sláturhúsið.

3. gr.

Sláturfénaður skal vera kominn í sláturhúsrétt kvöldið fyrir slátrunardag. Þar skal ávallt vera drykkjarvatn, einnig fóður, ef slátrun dregst nokkuð verulega fram yfir eðlilegan tíma, einkum ef um er að ræða mjólkurkýr eða tamin hross. Trúnaðarmönnum dýraverndarfélaga er heimilt að fylgjast með aðbúnaði og líðan sláturfénaðar og gera rökstuddar kröfur um úrbætur, telji þeir þörf á.

4. gr.

Þeir, sem annast flutning sláturfénaðar til sláturhúsanna skulu hafa útbúnað flutningatækja svo fullkominn, að ekki sé hætta á, að skepnur verði fyrir lemstran eða meiðslum við flutning eða geti sloppið meðan á flutningi stendur.

Loftræsting skal vera góð í flutningavögnum, enda séu þeir yfirbyggðir að einhverju eða öllu leyti. Hólfa skal flutningavagna í hæfilega stórar stíur, samanber gildandi reglur þar um.

Við sauðfjárflutninga til sláturhúsa skal hafa trégrindur á palli flutningavagns og gæta þess, að ekki sé meira en hálfur þumlungur á milli rimla. Sand, mosa, hey, tréspæni eða annað þess háttar skal ekki nota á palla flutningavagna undir sauðfé til sláturhúsa því hætta er á, að gæran óhreinkist þá meira en ella. Hreinsa skal pall og gólfgrindur eftir þörfum.

Um sótthreinsun flutningatækja, þegar um er að ræða flutning til sláturhúsa á sjúkum gripum eða af sýktum eða grunuðum svæðum, skal fara eftir gildandi ákvæðum um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma.

Við stórgripa-flutninga skal hafa hliðstæðan útbúnað á flutningavögnum og fyrir sauðfé.

Hafa skal það ríkt í huga við alla gripaflutninga til sláturhúsanna, að pallar flutningavagnanna séu ekki hálir, að skepnurnar óhreinkist ekki í flutningum, né líði vegna ófullkomins útbúnaðar flutningatækjanna.

Við sláturhúsrétt skal þannig um búið, að hægt sé að reka sláturfénaðinn beint af flutningavagni í rétt. Þá skal hver sá, er annast flutning sláturfénaðar ganga ríkt eftir því, að við heimaréttir sé sá útbúnaður fyrir hendi, að hægt sé að reka fénaðinn hindrunarlaust úr rétt á flutningavagn.

5. gr.

Ekki má flytja sauðfé úr safnréttum þegar í stað til slátrunar. Skal það hljóta hvíld á sæmilegu haglendi í samræmi við þann tíma, sem göngur og réttir hafa tekið og ekki undir þrem sólarhringum ef um langar göngur og þreytt fé er að ræða. Frá þessu ákvæði má þó víkja með veikar kindur eða grunaðar um sýkingu, samanber lög og reglur um sauðfjárveikivarnir. Búpening, sem kominn er í sláturhúsrétt má ekki flytja þaðan, heldur skal honum slátrað í sláturhúsinu, nema til komi leyfi sauðfjársjúkdómanefndar.

Sláturleyfishafar skulu krefjast þess af eigendum eða umráðamönnum sláturfénaðar, að honum sé skilað sem hreinlegustum til slátrunar, því ella má búast við fellingu afurðanna í gæðamati.

6. gr.

Aflífun sláturfénaðar hvers konar, skal fara fram í samræmi við gildandi reglur, og skal ávallt velja örugga og samvizkusama menn til þeirra starfa.

7. gr.

Þegar að lokinni aflífun skal hálsskurður eða hjartastunga fara fram og þess gætt, að blóðtæming úr skrokknum geti orðið sem öruggust og bezt. Ef hirða á blóð til manneldis, skal koma í veg fyrir, að gor úr vélindi eða slím úr barka, blandist í það. Fláning, hamfletting, eða húðhreinsun má ekki hefjast fyrr en blæðingu er lokið.

8. gr.

Fláning skal framkvæmd á hreinlegan hátt og skal varast, að kjötið komi í snertingu við óhreinindi, hvers konar. Himnur á yfirborði skrokka má ekki skerða. Kjötskrokkum þarf að skila þannig úr fláningu, að hvorki sjáist á þeim óhreinindi eða neins konar fláningsgallar. Kjötskoðunarlækni og kjötmatsmanni ber að vera vel á verði við skoðun og gæðamat, gagnvart flánings- og verkunargöllum.

9. gr.

Áður en kviðrista er gerð og innyfli tekin úr skrokknum, skal vera búið að losa um endaþarm, vélindi og barka. Varast skal, að saur úr endaþarmi komist í snertingu við kjöt og innyfli. Til að stöðva gorrennsli úr vélindi, skal setja á það hnút, er stöðvast af smábút af fremsta hluta barkans, sem látinn er fylgja vélindinu.

Eftir kviðristu, skal fyrst taka netjumör, þá maga (vömb) og garnir, síðan lungastykki, ásamt lifur og þind, eftir að hún hefur verið skorin frá rifjum. Ef kljúfa á bringu, skal það gert áður en lungnastykki er tekið til að auðvelda blóðhreinsun úr brjóstholi. Gæta skal þess, að lungnastykkið blóðgi ekki skrokkinn að utan, um leið og það er tekið.

10. gr.

Að lokinni fláningu og eftir að innyfli hafa verið tekin úr skrokknum, skal skola burt blóð úr kviðar- og brjóstholi og af hálsi. Nota skal til þess hreint vatn frá vatnshitunarkerfi sláturhússins og því haldið ca 40°C. heitu með hitajafnara. Vatnið skal leitt í slöngu með úðarastút á enda og sé það undir dálitlum þrýstingi. Sé óhjákvæmilegt vegna óhreininda að þvo skrokkinn að utan, skal nota áður nefndan þvottaútbúnað, en hvorki bursta né tusku.

11. gr.

Eftir að skrokkar hafa verið skolaðir, skal snyrting fara fram. Skera skal burtu skemmdir, sem kunna að vera á skrokkum, eftir tilvísan dýralæknis, lagfæra eins og unnt er fláningsgalla, ef óhöpp hafa hent í fláningunni, nema í burtu eistnahimnur og gera yfirleitt það, sem unnt er til þess, að kjötið líti sem bezt út. Kindaskrokka skal bógbinda, þannig, að bregða garnlykkju fremst um bógleggi og aftur á banakringlu beggja vegna svo að hálsinn vísi beint fram af herðakambi og leggja rófu niður svo hún sitji milli lærvöðva. Júgur skal skera af mjólkurdýrum, en skerða sem minnst himnur á lærvöðvum. Ef hár eða annar óþrifnaður sézt á kjötinu á þessu verkunarstigi, skal það hreinsað vandlega áður en vigtun og gæðamat fer fram.

Kindaskrokka skal hengja upp á ryðfrí hækiljárn í síðasta lagi þegar eftir fláningu og skulu járnin fylgja skrokkunum unz þeir eru afgreiddir til sölu nýir eða þar til frystingu er lokið. Hækiljárn má ekki vera lengra en svo, að hæklar

vísi ekki út fyrir mjaðmar- og bógþykkt. Allt annað kjöt skal einnig hengt á ryðfría króka, er að lögun og gerð, henti færibrautarkerfi sláturhússins.

12. gr.

Þegar gengið hefur verið frá kjötinu eins og að framan greinir, skal því komið fyrir í kælirúmi (kjötsal) sláturhússins, til kælingar og skulu skrokkarnir hanga þannig, að þeir snerti ekki hverjir aðra. Mjög skal vanda loftræstingu í kælirúmi og engum leyfður þar umgangur nema til nauðsynlegra starfa. Í kælirúmi skal kjötið ekki hanga lengur en 24 klst. Kindakjöt, sem á að frysta, hangi minnst 6 klst. en 24 klst., það sem salta á, eða selja ófryst. Nautgripakjöt, sem taka á til vinnslu, skal ekki hanga lengur utan frystihúss en 24 klst., en nautgripakjöt af ársgömlum og eldri, sem ætlað er til matargerðar óunnið, skal flutt í sérstakan klefa, með stilli fyrir raka- og hitastig og það geymt áður en það er fryst í 3 til 10 daga við 2 til 5°C. eftir aldri gripanna og ásigkomulagi kjötsins. Kjöt af kálfum undir 1 árs gömlum, sem geyma á frosið, skal leitast við að hraðfrysta og pakka í þéttar umbúðir. Nautgripakjöt, sem ætlað er til vinnslu og geyma á fryst, er bezt að úrbeina á öðrum degi eftir slátrun og frysta þannig í viðeigandi umbúðum. Hrossakjöt skal ekki geyma lengur utan frystihúss en 1 til 2 sólarhringa frá slátrun og folaldakjöt aðeins 1 sólarhring. Hrossum skal því ekki slátrað í öðrum sláturhúsum en þeim, þar sem tryggt er, að kjötið komist í nægilega kælingu eða frystingu á hæfilegum tíma frá slátrun. Hrossakjöt, sem selja á nýtt til neytenda, verður að komast að einum sólarhring liðnum frá slátrun í klefa, þar sem hitastig fer ekki yfir 2°C.

Svínakjöt skal því aðeins fryst að skrokkurinn sé hlutaður sundur og hvert stykki, s. s. læri, hryggur og bógur fryst hvert fyrir sig og síðan pakkað á þéttar umbúðir til geymslu við minnst ÷ 24°C.

13. gr.

Nú þarf að flytja nýtt kjöt um lengri eða skemmri veg frá sláturhúsi til frystingar eða sölu. Ber þá sláturleyfishafa að hafa flutningatæki þannig útbúnið, að kjötið hangi í regn- og rykþéttum vögnum. Þetta gildir um allt kjöt, hvort sem um er að ræða kinda-, nautgripa-, hrossakjöt, eða annað kjöt í heilum skrokkum, helmingum eða fjórðungum.

Krókar, sem notaðir eru í sambandi við þessa flutninga skulu vera úr ryðfríu efni, sem auðvelt er að hreinsa. Engan varning má flytja með kjötinu nema fullhreinsuð innyfli og þá í þeim umbúðum, sem viðurkenndar eru til sláturflutninga.

Ekki má kjöt, sem flytja á burtu ófryst hanga skemur í kælirúmi sláturhúss en 8 klst. eftir slátrun, en að öðru leyti skal haga flutningum þess þannig, að samrýmist ákvæðum 12. gr. hér að framan.

14. gr.

Vigtun og gæðamat á kjöti og öðrum sláturafurðum frá framleiðendum skal fara fram samtímis, enda hafi læknisskoðun þá farið fram. Skal ekki líða lengri tími en 24 klst. frá slátrun þar til innvigtun og gæðamati er lokið. Óheimilt er að flytja sláturafurðir úr sláturhúsi án vigtunar og gæðamats. Skylt er að vigta hvern einstakan skrokk sér.

Framleiðanda er heimilt að fylgjast með innvigtun sláturafurða sinna, í þeirri röð, sem þær koma fram frá slátrun, en ekki mega þeir valda óþarfa töfum við vigtunina. Við opinberar tilraunir og starfsemi sauðfjárræktarfélaga ber sláturleyfishafa að bókfæra á vigtarseðil númer skrokka, sé þess óskað. Heimilt er slát-

urleyfishafa að taka sanngjarna þóknun fyrir þá þjónustu, ef verulegar tafir verða á vigtun af þeim sökum. Á athafnasvæði sláturhúsa skal framleiðandi eða umboðsmaður hans hlíta sömu reglum um klæðnað, vinnubrögð og umgengni og annað starfsfólk.

Ef innvigtun kjöts og annarra sláturafurða fer fram fljótlega eftir slátrun, þ. e. strax eftir hreinsun og snyrtingu, er heimilt að draga frá vigtinni þá sannanlegu rýrnun er fram kemur við fyrstu sex klukkustunda kælingu í venjulegu kælirúmi sláturhúss. Löggildur vigtarmaður skal annast vigtun og ber honum að sjá um, að vog sé löggild og hafa daglegt eftirlit með því, að vog sé rétt.

15. gr.

Sláturleyfishafi skal bera ábyrgð á mistökum og skemmdum á sláturafurðum, sem kunna að eiga sér stað í sambandi við útbúnað og vinnubrögð í sláturhúsi, er verða til þess að fella vöruna í gæðamati.

16. gr.

Merkimiða skal binda með sterku garni á hvern skrokk eða hluta úr skrokk við gæðamat. Á miða skal prentað skýrum stöfum nafn eða skammstöfun sláturleyfishafa og númer sláturhúss þar sem slátrað er, ásamt tegundaheiti kjötsins og gæðaflokksmerki. Nafn kjötskoðunarlæknis skal ritað eigin hendi á miðana eða þrykkt á með eiginhandarstimpli, til sönnunnar því, að heilbrigðisskoðun hafi verið fullnægt. Á útflutningskjöti skal einnig vera firmamerki útflytjanda, sé sláturleyfishafi það ekki sjálfur.

Sama merking gildi um aðrar sláturfjárafurðir en kjöt eftir því sem við á og við verður komið. Á merkimiðana skal einnig stimpla viðeigandi ártal, þegar gripnum er slátrað. Á nautgripa- og svínakjöti skal einnig tilgreina mánaðartal ársins.

17. gr.

Kjöt skal ávallt klætt í hreina, hæfilega stóra grisjupoka um leið og það er flutt úr kælirúmi (kjötsal) sláturhúss. Pokinn skal vera svo stór og þéttur, að hann hlífi kjötinu vel fyrir óhreinindum í geymslu og flutningum. Kindaskrokka skal klæða þannig, að strjúpi nemi við botn pokans, en opið sé bundið vandlega um báða hækla til varnar, að þeir óhreinkist af höndum manna við tilfærslur, flutninga eða á annan hátt. Sláturleyfishöfum ber að vanda vel umbúðir þessar til að koma í veg fyrir, að kjötið óhreinkist í meðförum, ella geta þeir átt á hættu að sæta ábyrgð, t. d. við yfirmat á vörum á sölustað. Ef um langa flutninga er að ræða, er heimilt að krefjast vandaðri umbúða en grisjupoka utan um kjöt, sérstaklega stórgripakjöt. Á kjötpoka skal ávallt vera letrað skýrum stöfum nafn eða skammstöfun sláturleyfishafa, og enn fremur kjöttegund, gæða- og þyngdarflokkur.

18. gr.

Ef sláturvörur hafa verið geymdar eitt ár eða lengur í frystihúsi, getur yfirdýralæknir og kjötmatsformaður krafizt þess, að skoðun og gæðamat fari fram á ný, sérstaklega á hrossakjöti, ungkálfa- og alikálfakjöti, svínakjöti, alls konar innyflum og hausum. Kostnað af slíkri skoðun og mati greiði eigandi vörunnar annan en þann, sem leiðir af störfum dýralækna og yfirkjötmatsmanna, er greiða skal úr ríkissjóði.

II. KAFLI
Flokkun mat og merking.

Kindakjöt.

19. gr.

1. Dilkakjöt.

Dilkakjöt, sem selja á innan lands, nýtt, fryst, saltað og reykt eða flytja á á erlendan markað, skal metið eftir gæðum í 3 flokka. Í fyrsta flokk eru látnir allir skrokkar, sem eru holdmiklir, hæfilega feitir og ógallaðir að útliti. Í annan flokk skal setja miðlungsskrokka að holdum og skrokka, sem eru óhóflega feitir til að fara í fyrsta flokk, enda séu þeir vel útlítandi. Í þriðja flokk skal setja holdlitla skrokka og magra og marða eða limhöggna, og þá skrokka, sem eru ljótir útlits eftir fláningu, svo að telja megi þá verulega lýtta í útliti og gallaða til nýtingar og matargerðar. Kjötið skal metið og merkt í gæða- og þyngdarflokka, um leið og það er vigtað inn frá framleiðanda, sem hér segir:

	I. fl	II. fl.	III. fl.
a. Dilkaskrokka, sem vega 12½ kg og minna	6	6X	6XX
— — — 13—16 kg	2	2X	2XX
— — — 16½—19 kg	8	8X	8XX
— — — 19½—22½ kg	4	4X	4XX
— — — 23 kg og yfir	T	TX	TXX

Kjötmatsmenn gæti þess vel, að þar sem innvigtun frá framleiðendum er ekki bundin við heilt eða hálft kg, skal lækka eða hækka í þyngdarflokka þannig, að sá skrokkur, sem vegur 12.7 kg, merkist í þyngdarflokkinn 6, en 12.8 kg í þyngdarflokkinn 2, o. s. frv. Útflytjendum heimilast að merkja dilkakjöt í I. flokki fyrir brezkan markað með merkimiðum, sem á er prentað: PRIME ICELAND LAMB.

b. Það dilkakjöt, sem örugglega verður selt á innlendum markaði, má í samráði við helztu söluaðila merkja eftir gæðaflokkum D I, D II og D III en sleppa þyngdarflokkuninni.

c. Heimilt er með samþykki ráðherra að sérmeta úrvals dilkaföll eftir matsreglum, sem kjötmatsformaður, Búnaðarfélag Íslands og Framleiðsluráð landbúnaðarins koma sér saman um, enda hafi áður farið fram ýtarleg könnun á því, hve mikið berst af slíku dilkakjöti til hinna ýmsu sláturhúsa. Skrokkar í þessum gæðaflokki, sem seljast eiga innan lands, skulu merktir D I Úrval. Ráðherra ákveður í samráði við Framleiðsluráð landbúnaðarins og að fengnum tillögum þess og helztu kjötsöluaðila, hvort matið nái til alls landsins eða leyfi til sérmats skuli veitt hverjum sláturleyfishafa fyrir sig.

2. Kjöt af veturgömlu og fullorðnu fé.

Kjöt af veturgömlu og fullorðnu fé, sem selja á nýtt, fryst eða saltað, skal metið gæðamati sem hér segir:

a. Kjöt af veturgömlu geldfé, gimbrum, geldingum og hrútum, skal merkja V I, ef skrokkarnir eru holdmiklir og fallegir í útliti, en V II, séu þeir rýrari eða ljótari í útliti. Rýra skrokka af veturgömlu fé, öðru en hrútum, skal meta og merkja í ærflokka eftir holdum og útliti, en rýra, veturgamla hrúta í H II eða H III. Til þess, að kjöt af veturgömlum hrútum sé metið í gæðaflokkana V I eða V II, skal þeim slátrað ekki seinna en 10. október, ella fari þeir í hrútaflokka eftir gæðum.

b. Kjöt af sauðum og algeldum ám tveggja og þriggja vetra skal merkja S I, ef skrokkarnir eru vel holdfylltir og hæfilega feitir, en S II, séu þeir rýrari eða óhæfilega feitir.

c. Kjöt af geldum ám og sauðum eldri en þriggja vetra skal merkja G I, ef skrokkarnir eru vel holdfylltir og vel útlítandi. Skrokka af ám, sem missa lömb sín að vorinu og ganga lamblausar yfir sumarið, skal einnig merkja G I, ef holdfylling er góð. Rýra skrokka af sauðum og geldum ám skal meta og merkja í ærflokka eftir gæðum og útliti.

d. Kjöt af mylkum ám skal merkja Æ I, ef skrokkarnir eru holdgóðir og líta vel út, Æ II séu þeir sæmilega holdgóðir og ekki útlitsljótir, en Æ III alla rýra skrokka og ljóta í útliti. Kjöt af holdgóðum, mylkum ám, þriggja vetra og og yngri, fallegt í útliti, má merkja Æ I Z. Sérstaklega skal vanda til Æ I og Æ II til útflutnings, varðandi heilbrigði og útlit kjötsins. Rýrt geldfé frá flokkunum V., S. og G., sem merkt hefur verið í ærflokk, skal ekki sent á erlendan markað.

e. Kjöt af fullorðnum hrútum og rýrum, vetur gömlum, skal meta í þrjá gæðaflokka: H I, 2 til 4 vetra, holdgóða og vel útlítandi, H II, 5 vetra og eldri, sæmilega holdgóða og allvel útlítandi, og H III, rýra skrokka og ljótari í útliti.

f. Útflytjendum heimilast að merkja kjöt af fullorðnu sauðfé fyrir brezkan markað, sem hér segir:

Veturgamalt. 1. gæðaflokkur.

Flokkur L 18 kg og undir merkist	LH
— M 18.5—22 kg merkist	MH
— H 22.5—25.5 kg merkist	HH

Sauðir. 1. gæðaflokkur.

Flokkur 1 22 kg og undir merkist	1W
— 7 22.5—25.5 kg merkist	7W
— 3 26—29 kg merkist	3W
— 9 29.5—32.5 kg merkist	9W
— 5 33—36.5 kg merkist	5W

Sauðir. 2. gæðaflokkur.

Flokkur 1 22 kg og undir merkist	1WX
— 7 22.5—25.5 kg merkist	7WX
— 3 26—29 kg merkist	3WX
— 9 29.5—32.5 kg merkist	9WX
— 5 33—36.5 kg merkist	5WX

Ær.

Flokkur 1 22 kg og undir merkist	1E
— 7 22.5—25.5 kg merkist	7E
— 3 26—29 kg merkist	3E
— 9 29.5—32.5 kg merkist	9E
— 5 33—36.5 kg merkist	5E

Nýrnamör á að skilja eftir í skrokknum. Skera á fram úr bringunni eins og á dilkaskrokkum. Á kjötpoka skal prenta ICELAND MUTTON. Á þá skal enn fremur stimpla kjötflokkunarmerki (LH, MH, HH etc.) og sömuleiðis á kjötmerkimiðana. Skrokkana má ekki kljúfa.

3. Kindakjöt með heilbrigðisstimpli 2.

Allt kindakjöt, sem dýralæknir eða annar kjötskoðunarlæknir merkir með 2 heilbrigðisstimpli skal merkt þannig:

a. Kjöt af dilkum, D IV.

b. Kjöt af fullorðnu fé, veturgömlu og eldra, F IV.

4. Saltkjöt.

Þegar kjöt er saltað í tunnur, skulu kjötmatsmenn sjá um, að þær tunnur, sem saltað er í, séu í góðu lagi, vel hreinar og vel bentar, og ekkert það hafi verið í þeim, er haft geti áhrif á bragð kjötsins, lykt eða útlit. Þeir sjá um, að ekkert kjöt verði látið í tunnur, sem ekki hefur áður verið skoðað, stimplað af kjötskoðunarlækni og metið af kjötmatsmanni. Kjötmatsmenn sjá um, að kjötið sé vel kælt, áður en það er saltað og hæfilega mikið af hreinu salti sé notað, eða sem næst 10 kg af salti í hver 112 kg af stórhöggnu kjöti og um 10 kg í hver 130 af spaðkjöti. Í hver 112 kg af kjöti skal setja um 80 g af góðum saltpétri. Þegar kjöt er stórhöggvið, skal skipta hverjum skrokk í sex hluta, þannig, að fyrst sé skrokkurinn klofinn að endilöngu sem allra næst miðjum hrygg og því næst hverjum helmingi skipt í þrjá parta, þ. e. framstykki, miðstykki og læri. Miðstykkinu skulu fylgja 4 rif, allur huppurinn, klettið og hryggurinn aftur úr. Þó skal skrokknum því aðeins skipt í sex hluta, að hver þeirra vegi 2 kg eða þar yfir, annars skal honum skipt í 4 hluta. Spaðsaltað kjöt skal höggvið eða sagað sundur í hæfilega stóra bita, þannig að kjötlögin verði ekki of þykk. Kjötinu skal raða vel í tunnurnar og þjappa saman. Stórhöggvið kjöt skal pækla strax eftir söltun, og skal pækillinn vera a. m. k. 24 stig á pækilmæli og búinn til úr hreinu heilnæmu vatni (ekki sjó eða slæmu vatni) og síaður gegnum hreint léreft, um leið og hann er látinn á kjötið. Matsmenn skulu sjá um, að endurpæklun fari fram svo oft, sem þörf er á, meðan kjötið er geymt. Spaðkjöt skal einnig pækla eftir því, sem nauðsynlegt er talið. Tunnur skulu athugaðar og bættar, ef leki kemst að þeim, og sjá skal til þess, þegar flutningar eða tilfærsla fer fram, að þær séu pækilfylltar og í góðu lagi.

Saltkjöt til útflutnings skal merkt þannig, að á efra helmingi tunnubotnsins standi skýrum stöfum: Íslenzkt saltkjöt, og fyrir neðan viðeigandi flokkunarmerki. Á neðri helmingi tunnubotnsins skal vera einkamerki útflytjanda, a. m. k. tveir bókstafir fyrir nafn hans og heimilisfang, nema auglýst firmamerki sé.

Saltkjöt fyrir innanlandsmarkað skal og merkja skýrum stöfum á efri tunnubotn, tegund og gæðaflokksmerki kjötsins, númer sláturhússins og nafn seljanda. Tunnurnar skulu geymdar á svölum stað, varðar gegn sól og úrkomu.

5. Aðrar merkingar á kindakjöti.

Ef nauðsyn krefur, getur ráðherra ákveðið aðrar merkingar á kindakjöti, sem ætlað er til útflutnings en um getur hér að framan, hvort sem um er að ræða freðkjöt eða saltkjöt.

Nautgripakjöt.

20. gr.

1. Ungkálfakjöt.

Skrokka, af nýfæddum kálfum til 3 mánaða aldurs skal meta og merkja, sem hér segir:

a. UK I. á aldrinum 1 til 3 mánaða, séu skrokkarnir vel holdfylltir, einkum í lærum og hrygg, kjötið ljóst á lit og að öllu leyti vel útlítandi.

b. UK II. af ½ til 1 mánaðar kálfum, líti skrokkarnir allvel út og vegi ekki undir 20 kg, svo og holdþynnri skrokka af kálfum 1 til 3 mánaða, líti þeir allvel út.
c. UK III., a. eða b., af nýfæddum kálfum til ½ mánaðar aldurs, líti skrokkarnir sæmilega út, þannig að í UK III. a. fari holdgóðir og útlitsfallegir skrokkar og sem vega ekki undir 15 kg., en í UK III. b. holdlitlir skrokkar og þeir, sem vega undir 15 kg. eða eru merktir heilbrigðisstimpli 2. Í ungkálfaflokkinn UK III. a. skal einnig setja lélegra kjöt af kálfum allt til 3 mánaða aldurs.

2. Alikálfakjöt.

Skrokka af kálfum á aldrinum frá 3 til 12 mánaða aldurs skal meta og merkja, sem hér segir:

a. AK I. séu skrokkarnir vel holdfylltir, einkum í lærum og hrygg, nægilega feitir og vel útlitandi.

Sé um að ræða mjög vel alda kálfa á aldrinum 3 til 6 mánaða skal merkja skrokkana AK I. Úrval, enda séu þeir áberandi vel holdfylltir, einkum í lærum og hrygg, kjötið ljóst og mjög fallegt í útliti.
b. AK II. séu skrokkarnir allvel holdfylltir og ógallaðir í útliti.
c. AK III. holdlitla skrokka og lakara að útliti.

3. Ungneytakjöt.

Skrokka af ungneytum — nautum, uxum og geldum kvígum, frá 1 til 2½ árs skal meta og merkja, sem hér segir:

a. UN I. séu skrokkarnir vel holdfylltir einkum í lærum og hrygg, hæfilega feitir og gallalausir að útliti.

Áberandi vel holdfyllta skrokka, einkum á ganglimum og hrygg, svo sem af góðum holdanautablendingum, hæfilega feita og fallega í útliti skal merkja UN I Úrval.
b. UN II. af holdþynnri gripum en krafizt er í a. lið og einnig mjög feita skrokka, en þó vel útlítandi.

Skrokka af kvígum allt að 2½ árs, sem borið hafa einum kálfi og lítið eða ekkert hafa mjólkað má merkja UN II. séu skrokkarnir vel holdfylltir og fallegir í útliti.
c. UN III. holdlitla skrokka og lakari að útliti.

4. Nautakjöt.

Skrokka af nautum, uxum og algeldum kúm 2½ árs og eldri skal meta og merkja sem hér segir:

a. N I. 2½ til 4 ára séu skrokkarnir vel holdfylltir og líti vel út.
b. N II. 4 til 6 ára og lakari skrokka eða óhóflega feita á aldrinum 2½ til 4 ára, enda líti kjötið allvel út.
c. N III. skrokka af geldum gripum 6 ára og eldri og lélega eða gallaða skrokka af geldum gripum allt frá 2½ árs.

5. Kýrkjöt.

Skrokka af mjólkurkúm skal meta og merkja, sem hér segir:

a. K I. skrokka af 4 ára kúm og yngri, ef skrokkarnir eru allvel holdfylltir og líta vel út.
b. K II. skrokka af 5 til 9 ára kúm líti skrokkarnir vel út og séu sæmilega holdfylltir.

c. K III. skrokka af 10 ára kúm og eldri og lakari skrokka af yngri kúm, líti þeir sæmilega út.
d. K IV. skrokka af holdlitlum kúm 10 ára og eldri og allt lélegt eða gallað kjöt af mjólkurkúm á öllum aldri.

Við mat á nautgripakjöti skal kjötmatsmaður sérstaklega vanda til gæðaflokkanna AK I Úrval og UN I Úrval, með tilliti til kjötgæða, verkunar og útlits.

Skrokkar, sem dýralæknir eða hver annar kjötskoðunarmaður stimplar með heilbrigðisstimpli 2, af ungkálfum, alikálfum, ungneytum og nautum, skulu merkjast í III. gæðaflokk þeirrar tegundar, sem þeir tilheyra, en skrokkar af mjólkurkúm í IV. gæðaflokk eða K IV.

Hrossakjöt.

21. gr.

Kjöt af hrossum skal meta og merkja sem hér segir:

1. Folaldakjöt.
   a. FO I., skrokka af folöldum, séu þeir vel holdfylltir, líti vel út og vegi ekki undir 50 kg og séu ekki eldri en 9 mánaða.
   b. FO II., skrokka af holdþynnri folöldum á sama aldri og þá skrokka, er vega undir 50 kg, en eru vel útlítandi.

2. Trippakjöt.
   a. TR I., skrokka af trippum 9 mánaða til 3 ára, vel holdfylltum, hæfilega feitum og vel útlítandi.
   b. TR II., skrokka af holdþynnri trippum 9 mánaða til 3 ára eða mjög feitum, en þó vel útlítandi.

3. Hrossakjöt.
   a. HR I., skrokka af hrossum 4 til 9 ára, ef skrokkarnir eru hæfilega holdfylltir, ekki of feitir og líti vel út.
   b. HR II., skrokka af hrossum 10 ára og eldri, líti skrokkarnir vel út og séu ekki óhæfilega feitir.
   c. HR III., skrokka af hrossum 10 ára og eldri, holdlitlum eða mjög feitum, sérstaklega af gömlum stóðhryssum og graðhestum.

      Í þennan flokk skal einnig setja lélega skrokka af folöldum, trippum og hrossum 5 ára og eldri, og alla skrokka af hrossum, ungum sem gömlum, sem merktir hafa verið með heilbrigðisstimpli 2 við læknisskoðun.

Svínakjöt.

22. gr.

Við slátrun ber að greina svín í þrjá tegundaflokka:

1. grísi, þ. e. ung svín allt að 7½ mánaðar gömul, 2. gyltur, þ. e. kvendýr, sem gengur með fóstri eða hafa fætt afkvæmi, og þau yngri svín, sem þó eru eldri en 7½ mánaðar eða með yfir 70 kg skrokkþunga, 3. gelti, þ. e. karldýr á öllum aldri, sem ekki hafa verið vönuð innan 3. mán. aldurs. — Skrokka af grísum skal merkja Sv I., gyltum Sv II. og göltum Sv III. Hverja tegund eða merki skal síðan meta í þrjá gæðaflokka, sem auðkenndir eru með bókstöfunum A, B, og C, í réttri stafrófsröð eftir gæðum og útliti kjötsins. Merking og gæðamat á svínakjöti skal vera, sem hér segir:

1. Grísir.
   a. Sv I. A, skrokka af grísum allt að 65 kg með vel vöðvafylltan hrygg, læri og bóga. Spiklag skal vera jafnt, þétt, fíngert og hvítt og þykkt þess 24 til 30 mm sem mælist þar á hryggnum, sem það er þynnst. Útlit skrokksins og verkun skal vera í mjög góðu lagi.
   b. Sv I. B, skrokka af grísum frá 65 til 70 kg með allgóða vöðvafyllingu og spiklag frá 30 til 35 mm á hrygg. Enn fremur skal meta í þennan flokk sæmilega holdgóða skrokka af grísum undir 65 kg, ef spiklag er yfir 30 mm á hrygg, enda líti fitan vel út og verkun kjötsins í góðu lagi.
   c. Sv I. C, skrokka af grísum 70 kg og undir, illa vöðvafyllta, óhóflega feita, útlitsljóta, vanþroska o. s. frv.

2. Gyltur.
   a. Sv II. A, skrokka af ungum holdgóðum og vel útlítandi gyltum, er vega allt að 90 kg og þá skrokka af ungum svínum, sem eru eldri en 7½ mánaðar eða ef skrokkurinn vegur yfir 70 kg.
   b. Sv II. B, skrokka af sæmilega holdgóðum og vel útlítandi gyltum, er vega frá 90 til 120 kg.
   c. Sv III. C, skrokka af gömlum gyltum, er vega yfir 120 kg og lélegum gyltum og lakari að útliti.

3. Geltir.
   a. Sv III. A, skrokka af ungum göltum og vel útlítandi.
   b. Sv III. B, skrokka af eldri göltum og lakari yngri, sæmilega útlítandi.
   c. Sv III. C, skrokka af gömlum og rýrum göltum og skrokka af svínum á á öllum aldri, sem merktir hafa verið með heilbrigðisstimpli 2, svo og allt svínakjöt ef ætla má, að það sé mengað óbragði eða óþef vegna óheppilegs fóðurs eða af öðrum orsökum.

23. gr.

Landbúnaðarráðherra getur, ef þörf krefur, sett reglur um læknisskoðun, merkingu og mat á afurðum af geitfé, hreindýrum, alifuglum og öðrum dýrum, sem ætluð eru til manneldis og sölu á opinberum markaði í kjötbúðum, veitingastöðum o. s. frv.

III. KAFLI

Frysting og geymsla.

24. gr.

Eftir að kjöt hefur hangið nægan tíma eftir slátrun, skal það flutt í klefa, þar sem frysting fer fram og taki hún ekki lengri tíma en 24 klst., enda sé kjötið þá fullfrosið. Þar, sem vélaafl til frystingar er of lítið til þess að ljúka fullri frystingu á 24 klst., ber að forkæla kjötið áður en það fer inn í frystiklefann til að flýta fyrir frystingu þar.

25. gr.

Kjöt og aðrar sláturafurðir skal aðeins frysta og geyma í þeim frystihúsum, sem fengið hafa löggildingu til þeirra nota, enda sé þau búin þeim vélum og tækjum, sem nauðsynleg eru til þess, að varan skemmist ekki á neinn hátt á geymslutímabilinu.

26. gr.

Kjötskrokka, heila, hálfa eða hluta, skal frysta uppihangandi og gæta þess að nota aðeins viðeigandi upphengikróka, úr ryðfríu efni, svo kjötið óhreinkist ekki

og skrokkurinn eða einstök stykki haldi réttri lögun og útliti eftir frystingu. Í frystiklefa má ekki hengja svo þétt, að skrokkar eða einstök stykki frjósi saman, né snerti hvert annað. Umgang um frystiklefa meðan frysting stendur yfir skal ekki leyfa nema af brýnni þörf og fylla ber frystiklefa á sem skemmstum tíma, svo að kuldastig í klefanum lækki ekki um of af völdum þess, að dyr standi óþarflega lengi opnar.

27. gr.

Ekki skal frysta kjöt eða slátur, né neina aðra vöru, í sömu klefum og sláturafurðir eru geymdar. Í frystigeymslum skal frostið vera sem jafnast allan geymslutímann og ekki minna en ÷ 24.C. Grindur skal hafa undir kjötstöflum og pakkaðri sláturvöru í frystigeymslum og upp með útveggjum. Dyraumbúnaður skal vera sem beztur með tilliti til kælieinangrunar, frágangur ljósastæða öruggur og lýsing góð. Umgengni skal vera hreinleg í kjötgeymslum og allur ónauðsynlegur umgangur bannaður.

28. gr.

Stöflun á kjöti í frystigeymslu skal vera snyrtileg og haganleg með tilliti til tegunda og gæða- og stærðarflokka kjötsins. Stæður séu vel hlaðnar og frágangur þeirra svo öruggur, að ekki sé hætta á hruni er slys gæti hlotizt af eða skemmdir á vörunni. Jafnframt skal varast, að umbúðir skemmist eða óhreinkist á einn eða annan hátt í kjötgeymslunni.

29. gr.

Hvorki má frysta né geyma neina þá vöru í kjötfrysti eða kjötgeymslum, er sterk lykt er af, svo sem ópakkað reykt kjöt, ópakkaðan fisk, ópakkaða fugla, línubala (bjóð) né hvað það annað, sem veldur óþrifnaði. Frystihólf eða geymslur einstaklinga skulu þiljaðar frá þeim geymslum, þar sem kjöt eða aðrar sláturafurðir eru geymdar, sem seljast skulu á opinberum markaði.

30. gr.

Frystingu á pakkaðri sláturvöru skal vanda svo sem unnt er, og gæta þess ávallt mjög vel, hvort heldur um er að ræða hraðfrystingu í hraðfrystitækjum eða hægfrystingu á hillum, grindum eða á annan hátt, að pakka vörunni aldrei í stærri einingar en svo, að hún sé fullfryst innan 24 klst. Skal hér nefna kjöt, brytjað eða úrbeinað, innyfli alls konar, hausa, blóð o. s. frv. Umbúðir á frystri og pakkaðri sláturvöru skulu ávallt vera í samræmi við kröfur þær, sem gerðar eru hverju sinni og sýni þær auðkenni sláturleyfishafa og sláturstaðar, tegund og þyngd vörunnar, eftir því, sem bezt verður við komið.

IV. KAFLI

Kæling og pökkun á hausum og innyflum.

31. gr.

Meðferð og verkun á hausum, blóði, eistum, mör og hvers konar innyflum, sem ætluð eru til sölu á opinberum markaði innan lands eða til útflutnings, skal vera í sem bezta lagi. Strax eftir slátrun skulu hausar afhyrntir, klipptir og kældir, blóð síað og kælt, eystu hreinsuð, vambir og garnir gorhreinsaðar, hjörtu blóðhreinsuð og snyrt, lifur og nýru hreinsuð af mörfitu og tækjum o. s. frv. Við aðskilnað og hreinsun innyfla skal þess vandlega gætt, að gor og saur komist ekki í snertingu við mör, lifur, hjörtu, nýru o. þ. u. l., sem ætluð eru til manneldis og jafnframt forðast að blóðga innyfli, enda er þvottur og tuskunotkun við hreinsun og snyrtingu þessara líffæra bannaður nema af brýnni nauðsyn. Eftir hreinsun og snyrtingu skal þessi vara strax sett í kælingu á þann stað í sláturhúsinu, sem henni

hefur verið ætlaður staður við löggildingu hússins, og í þau ílát, borð eða búnað, sem fullnægir heilbrigðiskröfum og bezt henta við kælinguna. Skulu ílát, borð og tæki vera þannig að gerð, að varan spillist ekki á neinn hátt í kælingunni og hreinsun öll á ílátum, búnaði og umhverfi sé auðveld.

32. gr.

Ekki skal pakka til frystingar blóði né innyflum í lokaðar umbúðir fyrr en hæfileg kæling hefur farið fram, þ. e. minnst 6 klst. frá slátrun í viðurkenndu kælirúmi sláturhússins, og ekki má líða lengri tími frá slátrun en 24 klst., þar til pökkun hefst. Frysting þessara sláturafurða skal hefjast strax eftir pökkun. Hausa skal ekki pakka í lokaðar umbúðir fyrr en þeir eru full frosnir. Gerð og stærð umbúða skal ávallt fara eftir kröfum sölu- og neyzluaðila, innan lands og utan, og skulu þær samrýmast ströngustu kröfum um heilbrigðishætti og vöruvöndun. Umbúðir pakkaðrar sláturvöru skulu ávallt bera með sér tegund og gæðaflokk vörunnar og miði skal lagður með í umbúðir, er gefi til kynna heilbrigðisskoðun, nafn sláturleyfishafa og númer sláturhúss. Við pökkun hvers konar innyfla af búfé skal halda þeim aðgreindum eftir búfjártegundum, líffærategundum og flokkun. Varast skal, að spilltar vörur blandist saman við óspilltar vörur við pökkun.

V. KAFLI
Flokkun á dilkaslátri.

33. gr.

Ef dilkaslátur er flokkað sem eining frá framleiðanda eða til sölu á opinberum markaði, eru eftirfarandi reglur settar:

a. Frá framleiðanda skal flokka dilkaslátur eftir þyngd skrokksins við innvigtun svo fremri, að um enga sjúkdóma sé að ræða í innyflum og haus eða afleiðingar þeirra, sem hér segir:
   I. fl. ef skrokkurinn vegur 14 kg og yfir.
   II. fl. ef skrokkurinn vegur 11½ kg til 13.9 kg.
   III. ef skrokkurinn vegur minna en 11½ kg.

   Hér er átt við, að skrokkurinn sé veginn með nýrmör, en ef skrokkurinn er veginn án nýrmörs lækka þyngdartakmörkin um ½ kg. Í heilum dilkaslátrum frá framleiðanda er átt við öll innyfli, blóð, hausa, fætur og eistu. Mör er hér þó ekki innifalinn, annar en sá, er fylgir ristli.

b. Heilt, nýtt dilkaslátur til neytanda skal vera sem hér segir:
   Blóð ¾ l. án umbúða, haus, hornstífður, vel sviðinn og vegi ekki undir 1.2 kg (eða meðalvigt), lifur, hjarta, nýru, vömb, keppur, vinstur, ristill eða mör af ristli, hálsæðar, þind og 1 kg af mör. Vömb, keppur og vinstur skal vera vel gortæmt og skolað.

VI. KAFLI
Merking á sláturvörum í heildsölu og smásölu.

34. gr.

a. Þegar sláturleyfishafi og heildsölufyrirtæki afgreiðir kjöt í heilum skrokkum, helmingum eða fjórðungum til smásöluverzlana, veitingastaða og annarra viðskiptavina er skylt að láta fylgja hverju stykki tegundarheiti og gæðaflokksmerki kjötmatsins. Ef um niðurbrytjað eða úrbeinað kjöt er að ræða, svo og hausa og innyfli, skal sett á umbúðir, afgreiðslu- eða sölunótu, tegunda- og gæðaflokksmerki vörunnar.

b. Við sölu kjöts og annarra sláturafurða í smásöluverzlunum skal auðkenna og halda aðgreindum afurðum af hverri búfjártegund og jafnframt verð- og gæðaflokkum af sömu búfjártegund, svo kaupandi geti jafnan athugað, að söluverð sé í beinum tengslum við gæðamat vörunnar frá framleiðanda.

VII. KAFLI
Um störf kjötmatsformanns og yfirkjötmatsmanna.

35. gr.

Ráðherra skipar kjötmatsformann og 4 yfirkjötmatsmenn og hafi hver yfirkjötmatsmaður ákveðið starfssvæði.

Kjötmatsformaður hefur ekki ákveðið starfssvæði, enda skal hann hafa yfirumsjón með þeim atriðum í reglugerð þessari, er snerta verksvið yfirkjötmatsmanna, og samræma mat, flokkun og merkingu á kjöti og öðrum sláturafurðum á öllu landinu, samkvæmt 9. gr. laga nr. 30 frá 28. apríl 1966 um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

36. gr.

Kjötmatsformaður og yfirkjötmatsmenn skulu hafa sem fyllsta þekkingu á verkun, mati og meðferð kjöts og annarra sláturafurða og kynna sér ávallt sem bezt allar breytingar, er kunna að verða á kröfum þeim, er erlendir eða innlendir neytendur og kaupendur eða umboðsmenn þeirra gera til þessarra vara. Sérstaklega skal kjötmatsformaður vera vel á verði í þessum málum og tilkynna hinum yfirmatsmönnunum allar breytingar og nýmæli á þessu sviði.

37. gr.

Kjötmatsformaður skal, eftir því sem við verður komið, gera athuganir á kjöti og öðrum sláturafurðum, sem fluttar eru á erlendan markað og til sölu innan lands og framkvæma yfirmat á þeim, ef þurfa þykir. Jafnframt er kjötmatsformanni skylt að gera yfirmat á kjöti eða öðrum sláturvörum að beiðni seljanda eða kaupanda ef hann álítur þess þörf, svo sem af völdum geymslu- og flutningagalla eða af öðrum ástæðum, sem fram kunna að koma. Slík yfirmöt er yfirkjötmatsmönnum skylt aða framkvæma, hverjum í sínu umdæmi að beiðni kjötmatsformanns og ávallt í samráði við hann. Allan kostnað, er leiðir af slíku yfirmati, greiðir eigandi vörunnar annan en kostnað er fylgir störfum yfirkjötmatsmanns og kjötmatsformanns, er greiða skal úr ríkissjóði.

38. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu leggja kapp á, að fullnægt sé á viðeigandi hátt þeim kröfum, sem gerðar eru til þess, að slátrun, verkun, geymsla, flutningar og umbúðir sláturafurðanna séu í sem beztu lagi.

39. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu líta eftir því, hver í sínu umdæmi, að heilbrigðisskoðun á sláturafurðum sé ekki framkvæmd af öðrum en þeim, sem fengið hafa löggildingu ráðuneytisins til þess starfa. Þá skulu yfirkjötmatsmenn kynna sér ástand slátur- og frystihúsanna og bera fram kvartanir við þá, sem þeim stjórna og þá aðila, sem hús þessi löggilda og eftirlit þeirra annast, ef húsin að þeirra dómi fullnægja ekki þeim kröfum, sem gerðar eru til slíkra húsa.

40. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu, hver í sínu umdæmi, senda hlutaðeigandi lögreglustjóra tillögur sínar um, hverjir skulu skipaðir kjötmatsmenn í lögsagnarumdæm-

inu. Skal vanda val þeirra eftir því sem kostur er á. Sláturleyfishafa ber að vera yfirkjötmatsmanni til aðstoðar við val kjötmatsmanna, ef þörf gerist. Ekki má skipa sem kjötmatsmenn forstöðumenn eða eigendur fyrirtækja, sem slátrun annast eða verzla með sláturafurðir, verkstjóra eða þá, sem taka slátrun í ákvæðisvinnu, né aðra þá menn, sem riðnir eru við innkaup sláturfjárins eða sölu vörunnar á þann hátt, að ætla megi þá hlutdræga í matinu að dómi yfirkjötmatsmanns. Nú vanrækir kjötmatsmaður starf sitt, sýnir hlutdrægni við matið eða leysir það illa af hendi á einhvern hátt, að dómi yfirkjötmatsmanns er og yfirkjötmatsmanni þá heimilt að víkja honum frá um stundarsakir, en tilkynna skal hann kjötmatsformanni og hlutaðeigandi lögreglustjóra samstundis þessa ráðstöfun, sem þá víkur hinum brotlega kjötmatsmanni endanlega frá störfum og skipar annan kjötmatsmann í hans stað samkvæmt ábendingu yfirkjötmatsmanns.

41. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu ferðast um umdæmi sitt eftir þörfum, einkum í sláturtíð, og haga ferðum þannig, að eftirlitið komi að sem beztum notum. Þeir skulu hvarvetna líta eftir öllu því, er viðkemur slátrun, verkun og geymslu sláturafurðanna og leiðbeina um það, sem ábótavant er. Sérstaklega ber þeim að leiðbeina kjötmatsmönnum við matið og yfirleitt kosta kapps um, að þeir verði sem færastir í starfinu. Yfirkjötmatsmenn skulu skera úr ágreiningi, sem fyrir kann að koma við kjötmatið í daglegum störfum kjötmatsmanna í sláturhúsunum.

42. gr.

Nú verður yfirkjötsmaður þess vís, að einhverjir sláturleyfishafar eða aðrir brjóta á móti ákvæðum laga og reglugerða um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, og ber honum þá að skýra hlutaðeigandi lögreglustjóra frá því tafarlaust. Yfirkjötmatsmenn og kjötmatsmenn skulu vera sérstaklega vel á verði gagnvart afurðum af heimaslátruðum gripum, ef ætlað er að selja þær á opinberum markaði.

43. gr.

Yfirkjötmatsmaður skal, ef hann óskar að láta af störfum, tilkynna það landbúnaðarráðuneytinu með minnst 3 mánaða fyrirvara, nema gildar ástæður séu fyrir hendi, að hann geti ekki sinnt starfinu lengur. Sama gildir um uppsagnartíma kjötmatsformanns.

Nú hefur yfirkjötmatsmaður hætt störfum og enginn verið skipaður í hans stað. Er kjötmatsformanni þá, með samþykki landbúnaðarráðherra, heimilt að ráða til bráðabrigða einn eða fleiri menn á það svæði, þar sem yfirkjötmatsmann vantar til að annast aðkallandi yfirmatsstörf um stundarsakir, sérstaklega á tímabilinu 1. sept. til 1. nóv. Skal slíkum aðstoðarmönnum goldið sanngjarnt dagkaup þá daga, sem þeir ferðast og vinna yfirmatsstörf, ásamt ferðakostnaði og dagpeningum.

Hætti kjötmatsformaður störfum áður en skipaður hefur verið annar í hans stað, skal ráðherra setja einn af yfirkjötmatsmönnunum kjötmatsformann um stundarsakir, þar til skipun hefur farið fram. Kjötmatsformanni ber að vera ráðherra til aðstoðar við val yfirkjötmatsmanna sé þess óskað.

44. gr.

Yfirkjötmatsmenn og kjötmatsformaður skulu, áður en þeir taka til starfa, rita undir drengskaparheit um, að þeir vilji hlíta reglum þessum og rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla í starfi þeirra, með alúð og samvizkusemi.

45. gr.

Yfirkjötmatsmönnum ber að senda kjötmatsformanni greinargerð og skýrslu um störf sín ár hvert og tilgreina nöfn og heimilisfang kjötmatsmanna, hjá hvaða

sláturleyfishafa þeir starfi ásamt upplýsingum um aðalstarf. Kjötmatsformaður skal halda skrá yfir alla kjötmatsmenn á landinu og senda landbúnaðarráðuneytinu skýrslu um kjötmatið ár hvert.

46. gr.

Starfssvæði hvers yfirkjötmatsmanns skal vera sem hér segir:

1. Frá Skeiðarársandi vestur um land að Gilsfjarðarbotni.
2. Frá Gilsfjarðarbotni um Vestfirði til Hrútafjarðarbotns.
3. Frá Hrútafjarðarbotni um Norðurland að Jökulsá í Axarfirði.
4. Frá Jökulsá í Axarfirði austur um land að Skeiðarársandi.

Kjötmatsformaður getur lagt fyrir yfirkjötmatsmenn að þeir starfi utan sinna svæða, ef þörf krefur.

VIII. KAFLI

Um störf og skyldur kjötmatsmanna.

47. gr.

Lögreglustjóri, sýslumaður, skipar kjötmatsmenn einn eða fleiri á hverjum sláturstað. Fer um tölu þeirra og val eftir tillögum yfirkjötmatsmanns.

48. gr.

Sá sem öðlast kjötmatsréttindi, og starfar við kjötmat, skal hafa náð 21 árs aldri og vera ekki eldri en 70 ára og hafa unnið nokkuð við almenn sláturstörf og kjötverkun. Þeir sem lokið hafa sveinsprófi í kjötiðnaði eða hafa sótt námskeið í slátrun eða kjötmati, skulu að öðru jöfnu ganga fyrir starfinu, ef yfirkjötmatsmaður mælir með því. Kjötmatsmaður má ekki eiga í fyrirtæki því, er hann starfar hjá sem kjötmatsmaður, né vera forráðamaður þess félags, sem sláturleyfið hefur. Hann má ekki vera sölumaður afurðanna á einn eða annan hátt, né þiggja neina aukaþóknun hjá þeim, sem söluna annast og gæta fyllstu óhlutdrægni í starfi.

49. gr.

Kjötmatsmaður skal hafa góða þekkingu á aldri sláturgripa, bæði á fæti og föllum þeirra, og vita um verðgildi afurðanna á opinberum markaði. Hann geri sér ávallt fulla grein fyrir gæðum hverrar vöru, er hann metur, bæði að uppruna, meðferð og útliti. Þá skal kjötmatsmaður ganga á undan í öllum þrifnaði, m. a. í hentugum klæðaburði og hreinlegum hlífðarfötum.

50. gr.

Kjötmatsmaður skal annast mat, flokkun og merkingu á kjöti og slátri, undir umsjón yfirkjötmatsmanns, eftir þeim reglum, sem settar eru í þessum efnum, og ber hlutaðeigandi yfirkjötmatsmanni að sjá um, að sérhver kjötmatsmaður, er byrjar í starfi, fái í hendur gildandi reglugerðir, svo og allar breytingar, er kunna að verða gerðar á lögum eða reglugerðaákvæðum, er starf hans snertir.

51. gr.

Kjötmatsmaður skal sjá um, að slátrun fari ekki fram, fyrr en sláturfénaður hefur fengið hæfilega hvíld á sláturstað, hvort heldur er eftir rekstur, flutninga á landi, sjó eða lofti. Hann skal fylgjast með, að aflífun fari ekki fram á annan hátt en landslög heimila. Þá skal kjötmatsmaður sjá um, að fláning hefjist ekki fyrr en blæðingu er lokið. Hann skal og ganga ríkt eftir því, að fláningin sé það hreinleg, að önnur óhreinindi séu ekki á kjötinu eftir fláningu en blóð svo sem í kviðar- og brjóstholi og strjúpa, er skola má af með volgu vatni. Heitara vatn má

ekki nota en 40°C. Þá skal kjötmatsmaður ávallt víta ef himnur á yfirborði skrokksins eru skornar eða rifnar við fláningu.

52. gr.

Kjötmatsmaður skal, eftir því sem við verður komið, leiðbeina í öllum sláturstörfum, sérstaklega þeim, er lúta að þrifnaði og vöruvöndum. Hann skal fylgjast vel með kælingu, frystingu, söltun og annarri verkun kjöts og sláturs og reyna af fremsta megni að stuðla að því, að varan komist á réttum tíma í góðar umbúðir og geymslustaði. Jafnframt ber kjötmatsmanni að fylgjast með flutningatækjum, sem vörurnar eru fluttar með, hreinlæti og útbúnaði.

53. gr.

Kjötmatsmaður sýni ávallt prúðmennsku í starfi. Hann skal hafa sem bezta samvinnu við dýralækni eða hvern þann annan lækni eða aðstoðarmann, er vinnur við heilbrigðisskoðun, Þá skal kjötmatsmaður í samráði við sláturhússstjóra stuðla að því að öllu því, sem ábótavant er við sláturstörfin, sé kippt í lag svo fljótt sem auðið er.

54. gr.

Kjötmatsmaður gangi ríkt eftir því, að heilbrigðisskoðun og stimplun fari fram, áður en flokkun og merking hefst. Mat á kjöti eða öðrum sláturvörum er ólögmæt án undangenginnar læknisskoðunar, samanber 6., 7. og 8. gr. laga um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

55. gr.

Ef kjötmatsmaður telur sig óréttri beittan eða verða fyrir óréttmætum ásökunum, getur hann skotið slíkum ágreiningi til úrskurðar yfirkjötmatsmanns eða kjötmatsformanns.

56. gr.

Sýni kjötmatsmaður vanrækslu í starfi, hlutdrægni við mat eða leysi það illa af hendi á einhvern hátt að dómi yfirkjötmatsmanns, er yfirkjötmatsmanni heimilt í samráði við kjötmatsformann að víkja honum frá um stundarsakir, en tilkynna skal lögreglustjóra þessa ráðstöfun, sem þá víkur hinum brotlega kjötmatsmanni frá störfum og skipar annan kjötmatsmann í hans stað.

57. gr.

Þegar kjöt eða aðrar sláturafurðir eru fluttar úr landi eða til sölu á markaðsstaði innan lands, skal, ef óskað er, fylgja vottorð kjötmatsmanns um, að kjötið, og aðrar sláturafurðir, sé flokkað, metið og merkt og farið með það að öllu leyti eftir hinum fyrirskipuðu reglum. Í vottorðinu skal tilgreind tegund stykkjatala og þyngd í hverjum flokki fyrir sig. Sé um frysta eða saltaða vöru að ræða, skal tilgreina geymslutíma.

58. gr.

Kjötmatsmönnum er skylt að gæta þess vandlega, að merkimiðar, merkiplötur og umbúðir séu ekki notaðar á annan hátt en við á.

59. gr.

Kjötmatsmaður skal halda dagbók um hve mörgum skepnum er slátrað dag hvern, af hverri tegund búfjár, sauðfé, nautgripum, hrossum o. s. frv. og láta tölu þeirra í té hlutaðeigandi yfirkjötmatsmanni eða kjötmatsformanni, sé þess óskað.

60. gr.

Kjötmatsmenn skulu, áður en þeir taka til starfa, undirrita drengskaparheit um að rækja starf sitt af alúð og samvizkusemi og fara eftir þeim reglum, er settar eru um það. Lögreglustjóri stílar þeim heitið.

61. gr.

Kjötmatsmenn skulu starfa í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar og samkvæmt fyrirmælum yfirkjötmatsmanns. Þeim er skylt, eftir því sem við verður komið, vegna matsins, að vinna við verkun kjötsins og annarra sláturafurða.

Kaup kjötmatsmanna skal vera 50% hærra en venjulegt verkamannakaup á staðnum, og greiði hlutaðeigandi sláturleyfishafi kaupið. Ráðherra getur þó eftir óskum kjötmatsformanns ákveðið matsgjald á hverja slátraða skepnu, ef nauðsynlegt er talið.

62. gr.

Kjötmatsmaður skal taka hart á öllum óþrifnaði við sláturstörfin og vera vel á verði gagnvart afurðum, af vanheilum gripum sökum sjúkdóma eða meiðsla. Hann gangi ríkt eftir því, að allri vöru, sem kjötskoðunarlæknir dæmir frá neyzlu til manneldis, sé eytt á öruggan hátt. Óhreinindi á kjöti frá slátrun eða af öðrum ástæðum fellir það í gæðamati og enn fremur flániingsgallar, spilli þeir útliti skrokkana eða rýri þá að verðgildi. Vansköpun eða áberandi vaxtarlíti, beinbrot, gömul eða ný, vanþroski, megurð, offita, stórir marblettir, bólgur, graftarígerðir, sár o. s. frv., eða ef limir eða skrokkhlutar hafa verið afskornir, fellir vöruna í gæðamati, og mega slíkir skrokkar af sláturfénaði aldrei fara í fyrsta gæðaflokk sinnar tegundar. Tjón á sláturpeningi og afurðum vegna ágalla í aðbúnaði, meðferð eða verkun í sláturhúsi, skal sláturleyfishafi bera.

63. gr.

Nú lízt kjötmatsmanni eða yfirkjötmatsmanni svo illa á skrokk eða aðrar sláturvörur, sem stimplaðar hafa verið með heilbrigðisstimpli, að varan fullnægi ekki nauðsynlegum kröfum um gæðastig neins flokks, skal kjötmatsmaður þá merkja slíka skrokka eða vöru með orðinu Úrkast. Kjöt eða aðrar sláturvörur geta einnig orðið úrkast af völdum skemmda í flutningum og geymslu eða hvers konar óhappa, sem þessar vörur geta orðið fyrir.

64. gr.

Kjötmatsmaður skal, eftir því sem við verður komið, aðstoða dýralækni eða hvern annan kjötskoðunarlækni við heilbrigðisskoðun búfjárafurða í sláturhúsi og vera aðstoðar- og trúnaðarmaður hans um þau atriði, er yfirdýralæknir setur, sérstaklega um pökkun, flutninga og útskipun á vörum á erlendan markað.

65. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 30 frá 28. apríl 1966 um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

Um refsingu fyrir brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar fer samkvæmt ákvæðum 14. gr. ofannefndra laga, nr. 30/1966.

66. gr.

Með reglugerð þessari er felld úr gildi reglugerð um kjötmat og fleira, nr. 155/1949, ásamt síðari breytingum.

67. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 9. ágúst 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

um skipulag í Kirkjubæjarhreppi í Vestur-Skaftafellssýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964, skuli ná til Kirkjubæjarhrepps.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 8. ágúst 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

23. ágúst 1968. Nr. 229.

REGLUGERÐ

um þjóðgarðinn í Skaftafelli í Öræfum.

1. gr.

Ferðamönnum eru frjálsar gönguferðir um allan þjóðgarðinn nema um ræktuð svæði.

2. gr.

Bílum ferðamanna er leyfilegt að aka veginn upp að túnhliðum Skaftafellsbæjanna, en hvergi utan þess vegar, nema að þeim stað, skammt suður af aðaltjaldstæði við Bæjargil að vestan, sem merktur er sem bílastæði. En leggist Skeiðará frá Skaftafellsbrekkum svo að bílfært verði neðanundir þeim inn í Morsárdal, verður leyfilegt að aka inn aurana þar sem þeir eru ógrónir.

3. gr.

Aðaltjaldstæði í þjóðgarðinum verður fyrst um sinn upp með Bæjargili að vestan, skammt suður af Svartafossi. Möguleiki mun þó á að fá tjaldstæði fyrir nokkur tjöld annars staðar í þjóðgarðinum í samráði við gæzlumann. Tekið skal fram, að tjaldstæði verða ekki leyfð á gróðurlendi neðan við Skaftafellsbrekkur og ofan akvegar.

4. gr.

Í náttúruvernd Skaftafells felst, að bannað er að vinna nokkur spjöll á náttúrunni, svo sem brjóta greinar af trjám, grafa upp plöntur, trufla fuglalíf að óþörfu og hrófla við stuðlabergsmyndun og öðru slíku. Þess er að sjálfsögðu vænzt, að menn gangi snyrtilega um, skilji hvergi eftir neinn úrgang og sýni yfirleitt góða ferðamenningu.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 48/1956, um náttúruvernd, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 23. ágúst 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Bólstaðarhlíðarhreppi í Austur-Húnavatnssýslu.

Fasteignaskatt í Bólstaðarhlíðarhreppi, A.-Húnavatnssýslu skal innheimta með 300% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. ágúst 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 231. 24. júlí 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Kvikmyndasafnið, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 24. júlí 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Kvikmyndasafnið.

1. gr.
Kvikmyndasafnið er stofnað af Þorgeiri Þorgeirssyni, Vonarstræti 12, Reykjavík.

2. gr.
Kvikmyndasafnið er sjálfseignarstofnun, sem rekin verður undir eftirliti stjórnar kvikmyndaklúbbsins, en á ábyrgð framkvæmdastjóra þess.

3. gr.
Kvikmyndasafninu eru í upphafi lagðar til eignar eintak af hverri kvikmynd, sem stofnandi hefur gert, svo og frumeintak heimildarkvikmyndar hans um frumuppfærslu leikfélagsins Grímu á leikritinu Reiknivélin.

4. gr.
Tilgangur kvikmyndasafnsins er að eignast og varðveita eintök kvikmynda, sem hafa kvikmyndasögulegt gildi eða sérstakt gildi fyrir sögu Íslands. Jafnframt skal það stuðla að rannsóknum á kvikmyndasögu og veita fræðslu um hana með útgáfu rita, fræðsluerindum, kvikmyndasýningum og umræðufundum.

5. gr.
Kvikmyndasafninu er óheimil verzlun með þau eintök kvikmynda, sem það á og eignast, enda skal það starfa í samræmi við reglur alþjóðasambands slíkra stofnana (International Federation of Film Archives) og uppfylla skilyrði aðildar að alþjóðasamtökunum.

6. gr.

Fyrsti framkvæmdastjóri kvikmyndasafnsins er stofnandi þess, Þorgeir Þorgeirsson, og annast hann daglegan rekstur þess.

7. gr.

Stjórn safnsins skipa þrír menn. Skal einn þeirra tilnefndur af stofnanda safnsins og afkomendum eftir hans dag, en tveir tilnefndir af kvikmyndaklúbbnum.

Hlutverk stjórnar kvikmyndasafnsins er að hafa eftirlit með rekstri safnsins gæta þess, að hann sé í samræmi við reglur safnsins.

Stjórn safnsins yfirfer reikningsskil safnsins, sem gerð skulu af framkvæmdastjóra að loknu hverju almanaksári. Stjórnin sendi síðan reikninginn til endurskoðanda, sem fjármálaráðuneytið tilnefnir fyrir 1. marz ár hvert.

8. gr.

Tekjur safnsins verða hluti af árgjöldum félaga í kvikmyndaklúbbnum, svo og frjáls framlög styrktaraðila.

9. gr.

Leggi opinber aðili fram fé til styrktar safninu til jafns við tekjur þess sbr. 8. gr. skal sá aðili tilnefna einn mann í stjórn, en kvikmyndaklúbburinn einn í stað tveggja.

10. gr.

Kvikmyndasýningar safnsins skulu fara fram í Litlabíói og er engum öðrum heimill aðgangur að þessu en félögum kvikmyndaklúbbsins, sem náð hafa 16 ára aldri.

11. gr.

Komi að því að starfsemi kvikmyndasafnsins falli niður, skal stjórn safnsins og framkvæmdastjóri ákveða hvaða aðila fela skuli varðveizlu eigna þess að fengnu samþykki endurskoðanda þess, sem tilnefndur er af fjármálaráðuneytinu sbr. 7. gr.

12. gr.

Leita skal staðfestingar réttra stjórnvalda á skipulagsskrá þessari og þeim breytingum, sem á henni kunna að verða gerð einróma af stjórn kvikmyndasafnsins.

Reykjavík, 16. maí 1968.

Þorgeir Þorgeirsson.

23. ágúst 1968. Nr. 232.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 127/1958, um meðferð búfjár við rekstur og flutning með vögnum, skipum og flugvélum.

1. gr.

5. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Sýna skal sauðfé og öðrum skepnum fyllstu nærgætni við smölun og rekstur, forðast ber að hundbeita það eða þreyta um nauðsyn fram.

Þegar sauðfé, svín eða kálfar eru flutt með bifreiðum, skal ávallt vera gæzlumaður bifreiðastjóra til aðstoðar við flutningana. Skal gæzlumaður fylgjast vel með gripunum og gæta þess, að sem bezt fari um þá og þeir verði fyrir sem minnstu hnjaski.

Bifreiðar þær, sem ætlaðar eru til sauðfjárflutninga, skal útbúa sérstaklega til þeirra nota. Pallgrindur skulu þéttar og sléttar og eigi undir 90 cm á hæð. Flutningspall skal hólfa sundur með traustum grindum í stíur, er rúmi eigi yfir 12 kindur. Dyraumbúnaður skal vera traustur og öruggur. Þegar um langan flutning er að ræða (yfir 50 km), skal flutningspallur hólfaður sundur í miðju að endilöngu, svo að engin stía nái yfir þveran flutningspall. Flutningspall eða stíur skal strá hæfilega miklum sandi eða heyi til þess að draga úr hálku. Þegar sauðfé er flutt til slátrunar, skal leitazt við að nota grindur á bifreiðarpall til að draga úr hálku og óhreinindum. Grindur skulu þannig gerðar, að engin hætta sé á því, að fé festi fætur í þeim.

Þegar fáir gripir eru fluttir um skamman veg (undir 50 km) er þó heimilt að nota tengivagna til þeirra flutninga. Þeir skulu vera með láréttu gólfi og útbúnir á sama hátt og framan greinir.

Leitazt skal við að flytja fé á meðan dagsbirtu nýtur. Verði því ekki við komið, skal hafa ljós á bifreiðarpalli, svo að vel sjáist um allan pallinn, meðan á flutningi stendur.

Til þess að forðast hnjask, mar og meiðsli skal búa svo um, að unnt sé að reka búfé á flutningspall og af honum aftur.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 21/1957, um dýravernd, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 23. ágúst 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Knútur Hallsson.

Nr. 233. 29. ágúst 1968.

GJALDSKRÁ

fyrir heimilishjálp í Reykjavík.

1. gr.

Fyrir heimilishjálp, samkvæmt reglugerð nr. 22/1962, svo og reglum, sem félagsmálaráð Reykjavíkurborgar setur þar um, skal greiða á dag kr. 250.00.

2. gr.

Hjálparstúlka, sem vinnur við heimilishjálp, skal fá endurgjaldslaust fæði á vinnustað. Enn fremur strætisvagnagjöld að og frá vinnustað.

Gjaldskrá þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá nr. 66 16. apríl 1956.

Félagsmálaráðuneytið, 29. ágúst 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Jón S. Ólafsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 22. júlí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um Sigurð Einarsson Hlíðar, yfirdýralækni og konu hans Guðrúnu Louisu Hlíðar. Stofnfé er kr. 80 000.00.

2. gr.

Sjóðurinn er eign Dýralæknafélags Íslands (D. Í.).

3. gr.

Sjóðstjórn skipa eftirtaldir þrír dýralæknar:

1. Yfirdýralæknir, sem jafnframt er formaður sjóðstjórnar.
2. Einn dýralæknir úr stjórn D. Í.
3. Einn dýralæknir kosinn af aðalfundi D. Í.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

Hann skal ávaxta með því að kaupa fyrir hann bankavaxtabréf, bréf gefin út eða tryggð af ríkissjóði, eða á annan jafn öruggan hátt, að dómi sjóðstjórnar.

5. gr.

Reikninga sjóðsins skal endurskoða með sama hætti og reikninga Dýralæknafélags Íslands.

6. gr.

Af vöxtum sjóðsins skal jafnan leggja þriðjung við höfuðstólinn, en tveimur þriðju má úthluta á hverju ári.

Verði minni upphæð úthlutað eitthvert ár, leggst afgangurinn af vöxtunum við höfuðstól.

Þó skal sjóðstjórn heimilt að úthluta vaxtaupphæð annað hvort ár, og má þá greiða tvo þriðju hluta vaxta tveggja ára í einu. Frá því höfuðstóllinn nær kr. 250 000.00, má veita árlega alla vexti hans.

7. gr.

Höfuðstólinn skal, að öðru leyti, efla með frjálsum gjöfum eða áheitum.

8. gr.

Af úthlutunarfénu má veita íslenzkum dýralæknum styrk, til framhaldsnáms, til vísindastarfa á dýralæknasviðinu eða sem verðlaun fyrir ritgerðir um skyld mál, byggðar á sjálfstæðum rannsóknum.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram 4. apríl ár hvert, í fyrsta skipti 1975 (á níræðisafmæli Sigurðar E. Hlíðar).

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Síra Friðrikssjóðs Laugarnessóknar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 22. júlí 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Síra Friðrikssjóðs Laugarnessóknar.

1. gr.
Sjóðurinn er stofnaður með minningargjöf, er stjórn K. F. U. M. í Reykjavík gaf í tilefni af 75 ára afmæli síra Friðriks Friðrikssonar 1943.

2. gr.
Sjóðurinn heitir Síra Friðrikssjóður Laugarnessóknar.

3. gr.
Stofnfé sjóðsins er að upphæð kr. 5000.00. Skal ávaxta það í Sparisjóði Landsbanka Íslands, bankavaxtabréfum eða á annan tryggan hátt. Framlög eða gjafir, sem sjóðnum berast, skulu lagðar við höfuðstól hans.

4. gr.
Höfuðstól sjóðsins má ekki skerða. Vexti skal leggja við höfuðstól, þar til sjóðurinn er orðinn kr. 100 þúsund, þá er heimilt að nota ½ hluta vaxta þar til sjóðurinn er orðinn kr. 200 þúsund og úr því má nota ¾ hluta vaxta sjóðsins.

5. gr.
Tilgangur sjóðsins er að styðja að vexti og útbreiðslu kristilegs æskulýðsstarfs innan Laugarnessóknar og í anda síra Friðriks Friðrikssonar á evangelisk-lútherskum grundvelli.

6. gr.
Varzla sjóðsins er í höndum sóknarnefndar Laugarnessóknar.

7. gr.
Sóknarnefnd ber að varðveita verðbréf sjóðsins og önnur skilríki á tryggum og eldföstum stað.

8. gr.
Reikningar sjóðsins skulu birtir árlega í reikningum Laugarnessóknar.

9. gr.
Leita skal staðfestu forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

10. gr.
Skipulagsskráin óskast birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Reykjavík, 20. júní 1968.

Hjörtur E. Guðmundsson, form. **Ástráður Sigursteindórsson,** ritari. **Egill Th. Sandholt,** gjaldkeri.

Ásta Jónsdóttir. **Friðgeir Grímsson.**

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Erlings Pálssonar, yfirlögregluþjóns, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 22. júlí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Erlings Pálssonar, yfirlögregluþjóns.

1. gr.

Nafn sjóðsins er Minningarsjóður Erlings Pálssonar, yfirlögregluþjóns.
Stofnfé hans er kr. 15 200.00.
Heimili minningarsjóðsins er í Reykjavík.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita lögreglumönnum verðlaun fyrir frækileg björgunarafrek. Verðlaunin skulu vera silfurbikar og á hann letrað: Minningarsjóður Erlings Pálssonar, yfirlögregluþjóns, svo og nafn þess, er fær hann.

3. gr.

Eignir minningarsjóðsins eru stofnfé hans kr. 15 200.00, svo og þær gjafir, sem honum kunna að berast í framtíðinni.

4. gr.

Minningarsjóðurinn er eign Lögreglufélags Reykjavíkur. Í stjórn hans skulu eiga sæti þrír menn kjörnir á aðalfundi Lögreglufélagsins ár hvert, til eins árs í senn. Stjórn sjóðsins ákveður um verðlaunaveitingu fyrir unnið afrek.

5. gr.

Eignir minningarsjóðsins skulu vera í vörzlu skrifstofustjóra lögreglustjóraembættisins, sem ávaxtar þær á tryggilegan hátt í samráði við stjórn sjóðsins og annast reikningshald fyrir hann.

6. gr.

Heimilt er að breyta skipulagsskrá þessari, ef þörf krefur, vegna breyttra tíma og aðstæðna. Þarf samþykki allra sjóðstjórnarmanna og einnig stjórnar Lögreglufélags Reykjavíkur til slíkra breytinga.

Nafni sjóðsins og aðaltilgangi hans svo sem segir í gjafabréfi, dagsettu 16. desember 1966, má þó aldrei breyta.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 2. júlí 1968.

Bjarki Elíasson. **Bogi Jóh. Bjarnason.** **Kristmundur J. Sigurðsson.**

Staðfesting forsetans á skipulagskrá fyrir Minningarsjóð Mikkalínu Friðriksdóttur og manns hennar Kristjáns Oddssonar Dýrfjörðs, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 22. júlí 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Mikkalínu Friðriksdóttur og manns hennar Kristjáns Oddssonar Dýrfjörðs.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Mikkalínu og Kristjáns Oddssonar Dýrfjörðs.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Kristjáni Dýrfjörð rafvirkja, til minningar um foreldra hans Mikkalínu og Kristján Oddsson Dýrfjörð, með minningargjöf að fjárhæð kr. 10 000.00 — tíu þúsund krónur —.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita félagsmönnum í Félagi eftirlitsmanna með raforkuvirkjum, skammstafað F. E. R., styrki til framhaldsnáms varðandi eftirlitsstörf og erlendra kynningarferða til að kynnast eftirliti með raforkuvirkjum svo og annað það, er eflt getur menntun F. E. R. félaganna á starfssviði þeirra.

4. gr.

Sjóðurinn er sjálfseignarstofnun í vörzlu fjögurra manna sjóðsstjórnar. Hana skipi eftirlitsstjóri ríkisins með raforkuvirkjum, og sé hann formaður sjóðsstjórnar, tveir valdir á aðalfundi F. E. R. og fjórði maðurinn sé einn af sonum gefandans eða sá eða sú, er nánustu ættingjar velja.

5. gr.

Sjóðsstjórnin skal sjá um ávöxtun höfuðstóls sjóðsins í ríkissjóðstryggðum verðbréfum, eða í sparisjóðsbókum. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal sjóðsstjórn árlega birta ársreikninginn, endurskoðaðan af tveimur endurskoðendum tilnefndum af F. E. R. í skýrslum stjórnar F. E. R.

6. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða og aldrei má lána úr sjóðnum né veðsetja hann. Vextir skulu leggjast við höfuðstólinn þangað til sjóðurinn er orðinn kr. 75 000.00, þá ⅓ vaxta þangað til höfuðstóllinn er orðinn kr. 200 000.00. Eftir það skal leggjast við höfuðstólinn ⅒ vaxtanna. Þegar sjóðurinn hefur náð þessu marki, getur sjóðsstjórnin fært út starfssvið hans sé hún einhuga um það, en aldrei má víkja frá grundvallarreglunni í 3. gr.

Komi það fyrir eitthvert ár, að enginn eða ekki fullur styrkur sé veittur úr sjóðnum, ákveður sjóðsstjórn, hvort hið óráðstafaða fé skuli lagt við höfuðstól eða því bætt við úthlutun næsta árs eða næstu ára.

7. gr.

Styrkinn skal auglýsa bréflega til félaga í F. E. R. í janúar ár hvert. Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram fyrir marzlok ár hvert. Sjóðsstjórn sér um úthlutun styrkja.

8. gr.

Sjóðinn má efla með minningargjöfum og framlögum er einstaklingar, fyrirtæki og félög vilja leggja fram. Þá skal sjóðurinn fyrst um sinn njóta árlegs framlags frá F. E. R., er aðalfundur félagsins ákveður á hverjum tíma, og skal það fé lagt við höfuðstól sjóðsins. Einnig getur stjórn sjóðsins aflað honum tekna með öðrum hætti.

9. gr.

Verði F. E. R. lagt niður eða sameinað öðru félagi, skal Minningarsjóður Mikkalínu og Kristjáns Oddssonar Dýrfjörðs starfa áfram sem sérstök stofnun undir stjórn Sambands íslenzkra rafveitna.

Sjóðurinn beri eftir sem áður sama nafn, og starfi í höfuðdráttum samkvæmt skipulagsskrá þessari.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

28. júní 1968. Nr. 238.

AUGLÝSING

um umferð í Búðareyrarkauptúni í Reyðarfirði.

Eftir heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 1968 og að fengnum tillögum hreppsnefndar Reyðarfjarðarhrepps, hefur eftirfarandi verið ákveðið varðandi umferð í Búðareyrarkauptúni við Reyðarfjörð:

1. Biðskylda er ákveðin við eftirtaldar götur gagnvart Aðalbraut: Mánagata, Heiðavegur, Hafnargata, Búðavegur, Ásgerði, Aragata, Bakkavegur, Bakkagerðisvegur, uppkeyrsla af bryggju á Bakkagerðiseyri, Brekkugata og Öldugata.

2. Bannað er að leggja ökutæki báðum megin Aðalbrautar við íbúðarhúsið Garð á 50 metra kafla.
Bannað er að leggja ökutæki á 25 metra kafla báðum megin vegar við Verzlunina Framsókn.

3. Um stíg, sem sker Aðalbraut, og liggur á milli íbúðarhúsanna Framtíðar og Ekru, er allur akstur bannaður.
Umferðarmerki verða sett upp í samræmi við auglýsingu þessa.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Suður-Múlasýslu, 28. júní 1968.

Valtýr Guðmundsson.

REIKNINGUR

Fiskveiðasjóðs Íslands.

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1967.

Eignir:

1.	Útlán gegn 1. veðrétti í skipum	kr.	1 323 677 196.33
2.	Fasteignalán	—	83 779 981.00
3.	Fasteignalán PL 480	—	25 420 000.00
4.	Stofnlán A—F	—	367 433 501.35
5.	Skuldaskilalán	—	686 900.00
6.	Vaxtalán	—	3 247 000.00
7.	Innlend skipasmíði (lán og innstæður)	—	45 892 367.08
8.	Verðbréf	—	44 069 696.31
9.	Ýmsir skuldunautar	—	2 728 926.24
10.	Bankainnstæður	—	20 531 490.39
		Kr.	1 917 467 058.70

Skuldir:

1.	Skuldir í erlendri mynt	kr.	116 345 054.28
2.	Skuldir við innlenda banka	—	321 942 635.06
3.	Framkvæmdasjóður, PL 480	—	28 689 860.00
4.	Framlagsreikningar Seðlabanka, Landsbanka og Útvegsb.	—	150 125 000.00
5.	Innstæður vegna skipakaupa erlendis	—	489 386 552.00
6.	Viðskiptamenn	—	11 844 557.68
7.	Stofnsjóður	—	760 000 000.00
8.	Varasjóður	—	888 784.00
9.	Afskriftareikningur	—	35 000 000.00
10.	Yfirfært til næsta árs	—	3 244 615.68
		Kr.	1 917 467 058.70

Reykjavík, 26. febrúar 1968.

Elías Halldórsson. *Guðjón Halldórsson.*

Við undirritaðir höfum endurskoðað reikningsfærslu og bókhald sjóðsins á árinu, fylgiskjöl, lánsskjöl, verðbréf og bankareikninga og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 26. marz 1968.

Einar Bjarnason. *Sverrir Júlíusson.*

Með vísun til yfirlýsingar endurskoðenda úrskurðar stjórn Fiskveiðasjóðs Íslands ársreikninga sjóðsins 1967 rétta.

Reykjavík, 30. apríl 1968.

Davíð Ólafsson. **Jóhannes Elíasson** **Svanbjörn Frímannsson.**

Jón Axel Pétursson. **Jónas G. Rafnar.**

Með skírskotun til framanritaðra yfirlýsinga endurskoðenda og sjóðsstjórnar eru ársreikningar Fiskveiðasjóðs Íslands 1967 hér með staðfestir.

Reykjavík, 30. apríl 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 61 24. marz 1959, um umferðarmerki og notkun þeirra.

1. gr.

Framan við 36. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Tvö rauð ljós, samhliða í einum fleti, sem slokkna og kvikna á víxl, merkja, að ökumenn skulu nema staðar á vegi vegna þess að slökkvibifreið er að koma inn á veg eða flugvél stefnir þvert yfir veg í lágflugi.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 40 23. apríl 1968, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 21. ágúst 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

6. september 1968. Nr. 241.

AUGLÝSING

um innheimtu gjalds á útgjöld til ferðalaga erlendis.

Samkvæmt heimild í 5. gr. bráðabirgðalaga nr. 68 frá 3. september 1968 um innflutningsgjald o. fl. og í framhaldi af bréfi viðskiptaráðuneytisins til gjaldeyrisbankanna dags. 3. sept. 1968 setur ráðuneytið hér með svofelldar reglur um tilhögun og innheimtu gjalds á útgjöld til ferðalaga erlendis.

1. gr.

Frá og með 4. september 1968 skulu gjaldeyrisbankarnir og umboðsmenn þeirra innheimta fyrir hönd ríkissjóðs 20% gjald af andverði alls selds gjaldeyris til hvers konar ferðalaga í einka- og opinberum erindum svo og í viðskiptaerindum. Skal iðgjaldið innt af hendi um leið og sala gjaldeyrisins fer fram.

2. gr.

Gjaldeyrisdeild bankanna á vegum Landsbanka Íslands og Útvegsbanka Íslands hefur umsjón með innheimtu og skilum til ríkissjóðs á andvirði gjaldsins skv. 1. gr.

Viðskiptaráðuneytið, 6. september 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Björgvin Guðmundsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ara Jósefssonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 5. september 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Ara Jósefssonar, skálds.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Ara Jósefssonar skálds. Ari var fæddur á Blönduósi 28. ágúst 1939. Hann drukknaði 18. júní 1964.

2. gr.
Stofnendur eru ýmsir vinir Ara. Stofnfé er kr. 100 000.00. Sjóðinn má auka með gjöfum eða öðrum hætti. Sjóðinn skal ávaxta í opinberri lánastofnun eða verðbréfum tryggðum með 1. veðrétti í fasteignum eða með ríkisábyrgð, þar sem stjórn hans telur bezt henta.

3. gr.
Tilgangur sjóðsins er að veita verðlaun ungum skáldum eða öðrum listamönnum.

4. gr.
Stjórn sjóðsins skipa 5 menn. Einn tilnefndur af ættingjum og venzlamönnum Ara, annar af Rithöfundafélagi Íslands, þriðji af ritstjórum og blaðamönnum dagblaðsins „Þjóðviljinn", fjórði af Samtökum hernámsandstæðinga og fimmti af Mími, félags stúdenta í íslenzkum fræðum við Háskóla Íslands. Hætti eitthvert ofangreindra félaga starfsemi sinni, er stjórn sjóðsins heimilt að leita til annarra aðila um tilnefningu.

5. gr.
Eigi má skerða höfuðstól sjóðsins meir en svo, að kr. 10 þúsund minnst standi ávallt inni á sjóðnum. Úthlutun skal fara fram á afmælisdegi Ara, 28. ágúst. Fyrsta úthlutun 28. ágúst 1968, hefur þegar farið fram.

6. gr.
Reikningar sjóðsins skulu endurskoðast af löggiltum endurskoðanda.

7. gr.
Skipulagsskrá þessari verður ekki breytt nema með einróma samþykkt sjóðsstjórnar.

8. gr.
Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari, og er þar með úr gildi fallin eldri skipulagsskrá sjóðsins frá 2. apríl 1966.

REGLUGERÐ

um Síldarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar síldar.

1. gr.

Síldarútvegsnefnd skipuleggur og hefur eftirlit með verkun saltaðrar síldar, þ. m. t. sykursíld, kryddsíld og önnur sérverkuð síld. Síldarútvegsnefnd hefur með höndum sölu síldarinnar til útlanda eftir því sem sjávarútvegsmálaráðherra ákveður að fengnum tillögum Síldarútvegsnefndar.

Hafi Síldarútvegsnefnd eigi einkaútflutning allrar saltaðrar síldar, skal hún þó ákveða lágmarkssöluverð fyrir hvern markað á hverri tegund verkunar og gæta þess, að ekki sé boðin eða seld síld undir hinu ákveðna lágmarksverði.

Síldarútvegsnefnd skal hafa skrifstofur á Siglufirði, í Reykjavík og á Austurlandi. Heimili, varnarþing og aðalskrifstofa er á Siglufirði. Nefndin skal þó haga störfum og verkaskiptingu milli skrifstofa sinna og starfsfólks eftir því sem hún telur hagsmunum saltsíldarsölunnar og saltsíldarframleiðslunnar bezt þjónað hverju sinni.

Síldarútvegsnefnd ræður framkvæmdastjóra og annað starfsfólk eftir því, sem nauðsyn krefur. Framkvæmdastjórar hafa prókúruumboð fyrir Síldarútvegsnefnd og skuldbinda hana eftir reglum um prókúru, að svo miklu leyti, sem öðru vísi er ekki ákveðið.

Ráðherra ákveður laun nefndarmanna og greiðast þau af tekjum nefndarinnar.

2. gr.

Tekjur Síldarútvegsnefndar skulu vera 2% af fob-verði útfluttrar síldar og allt að 5% af söluverði rekstrarvara til síldarsöltunar, sem nefndin hefur til sölumeðferðar. Tekjuafgangur hvers árs leggst við höfuðstól. Sjóði þessum má eingöngu verja í þágu síldarútvegsins samkvæmt ákvörðun nefndarinnar og með samþykki ráðherra.

3. gr.

Síldarútvegsnefnd veitir leyfi til söltunar á síld fyrir innlendan og erlendan markað. Síldarútvegsnefnd getur sett þau skilyrði, sem hún telur nauðsynleg til að tryggja sem bezt rétt hlutföll söltunar á hina einstöku markaði, góða verkun og geymslu síldarinnar.

Nú hefur söltunarleyfi verið úthlutað, en leyfishafi uppfyllir eigi sett skilyrði eða hlítir eigi þeim fyrirmælum Síldarútvegsnefndar, sem sett hafa verið um verkun, söltun, geymslu, pökkun o. s. frv. og getur þá nefndin fyrirvaralaust svipt leyfishafa leyfinu.

Heimilt er Síldarútvegsnefnd að setja umráðamönnum skipa þeirra, er veiða síld til söltunar, reglur um meðferð síldarinnar í skipunum og við löndun síldarinnar. Sé settum reglum eigi hlýtt, getur nefndin svipt viðkomandi rétti til þess að leggja upp síld til söltunar um lengri eða skemmri tíma.

Síldarútvegsnefnd hefur forgöngu um markaðsleit fyrir saltaða síld og annast um, að gerðar séu tilraunir með útflutning á saltaðri síld, sem verkuð er með öðrum aðferðum en nú eru tíðkaðar, og annað það, sem orðið getur þeim til hagsbóta, sem vinna að framleiðslu saltaðrar síldar.

4. gr.

Enginn má bjóða til sölu, selja eða flytja til útlanda saltaða síld, sem íslenzk skip veiða, eða verkuð er hér á landi eða lögð á land verkuð nema löggilding Síldarútvegsnefndar komi til.

Eigi má afgreiða farmskírteini fyrir síldarsendingum til útlanda, nema ákvæðum 4. og 5. gr. laga nr. 62/1962 sé fullnægt.

Söltuð síld í neytendaumbúðum, þ. m. t. niðurlögð síld framleidd úr saltaðri eða sérverkaðri saltsíld, er undanskilin ákvæðum laganna um Síldarútvegsnefnd. Með neytendaumbúðum er átt við hvers konar umbúðir um síld, sem venja er að selja beint til neytenda í smásöluverzlunum markaðslandanna eða hliðstæðar umbúðir. Með niðurlagðri síld er átt við, að síldin sé eitthvað frekar unnin en venjuleg saltsíld og sérverkuð síld og umlögð úr tunnum eða öðrum saltsíldarumbúðum í neytendaumbúðir, eða hliðstæðar umbúðir. Undanskilin ákvæðum laganna er flökuð síld í hvers konar umbúðum með allt að 15 kg. nettóinnihaldi af síld.

Síldarútvegsnefnd er heimilt að veita undanþágu fyrir venjulegri saltsíld og sérverkaðri síld svo og flökum í stærri umbúðum, ef hún telur að slíkt hafi ekki óhagstæð áhrif á sölu og afgreiðslumöguleika fyrir saltsíldarframleiðsluna almennt til viðkomandi markaðslanda.

Enn fremur er Síldarútvegsnefnd heimilt að veita undanþágu fyrir smásendingum af síld, þegar sérstaklega stendur á.

Öll niðursoðin síld er undanskilin ákvæðum laganna um Síldarútvegsnefnd.

5. gr.

Ráðherra er heimilt, að fengnum tillögum Síldarútvegsnefndar, að veita heildarsamtökum síldarsaltenda eða Síldarútvegsnefnd einkarétt til útflutnings á saltaðri síld eða einkarétt til útflutnings á saltaðri síld, sem verkuð er með tilteknum verkunaraðferðum eða seld til ákveðinna landa. Sé Síldarútvegsnefnd veittur einkaréttur til útflutnings, tekur nefndin ákvarðanir um sölu síldarinnar. Lögmæt ákvörðun verður ekki tekin um síldarsölu nema með samþykki a. m. k. fjögurra nefndarmanna.

6. gr.

Sé Síldarútvegsnefnd eða heildarsamtökum síldarsaltenda veittur einkaréttur samkvæmt 5. gr., skal hver síldarsaltandi bera ábyrgð á gæðum sinnar síldar, en allir saltendur fá jafnt verð fyrir síld, sömu gæða, pökkunar og tegundar, enda sé síldin flutt út með leyfi nefndarinnar og fengizt hafi fyrir hana eigi lægra verð en fyrirframselda síld af sambærilegum gæðum.

Greiða skal af óskiptu síldarandvirði, áður en jafnaðarverð er fundið, hæfilegt gjald að dómi Síldarúsvegsnefndar fyrir geymslu, pökkun og annan kostnað í sambandi við sérstaka verkun og meðferð síldarinnar.

Sé Síldarútvegsnefnd veittur einkaréttur, selur hún síldina í eigin nafni. Hver tunna skal við útflutning greinilega merkt, svo að séð verði hver hefur verkað síldina og afhent hana til útflutnings.

Hver síldareigandi ber fulla ábyrgð gagnvart Síldarútvegsnefnd á síld þeirri, er hann afhendir til sölu. Verði Síldarútvegsnefnd skaðabótaskyld vegna galla, sem framleiðanda eða síldareiganda er að kenna, á hún endurgjaldsrétt hjá framleiðanda eða síldareiganda.

Nú verður verðfall eða skylt verður að greiða kaupanda skaðabætur, sem eigi verða raktar til einstakra framleiðenda eða síldareigenda, og er þá heimilt að jafna þeim greiðslum niður á heildarútflutning þess árs.

Síldarútvegsnefnd skal, þar sem því verður við komið, semja svo við kaupendur síldarinnar, að þeir viðurkenni gæði hennar áður en útskipun fer fram, og sé síldin að því leyti þá jafnfamt úr ábyrgð nefndarinnar.

Síldarútvegsnefnd skal gera sitt ýtrasta til að selja síldina ákveðnu verði, og má hún ekki senda síld í umboðssölu, nema brýn nauðsyn beri til.

Skylt er síldareigendum (söltunarstöðvum) að afhenda síld til útflutnings,

þegar Síldarútvegsnefnd telur það nauðsynlegt að ganga frá henni til útflutnings á þann hátt, sem nefndin segir til um. Auk hinnar venjulegu skoðunar og yfirtöku fyrir útflutning hefur Síldarútvegsnefnd rétt til að láta skoða síldina hvenær sem er áður en hún er flutt út. Reynist síldin gölluð eða ekki framleidd í samræmi við verkunarfyrirmæli nefndarinnar eða gæðaákvæði viðkomandi samninga, sem Síldarútvegsnefnd hefur tilkynnt saltendum, getur Síldarútvegsnefnd neitað að taka hana til sölumeðferðar eða útflutnings.

Síldarútvegsnefnd skal, eftir því sem við verður komið, haga útskipun þannig, að sem mestur jöfnuður verði á útflutningi frá söltunarstöðvunum í hlutfalli við magn verkaðrar síldar til útflutnings.

7. gr.

Síldarútvegsnefnd löggildir útflytjendur saltaðrar síldar með þeim skilmáum, sem nefndin telur nauðsynlega um löggildingartíma, framboð og lágmarksverð, um skiptingu markaðsstaða, útflutinngstíma og annað það, sem tryggir sem öruggasta sölu saltsíldarframleiðslu landsmanna. Nefndin gerir þær ráðstafanir, sem hún telur við þurfa til að tryggja, að löggildingarskilmálum sé fullnægt.

Til þess að geta fengið löggildingu sem útflytjandi samkvæmt þesari grein, skal hlutaðeigandi fullnægja ákvæðum laga nr. 41 2. maí 1968 um verzlunaratvinnu.

8. gr.

Útflytjendur og síldarsaltendur eru skyldir að gefa nefndinni allar upplýsingar, sem hún óskar, um hvað eina, em snertir söltun, sölu og útflutning síldar, og hefur nefndin frjálsan aðgang að verzlunarbókum og skjölum þeirra hér að lútandi. Nefndin og starfsmenn hennar eru bundin þagnarheiti um viðskiptamál útflytjanda, er þau verða áskynja um á þennan hátt.

Skýrslur um síldarsöltun skulu sendar nefndinni daglega.

9. gr.

Síldarútvegsnefnd er heimilt að takmarka síldarsöltun, ákveða hvenær söltun megi hefjast og hvenær henni skuli lokið eða banna söltun um skemmri eða lengri tíma, ef nefndin telur slíkar ráðstafanir nauðsynlegar til að tryggja gæði saltsíldarinnar eða sölu hennar.

10. gr.

Reikningsár Síldarútvegsnefndar skal vera frá 1. maí til 30. apríl. Síldarútvegsnefnd skal gera reikningsskil fyrir starfsárið svo fljótt sem auðið er. Ber Síldarútvegsnefnd að senda sjávarútvegsmálaráðuneytinu afrit af endurskoðuðum rekstrar- og efnahagsreikningi nefndarinnar, svo og skýrslu framkvæmdastjóra um störf og rekstur á reikningsárinu, ásamt skrá um eignir og skuldir í lok reikningsársins.

Endurskoðendur skulu vera tveir. Skipar sjávarútvegsmálaráðherra annan án tilnefningar en hinn samkvæmt tilnefningu félaga síldarsaltenda. Ráðherra ákveður þóknun þeirra.

Að lokinni endurskoðun skulu ársreikningar nefndarinnar, svo og skýrsla framkvæmdastjóra, sendir í afriti til allra þeirra síldareigenda, er afhent hafa Síldarútvegsnefnd síld til sölumeðferðar á viðkomandi reikningsári. Sömu gögn skal senda Alþingi, Alþýðusambandi Íslands, Landssambandi ísl. útvegsmanna, Félagi síldarsaltenda á Norður- og Austurlandi og Félagi síldarsaltenda á Suður- og Vesturlandi.

Nú er sölu og útflutningi síldar lokið að fullu fyrir lok reikningsárs, skal þá Síldarútvegsnefnd gera reikningsskil síldarreiknings svo fljótt sem verða má og greiða síldareigendum að fullu eftirstöðvar síldarandvirðis. Skylt er endurskoð-

endum, ef þess er óskað, að endurskoða þennan þátt reikningsskila, þó að fullnaðar reikningsskil hafi ekki fram farið.

11. gr.

Nú telur Síldarútvegsnefnd þess þörf að boða til fundar með síldarsaltendum og/eða síldarútvegsmönnum varðandi mikilvæg atriði um sölu og/eða framleiðslu síldar, getur nefndin þá boðað til slíks fundar með hæfilegum fyrirvara.

Ef Félag síldarsaltenda á Norður- og Austurlandi og/eða Félag síldarsaltenda á Suður- og Vesturlandi óska eftir að boðað verði til fundar um mikilsvarðandi mál síldarútvegs eða síldarsölu, er Síldarútvegsnefnd skylt að boða til slíks fundar, svo fljótt sem við verður komið.

12. gr.

Um brot á reglugerð þessari fer svo sem segir í 11. gr. laga nr. 62/1962.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 62 21. apríl 1962 um Síldarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar síldar til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 132 23. júní 1952 um sölu og útflutning saltsíldar, þar með talin kryddsíld, sykursíld og önnur sérverkuð síld.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 4. september 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Jón L. Arnalds.

Nr. 244. 12. september 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Fáskrúðsfjarðarhreppi í Suður-Múlasýslu.

Fasteignaskatt í Fáskrúðsfjarðarhreppi, Suður-Múlasýslu skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 12. september 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 245. 22. ágúst 1968.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt tillögu borgarráðs Reykjavíkur hefur verið ákveðið að fella niður stöðvunarskyldu á Laugalæk gagnvart umferð um Sundlaugaveg og á eystri akrein Miklubrautar gagnvart Suðurlandsbraut.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 22. ágúst 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 1 13. janúar 1961, um ferskfiskeftirlit.

1. gr.

23. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Allur fiskur veiddur í botnvörpu, dragnót, þorsk- ýsu- og ufsanót skal ætíð slægður og þveginn um borð í veiðiskipi svo fljótt er við verður komið, eftir að honum hefur blætt út. Sama gildir um fisk aflaðan með öðrum veiðarfærum, ef veiðiskip leggja ekki afla sinn á land daglega. Á tímabilinu 20. maí — 15. september ár hvert, skal slægja allan fisk um borð án tillits til þess með hvaða veiðarfærum hans er aflað.

Þess skal vel gætt við þvott, að ekki sé skilið eftir í kviðarholi fisksins leifar af lifur, innyflum, æti eða blóði. Fisk skal slægja þannig, að ekki sé skorið fram úr lifodda.

Karfi er undanskilinn framangreindum ákvæðum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 55 2. maí 1968 um eftirlit og mat á fiski og fiskafurðum, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 16. september 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Jón L. Arnalds.

11. september 1968. Nr. 247.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga, nr. 159 20. sept. 1962.

Ákvæði til bráðabirgða:

Varðandi kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga, er taka gildi 1. janúar 1969, eru um málsmeðferð gerðar þessar breytingar á reglugerð nr. 159/1962.

1. Frestur sáttasemjara ríkisins skv. 2. mgr. 11. gr. til að taka kjaradeilu til meðferðar framlengist til 1. nóvember 1968.
2. Frestur aðila skv. 1. mgr. 13. gr. til að senda Kjaradómi greinargerðir framlengist til 1. des. 1968.
3. Frestur Kjaradóms skv. 14. gr. til að leggja dóm á ágreiningsefni framlengist til 16. des. 1968.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 55/1962, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 11. september 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um umferð í Neskaupstað.

Eftir tillögum bæjarstjórnar Neskaupstaðar hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968:

1. **Aðalbrautarréttur:**
   a. Mýrargata.
   b. Sverristún.
   c. Miðstræti.
   d. Yzti hluti Melagötu.
   e. Aðalbrautarmerki í Vindheimi hefur verið flutt vestar á mörk Lögsagnarumdæmanna.

   Aðalbrautir njóta þeirra forréttinda, að umferð bifreiða og annarra ökutækja frá vegum, sem að þeim liggja, skal skilyrðislaust víkja fyrir umferð aðalbrautar eða staðnæmast, áður en beygt er inn á aðalbraut, ef þess gerist þörf.

2. **Akreinaskipting:**
   Hafnarbraut í Víkinni er skipt í tvær akreinar, sú nyrðri akist í vestur, sú syðri í austur.

3. **Bann við akstri:**
   a. Akstur er bannaður á veginum norðan við síldarverksmiðju Síldarvinnslunnar hf., öðrum en þeim, sem þangað eiga erindi.
   b. Bannaður er akstur af hafnaruppfyllingunni, að vestan, upp á Egilsbraut milli Nýja Kastala og íshússins.

4. **Bann við stöðum ökutækja:**
   Bannað er að leggja ökutækjum við húsin nr. 5 og 7, nr. 6 og 8, 13 og 15 við Egilsbraut.

5. **Gangbrautir:**
   Gangbraut er þvert yfir Hafnarbraut frá austanverðu húsinu nr. 1 við þá götu yfir á stéttina milli húsanna nr. 2 og 2 A.

Bæjarfógetinn í Neskaupstað, 30. ágúst 1968.

Sigurður Egilsson.

REGLUGERÐ

um eftirlitsgjald lyfjabúða fyrir árið 1968.

1. gr.

Gjald það, sem lyfsölum ber að greiða fyrir árið 1968, vegna eftirlits með lyfjabúðum samkvæmt 47. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 skal vera sem hér segir:

I. flokkur	kr.	15.000.00
II. flokkur	—	12 000.00
III. flokkur	—	9 000.00
IV. flokkur	—	6 000.00
V. flokkur	—	3 000.00

2. gr.

Lyfjabúðum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjaldsins sem hér segir:

I. flokkur: Reykjavíkur apótek.

II flokkur: Ingólfs apótek,
Laugavegs apótek,
Lyfjabúðin Iðunn.

III. flokkur: Akureyrar apótek,
Apótek Austurbæjar,
Apótek Keflavíkur,
Hafnarfjarðar apótek,
Holts apótek,
Kópavogs apótek,
Stjörnu apótek,
Vesturbæjar apótek.

IV. flokkur: Akranes apótek,
Apótek Austurlands, Seyðisfirði,
Apótek Vestmannaeyja,
Garðs apótek,
Ísafjarðar apótek,
Laugarnes apótek,
Sauðárkróks apótek,
Selfoss apótek.

V. flokkur: Apótek Neskaupstaðar,
Borgarnes apótek,
Dalvíkur apótek,
Húsavíkur apótek,
Siglufjarðar apótek,
Stykkishólms apótek.

3. gr.

Eftirlitsgjaldið skal greiða til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins fyrir 1. desember 1968.

Gjaldið er lögtakskræft.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 47. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 25. september 1968.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

Nr. 250. 11. september 1968.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Hér með tilkynnist, að umferðarljós hafa verið sett á Hafnarfjarðarveg skammt fyrir norðan og sunnan nýju slökkvistöðina. Þau verða eingöngu notuð, þegar slökkvibifreiðir eru á leið frá stöðinni til þess að gegna kvaðningu.

Gerð umferðarljósanna er þannig, að tvö rauð ljós eru samhliða á einum fleti. Ef þau kvikna og slökkna á víxl, ber ökumönnum, sem eru á leið um veginn, að nema staðar við ljósin.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 11. september 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

Stjórnartíðindi B, nr. 227—250. Útgáfudagur 30. september 1968.

STJÓRNARTÍÐINDI B 8 — 1968

23. september 1968. 395 Nr. 251.

REGLUGERÐ

um landspróf miðskóla.

1. gr.

Á miðskólaprófi í bóknámsdeild skal haldið landspróf í eftirtöldum greinum: íslenzku, dönsku eða öðru Norðurlandamáli, ensku, sögu, landafræði, náttúrufræði, eðlisfræði og stærðfræði. Menntamálaráðuneytið getur fækkað eða fjölgað landsprófsgreinum, ef fræðslumálastjóri og landsprófsnefnd mæla með því. Landspróf skal vera skriflegt að mestu leyti og haldið samtímis um land allt.

2. gr.

Rétt til þess að halda landspróf miðskóla hafa miðskólar, gagnfræðaskólar og aðrir sambærilegir skólar, sem fá til þess leyfi ráðuneytisins.

3. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar 10 manna prófnefnd til allt að þriggja ára í senn. Skal prófnefndin heita landsprófsnefnd. Einn nefndarmanna hefur með höndum formannsstörf og framkvæmdastjórn fyrir nefndina. Aðrir nefndarmenn skulu vera sérfróðir um námsgreinar landsprófs miðskóla, tveir um íslenzku, en einn um hverja prófgrein aðra en íslenzku. Nefndarmenn skulu vera vel kunnugir kennslu í gagnfræðaskólum og námsefni því, sem krafizt er til prófsins.

Jafnframt fyrrgreindum aðalmönnum í landsprófsnefnd skipar menntamálaráðuneytið 9 varamenn í nefndina, einn fyrir hvern námsgreinarsérfræðing. Ráðuneytið getur og skipað ritara í landsprófsnefnd til aðstoðar við framkvæmdastjórn, ef nefndin mælir með því, og skal hann þá vera varamaður formanns.

Hverfi maður úr landsprófsnefnd, áður en starfstímabil hans er liðið, skal skipa annan í hans stað það sem eftir er tímabilsins.

Þóknun til aðalmanna, varamanna og ritara landsprófsnefndar, prentun og fjölritun verkefna, svo og annar kostnaður við störf landsprófsnefndar greiðist úr ríkissjóði eftir reikningi, sem menntamálaráðuneytið samþykkir.

4. gr.

Landsprófsnefnd gegnir prófdómarastörfum í Reykjavík og næsta nágrenni. Taka varamenn þátt í þessum prófdómarastörfum, eftir því sem nefndin sjálf ákveður. Annars staðar skipar ráðuneytið sérstaka prófdómara að fengnum tillögum fræðslumálastjóra og landsprófsnefndar. Um laun stjórnskipaðra prófdómara og annan prófkostnað fer eftir gildandi lögum og reglum.

5. gr.

Landsprófsnefnd annast um prentun og fjölritun prófverkefna á þann hátt, sem hún telur öruggastan, en Fræðslumálaskrifstofan sendir þau til skóla í samráði við formann landsprófsnefndar. Skal öllu þann veg háttað, að tryggt sé, að verkefni vitnist eigi fyrr en á prófdegi.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Landsprófsnefnd setur nákvæmar reglur um framkvæmd landsprófs miðskóla, úrvinnslu prófverkefna og einkunnagjöf.

7. gr.

Í erlendum tungumálum skal haldið munnlegt próf í framburði og fleiri atriðum, er varða munnlega málnotkun. Prófdómari og kennari dæma um munnlegt próf, og tekið skal tillit til einkunnar þess eftir því, sem landsprófsnefnd mælir fyrir um.

8. gr.

Landspróf miðskóla skal halda í lok hvers skólaárs, samtímis í hverri námsgrein, samkvæmt nánari fyrirmælum landsprófsnefndar.

9. gr.

Eigi síðar en tveimur dögum eftir síðasta próf skulu skólar tilkynna formanni landsprófsnefndar um þá nemendur, sem hafa ekki lokið öllum prófum sakir veikinda eða annarra lögmætra forfalla. Landsprófsnefnd heldur sjúkrapróf fyrir þessa nemendur, og fara þau fram svo fljótt sem auðið er að loknu aðalprófi. Skulu sjúkrapróf haldin í þeim skólum, sem landsprófsnefnd ákveður.

Sjúkraprófsnemendum er skylt að leggja fram læknisvottorð um orsök forfalla í prófi.

10. gr.

Prófdómari og kennari fara yfir úrlausnir nemenda og dæma þær. Þeir skulu koma sér saman um einkunn, en reynist það ókleift, skal leita úrskurðar landsprófsnefndar.

Úrlausnir á sjúkraprófi skulu prófdómari og kennari einnig meta, á sama hátt og á aðalprófi. Ef ekki reynist unnt að ná til kennara um mat sjúkraprófsúrlausna, dæmir landsprófsnefnd ein. Sömuleiðis getur nefndin tekið að sér eindæmi sjúkraprófsúrlausna, ef kennari eða skóli óska þess að koma þar hvergi nærri.

11. gr.

Allar einkunnir á landsprófi miðskóla skal færa inn í prófbók skóla. Prófskýrslu skal senda til formanns landsprófsnefndar.

Landsprófsnefnd skal halda nákvæma prófbók.

12. gr.

Að lokinni úrvinnslu prófa skal þegar senda landsprófsnefnd úrlausnir þeirra nemenda, sem hún hefur eigi sjálf dæmt um, samkvæmt nánari fyrirmælum nefndarinnar. Landsprófsnefnd endurmetur tiltekið úrtak þessara úrlausna, og ákveður nefndin úrtaksreglur. Skal miða úrtak m. a. við það, að úrlausnir þeirra nemenda, sem hlotið hafa aðaleinkunn nærri því marki, er veitir rétt til framhaldsnáms í menntaskóla og kennaraskóla, verði vandlega kannaðar. Verði endurmat landsprófsnefndar til muna frábrugðið dómi einhvers skóla, gerir hún skólanum viðvart um það. Eigi breytir endurmat landsprófsnefndar einkunnum nemenda, en tekið skal tillit til þess samkvæmt því, er um getur í 14. gr.

13. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 0 til 10.

Einkunnina 0 skal aðeins gefa fyrir afleita frammistöðu, og fellir sú einkunn nemanda á prófinu. Einnig fellur nemandi á prófinu, ef hann fær 1 í tveimur greinum, ellegar 2 eða lægra í þremur greinum.

Ein einkunn skal gefin í hverri námsgrein, nema í íslenzku tvær. Reikna skal meðaleinkunn hvers nemanda með einum aukastaf.

14. gr.

Til að standast landspróf miðskóla þarf nemandi að hafa hlotið a. m. k. 5 í meðaleinkunn. Til inngöngu í menntaskóla eða kennaraskóla þarf nemandi, auk annarra skilyrða hlutaðeigandi skóla, að hafa fengið a. m. k. 6 í meðaleinkunn á prófinu.

Ef dómur einhvers skóla hefur verið til muna frábrugðinn dómi landsprófsnefndar, getur nefndin til samræmingar úrskurðað, að innganga nemenda frá þeim skóla í menntaskóla eða kennaraskóla skuli miðast við aðra lágmarkseinkunn en að ofan greinir.

15. gr.

Landsprófsnefnd getur heimilað nemendum, sem ná ekki 6 í meðaleinkunn á prófinu, en eru nærri því marki, að endurtaka að hausti próf í einstökum námsgreinum. Semur nefndin reglur um slíka endurtekningu prófa hverju sinni.

Halda skal haustnámskeið fyrir nemendur, sem fá heimild til að endurtaka próf. Menntamálaráðuneytið ákveður nánar um framkvæmd námskeiðsins, að fengnum tillögum landsprófsnefndar.

Kostnaður við haustpróf greiðist á sama hátt og getið er um í 3. gr.

16. gr.

Nemanda skal heimilt að þreyta landspróf miðskóla tvisvar, en ekki oftar, nema til komi skrifleg undanþága menntamálaráðuneytisins.

17. gr.

Fyrir upphaf hvers skólaárs skal landsprófsnefnd senda skólum drög að námsskrá. Skal þar gerð grein fyrir námsefni og helztu atriðum, er leggja ber áherzlu á í kennslunni, en auk þess skal lýst í stórum dráttum kröfum næsta prófs og gerð þess.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48/1946 um gagnfræðanám, og öðlast hún þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um miðskólapróf í bóknámsdeild frá 14. apríl 1947.

Reglugerð þessa skal endurskoða fyrir 1. ágúst 1970 í ljósi fenginnar reynslu.

Í menntamálaráðuneytinu, 23. september 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um laun stundakennara.

1. gr.

Laun stundakennara miðast við þá launaflokka, sem kennararnir myndu taka laun samkvæmt, ef þeir væru fastir kennarar, og skulu vera 83% af launum þeirra miðað við fullan kennslustundafjölda og 5 ára starfstíma.

2. gr.

Grunntala hjá kennurum gagnfræðaskóla, húsmæðraskóla og iðnskóla skal vera 83% af ellefuföldum mánaðarlaunum viðeigandi launaflokka, en hjá öðrum kennurum skal grunntalan vera 83% af tólffföldum mánaðarlaunum viðeigandi launaflokka. Mánaðarlaun samkvæmt launaflokkum skulu vera þau, sem við eiga eftir 5 ára starfstíma.

3. gr.

Deilitala er árlegur kennslustundafjöldi fastra kennara í hlutaðeigandi skóla við samskonar kennslu.

Vikulegan kennslustundafjölda skal telja:

36 í barnaskólum og Heyrnleysingjaskóla.

30 í gagnfræðaskólum, húsmæðraskólum og iðnskólum.

27 í Hjúkrunarskóla, Myndlista- og handíðaskóla, Kennaraskóla, menntaskólum, sérgreinaskólum fyrir kennaraefni, tækniskóla, Stýrimannaskóla, Vélskóla, Matsveina- og veitingaþjónaskóla, búnaðarskólum og Garðyrkjuskóla.

Í hverjum mánuði skal telja 4 kennsluvikur.

Í árinu skal telja 8 kennslumánuði hjá kennurum gagnfræðaskóla, húsmæðraskóla og iðnskóla, en 9 mánuði hjá öðrum.

Kennslustundafjöldi söngkennara og tónlistarkennara, kennara við vanvitaskóla, heyrnleysingjaskóla og aðra skóla afbrigðilegra og vangefinna barna, skal vera $\frac{4}{5}$ af kennslustundafjölda almennra kennara.

4. gr.

Tímakaup stundakennara er grunntalan samkvæmt 2. grein, deilt með deilitölunni samkvæmt 3. grein. Tímakaupið skal reikna í heilum krónum.

5. gr.

Eigi skal greiða fyrir eyður, sem verða kunna í starfstíma stundakennara.

6. gr.

Stjórnskipaðir prófdómendur skulu hafa sama tímakaup og stundakennarar skólanna, er þeir starfa við. Greiða skal fyrir hverja klukkustund prófdómarastarfs eins og fyrir eina kennslustund.

7. gr.

Orlofsfé er innifalið í tímakaupinu.

8. gr.

Laun stundakennara barnaskóla skal miða við 40 mínútna kennslustund, en í öllum framhaldsskólum við 45 mínútna kennslustund. En sé hver kennslustund lengri eða skemmri, breytast launin í hlutfalli við það.

9. gr.

Stundakennarakaup skal greiða fyrir kennslu, sem fram fer á tímanum frá kl. 8 til kl. 17, þar með talinn matartími.

Fyrir kennslu eftir kl. 17, svo og fyrir kennslu eftir kl. 12 á laugardögum, skal kaup stundakennara vera jafnhátt og eftirvinnukaup fastra kennara í viðkomandi launaflokkum án tillits til lengdar kennslustundar. Þó skal greiða stundakennarakaup eftir áðurnefnd tímamörk, sé það hærra en eftirvinnukaup.

10. gr.

Auglýsing þessi er gefin út í samráði við önnur ráðuneyti, sem með skólamál fara, svo og fjármálaráðuneytið, og gilda ákvæði hennar frá 1. september 1968 og þar til öðruvísi kann að verða ákveðið.

Í menntamálaráðuneytinu, 25. september 1968.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Runólfur Þórarinsson.

20. september 1968. Nr. 253.

REGLUGERÐ

fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um fjallskil o. fl.

I. KAFLI

Um fjárrekstra á afréttir og notkun fjalllanda.

1. gr.

Hreppsbúar í þeim sveitum, þar sem nægileg afréttarlönd eru, skulu, ef þeir að áliti hreppsnefndar ekki eiga nægilegt fjallland fyrir sjálfa sig, skyldir að reka í miðja afrétt að vorinu allt sauðfé sitt. Nú eru engin slík afréttarlönd til, heldur aðeins heimalönd og búfjárhagar. Getur þá hreppsnefnd annast um, ef ekki fást upprekstrarlönd í öðrum hreppum, og fénu jafnað niður á þær jarðir, sem að dómi ítölunefndar eða hreppsnefndar eru ekki fullsetnar og með samkomulagi við umráðamenn viðkomandi jarða. Skulu sveitarmenn skyldir að nota slíkan upprekstur eftir tilvísan hreppsnefndar eða ítölunefndar, svo framarlega sem upprekstrartollurinn fer ekki fram úr því, sem ákveðið er hér á eftir. Þar sem fjáreigendur Stykkishólms eru í fjallskila- og réttarfélagi við Helgafellssveit, ber fjáreigendum Stykkishólms upprekstur í Helgafellssveit fyrir það upprekstrargjald, sem fjallskilareglugerðin ákveður eftir samkomulagi hreppsnefndar eða ákvörðun ítölunefndar.

2. gr.

Nú þykir einhverjum búendum eða jarðeigendum nauðsyn til bera, að ákveðið sé með ítölu, hve margt fé megi vera í heimalöndum eða fjalllöndum, og er þeim þá heimilt að krefjast ítölumats samkvæmt gildandi lögum um ítölu.

3. gr.

Í upprekstrartoll greiðast kr. 15.00 fyrir hverja roskna kind og skal tollur þessi vera greiddur innan októbermánaðarloka ár hvert, ef ekki er öðruvísi um samið. Sé ekki greitt á gjalddaga, ber hreppsnefnd að sjá um innheimtu gjaldsins og hvílir lögtaksréttur á upprekstrargjaldinu.

4. gr.

Enginn má í heimildarleysi reka eða sleppa sauðfénaði eða hrossum í annarra manna lönd, sem hann á ekkert tilkall til. Reka skal þannig fénað yfir lönd manna, að ekki hljótist skaði eða ógreiði af.

Brot móti þessum kafla varðar sektum frá kr. 300.00—3000.00 auk skaðabóta, eftir mati óvilhallra manna.

II. KAFLI

Um vorsmalanir.

5. gr.

Hreppsnefnd hefur heimild til að skipa fyrir um smölun sauðfjár að vorinu til rúnings, þegar hentugt þykir. Ef þörf gerist, má hún láta göngur fara fram á afréttum og fjalllendum. Enn fremur ákveður hreppsnefnd leitardag, hver í sínum hreppi.

Vorsmölun sauðfjár í fjalllöndum og afréttum til rúnings skal lokið fyrir 10. júlí, þó er hreppsnefnd heimilt, ef sérstaklega stendur á og nauðsyn krefur að hennar áliti að framlengja tímann og ákveður hún þá síðasta smaladag.

6. gr.

Hreppsnefndin jafnar niður vorfjallskilum á menn á sama hátt og vanalegt er um niðurjöfnun fjallskila á haustin. Þó skulu þeir fjáreigendur, sem koma fyrir fé sínu til vorhirðingar hjá öðrum, vera undanskildir vorfjallskilum. En þeir, sem féð taka, skulu sjá fyrir vorfjallskilum á því sem sínu eigin fé.

7. gr.

Allt það fé, sem við leitir þessar finnst, skal rekið til lögskilaréttar. Þó mega hreppsnefndir fyrirskipa, að annars staðar sé fé að rekið, ef það þykir heppilegra, og skulu þær velja einn eða fleiri menn þar til hæfa, er sjái um, að allt gangi vel og skipulega fram, þar sem féð er rekið.

8. gr.

Skylt er hreppsnefnd að sjá um, að allt órúið fé innan hrepps og utan, sem í leitum þessum finnst sé rúið, og öll ómörkuð lömb séu mörkuð undir mörk mæðra þeirra eða eigenda. Borgun fyrir rúning á aðkomufé og mörkun á lömbum, sem ekki eru líkur til að umráðamenn hirði skal vera þessi: Fyrir að rýja kindina kr. 15.00 og fyrir að marka lambið kr. 15.00, og skal sá er verkið vinnur, gera eiganda viðvart, sem svo um leið og hann hirðir ullina, greiðir allan áfallinn kostnað, enda geri sá, sem verkið hefur unnið, eiganda grein fyrir marki og öðrum einkennum á kindum þeim, er hann hefur rúið og markað. En menn þurfa að smala yfir lönd nærliggjandi hreppa að vorinu, eða sumrinu, skulu þeir fá leyfi til þess hjá hlutaðeigandi ábúanda eða hreppsnefnd, ef um eyðilönd er að ræða og ekki næst í umráðamann jarðar, og smala þá í samráði við hann. Ber sá, er leyfið veitir, alla ábyrgð á, að samrekstur og sundurdráttur fari vel og skipulega fram, að lömb villist ekki undan ám og að fé flækist ekki til ógreiða. Brot móti þessum kafla varðar kr. 300.00—1500.00 sektum.

III. KAFLI

Um sauðfjármörk.

9. gr.

Sýslunefnd ákveður hvenær markaskrá skuli prentuð og kýs hún þá markavörð til 8 ára í senn eða þess tímabils, er markaskrá gildir, hverju sinni. Marka-

vörður skal hafa umsjón með upptöku nýrra marka og ganga úr skugga um að ekki sé sammerkt innan héraðs eða í nágrannasýslum og að því búnu auglýsa markið.

10. gr.

Sérhver fjáreigandi skal skyldur til þess að hafa glöggt og löglegt eyrnamark á sauðfé sínu, en afeyrt er með öllu bannað og ný gatamörk. Nú eignast maður kindur, sem hann getur ekki markað undir sitt mark, og skal hann þá skyldur til bæði að fá leyfi markeiganda, ef kostur er á, að láta þær ganga með markinu, og brennimerkja og hornmerkja þær svo glöggt sem verða má. Afhenda ber hreppsnefndinni skriflega lýsingu á eyrnamarki og öðrum einkennum kinda þessara fyrir ágústmánaðarlok ár hvert. Nú vill einhver taka upp nýtt fjármark, skal hann þá tilkynna það markaverði, sem athugar hvort sammerkt sé og að lokinni þeirri athugun sem um ræðir í 9. gr. auglýsir markið. Enginn má taka upp fjármark, sem annar sýslubúi hefur, né hafa fleiri en tvö fjármörk. Enn fremur er bannað að taka upp ný mörk, sem skrásett eru í Dalasýslu sunnan varnargirðingar úr Hvammsfirði í Hrútafjörð og Mýrasýslu. Þetta nær þó ekki til þess, er barn tekur við marki foreldris.

11. gr.

Nú flytur markeigandi inn í sýsluna, skal hann þá tilkynna mark sitt á þann hátt sem segir í 10. gr. Eigi hann sammerkt við einhvern í sýslunni, skal hann leggja mark sitt niður eða semja við hlutaðeigandi um notkun þess. Skylt er hverjum markeiganda að láta prenta mark sitt, þegar markaskrá sýslunnar er prentuð. Allir markeigendur fá eitt eintak af markaskránni. Komi það í ljós, að markeigandi komi ekki marki sínu til prentunar, skal það geymt á nafni viðkomandi hrepps, þar til næsta markaskrá yrði prentuð.

Verði mark ekki tilkynnt við gerð nýrrar markaskrár að þeim tíma liðnum, fellur niður réttur viðkomandi manns eða erfingja hans til marksins.

12. gr.

Á brennimarki sýslunnar skulu vera stafirnir SH og að auki tölustafir, þannig:

SH 1 fyrir Kolbeinsstaðahrepp.
SH 2 — Eyjarhrepp.
SH 3 — Miklaholtshrepp.
SH 4 — Staðarsveit.
SH 5 — Breiðuvíkurhrepp.
SH 6 — Neshrepp utan Ennis.
SH 7 — Ólafsvíkurhrepp.
SH 8 — Fróðárhrepp.
SH 9 — Eyrarsveit.
SH 10 — Helgafellssveit.
SH 11 — Stykkishólmshrepp.
SH 12 — Skógarstrandarhrepp.

Brennimörk þessi skulu vera sett framan á vinstra horn kindarinnar, en brennimörk eigenda framan á hægra horn. Skylt er öllum þeim, er soramarkaðar kindur eiga, að nota þessi brennimörk á hyrndar kindur. Ef eyrnamerki eru notuð í stað brennimarks, skulu vera þar fullir einkennisstafir hrepps og sýslu.

13. gr.

Markaskrá sýslunnar skal prenta áttunda hvert ár, nema sýslunefnd ákveði annað, og viðauka yfir mörk fjórða hvert ár, ef þörf krefur. Og skal hreppsnefndin í hverjum hreppi annast um að safna öllum eyrna- og brennimörkum í hreppnum

og setja saman eftir stafrófsröð í greinilegar skrár. Hreppsnefndin skal því næst, eftir að hún hefur samið skrána, leggja hana fram til sýnis fyrir fjáreigendur í hreppnum, svo að hverjum þeirra gefist kostur á að sjá, að mark hans sé rétt skrásett. Síðan sendir hreppsnefndin skrána til markavarðar sýslunnar, sem annast um, að aðalskrá sé samin yfir öll mörk í sýslunni. Skal hann hafa samráð um það við sýslunefnd. Sérhver markeigandi er skyldur að skýra hreppsnefnd frá marki sínu, svo að það komi í markaskrána. Skal hver markeigandi greiða gjald fyrir prentun marks eftir ákvörðun sýslunefndar hverju sinni. Fyrir brennimörk skal þó eigi greiða sérstakt gjald.

Fjáreigendur, sem flytja milli sveita skulu tilkynna hreppstjóra fyrir 15. ágúst ár hvert um mark sitt svo og þeir fjáreigendur, sem tekið hafa upp ný mörk, en áður hafi markaverði verið tilkynnt sbr. ákvæði 10. gr. og hann gengið úr skugga um að ekki sé sammerkt.

14. gr.

Enginn má blóðmarka kindur í réttum eða að hausti, nema því aðeins að viðstaddir séu tveir vottar.

Brot móti þessum kafla varðar sektum kr. 300.00 til kr. 1500.00.

IV. KAFLI

Um fjallskil.

15. gr.

Á hverju ári skulu hreppsnefndir, hver í sínum hreppi, kveðja skriflega, með nægum fyrirvara, alla þá, sem skyldir eru að ganga á fjall eftir sauðfé, samkvæmt 16. gr. í reglugerð þessari til þess að leita afréttir og önnur fjalllönd, innan merkja þeirra, sem tilgreind eru í 18. gr. Fjallskilaboð þetta gangi sem þingboð um hreppinn og varðar það sektum, ef tefst eða fellur niður. Skal í því nákvæmlega ákveða, hvernig fjallgöngum skal haga, rekstrum til rétta, geymslu safnsins við réttina, þangað til réttarhald byrjar, hverjir skulu sækja fé í utansveitarréttir og aðrar réttir, og hvað annað, sem tilheyrir fjallskilum. Til að sækja fé í utansveitarréttir skal velja mark-glögga og gætna menn. Þeir skulu vera útbúnir með markaskrá sýslunnar. Hreppsnefndin skal og skipa fyrir um, hverjir skulu vera leitarstjórar, og skulu þeir ætíð skyldir til þess að ganga með leitarmönnum. Öll óhlýðni gegn fyrirskipun hreppsnefndar og leitarstjóra varðar sektum samkv. 26. gr.

16. gr.

Fjallskilaskyldur er hver sá maður, sem sauðfé á eða hefur undir hendi, hvort sem jörð hefur til afnota eða ekki. Þó skal heimilt að veita þeim mönnum, sem hafa sauðfé sitt í afgirtum heimalöndum sumarlangt, ívilnun í fjallskilum eftir mati viðkomandi hreppsnefndar. Verði slík ívilnun veitt að fullu sbr. þó ákvæði 17. gr. um leitarskyldu lögbýla, en komi fé frá viðkomandi fjáreiganda utan girðingar, skal hann greiða kr. 50.00—100.00 fyrir hverja kind, eftir mati viðkomandi hreppsnefndar.

Fjallskilakostnaði og öðrum óhjákvæmilegum kostnaði við fjárheimtur að hausti, má jafna niður og leggja á bæði í vinnu og peningum eftir því, sem hreppsnefnd telur nauðsynlegt, enda stofni þá hrepparnir fjallskilasjóði til að jafna kostnað við fjallskil og fjárleitir milli fjáreigenda.

Fjallskilakostnað má taka lögtaki samkv. lögum frá 16. des. 1885, um lögtök og fjárnám.

Fjallskil skal leggja á með hliðsjón af skýrslu forðagæzlumanns, síðari hluta vetrar.

Nú reka menn einnig á fjall á öðru leitarsvæði, og eru þeir þá skyldir að inna fjallskil af hendi þar, eftir þeirri tölu roskins fjár, sem rekið er. En reki þeir ekkert fé til fjalls í heimahreppi, eru þeir undanþegnir fjallskilaskyldu þar, enda hafi þeir ekki umráð yfir lögbýli eða hluta af lögbýli.

Annist síðast nefndir fjáreigendur ekki að fullu fénað sinn í réttum, skulu þeir greiða áfallinn kostnað í heimahreppi við að koma fénu til skila.

Verði mikill ágangur úr einni sveit á aðra, skal sú sveit sem áganginum veldur, skyld að leggja til fjallskila hjá ágangsþola, sem svarar 1 dagsverki á hverjar 100 kindur, miðað við 1. rétt næsta ár á undan, þó á þetta ekki við um þá fjáreigendur, sem reka á fjall í öðru leitarsvæði samkv. 5. málsgrein þessarar greinar.

17. gr.

Þeir, sem hafa umráð jarða með fjalllendi, er telst til upprekstrarlands, og eigi eru ábúendur, svo og ábúendur á slíkum jörðum, þótt ekki hafi þeir sauðfé, skulu skyldir til fjallskila í þeim hreppi, sem jörðin liggur í. Fjallskil þessi svari til einu til þriggja dagsverka á ári fyrir hverja slíka jörð. Þeir, sem hafa lögbýli til umráða, eru einnig fjallskilskyldir, þótt býlið teljist ekki upprekstrarland og sé ekki nytjað.

18. gr.

Þessi eru gangnamerki hreppa í milli: Langmerkin eru fjallgarðurinn, þar sem hann er hæstur, eins og vötnum hallar, eða þar sem hreppalönd ná saman, nema þar sem öðruvísi er ákveðið í grein þessari.

Þvermerkin eru þessi: Á milli Hörðadals og Skógarstrandarhrepps: Gunnarsstaðaá milli fjalls og fjöru. Leita Skógstrendingar þaðan að Kársstaðahálsi. Þaðan leita Helgfellingar og Stykkishólmsbúar að Grímsskarði (Syðra-dysi), Rauðsteinalæk, Moldargilsá, Axarhamri og Tröllahálsi. Þaðan leita Eyrsveitingar að Kaldnasa, Kistufelli, Höfðakúlum og Búlandsgili. Þaðan leita Fróðhreppingar að Stafnafelli, Steinahlíð, Miðfellsöxl, Ytri-Moldarmúla, Hestdalsbotni, Hesti, Rauðkúlu, Folahnúk, Tvísteinu, Merarvörðu og Blindaugum. Þaðan leita Ólafsvíkurbúar um Geldingafell, þaðan þvert niður í Giljatungu í Fossdal, Hróaskarð, Einbúa og Loðnugjá, Þaðan leita Neshreppingar að Skarðsvík, Brattahrauni, Kálfadölum, Miðfelli og Bárðarkistu. Þaðan leita Breiðvíkingar að Axlargangi, beina stefnu í Rjúpnaborgir, eftir hreppamörkum milli Staðarsveitar og Breiðuvíkur. Þaðan leita Staðsveitingar allt til hreppamarka milli Staðarsveitar og Miklaholtshrepps í Markgili og þaðan meðfram Baulárvallavegi beina línu í Baulárvallavatn og að Hraungili og Vatnaá og þaðan leita Miklhreppingar austur að Skyrtunnu, Hafursfelli og Svínhóli. Þaðan leita Eyrhreppingar að Svínavatni, Svínaskarði, Arná, Oddastaðavatni og Hafursfjarðará. Þaðan leita Kolhreppingar að Geirhnúk eftir Vatnshlíðareggjum að Klyfsandi og Hítará. Meðan að Skógarnesgirðingu við Álftafjörð er haldið við, skal hún skipta leitum milli Eyhreppinga og Miklhreppinga, og er Selbóndinn fjallskilaskyldur í Eyjahreppi.

Þar sem fjöll og hálsar ráða þvermerkjum, skal frá báðum hliðum gengið að vatnsskilum.

19. gr.

Næsta dag fyrir leitardagana skal hver bóndi eða umráðamaður jarðar skyldur að leita vandlega sín heimalönd, þau, sem ekki eru leituð til rétta, og skal hann í tæka tíð reka allt fé, sem í þeim leitum finnst og hann ekki á sjálfur eða heimafólk hans, til rétta eða í fjallsafnið. Heimalönd teljast aðeins þau lönd, sem að fornu voru notuð fyrir málnytupening og brúkunarhross, en víðáttumeiri lönd séu leituð eftir fyrirskipan hreppsnefndar. Fái fjáreigendur leyfi til að reka upp fé sitt eftir réttir, skulu þeir skyldir til að leggja menn til í smalamennskur og seinni leitir eftir samkomulagi við landeigendur viðkomandi jarða.

20. gr.

Þrjár skulu fjallleitir á hausti hverju. Til fyrstu leitar skal gengið daginn áður en réttað er, þar sem hreppsnefnd álítur þess þörf. Til miðréttar (skilaréttar) skal gengið mánudaginn í 23. viku sumars og til þriðju réttar skal gengið mánudaginn síðastan í sumri og réttað sama dag, þar sem hreppsnefnd telur það fært.

Leitardagar skulu til greindir í fjallskilaboðinu svo og réttardagar.

21. gr.

Leitarstjórar skulu annast um, að leitir fari vel og skipulega fram. Til þess heyrir meðal annars, að leitarmenn hefji leitina, þá er sauðljóst er orðið, og hittast úr nágrannahreppi eða bíði hver eftir öðrum á gangnamerkjum, þar sem því verður við komið, enda haldi þeir leitinni samhliða hver til sinnar réttar.

Nú hittir leitarmaður vanmetakind í leit sinni, og álítur, að hann geti ekki komið henni til réttar, án þess að vanrækja göngu sína. Skal hann þá athuga mark og auðkenni á henni og aflífa hana, ef hún er mjög aðframkomin og dysja forsvaranlega þannig, að hann geti vísað til hennar og skýrt frá marki hennar.

22. gr.

Leitarstjórar skulu vandlega gæta þess, að allir þeir, sem fjallskil eiga að gera, leggi svo marga fullgilda menn til, sem hreppsnefndin hefur ákveðið skv. 16. gr.

Nú vanrækir einhver að gera þau fjallskil, sem á hann voru lögð, og má þá hreppsnefndin eða leitarstjóri, verði því við komið, kaupa menn til að vinna það, sem á vantar til fjallskilanna upp á hans kostnað, eftir mati óvilhallra manna, enda gjaldi að auki sekt skv. 26. gr.

23. gr.

Leitarstjóri skal strax tilkynna hlífðarlaust hlutaðeigandi hreppsnefnd alla óhlýðni gegn fyrirskipunum hans, en hreppsnefndin kærir slíkt sem sérhverja aðra vanrækslu með tilliti til fjallskila til sýslumanns til sekta. Sömuleiðis hefur hver einstakur maður rétt til að kæra til hreppsnefndar, hafi hún beitt við hann rangindum eða íþyngt honum fram yfir það, sem reglugerð þessi leyfir, og skal hann hafa gert það skriflega til oddvita fyrir 20. október það ár, en nái hann ekki rétti sínum á þann hátt, getur hann skotið máli sínu til sýslumanns til endanlegs úrskurðar.

24. gr.

Fjallafé það, sem ofanslangrar að sumrinu, skal þegar þörf gerist, rekið til fjalls í lönd þau, sem notuð eru til upprekstrar. Veiti slíkur fénaður ágang á afgirt ræktarlönd, er fjáreiganda skylt að taka slíkan fénað í örugga vörzlu, svo að ekki valdi áframhaldandi tjóni eða usla.

25. gr.

Öll haustsmölun fyrir 1. rétt á þeim löndum sem leituð eru af gangnamönnum er stranglega bönnuð. Allt það fé sem kemur úr utansveitarréttum skal flutt til lögskilaréttar og skulu skilamenn tilkynna eigendum eða umráðamönnum um það þar, þó er þeim heimilt að skila fé úr utansveitarréttum heim til eigenda þess. Ekki er skylt að reka óskilafé milli bæja eða hreppa.

Hafi eigandi eða umráðamaður eigi hirt fé sitt skv. framansögðu innan sólarhrings, skal hreppsnefnd ráðstafa því á kostnað eiganda.

26. gr.

Hver sem finnur kind í fjalllöndum þeim, sem ekki teljast búfjárhagar, að afstöðnum öllum lögboðnum leitum, skal fá fundarlaun, eftir mati óvilhallra manna. Þó mega þau ekki fara fram úr ¼ verðs þess, sem kindurnar eru metnar á.

Af þeim kindum, sem finnast heima í búfjárhögum, ber ekki að greiða fundarlaun, en sérstaka fyrirhöfn, sem fyrir þeim er haft, ber að greiða.

Komi utansveitarkindur fyrir í heimafé manna að afstöðnum öllum réttum, og hafi þær orðið þar innlyksa fyrir trassaskap þess, sem kindurnar hafa verið hjá, skal hann tafarlaust tilkynna eiganda kindanna og annast þær, eiganda að kostnaðarlausu, þar til hann vitjar þeirra, ef eigandinn ekki sýnir ótilhlýðilegan drátt á að vitja þeirra.

Brot móti kafla þessum varða kr. 300.00 til 1500.00 sektum.

V. KAFLI

Um réttarhöld og meðferð á úrtíningsfé.

27. gr.

Þar skulu réttir vera, sem segir í 29. gr., og svo langt og víða til reka, sem segir í 18. gr. Breyta má þessu með samþykki meiri hluta hreppsbúa, hreppsnefndar og sýslunefndar.

28. gr.

Þrisvar skal rétta á hausti í hverri lögskilarétt, skv. 20. gr., og skulu hreppsnefndir annast um, að réttir séu að öllu vel upp byggðar og nægir dilkar handa öllum hreppsbúum, sem sjálfir annast um dilkadyr sínar, meðan á réttarhaldinu stendur, helzt með grindum eða á annan jafntryggan hátt, og annast þeir einnig um árlegt viðhald á dilkum sínum. Hreppsnefnd skal þó heimilt að taka í sínar hendur viðhald réttardilka, þar sem hún álítur slíka tilhögun heppilegri.

Dilka handa utanhreppsbúum eru hreppsbúar ekki skyldir að leggja til, nema jafnstóra því dilkarúmi, sem þeir þurfa að fá hjá utanhreppsbúum. Þeir menn, sem reka fé sitt á fjall í öðrum sveitum, skulu sjá sér sjálfir fyrir dilkarúmi. Hreppsnefndir kjósa einn mann fyrir réttarstjóra.

29. gr.

Réttir skulu haldnar í þeirri röð og á þeim dögum, er nú skal greint: Kaldárbakkarétt, Þverárrétt, Vörðufellsrétt og Kothraunsrétt, verða mánudaginn í 22. viku sumars. Mýrdalsrétt, Setbergsrétt og Arnarhólsrétt, þriðjudaginn í 22. viku sumars. Langholtsrétt og Lárdalsrétt miðvikudaginn í 22. viku sumars. Ölkeldurétt og Grundarrétt fimmtudaginn í 23. viku sumars. Vallnarétt, Ólafsvíkurrétt og Bláfeldarrétt föstudaginn í 23. viku sumars. Grafarrétt og Hraunskarðsrétt laugardaginn í 23. viku sumars. Kaldárbakkarétt, Kothraunsrétt, Lárdalsrétt og Fagurhólsrétt eru aukaréttir, en hinar allar lögskilaréttir.

Á meðan Bervík í Breiðuvíkurhreppi og nágrenni er í eyði, er Neshreppi skylt að leita svæðið suður að Bervíkurhrauni, enda sjái hann um viðhald Fagurhólsréttar og rétti þar sem aukarétt, Breiðvíkingum að kostnaðarlausu.

Í þeim hreppum, sem aukaréttir eru í, er hlutaðeigandi hreppsnefndum skylt að sjá um, að öllu úrtíningsfé, er fyrir kann að koma á aukaréttum á haustin, sé tafarlaust komið til lögskilaréttar. Hlutaðeigandi hreppsnefndum er skylt að sjá um, að aukaréttir séu þannig útbúnar, hvað dilka og fyrirkomulag snertir, að réttarhaldið geti farið vel og skipulega fram.

30. gr.

Hreppstjórar skulu halda lögreglu í hverri lögskila- og aukarétt, en réttarstjóri annast um innrekstur fjárins og sér um, að féð ekki troðist undir, gætir þess, að fénu sé ekki á nokkurn hátt misþyrmt, og kallar hreppstjóra til, ef svo ber við. Lítur eftir að sundurdráttur fjárins fari vel og skipulega fram. Markglöggir menn skoði dilka, áður en út er hleypt, og gæti þess, að féð fari ekki

saman í dilkum. Skal því enginn hleypa út, fyrr en réttarstjórinn leyfir, sem ekki sé fyrr en búið er að töflulesa úrtíning, og skal þá aðalreglan sú, að utanhreppsmenn hleypi fyrst út og svo þeir, sem lengst eru að.

31. gr.

Ómerkinga alla skal draga í sérstakan dilk, og skulu þeir geymdir þar, unz búið er að draga úr almenningnum. Að loknum fjárdrætti skal þeim sleppt í almenninginn eða girðingu umhverfis réttina og skal þangað færa allar ær, sem von er til um að ættu þá, svo þær geti helgað sér lömb sín. Réttarstjóri skal jafnan vera viðstaddur og engum skal heimilt að taka ómerking sem sína eign, nema með samþykki hans og meiri hluta hreppsnefndar, sé hann viðstaddur. Alla ómerkinga, sem enginn finnst eigandi að, skal selja strax á réttarstaðnum, og andvirði þeirra renna í hlutaðeigandi fjallskilasjóð, ef hann er til, annars í sveitarsjóð. Um ómerkinga, sem finnast eftir réttir, fer um sem annað óskilafé, ef enginn getur helgað sér þá, og rennur þá einnig andvirði þeirra í hlutaðeigandi fjallskilasjóð, ef hann er til, annars í sveitarsjóð.

Geti menn sannað með framburði tveggja óvilhallra manna og áreiðanlegra, að ær hafi helgað sér seldan ómerking, skal eigandi ærinnar fá andvirði ómerkingsins að frádregnum uppboðskostnaði.

Á meðan ákvæði laga um sauðfjársjúkdóma gilda, skal þó þrátt fyrir fyrirmæli þessara greina öllum ómerkingum sem öðru óskilafé lógað strax. Verði því ekki við komið, skal féð geymt í öruggri geymslu, þar til því verður slátrað.

32. gr.

Mýétning allan skal selja í hverri lögskilarétt, þó því aðeins að enginn geti helgað sér þá og að eyrun séu svo skemmd, að ekkert mark verði gert úr. Réttarstjóri skal kalla til hreppstjóra og markglögga menn, bæði innan hrepps og utan hrepps, og séu þeir allir samdóma um markleysi þessara kinda, og fer þá um kindur þessar eins og annað óskilafé. Sama er um þá mýétninga, sem finnast eftir réttir. Andvirði þeirra, mýétninganna, rennur í viðkomandi fjallskilasjóð, ef hann er til, annars í sveitarsjóð.

33. gr.

Öllum úrtíningi úr fyrstu rétt skal sleppt í land réttarbónda eða annars, ef hentugra þykir. En fé það, sem ekki dregst upp eða hirt er í skilarétt, skal þá þegar afhent hreppstjóra, og skal hann þá strax kveðja til með sér tvo markglögga menn og gætna. Skulu þeir allir skoða kindurnar, bæði eyrnamörk og hornamörk, og segja til um mörk. Hreppstjóri skal skrifa mörkin nákvæmlega upp og lesa þau upp í heyranda hljóði. Það, sem þá verður óuppdregið, skal þegar sett á opinbert uppboð, án útlausnarfrests. Allir þessir þrír menn bera ábyrgð á, að mörkunum sé rétt lýst.

34. gr.

Réttartoll fyrir lögskilarétt skal greiða úr sveitarsjóði búanda þeim á hvers landi réttin stendur, kr. 200.00 til kr. 500.00 eftir samkomulagi hlutaðeigenda eða mati óvilhallra manna.

35. gr.

Nú koma utanhreppskindur fyrir í einhverjum hreppi eftir afstaðnar skilaréttir, og þekkja menn eigendur að þeim. Skulu þær þá á kostnað eigenda þeirra geymdar í vörzlu hreppstjóra eða annarra, ef heppilegra þykir. Hreppstjóri annast um, að eigendum verði tafarlaust gert aðvart um þetta, séu þeir í nálægum hreppum. Hafi eigendur ekki ráðstafað kindum þessum að viku liðinni, skal hlutaðeigandi hreppstjóri selja þær við opinbert uppboð, sem áður sé auglýst í hreppnum með nægum fyrirvara. Kindur þær, sem koma fyrir eftir skilaréttir og ekki

þekkjast eigendur að, skal fara með á sama hátt, sbr. þó 31. gr. Geymslukostnaður sé kr. 5.00 á sólarhring eða greiddur af eiganda eftir samkomulagi.

36. gr.

Lýsing á óskilafé, sem selt er á opinberu uppboði eða lógað er, skal hreppstjóri auglýsa í Lögbirtingablaði eigi síðar en í febr., á kostnað eiganda, ef hann gefur sig fram fyrir 1. okt. næsta ár á eftir, ella sveitarsjóðs.

VI. KAFLI
Um hross.

37. gr.

Enginn hrossaeigandi má sleppa þeim ómörkuðum. Skyldur er hver sá, er hross á, sem ekki eru í daglegri hirðingu, að lýsa marki sínu á þeim fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd og láta prenta það við fyrsta tækifæri í markaskrá sýslunnar.

38. gr.

Alls staðar í sýslunni, þar sem stóðhross ganga að sumrinu, skal þeim að haustinu smalað og réttað í skilarétt. Þau hross, sem þá ekki þekkjast eigendur að og enginn hirðir, skulu tekin til geymslu á kostnað eiganda og auglýst sem annað óskilafé. Þó skulu þau ekki seld fyrir 30. nóvember þ. á. Geymslukostnaður greiðist eftir samkomulagi, eða sé kr. 15.00 á sólarhring.

39. gr.

Hver sá, sem í leyfisleysi lætur hross sín eða þau, sem hann tekur til hagagöngu af öðrum, ganga í landi annarra og hirðir þau ekki innan tveggja sólarhringa, eftir að hann hefur fengið tilkynningu um að hirða þau, greiði kr. 10.00 um sólarhring hvern, fyrir hvert þeirra í hagatoll, til þess manns, sem fyrir áganginum verður. Upprekstrartollur skal vera 100.00 krónur fyrir hvert hross, sé ekki öðruvísi um samið.

Brot móti kafla þessum varðar 300.00 til 1500.00 króna sekt.

VII. KAFLI
Almenn ákvæði.

40. gr.

Allar sektir, sem nefndar eru í þessari reglugerð, renna í hlutaðeigandi fjallskilasjóð, sé hann til, annars í sveitarsjóð.

41. gr.

Vanræki einstaklingur eða sveitarfélag að framkvæma fjárleitir eða annað skv. reglugerð þessari, skulu viðkomandi sæta sektum kr. 2000.00 til 10000.00.

42. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem opinber mál.

43. gr.

Með reglugerð þessari fellur úr gildi reglugerð fyrir Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu um fjallskil o. fl. frá 17. júlí 1956.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58 29. marz 1961.

Landbúnaðarráðuneytið, 20. september 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 254. 12. september 1968.

AUGLÝSING

um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af hverfinu, „Norðurbær" í Hafnarfirði.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið hinn 12. september 1968 staðfest skipulagsuppdrátt af hverfinu „Norðurbær" í Hafnarfirði.

Félagsmálaráðuneytið, 12. september 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 255. 19. september 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Engihlíðarhreppi, Austur-Húnavatnssýslu.

Fasteignaskatt í Engihlíðarhreppi, Austur-Húnavatnssýslu skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5 gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. september 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

Hins almenna kirkjusjóðs árið 1967.

A. Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1.	Vextir af lánum kirkna	kr.	322 760.25
2.	Vextir af skuldabréfum	—	77 050.60
3.	Vextir af bankainnstæðu	—	89 756.65
4.	Gjaldfallnir óinnheimtir vextir	—	120 000.00
		Kr.	609 567.50

Gjöld:

1.	Rekstrarkostnaður	kr.	25 510.00
2.	Tekjuafgangur	—	584 057.50
		Kr.	609 567.50

B. Efnahagsreikningur.

Eignir:

1.	Í lánum kirkna	kr.	7 232 795.86
2.	Skuldabréf	—	868 000.02
3.	Innstæða í Landsbanka Íslands	—	1 722 487.64
4.	Innstæða í Samvinnubanka Íslands	—	410 778.61
5.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	—	200 000.00
6.	Óinnheimtir vextir	—	120 000.00
		Kr.	10 554 062.13

Skuldir:

1.	Eignir kirkna 1. jan. 1967		kr.	10 784 154.00	
	Innlög á árinu	kr. 1 555 347.19			
	Vextir	— 578 078.00			
			—	2 133 425.19	
			Kr.	12 917 579.19	
	÷ Úttekið af innstæðufé		—	2 369 936.72	
					— 10 547 642.47
2.	Tekjuafgangur frá fyrra ári		kr.	440.16	
	Tekjuafgangur 1967		—	5 979.50	
					— 6 419.66
					Kr. 10 554 062.13

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 31. janúar 1968.

Sigurbjörn Einarsson.

SKÝRSLA

um eignir kirkna í Hinum almenna kirkjusjóði árið 1967.

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
N.-Múlaprófastsdæmi:					
Skeggjastaðakirkja	283.00	—	—	16.00	299.00
Hofskirkja í Vopnafirði ..	109376.00	—	—	6016.00	115392.00
Vopnafjarðarkirkja	346.00	—	—	19.00	365.00
Hofteigskirkja	8559.00	—	—	471.00	9030.00
Eiríksstaðakirkja	557.00	—	—	31.00	588.00
Sleðbrjótskirkja	3373.00	—	—	186.00	3559.00
Möðrudalskirkja	4883.00	—	—	269.00	5152.00
Kirkjubæjarkirkja	19888.00	—	—	1094.00	20982.00
Eiðakirkja	4254.00	—	—	234.00	4488.00
Hjaltastaðakirkja	8328.00	8000.00	—	333.00	661.00
Valþjófsstaðarkirkja	714.00	—	—	39.00	753.00
Ásskirkja	83626.00	—	—	4599.00	88225.00
Bakkagerðiskirkja	56.00	1000.00	1000.00	3.00	59.00
Njarðvíkurkirkja	1645.00	—	—	90.00	1735.00
Húsavíkurkirkja	2732.00	—	—	150.00	2882.00
Seyðisfjarðarkirkja	202.00	—	—	11.00	213.00
Klyppsstaðakirkja	3954.00	—	—	217.00	4171.00
	252776.00	9000.00	1000.00	13778.00	258554.00
S.-Múlaprófastsdæmi:					
Vallanesskirkja	177.00	—	—	10.00	187.00
Þingmúlakirkja	2234.00	—	—	123.00	2357.00
Hallormsstaðarkapella ...	213.00	—	—	12.00	225.00
Neskirkja í Norðfirði	787.00	—	1000.00	52.00	1839.00
Brekkukirkja, Mjóafirði ..	219.00	—	—	12.00	231.00
Kolfreyjustaðarkirkja	66.00	—	—	4.00	70.00
Fáskrúðsfjarðarkirkja	894.00	—	—	49.00	943.00
Heydalakirkja	—	—	1000.00	46.00	1046.00
Stöðvarkirkja	47.00	—	—	3.00	50.00
Djúpavogskirkja	408.00	—	—	22.00	430.00
Berunesskirkja	283.00	—	—	16.00	299.00
Berufjarðarkirkja	283.00	—	—	16.00	299.00
Hofskirkja	291.00	—	—	16.00	307.00
	5902.00	—	2000.00	381.00	8283.00
A.-Skaftafellsprófastsdæmi:					
Hafnarkirkja	2399.00	—	—	132.00	2531.00
Bjarnanesskirkja	2794.00	—	—	154.00	2948.00
Stafafellskirkja	1447.00	—	—	80.00	1527.00
Einholtskirkja	217.00	—	—	12.00	229.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
Kálfafellsstaðarkirkja	198.00	—	—	11.00	209.00
Hofskirkja í Öræfum	3966.00	—	—	218.00	4184.00
	11021.00	—	—	607.00	11628.00
V.-Skaftafellsprófastsdæmi:					
Prestsbakkakirkja	1415.00	—	—	78.00	1493.00
Kálfafellskirkja	2155.00	—	—	119.00	2274.00
Byggsj. kirkju að Kirkjubkl.	2710.00	—	4600.00	279.00	7589.00
Grafarkirkja	10367.00	—	—	570.00	10937.00
Þykkvabæjarkl.kirkja	18125.00	—	—	997.00	19122.00
Langholtskirkja	11220.00	—	—	617.00	11837.00
Víkurkirkja	371.00	—	—	20.00	391.00
Skeiðflatarkirkja	6202.00	—	—	341.00	6543.00
Reyniskirkja	441.00	—	—	24.00	465.00
Sólheimakapella	12210.00	—	2000.00	713.00	14923.00
	65216.00	—	6600.00	3758.00	75574.00
Rangárvallaprófastsdæmi:					
Eyvindarhólakirkja	77.00	—	—	4.00	81.00
Ásólfsskálakirkja	1586.00	—	—	87.00	1673.00
Stóradalskirkja	0.00	—	—	—	0.00
Byggsj. Stóradalskirkju ..	0.00	—	—	—	0.00
Krosskirkja	10718.00	—	—	589.00	11307.00
Akureyjarkirkja	987.00	—	—	54.00	1041.00
Voðmúlastaðakapella	129139.00	11500.00	3200.00	6042.00	126881.00
Breiðabólsstaðarkirkja ...	1935.00	—	—	106.00	2041.00
Hlíðarendakirkja	4200.00	—	—	231.00	4431.00
Oddakirkja	1930.00	—	—	106.00	2036.00
Stórólfshvolskirkja	21502.00	660.00	—	1175.00	22017.00
Bygg.sj. Keldnakirkju	38551.00	—	—	2120.00	40671.00
Kálfholtskirkja	12578.00	—	—	692.00	13270.00
Hábæjarkirkja	179.00	—	—	10.00	189.00
Árbæjarkirkja	237.00	—	—	13.00	250.00
Skarðskirkja	15386.00	—	—	846.00	16232.00
Hagakirkja	8.00	—	—	1.00	9.00
Marteinstungukirkja	209.00	—	—	11.00	220.00
— Menningarsj. G. G.	104171.00	—	175948.20	13450.00	293569.20
	343393.00	12160.00	179148.20	25537.00	535918.20
Árnesprófastsdæmi:					
Stóra-Núpskirkja	564.00	—	—	31.00	595.00
Ólafsvallakirkja	3927.00	—	—	216.00	4143.00
Hrepphólakirkja	564.00	—	—	31.00	595.00
Hrunakirkja	3053.00	—	—	168.00	3221.00
Tungufellskirkja	11292.00	—	—	621.00	11913.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
Skálholtskirkja	86872.00	34800.00	7000.00	3278.00	62350.00
Torfastaðakirkja	1187.00	—	—	65.00	1252.00
Haukadalskirkja	1613.00	—	—	89.00	1702.00
Bræðratungukirkja	1641.00	—	—	90.00	1731.00
Úthlíðarkirkja	16456.00	—	—	905.00	17361.00
Mosfellskirkja	365.00	—	—	20.00	385.00
Miðdalskirkja	16511.00	—	11239.06	910.00	28660.06
Stóru-Borgarkirkja	4522.00	—	—	249.00	4771.00
Búrfellskirkja	424.00	—	—	23.00	447.00
Þingvallakirkja	7926.00	—	—	436.00	8362.00
Ný Þingvallakirkja	2133.00	—	—	117.00	2250.00
Úlfljótsvatnskirkja	1357.00	—	—	75.00	1432.00
Hraungerðiskirkja	4446.00	—	—	245.00	4691.00
Villingaholtskirkja	14242.00	—	—	783.00	15025.00
Selfosskirkja	2256.00	—	—	124.00	2380.00
Eyrarbakkakirkja	1321.00	—	—	73.00	1394.00
Stokkseyrarkirkja	2162.00	—	—	119.00	2281.00
Gaulverjabæjarkirkja	1077.00	—	—	59.00	1136.00
Kotstrandarkirkja	43238.00	—	—	2378.00	45616.00
Hjallakirkja	61.00	—	—	3.00	64.00
Strandarkirkja	8592763.00	1943687.95	682151.43	456275.00	7787501.48
	8821973.00	1978487.95	700390.49	467383.00	8011258.54
Kjalarnessprófastsdæmi:					
Grindavíkurkirkja	3197.00	—	—	176.00	3373.00
Útskálakirkja	640.00	—	—	35.00	675.00
Hvalsnesskirkja	139510.00	—	1750.00	7709.00	148969.00
Keflavíkurkirkja	550.00	—	—	30.00	580.00
Innri-Njarðvíkurkirkja	—	—	12000.00	55.00	12055.00
Hafnarfjarðarkirkja	2980.00	—	—	164.00	3144.00
Kálfatjarnarkirkja	1008.00	—	—	55.00	1063.00
Garðakirkja	7524.00	—	200.00	415.00	8139.00
Bessastaðakirkja	211.00	—	—	12.00	223.00
Mosfellskirkja	996.00	—	—	55.00	1051.00
Ytri-Njarðvíkurk. (bygg.sj.)	576.00	—	—	32.00	608.00
Lágafellskirkja	10511.00	—	—	578.00	11089.00
Viðeyjarkirkja	16013.00	—	—	881.00	16894.00
Reynivallakirkja	1941.00	—	—	107.00	2048.00
Saurbæjarkirkja	253.00	—	—	14.00	267.00
Brautarholtskirkja	2905.00	—	—	160.00	3065.00
Landakirkja	3244.00	—	—	178.00	3422.00
	192059.00	—	13950.00	10656.00	216665.00
Reykjavíkurprófastsdæmi:					
Dómkirkjan	63281.00	—	—	3480.00	66761.00
Langholtskirkja	1876.00	—	—	103.00	1979.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
Kópavogskirkja	133.00	—	300.00	16.00	449.00
Hallgrímskirkja	50766.00	93000.00	82408.50	1690.00	41864.50
Laugarnesskirkja	1486.00	—	50000.00	1457.00	52943.00
Nesskirkja	1392.00	—	—	77.00	1469.00
Háteigskirkja	779.00	—	—	43.00	822.00
Bústaðakirkja	232094.00	200000.00	—	8120.00	40214.00
	351807.00	293000.00	132708.50	14986.00	206501.50
Borgarfjarðarprófastsdæmi:					
Saurbæjarkirkja	7996.00	—	—	440.00	8436.00
Hallgrímskirkja	21832.00	—	3950.00	1279.00	27061.00
Leirárkirkja	1199.00	—	—	66.00	1265.00
Hvanneyrarkirkja	722.00	—	—	40.00	762.00
Bæjarkirkja	178.00	—	—	10.00	188.00
Fitjakirkja	2070.00	—	—	114.00	2184.00
Reykholtskirkja	389.00	—	1000.00	44.00	1433.00
Stóra-Ásskirkja	10361.00	—	—	570.00	10931.00
Gilsbakkakirkja	1792.00	—	—	99.00	1891.00
Síðumúlakirkja	5694.00	—	—	313.00	6007.00
Húsafellskapella	3685.00	—	1450.00	260.00	5395.00
	55918.00	—	6400.00	3235.00	65553.00
Mýraprófastsdæmi:					
Stafholtskirkja	213.00	—	—	12.00	225.00
Hjarðarholtskirkja	14.00	—	—	1.00	15.00
Hvammskirkja	25446.00	17608.77	—	888.00	8725.23
Norðurtungukirkja	1238.00	—	—	68.00	1306.00
Borgarkirkja	390.00	—	—	21.00	411.00
Borgarnesskirkja	422.00	—	—	23.00	445.00
Álftanesskirkja	3862.00	—	—	212.00	4074.00
Akrakirkja	322.00	—	—	18.00	340.00
Álftártungukirkja	2951.00	—	—	162.00	3113.00
	34858.00	17608.77	—	1405.00	18654.23
Snæfellsnessprófastsdæmi:					
Miklaholtskirkja	5602.00	—	—	308.00	5910.00
— (viðhaldssjóður)	2261.00	—	—	124.00	2385.00
Fáskrúðarbakkakirkja	174.00	—	—	10.00	184.00
Rauðamelskirkja	12170.00	—	—	669.00	12839.00
Kolbeinsstaðakirkja	539.00	—	—	30.00	569.00
— (raflýsingarsjóður)	9041.00	—	—	497.00	9538.00
Staðastaðarkirkja	2035.00	—	—	112.00	2147.00
Búðakirkja	356.00	—	4000.00	38.00	4394.00
Ólafsvíkurkirkja	2035.00	—	—	112.00	2147.00
Ingjaldshólskirkja	92.00	—	—	5.00	97.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
Brimilsvallakirkja	2035.00	—	—	112.00	2147.00
Setbergskirkja	39613.00	—	—	2179.00	41792.00
Grafarnesskirkja	453.00	—	—	25.00	478.00
Stykkishólmskirkja	377.00	—	—	21.00	398.00
Helgafellskirkja	4560.00	—	—	251.00	4811.00
Bjarnarhafnarkirkja	377.00	—	—	21.00	398.00
Breiðabólsstaðarkirkja ...	18831.00	—	—	1036.00	19867.00
Narfeyrarkirkja	12714.00	—	—	699.00	13413.00
	113265.00	—	4000.00	6249.00	123514.00
Dalaprófastsdæmi:					
Kvennabrekkukirkja	3649.00	—	2000.00	276.00	5925.00
Stóra-Vatnshornskirkja ..	1702.00	—	—	94.00	1796.00
Snóksdalskirkja	16656.00	—	—	916.00	17572.00
Hvammskirkja	3283.00	—	—	181.00	3464.00
Hjarðarholtskirkja	4349.00	—	—	239.00	4588.00
Staðarfellskirkja	44340.00	—	—	2439.00	46779.00
Staðarhólskirkja	425.00	—	—	23.00	448.00
Skarðskirkja	7677.00	—	—	422.00	8099.00
Dagverðarnesskirkja	3166.00	—	—	174.00	3340.00
	85247.00	—	2000.00	4764.00	92011.00
Barðastrandarprófastsdæmi:					
Flateyjarkirkja	2111.00	—	—	116.00	2227.00
Reykhólakirkja	2492.00	—	—	137.00	2629.00
Garpsdalskirkja	1897.00	—	—	104.00	2001.00
Staðarkirkja	9357.00	—	—	515.00	9872.00
Brjánslækjarkirkja	6283.00	—	2000.00	437.00	8720.00
Hagakirkja	1991.00	—	—	110.00	2101.00
Sauðlauksdalskirkja	8674.00	—	2000.00	523.00	11197.00
Saurbæjarkirkja	3965.00	—	—	218.00	4183.00
Breiðavíkurkirkja	3965.00	—	—	218.00	4183.00
Patreksfjarðarkirkja	1268.00	—	—	70.00	1338.00
Stóra-Laugardalskirkja ..	13140.00	—	3000.00	747.00	16887.00
Bíldudalskirkja	1104.00	—	—	61.00	1165.00
Selárdalskirkja	79468.00	—	—	4371.00	83839.00
	135715.00	—	7000.00	7627.00	150342.00
V.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
Hrafnseyrarkirkja	137.00	—	—	8.00	145.00
Álftamýrarkirkja	85.00	—	—	5.00	90.00
Þingeyrarkirkja	846.00	—	—	47.00	893.00
Hraunskirkja	22894.00	—	—	1259.00	24153.00
Núpskirkja	428.00	—	—	24.00	452.00
Mýrakirkja	128.00	—	—	7.00	135.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
Sæbólskirkja	441.00	—	—	24.00	465.00
Holtskirkja	553.00	—	—	30.00	583.00
Flateyrarkirkja	633.00	—	—	35.00	668.00
Kirkjubólskirkja	633.00	—	—	35.00	668.00
Staðarkirkja	284.00	—	—	16.00	300.00
	27062.00	—	—	1490.00	28552.00
N.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
Hólskirkja í Bolungarvík	2601.00	—	—	143.00	2744.00
Ísafjarðarkirkja	12336.00	—	—	678.00	13014.00
Ögurkirkja	7131.00	—	—	392.00	7523.00
Eyrarkirkja í Seyðisfirði	6987.00	—	—	384.00	7371.00
Súðavíkurkirkja	5485.00	—	—	302.00	5787.00
Vatnsfjarðarkirkja	749.00	—	—	41.00	790.00
Nauteyrarkirkja	5295.00	—	—	291.00	5586.00
Melgraseyrarbænhús	1910.00	—	—	105.00	2015.00
Hesteyrarkirkja	33287.00	—	—	1831.00	35118.00
Staðarkirkja í Aðalvík	3851.00	—	—	212.00	4063.00
	79632.00	—	—	4379.00	84011.00
Strandaprófastsdæmi:					
Árnesskirkja	14425.00	—	—	793.00	15218.00
Staðarkirkja í Steingr.f.	1032.00	—	—	57.00	1089.00
Kollafjarðarnesskirkja	61.00	—	—	3.00	64.00
Prestsbakkakirkja	383.00	—	—	21.00	404.00
Staðarkirkja í Hrútaf.	1884.00	—	—	104.00	1988.00
	17785.00	—	—	978.00	18763.00
Húnavatnsprófastsdæmi:					
Melstaðarkirkja	15098.00	14680.00	—	496.00	914.00
Kirkjuhvammskirkja	283.00	—	—	16.00	299.00
Staðarbakkakirkja	473.00	—	—	26.00	499.00
Efra-Núpskirkja	358.00	—	—	20.00	378.00
Tjarnarkirkja	10.00	—	—	1.00	11.00
Breiðabólsstaðarkirkja	1074.00	—	—	59.00	1133.00
Víðidalstungukirkja	2286.00	—	—	126.00	2412.00
Þingeyrakirkja	603.00	—	—	33.00	636.00
Undirfellskirkja	0.00	—	—	—	0.00
Blönduósskirkja	3651.00	—	—	201.00	3852.00
Holtastaðakirkja	2766.00	—	—	152.00	2918.00
Bólstaðarhlíðarkirkja	3978.00	—	—	219.00	4197.00
Bergsstaðakirkja	319.00	—	—	18.00	337.00
Auðkúlukirkja	8010.00	—	—	441.00	8451.00
Svínavatnskirkja	2261.00	—	—	124.00	2385.00
Höskuldsstaðakirkja	371.00	—	—	20.00	391.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
Höfðakirkja	53.00	—	—	3.00	56.00
Hofskirkja	3648.00	—	—	201.00	3849.00
	45242.00	14680.00	—	2156.00	32718.00
Skagafjarðarprófastsdæmi:					
Hvammskirkja	2677.00	—	—	147.00	2824.00
Ketukirkja	2998.00	—	—	165.00	3163.00
Sauðárkrókskirkja	2866.00	—	—	158.00	3024.00
Rípurkirkja	597.00	—	—	33.00	630.00
Glaumbæjarkirkja	1001.00	—	—	55.00	1056.00
Reynisstaðarkirkja	1417.00	—	—	78.00	1495.00
Víðimýrarkirkja	1311.00	—	—	72.00	1383.00
Mælifellskirkja	656.00	—	—	36.00	692.00
Reykjakirkja	1265.00	—	—	70.00	1335.00
Ábæjarkirkja	1265.00	—	—	70.00	1335.00
Miklabæjarkirkja	703.00	—	455000.00	734.00	456437.00
Silfrastaðakirkja	1432.00	—	—	79.00	1511.00
Flugumýrarkirkja	1511.00	—	—	83.00	1594.00
Hólakirkja	3721.00	—	50.00	224.00	3995.00
Viðvíkurkirkja	550.00	—	—	30.00	580.00
Hofsstaðakirkja	565.00	—	—	31.00	596.00
Hofskirkja	848.00	—	—	47.00	895.00
Fellskirkja	50.00	—	—	3.00	53.00
Barðskirkja	8725.00	45000.00	45000.00	480.00	9205.00
Knappsstaðakirkja	3223.00	—	—	177.00	3400.00
	37381.00	45000.00	500050.00	2772.00	495203.00
Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
Miðgarðakirkja	934.00	—	—	51.00	985.00
Siglufjarðarkirkja	77.00	—	—	4.00	81.00
Vallakirkja	364.00	—	—	20.00	384.00
Urðakirkja	420.00	—	—	23.00	443.00
Upsakirkja	3053.00	—	—	168.00	3221.00
Hríseyjarkirkja	3203.00	—	—	176.00	3379.00
Stærri-Árskógskirkja	172.00	—	—	9.00	181.00
Möðruvallaklausturskirkja	13880.00	—	—	763.00	14643.00
Bakkakirkja	1611.00	—	—	89.00	1700.00
Bægisárkirkja	770.00	—	—	42.00	812.00
Akureyrarkirkja	2052.00	—	—	113.00	2165.00
Lögmannshlíðarkirkja	3387.00	—	—	186.00	3573.00
Munkaþverárkirkja	344.00	—	—	19.00	363.00
Kaupangskirkja	455.00	—	—	25.00	480.00
Grundarkirkja	424.00	—	—	23.00	447.00
Möðruvallakirkja	424.00	—	—	23.00	447.00
Saurbæjarkirkja	20868.00	—	—	1148.00	22016.00
Hólakirkja	424.00	—	—	23.00	447.00
	52862.00	—	—	2905.00	55767.00

Kirkjur	Eign í árslok 1966 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1967 kr.
S.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
Laufásskirkja	431.00	—	—	24.00	455.00
Svalbarðskirkja	342.00	—	—	19.00	361.00
Grenivíkurkirkja	3428.00	—	—	189.00	3617.00
Hálskirkja	4654.00	—	—	256.00	4910.00
Illugastaðakirkja	39.00	—	—	2.00	41.00
Ljósavatnskirkja	3031.00	—	—	167.00	3198.00
Þóroddsstaðakirkja	3824.00	—	—	210.00	4034.00
Lundarbrekkukirkja	3030.00	—	—	167.00	3197.00
Skútustaðakirkja	191.00	—	—	11.00	202.00
Reykjahlíðarkirkja	679.00	—	100.00	40.00	819.00
Grenjaðarstaðarkirkja	1122.00	—	—	62.00	1184.00
Þverárkirkja	1455.00	—	—	80.00	1535.00
Einarsstaðakirkja	1455.00	—	—	80.00	1535.00
Nesskirkja	3199.00	—	—	176.00	3375.00
Þönglabakkakirkja	12588.00	—	—	692.00	13280.00
Flateyjarkirkja	112.00	—	—	6.00	118.00
	39580.00	—	100.00	2181.00	41861.00
N.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
Víðihólskirkja	82.00	—	—	5.00	87.00
Skinnastaðarkirkja	196.00	—	—	11.00	207.00
Raufarhafnarkirkja	14263.00	—	—	784.00	15047.00
Sauðanesskirkja	619.00	—	—	34.00	653.00
Svalbarðskirkja	300.00	—	—	17.00	317.00
	15460.00	—	—	851.00	16311.00
	10784154.00	2369936.72	1555347.19	578078.00	10547642.47

Sé tekjuafgangi, kr. 6 419.66 bætt við ofangreinda upphæð, kr. 10 547 642.47, verður eign sjóðsins í árslok, eins og segir í aðalreikningi, kr. 10 554 062.13.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 31. janúar 1968.

Sigurbjörn Einarsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Daníels Eiríkssonar, útgefin á venjulegan hátt af dómsmálaráðherra ad mandatum 17. september 1968. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um minningarsjóðs Daníels Eiríkssonar og konu hans Amalíu Geirsdóttur, Súgandafirði.

1. gr.

Sjóðurinn nefnist Minningarsjóður Daníels Eiríkssonar og Amalíu Geirsdóttur.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með 7 þúsund kr. framlagi frá systkinum Daníels Eiríkssonar, þeim Jóni Eiríkssyni, Kristjáni B. Eiríkssyni, Guðrúnu Eiríksdóttur, Kristínu Eiríksdóttur og Eiríki E. F. Guðmundssyni.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að stuðla að búnaðar- og ræktunarframkvæmdum í Súgandafirði.

4. gr.

Tilgangi sínum er sjóðnum ætlað að ná með því að styrkja áhugamenn um jarðrækt í Súgandafirði, veita viðurkenningu fyrir búnaðarframkvæmdir, styrkja efnilega menn til búnaðarnáms eða rannsókna á sviði búnaðar, einnig til hagnýtra leiðbeininga um ræktun og fegrun sveitarinnar.

5. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 20 000.00 — tuttugu þúsund kr. — má veita úr honum í fyrsta sinn ⅔ vaxta hans, en ⅓ vaxta leggst við höfuðstólinn. Veita skal úr sjóðnum þriðja hvert ár eftir sömu hlutföllum, þar til sjóðurinn er orðinn 50 þúsund kr., þá skal veita úr honum þriðja hvert ár ¾ vaxta hans, en ¼ leggjast við höfuðstól.

6. gr.

Sjóðurinn tekur á móti gjöfum til minningar um Daníel og Amalíu, enn fremur öðrum gjöfum veittum í því augnamiði að auka ræktunarframkvæmdir í Súgandafirði.

7. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Súgfirðinga eða annarri tryggri peningastofnun.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn: formaður búnaðarfélags í Súgandafirði og tveir menn kjörnir af hreppsnefnd Suðureyrarhrepps, annar þeirra nákominn ættingi Daníels, eða maður, sem ættingjar hans tilnefna, og skal hann vera formaður. Nú er enginn nákominn ættingi Daníels í Suðureyrarhreppi og tilnefning hefur ekki komið frá ættingjum, þegar gera skal breytingar á stjórninni. Skal þá formaður búnaðarfélagsins vera formaður sjóðsstjórnar, og tveir stjórnarmenn kjörnir af hreppsnefnd Suðureyrarhrepps, án tilnefningar.

9. gr.
Endurskoðendur skulu vera tveir, tilnefndir af hreppsnefnd.

10. gr.
Skipulagsskrá fyrir minningarsjóðinn, sem staðfest var 9. marz 1965, fellur úr gildi.

8. október 1968. Nr. 259.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Hans Adólfs Hjartarsonar: Náms- og ferðasjóður, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 8. október 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Hans Adólfs Hjartarsonar: Náms- og ferðasjóður.

1. gr.
Sjóðurinn er stofnaður 1. marz 1951 af Hjúkrunarfélagi Íslands til minningar um Hans Adólf Hjartarson, sem lézt það ár.
Stofnfé sjóðsins er kr. 11 000.00.
Sjóðurinn veitir móttöku gjöfum frá félagsmönnum og öðrum, sem kunna að vilja styrkja sjóðinn.

2. gr.
Tilgangur sjóðsins er að styrkja hjúkrunarkonur í ofangreindu félagi til frekara náms, og eins til ferðalaga í sambandi við félagsmál.

3. gr.
Sjóðinn skal ávaxta í banka, og má aldrei skerða höfuðstólinn.
Sjóðinn skal ávaxta þar til hann er orðinn kr. 100 000.00. Að því búnu má verja allt að ⅔ hlutum af árlegum vöxtum sjóðsins til styrkveitinga, en hinn hlutinn skal lagður við höfuðstólinn, þar til hann er orðinn kr. 200 000.00. Að því búnu má verja öllum vöxtunum til styrkveitinga, ef með þarf.
Fyrst í stað skal úthluta styrkjum úr sjóðnum annað hvert ár, þar til stjórn sjóðsins ákveður annað.

4. gr.
Nú skyldi eitthvert ár eigi vera úthlutað styrk úr sjóðnum, og leggjast þá allir vextirnir við höfuðstólinn.

5. gr.
Málefnum sjóðsins skal stjórnað af þremur aðilum. Skal einn vera formaður Hjúkrunarfélags Íslands, annar skólastjóri Hjúkrunarskóla Íslands, en hinn þriðji skal kosinn á aðalfundi félagsins til fjögurra ára í senn, um leið og formannskjör fer fram. Þá skulu og kosnir tveir endurskoðendur að reikningum sjóðsins.

6. gr.
Stjórn sjóðsins hefur á hendi alla framkvæmd styrkveitinga og reikningshald sjóðsins. Skal sjóðurinn hafa sérstaka bók, og skal skipulagsskrá þessi innfærð í hana, svo og styrkveitingar allar og reikningar.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Eftir hver árslok skulu reikningar sjóðsins endurskoðaðir, en síðan skulu reikningarnir samþykktir af aðalfundi félagsins.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Nr. 260. 1. október 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð til hjálpar heyrnardaufum börnum, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 1. október 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Fyrir styrktarsjóð til hjálpar heyrnardaufum börnum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Styrktarsjóður til hjálpar heyrnardaufum börnum". Hann er stofnaður af minningargjöf um hjónin Ingibjörgu Þóru Kristjánsdóttur Kúld, f. 12. apríl 1877, og Þorgrím Jónsson, bónda að Laugarnesi, f. 27. febrúar 1873, og því jafnframt minningarsjóður um þau hjón. Heimili sjóðsins og varnarþing er í Reykjavík og er stofnfé hans kr. 50 000.00 — fimmtíu þúsund krónur.

2. gr.

Sjóðnum er ætlað að afla fjár með því að selja minningarkort, taka á móti gjöfum og áheitum o. s. frv.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja heyrnardauf börn til sjálfsbjargar og skal það gjört á hvern þann hátt, sem sjóðsstjórnin telur heppilegast hverju sinni.

4. gr.

Sjóðurinn er sjálfseignarstofnun í vörzlu þriggja manna sjóðsstjórnar. Skal hún skipuð skólastjóra Heyrnarleysingjaskólans í Reykjavík, einum tilnefndum af félagi foreldra heyrnardaufra barna, og einum tilnefndum af menntamálaráðuneytinu.

5. gr.

Sjóðsstjórnin skal sjá um ávöxtun höfuðstóls sjóðsins í ríkistryggðum verðbréfum eða í sparisjóðsbókum.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skal árlega birta ársreikninginn, endurskoðaðan af löggiltum endurskoðanda.

6. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Leggja skal vexti við höfuðstól þar til ársvextir nema kr. 10 000.00. Eftir það má nota ⅔ vaxta samkvæmt tilgangi sjóðsins.

7. gr.

Stjórn sjóðsins getur breytt skipulagsskrá þessari, ef hún er einhuga um breytinguna.

8. gr.
Verði ákveðið að hætta starfsemi sjóðsins, þá skulu allar eignir hans renna til Heyrnarleysingjaskólans í Reykjavík.

9. gr.
Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 17. september 1968.

7. október 1968. Nr. 261.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir jólaglaðningssjóð Ríkeyjar Sigurðardóttur og Önnu Steinþórsdóttur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 7. október 1968.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Jólaglaðningssjóð Ríkeyjar Sigurðardóttur og Önnu Steinþórsdóttur.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Jólaglaðningssjóður Ríkeyjar og Önnu.

2. gr.
Stofnendur sjóðsins eru Steinþór Benjamínsson og börn hans, Brynhildur, Elísabet og Birgir. Sjóðurinn er stofnaður til minningar um eiginkonu Steinþórs, Ríkeyju Sigurðardóttur, sem lézt 2. ágúst 1948, og Önnu Bryndísi Steinþórsdóttur, dóttur þeirra, sem lézt 14. desember 1966.

3. gr.
Stofnfé sjóðsins er kr. 25 000.00 og skal hann ávaxtaður í Sparisjóði Þingeyrarhrepps, Þingeyri.

4. gr.
Tilgangur sjóðsins er að gleðja gamalt fólk, sem á enga aðstendendur, á jólum, ef elliheimili verður stofnað í Þingeyrarhreppi. Úthlutun má fyrst fara fram árið 1985, en þá eru 100 ár frá fæðingu Ríkeyjar. Fram að þeim tíma skulu vextir af sjóðnum og aðrar tekjur bætast við höfuðstól, en eftir að úthlutun hefst, má úthluta ¾ hlutum vaxta, en ¼ hluti bætist við höfuðstól.

5. gr.
Kvenfélagið „Von“ á Þingeyri annast stjórn og úthlutun úr sjóðnum og veitir gjöfum og áheitum móttöku. Hætti kvenfélagið „Von“ störfum, er það ósk stofnenda, að hreppsnefnd Þingeyrarhrepps skipi sjóðnum nýja stjórnendur.

6. gr.
Ef elliheimili hefur ekki verið stofnað í Þingeyrarhreppi árið 2000, skal stjórn sjóðsins heimilt að verja öllum sjóðnum eða hluta hans til annarra líknarmála í Þingeyrarhreppi.

7. gr.
Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðenda.

8. gr.
Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Þingeyri, 28. september 1968.

Nr. 262. 15. október 1968.

AUGLÝSING

um breytingu á reglugerð nr. 25 6. marz 1959, um útflutning hrossa.

1. gr.
Aftan við 9. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein svo hljóðandi:
Landbúnaðarráðuneytið getur þó veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar um útflutning á fylsugum til nóvemberloka 1968, enda verði þá gerðar sérstakar ráðstafanir til að fylgjast með líðan hrossanna.

2. gr.
Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerðarbreyting þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 64 26. nóvember 1958, um útflutning hrossa, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 15. október 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 263. 4. október 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Skriðdalshreppi í Suður-Múlasýslu.

Fasteignaskatt í Skriðdalshreppi, Suður-Múlasýslu, skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. október 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

um lokunartíma sölubúða í Kópavogi.

1. gr.

Óeimilt er að stunda kvöld- og næturSölu í kaupstaðnum nema með leyfi bæjarstjórnar. Kvöldsala telst á tímabilinu frá kl. 19.00—24.00 og næturSala frá kl. 24.00—8.00 að morgni.

2. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að krefjast sérstaks gjalds, veiti hún leyfi til kvöldeða næturSölu. Gjald þetta er ákveðið árlega af stjórnarráðinu eftir tillögu bæjarstjórnar.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Kópavogs hefur samþykkt samkvæmt lögum nr. 17 1. febrúar 1936, um samþykktir um lokunartíma sölubúða, öðlast þegar gildi, með þeim takmörkunum þó, sem lög nr. 45 frá 15. júní 1926, um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar setja og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. október 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

26. maí 1968. Nr. 265.

AUGLÝSING

um umferð í Blönduóskauptúni.

Eftir heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 1968 og að fengnum tillögum hreppsnefndar Blönduóshrepps hefur eftirfarandi verið ákveðið varðandi umferð í Blönduóskauptúni:

1. Eftirfarandi götur hafa aðalbrautarrétt: Þingbraut, Aðalgata, Blöndubyggð, Norðurbraut og Húnabraut. Hafa verið sett biðskyldumerki við öll vegamót við þessar götur nema vegamótin: Brekkugata—Þingbraut, Brekkugata—Aðalgata, og Túngata—Blöndubyggð, þar eru stöðvunarskyldumerki.
2. Stöðvun bifreiða og biðstöður eru bannaðar beggja vegna Aðalgötu á móts við verzlunarhús Verzlunarfélags Austur-Húnvetninga.
3. Bílastöður eru bannaðar á suðaustur helmingi Aðalgötu gegnt Hótel Blönduós.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Húnavatnssýslu, 26. maí 1968.

Jón Ísberg.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Hofsóshreppi, Skagafjarðarsýslu.

Fasteignaskatt í Hofsóshreppi, Skagafjarðarsýslu, skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5 gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. október 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 267. 7. október 1968.

AUGLÝSING

um breyting á fjallskilareglugerð fyrir Rangárvallasýslu nr. 157 6. júlí 1943.

Ákvæði til bráðabirgða í niðurlagi reglugerðarinnar orðist svo: „Heimilt er upprekstrarfélagi, ef meirihlutasamþykkt liggur fyrir, að leggja aukagjald á rekið (flutt) fé til afréttar".

Reglugerðarbreyting þessi er gerð samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 61 1961 og öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 7. október 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 268. 17. október 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Ytri-Torfustaðahreppi, Vestur-Húnavatnssýslu.

Fasteignaskatt í Ytri-Torfustaðahreppi, Vestur-Húnavatnssýslu, skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. október 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Jón S. Ólafsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1967.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári			kr. 27 918 817.43
2. Bætt við innstæður vaxtaeigenda:			
a. Innlög á árinu	kr. 1 499 886.47		
b. Verðlaun úr Minningarsjóði Eiríks prófessors Briems	— 1 233.95		
c. Vaxtabætur Söfnunarsjóðsins	— 28 183.59		
Innstæðuaukning alls	kr. 1 529 304.01		
d. Vextir lagðir við höfuðstól	— 1 967 440.88		
		—	3 496 744.89
3. Vextir af útlánum	kr. 2 665 407.92		
4. Þóknun, dráttarvextir o. fl.	— 54 513.20		
5. Vextir geymdir til útborgunar 1968	— 419 365.13		
		—	3 139 286.25
		Kr.	34 554 848.57

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir árið 1967:			
a. Ársvextir 9.5%	kr. 2 348 240.02		
b. Dagvextir 8.5%	— 38 565.99		
		kr.	2 386 806.01
2. Kostnaður:			
a. Launagreiðslur	kr. 114 600.00		
b. Annar kostnaður	— 85 636.10		
		—	200 236.10
3. Vextir er féllu til útborgunar 1967	kr. 344 749.59		
4. Höfustóll greiddur á árinu	— 111 284.02		
		—	456 033.61
5. Sjóður í árslok 1967:			
a. Veðskuldabréf	kr. 6 899 480.00		
b. Skuldabr. bæjar- og sveitarfélaga	— 8 053 078.70		
c. — byggingasamvinnufél. með ríkisábyrgð	— 13 073 921.09		
d. bankavaxtabréf	— 655 000.00		
e. önnur skuldabréf með ríkisábyrgð	— 1 450 000.00		
Verðbréfaeign samtals	kr. 30 131 479.79		
f. Óinnheimtir vextir	— 1 271 466.54		
g. Skrifstofugögn	— 17 930.00		
h. Innstæða í Seðlabanka Íslands	— 1 067.40		
i. Í sjóði hjá féhirði	— 89 829.12		
		—	31 511 772.85
		Kr.	34 554 848.57

Efnahagsyfirlit Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1967.

Eignir:

1. Veðskuldabréf	kr.	30 131 479.79	
2. Óinnheimtir vextir	—	1 271 466 54	
3. Skrifstofugögn	—	17 930.00	
4. Innstæða í Seðlabanka Íslands	—	1 067.40	
5. Sjóður hjá féhirði	—	89 829.12	
			kr. 31 511 772.85
			Kr. 31 511 772.85

Skuldir:

1. Innstæður vaxtaeigenda:			
a. Aðaldeild	kr.	22 111 700.49	
a. Erfingjarentudeild	—	582 356.07	
c. Útborgunardeild	—	6 795 974.81	
			kr. 29 490 031.37
2. Vextir fyrir 1967, geymdir til útborgunar			— 419 365.13
3. Varasjóður			— 1 602 376.35
			Kr. 31 511 772.85

Reykjavík, 28. febrúar 1968.

Gunnlaug Briem. **Jón Skaftason.**

Nr. 270. 11. september 1968.

AUGLÝSING

um niðurfellingu, lækkun eða endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af vörum, sem hafa eyðilagzt, skemmst eða rýrnað.

Fjármálaráðuneytið mun nota heimildir sínar í 2. tölulið 3. gr. og 4. mgr. 10. gr. tollskrárlaga nr. 63 31. maí 1968, um tollskrá o. fl., til þess að leyfa niðurfellingu, lækkun eða endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum vegna eyðileggingar, skemmda eða rýrnunar, enda sé fullnægt eftirfarandi skilyrðum:

1. Vörurnar verða að hafa eyðilagzt, rýrnað eða skemmzt á leið hingað til lands, við affermingu eða við geymslu í vörzlum tollgæzlunnar eða viðurkenndum vörugeymslum farmflytjanda, enda sé eyðileggingin, rýrnunin eða skemmdirnar ekki viðtakanda að kenna.

2. Vörunum sé framvísað fyrir tolleftirlitsmönnum og þeim gerð grein fyrir skemmdum þeirra eða rýrnun áður en þær eru fluttar úr geymslum tollgæzlunnar eða farmflytjanda.

   Sé um að ræða vörur, sem verulegum vandkvæðum er bundið að skoða í framangreindum geymslum, má skoðun þó fara fram heima hjá innflytjanda, enda fylgist tolleftirlitsmenn með heimflutningum og skoðunin sé framkvæmd strax að honum loknum.

   Skoðun, sem fer fram heima hjá innflytjanda skal framkvæmd af tveim tollmönnum, og ber innflytjanda að greiða viðkomandi tollstjóraskrifstofu allan kostnað af skoðuninni samkvæmt reikningi.

3. Sé um algera eyðileggingu að ræða, skal vörunum fleygt undir tolleftirliti, og skal sá, er þess beiðist, greiða kostnað til tolleftirlitsins samkvæmt reglum 2. liðs hér að framan.

4. Skoðun samkvæmt 2. lið að framan skal fara fram svo tímanlega, að beiðni um niðurfellingu, lækkun eða endurgreiðslu aðflutningsgjaldanna ásamt skýrslu tolleftirlitsmanna, svo og matsgerð umboðsmanna vátryggjanda, ef um hana er að ræða, sé afhent tollyfirvaldi í síðasta lagi innan sex vikna frá komudegi farartækis þess, er vöruna flutti til landsins.

5. Fullnaðartollafgreiðsla vörunnar, þ. e. endanleg greiðsla aðflutningsgjalda af vörunni eða eyðing hennar skv. 3. lið að framan, fari fram innan tveggja mánaða frá komudegi þess farartækis, er flutti vöruna til landsins.

Að því er snertir vörur þær, sem þegar eru komnar til landsins, telst tveggja mánaða fresturinn í 5. lið að framan renna út er tveir mánuðir eru liðnir frá dagsetningu þessarar auglýsingar.

Fjármálaráðuneytið, 11. september 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

3. október 1968. Nr. 271.

AUGLÝSING

um niðurfellingu innflutningsgjalds.

Ákveðið hefur verið, samkv. heimild í 2. gr. laga nr. 68/1968 um innflutningsgjald o. fl., að fella niður við innflutning 20% innflutningsgjald af eftirtöldum tollskrárnúmerum:

A. **Umbúðir sjávarútvegs:**

Tollskrárnr.:

39.07.32 Fiskkassar og fiskkörfur úr plasti.
44.08.00 Trjáviður í tunnustafi o. fl.
44.22.02 Síldartunnur úr trjáviði og hlutar til þeirra.
48.07.88 Vaxborinn pergamentpappír utan um fisk til útflutnings, enda sé á honum viðeigandi áletrun.
48.16.06 Pappakassar utan um fisk til útflutnings, enda sé á þeim viðeigandi áletrun.
48.16.07 Pappírspokar, margfaldir, utan um fiskafurðir til útflutnings, enda sé á þeim viðeigandi áritun.
48.19.02 Áprentaðir merkimiðar fyrir útflutningsafurðir.
57.10.01 Umbúðastrigi.
73.23.04 Áletraðar dósir, úr járni, stáli eða legeringum þeirra málma, utan um útflutningsvörur.
73.40.42 Fiskkassar, fiskkörfur o. fl.
76.16.02 Fiskkassar og fiskkörfur úr alúmíni og alúmínlegeringum.
83.13.03 Áletruð lok, úr ódýrum málmum, á dósir utan um útflutningsvörur.

B. **Veiðarfæri:**

39.01.06 Handfæralínur í þessum tollskrárnúmerum.
39.07.31 Nótaflotholt o. fl.
39.07.33 Lóðabelgir.
40.14.01 Botnrúllur.
41.01.11 Nautshúðir í botnvörpur.
44.28.81 Botnvörpuhlerar o. fl.
45.03.01 Netja- og nótakorkur.
59.05.01 Fiskinetjaslöngur aðrar en úr polyethylen og/eða polypropylen.
70.21.01 Netjakúlur.
73.25.02 Vírkaðlar meira en 0.5 cm. að þvermáli.
73.40.41 Veiðarfæralásar o. fl.
74.19.01 Veiðarfæralásar o. fl.
76.16.01 Netjakúlur.
93.04.02 Hvalveiðibyssur.
93.07.21 Skutlar og skot í hvalveiðibyssur.
97.07.01 Fiskiönglar venjulegir.

C. **Salt o. fl.:**

09.10.01 Síldarkrydd.
25.01.09 Salt.

Fjármálaráðuneytið, 3. október 1968.

F. h. r.
Jón Sigurðsson.

Björn Hermannsson.

Nr. 272. 10. október 1968.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 280 30. des. 1966, um útvarpsrekstur ríkisins, sbr. breyting á þeirri reglugerð nr. 19 27. janúar 1967.

1. gr.

27 gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Innheimtudeild Ríkisútvarpsins er heimilt að innsigla hljóðvarps- eða sjónvarpsviðtæki, hafi afnotagjaldskrafa eigi verið innleyst innan þriggja mánaða frá gjalddaga hennar.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um útvarpsrekstur ríkisins nr. 68 28. des. 1934, með áorðnum breytingum, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 10. október 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um notkun heimildar í 28. tl. 3. gr. tollskrárlaga, um endurgreiðslu gjalda vegna skipasmíða og skipaviðgerða.

Ráðuneytið hefur ákveðið að nota framangreinda heimild eins og hér segir:

1. **Nýsmíði stálskipa.**

Að endurgreiddur verði tollur af nýsmíði stálskipa 10 brl. eða stærri, smíðuðum hérlendis, og skal endurgreiðslan nema 10.2% af upphaflegu samningsverði.

Endurgreiðslur fara þannig fram:

⅓ hluti, þegar lokið er að byrða bol skipsins eða sjóða „sektionir" saman.
⅓ hluti, þegar búið er að setja aðalvél og hjálparvélar á undirstöður í vélarrúmi skipsins.
⅓ hluti, að lokinni afhendingu skipsins til kaupanda.

Hækki verð skips á smíðatímabilinu, skal einnig greiða 10.2% af þeim hluta hækkunarinnar, sem beinlínis stafar af auknum innflutningi efnis og tækja fram yfir það sem upphaflegur smíðasamningur gerði ráð fyrir, enda hafi viðbótarsamningur verið gerður um breytingarnar.

Komi til viðbótarendurgreiðslu vegna þessa, skal sú endurgreiðsla fara fram í einu lagi að lokinni afhendingu skipsins til kaupanda, og skal afrit af smíðalýsingu og smíðasamningum fylgja umsókn til ráðuneytisins.

Verði endanlegt söluverð lægra en upphaflegt samningsverð, skal endurgreiðslan miðuð við söluverð, og skal tekið tillit til þessa við lokaendurgreiðslu.

Tollar af efni og tækjum skulu ekki vera innifaldir í samningsverði skips.

Tollendurgreiðslur falli til skipasmíðastöðvarinnar, sem smíðina annast.

2. **Nýsmíði tréskipa.**

Endurgreidd verða 11.0% af upphaflegu samningsverði tréskips, 10 brl. eða stærra, smíðuðu hérlendis.

Endurgreiðslan fari þannig fram:

⅓ hluti, þegar lokið er við að reisa bönd skipsins.
⅓ hluti, þegar búið er að setja aðalvél og hjálparvélar á undirstöður í vélarrúmi skipsins.
⅓ hluti, að lokinni afhendingu skipsins til kaupanda.

Hækki verð skips á smíðatímabilinu, skal einnig greiða 11.0% af þeim hluta hækkunarinnar, sem beinlínis stafar af auknum innflutningi efnis og tækja fram yfir það, sem upphaflegur smíðasamningur gerði ráð fyrir, enda hafi viðbótarsamningur verið gerður um breytingarnar.

Komi til viðbótarendurgreiðslu vegna þessa, skal sú endurgreiðsla fara fram í einu lagi að lokinni afhendingu skipsins til kaupanda, og skal afrit af smíðalýsingu og smíðasamningum fylgja umsókn til ráðuneytisins.

Verði endanlegt söluverð lægra en upphaflegt samningsverð, skal endurgreiðslan miðuð við söluverð, og skal tekið tillit til þessa við lokaendurgreiðslu.

Tollar af efni og tækjum skulu ekki vera innifaldir í samningsverði skips.

Tollendurgreiðslur falli til skipasmíðastöðvarinnar, sem smíðina annast.

3. **Viðgerðir skipa.**

Endurgreiddur verður 15% tollur af upphæð reikninga yfir innflutt efni, sem notað hefur verið til viðgerðarinnar, öðru en tækjum þeim, sem greind eru hér á eftir, en af þeim verði greitt sérstaklega við framvísun tollreikninga.

1. Aðalvél.
2. Skrúfubúnaður (gear, öxull, skrúfa).
3. Öxulbremsa.
4. Fjarstýringartæki véla.
5. **Ljósavélar.**
6. Rafalar.
7. Loftþjöppur.
8. Loftkútar.
9. Gear fyrir aflúttak.
10. Austur-, bruna- og kælivatnsdælur.
11. Eldsneytisdælur.
12. Smurolíudælur.
13. Olíuskilvindur.
14. Vökvahæðarmælar (pejlcentral).
15. Ferksvatnsgenerator.
16. Bógskrúfur.
17. Frysti- og kælivélar.
18 Ísvélar.
19. Ísdælur eða færitæki.
20. Spil hvers konar.
21. Fiskidælur.
22. Spildælur.
23. Stýrisvélar.
24. Sjálfstýring.
25. Nótarkranar og kraftblakkir.
26. Viftur, fyrir loftræstingu og kælingu.
27. Hverfirúður.
28. Ankeri og keðjur.
29. Áttavitar.
30. Asdictæki, fiskleitartæki.
31. Dýptarmælar.
32. Talstöðvar.
33. Lorantæki.
34. Miðunarstöð.
35. Radar.
36. Ljóskastarar.
37. Sveifarás í aðalvél.

Aðflutningsgjöld af pípum, fittings, lögnum, lokum og öðru efni, sem þarf til niðursetningar ofangreindra tækja, greiðast ekki eftir aðflutningsskýrslum. Sama gildir um efni til viðgerða og varahluti til þeirra.

Endurgreiðslur koma því aðeins til greina, að viðgerðarkostnaður nemi kr. 500 000.00 eða meiru og að viðgerðin fari fram óslitið.

Verktaki skal afhenda Skipaskoðun ríkisins í umboði fjármálaráðuneytisins alla reikninga yfir efnið, sem notað var til viðgerðarinnar. Skulu þeir stílaðir á skip það, sem um er að ræða og samþykktir af verkkaupa eða fulltrúa hans. Reikningunum fylgi verklýsing, sem staðfest er af skipaskoðunarstjóra að við-

gerð lokinni, enda fylgist Skipaskoðun ríkisins með verkinu frá upphafi og taki það út.

Þegar greitt er sérstaklega gegn framvísun tollreikninga, skulu reikningar (fakturur) fylgja þeim.

Þegar skipt er um vélar í skipum eða ný tæki sett í þau, telst það viðgerð.

Endurgreiðslurnar falli til skipamíðastöðvarinnar eða verkstæðis þess, sem viðgerðina framkvæmir, þó er þessum aðilum heimilt að framselja þær verkkaupa.

4. **Söluskattur.**

Að endurgreiddur verði allur söluskattur, sem viðkomandi skipasmíðastöð sannar, að hún hafi greitt til innheimtumanns ríkissjóðs vegna tiltekinnar nýsmíði skips 10 brl. eða stærra. Sama gildir um meiri háttar viðgerðir, sem endurgreiðslurétt hafa samkv. 28. tl. 3. gr. tollskrárlaga.

Beiðni um endurgreiðslu söluskatts skal senda ráðuneytinu um leið og beiðni um endurgreiðslu tolla, og skal beiðninni fylgja nákvæm greinargerð, þannig fram sett, að skattyfirvöld geti auðveldlega sannreynt réttmæti endurgreiðslufjárhæðar.

5. Reglur þessar ná til allra skipa, sem nú eru í smíðum og ekki hafa verið afhent kaupanda við undirskrift auglýsingar þessarar.

6. Endurgreiðsla tolla vegna báta minni en 10 brl., fer eftir sömu reglum og tíðkazt hefur til þessa, þ. e. kr. 3800.00 pr. rúmlest, auk tolla af vélum og tækjum samkv. tollreikningum

Fjármálaráðuneytið, 18. október 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

21. október 1968. Nr. 274.

AUGLÝSING

um breytingar nr. 4 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968.

Frá og með 30. október 1968 ganga í gildi breytingar, útgefnar í dag, á Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 21. október 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogi.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogs, eru hér með sett eftirgreind sérákvæði um umferð í Kópavogskaupstað:

1. Umferð um tengiveg frá Vogatungu til suðurs inn á Hafnarfjarðarveg (Reykjanesbraut) er bönnuð.

2. Samfelld gata, sem liggur meðfram Hafnarfjarðarvegi (Reykjanesbraut) austan hans á svæðinu frá gatnamótum Nýbýlavegar—Hafnarfjarðarvegar inn á Hafnarfjarðarveg rétt norðan Hlíðarvegar, en gata þessi er nú nefnd Vogatunga—Dalbrekka, skal njóta aðalbrautarréttar samkvæmt 2. og 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga, þó þannig að umferð um þessa götu víki fyrir umferð um Hafnarfjarðarveg þar sem hún tengist honum á framangreindum stöðum.

3. Bannað er að beygja til vinstri á Hafnarfjarðarvegi við báða enda grindverks, sem er á miðjum Hafnarfjarðarvegi á Kópavogshálsi, allt að næstu gatnamótum sunnan og norðan grindverks þessa.

4. Bifreiðastöður við austanverða Grænutungu eru bannaðar.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 22. október 1968.

Sigurgeir Jónsson.

Nr. 276. 17. október 1968.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Akrahreppi, Skagafjarðarsýslu.

Fasteignaskatt samkvæmt 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964 skal innheimta með 200% álagi í Akrahreppi.

Reglugerð þessi stað staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 51, 10. júní 1964 5. gr. til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. október 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Jón S. Ólafsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 9 — 1968

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Reyðarfjarðarkauptún.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Reyðarfjarðarhöfn nær yfir Reyðarfjörð, vestan línu sem hugsast dregin úr Hagahorni, norðan fjarðarins, í Hlein, sunnan fjarðarins.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Reyðarfjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Reyðarfjarðar, og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni, til byggingar mannvirkja, er höfninni tilheyra og til leiðarmerkja við höfnina og innsiglingu.

Hver nýkjörin hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum til fjögurra ára í senn 3 menn í hafnarnefnd. Tveir þeirra mega vera utan hreppsnefndar.

Hafnarnefnd skal sjá um, að reglugerð þessari sé hlýtt og stjórna hafnarsjóðnum með eftirliti hreppsnefndar.

Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda eftir tillögu hafnarnefndar, og ber ábyrgð á sjóðnum sem öðrum eignum hreppsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningum og endurskoðast og úrskurðast með þeim. Handbært fé sjóðsins skal ávaxtast í Landsbanka Íslands eða annarri jafn tryggri lánastofnun.

3. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má innheimta með lögtaki.

4. gr.

Hreppsnefnd skipar svo marga fasta starfsmenn, sem þurfa þykir eftir tillögu hafnarnefndar, og starfa þeir undir umsjón hafnarnefndar.

III. KAFLI
Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar.

Er öllum skylt að hlýða boði og banni hennar eða þess eða þeirra, sem settir eru til að gæta reglu.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar eru unnin.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum í höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins, og á ljóskerum.

Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu.

8. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, dauðum fiski, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Bannað er að hleypa af skotvopnum á bryggjum hafnarinnar og við þær.

9. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki né fylla upp eða dýpka, nema samkvæmt tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar. Beiðni um slíkar framkvæmdir skulu vera skriflegar og sendist hafnarnefnd, er sendir hana hreppsnefnd með tillögum sínum. Byggingaleyfi gilda aðeins í eitt ár.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra í höfninni.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða umboðsmanna hennar, um það hvar þau skuli leggjast. Skip eða bátar mega aldrei leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina. Skip eða bátar mega aldrei leggja svo frá sér strengi eða festar, að það tálmi umferð.

Festar skipa má aldrei leggja yfir alfara leið. Í hverju skipi skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, sem tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur er að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

V. KAFLI

Um notkun hafnarbryggju.

11. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma, þó skulu skip, sem sigla eftir fyrirfram ákveðinni, auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, að öðru jöfnu hafa rétt til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggi þar fyrir og verða þau skip að víkja meðan áætlunarskipin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að dómi hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðru skipi, ef hún krefst þess. Verði ágreiningur, ræður hafnarnefnd hvar og í hvaða röð skip koma að bryggju.

12. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma á við bryggju eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilfar þeirra skipa, er nær liggja.

13. gr.

Við uppskipun og útskipun kjölfestu, sands eða öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólverks, svo að ekki falli fyrir borð. Sé þess ekki nægilega gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er. Kjölfestu má ekki láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarnefnd vísar til.

14. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skipa, skal afgreiðslumaður skips eða skipstjóri láta ræsta bryggju eða bólverk, sem notuð hafa verið, ef þörf gerist. Afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni skipsins eða eiganda.

15. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki vera á bryggju eða bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burtu muni þessa og vörur jafnskjótt og hún krefst þess.

VI. KAFLI
Um lestagjöld.

16. gr.

Öll skip, er leggjast við festar eða bryggju innan takmarka hafnarinnar skulu greiða lestagjald, miðað við brúttórúmlestatölu skipsins, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

Undanþegin eru þó herskip, skip sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, björgunarskip, skip sem leita til hafnar vegna sjóskaða, skip sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna.

a. Skip, sem eru eign búsettra manna á Reyðarfirði og skrásett þar, og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 10 krónur af hverri brúttórúmlest.

   Séu þessi skip að einhverju leyti í utanlandssiglingum, greiða þau aukalega kr. 0.40 af hverri brúttórúmlest í hvert skipti, sem þau koma úr utanlandssiglingum. Vélbátar undir 12 lestum brúttó greiða kr. 100.00 á ári.

b. Strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun greiði hálft lestagjald.

c. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, greiði kr. 1.00 af hverri brúttórúmlest í hvert sinn, sem þau koma til hafnarinnar.

d. Liggi skip lengur en 14 daga á höfninni í einu, skal það greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim.

VII. KAFLI
Um bryggjugjald.

17. gr.

Hvert skip, sem leggst að bryggju eða skipi, sem liggur við bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir brúttóstærð skipsins talinni í heilum rúmlestum, en brotum sleppt. Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring.

a. Skip, sem um getur í a-lið 16. gr., greiði kr. 8.00 af hverri brúttórúmlest á ári. Bátar undir 12 brúttórúmlestum greiði kr. 40.00 á ári.
b. Skip, sem um getur í b-lið 16. gr., greiði kr. 0.40 af hverri brúttórúmlest á sólarhring.
c. Öll önnur skip greiði kr. 0.65 af hverri brúttórúmlest. Innlend vöru- og farþegaskip greiði þó aðeins kr. 0.40 af hverri brúttórúmlest.

18. gr.

Herskip, skemmtiferðaskip og íslenzk vitaskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjöldum.

VIII. KAFLI
Um vörugjald.

19. gr.

Vörugjald skal greiða til hafnarsjóðs af öllum vörum, svo og af skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í kafla þessum.

20. gr.

Ef vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annarrar hafnar en Reyðarfjarðar, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir, vegna skemmda á skipi.

21. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi.

a. Umbúðir, sem endursendar eru.
b. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skips til eigin nota, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem fluttur er úr landi í íslenzk fiskiskip til eigin nota.
c. Póstur og farangur ferðamanna.
d. Innlend mjólk, sem flutt er til hafnarinnar.
e. Vörur og tæki til hafnarinnar.

22. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarnefnd í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst ber að greiða af.

23. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 5 krónur. Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarnefnd úrskurða.

24. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur: Gjald kr. 3.25 fyrir hver 100 kg:
Sjávarafurðir ótaldar annars staðar, landbúnaðarafurðir ótaldar annars staðar, áburður, kol, kox, fóðurvörur, salt, sement, kalk.
2. flokkur: Gjald kr. 4.70 fyrir hver 100 kg:
Olíur, benzín, síldarlýsi og síld söltuð til útflutnings.
3. flokkur: Gjald kr. 6.00 fyrir hver 100 kg:
Byggingarvörur ótaldar annars staðar, bifreiðar, vélar og smurningsolíur.
4. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hver 10 kg:
Heimilistæki og búsáhöld, verkfæri og matvörur ótaldar annars staðar.
5. flokkur: Gjald kr. 4.00 fyrir hver 10 kg:
Leðurvörur, (skófatn.), vefnaðarvörur, prjónavörur, sportvörur, filmur, leikföng, skotfæri og samskonar vörur ótaldar annars staðar.
6. flokkur: Gjald kr. 6.75 fyrir hver 10 kg:
Tóbak, sælgæti, áfengir drykkir og spíritus og ilmvötn.
7. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur, föt og umbúðir.
8. flokkur: Gjald kr. 1.35 fyrir hvert teningsfet:
Trjáviður og aðrar vörur, sem gjald reiknast af eftir rúmmáli.
9. flokkur: Gjald kr. 20.00 fyrir hvert stykki:
Lifandi búfé.
10. flokkur: Gjald kr. 4.00 fyrir hver 10 kg:
Allar aðrar vörur, sem ekki falla undir áðurgreinda flokka, samkvæmt eðli sínu.
11. flokkur: Gjald kr. 1.35 fyrir hver 100 kg:
Aflagjald af síld og öðrum fiski.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar, skal greiða kr. 0.60 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta eða vilja láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki, sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

25. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningar takast ekki um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum mönnum.

Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm

óvilhöllum mönnum. Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meir en sem nemur 10% af hinni upprunalegu matsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

26. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

27. gr.

Enginn skipstjóri getur vænzt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarnefnd, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða samkvæmt reglugerð þessari, svo og sektir og skaðabætur, ef um er að ræða.

28. gr.

Hverja þá skipun, sem gefa má skipi samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina.

29. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100.000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektir renna í Hafnarsjóð Reyðarfjarðar.

30. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

31. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarhöfn, nr. 213 19. desember 1960, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. október 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerðir fyrir eftirtaldar úthlutunarnefndir atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

57. Nefnd Verkalýðs- og sjómannafélagsins Súganda, Suðureyri. Staðfest 18. okt. 1968.
58. Nefnd Skipstjóra- og stýrimannafélagsins Öldunnar, Skipstjórafélags Íslands, Stýrimannafélags Íslands, Skipstjóra- og stýrimannafélagsins Ægis, Vélstjórafélags Íslands, Mótorvélstjórafélags Íslands, Félags íslenzkra loftskeytamanna, Félags Bryta. Staðfest 22. okt. 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 24. október 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Jón S. Ólafsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 251 31. desember 1965, um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. desember 1958.

1. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Fyrsta málsgrein 10. gr. reglugerðar nr. 183/1958 orðist svo:

Af hverju húsi, sem aðstöðu hefur til að nota vatnsveitu kaupstaðarins, skal greiða árlega vatnsskatt til vatnsveitunnar 2.5% af fasteignamatsverði, þó er lágmarksupphæð skattsins fyrir íbúðarhús kr. 625.00 af hverri íbúð.

Greinin óbreytt að öðru leyti.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 53 4. marz 1966 um breyting á reglugerð nr. 251 31. des. 1965, um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. des. 1958.

Félagsmálaráðuneytið, 30. október 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. okt. 1905, um byggingarsamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. des. 1943, um breytingar á þeim lögum, og skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingasamþykktir fyrir eftirgreind sveitarfélög:

1. Eyrarhreppi, Snæfellsnessýslu.
2. Búðahrepp í Suður-Múlasýslu.
3. Mosfellshreppi í Kjósarsýslu.

Byggingasamþykkt þessi er í samræmi við fyrirmynd að byggingasamþykkt fyrir skipulagsskylda staði utan Reykjavíkur, sem birt er með auglýsingu nr. 23 14. febrúar 1967 í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 31. október 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 281. 6. nóvember 1968.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum.

Samkvæmt lögum nr. 36/1952, um opinbera aðstoð við byggingar íbúða í kaupstöðum og kauptúnum, hefur ráðuneytið staðfest þessa samþykkt fyrir byggingarsamvinnufélög:

73. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélagið Lund, Akureyri. Staðfest 11. október 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 6. nóvember 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 282. 31. október 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 118 9. september 1954, um sölu og veitingar áfengis.

8. gr. orðist svo:

1. gr.

Veitingastað skal heimilt að leggja allt að 40% á kaupverð hans á áfengi, þegar neytendum er selt vín á hálfum eða heilum flöskum. Auk þess má veitingahús hækka verðið um allt að 50% frá þessu verði, þegar sala fer fram á minni skömmtum. Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins skal semja verðskrá yfir útsöluverð áfengis á veitingastað, sem gestir eiga aðgang að.

Á verðið eins og það hefur verið ákveðið samkvæmt framansögðu má einungis leggja söluskatt, svo og þjónustugjald, eftir þeim reglum, sem um þessi gjöld gilda.

Áfengisskammtur skal miðaður við 3 cl. Óheimilt skal að nota önnur mælitæki en þau, sem hlotið hafa löggildingu.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt áfengislögum nr. 58 24. apríl 1954, öðlast gildi 8. nóvember 1958.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 55 14. febrúar 1968 um viðauka við reglugerð nr. 118 9. september 1954, um sölu og veitingar áfengis.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. október 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

6. nóvember 1968. Nr. 283.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarráðs hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð, samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968:

1. Bifreiðastöður hafa verið bannaðar í **Skipholti** að sunnan- og vestanverðu frá Háteigsvegi að Nóatúni.
2. Stöðvunarskylda verður **á Háaleitisbraut við Kringlumýrarbraut** að vestanverðu.
3. Einstefnuakstri í **Mjóuhlíð** hefur verið snúið við þannig, að einstefna verður til austurs frá Eskihlíð að Engihlíð.
4. Bifreiðastöðubann hefur verið afnumið í **Þverholti** að austanverðu á milli **Laugavegar og Stórholts.**

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 6. nóvember 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Keflavíkurflugvöll.

1. Lendingargjöld.

Fyrir hverja lendingu skal greiða lendingargjöld kr. 56.65 á hvert tonn flugvélarinnar, allt að 20 tonnum, en kr. 28.31 á hvert tonn, sem þar er fram yfir. Brot úr tonni reiknast sem heilt tonn. Miða skal við leyfðan hámarksþunga flugvélarinnar brúttó (Aircraft Gross Weight). Minnsta gjald er kr. 94.40.

2. Stæðis- og festargjöld.

Stæðisgjald er ekkert fyrir fyrstu 6 klst. en fyrir næstu 24 klst. eða brot þar af, skulu greidd stæðisgjöld, sem hér segir:

Vænghaf flugvélar	Leiga á sólarhring
Undir 12 m	kr. 94.37
12—18 m	— 189.98
18—24 m	— 283.90
24—30 m	— 377.50
Yfir 30 m	— 425.43

Sé um lengri tíma en viku að ræða, lækka stæðisgjöldin um 50% fyrir þann tíma, sem umfram er. Tjóðurhringir skulu vera fyrir hendi á öllum flugvélastæðum.

3. Gjald af flugvélabenzíni.

Af flugvélabenzíni, sem afgreitt er á flugvellinum eða frá honum, skal greiða flugvellinum gjald, sem hér segir:

Á hvern benzínlítra	kr. 0.8514
Á hvert. U. S. gallon	— 3.208

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 78. gr. laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir flugvöllinn frá 27. nóvember 1967.

Utanríkisráðuneytið, 13. nóvember 1968.

Emil Jónsson.

Páll Ásg. Tryggvason.

STJÓRNARTÍÐINDI B 10 — 1968

26. nóvember 1968. 443 Nr. 285.

REGLUGERÐ

um endurgreiðslur úr ríkissjóði samkvæmt lögum nr. 49/1967 til sveitarfélaga vegna kennslukostnaðar skólaárið 1968/69.

1. gr.

Ríkissjóður annast greiðslu kennslukostnaðar samkvæmt því sem segir í lögum nr. 49/1967, um skólakostnað, og eftir því sem nánar er ákveðið í þessari reglugerð.

Sveitarfélög sjá um útborgun slíks kostnaðar, annars en fastra launa skólastjóra, fastra kennara og annarra starfsmanna, sem menntamálaráðuneytið ræður, setur eða skipar, svo og launa stjórnskipaðra prófdómenda, er greiðast beint úr ríkissjóði.

Sveitarfélögin eiga rétt á endurgreiðslu kennslukostnaðar samkvæmt þessari reglugerð.

2. gr.

Ríkissjóður endurgreiðir sveitarfélögum mánaðarlega á starfstíma skólans laun vegna stunda- og forfallakennslu og allar aukagreiðslur til skólastjóra og kennara, sem leiðir af samningum ríkisins við stéttarsamtök þeirra eða af kjaradómi og fyrirmælum ráðuneytisins um framkvæmd á dómsorðum kjaradóms. Greiðslur þessar eru vegna kennslu samkvæmt námsskrá, vörzlustarfa kennara, auk þeirra starfa sem talin eru í 6. gr. þessarar reglugerðar.

3. gr.

Endurgreiðslur samkvæmt þessari reglugerð eru fyrir:

a) Aukastundir fastra kennara: Eftirvinnu, nætur- og helgidagavinnu. Vinna á laugardögum í matartíma, skal tilgreind sérstaklega, ef greidd er.
b) Kennslu stundakennara.
c) Vinnu við leiðréttingu skriflegra verkefna.
d) Vörzlu í kaffihléum.
e) Vörzlu í heimavist.
f) Álag fyrir skyldukennslu utan takmarka dagvinnutíma.
g) Eyður í stundaskrá.
h) Forfallakennslu.

4. gr.

Endurgreiðsla er háð eftirfarandi skilyrðum:

1. Samanlagðar greiðslur ríkissjóðs vegna launa fastra kennara og vegna greiðslna samkv. 3. gr. hækki ekki frá því sem greiðslur ríkissjóðs og sveitarfélaga voru skólaárið 1967/68 vegna sömu atriða, nema um sé að ræða eftirfarandi:

a) Breytingar á námsfyrirkomulagi eða starfstíma skóla, sem menntamálaráðuneytið hefur skriflega samþykkt.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

b) Fjölgun nemenda og/eða lengingu skólagöngu á barna- og gagnfræðastigi að svo miklu leyti sem ekki er unnt að mæta kostnaðaraukningu vegna þessa með bættu skipulagi.
c) Kostnaðarhækkun vegna úrskurðar kjaradóms eða ákvæða kjarasamninga um breytt laun eða starfsskilyrði.
d) Launahækkun vegna dýrtíðaruppbótar.
e) Hækkun milli skólaáranna 1967/68 og 1968/69 á greiðslu vegna hjálparkennslu, félagsstarfa og aðstoðar kennara við skólastjórn innan marka 6. gr. þessarar reglugerðar.

2. Samanlagðar skyldukennslustundir fastra kennara og þær stundir sem taldar eru í 3. gr. og jafngildi annarra launagreiðslna en kennaralauna, sem færa má til reiknaðra stunda, fari ekki fram úr hámarksákvæðum 19. gr. laga nr. 49/1967, nema frávik skv. 3. mgr. 19. gr. sömu laga hafi verið úrskurðuð af ráðuneytinu. Eyður í stundaskrá og umsjón skulu færðar til reiknaðra stunda, en forfallakennsla ekki.

5. gr.

Greiðslukröfu sveitarfélaga fylgi eftirfarandi upplýsingar, staðfestar af skólastjóra:

1. Fjöldi nemenda samdægurs í skóla.
2. Samanlagður kennarastundafjöldi á viku (einn fjórði mánaðar) við skólann skipt á:
   a) Skyldukennslu fastra kennara.
   b) Aukastundir fastra kennara.
   c) Stundir stundakennara.
   d) Enn fremur fylgi yfirlit, er sýni skiptingu samanlagðs kennarastundafjölda, annars vegar vegna kennslu samkvæmt námsskrá og hins vegar vegna annarra starfa kennara, sundurliðað eftir tegund starfa.
3. Yfirlit, er sýni greiðslur til hvers kennara sundurliðað samkvæmt 2. tl. þessarar greinar og samsvarandi tímafjölda eða einingar, sem greitt er fyrir.
4. Samsvarandi upplýsingar varðandi sömu skólamánuði skólaárið 1967/68.
5. Sérstakt yfirlit yfir forfallakennslu ásamt afritum af læknisvottorðum samkvæmt reglugerð nr. 122/1967, um breytingu á reglugerð nr. 87/1954, um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins.

Ráðuneytið lætur gera eyðublöð fyrir þær upplýsingar, sem krafizt er samkvæmt þessari grein.

Við greiðslukröfur vegna september- og októbermánaða 1968 má þó víkja frá þessum ákvæðum eftir samkomulagi aðila, enda fylgi þessar upplýsingar fyrir september og október greiðslukröfu fyrir nóvembermánuð.

6. gr.

Hjálparkennslu vegna nemenda í almennum, fullskipuðum deildum í skólum skyldunámsins greiðir ríkissjóður sem svarar allt að einni kennslustund á skólaári á hvern nemanda, þar sem hennar er talin þörf að dómi skólastjóra.

Störf kennara að félagsmálum í skólum gagnfræðastigs greiðir ríkissjóður sem svarar allt að hálfri kennslustund á skólaári á hvern nemanda. Skólaárið 1968/69 greiðir ríkissjóður þó Reykjavíkurborg fyrir starf kennara að félagsmálum í skólum gagnfræðastigs í samræmi við bréf menntamálaráðuneytisins, dags. 30. ágúst 1966.

Aðstoð kennara við skólastjórn greiðir ríkissjóður sem hér segir:

Í skólum með				Stundir á kennsluviku
1200	nemendur	og	fleiri	36
1100	—	—	—	32
1000	—	—	—	28
900	—	—	—	24
800	—	—	—	20
700	—	—	—	16
600	—	—	—	12
500	—	—	—	8
400	—	—	—	6
300	—	—	—	4

7. gr.

Endurgreiðsla ríkissjóðs á launum, er sveitarfélög hafa greitt kennurum í samræmi við upptalningu í 3. gr., felur ekki í sér viðurkenningu ráðuneytisins á því að rétt hafi verið greitt samkvæmt reglum 2. gr. eða almennt samkvæmt ákvæðum laga nr. 49/1967.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 28. gr. laga nr. 49/1967, um skólakostnað, gildir fyrir skólaárið 1968/69.

Menntamálaráðuneytið, 26. nóvember 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

13. nóvember 1968. Nr. 286.

REGLUGERÐ

um endurgreiðslu innflutningsgjalds samkv. 4. gr. laga nr. 68/1968, um innflutningsgjald o. fl.

1. gr.

Innflytjendur vöru, sem innflutningsgjald skv. 1. gr. laga nr. 68/1968 hefur verið greitt af og flutt hefur verið inn með erlendum greiðslufresti með leyfi réttra stjórnvalda eiga rétt á endurgreiðslu gjaldsins að því marki sem eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:

1. Að kaupverð vara, sem um ræðir hafi verið greitt í íslenzkum banka hinn 12. nóv. 1968 eða síðar. Eigi 1. málsliður þessa töluliðs einungis við hluta sendingar, endurgreiðist innflutningsgjaldið hlutfallslega að því leyti sem varan greiddist með nýju gengi.
2. Að innflytjandi leggi fram:
   2.1 Frumrit aðflutningsskýrslu (bleikt einstak) með kvittun tollstjóra um greiðslu innflutningsgjaldsins.
   2.2 Innkaupsreikning með áritun gjaldeyrisbanka.
   2.3 Afreikning banka á andvirði gjaldeyris (ásamt víxli).

2. gr.

Nú hefur innflytjandi fengið innflutningsgjaldið endurgreitt af öðrum orsökum en greinir í 1. tl. 1. gr., svo sem vegna útflutnings vörunnar eða þess háttar og kemur þá ekki til endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari.

3. gr.

Endurgreiðslan fer fram hjá ríkisféhirði, Arnarhvoli, Reykjavík, enda sé umsókn skrifleg og studd fullnægjandi sönnunargögnum.

4. gr.

Krafa um endurgreiðslu innflutningsgjalds skv. þessari reglugerð verður því aðeins tekin til greina, að henni sé lýst innan tveggja mánaða frá dags. á afreikningi banka sbr. 1. gr., lið 2.3.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 4. gr. laga nr. 68/1968 og öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 13. nóvember 1968.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.

Nr. 287. 25. október 1968.

AUGLÝSING

um breytingu á reglugerð um Grænmetisverzlun landbúnaðarins, mat og flokkun karteflna og grænmetis, nr. 162 28. september 1962.

1. gr.

1. og 2. málsgrein 14. gr. reglugerðarinnar orðist svo: Ráðherra ákveður og auglýsir eftir tillögum Rannsóknastofnunar landbúnaðarins með nægum fyrirvara, hvaða afbrigði skulu teljast til I. flokks og II. flokks. Við mat á kartöflum skal fullnægt eftirfarandi atriðum, eftir því sem frekast er unnt: I. flokkur: Í 1. flokki mega aðeins vera kartöflur af þeim afbrigðum, sem Rannsóknastofnun landbúnaðarins ákveður. Hrein afbrigði aðgreind í tvo stærðarflokka frá 28 gr til 42 gr (þ. e. aðgreindar á 33 m/m netsigti) og 40 gr og þar yfir (þ. e. aðgreindar 40 m/m netsigti). Kartöflurnar skulu vera þurrar og heilbrigðar vel með farnar og fallegar útlits. Grænar og verulega hýðisskemmdar kartöflur má ekki selja í I. flokki.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Auglýsing þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 59 19. júlí 1960, um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl., og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. október 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir minningarsjóð frú Hlínar Þorsteinsdóttur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 11. nóvember 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóðs frú Hlínar Þorsteinsdóttur, Reykjavík.

Fædd 5. desember 1899. Dáin 9. nóvember 1964. Gift 3. júlí 1920 Gísla Jónssyni alþingismanni.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með gjafarbréfi dagsettu 10. júní 1966 og afhent Sambandi ísl. berklasjúklinga að Reykjalundi sama dag. Í bréfi þessu er svo fyrirmælt, að allar tekjur af rithöfundalaunum sem greidd kunna að verða fyrir verkið, í hverri mynd, sem það kann að verða notað, skuli verða stofnfé þessa sjóðs. Með öðru bréfi er sami réttur til rithöfundalauna af síðari handritum Gísla Jónssonar látinn sjóðnum í té. Inngreitt fé til sjóðsins sem rithöfundalaun, er nú rúmar kr. 100 000.00 — eitt hundrað þúsund krónur —, og er það stofnfé sjóðsins.

2. gr.

Tekjur sjóðsins eru.

a. Það fé, sem framvegis verður greitt í ritlaun fyrir útgáfu á ritverkum Gísla Jónssonar, svo og hverjar aðrar þær tekjur af verkum þessum, svo sem af upplestri, kvikmyndagerð o. fl. ef til kemur, allt samkvæmt 1. gr. þessarar skipulagsskrár.
b. Vextir af innstæðufé eins og það er á hverjum tíma.
c. Gjafir, sem sjóðnum kunna að berast.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta hjá Sambandi ísl. berklasjúklinga á Reykjalundi, svo lengi, sem stofnunin er starfrækt sem öryrkjastofnun. Skal S.Í.B.S. greiða hæstu banka útlánsvexti af innistæðu sjóðsins eins og hún er á hverjum tíma. S.Í.B.S. ber fulla ábyrgð á fé sjóðsins, og getur sjóðstjórnin krafizt tryggingar fyrir upphæðinni, eins og hún kann að vera á hverjum tíma, þyki henni það nauðsynlegt. Þá getur hún einnig ávaxtað féð á annan hátt, ef það sýnist hagkvæmara fyrir sjóðinn og sjóðstjórnin er einróma sammála um það.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að auka hljómlistarlíf á meðal vistmanna á Reykjalundi og öðrum öryrkjaheimilum, eftir því sem fé er fyrir hendi á hverjum tíma, svo og að styrkja þá öryrkja til framhaldsnáms í hljómlist, sem vænta má, að geti gert hljómlistarkennslu síðar að lífsstarfi, eða og aflað sér tekna með hljómlistastarfi. Skal þetta gert á eftirfarandi hátt.

a. með hljómlistakennslu í stofnuninni á meðal vistmannanna;
b. með hljómlistakynningu á meðal vistmannanna;
c. með kaupum á hljómlistaáhöldum, svo sem slaghröpu, orgeli, lúðrum, og öðrum hljóðfærum, eftir því sem þörf er á á hverjum tíma, einnig með kaupum á nótum og kennslubókum, allt samkvæmt ákvörðun sjóðsstjórnarinnar;

d. með styrkjum til framhaldsnáms í hljómlist til þeirra vistmanna, þáverandi eða fyrrverandi, sem vænta má, að áliti stjórnarinnar, að geti að námi loknu aflað sér lífvænlegra tekna við hljómlistarstörf, eða af frumsömdum verkum sínum á hljómlistasviðinu. Einnig til að styrkja útgáfu hljómlistaverka þessara vistmanna.

Sjóðstjórnin getur sett það skilyrði fyrir styrknum, að hann verði allur endurgreiddur eða hluti hans, ef tekjur af verkum styrþega að loknu námi leyfa, þegar frá þeim hefur verið dreginn ríflegur lífeyrir til framfærslu fjölskyldunni. Þáverandi eða fyrrverandi vistmenn á Reykjalundi skulu jafnan ganga fyrir um slíka styrkji, að öðru jöfnu.

5. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 200 000.00 — tvö hundruð þúsund krónur — má verja úr honum helming árlegra tekna til gjalda samkvæmt 4. gr. Hinn helming teknanna skal jafnan leggja við höfuðstólinn. Þá getur sjóðstjórnin breytt þessum hlutföllum, ef hún er einróma sammála um breytinguna.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins miðast við almanaksárið. Skulu þeir endurskoðaðir árlega af endurskoðendum S.Í.B.S. og birtir árlega með reikningum sambandsins.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipa þannig.

1. Forseti S.Í.B.S. og er hann jafnan formaður sjóðsstjórnarinnar. Taki hann af einhverjum ástæðum eigi sæti í stjórninni, skal stjórn S.Í.B.S. skipa mann í hans stað.
2. Skólastjóri Tónlistarskólans í Reykjavík, eins og hann er ráðinn á hverjum tíma. Taki hann af einhverjum ástæðum ekki sæti í stjórninni, tilnefnir hann mann í sinn stað í stjórnina.
3. Gísli Jónsson, eftirlifandi maki Hlínar Þorsteinsdóttur, á meðan hann er á lífi. Að honum látnum ákveða niðjar þeirra hjóna, hver taka skal það sæti. Hafi þeir eigi skipað í stjórnina innan sex vikna frá því að þeim hefur verið tilkynnt örugglega um kjörið, skipar stjórn S.Í.B.S. mann í það sæti. Komi síðar ósk um það frá niðja hjónanna, að taka sæti í sjóðsstjórninni, skal það veitt eigi síðar en einu ári liðnu frá því að sú ósk er framborin.

8. gr.

Hætti S.Í.B.S. að starfa sem öryrkjastofnun, og öðrum stofnunum falin þau störf, koma þær stofnanir sem aðili að sjóðnum að taka þá við öllum þeim skyldum, sem S.Í.B.S. hafði áður gagnvart honum. Sjóðurinn skal þó jafnan vera til sem sérstakur sjóður og má aldrei innlima hann í aðra sjóði eða breyta nafni hans.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 8. maí 1968.

F. h. stjórnar sjóðsins

Gísli Jónsson.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Jarðræktarsambandið Hjörleifur.

I. KAFLI

Búnaðarfélögin í Vestur-Skaftafellssýslu og undir Eyjafjöllum í Rangárvallasýslu gera svofellda ræktunarsamþykkt.

1. gr.

Sambandssvæðið nær yfir eftirgreind hreppabúnaðarfélög: Öll búnaðarfélögin í Vestur-Skaftafellssýslu og Búnaðarfélag Austur-Eyjafjalla og Búnaðarfélag Merkurbæja. Skal nafn þess verða Jarðræktarsambandið Hjörleifur.

2. gr.

Jarðræktarsambandið Hjörleifur tekur að sér, á þann hátt, sem nánar er tekið fram í samþykkt þessari eftirgreind verkefni, er nái til allra jarða á samþykktarsvæðinu eftir því sem bezt á við á hverjum stað, að undanskildum þeim jörðum er falla kunna undir ákvæði IV. kafla jarðræktarlaga nr. 22/1965.

1. Að ræsa fram land til túnræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðar framræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar lands.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna og garða. Nær það til fullnaðvinnslu á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein 2. tölul.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum. Allar framkvæmdir skv. þessari grein, 1. til 4. lið skulu gerðar eftir fyrirsögn Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI

Skipan og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Hvert búnaðarfélag kýs árlega 3 menn í fulltrúaráð fyrir ræktunarsambandssvæðið. Fulltrúaráðið kýs á aðalfundi 5 menn í stjórn, til eins árs í senn. Skal formaður kosinn sameiginlega af öllum fulltrúum án tillits til búsetu. Síðan skiptist fulltrúaráðið í deildir og kjósa Eyfellingar og Mýrdælingar saman tvo menn og fulltrúar frá búnaðarfélögum austan Mýrdalssands aðra tvo. Varastjórn skal kosin með sama hætti.

4. gr.

Stjórn jarðræktarsambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykkt í sveitum, að hafa samráð við vélanefnd ríkisins um kaup og val vélanna.

5. gr.

Stjórn jarðræktarsambandsins sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, sem keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, sem svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

6. gr.

Stjórn jarðræktarsambandsins annast um allan rekstur vélanna, henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaraðila á samþykktarsvæðinu, og ákveða á hvaða tíma og í hverri röð verkefnin eru tekin, er unnið skal að.

7. gr.

Stjórn jarðræktarsambandsins ræður starfsmenn, ákveður launakjör þeirra og hefur umsjón með öllum jarðræktarframkvæmdum. Stjórnin ræður framkvæmdastjóra til eins árs í senn og felur honum með erindisbréfi framkvæmdastjórn.

8. gr.

Allir þeir samningar er framkvæmdastjórn gerir fyrir hönd jarðræktarsambandsins skv. samþykktum þess eða ályktunum aðalfundar eru skuldbindandi fyrir félagsheildina þótt þeir hafi ekki sérstaklega verið undir einstök búnaðarfélög þess bornir.

Framkvæmdastjórn ber ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi.

III. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

9. gr.

Skylt er stjórnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sínu svæði að skrá verkbeiðnir félagsmanna fyrir lok janúarmánaðar ár hvert. Skal þar tilgreint hverra jarðabóta er óskað og hve mikilla á því ári, eftir því sem næst verður komist. Skýrslum þessum ber að skila til framkvæmdastjóra fyrir 1. febrúar ár hvert. Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers þeirra fyrir sig, og enn fremur yfirlýsing félagsstjórnar hreppabúnaðarfélagsins um það, að félagið takist á hendur ábyrgð á greiðslum félagsmanna sinna fyrir þau verk, er hjá þeim verða unnin á því starfsári.

10. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræðir í 9. gr. ber framkvæmdastjórn að semja starfs- og rekstraráætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur innan ræktunarsambandsstjórnar um veigamikil atriði í framkvæmdaáætlun ber að leggja hann fyrir næsta aðalfund ræktunarsambandsins til úrskurðar. Framkvæmdastjórn er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun, svo sem við verður komið.

11. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í flutningi véla og verkfæra.
2. Að túnrækt sé að öðru jöfnu látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum.
3. Að land það, er brjóta á til ræktunar hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
4. Að framræsla bithaga í stærri stíl komi að jafnaði því aðeins til greina að fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garð- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo að því marki verði náð, að allur heyfengur verði tekinn á vélfæru landi.

IV. KAFLI
Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

12. gr.

Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist á eftirfarandi hátt:

1. Sameiginleg framræsla fleiri jarða greiðist af þeim, er hagsmuna njóta af framkvæmdinni, eftir flatarmáli þess lands, er nýtur hags af verkinu. Þó skal taka tillit til þess, ef um einhverja sérstöðu er að ræða. Verði ágreiningur um þessi atriði skal úr honum skorið með mati tveggja óvilhallra dómkvaddra manna.
2. Framkvæmdir á einstökum jörðum skulu greiddar af verkkaupanda, eftir þeim skildaga, og á þann hátt, sem fram verður tekið í verktökusamning. Heimilt er stjórninni að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktöxtum meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðargreiðsla sé byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstrarreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu.

13. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningagjalds af þeim, kostnaður við flutninga þeirra milli vinnustaða, viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður.

Heimilt er aðalfundi að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarkostnaði hvers árs.

14. gr.

Aðalfundur jarðræktarsambandsins getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþykktar í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing á því sem vinna á.

15. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn á þeim tíma, sem ekki er unnt að vinna að skurðgreftri, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila að taka að sér verk fyrir búendur, hreppsfélög, eða aðra aðila á sambandssvæðinu, þótt þau falli ekki undir ákvæði annarar greinar, ef tryggt er að það sé hagkvæmt fyrir jarðræktarsambandið og samþykktarsvæðið, enda sé tryggt að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo að það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

16. gr.

Rekstrarafgangur og áhættuþóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkefnum, sem um getur í 15. gr. skal leggjast í stofnsjóð jarðræktarsambandsins og varið skv. ákvæðum þeim er um hann gilda sbr. 17. gr.

V. KAFLI
Fjáröflun og tryggingar.

17. gr.

Jarðræktarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Fer upphæð stofnfjár eftir þörfum. Stofnfjár skal aflað þannig:

1. Hreppabúnaðarfélögin á samþykktarsvæðinu leggja fram sem óafturkræft framlag upphæð, er nemur hið minnsta ¼ hluta alls stofnfjárins samkvæmt 1.—4. lið.

2. Í stofnsjóð renna óafturkræf frjáls fjárframlög frá einstaklingum eða öðrum aðilum.
3. Með sameiginlegu stofnláni, sem tryggt er með sameiginlegri ábyrgð jarðræktarsambandsins.
4. Framlög úr ríkissjóði til vélakaupa renna í stofnsjóð jafnóðum og þau greiðast.

Árlegar tekjur stofnsjóðs eru:

a. Tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 16. gr.
b. Vaxtatekjur og aðrar tekjur, er til sjóðsins kunna að falla.

18. gr.

Stofnfjárframlög hreppabúnaðarfélaga greiðist inn til framkvæmdastjórnar, þá er samþykkt hefur öðlast gildi. Framlag hvers hreppabúnaðarfélags skal greitt í hlutföllum við fasteignamat lands og ræktunarlóða. Þó skal hver verðeining ræktunarlóða aðeins bera hálfan gjaldþunga móti einingu í öðru landverði.

19. gr.

Komi í ljós síðar að auka þurfi stofnsjóð, að áliti framkvæmdastjórnar, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjáraukningu til stjórna búnaðarfélaganna á sambandssvæðinu, er þær leggja fyrir almennan fund í félögunum til samþykktar. Að fenginni meirihluta samþykkt í búnaðarfélögunum, skal tillagan borin upp á aðalfundi jarðræktarsambandsins. Verði hún samþykkt þar með meiri hluta atkvæða, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

20. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka reksturslán gegn tryggingum í því jarðræktarframlagi er á umbætur verður greitt úr ríkissjóði, samkvæmt II. og III. kafla jarðræktarlaga.

21. gr.

Skylt er samþykktaraðilum að hafa greitt framkvæmdastjórn ¾ af áætluðu kostnaðarverði að frádregnu væntanlegu jarðabótaframlagi þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað, áður en verkið er hafið.

Eftirstöðvarnar greiðast á gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Um reikningshald, endurskoðun og yfirstjórn fjármála.

22. gr.

Reikningsár jarðræktarsambandsins er almanaksárið. Reikningsskilum skal lokið svo tímanlega að endurskoðun hafi farið fram áður en aðalfundur jarðræktarsambandsins er haldinn. Skulu endurskoðendur sannprófa, að reikningum beri saman við bækur framkvæmdastjórnar.

23. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kjörnir á aðalfundi jarðræktarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reikninga sem bezt og hafa eftirlit með starfrækslu framkvæmdastjórnar í hvívetna.

24. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi jarðræktarsambandsins. Þar gefur framkvæmdastjórn skýrslu um starfsemina, svo og endurskoðendur ef tilefni er til þess.

VII. KAFLI

Um breytingar samþykkta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

25. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórn, skulu sendar Jarðræktarsambandinu Hjörleifur, er sendir þær til allra búnaðarfélaga á sambandssvæðinu til umsagnar. Þær skulu síðan lagðar fyrir aðalfund jarðræktarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti ⅗ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

26. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um það, að tilgangi samþykktar verði ekki náð og lögmætur aðalfundur jarðræktarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti ⅗ atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

27. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála. Geta þau varðað sektum frá 100—5000 krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum.

28. gr.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 7 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. október 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 290.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur frá Kóngsbakka árið 1967.

Tekjur:

1.	Eignir frá fyrra ári	kr. 35 554.86
2.	Vextir 1967	— 3 324.06
3.	Vaxtabætur Söfnunarsjóðs	— 102.16
4.	Innlagt á árinu	— 100 00
		Kr. 39 081.08

Gjöld:

1.	Innstæða í Söfnunarsjóði í árslok	kr. 39 081.08
		Kr. 39 081.08

Kóngsbakka ytri, 8. ágúst 1968.

Haukur Sigurðsson. **Sigurborg Magnúsdóttir.** **Aðalheiður Bjarnadóttir.**

REIKNINGUR

Gjafarsjóðs Símonar Bjarnarsonar Dalaskálds og Margrétar Sigurðardóttir fyrir árið 1966 og 1967.

Tekjur:

Frá fyrra ári:		
1. Spariskírteini	kr.	16 000.00
2. Innstæða í bankabók nr. 25505	—	2 630.21
3. Vextir 1966	—	236.42
4. Vextir 1967	—	258.00
	Kr.	19 124.63

Gjöld:

Flutt til næsta árs:		
1. Spariskírteini	kr.	16 000.00
2. Innstæða í bók nr. 25505	—	3 124.63
	Kr.	19 124.63

Gilhaga, 1. janúar 1968.

Helga Guðmundsdóttir, formaður.

Reikning þennan hef ég endurskoðað og geri engar athugasemdir.

Björn Egilsson, Sveinsstöðum.

Nr. 292.

REIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1967.

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1967.

Gjöld:

I. Vélbátafloktinn:			
Tjón		kr. 58 473 524.66	
÷ Hluti endurtryggjenda		— 45 430 753.03	
		Kr. 13 042 771.63	
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir tjónum	kr. 23 431 900.00		
÷ Hluti endurtryggjenda	— 17 817 245.00		
		— 5 614 655.00	
			kr. 18 657 426.63
II. Skip landhelgisgæzlunnar:			
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir tjónum		kr. 1 805 940.00	
÷ Hluti endurtryggjenda		— 1 771 029.00	
			— 34 911.00

III. Rekstrarkostnaður	kr. 5 615 844.59		
÷ Hluti Bráðafúadeildar	— 954 479.85		
		kr.	4 661 364.74
IV. Umboðslaun til bátaábyrgðarfélaga		—	3 143 378.83
V. Afskriftir:			
Bifr. 20% af kr. 283 664.00	kr. 56 732.80		
Skrifstofuáhöld 12% af kr. 726 206.23	— 87 144.75		
Björgunaráh. 12% af kr. 265 667.14	— 31 880.05		
		—	175 757.60
VI. Tekjuafgangur		—	1 374 972.93
		Kr.	28 047 811.73

Tekjur:

I. Vélbátafloktinn:			
1. Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum	kr. 24 099 459.00		
÷ Hluti endurtryggjenda	— 19 140 887.00		
	Kr. 4 958 572.00		
2. Iðgjöld kr. 66 057 900.31			
÷ Hluti endurtryggj. kr. 49 678 767.35	— 16 379 132.96		
	Kr. 21 337 704.96		
Yfirfært til vara fyrir iðgjaldaafslætti kr. 5 800 000.00			
÷ Hluti endurtryggj. — 4 350 000.00	— 1 450 000.00		
		kr.	19 887 704.96
3. Umboðslaun		—	6 830 597.63
II. Skip Landhelgisgæzlunnar:			
1. Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum	kr. 1 104 840.00		
÷ Hluti endurtryggjenda	— 1 077 585.00		
	Kr. 27 255.00		
2. Iðgjöld kr. 3 616 059.78			
÷ Hluti endurtryggj. — 3 560 863.90	— 55 195.88		
		—	82 450.88
3. Umboðslaun		—	534 130.24
III. Vaxtatekjur		—	230 558.02
VI. Tjónaeftirlit		—	482 370.00
		Kr.	28 047 811.73

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1967.

Eignir:

I. Sjóður	kr. 103 743.77		
Innstæður í hlaupareikningum	— 601 910.05		
Innstæður í sparisjóðsbókum	— 2 124 306.08		
		kr.	2 829 959.90

II. Útistandandi skuldir			kr. 65 462 239.28
III. Verðbréfaeign	kr.	275 000.00	
Víxlaeign	—	3 504 000.00	
Hlutabréf í Björgunarfélaginu	—	70 000.00	
			— 3 849 000.00
IV. Bifreið	kr.	283 664.00	
Afskrifað pr. 21. 12. 1967	—	226 931.20	
			— 56 732.80
Skrifstofuáhöld	kr.	726 206.23	
Afskrifað pr. 31. 12. 1967	—	485 193.34	
			— 241 012.89
Björgunaráhöld	kr.	265 667.14	
Afskrifað pr. 31. 12. 1968	—	31 880.05	
			— 233 787.09
V. Lágmúli 9, 4. hæð	kr.	2 850 000.00	
Innréttingar Lágmúla 9	—	620 197.77	
			— 3 470 197.77
VI. Biðreikningur			— 15 758.40
			Kr. 76 158 688.13

Skuldir:

I. Stofnfé ríkissjóðs			kr. 2 000 000.00
II. Skuldheimtumenn			— 32 970 856.34
III. Ógreiddur launaskattur	kr.	273 184.50	
Ógreiddur launaskattur	—	10 585.00	
			— 283 769.50
IV. Til vara fyrir tjónum og iðgjaldaafslætti:			
Vélbátaflotinn fyrir tjónum	kr.	23 431 900.00	
Vélbátaflotinn fyrir iðgjöldum	—	5 800 000.00	
Skip Landhelgisgæzlunnar fyrir tjónum	—	1 805 940.00	
	Kr.	31 037 840.00	
÷ Hluti endurtryggjenda	—	23 938 274.00	
			— 7 099 566.00
V. Höfuðstóll 31. 12. 1966	kr.	32 429 523.36	
Tekjuafgangur 1967	—	1 374 972.93	
			— 33 804 496.29
			Kr. 76 158 688.13

Páll Sigurðsson.

Framanskráður rekstrar- og efnahagsreikningur fyrir árið 1967 er saminn eftir bókum stofnunarinnar, sem við höfum endurskoðað.

Sjóðseign, sparisjóðs- og hlaupareikningsinnstæður og verðbréfaeign hafa verið sannreyndar.

Reykjavík, 11. október 1968.

Endurskoðunarskrifstofa Björns E. Árnasonar.

Árni Björnsson.

REIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1967. (Bráðafúadeild).

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1967.

Gjöld:			
Uppgerð tjón á árinu	kr.	34 488 952.16	
Uppbætur á tjón 1965	—	5 174 877.00	
Yfrirfært til næsta árs til vara fyrir óuppgerðum tjónum	—	30 352 322.99	
	Kr.	70 016 152.15	
Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum	—	27 279 034.28	
			kr. 42 737 117.87
Rekstrarkostnaður	kr.	852 281.77	
Kostnaður vegna fúarannsókna	—	317 275.45	
Aðstöðugjald	—	300 000.00	
			— 1 469 557.22
Afskrifað af skrifstofuáhöldum 12% af kr. 110 580.30	kr.	13 269.63	
Afskrifað af rakaeyðingartækjum 12% af kr. 452 777.17	—	54 333.26	
			— 67 602.89
Vaxtagjöld			— 310 268.65
			Kr. 44 584.546.63

Tekjur:		
Iðgjöld	kr.	37 582 708.84
Vaxtatekjur	—	4 161.42
Tekjur af sölu fúavarnarefnis	—	149 353.05
Rekstrarhalli	—	6 848 323.32
	Kr.	44 584.546.63

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1967.

Eignir:

Sjóður	kr.	407.76		
Innst. í sparisjóðsbók, Verzlb. Íslands	—	510 623.03		
Innst. á hlr., Verzl.b. Íslands	—	19 584.59		
Innst. á hlr., Landsb. Íslands	—	126 559.85		
			kr.	657 175.23
Verðbréf			—	40 000.00
Víxlaeign			—	43 148.12
Eign í m/b Reyni, NK 47			—	82 454.59
Útistandandi skuldir			—	55 536 031.20
Fúavarnarefni			—	77 000.00
Skrifstofuáhöld	kr.	110 580.30		
÷ afskrifað pr. 31. des. 1967	—	61 708.68		
			—	48 871.62
Rakaeyðingartæki	kr.	452 777.17		
÷ afskrifað pr. 31. des. 1967	—	63 435.76		
			—	389 341.41
Skuldir umfram eignir 31. 12. 1967:				
Rekstrarhalli 1967	kr.	6 848 323.32		
Hrein eign 31. des. 1966	—	2 077 605.80		
			—	4 770 717.52
			Kr.	61 644 739.69

Skuldir:

Skuldheimtumenn			kr.	28 250 897.05
Ógreiddur söluskattur			—	3 517 687.72
Ógreitt af uppgjörðum tjónum			—	5 573 072.19
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir óuppgerðum tjónum	kr.	30 352 322.99		
Greitt upp í óuppgerð tjón	—	6 049 240.26		
			—	24 303 082.72
			Kr.	61 644 739.69

Páll Sigurðsson.

Framanskráður rekstrar- og efnahagsreikningur hinn 31. des. 1967 er samin eftir bókum deildarinnar, sem við höfum endurskoðað.

Sjóðseign og bankainnstæður hafa verið sannreyndar.

Reykjavík, 11. október 1968.

Endurskoðunarskrifstofa Björns E. Árnasonar.

Árni Björnsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 243 21. desember 1965.

1. gr.

Gjöld þau, sem getur í 1. gr. reglugerðarinnar varðandi breytingu á 33., 34., 35., 36., 37. og 41. gr. svo og gjöld sem getur í 2. gr. reglugerðarinnar varðandi breytingu á 48. gr. reglugerðar fyrir Reykjavíkurhöfn nr. 233 29. desember 1961, hækki um 20 af hundraði (20%).

2. gr.

Fyrir flutning á hafnsögumönnum skal greiða í samræmi við 51. gr. hafnarreglugerðarinnar fyrir Reykjavíkurhöfn.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, og lögum nr. 27 22. nóvember 1918 um hafnsögu í Reykjavík, staðfestist til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 4. desember 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

28. nóvember 1968. Nr. 295.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um skráningu sérlyfja nr. 48 20. maí 1964.

1. gr.

7. gr. 1. mgr. reglugerðarinnar orðist svo:

Greiða skal gjald að upphæð kr. 1000.00 fyrir hverja umsókn um skráningu sérlyfs, sbr. 3. gr.

2. gr.

8. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af hverju formi sérlyfs, sbr. 9. og 10. gr., sem er á sérlyfjaskrá 1. janúar ár hvert, skal greiða 500.00 króna árgjald, er greiðist til sérlyfjasjóðs fyrir 1. febrúar ár hvert.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 57. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, öðlast gildi 31. desember 1968.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 28. nóvember 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

AUGLÝSING

um breytingar nr. 5 við Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968.

Frá og með 15. desember 1968 ganga í gildi breytingar útgefnar í dag, á Lyfjaverðskrá II frá 15. janúar 1968.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. nóvember 1968.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

Nr. 297. 3. desember 1968.

REGLUGERÐ

um, að fjárhæð krafna og reikninga skuli greind með heilum tug aura.

1. gr.

Frá og með 1. janúar 1969 skal fjárhæð sérhverrar kröfu eða reiknings greind með heilum tug aura, þannig að hálfum tug aura eða lægri fjárhæð skal sleppt, en hærri fjárhæð í aurum hækkuð í heilan tug aura.

2. gr.

Enginn er skyldugur til að greiða fjárhæð, er reiknast í hálfum tug aura eða lægri. Hins vegar eru allir skyldugir til að hlíta því að greiða fjárhæð, er reiknast hærri en í hálfum tug aura með heilum tug aura.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 8. gr. laga nr. 22 frá 23. apríl 1968, öðlast gildi 1. janúar 1969.

Viðskiptaráðuneytið, 3. desember 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum.

1. gr.

Af vörum, sem eru undanþegnar tollum samkvæmt reglugerð þessari falla einnig niður önnur aðflutningsgjöld, söluskattur við innflutning og einkasölugjöld.

2. gr.

Áfengi og tóbaksvörur.

Við komu til landsins er ferðamönnum og áhöfnum heimilt að hafa meðferðis án greiðslu aðflutningsgjalda eftirtalið magn af áfengi og tóbaksvörum:

	Áfengi þó ekki yfir 47% styrkleika	Tóbak	Öl
1. Ferðamenn	¾ lítra. Auk þessi 1 líter af víni undir 21% styrkleika.	200 stk. vindlingar eða 250 gr. annað tóbak.	ekkert.
2. Skipverjar á íslenzkum skipum, sem eru lengur í ferð en 20 daga . (Skipstjóra, 1. stýrimanni, 1. vélstjóra og bryta er heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð).	2 × ¾ lítra	400 stk. vindlingar eða tilsvarandi magn annað tóbak.	48. fl.
3. Skipverjar á erlendum skipum og þeim íslenzku skipum, sem eru 20 daga eða skemur í ferð ..... (Skipstjóra, 1. stýrimanni, 1. vél- og bryta er heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð).	¾ lítra.	200 stk. vindlingar eða tilsvarandi magn annað tóbak.	24. fl.
4. Flugáhafnir	⅜ lítra.	100 stk. vindlingar eða tilsvarandi magn annað tóbak.	12. fl.

Í þessu sambandi reiknast hver vindill vega 5 gr., hver smávindill 2.5 gr. og hver vindlingur 1.25 gr. Hver flaska af öli má innihalda allt að 500 gr.

Ef skip, sem er í utanlandssiglingum, dvelur hér við land lengur en 7 daga samfleytt, má gefa skipverjum undan innsigli 200 stk. af vindlingum eða tilsvarandi magn af öðru tóbaki til hverra 7 daga. Skipstjóri, yfirvélstjóri og bryti skulu, vegna risnu, fá tvöfaldan tóbaksskammt þann, sem að framan greinir.

Frekari ívilnanir varðandi áfengi og tóbak fá skipverjar ekki.

Skipverjum og flugliðum erlendra farartækja er óheimilt að hafa með sér í land úr farartæki sínu annað eða meira af hinum tollfrjálsa varningi en hæfilegan dagskammt af tóbaksvörum við hverja landgöngu.

Ákvæði þessi gilda, að því er áfengi varðar, ekki fyrir menn, sem eru undir 21 árs aldri og að því er varðar tóbak ekki fyrir þá, sem eru undir 16 ára aldri. Menn njóta eigi undanþágu, nema þeir sanni aldur sinn með framvísun nafnskírteinis eða á annan hátt, ef tollgæzlumaður krefst þess.

3. gr.

Ferðabúnaður og annar farangur.

Ferðamönnum, búsettum erlendis, er heimilt að hafa með sér til landsins án greiðslu aðflutningsgjalda, til eigin nota á ferðalaginu, íverufatnað, sængurföt, viðleguútbúnað og annan ferðabúnað, að því tilskildu, að varningur þessi geti talizt hæfilegur og eðlilegur miðað við tilgang ferðalagsins, dvalartíma viðkomandi hérlendis og hagi hans að öðru leyti, og enn fremur að varningurinn verði fluttur úr landi við brottför eigandans að svo miklu leyti, sem hann eyðist ekki hérlendis.

Ferðamönnum, búsettum hér á landi, er heimilt að hafa með sér, án greiðslu aðflutningsgjalda, fatnað og ferðabúnað, sem þeir hafa haft með sér héðan til útlanda og auk þess varning fenginn erlendis í ferðinni, eða um borð í skipi eða flugvél — annan en þann, sem talinn er undir 2. gr. — fyrir allt að 8 000.00 krónur að smásöluverði erlendis. Andvirði annarra vara en fatnaðar má þó ekki vera meira en helmingur þessarar upphæðar og andvirði matvæla (þar með talið sælgæti) ekki nema tíundi hluti hennar. Börn yngri en 12 ára njóta ekki réttinda til innflutnings gjaldskyldra vara án greiðslu aðflutningsgjalda.

Skipverjar og flugliðar innlendra farartækja mega hafa með sér, án greiðslu aðflutningsgjalda varning slíkan, sem greinir í næstu málsgrein hér á undan, fyrir allt að kr. 5 000.00 við hverja komu til landsins, enda hafi þeir verið lengur í ferð en 20 daga. Tilsvarandi undanþágа fyrir þá, sem skemur hafa verið í burtu er kr. 1500.00 við hverja komu. Aðilar, sem þessi mgr. tekur til, eru sjálfráðir um það, hvaða vörutegund þeir taka með sér samkv. þessu heimildarákvæði, og eru ekki háðir öðrum takmörkunum en þeim er leiðir af 1. mgr. 5. gr. reglugerðarinnar.

4. gr.

Innflutningsbann og takmarkanir.

Ákvæði þessi veita ekki undanþágu frá innflutningsbanni eða innflutningshömlum, sem kunna að vera á ýmsum vörutegundum af varúðarráðstöfunum.

Innflutningur, samkv. þessari reglugerð, er því m. a. bannaður á:

1. Ósoðnum kjötvörum og öðrum sláturafurðum.
2. Eggjum og hvers konar afurðum alifugla.
3. Smjöri.
4. Lyfjum umfram þau, sem eru til persónulegra nota viðkomandi ferðamanns.
5. Útvarps- og sjónvarpstækjum.
6. Skotvopnum.

5. gr.

Ýmis ákvæði.

Tollundanþágа samkvæmt ákvæðum þessum gildir einungis um varning, sem er fluttur inn til persónulegra nota viðkomandi eða fjölskyldu hans eða til smágjafa.

Séu vörur, sem tollafgreiddar hafa verið með undanþágu samkvæmt reglugerð þessari, seldar eða boðnar til sölu án þess að aðflutningsgjöld hafi áður verið greidd, varðar það refsingu samkvæmt 38. gr. laga nr. 68 frá 1956.

Undanþágа samkvæmt reglugerð þessari nær ekki til hluta af verði munar, sem er í heild dýrari en nemur hámarki heimillar undanþágu hvers ferðamanns samkvæmt 2. og 3. málsgr. 3 gr.

Undanþágа samkvæmt 2. og 3. gr. tekur einungis til varnings, sem viðkomandi ferðamenn hafa í eigin vörzlum við komu frá útlöndum og framvísa við tollgæzlumenn þegar við komu af skipsfjöl eða úr flugvél, sem flytur þá til landsins.

6. gr.

Framvísunarskylda o. fl.

Allar tollundanþágur samkvæmt reglugerð þessari eru bundnar því skilyrði, að viðkomandi ferðamaður eða farmaður framvísi vörum sínum skilvíslega fyrir tollgæzlumönnum á þann hátt, sem reglur tollgæzlunnar mæla fyrir um. Vilji farmaður flytja vörurnar í land úr farartæki sínu, skal það gert á þeim tíma, sem tollgæzlan ákveður og undir tolleftirliti. Fari varningur fram úr hámarki því, sem leyfilegt er samkvæmt reglugerð þessari, og honum er ekki framvísað til tollgreiðslu, verður litið á þann flutning sem óleyfilegan og hann upptækur ger til ríkissjóðs.

Heimilt er tollgæzlunni að setja ákveðið hámark fyrir leyfðan tollfrjálsan innflutning tiltekinna vörutegunda í háum tollflokkum innan þeirra marka, sem að öðru leyti eru sett í reglum þessum.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. og 5. tölulið 2. gr. tollskrárlaga nr. 63 31. maí 1968 og 42. tl. 3. gr. sömu laga, tekur gildi 1. desember 1968 og er þá jafnframt úr gildi numin reglugerð nr. 6 25. jan. 1966, um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 28. nóvember 1968.

Magnús Jónsson.

Björn Hermannsson.

12. nóvember 1968. Nr. 299.

AUGLÝSING

um umferð og bifreiðastöður í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26/1958 hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð og stöður bifreiða í Hafnarfirði:

1. Einstefnuakstur verður um **Austurgötu** til austurs frá Reykjavíkurvegi að Lækjargötu. — Bifreiðastöður eru leyfðar á syðri götubrún, en bannaðar á nyrðri helmingi götunnar.
2. Bannað er að leggja vörubifreiðum og fólksbifreiðum yfir 12 farþega á **Austurgötu**, Hverfisgötu, Kirkjuvegi og Merkurgötu.
3. Bifreiðastöður eru bannaðar við **Reykjavíkurveg**, neðan (sunnan) gatnamóta Austurgötu og Kirkjuvegar.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi frá og með 1. des. 1968.

Bæjarfógetinn í Hafnarfirði, 12. nóvember 1968.

Einar Ingimundarson.

AUGLÝSING

um myntútgáfu.

Á grundvelli laga um gjaldmiðil Íslands nr. 22 frá 23. apríl 1968, mun Seðlabankinn hinn 1. desember n. k. gefa út 50 króna málmpening með svofelldri gerð:

Peningurinn er 30 mm í þvermál og vegur 12.5 grömm. Hann er úr hreinu nikkeli. Á framhlið peningsins eru tölustafirnir 50 fyrir miðjum pening inni í hring og þar fyrir ofan „ÍSLAND" en að neðan „KRÓNUR".

Á bakhlið peningsins er mynd af Alþingishúsinu og ártalið „1968" þar fyrir ofan, en fyrir neðan „1. DESEMBER 1968 FULLVELDI ÍSLANDS" í þrem línum. Rönd peningsins er slétt.

Peningurinn er gefinn út til að minnast 50 ára fullveldis Íslands. Jafnhliða því að vera minnispeningur hefur hann fullt myntgildi og skal hann vera lögeyrir í allar greiðslur hér á landi með fullu ákvæðisverði.

Viðskiptaráðuneytið, 25. nóvember 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 301. 15. nóvember 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglum nr. 127 25. júlí 1960 um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns.

1. gr.

Í stað „21. árs" í 4. gr. komi: 20 ára.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 85. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. nóvember 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 302. 17. desember 1968.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 6, við sérlyfjaskrá, útgefna 30. september 1965.

Frá og með 1. janúar 1969 gengur í gildi viðauki og breytingar nr. 6, útgefnar í dag, við sérlyfjaskrá, útgefna 30. september 1965.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um búnað og rekstur lyfjabúða, nr. 151 22. marz 1968.

1. gr.

22. gr. b. liður reglugerðarinnar orðist svo:

b. Sótthreinsunarefni, svo og efni og samsetningar, sem búið er um til afhendingar í lyfjabúð og ætlaðar eru til tæknilegra nota (undanþegnar eru þó samsetningar ætlaðar til framleiðslu á snyrtivörum), skal auðkenna rauðum merkimiða. Eiturefni skal einnig merkja rauðum merkimiða, eða eins og heilbrigðisyfirvöld kunna að mæla fyrir um. Efni notuð í rannsóknaskyni skal auðkenna gulum merkimiða.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 30. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, tekur gildi 15. janúar 1969.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 11. desember 1968.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

20. desember 1968. Nr. 304.

REGLUGERÐ

um leyfi til togveiða í fiskveiðilandhelgi Íslands.

1. gr.

Íslenzkum bátum allt að 200 brúttórúmlestum að stærð, sem veiða með botnvörpu, skal heimilt á tímabilinu 1. janúar til 30. apríl 1969 að veiða á eftirgreindum svæðum innan fiskveiðilandhelginnar.

1. Á svæði, sem takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í norður frá Horni (grunnlínupunktur nr. 1), og að austan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í norður frá Rauðanúp (grunnlínupunktur nr. 6), allt að 4 sjómílum frá línu, sem dregin er á milli grunnlínupunkta samkvæmt reglugerð nr. 3 11. marz 1961. Togveiðar skulu þó bannaðar innan markalínu, sem hugsast dregin í kringum Grímsey 4 sjómílur frá yztu annesjum og skerjum hennar.
2. Á svæði, sem takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í vestur frá Garðskaga, og að austan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í suður frá Stokksnesi (grunnlínupunktur nr. 19), allt að 3 sjómílum frá strandlengju. Öll veiði skal þó bönnuð á svæði, þar sem vatnsleiðsla og rafstrengur liggur milli Vestmannaeyja og lands og takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin þannig, að Urðarviti og Faxaskersviti beri saman og að austan af línu, sem hugsast dregin þannig, að Bjarnarey að vestan beri við Elliðaey að austan

og enn fremur á svæði, þar sem sæsímastrengir liggja að og frá Vestmannaeyjum til útlanda vestan Stórhöfða á 200 metra belti beggja megin við strengina. Þá skulu togveiðar bannaðar á tímabilinu frá 1. marz til 30. apríl á svæði, sem takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í suður frá Skaftárósum og að austan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í suður frá Stokksnesi.

3. Á svæði sem takmarkast að vestan af lengdarbaug 22° og 32 mín. vesturlengdar og að austan af lengdarbaug 21° og 57 mín. vesturlengdar.

Á svæðum þeim, sem að framan greinir eru togveiðar enn fremur bannaðar á hrygningarsvæðum síldar og loðnu, eins og þau skulu ákveðin með auglýsingu.

Enn fremur skal með auglýsingu ákveðið bann við togveiðum á þeim svæðum og tíma, sem hætta er á árekstrum við báta með önnur veiðarfæri, svo sem línu og net svo og vegna nauðsynlegrar friðunar fyrir botnvörpu á svæði, sem takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í norður frá Gjögurtá og að austan af línu, sem hugsast dregin í réttvísandi norður frá Rauðanúp.

2. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar svo og auglýsingum, sem út verða gefnar, varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu, laga nr. 33 19. júní 1922, um rétt til fiskveiða í landhelgi með síðari breytingum eða, ef um brot er að ræða, sem ekki fellur undir framangreind lög, sektum frá kr. 1000.00 til 100 000.00.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum frá 20. desember 1968 um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967 um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu og lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins til þess að öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 20. desember 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Stjórnartíðindi B, nr. 285—304. Útgáfudagur 31. desember 1968.

11. desember 1968. 467 Nr. 305

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á reglum nefnda til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Samkvæmt lögum nr. 29, 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, hefur ráðuneytið staðfest reglugerðir eftir eftirtaldar úthlutunarnefndir atvinnuleysisbóta, sbr. auglýsingu ráðuneytisins, nr. 16, B-deild Stjórnartíðinda 7. febrúar 1957:

59. Nefnd Landssambands íslenzkra verzlunarmanna, en aðild að nefndinni eiga: Verzlunarmannafélag Akraness, Borgarness, Snæfellinga, V.-Barðastrandarsýslu, Bolungarvíkur, Ísafjarðar, Húnvetninga, N.-Þingeyjarsýslu, Reyðarfjarðar og Egilsstaðahrepps, V.-Skaftfellinga, Rangárvallasýslu, Vestmannaeyja, Árnessýslu og Hafnarfjarðar. Aðsetur nefndarinnar er í Reykjavík. Staðfest 10. des. 1968.
60. Nefnd Verzlunarmannafélags Suðurnesja. Aðsetur nefndarinnar er í Keflavík. Staðfest 10. des. 1968.
61. Nefnd Verkamannafélags Borgarfjarðar (eystra). Aðsetur: Borgarfjörður, N.-Múl. Staðfest 10. des. 1968.
62. Nefnd Trésmíðafélags Akureyrar, Múrarafélags Akureyrar og Málarafélags Akureyrar. Aðsetur: Akureyri. Staðfest 10. des. 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 11. desember 1968.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

16. desember 1968. Nr. 306.

AUGLÝSING

um umferð í Skútustaðastaðahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

Samkvæmt heimild í 50. gr. og 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 eru settar eftirfarandi reglur um umferð í Skútustaðahreppi:

1. Á Mývatnssveitarvegi nyrðri, við Reykjahlíð. Hámarkshraði 45. km á klst. Reglur þessar gilda frá stað 200 m norðan við heimkeyrslu að Hótel Reynihlíð að stað 40 m norðan við aðalvegamót sunnan útibús Kaupfélags Þingeyinga. Framangreindur vegarkafli skal jafnframt vera aðalbraut.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. Á Norðurlandsvegi, við Skútustaði og Álftagerði. Hámarkshraði 45 km á klst. Reglur þessar gilda frá stað 200 m norðan við ræsi austan Skútustaða að stað 200 m vestan við vestasta íbúðarhús sunnan vegar í Álftagerði.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 16. desember 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 307. 12. desember 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt.

1. gr.

Fjórði töluliður B-liðs í 34. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Í skuldabréfum tryggðum með veði í húseignum allt að 75% af brunabótamatsverði, eða sé brunabótamat ekki fyrir hendi, þá af matsverði, sem ákveðið er af 2 mönnum, er fjármálaráðherra tilnefnir, og allt að 75% af fasteignamatsverði lóða í kaupstöðum og kauptúnum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 12. desember 1968.

Magnús Jónsson.

Ólafur Stefánsson.

Nr. 308. 18. desember 1968.

AUGLÝSING

um styrki samkvæmt lögum um fávitastofnanir.

Samkvæmt 5. gr. laga um fávitastofnanir nr. 53/1967 hefur styrkur á hvern dvalardag árið 1969 verið ákveðinn sem hér segir:

Fávitahæli ríkisins, Kópavogi	kr. 440.00
Barnaheimili templara, fávitahæli, Skálatúni	— 375.00
Barnaheimilið Sólheimar, fávitahæli, Hverakoti, Árnessýslu	— 325.00
Barnaheimilið Tjaldanes, fávitahæli, Mosfellshreppi	— 325.00
Dagheimili Styrktarfélags vangefinna, Lyngás, Reykjavík	— 260.00

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 18. desember 1968.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

REGLUGERÐ

um tollfrjálsar verzlanir á Keflavíkurflugvelli á vegum ríkisins.

1. gr.

Starfræktar skulu, á vegum ríkisins, sölubúðir á Keflavíkurflugvelli, er selja tollfrjálsar vörur, áhöfnum og farþegum millilandaflugvéla, sem eru að leggja af stað til útlanda. Nafn sölubúðanna skal vera: Fríhöfnin, Keflavíkurflugvelli.

Í Fríhöfninni má selja hvers konar varning, eins og tíðkast í fríhöfnum erlendis.

2. gr.

Fríhöfninni skal stjórnað af fríhafnarstjóra, sem utanríkisráðherra skipar, og ber hann ábyrgð á rekstri hennar undir yfirstjórn utanríkisráðherra.

Annað starfslið, sem nauðsynlega þarf við daglegan rekstur Fríhafnarinnar, skal fríhafnarstjóri ráða að fengnu samþykki utanríkisráðherra.

3. gr.

Tollgæzlan á Keflavíkurflugvelli skal sjá um og bera ábyrgð á að gætt sé nauðsynlegra varáðarráðstafana um meðferð seldrar vöru, unz farþegar og áhafnir eru komnar um borð í flugvél þá, er flytur þá úr landi.

4. gr.

Fríhöfnin fær, unz annað kann að verða ákveðið, til umráða í flugstöðvarbyggingunni á Keflavíkurflugvelli húsnæði fyrir skrifstofur og sölubúðir ásamt birgðageymslum, eftir því sem mögulegt er og reksturinn krefst á hverjum tíma, svo og birgðaskemmur innan flugvallarsvæðisins, eftir því, sem þörf krefur.

5. gr.

Fríhafnarstjóri skal halda nákvæma skrá (birgðabók) um allar vörur, sem fluttar eru til Fríhafnarinnar.

Þegar vörur eru seldar til Fríhafnarinnar skal fylgja þeim nákvæm skýrsla til tollgæzlunnar á Keflavíkurflugvelli, þar sem tilgreint er hvaða vörur er um að ræða í hverri sendingu, og skal tollgæzlan bera ábyrgð á og hafa eftirlit með, að vörur þessar séu fluttar til Fríhafnarinnar.

6. gr.

Þegar heimilt er að endurgreiða innlent tollvörugjald eða aðflutningsgðjöld af hráefni í iðnaðarvöru við útflutning ber að endurgreiða nefnd gjöld, ef Fríhöfnin kaupir slíkar vörur, sem söluvarning. Skulu gjöldin endurgreidd, þá er varan er komin í tollvörugeymslur, skv. vottorði tollgæzlumanns.

7. gr.

Fríhöfninni er heimilt að annast innflutning á öllum varningi, sem hún óskar að selja á sínum vegum.

Einnig er Fríhöfninni heimilt að kaupa vörur beint úr tollvörugeymslu innflytjenda.

8. gr.

Útfylla skal í tvíriti afgreiðsluseðil fyrir hvern þann, sem viðskipti á í Fríhöfninni.

Skal þar greina:

a) Nafn flugfélags.

b) Í hvaða gjaldeyri er greitt og hve mikið.

Viðkomandi kvittar á bæði eintökin. Að því búnu skulu vörurnar settar í umbúðir, með innsigli: Fríhöfnin- Keflavíkurflugvelli, Duty Free Store- Keflavík Airport.

Kaupanda skal síðan afhent annað eintak afgreiðsluseðilsins, en Fríhöfnin heldur hinu.

9. gr.

Fríhöfnin skal selja varning sinn í erlendum gjaldeyri, þó með þeirri undantekningu, að Íslendingum skal heimilt að verzla í Fríhöfninni fyrir þann íslenzka gjaldeyri, sem þeim á hverjum tíma er leyfilegt að hafa með sér úr landi.

Meðan ekki er starfrækt bankaútibú með gjaldeyrisviðskipti í flugstöðinni, er erlendum flugfarþegum heimilt að verzla fyrir allt að þeirri upphæð í íslenzkum gjaldeyri, sem þeir geta sýnt kvittun fyrir að hafi verið keypt í íslenzkum banka.

10. gr.

Ef flugvél er komin af stað frá flugvellinum, en verður af einhverjum orsökum að snúa aftur, skulu tollgæzlumenn taka í sínar vörzlur, vörur sem keyptar hafa verið í Fríhöfninni eða gæta þess að ekki sé farið með þær út úr flugvélinni.

11. gr.

Fríhöfninni er heimilt að senda vörur í pósti til viðtakanda búsettra erlendis í samráði við tollyfirvöld, enda hafi varan verið greidd fyrir fram.

Tollgæzlan skal bera ábyrgð á, að réttar vörur séu sendar samkvæmt pöntunum og bera ábyrgð á, að vörunum sé komið í hendur póstþjónustunnar.

Afgreiðsluseðill, vegna póstsendinga þessara, skal útfylltur á sama hátt og ef um staðgreiðslu er að ræða í Fríhöfninni, nema hvað tollgæzlumaður og póstafgreiðslumaður staðfesta með undirskrift sinni móttöku vörunnar fyrir hönd kaupenda.

12. gr.

Birgðir Fríhafnarinnar skal telja svo oft, sem ástæða er til og bera saman við birgðabók og afgreiðsluseðla.

Niðurstaða talningar skal send utanríkisráðherra og tollgæzlunni á Keflavíkurflugvelli hverju sinni.

13. gr.

Ef Fríhöfnin hefur í birgðum sínum illseljanlegar eða gallaðar vörur, er henni heimilt að selja þær til þeirra aðila hjá varnarliðinu, sem rétt hafa til innkaupa fyrir erlendan gjaldeyri.

Sala þessi skal fara fram undir eftirliti tollgæzlu.

14. gr.

Skrifstofa fríhafnarstjóra hefur á hendi allt bókhald vegna Fríhafnarinnar.

Fríhafnarstjóri skal árlega senda utanríkisráðherra sérstaka áætlun ásamt greinargerð um tekjur og gjöld Fríhafnarinnar til afnota við samningu fjárlaga.

15. gr.

Fríhafnarstjóri skal að jafnaði eigi sjaldnar en vikulega selja til banka allan innkominn erlendan gjaldeyri.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 47 frá 11. júní 1960, um tollvörugeymslur o. fl., til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 175 frá 6. október 1960, um tollfrjálsar verzlanir á Keflavíkurflugvelli á vegum ríkisins.

Utanríkisráðuneytið, 17. desember 1968.

Emil Jónsson.

Páll Ásg. Tryggvason.

3. desember 1968. Nr. 310.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Norðurfjarðarhöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Norðurfjarðarhöfn tekur yfir Norðurfjörð innan línu, sem hugsast dregin úr Bergistanga norðanmegin fjarðarins í Urðarnes sunnan fjarðarins.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Norðurfjarðarhafnar og skal honum varið til greiðslu kostnaðar við rekstur hafnarinnar, til þess að gera umbætur á höfninni, til bygginar mannvirkja, er höfninni tilheyra. Hafnarnefnd Norðurfjarðarhafnar skipa þrír menn, sem hreppsnefnd Árneshrepps kýs til fjögurra ára í senn. Hafnarnefnd hefur á hendi innheimtu hafnargjalda og reikningsskil fyrir hafnarsjóð. Kosning í hafnarnefnd skal jafnan fylgja hreppsnefndarkosningum.

Hafnarnefnd skal sjá um, að reglugerð þessari sé hlýtt og stjórna hafnarsjóðnum með eftirliti hreppsnefndar.

Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum til umrædrra framkvæmda eftir tillögum hafnarnefndar, og ber ábyrgð á sjóðnum sem öðrum eignum hreppsins.

Reikningur hafnarsjóðs skal fylgja sveitarsjóðsreikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

3. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má innheimta með lögtaki.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði og banni tafarlaust og enn fremur þeirra starfsmanna, sem hún setur til þess að gæta reglu.

5. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu.

6. gr.

Seglfestu eða öðru, sem valdið getur skemmdum, má hvorki kasta úti á höfninni, og seglfestu má hvergi taka innan takmarka hafnarinnar, nema með leyfi hafnarnefndar. Við höfnina má ekki gera nein hafnarmannvirki, né breyta eða auka við þau, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og gildir leyfið aðeins til eins árs, sé það látið ónotað.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra í höfninni.

7. gr.

Fiskiskip, og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi fermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau skuli leggjast. Aldrei mega slík skip liggja svo nærri bryggjum, að ekki sé nægilegt rými fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Skip eða bátar mega aldrei leggja svo frá sér strengi eða aðrar festar, að það tálmi umferð. Festar skipa má aldrei leggja yfir alfaraleið.

V. KAFLI

Um lestagjöld.

8. gr.

a. Skip, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, svo og skip, sem leggja upp afla til vinnslu á Norðurfirði, skulu greiða lestargjald einu sinni á ári, sem hér segir:

   Vélbátar yfir 5 rúmlestir brúttó, greiði kr. 20.00 af hverri brúttórúmlest, þó ekki yfir kr. 1000.00 árlega. Vélbátar undir 5 rúmlestum greiði árlega gjald kr. 100.00.

b. Fiskiskip greiði kr. 1.00 af hverri nettórúmlest, þó ekki oftar en 5 sinnum á ári.

c. Innlend strandferðaskip greiði kr. 0.10 af hverri brúttórúmlest, nema farþegskip Skipaútgerðar ríkisins, sem greiða þessi gjöld í tíu fyrstu skiptin á ári hverju.

d. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma og hafa samband við land, greiði kr. 1.20 af hverri nettórúmlest, í hvert skipti, er þau koma á Norðurfjarðarhöfn.

e. Undanþegin greiðslu lestagjalds eru: Herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, rannsóknarskip og skip, sem leita neyðarhafnar. Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

VI. KAFLI
Um bryggjugjöld.

9. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða að skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum skal sleppt. Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi. Gjöldin greiðast sem hér segir:

a. Af öllum aðkomuskipum öðrum en herskipum og varðskipum, greiðist kr. 0.20 af nettórúmlest fyrir fyrsta sólarhring og kr. 0.15 fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring, sem fram yfir er.
b. Bátar og skip, heimilisföst í Árneshreppi, svo og skip, sem leggja þar upp afla til vinnslu, skulu greiða kr. kr. 8.00 af hverri brúttórúmlest, einu sinni á ári.

VII. KAFLI
Um vörugjald.

10. gr.

Vörugjald skal greiða til hafnarsjóðs af öllum vörum, svo og af skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í næstu grein.

11. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé það ákveðið samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert gjald.

12. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Innlend mjólk og rjómi, sem flutt er til hafnarinnar.
d. Póstur og venjulegur farþegaflutningur.
e. Vörur og tæki til hafnarinnar.
f. Síld og annar sjávarafli, sem lagður er í land til verkunar, ef samið er sérstaklega um slík not af mannvirkjum hafnarinnar.

13. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum, og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalda. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

14. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjaldið greiðist eins og þar segir.

VIII. KAFLI
Vörugjaldskrá.

15. gr.

Vörugjald skal greiða sem hér segir:

1.	Kol, salt, sement pr. 100 kg	kr.	2.50
2.	Saltfiskur, verkaður og óverkaður, pr. 100 kg	—	2.50
3.	Freðfiskur, pr. 100 kg	—	2.50
4.	Síldarlýsi og annað lýsi, pr. 100 kg	—	2.50
5.	Freðsíld, pr. 100 kg	—	2.50
6.	Fiski-, síldar- og fóðurmjöl, pr. 100 kg	—	2.50
7.	Korn, mjölvörur, sykur, pr. 100 kg	—	2.50
8.	Tilbúinn áburður, pr. 100 kg	—	2.50
9.	Fuelolía, pr. 100 kg	—	3.00
10.	Hráolía, steinolía, benzín, pr. 100 kg	—	3.50
11.	Kjöt, pr. 100 kg	—	3.50
12.	Fiskumbúðir, pr. 100 kg	—	3.50
13.	Skreið, pr. 100 kg	—	3.50
14.	Línur, önglar, net, nætur, pr. 100 kg	—	4.00
15.	Smurningsolíur, pr. 100 kg	—	4.00
16.	Málning, pr. 100 kg	—	6.00
17.	Hreinlætisvörur, pr. 100 kg	—	8.00
18.	Kaffi, pr. 100 kg	—	12.00
19.	Ávextir, pr. 100 kg	—	8.00
20.	Rúðugler, pr. 100 kg	—	12.00
21.	Vefnaðarvörur, pr. 100 kg	—	20.00
22.	Tóbak, pr. 100 kg	—	40.00
23.	Timbur, pr. teningsfet	—	0.60
24.	Tómar tunnur, pr. stk.	—	1.20
25.	Saltsíld, pr. tunnu	—	2.50
26.	Aflagjald af síld og öðrum fiski, pr. 100 kg	—	0.80
27.	Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd, pr. 100 kg.	—	4.00

Minnsta gjald í hverjum flokki er kr. 2.50.

16. gr.

Viðtakandi greiðir vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Vörugjöld falla í gjalddaga áður en viðkomandi skip fer úr höfninni, nema annað hafi verið samið um við hafnarstjórn. Gjalddaga fyrir ársgjöld ákveður hafnarstjóri.

Hafnargjöld eru tryggð með lögveði í skipunum og gengur það veð fyrir samningsveðskuldum í tvö ár.

17. gr.

Gjald fyrir vörur þær, sem um getur í 16. gr. greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Norðurfirði, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum þar til gjaldið er greitt.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða afgreiðslumaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð renna í hafnarsjóð Norðurfjarðarhafnar.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

18. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 3 dómkvöddum, óvilhöllum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því, að matsgerð fer fram.

Yfirmat skal framkvæmt af 5 dómkvöddum, óvilhöllum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæð verður eigi breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

19. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarstjóri tekur gilda.

20. gr.

Enginn skipstjóri getur vænzt að fá afgreiðslu hjá lögreglustjóra eða umboðsmanni hans, nema að hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, ef um slíkt er að ræða, er hann á að greiða.

21. gr.

Hverja þá skipun, er samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og ekki heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður eða stýrimenn eru einnig fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt og skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

22. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggi fyrir samkvæmt lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Norðurfjarðarhafnar.

23. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 3. desember 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð prófastshjónanna á Hofi, séra Einars Jónssonar og frú Kristínar Jakobsdóttur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 6. des. 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menningarsjóð prófastshjónanna á Hofi, séra Einars Jónssonar og frú Kristínar Jakobsdóttur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Menningarsjóður prófastshjónanna á Hofi, séra Einars Jónssonar og frú Kristínar Jakobsdóttur.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með gjafabréfi Benedikts Gíslasonar frá Hofteigi, dags. 29. ág. 1965, undirrituðu af honum og eftirlifandi börnum þeirra prófastshjónanna á Hofi, séra Einars Jónssonar og frú Kristínar Jakobsdóttur, þeim Jakobi Einarssyni, fyrrv. prófasti og frú Ingigerði Einarsdóttur, ásamt eiginkonu séra Jakobs, frú Guðbjörgu Hjartardóttur og eiginmanns frú Ingigerðar, Helga bókbindara Tryggvasyni, og auk þeirra, eftirlifandi konu Vigfúsar ráðuneytisstjóra Einarssonar frá Hofi, frú Guðrúnu Sveinsdóttur.

Í gjafabréfi þessu afhendir Benedikt með samþykki þessara aðila, Eiðaskóla, skuldlaust, þar sem óselt er af ritsafninu Ættir Austfirðinga, eftir Einar prófast Jónsson á Hofi í Vopnafirði, dáinn 24. júlí 1931.

Stofnfé sjóðsins er andvirði þeirra bóka, að frá dregnum kostnaði, er seldar voru á tímabilinu, 29. ág. 1965 til 13. ág. 1968, samt. kr. 55 802.29 — krónur fimmtíu og fimm þúsund átta hundruð og tvær, og tuttugu og níu aurar —.

3. gr.

Tekjur sjóðsins er andvirði þeirra bóka, sem seldar eru eftir 13. ág. 1968, að frá dregnum kostnaði. Vextir af peningum og verðbréfum sjóðsins, gjafir og áheit og annað, er sjóðnum kann að áskotnast. Tekjurnar leggjast við höfuðstólinn með þeim takmörkunum, sem segir í 6. grein þessarar skipulagsskrár.

4. gr.

Stjórn sjóðsins er skipuð þremur mönnum, skólastjórn Eiðaskóla, sem er formaður stjórnarinnar, og tveimur fulltrúum frá Múlasýslum, sínum frá hvorri, kosnum af sýslunefndum.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er einkum að styrkja bókasafn Eiðaskóla, en enn fremur að styrkja og stuðla að söfnun og útgáfu á hvers konar austfirzkum ætta- og sagnafróðleik.

6. gr.

Ársvextir sjóðsins, gjafir, áheit og annað, auk andvirðis seldra bóka, sbr. 4. gr., skulu leggjast við höfuðstólinn unz sjóðurinn er orðinn kr. 100 000.00 — hundrað þúsund krónur —, er þá stjórninni heimilt að verja ¾ hlutum af ársvöxtum hans til þeirra hluta, sem skipulagsskráin mælir fyrir um, sbr. 5 gr. Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 500 000.00 — fimm hundruð þúsund krónur — er stjórninni heimilt að nota alla ársvexti hans í sama skyni.

7. gr.

Höfuðstól sjóðsins skal ávaxta í ríkistryggðum banka, sparisjóði eða vísitölutryggðum verðbréfum, er stjórnin telur fullkomlega trygg.

Aldrei má kaupa hlutabréf fyrir fé sjóðsins.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrána, nöfn og heimilisföng þeirra aðila, er styrk fá úr sjóðnum, svo og í hvaða skyni. Enn fremur allar greiðslur, er sjóðurinn innir af höndum. Þá skulu einnig ársreikningar sjóðsins innfærast í gerðabók þessa.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skulu reikningar fullgerðir fyrir lok janúar næst á eftir. Reikningar sjóðsins sendist árlega eftirliti ríkisins með opinberum sjóðum til endurskoðunar.

10. gr.

Heimilt er að breyta skipulagsskrá sjóðsins, ef brýnar ástæður þykja til, enda gegni sjóðurinn áfram því hlutverki að stuðla að menntun og menningu á Austurlandi.

11. gr.

Stofndagur sjóðsins skal talinn 7. des. 1968, sem er 115. afmælisdagur séra Einars prófasts Jónssonar.

12. gr.

Hætti núverandi Eiðaskóli (þ. e. Alþýðuskólinn) störfum, tekur sú menntastofnun á Austurlandi, sem talið verður að komið hafi í hans stað, við núverandi hlutverki Eiðaskóla í stjórn sjóðsins.

13. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari svo og þeim breytingum, sem á henni kunna að verða gerðar, samkvæmt 10. gr.

Skipulagsskráin óskast birt í B-deild Stjórnartíðinda.

Reykjavík, 10. nóvember 1968.

18. desember 1968. Nr. 312.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Hólshreppi, N.-Ísafjarðarsýslu.

Fasteignaskatt samkvæmt 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964, skal innheimta með 200% álagi í Hólshreppi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964 5. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 18. desember 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Menningarsjóðs vestfirzkrar æsku, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 29. nóvember 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Menningarsjóðs vestfirzkrar æsku.

1. gr.

Sjóðurinn hetir Menningarsjóður vestfirzkrar æsku og er stofnaður af Sigríði Valdemarsdóttur til minningar um Elínu Hannibalsdóttur, Valdemar Jónsson og Matthildi Hannibalsdóttur.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að styrkja vestfirzk ungmenni til framhaldsnáms, sem þau ekki geta stundað í heimabyggð sinni. Að öðru jöfnu skulu eftirtaldir aðilar njóta forgangs um styrk úr sjóðnum:

a. Ungmenni, sem misst hafa fyrirvinnu, föður eða móður og einstæðar mæður.
b. Konur, meðan fullt launajafnrétti er ekki í raun
c. Ef engar umsóknir eru frá Vestfjörðum, koma eftir sömu reglum Vestfirðingar búsettir annars staðar.
d. Afkomendur Elínar Hannibalsdóttur og Valdemars Jónssonar og systkina þeirra gangi þó fyrir öðrum tilheyrandi hverjum lið fyrir sig.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þrem mönnum. Skulu tveir þeirra tilnefndir úr stjórn Vestfirðingafélagsins árlega. Þann þriðja tilnefna systkini stofnandans, Sigríðar Valdemarsdóttur, úr sínum hópi eða afkomendur eftir hennar dag, en fram til þess tíma mun hún annast sjóðinn.

Stjórn sjóðsins annast úthlutun styrkja, en sjóðurinn skal vera í vörzlu Vestfirðingafélagsins og skulu reikningar hans endurskoðaðir með reikningum félagsins.

4. gr.

Með orðinu vestfirzk er átt við Ísafjarðarsýslur, Ísafjörð, Stranda- og Barðastrandasýslur eða félagssvæði Vestfirðingafélagsins allt.

5. gr.

Stofnfé sjóðsins skal vera arður af hluta Sigríðar Valdemarsdóttur í húseigninni Njálsgötu 20, frá 4. ágúst 1966, en eftir dag stofnandans skal húseign þessi verða eign sjóðsins og honum til ráðstöfunar.

6. gr.

Úthlutanir úr sjóðnum skulu fara fram 4. ágúst ár hvert, í fyrsta skipti 4. ágúst ár hvert, í fyrsta skipti 4. ágúst 1967. Veita má árlega ⅝ af tekjum sjóðsins í styrki. Ekki skal afhenda veittan styrk fyrr en viðkomandi er innritaður í skóla og sendir vottorð þar um.

7. gr.

Meðmæli skulu fylgja umsóknum frá viðkomandi skólastjórn eða öðrum, sem þekkja umsækjendur, efni þeirra og aðstæður.

Reykjavík, 29. marz 1967.

Sigríður Valdemarsdóttir.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð ljósmæðra, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 3. desember 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð ljósmæðra.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Minningarsjóður ljósmæðra" og er stofnaður af Ljósmæðrafélagi Íslands og Ljósmæðrafélagi Reykjavíkur.

Stofnfé sjóðsins frá Ljósmæðrafélagi Íslands er að upphæð kr. 1 950.00, er gefið var til minningar um frú Ingibjörgu Jónsdóttur, ljósmóður, frá Mörtungu, er lézt í júlí 1966. Enn fremur gjafir, sem borizt hafa síðan, til minningar um látnar ljósmæður o. fl. að upphæð kr. 17 298.91, eða samtals kr. 19 248.91.

2. gr.

Ljósmæðrafélag Reykjavíkur leggur fram sjóð sinn, sem stofnaður var 15. janúar 1950, undir nafninu „Líknar og menningarsjóður Ljósmæðrafélags Reykjavíkur", nú að upphæð kr. 17 161.52. Enn fremur kr. 8 912.78, sem þeim hefur borizt sem minningargjafir.

Stofnfé frá Ljósmæðrafélagi Reykjavíkur er þannig samtals kr. 26 074.30. Eign sjóðsins við stofnun er því samtals kr. 45 323.21.

3. gr.

Sjóðurinn veitir viðtöku gjöfum og áheitum, og minningarsjöld eru gefin út til ágóða fyrir sjóðinn.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styðja ljósmæður til framhaldsnáms og einnig má veita fé til hverra þeirra líknarmála, sem ljósmæðrastéttin hefur hug á að styðja.

5. gr.

Framkvæmdir á ofangreindu miðist við, að sjóðurinn nemi aldrei minni upphæð en kr. 25 000.00.

6. gr.

Skal stjórn sjóðsins heimil ráðstöfun vaxta og tekna sjóðsins eftir því sem þörf krefur, en þó aldrei skerða fyrrgreinda upphæð kr. 25 000.00.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa tveir fulltrúar frá Ljósmæðrafélagi Íslands og einn frá Ljósmæðrafélagi Reykjavíkur.

8. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðarbók fyrir sjóðinn, sem lögð er fram á aðalfundi beggja félaganna.

9. gr.

Umsóknir um framlög úr sjóðnum, skulu sendast stjórn sjóðsins.

10. gr.

Ef annað hvort félagið hættir störfum, skal hitt félagið tilnefna alla þrjá stjórnendur sjóðsins.

11. gr.

Ársreikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af endurskoðendum ofangreindra félaga, ásamt einum löggiltum endurskoðanda.

12. gr.

Ef tímabært þykir að breyta skipulagsskrá þessari, skal leita samþykkis á aðalfundi beggja félaganna.

13. gr.

Jafnframt fellur úr gildi skipulagsskrá nr. 56 frá 1950 fyrir Líknar- og menningarsjóð Ljósmæðrafélags Reykjavíkur.

Reykjavík, 16. ágúst 1968.

F. h. Ljósmæðrafélags Íslands og Ljósmæðrafélags Reykjavíkur.

Steinunn Finnbogadóttir. **Helga Marin Níelsdóttir.**

Nr. 315. 2. desember 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Guðbjarts Krisjánssonar, hreppstjóra, Hjarðarfelli, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 2. desember 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Guðbjarts Kristjánssonar, hreppstjóra, Hjarðarfelli.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Guðbjarts Kristjánssonar. Hann var fæddur 18. nóv. 1878, dáinn 9. sept. 1950.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af konu, börnum og ýmsum fleirum.

Stofnfjárhæð hans er kr. 10 110.00 — tíu þúsund eitthundrað og tíu krónur —, sem ávaxtast í Búnaðarbanka Íslands.

Auka má sjóðinn með viðbótartillögum og minningargjöfum.

3. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 25 000.00, má verja ½ ársvöxtum samkvæmt fyrirmælum 4. gr. En hinn helmingur ársvaxtanna leggst áfram við höfuðstólinn, þar til sjóðurinn er orðinn kr. 50 000.00, þá má verja ¾ ársvaxta í sama tilgangi, en ¼ ársvaxta leggist ávallt við höfuðstólinn, þar til hann er orðinn kr. 250 000.00. Úr því má verja öllum ársvöxtunum samkv. ákvæðum 4. gr., en höfuðstólinn má aldrei skerða.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er:

1. Að styrkja eða verðlauna þá einstaklinga er skara fram úr við ræktun trjálunda við heimili sín eða sýna sérstaka snyrtimennsku í umgengni.
2. Að styrkja félagsleg átök í ræktun jarðar og búfjár.

3. Að veita námsstyrki eða verðlaun til efnilegra nemenda við framhaldsnám að loknu skyldunámi.
4. Að veita kirkju- og menningarmálum fjárstuðning.

Sjóðsstjórnin tekur ákvarðanir um úthlutun fjár úr sjóðnum og velur um hvað verðlaunað er eða styrkt hverju sinni.

Starfssvið sjóðsins er Miklaholtshreppur.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa eftirtaldir menn: Formaður Búnaðarfélags Miklaholtshrepps, sem jafnframt skal vera formaður sjóðsstjórnar, oddviti Miklaholtshrepps, og þriðji maður kosinn af aðalfundi Búnaðarsambands Snæfellsness- og Hnappadalssýslu til tveggja ára í senn.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda funda- og gerðabók og færa í hana skipulagsskrána, úthlutun styrkja úr sjóðnum, fundarsamþykktir og annað, er varðar hag og rekstur sjóðsins.

Sjóðsstjórnin haldi einnig sérstaka bók fyrir eignir sjóðsins, tekjur og gjöld.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram 18. nóvember. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir árlega af tveimur endurskoðendum, kosnum af hreppsnefnd Miklaholtshrepps.

Reikningsgerð skal lokið fyrir 1. febr. ár hvert.

7. gr.

Skipulagsskrá þessi öðlist staðfestingu forseta Íslands.

8. gr.

Staðfesting skipulagsskrár fyrir sama sjóð frá 24. apríl 1951 fellur úr gildi.

September 1968.

Gunnar Guðbjartsson. Elín Guðbjartsdóttir. Guðbjörg Guðbjartsdóttir.
Þorkell Guðbjartsson. Guðbrandur Guðbjartsson.
Kristján Guðbjartsson. Ragnheiður Guðbjartsdóttir.
Kristjana Bjarnadóttir, ekkja Alexanders Guðbjartssonar.

18. desember 1968. Nr. 316.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Neskaupstað.

Fasteignaskatt samkvæmt 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964, skal innheimta með 200% álagi í Neskaupstað.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964 5. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 18. desember 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Hálsahreppi, Borgarfjarðarsýslu.

Fasteignaskatt samkvæmt 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964, skal innheimta með 200% álagi í Hálsahreppi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964 5. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 18. desember 1968.

F. h. r.

Hjálmar Viihjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 318. 23. desember 1968.

AUGLÝSING

um skipulag í Skorradalshreppi í Borgarfjarðarsýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Skorradalshrepps.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagmálaráðuneytið, 23. desember 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 319. 23. desember 1968.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 268 30. des. 1964, um fasteingaskatt í Reykjavík.

1. gr.

Í stað orðanna: „með 100% álagi" í 2. tl. 1. gr. reglugerðarinnar komi „með 200% álagi."

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1969 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagmálaráðuneytið, 23. desember 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

um iðgjöld hinna tryggðu og atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1969.

Árið 1969 skulu iðgjöld samkvæmt 26. og 28. gr. almannatryggingalaga nr. 40/1963 vera sem hér segir:

1. Iðgjöld hinna tryggðu samkvæmt 26. gr. l. nr. 40/1963:
   b. Hjón ..... kr. 5 500.00
   b. Karlar ..... — 5 000.00
   c. Konur ..... — 3 750.00
2. Iðgjöld atvinnurekenda samkvæmt 28. gr. l. nr. 40/1963:
   Fyrir hverja vinnuviku ..... kr. 48.00
3. Í janúar 1969 skal greiða upp í iðgjöld samkv. 26. gr. sem hér segir:
   a. Hjón og karlar ..... kr. 2 800.00
   b. Konur ..... — 2 000.00

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 40 30. apríl 1963, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 30. desember 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

30. desember 1968. Nr. 321.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík.

I. **Einstakir aðgöngumiðar.**

Fullorðnir, sérklefar	kr.	18.00
— skiptiklefar eða skápar	—	15.00
Börn — — —	—	5.00

II. **Afsláttarmiðar.**

Fullorðnir, sérklefar, 10 miðar	—	115.00
— — 20 —	—	200.00
— skiptiklefar eða skápar 10 miðar	—	100.00
— — — — 20 —	—	180.00
Börn — — — 10 —	—	35.00
— — — — 20 —	—	60.00

III. **Sundnámskeið.**

Fullorðnir, (20 st. hver st. 40 mín.) (var 20 st. 30 mín á 250)	—	400.00
Börn, (20 st. hver st. 40 mín.) (var 20 st. 30 mín. á 150)	—	250.00

IV. **Leiga.**

Sundskýla	kr.	10.00
Sundbolur	—	10.00
Handklæði	—	10.00
Geymsluhólf, þvottur á sundfötum og handklæðum (Sundhöll)	—	100.00

V. **Gufuböð.**

Einstök skipti, 60 mín.	—	35.00

VI. **Íþróttafélög.**

Félagar 16 ára og eldri	—	7.00
— yngri en 16 ára	—	3.00

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928, til þess að öðlast gildi þegar í stað. Með gjaldskrá þessari er úr gildi felld gjaldskrá nr. 14 14. janúar 1966.

Félagsmálaráðuneytið, 30. desember 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 322. 30. desember 1968.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 51 15. maí 1964 um gerð og búnað ökutækja o. fl.

1. gr.

Við 9. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Í fólksbifreiðum, sem flytja mega 8 farþega eða færri, og vörubifreiðum, sem skráðar eru fyrir allt að 1000 kg farm (sendibifreiðum) og skráðar eru í fyrsta sinn eftir 1. janúar 1969, skulu vera öryggisbelti fyrir ökumann og farþega í framsæti. Frá sama tíma skulu allar kennslubifreiðir og bifreiðir, sem leigðar eru án ökumanns, vera búnar öryggisbeltum fyrir ökumann og farþega í framsæti. Óheimilt er að nota önnur öryggisbelti en þau, sem bifreiðaeftirlit ríkisins hefur viðurkennt. Óheimilt er að nota öryggisbelti, sem einungis eru fest yfir mjaðmir eða einungis yfir mjöðm og öxl, nema eigi sé unnt eða mjög erfitt sé að koma við festingu fyrir aðra gerð öryggisbelta. Þess skal sérstaklega gætt, að gengið sé tryggilega frá festingu beltis við bifreið.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 10. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, öðlast gildi 1. janúar 1969.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 30. desember 1968.

Jóhann Hafstein.

Ólafur W. Stefánsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Ásu Guðmundsdóttur Wright, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 1. desember 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Verðlaunasjóð Ásu Guðmundsdóttur Wright.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Verðlaunasjóður Ásu Guðmundsdóttur Wright og er stofnaður hinn 1. desember 1968 með $20 000 (tuttugu þúsund Bandaríkjadala) framlagi til minningar um eftirtalda ættingja og venzlamenn:

Foreldrar: Arndís Jónsdóttir, Péturssonar háyfirdómara (1857—1936). Guðmundur Guðmundsson, læknir (1853—1946), grafinn í La Peyreuse, Port of Spain.

Eiginmaður: Henry Newcome Wright, lögmaður LLD., London, FRGS. FLE., FRAS (1884—1955), grafinn í La Peyreuse, Port of Spain.

Systkini:
Sturla Guðmundsson, cand phil. (1883—1910). Þóra Guðmundsdóttir Hermannsson (1888—1918). Sigþrúður Guðmundsdóttir (1884—1905).

Móðursystir og eiginmaður hennar:
Þóra Jónsdóttir (1858—1947). Jón Magnússon, forsætisráðherra (1859—1926).

Móðurbræður:
Friðrik Jónsson, cand theol. (1860—1938). Sturla Jónsson, kaupmaður (1861—1947).

2. gr.

Sjóðurinn er sjálfseignarstofnun í vörzlu Vísindafélags Íslendinga (Societas Scientiarum Islandica). Hann skal ávaxta þannig, að fylgt sé hagkvæmustu skilmálum og fjárhagsástæðum hvers tíma.

3. gr.

Höfuðsól sjóðsins má aldrei skerða. Vexti skal flytja til Íslands eftir þörfum. Vextir sjóðsins skulu standa undir fjárveitingum og viðurkenningargjöfum til Íslendinga, sem unnið hafa veigamikið vísindalegt afrek á Íslandi eða fyrir Ísland.

4. gr.

Að tilmælum gefanda skal stjórn sjóðsins skipuð þremur mönnum. — Dr. Kristjáni Eldjárn, Dr. Jóhannesi Nordal og Dr. Sturlu Friðrikssyni. Skulu þeir vera í sjóðstjórn eins lengi og þeir óska þess eða þeirra nýtur við. Að þeim tíma liðum skal á aðalfundi Vísindafélags Íslendinga kjósa í sjóðstjórn í þeirra stað til fjögurra ára í senn. Dr. Sturla Friðriksson er formaður sjóðsins. Eftirmaður hans sem formaður sjóðstjórnar skal vera kjörinn úr hópi ættmenna Ástu Guðmundsdóttur Wright, ef og þegar völ er á hæfum ættmanni, en aðrir í sjóðstjórn skulu valdir úr hópi meðlima Vísindafélagsins, þannig að annar sé úr raunvísindum en hinn úr lögfræði.

5. gr.

Stjórn sjóðsins fjallar um öll málefni sjóðsins, ræður útnefningu á verðlaunaþegum og annast umsýslu og annað, er sjóðinn varðar. Stjórnin getur tilnefnt

verðlaunanefnd eða ráðgjafanefnd í hverju efni er henni sýnist, en þær nefndir skulu ekki hafa atkvæðisrétt. Stjórnin ein ákveður val verðlaunaþega og upphæð verðlauna.

6. gr.

Verðlaunaveiting fer fram við opinbera athöfn, þar sem einnig skal skýra skilmerkilega frá ástæðu verðlaunaveitingar. Skal sú skýrsla prentuð í ritum félagsins og þess jafnframt getið í hverra minningu verðlaunin eru veitt. Stjórnarmeðlimir og nefndarmenn geta ekki orðið aðnjótandi verðlaunanna.

7. gr.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir með reikningum Vísindafélags Íslendinga.

Hafi stjórn sjóðsins eitthvert ár ekki kveðið val á hæfum verðlaunaþega, skal bæta þeim vöxtum, sem annars hefðu farið til veitingar, við höfuðstól sjóðsins.

8. gr.

Leita skal staðfestingar Forseta Íslands á þessari skipulagsskrá.

Nr. 324. 31. desember 1968.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð íslenzkrar alþýðu um Sigfús Sigurhjartarson, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 31. desember 1968.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð íslenzkrar alþýðu um Sigfús Sigurhjartarson.

(Að samþykktum breytingum þann 21. 10. 1968.)

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður íslenzkrar alþýðu um Sigfús Sigurhjartarson.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að reisa og reka samkomuhús og starfsmiðstöð fyrir íslenzka alþýðu og flokk hennar, Sameiningarflokk alþýðu — Sósíalistaflokkinn eða hvern þann sósíalistiskan fjöldaflokk, sem tekur við hlutverki hans að dómi sjóðstjórnar, eða að vinna að framgangi sósíalismans á Íslandi á annan hátt.

3. gr.

Sjóðurinn er sjálfseignarstofnun.

Eignum hans og tekjum skal varið samkvæmt 2. gr.

Eignir hans má ekki skerða.

Sjóðurinn er stofnaður fyrir frumkvæði Sameiningarflokks alþýðu — Sósíalistaflokksins.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru minningargjafir og aðrar gjafir, arður af sölu minningarspjalda, sem hann gefur út, svo og aðrar tekjur, sem honum kunna að berast.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð 9 mönnum, sem miðstjórn Sameiningarflokks alþýðu — Sósialistaflokksins kýs til fjögurra ára frá október 1968 að telja.

Sjóðstjórnin kýs þriggja manna framkvæmdanefnd úr sínum hópi til að annast daglegar framkvæmdir.

6. gr.

Reikningar sjóðsins skulu gerðir upp árlega og miðast við almanaksárið.

Reikningar skulu endurskoðaðir af tveim mönnum, kosnum af miðstjórn Sameiningarflokks alþýðu — Sósialistaflokksins til fjögurra ára.

7. gr.

Stjórn sjóðsins getur ein breytt þessari skipulagsskrá.

Skal hún innan fjögurra ára hafa tekið ákvörðun um hvernig framvegis skuli kjósa stjórnina.

8. gr.

Skipulagsskrá þessi óskast birt í B-deild Stjórnartíðinda.

30. desember 1968. Nr. 325.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins um raforkusölu við lágspennu.

I. GJALDSKRÁLIÐIR

Rafmagnsveitur ríkisins selja raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

1. Lýsing.

11	Fast gjald	kr.	F 1.
	Orkugjald	—	9.00 á kwst.
12	Fast gjald	—	F 1 + F 2.
	Orkugjald	—	4.60 á kwst.

2. Notkun til heimilisþarfa, búrekstrar o. fl.

21	Fast gjald	kr.	F 1 + F 3.
	Orkugjald	—	2.30 á kwst.

Aflmarksmæling.

23	Aflgjald, lágmarksstilling 2 kw.	—	5 750.00 á ári.
	— frá 2 til 6 kw.	—	1 955.00 á kw. á ári.
	— umfram 6 kw.	—	1 250.00 á kw. á ári.
	Orkugjald af allri notkun	—	0.40 á kwst.
	— af notkun umfram aflstillingu	—	4.60 á kwst.

Mestaaflsmæling.

24	Aflgjald, lágmark 8 kw.	—	18 400.00 á ári.
	— umfram 8 kw.	—	2 300 00 á kw. á ári.
	Orkugjald	—	0.40 á kwst.

4. Vélanotkun o. fl.

31	Fast gjald	kr.	F 1 + F 2.
	Lágmarksgjald	—	48 × F 1 á ári.
	Orkugjald	—	4.60 á kwst.
32	Aflgjald, lágmark 2 kw.	—	5 060.00 á ári.
	— umfram 2 kw.	—	2 530.00 á kw. á ári.
	Fast gjald	—	F 1 + F 3.
	Orkugjald af allri notkun	—	0.70 á kwst.
34	Til súgþurrkunar á tímabilinu 1. júní til 31. október:		
	Aflgjald	—	865.00 á kw. á ári.
	Fast gjald	—	F 1.
	Orkugjald	—	0.40 á kwst.
35	Aflgjald, lámarg 2.5 kw (uppsett kw. í málraun véla)	—	5 060.00 á ári.
	— umfram 2.5 kw.	—	2 025.00 á kw. á ári.
	Fast gjald	—	F 1 + F 3.
	Orkugjald	—	0.70 á kwst.

4. Húshitun.

41	Fast gjald	kr.	F 1 + F 4.
	Orkugjald	—	1.00 á kwst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
42	Fast gjald, lágmark 2 kw.	—	F 1 + F 4.
	Orkugjald	—	0.40 á kwst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
43	Fast gjald, lágmark 2 kw.	—	F 1 + F 4.
	Orkugjald	—	0.25 á kwst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

5. Utanhússlýsing.

51	Fast gjald	kr.	F 1.
	Fyrir hvert götuljósker	—	6 × F 1.
	Orkugjald	—	1.15 á kwst.
52	Fast gjald	—	F 1.
	Orkugjald	—	2.90 á kwst.

6. Lokun fyrir veitu.

Gjöld fyrir lokun og enduropnun á veitu, vegna vanskila, eru samtals kr. 400.00 í hvert skipti.

II. SKILGREININGAR OG ÝMIS ÁKVÆÐI

1. Föst gjöld.

F 1		kr.	58.00 á mánuði.
F 2	a) Verzlanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	2.30 á m^2 á mánuði.
	b) Gangar, geymslur o. þ. h.	—	1.20 á m^2 á mánuði.
F 3		—	23.00 á gjaldeiningu á mánuði.

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjöldskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki gangar, baðherbergi né geymslur.
Herbergi 5 m² eða minna reiknast hálft, en 25 m² eða stærra, tvö.

b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h. 20 m², mælt innan útveggja, án geymslu og ganga þeim tilheyrandi.

c) Fyrir útihús vegna búrekstrar.
Fyrstu 50 m² eða minna ein gjaldeining.
Hverja næstu 100 m² ein gjaldeining.

d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h.
30 m² fyrir vinnslurúm.
40 m² fyrir geymslurúm.

F 4 Hvert uppsett kw. ..... kr. 230.00 á ári.

2. Mestaaflsmæling.

1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2. Gjaldskrárliður 24.
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra álestra, sem fara fram í byrjun hvers ársfjórðungs.
3. Gjaldskrárliður 32.
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal tveggja hæstu álestra, en álestrar fara fram í byrjun hvers mánaðar.

3. Véla- og tækjaálag.

1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi.
Notandi greiðir hærra verð fyrir raforkuna meðan fasviksstuðullinn er undir 0.8.
2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum um skemmri eða lengri tíma, eftir aðstæðum hverju sinni.
Heimilt er að taka fastagjöld af rafsuðuspennum samkvæmt F 4.

4. Verð til hitunar.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð á dísilolíu í Reykjavík, kr. 2 575.00 á tonn. Hitaverð lækki eða hækki hver kwst. um 2.4 aura á gjaldskrárlið 41 og 1 eyri á lið 42 fyrir hverjar fullar 65 krónur, sem olíutonnið hækkar eða lækkar.

5. Götulýsing.

Rafmagnsveitur ríkisins sjá um uppsetningu götulýsingarkerfis, samkvæmt ósk notanda, sem greiði stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast Rafmagnsveiturnar á sinn kostnað.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt sérstökum reglugerðum og gjaldskrám um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins.
Í öllum framangreindum tölum er 7.5% söluskattur innifalinn.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 208/1967.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. desember 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 326. 30. desember 1968.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins um raforkusölu við háspennu.

Gjaldskrá þessi er miðuð við afhendingu orkunnar með 6—11 kv. spennu og mælingu hennar á þeirri spennuhlið.
Gjaldskráin gildir um sölu til héraðsrafmagnsveitna og er almennt miðuð við afhendingu orkunnar á einum stað við mörk orkuveitusvæðis þeirra.
Einnig er heimilt að selja öðrum raforkukaupendum samkvæmt þessari gjaldskrá, enda sé þá greitt fyrir minnst 800 kw. afl og fyrir 6—11 kv. aðfærsluveitu frá aðalkerfi Rafmagnsveitna ríkisins, miðað við fjarlægð, aflnotkun og samningsbundna tímalengd notkunar.

Raforkugjald.

Aflgjald	1 880.00 kr. á árskw.
+ Orkugjald:	
Fyrir fyrstu notkun allt að 2000 klst. ársnýtingartími á kw.	25 aurar á kwst.
Fyrir næstu notkun allt að 2000 klst. ársnýtingartími á kw.	21 aurar á kwst.
Fyrir notkun umfram 4000 klst. ársnýtingu á kw.	20 aurar á kwst.

Aflmæling.

Árskw. miðast við álagstoppa, sem er meðalálag á 30 mín. tímabili. Aflgjald skal reiknað á meðaltal fjögurra hæstu álagstoppa á hverju þriggja mánaða tímabili frá 1. janúar að telja.

Ársnýting.

Ársnýtingartími á klst. er raforkunotkun eins almanaksárs í kwst. deild með þeim álagstoppi á kw. sem greiða skal fyrir.

Ákvörðun aflgjalds.

Rafmagnsveiturnar áætla, í samráði við kaupanda, aflnotkun komandi árs, og er það umsamið afl sama tímabils. Reynist mesta aflnotkun verða minni, skal þó kaupandi greiða fyrir minnst 80% af umsömdu afli.

Launafl.

Gjaldskráin er miðuð við, að fasviksstuðull hjá kaupanda sé ekki lægri en 0.8 og geta rafmagnsveiturnar krafizt, að kaupandi geri ráðstafanir á sinn kostnað til úrbóta, ef þessu skilyrði er ekki fullnægt.

Greiðsluskilmálar.

Rafmagnsveiturnar áætla, í samráði við kaupanda, ársgreiðslu hans, miðað við umsamið afl, og skal þeirri upphæð skipt í mánaðarlegar greiðslur, sem falla í gjalddaga fyrsta hvers mánaðar, eftir á. Hafi full greiðsla ekki borizt rafmagnsveitunum 10 dögum eftir gjalddaga reiknast 10% ársvextir á hana frá gjalddaga til greiðsludags.

Rafmagnsveiturnar hafa heimild til að stöðva afhendingu orkunnar, ef greiðsla hefur ekki verið innt af hendi einum mánuði eftir gjalddaga, en tilkynna skal kaupanda um það með minnst 3ja daga fyrirvara.

Gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað kaupanda, sbr. 76 gr. Orkulaga nr. 58/1967.

Önnur ákvæði.

Um önnur ákvæði gildir reglugerð Rafmagnsveitna ríkisins. Söluskattur er ekki innifalinn í verðinu.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt Orkulögum nr. 58/1967 og staðfestri reglugerð Rafmagnsveitna ríkisins frá 1968 og tekur hún gildi 1. janúar 1969. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 206/1967.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. desember 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

31. desember 1968. Nr. 327.

REGLUR

um öryggisbelti í bifreiðum.

1. gr.

Öryggisbelti eru ýmist þriggja eða tveggja punkta:

Þriggja punkta öryggisbelti er hvorttveggja í senn notað yfir mjaðmir og yfir mjöðm og öxl.

Tveggja punkta öryggisbelti eru tvenns konar:

a) Belti notað yfir mjaðmir.
b) Belti notað yfir mjöðm og öxl.

2. gr.

Þann enda öryggisbeltis, sem liggur yfir mjöðm, skal festa í lágfestipunkti og þann enda, sem liggur yfir öxl, skal festa í háfestipunkti.

Tveggja punkta öryggisbelti yfir mjaðmir hefur tvo lágfestipunkta. Tveggja punkta öryggisbelti yfir mjöðm og öxl hefur einn lágfestipunkt og einn háfestipunkt. Þriggja punkta öryggisbelti hefur tvo lágfestipunkta og einn háfestipunkt.

3. gr.

Óheimilt er að nota tveggja punkta öryggisbelti nema eigi sé unnt eða mjög erfitt sé að koma við festingu fyrir þriggja punkta öryggisbelti.

4. gr.

Öryggisbelti við sæti, sem næst er dyrum í bifreið, skal að jafnaði vera þriggja punkta. Nú er vegna byggingarlags bifreiðar ekki unnt að koma fyrir traustri háfestingu, nema með verulegri röskun á yfirbyggingu, og er þá heimilt að nota tveggja punkta belti yfir mjaðmir, þótt næst sé dyrum í bifreið.

5. gr.

Þess skal sérstaklega gætt, að gengið sé tryggilega frá festingu beltis við bifreið.

6. gr.

Öryggisbelti eru háð árlegri skoðun og samþykki bifreiðaeftirlits ríkisins.

Bifreiðaeftirlit ríkisins, 31. desember 1968.

Nr. 328. 30. desember 1968.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur, nr. 8. 23. janúar 1968.

1. gr.

2. gr. Gjaldskráinnar orðist svo:

Heimtaugargjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

				Jarðstrengur		Loftlína	
				stofngj. kr.	lengdargj. kr./m	stofngj. kr.	lengdargj. kr./stólpa
1	25 A	1-fasa	.....			4 593	5 360
2	60 A	—	.....	1 048	462	5 360	6 123
3	100 A	—	.....	1 048	555	6 890	7 656
4	25 A	3-fasa	.....			5 360	6 123
5	60 A	—	.....	1 048	555	6 890	7 656
6	100 A	—	.....	3 173	631	9 187	9 569
7	200 A	—	.....	10 910	957	18 374	11 484
8	300 A	—	.....	44 200	x		
9	150 kVA	—	.....	50 700	x		
10	300 kVA	—	.....	101 400	x		
11	500 kVA	—	.....	169 000	x		
12	800 kVA	—	.....	270 400	x		

A merkir málstraum (amper) vara í stofnvarkassa (eða stofnvara innan við stofntengikassa).

kVA merkir málraun (kilovoltamper) spennis, þegar um sérspennistöð er að ræða.

x Greiðist skv. kostnaði.

2. gr.

6. gr. orðist svo:

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem notuð eru á hverjum stað í sambandi við sölu á raforku.

Ársleiga eftir mælitæki skal vera sem hér segir:

Tegund mælitækis	Upp að 30 amp. kr.	35—50 30 amp kr.	55—100 30 amp. kr.	Yfir 100 amp. kr.
Einfasa kwst.mælar, hemilmælar hemlar og lausar skiptiklukkur einar sér	72.00			
Þrífasa kwst.mælar, þrífasa hemilmælar, einfasa frádráttarmælar, lausir	156.00	264.00	306.00	504.00
Tvígjaldsmælar, mestumælar	264.00	306.00	480.00	768.00

Rofar:

1 × 10 amp. til o. m. 2 × 30 amp.	390.00
3 × 15 — 3 × 60 amp	480.00
3 × 100 — 3 × 350 amp.	1 164.00

Ársleiga eftir önnur mælitæki skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis, eftir nánari ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

Ekki skal greiða leigu eftir mæla, sem notaðir eru skv. 1. ml. 3. tl. 8. gr.

Leiga skal greidd samtímis gjaldi fyrir raforku.

3. gr.

7. gr. orðist svo:

Verð á raforku til lýsingar skal ákveðið svo sem hér segir:

7.1 Kr. 7.69 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli.

7.2 Kr. 10 578.20 hvert árskilowatt til útilýsingar, þótt mælitækjum verði ekki við komið, svo og raforku til götulýsingar, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað eða viðhaldskostnað að fullu, eftir ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

7.3 Kr. 2.04 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli. Auk þess ber þá að greiða fastagjald, er nemi 1 057.82 á ári fyrir allt að 25 ferm. gólfflatarmálsrýmis þess, er lýsa skal, og kr. 32.66 fyrir hvern ferm. umfram 25 ferm.

Fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með 3.5.

7.4 Kr. 2 191.70 hvert árskilowatt, og öll notkun kr. 2.04 kwst., ef um meira en 2.5 kw.-afl er að ræða og árlegur notkunartími meiri en 2000 klst. Verði aflmælingu skv. þessum lið ekki beitt, skal reikna fyrir hvern fermetra gólfflatarmáls 15 wött á kr. 1 326.50 árskw. Sé notuð lýsing með flúrlömpum, er heimilt að miða gjald skv. 1.—4. tl. við voltamper í stað watta.

4. gr.

8. gr. orðist svo:

Verð á raforku til almennrar heimilisnotkunar skal ákveðið sem hér segir:

8.1 Raforka til ljósa um sérmæli skal seld skv. 1. tl. 7. gr., en raforka til heimilisvéla um sérstakan mæli skal seld á kr. 1.92 kwst.

8.2 Heimilt er að selja raforku til notkunar í skrifstofum, verzlunum og verkstæðum skv. lið 8. 1.

8.3 Kr. 1.67 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, og auk þess fastagjald kr. 161.46 á ári af hverju íbúðarherbergi.

8.4 Kr. 1.67 hver kwst., sem seld er um sérmæli til suðunotkunar í veitingahúsum, gistihúsum og öðrum slíkum stöðum.

8.5 Kr. 1.67 hver kwst., sem seld er til súgþurrkunar á heyi.
8.6 Kr. 5 713.38 hvert árskw., sem selt er um hemilmæla og auk þess kr. 1.56 hver kwst., fyrir umframnotkun. Hemilstillingin skal vera minnst 500 wött, að viðbættum 100 wöttum fyrir hvert íbúðarherbergi umfram tvö.
8.7 Kr. 5 713.38 hvert árskw., sem selt er um hemilmæli til notkunar í skrifstofum, verzlunum og verkstæðum. Umframnotkun skal seld á 1.56, og hemilstilling miðuð við 500 wött fyrir fyrstu 25 ferm. gólffletar eða minna, og síðan 100 wött fyrir fyrstu 25 ferm. gólffletar eða minna, og síðan 100 wött fyrir hverja 12 ferm. eða minna. Beita skal 3. tl. 7. gr. við ákvörðun gjaldsins, en ef óskað er hærri hemilstillingar en um getur í þessum tölulið, skal gjaldið vera 10 578.20 árskw.
8.8 Kr. 1.45 hver kwst., þegar orkan er seld sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum fyrir börn og elliheimilum. Texti þessi tekur ekki til starfsmannabústaða þeirra, sem eru utan aðalbygginga viðkomandi stofnunar.

5. gr.

9. gr. orðist svo:
Verð á raforku til vélareksturs, skal ákveðið svo sem hér segir:
9.1 Kr. 3.84 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli.
9.2 Kr. 768.91 hvert uppsett árskw., og öll notkun kr. 1.50 kwst.
9.3 Ef raforka er seld um mestu-mæla fyrir mesta notað afl, skal greiða fyrir notkunina svo sem hér segir:
Kr. 1 288.00 á árskw.
Auk þess skal greiða kr. 0.66 fyrir hverja kwst.
9.4 Kr. 4 172.57 fyrir hvert árskw., sem sett er um hemilmæli, og kr. 2.04 hver kwst., sem umfram er. Rafmagnsveitan ákveður stillingu hemilmælis hverju sinni. Raforku til hitunar í iðnaði má selja skv. þessum lið.
9.5 Kr. 4.05 fyrir hverja kwst., sem seld er til vinnuvéla, vinnuljósa og annarra nota við húsbyggingar, meðan á framkvæmdum stendur.

6. gr.

10. gr. orðist svo:
Verð á raforku til hitunar skal ákveðið sem hér segir:
10.1 Kr. 0.81 hver kwst., seld um kwst.mæli, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kwst. á ári.
10.2 Kr. 0.70 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, ef straumur er rofinn allt að tveim stundum tvisvar á dag.
10.3 Heimilt er að selja raforku til heimilisnota á kr. 0.70 hverja kwst., en þá skal fastagjald vera kr. 1 604.02 á ári fyrir eins herbergis íbúð og kr. 737.31 að auki fyrir hvert herbergi, sem þar er fram yfir, allt að kr. 4 556.30 á ári.
10.4 Kr. 0.70 hver kwst., fyrir notkun til hitunar á neyzluvatni, stóra kæliklefa og fyrir vatnsdælur í íbúðarhúsum.
10.5 Kr. 0.51 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, ef straumur er rofinn með klukkurofa í tvær klst. tvisvar á dag.
10.6 Kr. 0.32 hver kwst., sem seld er um kwst.mæli, ef straumurinn er rofinn með klukkurofa kl. 9—21, enda séu fyrir hendi nægilega stórir hitageymar til dagsnotkunar. Þegar um er að ræða hitun í húsrými, sem er stærra en 2000 rúmmetr., eða aðra hliðstæða notkun á afli, er heimilt að láta raforku í té á tímanum kl. 12.30—15.30.
10.7 Kr. 0.43 hver kwst., sem seld er um tvígjaldsmæla á tímabilinu kl. 22.00—9.00 og kr. 1.67 hver kwst., sem seld er á tímabilinu kl. 9.00—22.00.

7. gr.

11. gr. orðist svo:

Rafmagnsveitan má, með samþykki borgarráðs, selja raforku eftir sérstökum samningi.

Heimilt er að setja sérstök skilyrði um raforkusölu til iðripanotkunar fleiri en eins aðila um sama mæli, svo sem um hafnarskápa, og annars staðar, þar sem þess er talin þörf, þar með talið að krefjast fyrirframgreiðslu og tengigjalds.

Rafmagnsveitunni er heimilt að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá þeim notendum, sem kaupa orku samkvæmt aflgjaldskrá.

Bráðabirgðaákvæði í lok V. kafla.

Verðhækkun sú, sem fólgin er í gjaldskrá þessari, á raforku og mælaleigu, skal framkvæmd samkvæmt eftirfarandi reglum:

1. Notkun samkv. álestri í janúar 1969 skal greidd eftir eldri gjaldskrá með 5% álagi.
2. Notkun samkv. álestri í febrúar 1969 skal greidd eftir eldri gjaldskrá með 10% álagi.
3. Notkun samkv. álestri í marz 1969 skal reiknuð á einingarverði gjaldskrár þessarar og síðan öll notkun úr því.
4. Þar sem mælaálestur fer fram mánaðarlega, skal notkun samkv. álestri í janúar 1969 reiknuð á einingarverði gjaldskrár þessarar og síðan öll notkun úr því.
5. Heimtaugagjöld skal reikna samkvæmt þessari gjaldskrá, frá 1. janúar 1969.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast þegar gildi.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. desember 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

31. desember 1968. Nr. 329.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

fyrir Landssímann.

I. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við handvirkar stöðvar, sbr. þó III. kafla um notendasíma í sveitum.

A. Stofngjald.

1.	Fyrir línu með 1 venjulegu talfæri	kr. 6000.00
2.	— hvert venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð	— 1800.00
3.	— aukabjöllu (venjulega)	— 600.00
4.	— tengil (með rafvökum)	— 550.00

Stofngjöld fyrir miðstöðvarborð verða ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti eftir gerð borðanna og stærð. Svo er og um önnur tæki og aðrar gerðir símabúnaðar en hinar venjulegu, sem að framan greinir.

Ofannefnd gjöld eru lágmarksgjöld. Ef nýlagnir krefjast tiltölulega mikils kostnaðar að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, svo sem nýrra staura, nýrra jarðsíma, nýs skiptiborðs eða vegna rúmleysis á stauraröðum eða í stöðvarskiptiborðum, verða gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Stofngjöld greiðist fyrir fram, að jafnaði helmingur, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur í samband, og er miðað við þá gjaldskrá, er þá gildir.

Ofanskráð stofngjöld fyrir aukatalfæri og annan aukabúnað gilda aðeins, þegar sami maður eða fyrirtæki hefur búnaðinn.

B. Afnotagjöld á ársfjórðungi (í kr.)

I. Fyrir hverja símalínu með venjulegu talfæri.

Stöðvar Afgreiðslutími símtala á virkum dögum	Sérlína	2—3 notendur á sömu línu	Yfir 3 notendur á sömu línu
2 std.	400	320	240
4 —	540	430	320
6 —	610	490	370
8 —	680	540	410
10 —	740	590	440
12 —	760	610	460
14 —	790	630	480
16 —	820	660	500
24 —	865	690	520

Ef afgreiðslutími stöðvar er lengdur frá því, sem að framan getur, bætast við ársfjórðungsgjaldið fyrir hverja ½ klukkustund til viðbótar, upphæð sem svarar fjórðungi af mismun milli flokka, fyrir sérlínu, en hlutfallslega lægra, ef fleiri eru á línu.

II. Fyrir aukabúnað.

1. Fyrir hvert venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð ..... kr. 220.00
2. — — — — annars staðar í sama húsi ..... — 320.00
3. — — — — í öðru húsi verður ákveðið í hverju tilfelli með hliðsjón af línulengd og kostnaði.
4. — hverja venjulega aukabjöllu í sama húsi ..... — 35.00
5. — hvern tengil (með rafvökum) ..... — 40.00

Afnotagjöld þau, sem talin eru í 2., 3., 4. og 5. lið hér að framan, gilda því aðeins, að sami maður eða sama fyrirtæki hafi öll áhöldin.

III. Almenn ákvæði.

Ofannefnd afnotagjöld fyrir 1 línu með 1 talfæri og fyrir aukatalfæri hækka um 45% hjá hvers konar atvinnu- og verzlunarfyrirtækjum og hjá einstökum atvinnurekendum og öðrum mönnum, sem að áliti símstjóra nota símann sérstaklega mikið. Þessi hækkun gildir þó ekki á stöðvum með afgreiðslutíma undir 10 klst. á virkum degi.

Afnotagjald fyrir talsíma greiðist fyrir fram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október. Þegar um nýtt samband er að ræða fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungi þeim, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

Afnotagjald reiknast af símanum frá þeim tíma er landssíminn er reiðubúinn að tengja hann við, þótt notandinn af einhverjum ástæðum vilji ekki taka við honum strax.

Afnotagjöld fyrir miðstöðvarborð og tilheyrandi lagnir, svo og annan símabúnað en að framan greinir, eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni hverju sinni.

C. Gjald fyrir flutning á venjulegum talsímatækjum.

1. Milli húsa við sömu símstöð, fyrir hvert talfæri með línu ..... kr. 3000.00
2. Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða tengli.
   a. Í sömu íbúð eða innan 20 m fjarl. á sömu hæð ..... — 500.00
   b. Annars staðar í sama húsi á aðaltalfæri og aukatalfæri ..... — 1000.00
3. Frá húsi á svæði annarrar handvirkrar símstöðvar ..... — 4000.00

Ófannefnd gjöld, sem nefnd eru undir B og C, eru lágmarksgjöld. Ef nýlagnir krefjast tiltölulega mikils kostnaðar að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, svo sem nýrra staura, nýrra jarðsíma, nýs skiptiborðs eða vegna rúmleysis á stauraröðum eða í stöðvarskiptiborðum, verða gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Flutningsgjöld greiðist fyrir fram áður en verkið er hafið.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, og aðeins er um nýja innanhúslögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað, má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 1800.00

D. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum manni, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af tengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar ofan í kr. 600.00 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um stystkini.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 1200.00.

Viðtöku- og flutningsgjald fyrir miðstöðvarborð og önnur áhöld, sem ekki eru nefnd hér að framan, verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

E. Tengigjald.

Fyrir hvert talsímaáhald á einkalínu, sem stendur í sambandi við landssímastöð, greiðist tengigjald, sem nemur 60% af afnotagjaldi fyrir sérlínu frá sömu stöð.

F. Leigutími og uppsögn.

1. Skemmsti leigutími talsímatækja er 12 mánuðir og telst frá byrjun næsta mánaðar frá þeim tíma, sem landssíminn er reiðubúinn að koma símasambandi á. Að skemmsta leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.
2. Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja not af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilfelli af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna.

II. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við sjálfvirkar stöðvar.

A. Stofngjald.

1.	Fyrir 1 línu með talfæri	kr. 7500.00
2.	— 1 venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð (ekki hægt að tala á milli)	— 1800.00
3.	— 1 venjulegt aukatalfæri annars staðar í sama húsi með snara (hægt að tala á milli)	— 2700.00
4.	— venjulega aukabjöllu	— 600.00
5.	— tengil	— 500.00

Stofngjöld fyrir aukatalfæri í öðrum húsum og fyrir miðstöðvarborð verða ákveðin af póst- og símamálasjórninni í hvert skipti. Svo er og um önnur tæki og aðrar gerðir símabúnaðar en að framan greinir með hliðsjón af línulengd og kostnaði.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þó greiðist aukagjald þegar leggja á síma í hús, sem stendur meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðaljarðsímar liggja.

Utan þessara marka greiðist aukastofngjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda. Nefnd aukagjöld eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Hluti af stofngjaldi — að jafnaði helmingur — greiðist fyrir fram, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afganguriinn þegar síminn er tengdur í samband, og er miðað við þá gjaldskrá, er þá gildir.

Þegar handvirkum síma er breytt í sjálfvirkan síma, má krefjast aukastofngjalds, sem svarar hálfum mismun á stofngjaldi við sjálfvirkan og handvirkan síma.

Ofanskráð stofngjöld fyrir aukatalfæri og annan aukabúnað gilda aðeins, þegar sami maður eða fyrirtæki hefur búnaðinn.

Þegar símnotandi segir upp síma frá einni símstöð og óskar samtímis eftir nýjum síma við aðra símstöð (afnotagjaldsgreiðsla falli ekki niður á tímabilinu), eða með öðrum orðum flytur til annarrar símstöðvar, getur póst- og símamálastjórnin lækkað stofngjald hans á nýja staðnum eftir aðstæðum, þó ekki niður fyrir venjulegt flutningsgjald þar.

B. Afnotagjald.

Afnotagjöldin greiðist ársfjórðungslega fyrir fram, og miðast þau að jafnaði við notkun símans næsta eða næstsíðasta ársfjórðung á undan.

Þó má þegar sérstaklega stendur á, vegna tilfærslu á greiðslumánuði ársfjórðungsgjalda, krefjast afnotagjalda 1—2 mánuði fram í tímann, þegar tilfærsla fer fram.

Afnotagjald reiknast af símanum frá þeim tíma er landssíminn er reiðubúinn að tengja hann við, þótt notandinn af einhverjum ástæðum vilji ekki taka við honum strax.

1. Ársfjórðungsgjöldin fara eftir útförnum símtalafjölda (teljaraskrefum) og eru:
   a. Kr. 1.60 fyrir hvert teljaraskref á símtalateljara hlutaðeigandi símanúmers. Lágmarksgjald á ársfjórðungi kr. 865.00, en með samþykki ráðherra má þó lækka það á smástöðvum (undir 100 númerum).
   b. Fyrir verzlunar- og atvinnusíma greiðist aukalega kr. 350.00 á ársfjórðungi.

Hjá notendum, sem hafa 2 eða fleiri línur í miðstöðvarborðsreit stöðvarinnar, er flokkunin miðuð við meðalsamtalafjölda á línunum. Þeir, sem hafa tvö eða

fleiri samfelld númer í miðstöðvarborðsreit, en ekkert miðstöðvarborð, greiða aukagjald, sem póst- og símamálastjórnin ákveður.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar.

Utan þessara marka greiðist fjarlægðargjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að synja þeim um síma eða að loka símum þeirra um stundarsakir eða að fullu, sem eftir athugun og að dómi hennar hafa verulega slæm áhrif á afgreiðslu sjálfvirku símstöðvarinnar, eða ef sími þeirra er misnotaður svo sem með endurteknum gabbhringingum eða öðrum truflunum.

Sé lína einhvers notanda óhæfilega oft á tali að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, getur stofnunin krafizt þess, að notandinn fallist á lagfæringar eða greiði aukagjald.

Notendur mega ekki selja eða leigja afnot af símum þeim, er þeir hafa, án sérstaks leyfis frá póst- og símamálastjórninni, sem ákveður gjaldið.

2. Ársfjórðungsgjald.

Fyrir 1 venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð (ekki hægt að tala á milli)	kr.	120.00
— 1 venjulegt aukatalfæri annars staðar í sama húsi með snara (hægt að tala á milli)	—	300.00
— 1 venjulegt aukatalfæri í öðru húsi innan 1 km fjarlægðar frá símstöð, en annars bætist línuleiga við skv. VIII kafla B	—	500.00
— 1 tengil	—	25.00
— venjulega aukabjöllu	—	30.00

3. Afnotagjöld fyrir þá notendur, sem hafa nú miðstöðvarborð, reiknast ársfjórðungslega þannig.
   a. Línugjald frá símstöð til miðstöðvarborðs eftir samtalsfjölda samkvæmt ákvæðum í 1. lið.
   b. Miðstöðvarborðsgjald fyrir hvert númer í borðinu:
      kr. 100.00 fyrir handvirk borð (CB).
      — 250.00 fyrir sjálfvirk borð (PABX).
      Gjöld þessi eru miðuð við venjulega gerð miðstöðvarborða.
   c. Talfæragjald: kr. 250.00 fyrir hvert talfæri í sama húsi, annars bætast við línuleigur.

   Afnotagjöld þau, sem talin eru í B. 1., 2. og 3. lið hér að framan, gilda því aðeins, að sami maður eða sama fyrirtæki hafi öll áhöldin.
4. Fyrir ný skiptiborð, önnur tæki, línur eða sérbúnað, en að framan greinir, verða afnotagjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

C. Flutningsgjald.

1. Milli húsa á svæði sömu símstöðva, fyrir hvert venjulegt talfæri (Flutningsgjald greiðist að fullu, enda þótt sími sé fyrir í því húsi, sem flutt er í.)	kr.	3750.00
2. Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða tengli:		
a. Milli herbergja í sömu íbúð eða innan 20 m fjarlægðar á sömu hæð	—	500.00
b. Annars staðar í sama húsi á aðaltalfæri og aukatalfæri	—	1000.00
3. Frá húsi á svæði annarrar sjálfvirkrar símstöðvar	—	5000.00

Sé um óvenjulega kostnaðarsaman flutning að ræða, eða á öðrum áhöldum, sem ekki eru nefnd hér að framan, greiðist gjald, sem er ákveðið af póst- og símamálastjórninni.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, innan svæðis sömu símstöðvar, og aðeins er um nýja innanhúslögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað, má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 1800.00, ef flutt er inn 6 mánaða, en í allt að kr. 2400.00 ef 6—12 mánuðir líða á milli.

D. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum manni, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af tengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar ofan í kr. 600.00 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 1200.00.

Viðtöku- og flutningsgjald fyrir miðstöðvarborð og önnur áhöld, sem ekki eru nefnd hér að framan, verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

E. Leigutími og uppsögn.

1. Skemmsti leigutími talsímatækja er 12 mánuðir og telst frá byrjun næsta mánaðar frá þeim tíma, sem landssíminn er reiðubúinn að koma símasambandi á. Að skemmsta leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.
2. Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja afnot af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilviki af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna.

III. KAFLI

Notendasímar landssímans í sveitum.

Um notendasíma landssímans á ábýlisjörðum í sveitum gilda eftirfarandi almennar reglur:

1. Stofngjald fyrir hvern handvirkan síma er kr. 4200.00. Sé um sérstaklega örðugar eða kostnaðarsamar lagnir að ræða, ákveðst stofngjaldið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti eða eftir samkomulagi.
2. Stofngjald fyrir sjálfvirka síma sama og í II. kafla A, en þó með 20% afslætti, ef 2—3 eru saman um línu, en 40% afslætti, ef þeir eru fleiri um línuna.

   Landssíminn viðheldur og rekur símana, en símanotendur greiði til landssímans ársfjórðungslega sem hér segir:

   a. Fyrir hvern handvirkan síma í sambandi við:

Stöðvar Afgreiðslutími á virkum dögum	
2 std.	kr. 200.00
4 —	— 250.00
6 —	— 310.00
8 —	— 360.00
10 —	— 380.00
12 —	— 390.00
14 —	— 420.00
16 —	— 440.00
24 —	— 460.00

   b. Fyrir hvern sjálfvirkan síma greiðist sama gjald og um getur í II. kafla B.

3. Síminn fylgir jörðinni, og má ekki rifta því. Nýr ábúandi á jörðinni þarf ekkert viðtökugjald að greiða til landssímans.
4. Flutning á símanum, ef notandi óskar, greiði hann eftir reikningi. Þegar um flutning vegna nýbyggingar er að ræða, getur þó komið til mála, að landssíminn beri nokkurn hluta kostnaðarins.
5. Leggist jörð í eyði eða ef ábúandi vill ekki hafa símann, má taka hann burtu. Línuna skal þó ekki taka niður á fyrsta ári, ef líkur benda til, að jörðin verði aftur byggð eða ábúendaskipti verði.
6. Við nýlagningu annist hlutaðeigendur á sinn kostnað flutning efnis frá skipshlið á Eimskipafélagshöfn út á línustæðið, svo og dreifingu efnisins þar.
7. Símanotendur eru að sjálfsögðu háðir sömu reglum og venjum, sem almennt gilda um meðferð símatækja og starfrækslu notendasíma.
8. Landssíminn hefur að sjálfsögðu, hvenær sem er, heimild til að fjölga símum út frá notendasímalínum eða í framhaldi af þeim.
9. Stofngjöld greiðist fyrir fram og eigi síðar en þegar síminn er tengdur í samband. Afnotagjald greiðist fyrir fram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október.

   Þegar um nýtt gjald er að ræða, fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungnum, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.
10. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum eða kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu; en um síma þeirra fer eftir ákvæðum I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, héraðsskólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verzlunum o. s. frv., samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

IV. KAFLI

Radíótæki.

A. Almenn ákvæði.

1. Hver sá, sem óskar að starfrækja radíótæki á landi, sjó eða í lofti, innan íslenzks lögsagnarumdæmis, skal senda póst- og símamálastjórninni skriflega umsókn um leyfi til þess, ásamt nauðsynlegum upplýsingum um tækin og tilgang notkunar. Þetta gildir þó ekki um viðtæki fyrir útvarp, sem er skráð hjá ríkisútvarpinu. Verði slíkt leyfi veitt, er það gert með leyfisbréfi, þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir leyfinu, leyfistími o. fl. Fyrir hvert leyfisbréf komi ákveðið gjald, samkvæmt IV. kafla A. 12., skal gjaldið greitt við afhendingu leyfisbréfs.
2. Póst- og símamálastjórnin sér um eftirlit með notkun sendistöðva og lætur skoða þær að jafnaði einu sinni á ári. Fyrir þetta greiðist árlegt eftirlitsgjald, samkvæmt IV. kafla A. 12. Ferðakostnað vegna eftirlits þessa ber leyfishafi.
3. Þegar framkvæma skal skoðun, skal viðkomandi stöðvarvörður sjá um, að nægilegt rafmagn sé fyrir hendi, svo prófa megi tækin. Enn fremur getur eftirlitsmaður krafizt þess, að stöðvarvörður sé viðstaddur skoðun og til aðstoðar eftirlitsmanni sé þess þörf, t. d. við skoðun lífbátasenda og þ. u. l. Sé stöðvarvörður eða fullgildur staðgengill, að dómi eftirlitsmanns, ekki viðlátinn, þrátt fyrir ósk eftirlitsmanns, er honum heimilt að taka sér aðstoðarmann og ber þá

leyfishafi stöðvarinnar aukakostnað, er af því kann að leiða. Óski leyfishafi sendistöðvar aukaskoðunar, einhverra ástæðna vegna, ber honum að greiða fyrir framkvæmd hennar aukalega, í samræmi við IV. kafla A. 12.

4. Þeim, sem leyfi fær fyrir sendistöð, ber að sjá um, að enginn starfræki hana, nema sá, sem fengið hefur skírteini hjá póst- og símamálastjórninni, er heimili honum starfrækslu slíkrar stöðvar (skírteini loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar). Stöðin er þó ávallt undir yfirumsjón leyfishafa eða fulltrúa hans og starfræksla hennar á ábyrgð þeirra.
5. Bæði stöðvarverði og leyfishafa eða fulltrúa hans er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu samkvæmt fyrirmælum póst- og símamálastjórnarinnar og hlíta þeim ákvæðum og reglum, innlendum og alþjóðlegum, sem settar eru og settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað leyfisbréf stöðvarinnar, innsiglað hana eða, sé hún í leigu frá póst- og símamálastjórninni, tekið hana í sína vörzlu.
6. Eftirlitsgjald og annar kostnaður, vegna tækjaskoðunar, greiðist í síðasta lagi einum mánuði eftir framvísun reiknings.
7. Reikningar, vegna viðgerða, skulu greiddir innan loka næsta mánaðar, eftir að verkið var framkvæmt.
8. Gjöld fyrir símtöl, símskeyti og annað það, sem gjaldskylt er og afgreitt er um kerfi póst- og símamálastjórnarinar, fyrir tilstuðlan stöðvar leyfishafa, eru á ábyrgð hans og greiðist innan 10 daga frá framvísun reiknings.
9. Hafi áfallin gjöld, vegna þessarar þjónustu, ekki verið greidd á tilsettum tíma, er póst- og símamálastjórninni heimilt að innsigla viðkomandi stöð. Um borð í skipum skal þetta þó gert þannig, að nota megi stöðina í neyðartilfelli. Enn fremur er póst- og símamálastjórninni heimilt að innheimta þessi gjöld með símareikningum hlutaðeigandi leyfishafa, að viðlagðri lokun símans.
10. Nú hefur stöð verið innsigluð vegna vanskila eða annarra brota. Skal þá leyfishafi greiða innsiglisgjald, áður en enduropnun fer fram. Ferðakostnað, vegna innsiglunar, ber leyfishafi.
11. Framangreindar reglur eiga ekki við um starfrækslu „amatör"-stöðva. Um þá starfsemi er fjallað í sérstakri reglugerð.
12. Gjöld fyrir leyfisbréf, eftirlit o. fl., eru sem hér segir á ári:

a.	Leyfisbréf, samanlögð sendiorka yfir 100 wött	kr.	500.00
b.	Leyfisbréf, samanlögð sendiorka 100 wött og minni	—	250.00
c.	Leyfisbréf, önnur radíótæki en sendar	—	80.00
d.	Eftirlitsgjald árlega, orka aðalsendis yfir 100 wött	—	1000.00
e.	Eftirlitsgjald árlega, orka aðalsendis 100 wött eða minni	—	600.00
f.	Eftirlitsgjald árlega, fyrir hvern sendi umfram einn á sama stað	—	40.00
g.	Eftirlitsgjald árlega, fyrir sendi í bifreið, enda sé komið með bifreiðina til eftirlitsmanns. Sama gjald er fyrir ferðatalstöðvar	kr.	300.00
h.	Innsiglisgjald (ferðakostnaður ekki innifalinn)	—	600.00
i.	Lágmarksgjald fyrir enduruppsetningu sendis	—	600.00

13. Öll gjöld til póst- og símamálastjórnarinnar, vegna starfrækslu radíótækja, sem ekki eru greidd á tilsettum tíma, eru lögtakskræf, samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

B. Radíótæki á leigu.

1. Óski einhver að taka á leigu loftskeytastöð eða talstöð og öllum skilyrðum er fullnægt, leggur póst- og símamálastjórnin til sendi- og viðtæki, af þeirri gerð tækja, sem eru til leigu á hverjum tíma, og umsækjandi óskar eftir. Tækin eru

eign póst- og símamálastjórnarinnar, leigð starfrækjanda á þeim stað eða í því farartæki, sem ákveðið er í leyfisbréfinu. Póst- og símamálastjórnin annast uppsetningu tækjanna, sem leigutaki greiðir eftir reikningi. Leigutaki skal sjá um, að rafmagn með hæfilegri orku og spennu sé fyrir hendi og leitt að tækjunum, svo og um alla trésmíðavinnu og alla aðra vinnu en rafmagnsuppsetningu tækjanna. Einnig skal leigutaki sjá um kaup á rafhlöðum, rafgeymum og hleðslubúnaði fyrir þá, kosta uppsetningu hans og lögn frá honum að rafgeymum.

2. Póst- og símamálastjórnin annast viðhald og ber kostnað vegna eðlilegs slits sendi- og viðtækja, að undanskildu viðhaldi loftneta, rafgeyma, rafhlaðna, hleðslubúnaða, straumbreyta, lampa og transistora, en kostnað af því ber leigutaki. Leigutaka ber að sjá um, að tækin séu vel með farin, þeim haldið hreinum og þurrum, svo sem frekast er kostur. Kostnað vegna viðgerða og viðhalds tækjanna, er stafar af slæmri meðferð og vanhirðu þeirra, meðan þau eru í vörzlu leigutaka, ber honum að greiða.
3. Óski leigutaki, að viðgerð sé flýtt sérstaklega, ber honum að greiða ferðakostnað og annan aukakostnað, er af því hlýzt. Sömuleiðis ber leigutaki kostnað af því, ef viðgerð er framkvæmd eftir hans ósk, utan venjulegs dagvinnutíma.
4. Öll radíótæki á leigu frá póst- og símamálastjórninni skulu vera vátryggð, á kostnað leigutaka, gegn hvers konar tjóni og á póst- og símamálastjórnin beinan rétt til vátryggingarfjárins, ef tækin eyðileggjast og hlutfallslega fyrir skemmdir. Póst- og símamálastjórnin annast vátryggingu allra slíkra tækja, nema í varðskipum og farþega- og/eða vöruflutningaskipum, stærri en 500 rúmlestir, enda skal leigutaki sjálfur annast vátryggingu tækjanna í þeim skipum. Vátryggingariðgjöld fyrir tæki, sem póst- og símamálastjórnin annast vátryggingu á, skal leigutaki greiða póst- og símamálastjórninni samtímis með leigu og er lögtaksréttur á þeim eins og á leigunni.
5. Stofngjald fyrir radíótæki, skal leigutakinn greiða áður en uppsetningu þeirra er lokið, svo og leigu og vátryggingariðgjald, til næsta gjalddaga. Leiga og vátryggingariðgjald fyrir talstöðvar greiðist í einu lagi fyrir fram fyrir hvert almanaksár og reiknast brot úr ári sem heilt ár, nema fyrsta árið, þá skal brot úr ársfjórðungi reiknað sem einn ársfjórðungur. Leiga og vátryggingariðgjald fyrir loftskeytastöðvar greiðist ársfjórðungslega fyrir fram og reiknast brot úr ársfjórðungi sem heill ársfjórðungur. Minnsti leigutími er 2 ár samfleytt fyrir stöðvar 20 watta og minni en 3 ár fyrir stærri stöðvar.
6. Þó má stytta þennan minnsta leigutíma, ef sérstaklega stendur á, t.d. ef tækin eru ætluð til þjónustu fyrir ákveðið takmarkað verkefni, ferð eða þ. u. l. Nánar er að því vikið síðar. Sömuleiðis má stytta leigutímann, ef nýr eigandi verður að farartækinu eða fyrirtækinu, er rekur stöðina og hinn nýi eigandi óskar að tækin verði þar áfram, með honum sem leigutaka. Hinn nýi leigutaki fær þá helmings afslátt frá venjulegum stofngjöldum og nefnist gjaldið þá viðtökugjald.
7. Að lágmarks leigutíma liðnum, er uppsagnarfrestur 3 mánuðir og skal uppsögn vera skrifleg. Leigutaki ber ábyrgð á öllum gjöldum vegna stöðvarinnar, þar til uppsagnarfrestur er liðinn.
8. Sé ársleiga og vátryggingariðgjöld ekki greidd fyrir 1. apríl og ársfjórðungsleiga ekki fyrir 15. hvers fyrsta ársfjórðungsmánaðar, getur póst- og símamálastjórnin:
   a. Innsiglað senditækin, þó þannig að nota megi tækin í neyð, sé um lögboðin tæki að ræða. Séu áfallin gjöld ekki greidd innan eins mánaðar frá innsiglun, getur póst- og símamálastjórnin tekið hin leigðu tæki í sína vörzlu.

b. Tekið tækin í sína vörzlu, án undangenginnar innsiglunar, sé um ólögboðin tæki að ræða.

Sama gildir ef reikningar fyrir uppsetningu og viðgerðir á radíóbúnaði, sem framkvæmdar eru af póst- og símamálastjórninni, eru ekki greiddir innan loka næsta mánaðar eftir að viðgerð fór fram.

Fyrir enduropnun innsiglis greiðist innsiglisgjald, og skal sú greiðsla fara fram áður en opnað er. Ferðakostnað vegna opnunar innsiglis greiði leigutaki, auk innsiglisgjaldsins. Fyrir að flytja stöð á notkunarstað og endurtengja hana, greiðist raunverulegur kostnaður, þó miðað við lágmarksgjald. Heimilt er að innheimta nefnd talstöðva- og loftskeytastöðvagjöld með símareikningum hlutaðeigandi aðila, að við lagðri lokun símans.

9. Nú óskar einstaklingur eða fyrirtæki að leigja og starfrækja firðtalstöð til viðskipta við eigin skip eða báta, þá lætur póst- og símamálastjórnin, að uppfylltum öllum skilyrðum, í té sendi- og viðtæki og sér um uppsetningu á tækjunum. Leigutaki greiðir uppsetningu samkvæmt kostnaðarreikningi, er hann tekur við stöðinni. Notkunargjald greiðist eftirá mánaðarlega og miðast við dagtaxta, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi og þess vegna öðruvísi ákveðið. Uppsögn leigu skal vera skrifleg og með hæfilegum fyrirvara.
10. Póst- og símamálastjórnin seldur á leigu talstöðvar fyrir smábáta (trillubáta). Er þar ýmist um ársleigu eða mánaðarleigu að ræða. Um uppsögn slíkrar leigu gilda sömu ákvæði og um dagleigu-stöðvarnar. Sömuleiðis hefur póst- og símamálastjórnin til leigu lítil senditæki (walkie-talkie), ætluð til viðskipta um stuttar vegalengdir. Tæki þessi eru leigð án rafhlöðu og er lágmarksleiðutími 2 vikur, annars miðað við mánaðarleigu. Leigutími telst frá því, að leigutaki tekur við tækinu, þar til hann skilar því til póst- og símamálastjórnarinnar. Ber að skila tækinu í því ástandi, er það var í er leigutaki tók við því, enda ber hann kostnað af nauðsynlegum lagfæringum. Sömuleiðis ber leigutaka að sjá um vátryggingu tækjanna á sinn kostnað.
11. Póst- og símamálastjórnin gefur út sérstaka gjaldskrá fyrir leigukjör radíótækja o. fl. Leigukjör fyrir radíótæki, sem ekki er getið um í þeirri gjaldskrá, ákveður póst- og símamálastjórnin hverju sinni.
12. Póst- og símamálastjórnin getur, undir sérstökum kringumstæðum, leyft starfrækslu firðtalstöðva á afskekktum bæjum og þá til viðskipta við ákveðnar símstöðvar. Í slíkum tilfellum fer um gjöld samkvæmt gjaldskrá um sveitasíma.

Reglur um starfrækslu talstöðva, sem annast viðskipti við bifreiðar eða önnur farartæki á landi.

1. gr.

Stöðvar þessar eru með tvennu móti:

A. Stöðvar, sem landssíminn starfrækir.
B. — — leigutaki —

2. gr.

Stöðvarnar eru opnar til takmarkaðra viðskipta á öldutíðnum, sem tilgreindar eru í leyfisbréfi.

3. gr.

Um talstöðvar leigutaka mega ekki fara fram önnur viðskipti en þau, er beinlínis varða atvinnurekstur hans, svo sem:

a. veðurfréttir og ástand vega,
b. tilkynningar um komu-og brottfarartíma,
c. tilkynningar um bilanir eða breytingar á áætlun,

d. tilkynningar um viðgerðir, áríðandi varahluti eða aðra þjónustu við farstöðvarnar,
e. tilkynningar varðandi breyttar þarfir farþega og ökumanna, er orsakast af óumflýjanlegum breytingum á áætlun.

Sendendur og viðtakendur skeyta um stöðvar þessar eru eingöngu leigutaki og umboðsmenn hans.

4. gr.

Skeyti og símtöl, sem ekki falla undir 3. gr., skulu afgreidd um stöðvar landssímans og hið almenna símakerfi.

5. gr.

Stöðvarnar skulu starfræktar af talstöðvarvörðum og skulu þeir hafa skírteini gefið út af póst- og símamálastjórninni. Talstöðvarverðir undirrita þagnarheit, en auk þess eru allir þeir, er ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það.

6. gr.

Skylt er að halda sérstaka radíó-dagbók um allt það, er varðar rekstur stöðvanna, svo sem innkomna og útfarna afgreiðslu.

7. gr.

Stöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa, og má ekki í slíku tilfelli loka stöðvunum fyrr en neyðar- eða öryggisþjónustunni er lokið.

8. gr.

Leigutaki ber allan kostnað og alla ábyrgð af starfrækslu stöðvanna.

9. gr.

Gjöld fyrir viðskipti milli bifreiða (og annarra landfarstöðva) og framangreindra stöðva eru innifalin í leigu senditækja bifreiðinna (landfarstöðvanna), séu þau í eigu póst- og símamálastjórnarinnar. Sé sendistöð bifreiðarinnar (landfarstöðvarinnar) eign leyfishafa, greiðir hann viðskiptagjald, sem ákveðið er af póst- og símamálastjórninni hverju sinni.

Gjöld fyrir viðskipti um fjarskiptastöðvar póst- og símamálastjórnarinnar eru einnig innifalin í leigunni, ef þau eru innan sama innanbæjarsímakerfis og viðkomandi fjarskiptastöð, og efnislega samkvæmt 3. gr. þessara reglna.

Gjöld fyrir viðskipti út fyrir þetta innanbæjarsímakerfi greiðist samkvæmt gjaldskrá fyrir langlínuviðskipti.

V. KAFLI

Símtalagjöld.

A. Símtalagjöld innanlands

eru í höfuðatriðum sem hér segir fyrir hvert 3 mínútna viðtalsbil. Hvert byrjað viðtalsbil telst sem heilt.

1. Venjuleg símtöl (handvirk afgreiðsla):

Um	0— 10 km	línulengd	.....	kr. 10.00
—	10— 25 —	—	.....	— 18.00
—	25—100 —	—	.....	— 24.00
—	100—225 —	—	.....	— 30.00
—	225—350 —	—	.....	— 37.00
	Yfir 350 —	—	.....	— 45.00

Þegar línulengd milli símstöðva er innan 6 km, getur póst- og símamálastjórnin þó, þegar línukerfið leyfir og aðstæður eru hagstæðar, sett sérstaka gjaldskrá með lægra viðtalsgjaldi en að ofan greinir fyrir símtöl milli þessara stöðva, eða látið vissan fjölda viðtalsbila milli stöðvanna vera fólginn í tilteknu fastagjaldi símanotenda.

Ofannefnd símtalagjöld gilda ekki, þegar um sjálfvirka afgreiðslu milli stöðva er að ræða, en þá er í hverju tilfelli ákveðið hvernig reikna skuli greiðslu fyrir millistöðva-símtöl.

2. Hraðsímtöl: þrefalt venjulegt símtalagjald.
3. Forgangshraðsímtöl: tífalt venjulegt símtalagjald.
4. Kvaðning: kr. 6.00 innan 100 km vegalengdar, kr. 12.00 þar yfir. Kvaðningsgjald greiðist hvort sem náðst hefur í umbeðinn mann eða ekki. Kvaðningsgjald reiknast ávallt við símtöl um leiðir, þar sem er sjálfvirkt langlínusamband fyrir.
5. Boðsending: kr. 18.00 fyrir hvern byrjaðan kílómetra út frá símstöðinni. Boðsendingargjaldið greiðist, hvort sem nokkuð verður úr símtalinu eða ekki.
6. Afturköllun símtals: kr. 4.00.

B. Símtalagjöld milli Íslands og annarra landa

fara eftir alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau, eins og þau eru á hverjum tíma.

C. Radíó-símtöl við skip og báta í hafi.

Gjald fyrir símtöl um íslenzkar strandarstöðvar milli íslenzkra skipa og lands, samanlagt fyrir hvert viðtalsbil:

a. Landlínugjald kr. 16.00.
b. Strandargjald kr. 30.00, ef skipið er ekki meira en 150 sjómílur frá landi, en annars kr. 60.00.
c. Skipsgjald, ef hlutaðeigandi skip tekur gjald fyrir slík símtöl, og getur það verið mismunandi fyrir hvert skip.

Gjöld fyrir símtöl við erlend skip fara eftir alþjóðagjaldskrá.

VI. KAFLI

Símskeytagjöld.

A. Gjald fyrir innanlandsskeyti

er sem hér segir:

1. Venjuleg símskeyti: kr. 3.00 fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 30.00.
2. Innanbæjarskeyti: kr. 1.70 fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 17.00.
3. Blaðaskeyti: 60 aurar fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 18.00.
4. Hraðskeyti: Tvöfalt venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald kr. 60.00.
5. Veðurskeyti: Sama og venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald einnig hið sama. Veðurskeyti hafa þó forgang fyrir öðrum skeytum.
6. Símapóstávísanir: Gjald kr. 40.00 án tillits til orðafjölda.
7. Heillaskeyti: Sama gjald og fyrir venjulegt símskeyti, en auk þess greiðist aukagjald fyrir skrauteyðublöð, kr. 18.00—25.00 eftir gerð.

   Jóla- og nýársskeyti með ákveðnum textum kosta kr. 36.00 milli stöðva, en innanbæjar kr. 30.00.
8. Samúðarskeyti: Ekkert gjald til landssímans. Sendanda er í sjálfsvald sett, hve mikið hann greiðir, og rennur upphæðin óskorin til Landspítalasjóðs.

9. Loftskeyti og talskeyti: Gjald fyrir loftskeyti og talskeyti um íslenzkar strandarstöðvar við íslenzk skip er samanlagt:
   a. Venjulegt símkeytagjald innanlands.
   b. Strandargjald kr. 2.20 fyrir orðið. (Strandargjald við erlend skip er 0.60 gullfrankar).
   c. Skipsgjald. Engin íslenzk skip önnur en farþegaskip taka skipsgjald, sem getur verið mismunandi fyrir hvert skip. Erlend skip taka yfirleitt 10 til 40 gullcentimes skipsgjald fyrir orðið.

   Fyrir loftskeyti er lágmarksgjald eins og fyrir 7 orða skeyti.
10. Móttaka símskeyta í talsíma frá talsímanotanda kostar kr. 6.00 fyrir hver 100 orð eða færri, þó nær þetta ákvæði ekki til einkasíma í sveitum.
11. Afturköllun á símskeyti kostar kr. 4.00 ef ekki er farið að senda það frá afhendingarstöðinni.
12. Sendiferðir með símskeyti: Símskeyti eru borin út endurgjaldslaust allt að einum kílómetra frá símstöð. Í bæjum og kauptúnum er útburðarsvæðið þó miðað við samfellda byggð. Ef senda þarf með skeyti út fyrir útburðarsvæðið, skal greiða 18.00 krónur fyrir hvern kílómetra. Þetta gildir um fjarlægð, er nemur allt að 10 kílómetrum og undir venjulegum kringumstæðum. Þegar vegalengdin er meiri, skal greiða gjald, sem ákveðið er eftir fyrirspurn í hvert skipti.

    Þótt ekki sé greitt fyrir sendiferð með símskeyti, sem afhenda skal utan útburðarsvæðis, ber símstöðinni að greiða fyrir því, að símskeytið komist til viðtakanda svo fljótt sem unnt er, t. d. með því að sæta tækifærisferðum eða næstu póstferð eða láta vita af því í síma eða á einhvern annan tiltækan hátt.
13. Fyrirfram greitt svar (RP): Ef sendandi óskar að greiða gjald fyrir svarskeyti, skal skrifa RP fyrir framan nafnkveðjuna og tiltaka jafnframt orðafjölda svarskeytisins. RP10 þýðir, að svar sé greitt fyrir 10 orða skeyti.
14. Margar nafnkveðjur (TM): Afritunargjald fyrir hverja utanáskrift fram yfir þá fyrstu, er kr. 10.00 fyrir hvert 50 textaorð eða færri, en kr. 4.00 fyrir hver 50 orð eða færri þar fram yfir. Fleiri en eina nafnkveðju er aðeins hægt að nota til einnar og sömu símastöðvar.
15. Samanburður til tryggingar gegn missímun (TC): Aukagjald er helmingur venjulegs símskeytagjalds.
16. Viðtökuskírteini símleiðis (PC): Gjaldið er sama og fyrir 7 orða símskeyti í viðskiptum við útlönd og 10 orða símskeyti í innanlandsviðskiptum. Fyrir viðtökuskírteini, sem sendast á í pósti (PCP) er gjaldið sama og póstburðargjald undir einfalt bréf.

B. Símskeytagjöld til útlanda

ákveðast af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

VII. KAFLI

Afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi.

1. Fyrir afnot landssímalína til skákkeppni greiðist ¼ venjulegs símtalagjalds á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl kl. 21.00—08.00. Lágmarksgjald miðast þó við þriggja stunda notkun á línunum. Hver byrjuð klukkustund telst sem heil.

   Á öllum öðrum tímum en þeim, sem að framan getur, reiknast fullt gjald, samkvæmt símtalagjaldskrá landssímans (sbr. V. kafla).

2. Umsóknir um afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi skulu koma frá Skáksambandi Íslands og sendar skriflega til ritsímastjórans í Reykjavík með minnst sólarhrings fyrirvara. Óskir um niðursett símagjöld til skákkeppni frá öðrum en Skáksambandi Íslands verða eigi teknar til greina.

VIII. KAFLI
Önnur tæki og línur.

A. Fjarritvélar.

I. Stofngjald.		
a. Fyrir hverja venjulega fjarritvél án línu	kr.	20 000.00
b. Tengigjald við telexstöð	—	10 000.00
c. Bæjarlína	—	2 500.00
II. Afnotagjald á ársfjórðungi:		
a. Fyrir hverja venjulega fjarritvél (viðhald innifalið án kostnaðar við utanbæjarferðir, án pappírs og leturborða)	—	8 000.00
b. Tengigjald við telexstöð	—	4 000.00
c. Línuleiga samkvæmt VIII. Kafla B.		
III. Gjald fyrir flutning á venjulegri fjarritvél milli húsa í sama bæ	—	5 000.00

Framangreind stofngjöld og afnotagjöld eru miðuð við venjulegustu gerð blaðfjarritvéla. Í afnotagjöldunum er fólgin vátrygging tækjanna. Hverri fjarritvél fylgja við uppsetningu 4 rúllur af pappír, en upp frá því kostar notandi pappírinn.

Stofngjald og afnotagjöld fyrir aðrar tegundir fjarritvéla eða aukabúnað eru ákveðin í hvert skipti.

Stofngjald greiðist fyrir fram, áður en uppsetning er hafin, og afnotagjöld ber að greiða ársfjórðungslega fyrir fram, og eru gjalddagar hinir sömu og fyrir afnotagjald af síma. Hluti úr mánuði telst sem heill mánuður við fyrsta reikning.

Stytzti leigutími er eitt ár. Uppsagnarfrestur er 6 mánuðir og er hann gagnkvæmur.

Fyrir línur til fjarritvéla greiðast gjöld samkvæmt kafla B hér á eftir.

B. Línur.

Séu línur látnar á leigu, skal stofngjaldið ákveðið í hvert skipti, en ársfjórðungsleiga á hvern km vera þessi (minnsta gjald miðað við 100 m).

1.	Fyrir 1 línu í innanbæjarjarðsíma 0.5—0.7 mm	kr.	370.00 pr. km
2.	— 1 línu í langlínujarðsíma 0.9 mm	—	500.00 — —
3.	— 1 línu í langlínujarðsíma 1.4—1.7 mm	—	600.00 — —
4.	— loftlínu, sem strengd er á staurarör, sem fyrir er	—	600.00 — —

Skemmstur leigutími skal ákveðinn með samningum í hvert skipti. Uppsagnarfrestur er 6 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

IX. KAFLI
Skrásetning símnefna.

Fyrir skrásetningu símnefna greiðist kr. 450.00 á ári. Sé sama símnefni skrásett á fleiri en 10 símstöðvum, greiðist þó aðeins kr. 80.00 fyrir hverja skrásetningu þar fram yfir. Gjaldið greiðist fyrir fram fyrir almanaksárið. Brot úr ári telst sem heilt ár. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

X. KAFLI

Skrásetning í símaskrána.

Hver talsímanotandi fær nafn sitt skráð ókeypis í einni línu í stafrófsskránni. Gjald fyrir hverja línu í stafrófsskránni fram yfir það, sem að ofan segir, er kr. 110.00. Sé auk aðalsímanotanda einn eða fleiri aukanotendur að sama síma, ber að greiða kr. 220.00 fyrir hvern aukanotanda. Aukasímanotendur geta ekki öðlazt aðalsímanotendarétt (t. d. rétt til að fá símann fluttan eða skráðan eingöngu á sitt nafn) án þess að greiða uppsetningargjald fyrir númerið að nýju eða viðtökugjald, enda hefur landssíminn einn umráðarétt símans. Breytir engu í þessu þó að aukasímanotandi hafi um lengri eða skemmri tíma haft nafn sitt í símaskránni eða greitt afnotagjaldið.

Óski símanotandi að símanúmer hans sé ekki prentað í símaskrá og ekki gefið upp í 03, getur póst- og símamálastjórnin heimilað það, gegn 150.00 króna gjaldi, sem greiðist einu sinni.

Póst- og símamálastjórnin ákveður tilhögun á símaskránni, og hún getur synjað mönnum um upptöku starfsheita, sem hún telur óeðlileg eða vafasamt, að hlutaðeigandi hafi rétt til að bera.

Skrásetning í stafrófsskrána.

1.	Breytt letur í skrá, hver lína	kr. 180.00
2.	Aukanafn í skrá	— 220.00
3.	Aukalínur í skrá, hver lína	— 110.00
4.	Aukanafn með breyttu letri (1 lína) kr. 180.00 + 220.00	— 400.00

Aukalínur eru taldar: Ef t. d. fyrirtæki lætur skrásetja nöfn starfsmanna sinna í skrána undir nafni fyrirtækisins. Sé starfsmaður fyrirtækis ekki aðalsímanotandi og ekki skráður í skránni sem aukasímanotandi annars staðar en undir nafni fyrirtækisins (en ekki undir sínu nafni), skal reiknað fyrir það kr. 220.00 sem aukanafn.

Skrásetning í atvinnuskrána.

A. Ókeypis skrásetning.

Hver símanotandi, sem rekur atvinnu- eða verzlunarfyrirtæki og óskar skriflega eftir skrásetningu í atvinnu- og viðskiptaskrána í samræmi við þá flokkun, er póst- og símamálastjórnin hefur ákveðið, fær ókeypis eina línu til skrásetningar á símanúmeri sínu, ásamt nafni og heimilisfangi, með venjulegu letri í einn flokk skrárinnar. Aukasímanotendur öðlast ekki rétt til ókeypis skráningar.

B. Skrásetning gegn borgun.

Ef símanotandi vill láta skrá sig í fleiri en einn flokk, kostar hver skrásetning fram yfir þá fyrstu kr. 110.00. Ef nafnið óskast skráð með breyttu letri, kostar það kr. 180.00. Auglýsingalína kostar kr. 110.00.

XI. KAFLI

Almennir skilmálar.

1. Sá, sem óskar að fá talsíma eða aukið samband eða breytingar á samböndum og tækjum, er hann hefur áður fengið, tilkynni það hlutaðeigandi símstöðvarstjóra, og skal hann þá hlíta þeim kjörum og ákvæðum, sem sett eru eða sett kunna að verða um notkun símanna.

2. Landssíminn kemur venjulega ekki á símasambandi við nokkra húseign, nema húseigandi leyfi endurgjaldslaust að koma fyrir þráðum og öðrum símatækjum á húsi og lóð og ber þeim, er pantar sambandið, að sjá um, að slíkt leyfi húseiganda fáist. Landssíminn getur og krafizt, að talsímanotendur setji tryggingu fyrir greiðslu allra gjalda fyrir afnot símans.
3. Póst- og símamálastjórnin ákveður við hvaða símstöð talsímanotandi skuli tengjast og um númer hans og nánara fyrirkomulag, og getur síðar breytt um númer, ef það telst nauðsynlegt. Handvirk langlínusímtöl hafa forgangsrétt fram yfir innanbæjarsímtöl, og getur landssíminn því rofið innanbæjarsímtöl vegna afgreiðslu langlínusímtala, ef þörf krefur.
4. Enginn má gera eða láta gera breytingar á símasamböndum eða flytja símabúnað úr stað. Öll slík verk lætur landssíminn framkvæma eftir beiðni, en notandi greiði það gjald, sem ákveðið er. Allir nýir símar eða talsímasambönd í kaupstöðum eða kauptúnum eru eign landssímans, en notendur greiði stofngjald og afnotagjald. Starfsmenn landssímans hafa hvenær sem er aðgang að öllum símatækjum og símalögnum.
5. Talsímanotendum er skylt að fara vel og gætilega með öll símatæki og lagnir, er þeir hafa til afnota, og bera þeir ábyrgð á öllum skemmdum á tækjum, er ekki stafa af eðlilegu sliti svo og ef þau glatast. Brunatrygging venjulegs talfæris er fólgin í leigunni.

   Stranglega er bannað að setja nokkur tæki eða útbúnað í samband við tæki landssímans, t. d. talfærasnúrur o. þ. h., enda hefur landssíminn að sjálfsögðu rétt til að taka allan slíkan útbúnað burtu og láta viðkomandi sæta sektum eða missi símans, ef ástæða þykir til. Enn fremur er bannað án sérstaks leyfis frá landssímanum að láta aðra en landssímann annast sótthreinsun talfæra.
6. Ef eitthvað verður að talfærum, ber þegar í stað að tilkynna það símstjóranum, er sér um, að gallarnir verði lagfærðir svo fljótt sem unnt er. Landssíminn ber ekki ábyrgð á því, þótt sími slitni eða verði ónothæfur um stund, nema það sé beinlínis honum að kenna eða óþarfur dráttur verði á viðgerð símans. Má þá krefjast endurgreiðslu á afnotagjaldinu í hlutfalli við þann tíma, er síminn er ónothæfur, ef sambandsslitin eru meira en 10 sólarhringar á ári.
7. Póst- og símamálastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess, ef mistök kunna að eiga sér stað við afgreiðslu símskeyta eða símtala, hvort sem þau eru af völdum starfsmanna, línubilana eða annarra orsaka.
8. Enginn talsímanotandi má lána, leigja eða selja öðrum afnot talsímans, nema með leyfi landssímans. Sé það engu að síður gert, hefur notandi fyrirgert rétti sínum til símans, og getur landssíminn slitið sambandinu og tekið tækin burtu fyrirvaralaust, en notandi borgar samt afnotagjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt því upp.
9. Ef sími eða annar fjarskiptabúnaður, sem hefur verið tekinn á leigu, hefur staðið ónotaður í 6 mánuði eða lengur, er póst- og símamálastjórninni heimilt að taka hann til afnota fyrir aðra, jafnvel þótt leiguhafi vilji greiða áfram afnotagjald af hinum ónotaða síma eða búnaði. Gildir þetta einnig, þótt póst- og símamálastjórnin hafi ekki getað afgreitt beiðni um flutning símans á þeim tíma.
10. Þeir, sem af ásettu ráði eða gálauslega valda skemmdum á símum eða tækjum símans, sæta sektum samkvæmt 176. gr. hegningarlaganna, nema verknaðinum sé þannig farið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

A. Greiðsluskilmálar.

1. Gjald fyrir símtöl í sambandi við langlínur landssímans greiðist landssímanum eftir reikningi, og ber talsímanotandi ábyrgð á greiðslunni fyrir hvert slíkt samtal, sem fram fer frá hans talfæri, hvort sem hann hefur sjálfur beðið um símtalið eða aðrir. Gjaldið greiðist í fyrsta skipti, er þess er krafizt.
2. Sé eitthvert gjald til símans ekki greitt í síðasta lagi 10 dögum eftir gjalddaga, má slíta talsímasambandinu við þá síma, er skuldunautur er skráður fyrir, en skuldunautur er samt skyldur til að greiða gjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp sambandinu, og er það þá þegar fallið í gjalddaga. Skuldunautur á því aðeins rétt til að fá aftur talsímasambandið, að hann greiði hið áfallna gjald innan þriggja daga eftir að sambandinu er slitið, svo og að viðbættum kr. 100.00 fyrir lokun og enduropnun. Séu símagjöld eigi greidd á réttum tíma, má taka þau lögtaki samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 16. desember 1885.

B. Leigutími.

Engin símatæki verða leigð til skemmri tíma en eins árs, er telst frá byrjun næsta ársfjórðungs eftir að símasambandið er fullgert. Þegar um er að ræða samband fyrir utan kaupstaðarlóð eða samband með sérstöku fyrirkomulagi, getur landssíminn krafizt, að skemmstur leigutími sé lengri.

C. Uppsögn.

Að skemmstum leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, nema þar, sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera skrifleg.

D. Flutningur.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símatæki þau, er hann hefur til afnota, skal hann skriflega tilkynna það símastjóranum, sem því næst lætur framkvæma flutninginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir flutninginn greiðist fyrirfram.

E. Símaskráin.

Landssíminn leggur hverjum leigusíma til 1 eintak af hverri útgáfu símaskrárinnar. Landssíminn ber ekki ábyrgð á villum, sem kunna að vera í símaskránni.

Gjaldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941 um fjarskipti og gengur í gildi 1. janúar 1969. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir teljaraskref aðeins af símtölum, sem fara fram 1. janúar 1969 eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi fyrri gjaldskrá og reglur útgefin 13. desember 1965.

Póst- og símamálaráðherra, 31. desember 1968.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

GJALDSKRÁ
um póstburðargjöld.

TEGUND SENDINGAR	Hámark stærðar og þyngdar	Innanlands: Þyngdarmörk g	Innanlands: Burðargj. kr. staðar	Innanlands: Burðargj. kr. ríkis	Norðurlönd: Burðargj. kr.	Önnur lönd: Þyngdarmörk g	Önnur lönd: Burðargj. kr.
Bréf.		20	5.00	6.50	6.50	20	10.00
Hámarksstærð:		100	7.50	12.00	12.00		
Lengd + breidd		250	10.00	17.00	17.00		
+ þykkt 90 cm.		500	13.00	23.00	23.00		
Mesta lengd 60 cm. Í ströngum: lengd + tvöfalt þvermál 104 cm.	Yfir						
Mesta lengd 90 cm.	500 g:						
Hámarksþ. 2 kg.	Sama						
Lágmarksstærð:	og						
10×7 cm. Í ströngum: Lengd + tvöfalt þvermál 17 cm.	„Önnur lönd“					hver 20 g þar	
Minnsta lengd 10 cm.						yfir	6.00
Póstkort.							
Mest 15×10,7 cm	einf.		4.00	4.00	4.00		6.00
Minnst 10×7 cm	tvöf.		8.00	8.00	8.00		1200
Prent.							
Stærð sama og bréfa. (Prentkort sama stærð og póstkort).		50 hver	4.00	4.00	4.00	50 hver	5.00
Hámarksþyngd 3 kg.		50 þar				50 þar	
Bækur þó 5 kg.		yfir	2.00	2.00	2.00	yfir	2.50
Burðargjald fyrir prent yfir 1000 g til Norðurl. er sama og fyrir „Önnur lönd“							
		50	4.00	4.00	4.00	50	5.00
Sýnishorn.		hver				hver	
Stærð sama og bréfa		50 þar				50 þar	
Hámarksþ. 500 g.		yfir	2.00	2.00	2.00	yfir	2.50
Minnsta gjald			5.00	6.50	6.50		10.00
Smápakkar (aðeins til útlanda)							
Stærð sama og bréfa		hver 50			5.00	hver 50	5.00
Hámarksþ. 1 kg.							
Minnsta gjald					20.00		20.00
Innrituð blöð og tímarit.							
Innrit.gj. 400,00.							
Ársgjald 100,00.							
Stærð sama og br.		hver					
a) Til umboðsm. (minnst 50 eint. til hvers í einu).		500	4.00	4.00			
		20	1.00	1.00			
Hámþ. 20 kg.		100 hver	1.50	1.50	Sérstakar reglur gilda um afslátt af burðargjaldi léttra blaða.		
b) Til áskrifenda. Hámarksþ. 500 g hvert eint.		100 þar yfir	1.50	1.50			

TEGUND SENDINGAR	Burðargjald kr.
Póstávísanir.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Hámarksupphæð innanlands: Kr. 100 000.00 (Símapóstávísanir kr. 50 000.00).	
Burðargjald:	
Fyrir upphæð allt að 200 kr.	10.00
— — yfir 200 kr. — — 1000 —	15.00
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir.	5.00
b. Til annarra landa:	
Burðargjald:	
Fyrir upphæð allt að 1000 kr.	15.00
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir	5.00
Um hámarksupphæð póstávísana til útlanda, veita pósthúsin upplýsingar.	
Póstkröfur.	
Hámarksupphæð sama og póstávísana. Burðargjald sendingar eftir tegund.	
a. Innanlands og til Norðurlanda:	
Burðargjald eins og fyrir póstávísun.	
Póstkröfugjald	5.00
b. Til annarra landa:	
Burðargjald:	
Fyrir upphæð allt að 1000 kr.	22.00
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir	5.00
Almennir bögglar (innanlands):	
Hámark þyngdar og stærðar (lágmarksstærð 10 ×7 cm): Þyngd 20 kg mest. Stærð 1.25 m mest á einhvern veg eða að rúmmáli 60 dm³ allt að 5 kg, 80 dm³ yfir 5 kg allt að 10 kg, 100 dm³ yfir 10 kg allt að 15 kg og 120 dm³ yfir 15 kg.	
Burðargjald:	
1 kg 3 kg 5 kg 7 kg 10 kg 15 kg 20 kg	
25.00 45.00 65.00 85.00 115.00 165.00 215.00	
Fyrir rúmfreka og brothætta böggla greiðist 50% viðbótargjald.	
Um burðargj. fyrir böggla til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	
Verðbréf og -bögglar.	
Burðargjald sendingar eftir tegund.	
Skrásetningargjald.	12.00
Tryggingargjald.	
Fyrir hverjar 5000 kr. eða minna þar yfir.	12.00

Loftbréf: Söluverð kr. 12.00. Má senda flugleiðis til allra landa án viðbótargjalds.

Blindraprent: Nýtur frígengis innanl. og til útlanda, nema fluggj. til útlanda. Hámarksþyngd 7 kg.

Ýmis önnur gjöld.

Ábyrgðargjald	kr. 12.00
Afturköllun sendingar, breyting á áritun, breyting á póstkröfuupphæð, fyrirspurn um sendingu	kr. 12.00
Hraðboðagjald: (Útburður bréfa og tilkynningar um böggla með sérstökum sendimanni, þegar eftir komu sendingar á ákvörðunarpósthús). Þar sem daglegur útburður er	kr. 20.00
Móttökukvittun	kr. 12.00

Talning í verðbréfi innanlands: kr. 20.00 hver sending.

Alþjóða-svarmerki: Söluverð kr. 12.00. Skiptiverð í frímerkjum kr. 10.00.

Fyrirframgreiðsla eftir frankóseðli: kr. 12.00.

Tollmeðferð bréfa, prents og smápakka: kr. 10.00.

Tollmeðferð böggla: kr. 20.00.

Gjald fyrir að búa um böggla á ný: kr. 14.00.

Geymslugjald böggla: 9.00 kr. á dag. Hámarksgjald kr. 270.00.

Afhending ábyrgðarsendinga með móttökukvittun í eigin hendur: Utanlands og innan kr. 8.00.

Afhendingargjald smápakka: kr. 10.00.

Greiðsla skaðabóta póststjórnarinnar fyrir ábyrgðarsendingar, verðsendingar og böggla innanlands er sem hér segir:

1. Verðbréf og -bögglar: Allt að upphæð hins tilgreinda verðs.
2. Ábyrgðarsendingar og almennir bögglar: a. allt að kr. 700.00 fyrir glataða ábyrgðarsendingu. b. allt að kr. 2000.00 fyrir böggul, sem glatast eða eyðileggst.

Bætur greiðast því aðeins, að sending hafi verið útbúin samkvæmt settum reglum, og að þeirra sé krafizt innan árs frá þeim degi að telja, er sendingunni var skilað til flutnings.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi 1. janúar 1969. Samtímis fellur úr gildi fyrri gjaldskrá um póstburðargjöld frá 13. desember 1965.

Póst- og símamálaráðherra, 31. desember 1968.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Jóhanns Jóhannesssonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, fyrir árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:			
A. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 385	kr.	1 945 513.19	
B. Útvegsbankainnstæða nr. 9253	—	654 661.71	
C. Sérskuldabréf Silla og Valda	—	156 000.00	
D. — Siglufjarðarkaupstaðar	—	23 000.00	
E. — B.S.F.R og B.S.S.R.	—	20 000.00	
F. — B.S.F.R. vegna Ólafs Helgasonar	—	34 115.34	
G. — B.S.F.P. vegna Kjartans Júlíussonar	—	35 000.00	
			kr. 2 868 290.24
Vextir:			
A. Söfnunarsjóðsinnstæður nr. 385	kr.	184 823.75	
B. Útvegsbankainnstæður nr. 9253	—	46 921.00	
C. Sérskuldabréf Silla og Valda	—	7 800.00	
D. — Siglufjarðarkaupstaðar	—	920.00	
E. — B.S.F.R. og B.S.S.R.	—	950.00	
F. — B.S.F.R. vegna Ólafs Helgasonar	—	2 388.14	
G. — B.S.F.P. vegna Kjartans Júlíussonar	—	2 450.00	
			— 246 252.89
			Kr. 3 114 544.13

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
A. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 385	kr.	2 130 336.94
B. Útvegsbankainnstæða nr. 9253	—	750 374.87
C. Sérskuldabréf Silla og Valda	—	140 400.00
D. — Siglufjarðarkaupstaðar	—	17 000.00
E. — B.S.F.R. og B.S.S.R.	—	15 000.00
F. — B.S.F.R. vegna Ólafs Helgasonar	—	26 432.32
G. — B.S.F.P. vegna Kjartans Júlíussonar	—	35 000.00
		Kr. 3 114 544.13

Félagsmálaráðuneytið, 9. apríl 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Reykjavík og flughöfnina í Skerjafirði, nr. 26 31. janúar 1967, sbr. auglýsingu um breytingu á þeirri gjaldskrá, nr. 1, 4. janúar 1968.

1. gr.

B-liður 1. greinar gjaldskrárinnar orðist þannig:

Millilandaflug:

Fyrir lendingar á flugvellinum eða flughöfninni skal greiða kr. 56.65 á hvert tonn flugvélarinnar, miðað við mesta leyfðan flugtaksþunga, allt að 20 tonnum, en kr. 28.31 á hvert tonn, sem þar er fram yfir. Brot úr tonni reiknast sem heilt tonn. Miða skal við leyfðan hámarksþunga flugvélarinnar brúttó (Aircraft Gross Weight). Minnsta gjald er kr. 94.40.

2. gr.

Stæðis- og festargjöld.

Stæðisgjald er ekkert fyrir fyrstu 6 klst. en fyrir næstu 24 klst. eða brot þar af skulu greidd stæðisgjöld sem hér segir:

3. grein gjaldskrárinnar orðist þannig:

A. **Innanlandsflug:**

Vænghaf flugvélar:	**Leiga á sólarhring:**
Undir 12 m	kr. 30.00
12 — 18 —	— 60.00
18 — 24 —	— 90.00
24 — 30 —	— 120.00
Yfir 30 —	— 135.00

B. **Millilandaflug:**

Vænghaf flugvélar:	**Leiga á sólarhring:**
Undir 12 m	kr. 94.37
12 — 18 —	— 189.98
18 — 24 —	— 283.90
24 — 30 —	— 377.50
Yfir 30 —	— 425.43

Sé um lengri tíma en viku að ræða, lækka stæðisgjöldi num 50% fyrir þann tíma, sem fram yfir er.

Tjóðurhringir skulu vera fyrir hendi á öllum flugvélastæðum.

Sjóflugvélar greiði sömu gjöld fyrir að liggja við legufæri sjóflughafnarinnar.

3. gr.

B-liður 7. greinar gjaldskrárinnar orðist þannig:

Millilandaflug:

Af öllu flugvélabenzíni, sem afgreitt er á flugvellinum eða frá honum til notkunar í millilandaflugi, skal greiða flugvellinum gjald, sem hér segir:

Á hvern benzínlítra	kr. 0,8514
Á hvert U.S.-gallon	— 3.208

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt heimild í lögum nr. 24 21. maí 1964, um loftferðir, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 1, 4. janúar 1968, um breytingu á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Reykjavík og flughöfnina í Skerjafirði.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. desember 1968.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 333. 31. desember 1968.

REGLUGERÐ

um gjöld skóla fyrir afnot af Fræðslumyndasafni ríkisins.

1. gr.

Skólar, sem kostaðir eru sameiginlega af ríkissjóði og sveitarfélögum eða ríkissjóði einum, hafa afnot af myndum Fræðslumyndasafns ríkisins.

2. gr.

Gjald fyrir afnot skóla af myndum safnsins skal fyrst um sinn, unz öðru vísi kynni að verða ákveðið, vera 20.00 krónur á hvern nemanda samkvæmt nemendaskýrslum Fræðslumálaskrifstofunnar, og greiðist að ¾ hlutum úr ríkissjóði en að ¼ úr hlutaðeigandi sveitarsjóði að því er varðar skóla, sem kostaðir eru sameiginlega af ríki og sveitarfélögum.

3. gr.

Gjaldið til safnsins greiðist þannig:

1. Hluti ríkisins greiðist eigi síðar en 1. júlí árlega eða með 1/12 mánaðarlega.
2. Hluti sveitarsjóða greiðist eigi síðar en 1. júlí árlega.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 21. gr. laga nr. 49/1967, um skólakostnað.

Menntamálaráðuneytið, 31. desember 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fenginni tillögu borgarráðs hefur verið ákveðið samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968, að stöðvunarskylda verði á Háaleitisbraut gagnvart umferð um Kringlumýrarbraut.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 31. desember 1968.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 335.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers, fyrir árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
A. Innritunarskírteini	kr. 20 000.00	
B. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 712	— 39 993.79	
C. Búnaðarbankainnstæða nr. 123	— 41 896.39	
		kr. 101 889.18
Vextir:		
A. Af Innritunarskírteini	kr. 5 333.02	
B. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 3 799.41	
C. — Búnaðarbankainnstæðu	— 2 876.10	
		— 12 008.53
		Kr. 113 897.71

Gjöld:

Styrkir	kr. 8 100.00	
Kostnaður	— 397.00	
		kr. 8 497.00
Sjóður til næsta árs:		
A. Innritunarskírteini	kr. 20 000.00	
B. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 712	— 40 374.20	
C. Búnaðarbankainnstæða nr. 123	— 45 026.51	
		— 105 400.71
		Kr. 113 897.71

Félagsmálaráðuneytið, 17. apríl 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1967.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Búnaðarbankainnstæða nr. 121		kr. 148 767.50
Vextir		— 10 415.13
		Kr. 159 212.63

Gjöld:

Til Hallormsstaðarskóla (húsmæðraskólans)	kr. 1 000.00	
— Ræktunarsambands Austurlands	— 2 200.00	
		kr. 3 200.00
Sjóður til næsta árs:		
Búnaðarbankainnstæða nr. 121		— 156 012.63
		Kr. 159 212.63

Félagsmálaráðuneytið, 17. apríl 1968.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 12 — 1968

519

Útkomið í A-deild Stjórnartíðinda 1968.

Bráðabirgðalög um breyting á siglingalögum, nr. 66 31. desember 1963, undirskrifuð af forsetanum 31. ágúst 1968, nr. 67.

Bráðabirgðalög um innflutningsgjald o. fl., undirskrifuð af forsetanum 3. september 1968, nr. 68.

Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 26. ágúst 1968, nr. 69.

Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum, undirskrifuð af forsætisráðherra 31. ágúst 1968, nr. 70.

Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar fimmtudaginn 10. október 1968, undirskrifað af forsetanum 21. september 1968, nr. 71.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum, sbr. reglugerð nr. 81/1965, undirskrifuð af menntamálaráðherra 30. september 1968, nr. 72.

Lög um rétt manna til að kalla sig verkfræðinga, húsameistara, tæknifræðinga eða byggingafræðinga, undirskrifuð af forsetanum 9. október 1968, nr. 73.

Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um nýtt gengi íslenzkrar krónu, undirskrifuð af forsetanum 12. nóvember 1968, nr. 74.

Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands, á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76 frá 17. júní 1958, með áorðnum breytingum, undirskrifuð af menntamálaráðherra 23. október 1968, nr. 75.

Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76 frá 17. júní 1958, með áorðnum breytingum, undirskrifuð af menntamálaráðherra 24. október 1968, nr. 76.

Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76 frá 17. júní 1958, með áorðnum breytingum, undirskrifuð af menntamálaráðherra, 25. október 1968, nr. 77.

Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76 frá 17. júní 1958, með áorðnum breytingum, undirskrifuð af menntamálaráðherra, 5. nóvember 1968, nr. 78.

Lög um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 79.

Lög um breyting á lögum nr. 63 31. maí 1968, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 80.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1958, nr. 81.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd breytingar á og viðauka við stofnskrá Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 82.

Lög um ráðstafanir vegna landbúnaðarins í sambandi við breyting á gengi íslenzkrar krónu, undirskrifuð af forsetanum 4. desember 1968, nr. 83.

Lög um breyting á lögum nr. 82 29. desember 1967, um Bjargráðasjóð Íslands, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 84.

B 64

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Lög um eiturefni og hættuleg efni, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 85.

Lög um breyting á lögum um verðlagsmál, nr. 54 frá 15. júní 1960, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 86.

Lög um breyting á lögum nr. 36 15. maí 1964, um breytingu á lausaskuldum iðnaðarins í föst lán, undirskrifuð af forsetanum, 20. desember 1968, nr. 87.

Lög um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu, undirskrifuð af forsetanum, 20. desember 1968, nr. 88.

Lög um breyting á lögum nr. 7 31. marz 1967, um námslán og námsstyrki, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 89.

Lög um breyting á lögum nr. 49/1967, um skólakostnað, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 90.

Lög um breyting á lögum um ferðamál, nr. 29 30. apríl 1964, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 91.

Lög um breyting á lögum um vörumerki, nr. 47 2. maí 1968, undirskrifuð af forsetanum 13. desember 1968, nr. 92.

Lög um breyting á lögum nr. 33/1967, um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 55/1962, um kjarasamninga opinberra starfsmanna, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 93.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76 frá 17. júní 1958, með áorðnum breytingum, undirskrifuð af menntamálaráðherra 12. nóvember 1968, nr. 94.

Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis, undirskrifað af forsetanum 23. desember 1968, nr. 95.

Fjárlög fyrir árið 1969, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 96.

Bráðabirgðalög um heimild til lántöku vegna Vestfjarðaáætlunar og Norðurlandsáætlunar, undirskrifuð af forsetanum 31. desember 1968, nr. 97.

Nr. 337.

AUGLÝSING

frá vörumerkjaskráritara, Reykjavík.

I. Vörumerki skrásett árið 1968.

Skrás. 1968, nr. 1: Tilkynnt 13. jan. 1967, kl. 15.15, af Handelsaktieselskabet Bata, iðjurekstur og verzlun, Gl. Strand 40, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 10. febr. 1968.

Mynd af stígvélum í hring um orðið Bata.

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1966 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 9. des. 1966, í 25. flokki, fyrir fatnað (að undanteknum svuntum), skó og inniskó.

Skrás. 1968, nr. 2: Tilkynnt 13. jan. 1967, kl. 15.15, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Mynd af stígvélum er mynda hring.

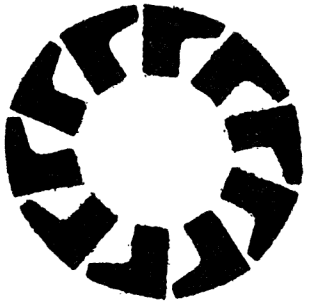

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1966 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 9. des. 1966, í 25. flokki, fyrir fatnað, skó og inniskó.

Skrás. 1968, nr. 3: Tilkynnt 4. nóv. 1966, kl. 11.20 árdegis, af Di Georgio Corporation (Delaware Corporation), iðjurekstur, 350 Sansome Str., San Francisco, California, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: Spook og undir því vofumynd.

Samkvæmt tilkynningu 25. maí 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. júní 1967, í 46. flokki, fyrir límonaði.

Skrás. 1968, nr. 4: Tilkynnt 26. jan. 1968, kl. 15.00, af Outboard Marine Corporation, iðjurekstur og verzlun, 100 Pershing Road, Waukegan, Illinois 60086, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Bókstafurinn E stílfærður.

Samkvæmt tilkynningu 19. ágúst 1959 er merkið skrásett í Washington D. C. 5. apríl 1960, í 23. flokki, fyrir utanborðsmótora og hluta þeirra.

Skrás. 1968, nr. 5: Tilkynnt 26. jan. 1968, kl. 15.00, af Outboard Marine Corporation, iðjurekstur og verzlun, 100 Pershing Road, Waukegan, Illinois, 60086, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Stílfærð mynd af hafhesti.

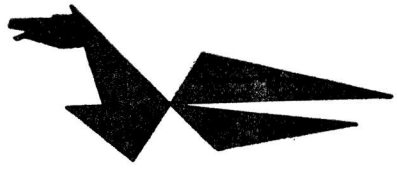

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1958 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. jan. 1959, í 23. flokki, fyrir utanborðsmótora og varahluti til þeirra.

Skrás. 1968, nr. 6: Tilkynnt 26. jan. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðin: SEA HORSE

Samkvæmt tilkynningu 27. marz 1929 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. júlí 1929, í 23. flokki, fyrir utanborðsmótora.

Skrásetning vörumerkisins var síðan endurnýjuð 23. júlí 1949.

Skrás. 1968, nr. 7: Tilkynnt 15. apríl 1966, kl. 14.00, af Ortho Pharmaceutical Corporation, iðjurekstur, U. S. Highway 202, Raritan, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðin: LIPPES LOOP

Samkvæmt tilkynningu 30. marz 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 9. jan. 1968, í 44. flokki, fyrir lækningatæki til notkunar innan í legi.

Skrás. 1968, nr. 8: Tilkynnt 12. des. 1967, kl. 11.45 árdegis, af Blendox-Werke R. Schneider & Co., iðjurekstur og verzlun, Mainz/Rhein, Obere Austr. 6, Þýzkalandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: BENNY

Samkvæmt tilkynningu 13. júlí 1957, er merkið skrásett í München 30. júní 1958, í 34. flokki, fyrir ilmvörur, vörur til líkamsræktar og fegrunar, loftkenndar olíur, sápur, þvotta- og bleikiefni, sterkju og sterkjuframleiðslu í fegrunarskyni.
Skrásetning vörumerkis þessa var síðast endurnýjuð 30. júní 1967.

Skrás. 1968, nr. 9: Tilkynnt 13. jan. 1968, kl. 10.40 árdegis, af Sinalco Aktiengesellschaft, iðjurekstur, 493 Detmold, Bahnhofstr. 3—4, Þýzkalandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: SINETTA

Samkvæmt tilkynningu 10. febr. 1966 er merkið skrásett í München 22. marz 1966, í 16. flokki, fyrir ölkelduvatn, óáfenga drykki, ávaxtasaft, ávaxtahlaup, niðursoðna ávexti, gosdrykki og ávaxtasíróp.

Skrás. 1968, nr. 10: Tilkynnt 26. júní 1967, kl. 10.30 árdegis, af Carop Verenigde Europese Autoverhuur Bedrivjen N. V., bifreiðaleiga, Johannes Verhulststraat 48, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 10. febr. 1968.
Á ferhyrndum einkennismiða stendur orðið CAROP á svörtum grunni, en þar fyrir neðan, innan ferningsins, standa orðin RENT A CAR á hvítum grunni.

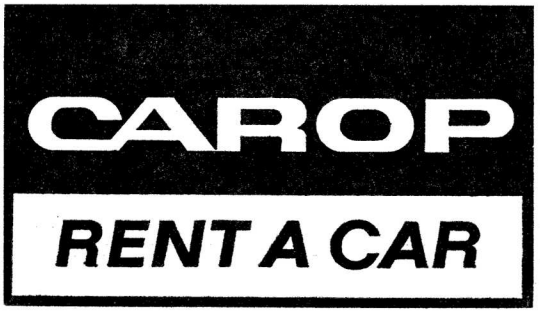

Samkvæmt tilkynningu 3. okt. 1966 er merkið skrásett í Haag 17. nóv. 1966, í 6., 9., 16., 19.—21. og 25. flokki, fyrir leigumiða, verðlista, bréfsefni, umslög, möppur, bæklinga og annað prentað mál, bönd til að nota í búðargluggum og á fatnaði, skilti fyrir viðgerðarverkstæði og benzínstöðvar, vinnuföt, einkum húfur og frakka, allt þetta í sambandi við leigufyrirtæki á vélknúnum farartækjum, bílum og vörubílum.

Skrás. 1968, nr. 11: Tilkynnt 6. febr. 1965, kl. 10.45 árdegis, af Vide-Len AB, iðjurekstur og verzlun, Lönnvägen 42—44, Huddinge, Svíþjóð, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðin: Vide-len á svörtum borða yfir blómi, með áletruninni — rara smättingplagg neðan undir.

Samkvæmt tilkynningu 12. febr. 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 30. des. 1966, í 20. og 26. flokki fyrir fatnaðarvörur, sérstaklega fyrir ungbörn.

Skrás. 1968, nr. 12: Tilkynnt 27. okt. 1967, kl. 11.30 árdegis, af Reemtsma Cigarettenfabrieken G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, 2000 Hamburg 52, Þýzkalandi, og skrásett 10. febrúar 1968.

Orðið: MAXIM

Samkvæmt tilkynningu 24. júlí 1952 er merkið skrásett í München 17. júní 1953, í 38. flokki, fyrir sigarettur.

Skrás. 1968, nr. 13: Tilkynnt 25. sept. 1967, kl. 13.30, af The Dover Engineering Works Limited, iðjurekstur og verzlun, Dover Iron Foundry, Bridge Street Dover, Kent, Englandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðin: ELKINGTON GATIC

Merkið er skrásett í London 30. sept. 1948, í 6. flokki, fyrir göturæsalok og -ramma og -ristar og tengihluti og varahluti til framangreindra vara, allt framleitt úr venjulegum málmum.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 30. sept. 1955.

Skrás. 1968, nr. 14: Tilkynnt 17. jan. 1968, kl. 14.00, af N. V. Philips Gloeilampenfabrieken, iðjurekstur, Emmasingel 29, Eindhoven, Hollandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: PHILIFORM

Samkvæmt tilkynningu 23. okt. 1967 er merkið skrásett í Haag 23. nóv. 1967, í 28. flokki, fyrir spil (töfl) og leikföng og hluta af þeim.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 23. okt. 1967.

Skrás. 1968, nr. 15: Tilkynnt 24. maí 1965, kl. 11.30 árdegis, af AB: Volvo, iðjurekstur, Gautaborg, Svíþjóð, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðin: BM. VOLVO

Samkvæmt tilkynningu 28. okt. 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 2. sept. 1966, í 7. og 12. flokki, fyrir vélar og vélaverkfæri, hreyfla (þó ekki í ökutæki á landi), vélatengsl (koblingar) og drifreimar (þó ekki í ökutæki á landi), stór landbúnaðaráhöld, útungunarvélar, ökutæki, flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á legi.

Skrás. 1968, nr. 16: Tilkynnt 5. okt. 1966, kl. 17.00, af Firma Lifton ved K. Mikkelsen, iðjurekstur, Eskimosgards Allé, Birkeröd, Danmörku, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: HYDOR

Samkvæmt tilkynningu 21. des. 1966 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 10. marz 1967, í 7. flokki, fyrir vélar og vinnustofuvélar, hreyfla (þó ekki í ökutæki), tengsl (koblingar), drifreimar (þó ekki í ökutæki), stór landbúnaðaráhöld, útungunarvélar.

Skrás. 1968, nr. 17: Tilkynnt 26. júní 1967, kl. 10.30 árdegis, af Ortho Pharmaceutical Corporation, iðjurekstur og verzlun, U. S. Higway nr. 202, Raritan, New Jersey, Bandaríkjunum og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: RhoGAM

Samkvæmt tilkynningu 24. ágúst 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 3. okt. 1967, í 18. flokki, fyrir gamma globulin upplausnarefni til innsprautingar.

Skrás. 1968, nr. 18: Tilkynnt 19. des. 1967, kl. 11.00 árdegis, af Artemis, nærfatagerð sf., iðjurekstur, Flókagötu 37, Reykjavík, og skrásett 10. febr. 1968.

Merkið er ferhyrndur reitur og fjórir minni áfastir sinn á hverri hlið. Prentað á umbúðir mynda, minni reitirnir hliðar, en stóri reiturinn framhlið. Á minni reitunum stendur: Artemis undirföt, Artemis náttkjólar og Artemis náttföt og á þeim fjórða er mynd gyðjunnar Artemis, standandi á skýbólstrum og leggur ör á streng á boga, sem er tunglgeiri, sem útlínur tunglsins mynda hring um gyðjuna. Á örvaroddi lýsir stjarna og við hné hennar stendur hind. Efst til vinstri á stærsta reitnum stendur orðið Artemis, neðst til hægri orðin: Eftirsóttu undirfötin. Orðið Artemis er alls staðar skráð skrifletri.

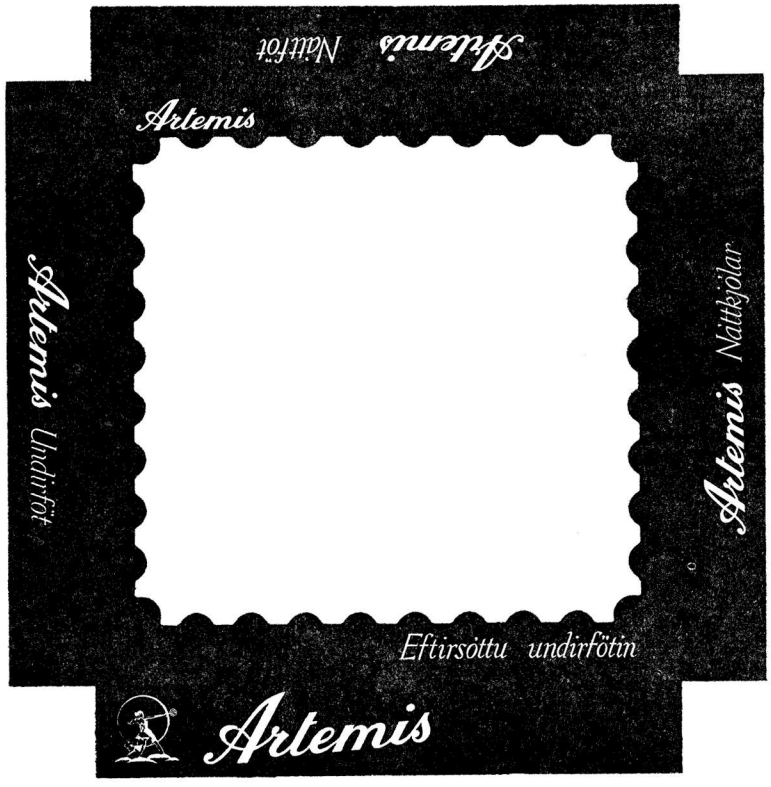

Merkið er skrásett fyrir hvers konar kvenfatnað.

Skrás. 1968, nr. 19: Tilkynnt 6. des. 1967, kl. 15.00, af AB Helios Kemisk-Tekniska Fabriker, iðjurekstur, Tellusborgvägen 100, Stokkhólmi, Svíþjóð, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: JUST

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 24. nóv. 1967, í 1., 2., 3., 4. og 5. flokki fyrir efnavörur til iðnaðar, vísinda og til ljósmyndunarnota og einnig til nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt, tilbúinn áburð og dýraáburð, slökkviefni, efni til herzlu og kemiskar efnablöndur til lóðunar, efni til niðursuðu á matvælum, görfunarefni, bindiefni til iðnaðarnota, ryðvarnarefni og efni til gagndreypingar (imprægnering) á tré, bæsunarefni, trjákvoðu, blaðmálma og málmduft til nota fyrir málara og skreytingamenn, þvottaefni fyrir leirvöru og sápur, efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum, sápu, ilmvörur (parfumerivörur), loftnæmar (eteriskar) olíur, efnablöndur til andlitssnyrtingar, hárvatn, efnablöndur til tannhirðingar, olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni til matar eða loftnæmar olíur), smurningarefni, rykbindiefni, brennsluefni (hér með talin brennsluefni fyrir hreyfla) og efni til lýsingar, kerti, náttljós og kveiki, efnablöndur til að nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis, efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga, plástra og efni til sáraumbúða (og annarra álíka

umbúða), efni til tannfyllingar og til töku tannmóta, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu.

Skrás. 1968, nr. 20: Tilkynnt 23. nóv. 1965, kl 16.00, af Outboard Marine Corporation, iðjurekstur, 100 Pershing Road, Waukegan, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: AQUANAUT

Samkvæmt tilkynningu 3. febr. 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 17. okt. 1967, í 22. flokki, fyrir útbúnað til köfunar í vatni.

Skrás. 1968, nr. 21: Tilkynnt 3. marz 1967, kl. 16.30, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: NOVULATE

Samkvæmt tilkynningu 12. des. 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 16. jan. 1968, í 18. flokki, fyrir hormóna samsetningar.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 12. des. 1966.

Skrás. 1968, nr. 22: Tilkynnt 13. marz 1967, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: SINEMET

Samkvæmt tilkynningu 25. nóv. 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. jan. 1968, í 18. flokki, fyrir lyfjasamsetningar til að nota við meltingaróreglu.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 25. nóv. 1966.

Skrás. 1968, nr. 23: Tilkynnt 27. des. 1967, kl. 14.45, af The Marley Tile Company Limited, iðjurekstur og verzlun, London Road, Riverhead, Sevenoaks, Kent, Englandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: MARLEY

Merkið er skrásett í London 7. maí 1957, í 19. flokki, fyrir efni í gólf- og veggflísar (hvorugt úr málmi), efni til að þekja með gólf.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 7. maí 1964.

Skrás. 1968, nr. 24: Tilkynnt 27. des. 1967, kl. 14.45, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: MARLEY á svörtum grunni og þar fyrir framan mynd af manni.

Merkið er skrásett í London 20. júlí 1960, í 19. flokki, fyrir byggingar og hluti til þeirra og byggingarefni allt búið til úr steinsteypu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. júlí 1967.

Skrás. 1968, nr. 25: Tilkynnt 24. febr. 1967, kl. 15.00, af A & M Records, a Partnership composed of: Herb Alpert & Jerome S. Moss., iðjurekstur, 8255 Sunset Boulevard, Los Angeles, California, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Innan umgerðar með bogmynduðum hornum standa stafirnir A & M. Þar undir stendur orðið: RECORDS og neðst er mynd af lúðri.

Samkvæmt tilkynningu 1. ágúst 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 14. nóv. 1967, í 36. flokki, fyrir hljóðrita plötur og áskráð bönd.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 1. ágúst 1966.

Skrás. 1968, nr. 26: Tilkynnt 18. des. 1967, kl. 11.15 árdegis, af The National Brewing Co., iðjurekstur og verzlun, 3720 Dillon Street, Baltimore, Maryland, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: Colt og undir því er skeifa og mynd af stökkvandi hesti inn í skeifunni.

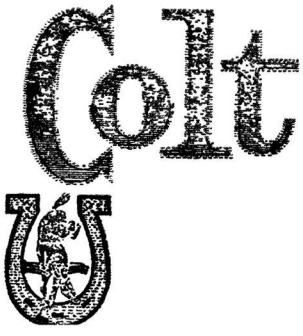

Samkvæmt tilkynningu 6. marz 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. des. 1965, í 48. flokki, fyrir maltöl (malt lager).

Skrás. 1968, nr. 27: Tilkynnt 23. des. 1967, kl. 11.00 árdegis, af John Walker & Sons Limited, iðjurekstur, 63 James's Street, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: SWING

Merkið er skrásett í London 26. ágúst 1932, í 43. flokki, fyrir áfenga drykki. Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 26. ágúst 1960.

Skrásett 1968, nr. 28: Tilkynnt 21. desember 1967, kl. 11.45 árdegis, af Motorola Inc., 9401 West Grand Avenue, Franklin Park, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febrúar 1968.

Stílfært M

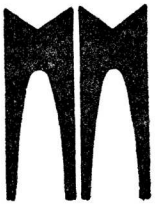

Merkið er skrásett fyrir alls konar radio- og rafmagnstæki, þ. e. sjónvarps- og radio-viðtæki og sjónvarps- og radio-senditæki, hljóð-endurvarpstæki, þ. á m. hljóðspilunartæki og upptökutæki fyrir plötur og seglubönd, grammófóna, segulbandsspilunartæki með hylki, rör, þ. á m. tómrör, myndrör, bakskautsgeislarör; rafmagnsstjórntæki; talsímahandtæki, tæki fyrir símakerfi með tal- og sjónmöguleikum, þráð- og þráðlaust merkja- og talsamband og stjórntæki; rafmagnsmælitæki, rafmagnsprófunartæki, radio-loftnet og lotfnetaturnar, raforkubúnað til að breyta einni straumtegund í aðra, þrýstirafmagns-kristalla, þ. á m. ofntæki fyrir þrýstirafmagnskristal; fjarstýrð aðvörunarmerkjatæki, merkjagjafatæki og stjórntæki til afnota í ökutækjum, mæli, sem sýnir þegar tími er útruninn, hálfleiða, rafkveikjubúnað, símasambandskerfi, eftirlitsstjórntæki, og hluta sérhvers ofangreinds tækis.

Skrás. 1968, nr. 29: Tilkynnt 15. des. 1967, kl. 11.45 árdegis, af Chemiewerk Hamborg, Zweigniederlassung der Deutschen Gold und Silber-Scheideanstalt vormals Roessler, iðjurekstur og verzlun, 6000 Frankfurt a/Main 1, Daimlerstrasse 25, Þýzkalandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: ILDAMÉN

Samkvæmt tilkynningu 1. apríl 1961 er merkið skrásett í München 21. des. 1961, í 2. flokki, fyrir lyf.

Skrás. 1968, nr. 30: Tilkynnt 14. des. 1967, kl. 16.00, af Aktieselskabet Co-Ro Essensfabrik, iðjurekstur og verzlun, Ellekær 1, Frederikssund, Danmörku, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðin: SUN QUICK

Samkvæmt tilkynningu 6. sept. 1967 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 17. nóv. 1967, í 32. flokki, fyrir öl, ölkelduvatn og gosdrykki og aðra óáfenga drykki, saft og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja.

Skrás. 1968, nr. 31: Tilkynnt 29. des. 1967, kl. 10.30 árdegis, af U. K. Compound Feeds Limited, iðjurekstur, Unilever House, Blackfriars, London E. C. 4, Englandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Upphafsstafirnir BOCM í miðju hrings. Þar undir mynd af tveim hvölum á yfirborði sjávar. Undir myndinni stendur orðið: SUPERMIX.

Merkið er skrásett í London 16. apríl 1964, í 31. flokki, fyrir fóðurbæti og fóður handa dýrum og alifuglum.

Skrás. 1968, nr. 32: Tilkynnt 29. des. 1967, kl. 10.30 árdegis, af Unilever Limited, iðjurekstur, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: SKIP í rauðum lit á hvítum grunni. Þar undir mynd af þvottavél með tveim dökkbláum og einni ljósblárri rák. Orðið SKIP einnig prentað á allar hliðar miðans.

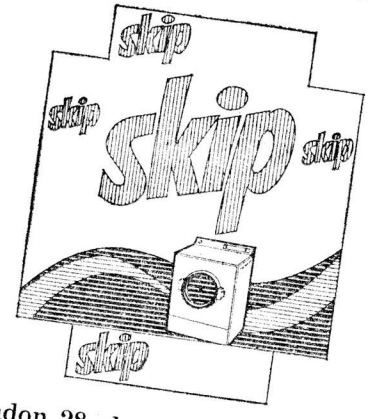

Merkið er skrásett í London 28. des. 1964, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta, efni til að hreinsa, fægja og skúra, sápur, ilmvötn, snyrtivörur, hárvötn og tannhreinsunarefni.

Skrás. 1968, nr. 33: Tilkynnt 29. des. 1967, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: J I F

Merkið er skrásett í London 25. júlí 1932, í 48. flokki, fyrir ilmsápur og pappír með sápum og þvottaefnum úr gerviefnum í til uppþvotta.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. júlí 1960.

Skrás. 1968, nr. 34: Tilkynnt 29. des. 1967, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: DERMASIL

Merkið er skrásett í London 19. okt. 1966, í 5. flokki, fyrir bakteríueyðandi efni og lyf til húðlækninga, sem notuð eru í framleiðslu sápu og þvottaefnis.

Skrás. 1968, nr. 36: Tilkynnt 29. des. 1967, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: DUEL

Merkið er skrásett í London 4. nóv. 1960, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta, efni til að hreinsa, fægja og skúra úr, sápur, ilmvötn, hreinsaðar olíur, snyrtivörur og tannhreinsunarefni.

Skrás. 1968, nr. 37: Tilkynnt 29. des. 1967, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: LUVIL

Merkið er skrásett í London 12. jan. 1961, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta, efni til að hreinsa, fægja og skúra úr, sápur, ilmvötn, hreinsaðar olíur, hárvötn og tannhreinsiefni.

Skrás. 1968, nr. 38: Tilkynnt 1. nóv. 1967, kl. 16.30, af Ricoh Company Limited, iðjurekstur og verzlun, 3—6, 1-chome, Naka Magome, Ohta-Ku, Tokio, Japan, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: RICOPY

Merkið er skrásett í Tokió 1. júní 1961, í 17. flokki, fyrir afritunarvélar, fjölritunarvélar, og aðrar prentvélar og hluta og fylgihluta þessara véla.

Skrás. 1968, nr. 39: Tilkynnt 1. nóv. 1967, kl. 16.30, af sama, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: RICOMAC

Merkið er skrásett í Tokió 9. des. 1966, í 9. flokki, fyrir iðnaðarvélar og -tæki, aflvélar og -tæki, skrifstofuvélar og tæki, svo og aðrar vélar og tæki, hluta, auka- og fylgihluta þessara véla og tækja.

Skrás. 1968, nr. 40: Tilkynnt 22. des. 1967, kl. 11.00 árdegis, af Sanitized Verwertungs AG., iðjurekstur og verzlun, Schwanenplatz 8, Luzern, Sviss, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: Sanitized og ganga út frá því kristallsgeislar.

Samkvæmt tilkynningu 4. okt. 1963 er merkið skrásett í Bern, 21. des. 1963, í 1.—5., 16., 17., 20., 21., 22., 24., 25., 27. og 28. flokki, fyrir sóttkveikju- og sveppavarna slikju-, umbúnaðar- og umbætandi efni, svo og allar afurðir, sem það er notað við, þ. e. fatnað, líkama-, borða- og rúmlín, ullar- og rúmábreiður, vasaklúta, bað- og handþurrkur, sokkavörur, skófatnað allra tegunda, smáteppi, mottur, gólfábreiður, bólsturvörur, dýnur og dýnuáklæði, húsgagnaáklæði, vefnaðar- og vefjarefni, forhengis-, tjald- og gluggatjaldaefni, ifyllingar- og einangrunarefni, svampa, dýrahár, flóka, umbúðaefni, dömubindi, linda og lindaefni, Bébé-vörur, leikföng, leikfimis- og íþróttaáhöld, pappír, pappírs- og pappavörur, litunarefni, liti og lökk, þvottaefni, fegrunarmeðul, gerviefni í formi dufts, deigs, blaða, pípna, stanga, blokka og froðu.

Skrás. 1968, nr. 41: Tilkynnt 4. jan. 1968, kl. 10.15 árdegis, af Mitsuo Ikejiri, iðjurekstur, 15—3, Kasuga 2-chome, Bunkyo-Ku, Tokió, Japan, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: AIWA innan í svörtum hring og mynd af eldingu fyrir ofan þrjá síðustu stafina.

Merkið er skrásett í Tokio 22. júní 1953, í 69. flokki (old class) fyrir rafmagnsvélar, -tæki og -áhöld og hluta til þeirra og rafmagnseinangrunarefni.

Skrás. 1968, nr. 42: Tilkynnt 12. jan. 1968, kl. 14.15, af Schering AG., iðjurekstur og verzlun, Müllerstrasse 170/172, Berlín 65, Þýzkalandi, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: **Depostat**

Samkvæmt tilkynningu 31. okt. 1953 er merkið skrásett í München 7. sept. 1954, í 2. flokki, fyrir lyf, kemiskar vörur til lækninga og heilsuverndar, lyfsalavörur og lyfjaefni, plástra og sáraumbúðir, dýra- og jurtaeyðingarefni, efni til verndar jurtum, sótthreinsunarefni, efni til viðhalds niðursoðnum matvælum.

Skrás. 1968, nr. 43: Tilkynnt 11. jan. 1968, kl. 16.00, af Akureyrar Apóteki, lyfjaverzlun, Hafnarstræti 104, Akureyri.

Merkið er tvískipt. Í efri hlutanum er orðið EKKO með hvítum stöfum á gylltum grunni, í neðri hluta er viðkomandi vörutegund letruð gylltum stöfum á hvítum grunni ásamt nafni framleiðanda.

Merkið er skráð fyrir hvers konar lyfjavörur, snyrtivörur og kemiskar vörur og hreinlætisvörur.

Skrás. 1968, nr. 44: Tilkynnt 9. jan. 1968, kl. 16.30, af Viobin Corporation (Illinois Corporation), iðjurekstur og verzlun, Montecello, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: VIOBIN

Samkvæmt tilkynningu 22. júní 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 28. marz 1967, í 46. flokki, fyrir næringarefni, einkum kornmatarframleiðslu, manneldismjöl úr kjöti og fiski, kjötmjöl og fiskimjöl.

Skrás. 1968, nr. 45: Tilkynnt 18. jan. 1968, kl. 15.00, af F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: **ALLOFERIN**

Samkvæmt tilkynningu 26. apríl 1962 er merkið skrásett í Bern 26. júní 1962 fyrir lyf til afslöppunar við skurðlæknisaðgerðir.

Skrás. 1968, nr. 46: Tilkynnt 15. jan. 1968, kl. 10.30 árdegis, af Hershey Foods Corporation, iðjurekstur og verzlun, Hershey, Pennsylvania, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: HERSHEY'S

Samkvæmt tilkynningu 8. febr. 1906 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. júní 1906 fyrir súkkulaði, kakaó, sætt súkkulaði, mjólkursúkkulaði, hjúpsúkkulaði, súkkulaðilög, súkkulaðiduft.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. júní 1966.

Skrás. 1968, nr. 47: Tilkynnt 15. jan. 1968, kl. 10.30 árdegis, af Sunkist Growers Inc., iðjurekstur og verzlun, 707 West Fifth Street, Los Angeles, California, Bandaríkjunum, og skrásett 10. febr. 1968.

Orðið: SUNKIST

Samkvæmt tilkynningum 5. marz 1952 er merkið skrásett í Washington D. C. 11. ágúst 1953 og 14. des. 1954, í 45. og 46. flokki, fyrir nýjar sítrónur, sítrónusafa, sítrónuolíu, sítrónusýru og pectin, sítrónudrykki, alls sem efni í matargerð.

Skrás. 1968, nr. 48: Tilkynnt 13. júní 1963, kl. 11.00 árdegis, af Merck & Co. Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: EQUIZOLE

Samkvæmt tilkynningu 23. ágúst 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 30. jan. 1968, í 18. flokki, fyrir ormalyf til dýralækninga.

Skrás. 1968, nr. 49: Tilkynnt 22. maí 1967, kl. 11.00 árdegis, af Takeda Chemical Industries Ltd., iðjurekstur, 27 Doshomachi 2-chome, Higashi-Ku, Osaka, Japan, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: BUTYMIDIN

Merkið er skrásett 20. febr. 1968, í 1. flokki, fyrir kemisk efni, lyf og lyfjavörur og lækningatæki.

Skrás. 1968, nr. 50: Tilkynnt 5. febr. 1968, kl. 9.30 árdegis, af N. V. Sigarettenfabriek Ed. Laurens „ED Khedive", iðjurekstur, Saturnusstraat 40, Haag, Hollandi, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: **CENTURY**

Merkið er skrásett í Haag 13. ágúst 1938 fyrir sigarettur og tóbak.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. júní 1958.

Skrás. 1968, nr. 51: Tilkynnt 26. jan. 1968, kl. 15.00, af Ásgarði hf., iðjurekstur, Lyngási 1, Garðahreppi, Gullbringusýslu, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið:

ÞEL

Merkið er skrásett fyrir alls konar sápur, þvottaefni, sóda og sódablöndur, þvottablákku, ræstiduft, þvottalög og hvers konar hreinlætisvörur, ilmvörur, alls konar fegrunarvörur, vax og vaxblöndur, húsgagnaáburð, gólfáburð, kerti, lím, sterkju, lakk, blek, málningar- og litarvörur, alls konar vörur, sem innihalda olíur, feiti, vax, lút, sóda, sulfonöt, upplausnarefni, ilmefni, sótthreinsandi efni, litarefni eða blöndur úr þeim og alls konar vörur, sem heyra undir kemisk-tekniska framleiðslu.

Skrás. 1968, nr. 52: Tilkynnt 23. jan. 1968, kl. 15.00, af Rothmans of Pall Mall Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 15. marz 1968.

Á rétthyrndum svörtum fleti stendur orðið: PULLMAN. Þar fyrir neðan er skjaldarmerki og standa á því orðin: ESTABLISHED 1890. Neðst standa orðin: BY ROTHMANS.

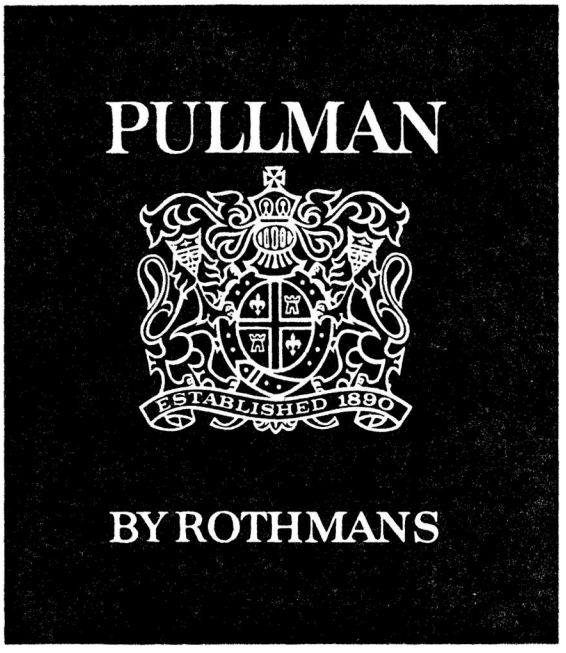

Samkvæmt tilkynningu 8. maí 1967 er merkið skrásett í Bern 26. ágúst 1967, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 53: Tilkynnt 17. febr. 1968, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: ROTHMANS PORLAND

Samkvæmt tilkynningu 29. júní 1967 er merkið skrásett í Bern 30. ágúst 1967, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur af brezkum eða amerískum uppruna.

Skrás. 1968, nr. 54: Tilkynnt 19. febr. 1968, kl. 10.15 árdegis, af The Welcome Foundation Limited, iðjurekstur og verzlun, 183—193 Euston Road, London N. W. 1, Englandi, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: **ARILVAX**

Merkið er skrásett í London 13. júní 1967, í 5. flokki, fyrir lyf og lyfjablöndur fyrir menn og dýr.

Skrás. 1968, nr. 55: Tilkynnt 8. febr. 1968, kl. 14.40, af Verksmiðjunni Max hf., iðjurekstur, Skúlagötu 51, Reykjavík, og skrásett 15. marz 1968.

Mynd af gazellu á svörtum hringlaga fleti. Undir myndinni er hringurinn skorinn og stendur þar orðið: GAZELLA.

Merkið er skrásett fyrir hvers konar ytrifatnað og undirfatnað.

Skrás. 1968, nr. 56: Tilkynnt 12. febr. 1968, kl. 16.30, af Sandoz AG., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Basel, Sviss, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: REMBLONIL

Samkvæmt tilkynningu 4. nóv. 1960 er merkið skrásett í Bern 14. jan. 1961 fyrir lyf.

Skrás. 1968, nr. 57: Tilkynnt 13. febr. 1968, kl. 10.30 árdegis, af Dollfus-Mieg & Cie, iðjurekstur og verzlun, 86 Boulevard de Sebastopol, París, Frakklandi, og skrásett 15. marz 1968.

Mynd af beizluðu höfði hests og makka.

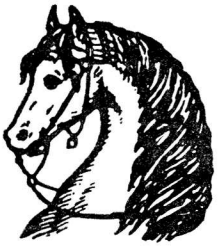

Merkið er skrásett í París 20. apríl 1961, í 25. flokki, fyrir garn og þráð alls konar og til hvers kyns notkunar úr baðmull, ull, hampi, hör, Kínagrasi (ramie), sekkjabasti (jute), silki og úr náttúru- eða gerviefnum, án tillits til uppruna þeirra, samsetningar, hreinleika eða blöndunarhlutfalla.

Skrás. 1958, nr. 58: Tilkynnt 15. febr. 1968, kl. 10.00 árdegis, af Richard societé anonyme, iðjurekstur og verzlun, 2 bis 2 rue de Solferino, París, Frakklandi, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: RICHARD — myndmerki skráð í bláum, hvítum og rauðum lit.

Merkið er skrásett í París 5. des. 1963, í 23. flokki, fyrir vín, freyðandi vín, eplavín, aperitif, áfenga drykki og brennivín, líkjör og aðra áfenga drykki.

Skrás. 1968, nr. 59: Tilkynnt 6. febr. 1968, kl. 15.30, af Yamaha Hatsudoki Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, og Nippon Gakki Seizo Kabushiki Kaisha, 1280 Nakajo, Hamakita-shi, Shizuoka-Ken, og 10—1 Nakazawa-cho, Hamamatsu,-shi, Shizuoka-ken, Japan, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: YAMAHA

Merkið er skrásett í Tokio 7. júlí 1954, í 20. flokki, fyrir flutningatæki, skip og aðrar flutningavélar og -tæki og hluta þeirra.

Skrás. 1968, nr. 60: Tilkynnt 29. maí 1967, kl. 1140. árdegis, af Tokai Wireless

Orðið: TOKAI

og skrásett 15. marz 1968.

Co. Ltd., iðjurekstur og verzlun, 805 Nakahara Shizuoka-shi, Shizuoka-Ken, Japan,

Merkið er skrásett í Tokio 7. apríl 1965, í 11. flokki, fyrir rafmagns fjölmiðlunarvélar og -tæki og aðrar vörur í japönskum völuflokki nr. 11 (rafhlöður undanteknar).

Skrás. 1968, nr. 61: Tilkynnt 23. jan. 1968, kl. 15.00, af Turmac Tobacco Company N. V., iðjurekstur og verzlun, Drentestraat 21. Amsterdam, Hollandi, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: TUDOR

Samkvæmt tilkynningu 14. nóv. 1946 er merkið skrásett í Haag 5. des. 1947 fyrir tóbak og tóbaksafurðir.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 8. ágúst 1966.

Skrás. 1968, nr. 62: Tilkynnt 13. febr. 1968, kl. 15.20, af F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 15. marz 1968.

Tveir sexhyrningar. Á hinum neðri stendur orðið: ROCHE

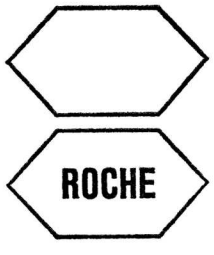

Samkvæmt tilkynningu 16. nóv. 1965 er merkið skrásett í Bern 15. jan. 1966, í 1., 2., 3., 5., 16., 29., 30. og 31. flokki, fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til varðveizlu matvæla óskemmdra, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur, sjúkrafæðu, dýralækningalyf.

Skrás. 1968, nr. 63: Tilkynnt 23. jan. 1967, kl. 11.45 árdegis, af Mosal Aluminium A/S, iðjurekstur og verzlun, Middelthunsgate 27, Oslo 3, Noregi, og skrásett 15. marz 1968.

Upphafsstafirnir M og A samfléttaðir. Undir ferhyrndur svartur flötur.

Samkvæmt tilkynningu 14. okt. 1966 er merkið skrásett í Osló, 17. febr. 1967, í 6., 11., 21. og 40. flokki, fyrir óunna og að nokkru leyti unna, ódýra málma og blöndur úr þeim, akkeri, steðja, bjöllur, völsuð og steypt byggingarefni, járnbrautarteina og annað efni úr járni til járnbrautalagninga, keðjur (þó ekki drifkeðjur í ökutæki), leiðslukaðla (kabler) og málmþráð (sem ekki eru til rafmagnsnota), járnsmíðahluti, málmpípur, peningaskápa og peningakassa, stálkúlur, skeifur, nagla og skrúfur, aðra hluti úr ódýrum málmum, sem ekki teljast til annarra flokka, málm (óunninn), innlagningarefni til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar og vatnsleiðslu, ásamt efni til hreinlætislagna, minni hluti til heimilishalds og eldhúsáhöld (þó ekki úr góðmálmum eða með húð úr góðmálmum), greiður og þvottasvampa, bursta (nema pensla), efni til burstagerðar, áhöld og efni til hreingerningar, stálull, glervörur, postulín og leirvörur (sem ekki eru taldar í öðrum flokkum).

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta forgangsréttar hér á landi frá 14. okt. 1966.

Skrás. 1968, nr. 64: Tilkynnt 12. sept. 1967, kl. 17.00, af Dallant, S. A., iðjurekstur og verzlun, Campo Vidal 16, Barcelona, Spáni, og skrásett 15. marz 1968.

Orðin: pick up stílfærð með sérstöku letri.

Samkvæmt tilkynningu 6. júní 1967 er merkið skrásett í Madrid 22. febr. 1968 fyrir loftnæmar olíur, ölkelduvatn og gosdrykki og aðra óáfenga drykki, síróp (saft) og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta verndar hér á landi frá 6. júní 1967.

Skrás. 1968, nr. 65: Tilkynnt 12. sept. 1967, kl. 17.00, af sama, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: dallant skráð sérstöku letri.

dallant

Samkvæmt tilkynningu 2. júní 1967 er merkið skrásett í Madrid 15. febr. 1968 fyrir loftnæmar olíur, ölkelduvatn og aðra óáfenga drykki, síróp (saft) og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta verndar hér á landi frá 2. júní 1967.

Skrás. 1968, nr. 66: Tilkynnt 18. sept. 1967, kl. 14.00, af Genterfill Aktieselskap (Nordisk Fjerfabrik, Aktieselskap), iðjurekur, Jyllandsvej, Middelfart, Danmörku, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: CENTERFILL

Samkvæmt tilkynningu 14. sept. 1967 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 9. febr. 1968, í 24. flokki, fyrir ofin efni, rúmteppi og borðdúka, vefnaðarvörur (ekki taldar í öðrum flokkum).

Skrás. 1968, nr. 67: Tilkynnt 7. apríl 1967, kl. 16.00, af The American Tobacco Company, iðjurekstur, 150 East 42nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 15. marz 1968.

Mynd af manni á hestbaki, en hesturinn hefur ámu í eftirdragi.

Samkvæmt tilkynningu 13. des. 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 6. febr. 1968, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta verndar hér á landi frá 13. des. 1966.

Skrás. 1968, nr. 68: Tilkynnt 7. júlí 1967, kl. 13.20, af Matsushita Electric Industrial Co., Ltd., iðjurekstur, 1006 Oaza Kadoma, Kadoma-shi, Osaka Prefecture, Japan, og skrásett 15. marz 1968.

Merkið er þríbyrningur með inndregnum hliðum.

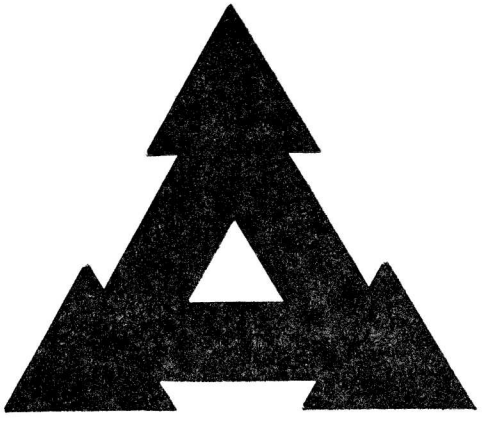

Merkið er skrásett í Tokio 3. sept. 1944, 15. nóv. 1944, 9. sept. 1944, í 21., 22., 18., 7. og 20. flokki fyrir rafmagnsúr, aðrar tegundir úra og hluta þeirra, gler og fjaðrir fyrir úr, kíkja, sjónauka, smásjár, ljósmyndatæki, skuggamynda ljóskastara, kvikmynda ljóskastara, hitamæla, varmamæla, loftvogir, þrýstimæla, lagarmæla, vacuum mælitæki, reikningsvélar, samlagningarvélar, talnagrindur, gler (linsur, spegla), hluta þeirra eins og ramma og boga, útvarpsmóttökutæki, sjónvarpsmóttökutæki, segulmagnsmæla, þráðlaus samskiptatæki, síma, jarðsíma, rafmagns hátalara, rafmagns grammófóna, rafmagns stilla, rafmagns mælitæki, plötuspilara, magnara, hátalara, hljóðnema, þétta, mótstöður, vacuum pípur, katóðugeislarör, spenna, hljóðdósir (pickup), grammófón vélar, segulbandstæki, þurr rafhlöð, vökva rafhlöð, rafgeyma, kolstafi, kolrafskaut fyrir þurr rafhlöð, rafskaut fyrir kvikmynda ljóskastara, (rafmagns), rafmagns lampa, innrauða geislalampa og undirstöður þeirra, hvers konar ljósafestingar, dynamóluktir á reiðhjól, vasaljós, rafluktir, merkjaljós, framljós (head lamps), sótthreinsandi (germicidal) lampa, rafviftur, rafmagns blandara (blenders), rafmagns þvottavélar, rafmagns ryksugur, rafmagns rjómaísvélar, rafmagns kælisápa, rafmagns klefakæla, rafmagns rakvélar, hárþurrkara, rafmagns saumavélar, saumavéla mótora, rafmagns mótora, loftþjappara, rafmagns blýtantsyddara, spennu jafnvægistæki (voltage balancers), rafmagns vatnskæla, rafmagns hitatæki, rafmagns straujárn, rafmagns vatnshitunartæki, rafmagns eldavélar, rafmagns brauðristara, rafmagns kaffivélar, rafmagns ofna, rafmagns fótahitara, rafmagns hrísgrjónasuðutæki, rafmagns lóðunarjárn, rafmagns púða, rafmagns teppi, rafmagns bjöllur, rafmagns vöfflujárn, rafmagns nuddtæki, rafmagns lækningatæki eins og heyrnartæki, straumarofa, tímarofa, rafmagns stilliborð, önnur tengingatæki, rafmagns einangrunarefni, gasofna, steinolíuofna, gas hitunartæki, gas baðofna, líkams hitunartæki (body warmers), steinolíu hitunartæki, glerjaðar járnvörur, járnnagla (bolts), holskrúfur (nuts), þvottavélar, hnoðnagla, loftklæðningar, hilluborð, felliglugga stormjárn og fög, hurðir með trekkspjöldum (louver doors), skrár, lykla, nafnaskilti, mælaborð, járnpípur, vatnsleiðslur, vírstrengi, kallbjöllur (call bells), ökutæki, skip og önnur flutningatæki, svo sem reiðhjól, hluta og fylgigögn þeirra, bifreiðar, hluta og fylgigögn þeirra, hljóðfæri, grammófóna, hluta og fylgihluta þeirra, hljóð-

færi, grammófóna, hluta og fylgihluta þeirra, píanó, orgel, harmónikur, gítara, klarínett og önnur útlend hljóðfæri, japönsk hljóðfæri, hluta og fylgigögn þeirra.
Skrásetning vörumerkisins hefur síðast verið endurnýjuð 26. maí 1964, 24. júní 1964, 30. júlí 1964, 13. maí 1965 og 30. nóv. 1967.

Skrás. 1968, nr. 69: Tilkynnt 3. ágúst 1967, kl. 9.15 árdegis, af Efnagerðinni Flóru, iðnaður, Akureyri, og skrásett 15. marz 1968.
Orðið: FLÓRA á sporöskjulaga fleti, ýmist dökkir stafir á ljósum grunni eða ljósir stafir á dökkum grunni.

Merkið er skrásett fyrir hvers kyns vörur framleiddar í efnagerðinni, s. s. sultur, saft, búðingsduft, bökunarvörur, matarolíu, borðedik og edikssýru, matarlit, sælgæti og gosdrykki.

Skrás. 1968, nr. 70: Tilkynnt 1. nóv. 1967, kl. 16.30, af Ricoh Company Ltd., iðjurekstur og verzlun, 3—6 1-chome, Naka Magome, Ohta-Ku, Tokio, Japan, og skrásett 15. marz 1968.

Orðið: RICOH

Merkið er skrásett í Tokio 14. maí 1956 og 6. ágúst 1960, í 18. og 51. flokki, fyrir eðlisfræðileg, efnafræðileg, læknisfræðileg mæli-, ljósmyndunar- og fræðslu vélar og tæki, gler, stærðfræðileg áhöld og hluta þeirra, eyði, varnar- og framköllunarefni til prentunar og annarra skyldra hluta.

Skrás. 1968, nr. 71: Tilkynnt 23. febr. 1968, kl. 14.30, af Centerfill Aktieselskab (Nordisk Fjerfabrik Aktieselskab), iðjurekstur, Jyllandsvej, Middelfart, Danmörku, og skrásett 30. marz 1968.

Orðin: LU-LA

Samkvæmt tilkynningu 12. jan. 1967 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 26. maí 1967, í 20. og 24. flokki, fyrir rúmfatnað stoppaðan náttúrlegum efnum eða gerviefnum, einkum rúmteppi, rúmábreiður, kodda, svefnpoka og ábreiður.

Skrás. 1968, nr. 72: Tilkynnt 7. marz 1968, kl. 16.00, af Algemene Kunstzijde N. V., iðjurekstur og verzlun Velperweg 76, Arnhem, Hollandi, og skrásett 30. marz 1968.

Orðið: STRUCTOFORS

Samkvæmt tilkynningu 2. des. 1966 var merkið skrásett í Haag 27. febr. 1967, í 19., 23. og 24. flokki, fyrir vefnað til bygginga gatna og vega, garn og þráð, vefnað.

Skrás. 1968, nr. 73. Tilkynnt 21. febrúar 1968, kl. 16.30, af Astra Nutrition Aktiebolag, iðjurekstur og verzlun, Mölndal, Svíþjóð, og skrásett 30. marz 1968.

Orðin: PROT-ANIMAL

Samkvæmt tilkynningu 3. september 1964 er merkið skrásett í Stokkhólmi 10. apríl 1965 í 31. flokki fyrir proteinauðug fóðurefni og proteinauðug íblöndunarefni þeirra.

Skrás. 1968, nr. 74: Tilkynnt 29. febr. 1968, kl. 16.00, af Sandoz Ltd., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Basel, Sviss, og skrásett 30. marz 1968.

Orðið: PURANTIX

Merkið er skrásett í Bern 18. okt. 1966, í 5. flokki, fyrir lyf.

Skrás. 1968, nr. 75: Tilkynnt 29. febr. 1968, kl. 16.00, af The Rover Company Limited, iðjurekstur og verzlun, Meteor Works, Lode Lane, Solihull, Warwickshire, Englandi, og skrásett 30. marz 1968.

Orðið: **ROADROVER**

Merkið er skrásett í London 19. apríl 1967, í 12. flokki, fyrir vélknúin farartæki á landi og hluta til þeirra.

Skrás. 1968, nr. 76: Tilkynnt 5. marz 1968, kl. 11.30 árdegis, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 30. marz 1968.

Innan ferstrends ramma er efst grænn flötur með lóðréttri gylltri rönd. Undir græna fletinum er gyllt heiðursmerki. Þar fyrir neðan stendur orðið: PICCADILLY. Neðst standa orðin: FILTER DE LUXE og KING SIZE í bláum og gylltum lit.

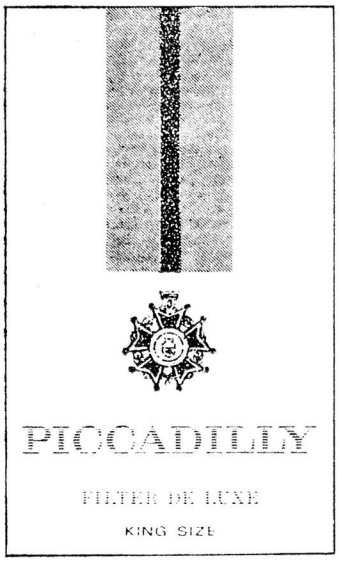

Merkið er skrásett í London 9. febr. 1967, í 34. flokki, fyrir sígarettur með síu.

Skrás. 1968, nr. 77: Tilkynnt 6. marz 1968, kl. 11.00 árdegis, af F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 30. marz 1968.

Orðið: **EPIMOGADON**

Samkvæmt tilkynningu 11. des. 1967 var merkið skrásett í Bern 16. febr. 1968, í 1., 3. og 5. flokki, fyrir kemiskar afurðir í þágu vísinda, kemisk efni til að varðveita matvæli óskemmd, sápur, ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárþvottaefni, lyfja-, dýralækninga- og heilbrigðisefni, barna- og sjúklingafæðu, plástra, sáraumbúðir, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að eyða illgresi og smákvikindum.

Skrás. 1968, nr. 78: Tilkynnt 7. marz 1968, kl. 16.00, af N. V. Sigarettenfabriek Ed. Laurens „Le Khedive", iðjurekstur, Saturnusstraat 40 tés Gravenhagen, Hollandi, og skrásett 30. marz 1968.

Orðið: **CABALLERO**

Samkvæmt tilkynningu 10. okt. 1967 var merkið skrásett í Haag 16. nóv. 1967, í 34. flokki, fyrir sigarettur.

Skrás. 1968, nr. 79: Tilkynnt 1. marz 1968, kl. 14.30, af Einari Matthíassyni, verzlun, Grænuhlíð 4, Reykjavík, og skrásett 30. marz 1968.

Orðin: FARMER'S DAUGHTER

Merkið er skrásett fyrir mat og drykkjarvörur alls konar.

Skrás. 1968, nr. 80: Tilkynnt 29. febr. 1968, kl. 14.30, af Efnagerðinni Sjöfn, iðnaður, Akureyri, og skrásett 30. marz 1968.

Orðið: ÞRIF

Merkið er skrásett fyrir hreinlætis- og málningarvörur og aðra kemisk tekniska framleiðslu.

Skrás. 1968, nr. 81: Tilkynnt 17. jan. 1968, kl. 15.00, af Deutsche Grammophon Gesellschaft m. b. H., iðjurekstur, Harvestehuderweg 1—4, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 30. marz 1968.

Hnattmynd og á henni efst standa orðin: ATLAS og undir því RECORD.

Samkvæmt tilkynningu 23. ágúst 1961 er merkið skrásett í München 15. febr. 1962, í 22. flokki, fyrir hljóðritunartæki, sérstaklega grópuð hljóðritunartæki, áspiluð og óspiluð segulbönd og fótónu-hljóðritunartæki (photo-acoustic-sound recording media).

Skrás. 1968, nr. 82: Tilkynnt 9. marz 1968, kl. 11.20 árdegis, af Rembrandt Tobacco Corporation (Overseas) Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 30. marz 1968.

Innan ferstrends ramma er ferstrendur afmarkaður reitur og efst á honum er skjaldarmerki. Á því stendur tölustafurinn 1 og á bandi stendur: GELUK MOET'N MENS HE ENRI. Þar fyrir neðan stendur orðið: REMBRANDT. Neðst stendur R 1 FILTER.

Samkvæmt tilkynningu 22. júní 1967 er merkið skrásett í Bern 20. okt. 1967, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 83: Tilkynnt 21. marz 1968, kl. 10.30 árdegis, af Skinnaverksmiðjunni Iðunni, iðjurekstur, Akureyri, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: I Ð U N N

Merkið er skrásett fyrir skófatnað, leður og loðsútuð skinn ýmis konar.

Skrás. 1968, nr. 84: Tilkynnt 21. marz 1968, kl. 10.30 árdegis, af Ullarverksmiðjunni Gefjuni, iðjurekstur, Akureyri, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: G E F J U N

Merkið er skrásett fyrir ullarvörur ýmis konar, svo sem: dúka, garn, teppi, áklæði, fatnað o. fl.

Skrás. 1968, nr. 85: Tilkynnt 20. marz 1968, kl. 16.30, af Haraldi J. Hamar og Heimi Hannessyni, útgáfustarfsemi, Laugavegi 18 A, Reykjavík, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðin: Atlantica & Iceland Review

Merkið er skrásett fyrir útgáfustarfsemi.

Skrás. 1968, nr. 86: Tilkynnt 28. marz 1968, kl. 15.00, af Heimi Hannessyni og Haraldi J. Hamar, útgáfustarfsemi, Laugavegi 18 A, Reykjavík, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: **Atlantica**

Merkið er skrásett fyrir útgáfustarfsemi.

Skrás. 1968, nr. 87: Tilkynnt 9. marz 1968, kl. 11.00 árdegis, af Efnaverksmiðjunni Sjöfn, iðjurekstur, Akureyri, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: V E X

Merkið er skrásett fyrir hreinlætis- og málningarvörur og aðra kemisktekninska framleiðslu.

Skrás. 1968, nr. 88: Tilkynnt 18. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af Ricoh Company Limited, iðjurekstur og verzlun, 3—6, 1-chome, Naka Magome, Ohta-Ku, Tokio, Japan, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: R I C O H innan sporöskjulagaðrar línu.

RICOH

Merkið er skrásett í Tokio 13. júlí 1963, í 23. flokki, fyrir úr og klukkur, hluta og fylgihluta þeirra.

Skrás. 1968, nr. 89: Tilkynnt 24. ágúst 1966, kl. 13.30, af Ingenjörsfirma Elfa AB, iðjurekstur og verzlun, Angermannagatan 98, Vällingby, Svíþjóð, og skrásett 10. apríl 1968.

Mynd pokadýrs og gægist unga upp úr pokanum. Á miðjum belg ljós hringflötur og í honum er bókstafurinn e.

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1958 er merkið skrásett í Stokkhólmi 24. okt. 1958 fyrir húsgögn, spegla, myndaramma, vörur (ekki meðtaldar í öðrum flokkum) úr tré, korki, reyr, spanskreyr, körfufléttun, horni, beini, fílabeini, hvalbeini, skelplötu, rafi, perlumóður, merskum og tréningi og staðgengisefni þessara efna eða úr plasti, smærri heimilisáhöld og eldhúsáhöld (þó ekki úr dýrum málmum eða húðuð með þeim), greiður og þvottasvampa, bursta (að frátöldum penslum) burstagerðarefni, áhöld og efni til hreingerningarmarkmiða, stálull, glervörur, postulín og keramik (ekki innifalið í öðrum flokkum).

Skrás. 1968, nr. 90: Tilkynnt 9. marz 1968, kl. 11.20 árdegis, af R. J. Reynolds Tobacco Company, iðjurekstur og verzlun, Main & Fourth Streets, Winston-Salem, North Carolina, Bandaríkjunum, og skrásett 10. apríl 1968.

Upphafsstafirnir: RJR innan sporöskjulagaðrar umgerðar.

Samkvæmt tilkynningu 17. apríl 1964 er merkið skrásett í Washington D. C., 4. maí 1965, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1968, nr. 91: Tilkynnt 28. júní 1967, kl. 15.00, af E. Abel A.S., iðjurekstur og verzlun, Ved Stranden 12, Ålborg, Danmörku, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: IROPAST

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1965 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 11. des. 1965, í 2. flokki, fyrir efni til hreinsunar á ryði og gjallhúð.

Skrás. 1968, nr. 92: Tilkynnt 13. marz 1968, kl. 11.30 árdegis, af Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha, (Honda Motor Co. Ltd.), iðurekjstur, 5—5- Chome, Yaesu, Chuo-Ku, Tokio, Japan, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: HONDA

Merkið er skrásett í Tokio 29. júní 1967, í 12. flokki, fyrir alls konar landflutningatæki, hluta þeirra og fylgitæki.

Skrás. 1968, nr. 93: Tilkynnt 18. marz 1967, kl. 11.30 árdegis, af Blendax-Werke, R. Schneider & Co., iðjurekstur og verzlun, 65 Mainz, Þýzkalandi, og skrásett 10. apríl 1968.

Kamillublóm á grænum hringfleti með gulum miða, sem á er letrað orðið: KAMILL

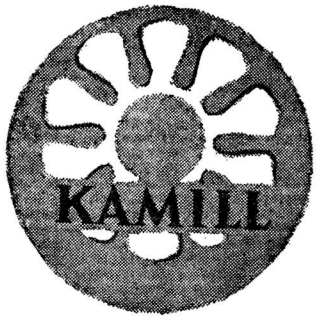

Samkvæmt tilkynningu 9. júlí 1964 er merkið skrásett í München 7. nóv. 1966, í 34. flokki, fyrir bleikiefnablöndur og önnur efni til nota við þvott, sápur, ilmvörur, jurtaolíur, snyrtivörur, hárvötn, tannkrem, allt íblandað kamilluextrakti.

Skrás. 1968, nr. 94: Tilkynnt 18. marz 1968, kl. 16.30, af Alfred Dunhill Limited, iðjurekstur og verzlun, 30. Duke Street, St. Jame's, London S. W. 1., Englandi, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: HARVAND

Merkið er skrásett í London 10. nóv. 1967, í 34. flokki, fyrir unnið sem óunnið tóbak.

Skrás. 1968, nr. 95: Tilkynnt 18. marz 1968, kl. 16.40, af A/S Saba, iðjurekstur og verzlun. Tönsberg, Noregi, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðið: SABA

Samkvæmt tilkynningu 21. júlí 1940 er merkið skrásett í Oslo 24. okt. 1940, í 5. flokki, fyrir dömubindi.

Skrásetning vörumerkisins hefur verið endurnýjuð til 31. júlí 1970.

Skrás. 1968, nr. 96: Tilkynnt 20. marz 1968, kl. 14.30, af Tavaro S.A., iðjurekstur og verzlun, 1—5 Avenue de Châteleine, Genf, Sviss, og skrásett 10. apríl 1968.

Orðin: ELNA-LOTUS

Samkvæmt tilkynningu 28. nóv. 1967, er merkið skrásett í Bern 1. febr. 1968, í 7. flokki, fyrir saumavélar.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 28. nóv. 1967.

Skrás. 1968, nr. 97: Tilkynnt 26. marz 1968, kl. 15.00, af Deutsche Grammophon Gesellschaft m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Hamborg 13, Harvesteshuder Weg 1—4, Þýzkalandi, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: KARUSELL

Samkvæmt tilkynningu 15. jan. 1965 er merkið skrásett í München 1. apríl 1965, í 22. flokki, fyrir áhöld, verkfæri og vélar til móttöku, upptöku, endurflutnings, útsendingar um langa leið eða margföldunar hljóms, sér í lagi talvélar: viðtæki, hátal-

ara, hljóðnema; hluta ofangreindra áhalda, verkfæra og véla, sér í lagi drifgíra, hraðatemprastýringar; plötuskipta, rafmagns- og vélknúna hljómplötuspilara, hljómupptökutæki, sér í lagi hljómflutningstæki með raufum, segulhljómflutningstæki og áspiluð fótónuhljómupptökubönd

Skrás. 1968, nr. 98: Tilkynnt 26. marz 1968, kl. 11.00 árdegis, af H. L. Savory & Company Limited, iðjurekstur og verzlun, 50 Jermyn Street, London S. W. 1., Englandi, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: SAFOY

Merkið er skrásett í London 25. júní 1966, í 34. flokki, fyrir tóbak, unnið sem óunnið.

Skrás. 1968, nr. 99: Tilkynnt 22. marz 1968, kl. 15.00, af Skandinavisk Tobakskompagni AS, iðjurekstur og verzlun, Islevdalvej 214, Rödovre, Danmörku, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: BISTRO

Samkvæmt tilkynningu 6. júní 1966 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 2. des. 1966, í 34. flokki, fyrir tóbak unnið sem óunnið, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 100: Tilkynnt 21. marz 1968, kl. 17.00, af Óla A. Bieltvedt & Co., iðnaður og verzlun, Laugavegi 168, Reykjavík, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðin: POLAR FRONT skráð upphafsstöfum, og er o-ið í POLAR teiknað sem snjókorn og o-ið í FRONT sem sól. Fyrir ofan stendur smáletrað: „New from Bieltvedt" til vinstri og til hægri: „Interrupted thermic bridge". Undir merkinu er smáletrað: „the world's tightest, fastest and best aluminium construction".

Merkið er skráð fyrir gardínuveggi, vegggrindur og húshliðar m. m. úr áli, málmum eða öðrum efnum.

Skrás. 1968, nr. 101: Tilkynnt 21. marz 1968, kl. 17.00, af sama og skrásett 20. apríl 1968.

Orðin: POLAR HOUSE skráð upphafsstöfum og er o-ið í POLAR teiknað sem snjókorn og o-ið í HOUSE sem sól. Ofan við merkið stendur smáletrað: „New from Bieltvedt" til vinstri og til hægri: „Interrupted thermic bridge". Undir merkinu er smáletrað: „the world's thightest, fastest and best aluminium construction".

Merkið er skrásett fyrir alls kyns verksmiðjuframleidd hús og einingar úr áli, málmum eða öðrum efnum.

Skrás. 1968, nr. 102: Tilkynnt 21. marz 1968, kl. 17.00, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðin: POLAR WINDOW skráð upphafsstöfum, og er o-ið í POLAR teiknað sem snjókorn og o-ið í WINDOW sem sól. Fyrir ofan stendur smáletrað: „New from Bieltvedt" til vinstri, og til hægri: „Interrupted thermic bridge". Undir merkinu er smáletrað: „the world's tightest, fastest and best aluminium construction".

Merkið er skráð fyrir allar gerðir glugga, fastra og opnanlega úr áli, málmum og öðrum efnum.

Skrás. 1968, nr. 103: Tilkynnt 21. marz 1968, kl. 17.00, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðin: POLAR DOOR skráð upphafsstöfum og er o-ið í POLAR teiknað sem snjókorn en o-in í DOOR sem sólir. Fyrir ofan stendur smáletrað: „New from Bieltvedt" til vinstri, og til hægri: „Interrupted termic bridge". Undir merkinu stendur: „the world's tightest, fastest and best aluminium construction".

Merkið er skrásett fyrir allar gerðir hurða úr áli, málmum, gerviefnum eða öðrum efnum

Skrás. 1968, nr. 104: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af Shell International Petroleum Company Limited, iðjurekstur og verzlun, Shell Centre, London S. E. 1., Englandi, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **CARADATE**

Merkið er skrásett í London 29. okt. 1962, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir og gerviharpiks, allt til notkunar í iðnaði.

Skrás. 1968, nr. 105: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968

Orðið: **CARADOL**

Merkið er skrásett í London 29. okt. 1962, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir og gerviharpiks, allt til notkunar í iðnaði, nema til skinnaverkunar, vefnaðar- eða leðuriðnaðar.

Skrás. 1968, nr. 106: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið:

CARDURA

Merkið er skrásett í London 19. febr. 1967, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir til notkunar í iðnaði.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. febr. 1964.

Skrás. 1968, nr. 107: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið:

DIOXITOL

Merkið er skrásett í London 23. apríl 1965, í 1. flokki, fyrir uppleysandi efni, sem eru efnafræðilegar afurðir notaðar í iðnaði.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 23. apríl 1963.

Skrás. 1968, nr. 108: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið:

DIOXITOL

Merkið er skrásett í London 4. marz 1949, í 1. flokki, fyrir eter úr diglycol til til notkunar í iðnaði og vísindum.
Skrásetning vörmerkisins var síðast endurnýjuð 4. marz 1956.

Skrás. 1968, nr. 109: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið:

DOBANOL

Merkið er skrásett í London 3. jan. 1962, í 1. flokki fyrir efnafræðilegar afurðir notaðar í iðnaði, vísindum og til ljósmyndunar, og efnafræðilegar afurðir til notkunar í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

Skrás. 1968, nr. 110: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið:

DOBANIC

Merkið er skrásett í London 3. jan. 1962, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir til notkunar í iðnaði vísindum og til ljósmyndunar, og efnafræðilegar afurðir til notkunar í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt .

Skrás. 1968, nr. 111: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **DOBATEX**

Merkið er skrásett í London 3. jan. 1962, í 1. flokki, fyrir hreinsiefni.

Skrás. 1968, nr. 112: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásettsett 20. apríl 1968.

Orðið: **DOBATEX**

Merkið er skrásett í London 3. jan. 1962, í 3. flokki, fyrir hreinsiefni.

Skrás. 1968 nr. 113: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **FUSUS**

Merkið er skrásett í London 30. maí 1945, í 4. flokki, fyrir smurefni, olíur og feiti.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 30. maí 1966.

Skrás. 1968, nr. 114: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **GUARDOKOTE**

Merkið er skrásett í London 23. nóv. 1964, í 19. flokki, fyrir efni, ekki úr málmi, til vegagerðar og byggingarefni, ekki úr málmi, allt til steinlagningar og yfirborðsáferðar.

Skrás. 1968, nr. 115: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **MACOMA**

Merkið er skrásett í London 5. júní 1946, í 4. flokki, fyrir smurefni og olíur og smurfeiti (aðrar en matarolíur og feitmeti og loftnæmar olíur).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 5. júní 1953.

Skrás. 1968, nr. 116: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **OXITEX**

Merkið er skrásett í London 12. sept. 1960, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir til notkunar í iðnaði.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 12. sept. 1967.

Skrás. 1968, nr. 117: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **OXITEX**

Merkið er skrásett í London 12. sept. 1960, í 4. flokki, fyrir olíur og smurfeiti til iðnaðar (aðrar en matarolíur og feitmeti og loftnæmar olíur), smurefni.
Skrásetning vörumerkisins hefur síðast verið endurnýjuð 12. sept. 1967.

Skrás. 1968, nr. 118: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **OXITOL**

Merkið er skrásett í London 23. apríl 1956, í 1. flokki, fyrir uppleysandi efni, sem eru efnafræðilegar afurðir, notaðar í iðnaði.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 23. apríl 1963.

Skrás. 1968, nr. 119: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **POSFIN**

Merkið er skrásett í London 14. jan. 1963, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir til notkunar í iðnaði, gljákvoðu til notkunar við framleiðslu pappírs og timburafurða, vatnsþétta framleiðslu (ekki liti), lakk og lakkdreifara.

Skrás. 1968, nr. 120: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **POSFIN**

Merkið er skrásett í London 14. jan. 1963, í 4. flokki, fyrir kerti, náttljós og kveikikerti, olíupreparöt til notkunar í mótum til að auðvelda losun innihalds þeirra.

Skrás. 1968, nr. 121: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **PREFIX**

Merkið er skrásett í London 23. okt. 1961, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir til notkunar í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt, áburð (náttúrlegan og tilbúinn), fræ-áburð (seed-dressings).

Skrás. 1968, nr. 122: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **PREFIX**

Merkið er skrásett í London 23. okt. 1961, í 5. flokki, fyrir skordýraeyða, púpueyða, sveppaeyða, blöndur til útrýmingar illgresis og meindýra.

Skrás. 1968, nr. 123: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **PROPAGAS**

Merkið er skrásett í London 20. nóv. 1956, í 4. flokki, fyrir benzín.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. nóv. 1963.

Skrás. 1968, nr. 124: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **RHODINA**

Merkið er skrásett í London 31. maí 1945, í 4. flokki, fyrir smurefni, olíur og smurfeiti.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 31. maí 1966.

Skrás. 1968, nr. 125: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **SIMNIA**

Merkið er skrásett í London 31. maí 1945, í 4. flokki, fyrir smurefni, olíur og smurfeiti.
Skrásetning vörumerkisins hefur síðast verið endurnýuð 31. maí 1966.

Skrás. 1968, nr. 126: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **TALONA**

Merkið er skrásett í London 3. okt. 1946, í 4. flokki, fyrir smurefni, olíur og smurfeiti.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýujð 3. okt 1967.

Skrás. 1968, nr. 127: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **TONNA**

Merkið er skrásett í London 31. ágúst 1945, í 4. flokki, fyrir smurefni, olíur og smurfeiti.
Skrásetning var síðast endurnýjuð 31. ágúst 1966.

Skrás. 1968, nr. 128: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **TRIOXITOL**

Merkið er skrásett í London 26. ágúst 1958, í 1. flokki, fyrir uppleysandi efni, sem eru efnafræðilegar afurðir, notaðar í iðnaði.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 26. ágúst 1965.

Skrás. 1968, nr. 129: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **THERMOLASTIC**

Merkið er skrásett í London 29. júlí 1965, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir og viðloðunarefni allt til notkunar í iðnaði.

Skrás. 1968, nr. 130: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **THERMOLASTIC**

Merkið er skrásett í London 29. júlí 1965, í 17. flokki, fyrir náttúrlegt- og gervigúmmí, plast í þynnum, blökkum, stöngum og pípum.

Skrás. 1968, nr. 131: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **VOLUTA**

Merkið er skrásett í London 1. jan. 1948, í 4. flokki, fyrir iðnaðarolíur og smurfeiti (aðrar en matarolíur, feitmeti og loftnæmar olíur), og smurefni.

Skrás. 1968, nr. 132: Tilkynnt 27. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: **VERSATIC**

Merkið er skrásett í London 4. jan. 1960, í 1. flokki, fyrir efnafræðilegar afurðir notaðar í iðnaði og vísindum, — efni til ljósmyndunar ekki meðtalin.

Skrás. 1968, nr. 133: Tilkynnt 14. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af Litton Business Systems Inc., iðjurekstur, 850 3rd Ave., New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: ROYAL

Samkvæmt tilkynningu 20. sept. 1967 var merkið skrásett í Washington D. C. 13. febr. 1968, í 26. flokki, fyrir samlagningarvélar.

Skrás. 1968, nr. 134: Tilkynnt 23. febr. 1968, kl. 14.30, af Astra Nutrition Aktiebolag, iðjurekstur og verzlun, Mölndal, Svíþjóð, og skrásett 20. apríl 1968.

Orðið: NUTRIPROT

Samkvæmt tilkynningu 6. júlí 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 4. des. 1965, í 5., 29., 30. og 31. flokki, fyrir efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis; efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga; plástra og efni til sáraumbúða (og annarra álíka umbúða), efni til tannfyllingar og til töku tannmóta; sótthreinsunarefni; efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu; kjöt, fisk, alifugla og villibráð; kjötkraft; niðursoðna, þurrkaða og sultaða ávexti og grænmeti; ávaxtasultu og hlaup; egg, mjólk og aðrar mjólkurbúsafurðir; matarolíur og matarfeiti; niðursuðuvörur, súrsað grænmeti; kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapioka, sagó, kaffibæti; mjöl og matvörur úr korni; brauð, kex, kökur, sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar; hunang, síróp; ger, lyftiduft; salt, sinnep, pipar, edik, vínedik, sósur; kryddvörur; ís; landbúnaðar-, skógarhöggs- og garðræktarframleiðslu ásamt korni, sem ekki er talið í öðrum flokkum; lifandi dýr; nýja ávexti og grænmeti; fræ og sáðkorn; lifandi jurtir og lifandi blóm; fóðurvörur handa dýrum, malt.

Skrás. 1968, nr. 135: Tilkynnt 15. febr. 1966, kl. 16.00, af Aktiebolaget Orrefors Glasbruk, iðjurekstur, Orrefors, Svíþjóð, og skrásett 13. maí 1968.

Á dökkum skildi stendur efst orðið: Orrefors; fyrir neðan er stílfærð mynd af orra og neðst skráð smærra letri orðið: Sweden.

Samkvæmt tilkynningu 19. nóv. 1959 er merkið skrásett í Stokkhólmi 1. apríl 1960 fyrir gler og glervörur.

Skrás. 1968, nr. 136: Tilkynnt 15. febr. 1968, kl. 10.00 árdegis, af Société Guerlain, iðjurekstur og verzlun, 68 avenue des Champ-Elysées, París, Frakklandi, og skrásett 13. maí 1968.

Sporöskjulagaður flötur á óreglulega strikuðum ferningi og á fletinum stendur: orðið guerlain.

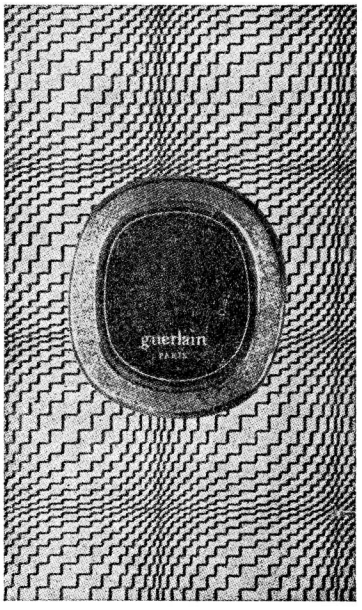

Merkið er skrásett í París 28. nóv. 1967, í 3. flokki, fyrir ilmvörur, fegrunarmeðul, sápu, andlitsfarða, loftnæmar olíur, snyrtiefnablöndur, hárhirðingarefni og tannhirðingarefni.

Skrás. 1968, nr. 137: Tilkynnt 2. apríl 1968, kl. 16.00, af Alfred Dunhill Limited, iðjurekstur og verzlun, 30 Duke Street, St. Jame's, London, Englandi, og skrásett 13. maí 1968.

Orðið: BELMONA

Merkið er skrásett í London 30. ágúst 1962, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 138: Tilkynnt 18. marz 1968, kl. 11.30 árdegis, af Decca Limited, iðjurekstur og verzlun, 9 Albert Embankment, London S.E.1., Englandi, og skrásett 13. maí 1968.

Orðið: DERAM

Merkið er skrásett í London 16. okt. 1961 og 19. júlí 1966, í 9. flokki, fyrir hljóðupptökutæki, hluta og fylgihluta þeirra, grammófónflötur, stálþráðs- og segulbandsupptökutæki, hljómplötur.

Skrás. 1968, nr. 139: Tilkynnt 8. apríl 1968, kl. 15.00, af Algemene Kunstzidje Unie N. V., iðjurekstur og verzlun, Velperweg 76, Arnhem, Hollandi, og skrásett 13. maí 1968.

Orðið: ENKORA

Samkvæmt tilkynningu 22. júní 1967 er merkið skrásett í Haag 1. nóv. 1967, í 18. og 25. flokki, fyrir gervileður, koffort, töskur, fatnaðarvörur úr gervileðri, belti úr gervileðri, stígvél, skó og inniskó.

Skrás. 1968, nr. 140: Tilkynnt 21. des. 1967, kl. 10.00 árdegis, af Yoshida Kogyo K. K., iðjurekstur, 1 Kanada Izumi-cho, Chiyoda-Ku, Tokio, Japan, og skrásett 13. maí 1968.

Orðið: YKK

Merkið er skrásett í Tokio 27. sept. 1962 og 22. júní 1964, í 21. flokki, fyrir rennilása.

Skrás. 1968, nr. 141: Tilkynnt 24. jan. 1968, kl. 15.00, af Peter Jackson (Overseas) Limited, iðjurekstur, 2 Dean Stanley Street, Westminster, London, Englandi, og skrásett 13. maí 1968.

Innan ferstrendrar umferðar standa orðin: du MAURIER FILTER. Þar fyrir neðan er ferstrendur flötur, sem skipt er í tvennt, ljósan og dökkan reit. Til vinstri á honum er kráð du M, en lóðrétt til hægri standa orðin: A PRODUCT OF PETER JACKSON OVERSEAS LTD. Undir fletinum standa orðin: SUPER KINGS 20. Neðst er sams konar flötur og á hann skráð: du M.

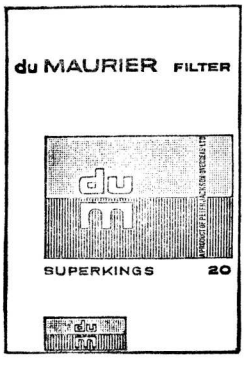

Merkið er skrásett í London 7. sept. 1966, í 34. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1968, nr. 142: Tilkynnt 9. apríl 1968, kl. 10.00 árdegis, af Diamond Shamrock Corporation, iðjurekstur og verzlun, 300 Union Commerce Building, Cleveland, Ohio, Bandaríkjunum, og skrásett 13. maí 1968.

Orðin: A DIAMOND CHEMICAL

Samkvæmt tilkynningum 24. marz 1961 og 7. marz 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. des. 1961, 14. jan. 1964 og 4. febr. 1964, í 1., 6. og 52. flokki, fyrir

undirstöðu alkaliefni, svo sem natrium-ösku, vítissóda og mismunandi blöndur alls konar alkali-efnis, (bökunarduft), efni, sem klór hefur verið sett í, svo sem uppleysandi efni með klóri í, klórinerað kolvetni, og ilmefni, sem klór hefur verið bætt í, og efni, sem af því eru leidd, efnasambönd úr krómi, kísilefni, kalk, lífræn vætandi efni, efni, sem fara í gegnum og þeyta upp, sýrandi efni til þvotta, málmhreinsandi efni og efni til ræktunar, einkum meindýraeyðandi efni, tilbúin trefjaefni, þvottaefni og sápu til iðnaðarnota og málmhreinsandi efnasambönd.

Skrás. 1968, nr. 143: Tilkynnt 2. apríl 1968, kl. 16.00, af Toyo Kogyo Co. Ltd., iðjurekstur og verzlun, No. 6047, Aza-Shinchi, Fuchu-Machi, Aki-Gun, Hiroshima-Ken, Japan, og skrásett 13. maí 1968.

Orðið: **MAZDA**

Merkið er skrásett í Tokio 6. júní 1962, í 12. flokki, fyrir flutningatæki, hluta þeirra og fylgitæki, sem ekki tilheyra öðrum flokkum.

Skrás. 1968, nr. 144: Tilkynnt 10. apríl 1968, kl. 14.00, af The Nobelt Company, a Maryland Corporation, iðjurekstur, 3500 Harford Road, Baltimore, Maryland, Bandaríkjunum, og skrásett 13. maí 1968.

Orðið: Nobelt innan tilvitnunarmerkja og sporbaugslagaðs ramma opnum í báða enda.

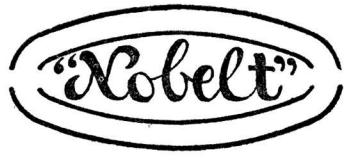

Samkvæmt tilkynningu 4. júní 1926 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. júlí 1926, í 39. flokki, fyrir náttföt.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 5. jan. 1968.

Skrás. 1968, nr. 145: Tilkynnt 9. apríl 1968, kl. 10.00 árdegis, af Diamond Shamrock Corporation, iðjurekstur og verzlun, 300 Union Commerce Building, Cleveland, Ohio, Bandaríkjunum, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið: TERMIL

Samkvæmt tilkynningu 12. júní 1967 var merkið skrásett í Washington D. C. 21. nóv. 1967, í 6. flokki, fyrir sveppaeyðingarefni til nota í landbúnaði og garðrækt.

Skrás. 1968, nr. 146: Tilkynnt 16. apríl 1968, kl. 16.00, af Rimmel Limited, iðjurekstur og verzlun, 140 Tottenham Court Road, London W. 1., Englandi, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið: RIMMEL

Merkið er skrásett í London 13. maí 1966, í 3. flokki, fyrir ilmvötn, snyrtivörur, sem ekki eru lyf, fegrunarvörur og ilmsápur.

Skrás. 1968, nr. 147: Tilkynnt 3. apríl 1968, kl. 10.00 árdegis, af Friden Inc., a Corporation of Delaware, iðjurekstur og verzlun, 2350 Washington Avenue, San Leandro, California, Bandaríkjunum, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið: Friden

Samkvæmt tilkynningum 5. des. 1955, 4. maí 1959, 28. sept. 1962 og 15. apríl 1965 er merkið skrásett í Washington D. C. 1. jan. 1957, 29. des. 1959, 4. júní 1963 og 8. marz 1966, í 26., 23., 21. og 37. flokki, fyrir raf-eða rafmagns reikni- og upptökutæki og hluta eða fylgihluta þeirra; rafmagnsbúnað og tæki, þar með taldar vélar, prentaðar straumrásir, rafleiðslur og leiðslu- eða stýritöflur, díóður eða tengibretti; ritvélar og ritvélar tengdar við aðrar skrifstofuvélar; kort og bönd notuð við vélar, sem framleiða og/eða taka á móti stýrimerkjum; leigu á verzlunar- og skrifstofuvélum; viðgerðir á verzlunar- og skrifstofuvélum; fræðsluþjónustu, sem sé kennslu í notkun skrifstofuvéla og sjálfvirkra skrifstofuvéla, kennslu í notkun gagnasöfnunar, gagnameðferðar og í gagnasendinga útbúnaði, kennslu í grafík-útbúnaði, kennslu í kerfum og aðferðum þar að lútandi, útvegun námskeiða í stjórnun og þjálfun í öllu framangreindu og útvegun kennsluaðstoðar fyrir kennara við verzlunarskóla.

Skrás. 1968, nr. 148: Tilkynnt 17. apríl 1968, kl. 11.00 árdegis, af Hunt-Wesson Foods Inc., iðjurekstur og verzlun, 1645 W. Valencia Drive, Fullerton, California, Bandaríkjunum, og skrásett 28. maí 1968.

Bókstafirnir: „h u“ stílfærðir.

Samkvæmt tilkynningu 18. jan. 1965 er merkið skrásett í Washington D. C. 28. sept. 1965, í 46. flokki, fyrir tómatframleiðslu, einkum tómatsósu, tómatkryddsósu og chilisósu.

Skrás. 1968, nr. 149: Tilkynnt 23. apríl 1968, kl. 11.30 árdegis, af Rothmans of Pall Mall Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, 8035 Zürich, Sviss, og skrásett 28. maí 1968.

Skjaldarmerki með kórónu yfir. Á miðju þess er stafurinn R innan umgerðar. Sitt til hvorrar handar er mynd af ljóni.

Samkvæmt tilkynningu 18. sept. 1967 er merkið skrásett í Bern 19. jan. 1968, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 150: Tilkynnt 17. apríl 1968, kl. 14.30, af Aktiebolaget Astra, iðjurekstur og verzlun, Södertälje, Svíþjóð, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið: BETALOC

Samkvæmt tilkynningu 2. maí 1966 er merkið skrásett í Stokkhólmi 16. des. 1966, í 5. flokki, fyrir lyf fyrir menn og dýr, sjúkrafæðu fyrir börn og fullorðna, plástra og umbúðir, efni til að taka mót af tönnum og til tannfyllingar, sótthreinsunarefni, blöndur til að útrýma illgresi, meindýrum og skordýrum.

Skrás. 1968, nr. 151: Tilkynnt 10. maí 1968, kl. 10.00 árdegis, af Orkustofnuninni, rannsóknasctarfsemi, Laugavegi 116, Reykjavík, og skrásett 28. maí 1968.

Upphafsstafirnir: O S stílfærðir.

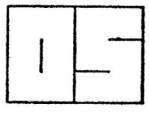

Merkið er skrásett fyrir alls konar þjónustu.

Skrás. 1968, nr. 152: Tilkynnt 10. maí 1968, kl. 10.30 árdegis, af Verksmiðjunni Föt, hf., iðjurekstur, Hverfisgötu 56, Reykjavík, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið:

Merkið er skrásett fyrir karlmannafatnað.

Skrás. 1968, nr. 153: Tilkynnt 3. maí 1968, kl. 15.30, af Grágás hf., prentverki, Keflavík, og skrásett 28. maí 1968.

Á svörtum grunni stendur orðið: REX með grænu prentletri.

Merkið er skrásett fyrir bréfabindi.

Skrás. 1968, nr. 154: Tilkynnt 20. apríl 1968, kl. 11.00 árdegis, af Ellíða Nordahl Guðjónssyni, iðnaður, Lindarflöt 37, Garðahreppi, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið: ELECTRA

Merkið er skrásett fyrir rafdrifna handfæravindu og skyld tæki og búnað.

Skrás. 1968, nr. 155: Tilkynnt 29. apríl 1968, kl. 11.45 árdegis, af Sandoz AG., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Bale 13, Sviss, og skrásett 28. maí 1968.

Orðið: SANDACTHID

Merkið er skrásett í Bern 22. sept. 1967, í 5. flokki, fyrir lyf.

Skrás. 1968, nr. 156: Tilkynnt 18. apríl 1968, kl. 16.30, af The Dunlop Company Limited, iðjurekstur og verzlun, Erdington, Birmingham 24, Englandi, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: AQUAJET

Merkið er skrásett í London 28. okt. 1967, í 12. flokki, fyrir hjólbarða.

Skrás. 1968, nr. 157: Tilkynnt 18. apríl 1968, kl. 16.30, af N. V. Organon, iðjurekstur og verzlun, 6 Kloosterstraat, Oss, Hollandi, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: DEXATOPIC

Samkvæmt tilkynningu 6. febr. 1964 er merkið skrásett í Haag 3. apríl 1964, í 5. flokki, fyrir lyf og lyfjablöndur fyrir menn og dýr.

Skrás. 1968, nr. 158: Tilkynnt 23. apríl 1968, kl. 11.30 árdegis, af Larus & Brother Company, iðjurekstur og verzlun, 21st. & Main Street, Richmond, Virginia, Bandaríkjunum, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: DOMINO

Samkvæmt tilkynningu 26. jan. 1933 er merkið skrásett í Washington D. C. 8. ágúst 1933, í 17. flokki, fyrir plötutóbak og sígarettur.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 8. ágúst 1953.

Skrás. 1968, nr. 159: Tilkynnt 27. apríl 1968, kl. 11.30 árdegis, af Nippon Gakki Seizo Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, 10-1 Nakazawa-cho, Hamamatsu-shi, Shizuoka-Ken, Japan, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: Electone

Merkið er skrásett í Tokio 15. nóv. 1958, í 22. flokki, fyrir hljóðfæri, hljóðrita og hluta þeirra og fylgitæki.

Skrás. 1968, nr. 160: Tilkynnt 3. maí 1968, kl. 11.45 árdegis, af Sea & Ski Corporation, iðjurekstur og verzlun, 975 Timber Way, Reno, Nevada, Bandaríkjunum, og skrásett 4. júní 1968.

Orðin: BLOCK-OUT

Samkvæmt tilkynningu 11. sept. 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 1. febr. 1966, í 51. flokki, fyrir blöndur til að örva sólbruna.

Skrás. 1968, nr. 161: Tilkynnt 3. maí 1968, kl. 11.45 árdegis, af sama, og skrásett 4. júní 1968.

Orðin: SEA & SKI

Samkvæmt tilkynningum 28. des. 1964, 8. júlí 1965, 27. apríl 1967 er merkið skrásett í Washington D. C. 4. okt 1966, 14. marz 1967, 5. marz 1968 og 12. marz 1968, í 39. og 2. flokki, fyrir sokkavörur, sundföt, baðhandklæði, skó, strandtöskur og prjónaföt.

Skrás. 1968, nr. 162: Tilkynnt 29. apríl 1968, kl. 11.45 árdegis, af Toyo Rayon Co. Ltd.. iðjurekstur og verzlun. No. 2, 2-chome, Hihonbashi-Muromachi, Chou-Ku, Tokio, Japan, og Teijin Limited, iðjurekstur og verzlun, No. 1, Umeda Kita-Ku, Osaka, Japan, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: TETORON

Merkið er skrásett í Tokio 14. jan. 1958, 28. febr. 1958, 14. marz 1958, 24. marz 1958, 25. marz 1958, 31. marz 1958 og 16. júlí 1958, í 37., 49., 18., 36., 17., 20., 51. og 70. flokki, fyrir gólfábreiður, flókaklæði, regnverjur, sóltjöld, tjöld, björgunarhringi, björgunarflot, hattaefni, björgunartæki, striga og segldúk, öryggisbelti í bifreiðar og flugvélar, sviðtjöld, poka, ítróð og uppfyllingarefni.

Skrás. 1968, nr. 163: Tilkynnt 7. maí 1968, kl. 17.00, af Brown & Williamson Tobacco Corporation, iðjurekstur, Westminster House 7, Millbank, London, Englandi, og skrásett 4. júní 1968.

Ferstrendur einkennismiði. Efri hluti einkennismiðans er hvítur, sá neðri skyggður. Þverstrik liggur yfir báða fletina upp og niður. Á hinum lóðrétta hvíta fleti er mynd af vængjum, en á hinum lárétta og lóðrétta skyggða fleti er skráð orðið: WINGS.

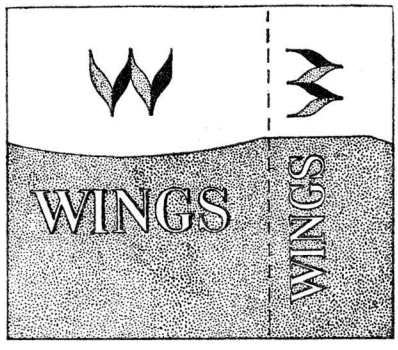

Merkið er skrásett í London 8. sept. 1961, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1968, nr. 164: Tilkynnt 8. maí 1968, kl. 14.00, af Cilicone Lubrications Limited, iðjurekstur, Abbey Barn Road, High Wycombe, Buckinghamshire, Englandi, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: LUBYSIL

Merkið er skrásett í London 13. júlí 1962, í 4. flokki, fyrir olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni til matar eða loftnæmar olíur) og smurningsefni.

Skrás. 1968, nr. 165: Tilkynnt 9. maí 1968, kl. 15.00, af Deutsche Grammophon Gesellschaft m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Harvestenuder Weg 1—4, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 4. júní 1968.

Orðið: ZEBRA

Samkvæmt tilkynningu 26. maí 1967 er merkið skrásett í München 17. ágúst 1967, í 22. flokki, fyrir áhöld, verkfæri og vélar til móttöku, upptöku, endurflutnings, útsendingar um langa leið eða margföldunar hljóms, sér í lagi talvélar; viðtæki, hátalara, hljóðnema; hluta ofangreindra áhalda, verkfæra og véla, sér í lagi drifgíra, hraðastýringar; plötuskipta, rafmagns- og vélknúna hljómplötuspilara, hljómupptökutæki, sér í lagi hljómflutningstæki með raufum, segulhljómflutningstæki og áspiluð fótónuhljómupptökubönd.

Skrás. 1968, nr. 166: Tilkynnt 10. maí 1968, kl. 13.00, af Ísstjörnunni, iðnaður, Barmahlíð 12, Reykjavík, og skrásett 14. júní 1968.

Tveir hringar á dregnum þríhyrningi. Á ytri hringnum standa orðin: ICE-STAR og í hinum innri er mynd af tveim stjörnum og dregur sú stærri ljósrák.

Merkið er skráð í litum fyrir ýmsar vörur.

Skrás. 1968, nr. 167: Tilkynnt 10. maí 1968, kl. 13.00, af Ísstjörnunni, iðnaður, Barmahlíð 12, Reykjavík, og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: CHARMO þvert yfir stjörnutakkaða mynd.

Merkið er skrásett fyrir allar gerðir af tilbúnum fatnaði.

Skrás. 1968, nr. 168: Tilkynnt 10. maí 1968, kl. 13.00, af sama og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: JOLLY þvert yfir stjörnutakkaða mynd.

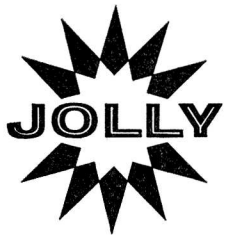

Merkið er skrásett fyrir allar gerðir af tilbúnum fatnaðarvörum.

Skrás. 1968, nr. 169: Tilkynnt 16. maí 1968, kl. 14.00, af sama, og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: BURDA þvert yfir stjörnutakkaða mynd.

Merkið er skrásett fyrir alls konar tilbúnar fatnaðarvörur.

Skrás. 1968, nr. 170: Tilkynnt 13. maí 1968, kl. 11.30 árdegis, af Bata Handelsaktieselskab, iðjurekstur og verzlun, Gl. Strand 40, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 14. júní 1968.

Orðin: POWER POINTS

Samkvæmt tilkynningu 15. ágúst 1967 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 29. marz 1968, í 25. flokki, fyrir skófatnað.

Skrás. 1968, nr. 171: Tilkynnt 27. maí. 1968, kl. 16.15, af Meccano Limited, iðjurekstur og verzlun, 236 Binns Road, Liverpool 13, Englandi, og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: DINKY

Merkið er skrásett í London 1. ágúst 1966, í 28. flokki, fyrir model-leikföng.

Skrás. 1968, nr. 172: Tilkynnt 27. maí 1968, kl. 16.15, af sama, og skrásett 14. júní 1968.

Orðin: MINI DINKY

Merkið er skrásett í London 1. ágúst 1966, í 28. flokki, fyrir model-leikföng.

Skrás. 1968, nr. 173: Tilkynnt 27. maí 1968, kl. 16.15, af Vennootschap onder firma Johns de Kuyper & Zoon, also trading under the names of Van Hoytema & Co., John de Kuyper & Son, iðjurekstur, Buitenhavenweg 98, Schiedam, Hollandi, og skrásett 14. júní 1968.

Mynd af akkeri innan í hjarta. Þar undir standa orðin: DE KUYPER

DE KUYPER

Samkvæmt tilkynningu 25. apríl 1960 er merkið skrásett í Haag 3. maí 1963 fyrir áfengi, bittera og elexíra, advokat (eggjabrennivín), vín, ávaxtavín, ávexti í vatni, ávexti í safa, ávexti í brennivíni, ávexti í hunangi, ávaxtasíróp, ávaxtakjarna, ávaxtasósur, sætan aldinlög, límonaði, lemonettes, límonaði og limonettes-síróp, náttúrlegt og gervi-ölkelduvatn, sódavatn og gosdrykki, kókó- og kóladrykki, kjarna og seyði til þess að framleiða nefnda drykki.

Skrás. 1968, nr. 174: Tilkynnt 24. maí 1968, kl. 9.00 árdegis, af Murray, Sons & Company Limited, iðjurekstur og verzlun, Whitehall Tobacco Works, 1 a Linfield Road, Belfast 12, Írlandi, og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: CHARTWELL

Merkið er skrásett í London 25. júní 1966, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak.

Skrás. 1968, nr. 175: Tilkynnt 21. sept. 1967, kl. 14.25, af American Cyanamid Company, iðujrekstur, Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: DETECLO

Samkvæmt tilkynningu 23. jan. 1967 er merkið skrásett í Washington D. C. 5. 1967, í 18. flokki, fyrir fúkalyfjasamsetningu.

Skrás. 1968, nr. 176: Tilkynnt 19. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Glaxo Laboratories Limited, iðjurekstur og verzlun, Greenford Road, Greenford, Middlesex, Englandi, og skrásett 14. júní 1968.

Orðið: MEVILIN

Merkið er skrásett í London 26. apríl 1965, í 5. flokki, fyrir bólusetningarefni varðandi meðferð mislinga, notað sem innsprautingarefni í ampúluformi.

Skrás. 1968, nr. 177: Tilkynnt 28. sept. 1967, kl. 10.45 árdegis, af Hassenfeld Bros. Inc., iðjurekstur og verzlun, 1027 Newport Ave., Pawtucket, Rhode Island, Bandaríkjunum, og skrásett 14. júní 1968.

Orðin: LITE BRITE

Samkvæmt tilkynningu 24. apríl 1967 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. apríl 1968, í 22. flokki, fyrir leikfangasamstæður, sem samanstanda af borði tengdu stjórnanlegum nöglum til þess að forma breytilegar myndir.

Skrás. 1968, nr. 178: Tilkynnt 10. des. 1966 kl. 11.50 árdegis, af Carlsen & Plenge A/S, verzlun, Mörkhöj Bygade 30—32, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: VACPRES

Samkvæmt tilkynningu 16. okt. 1965 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 10. nóv. 1967, í 2. og 19. flokki, fyrir málningu, fernis, lakk, ryðvarnarefni og efni til viða-gagndreypingar, litarefni, bæsefni, náttúrlegan harpix, blaðmálm, málmpúlver til notkunar fyrir málara og skreytingarmenn, byggingarefni, gagndreypt tré og trésamsetningar í byggingarskyni, stein og gervistein, sement, kalk, steinlím, gips og möl, rör úr leir eða sementi, efni til vegalagninga, asfalt, bik, tjöru og jarðbik (bitumen), færanleg hús, steinlíkneski, reykháfa.

Skrás. 1968, nr. 179: Tilkynnt 20. maí 1968, kl. 10.45 árdegis, af Wills & Hepworth Limited, iðjurekstur, Derby Square, Loughborough, Leicestershire, Englandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: LADYBIRD

Merkið er skrásett í London 10. marz 1945, í 16. flokki, fyrir bækur og annað birt mál.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 10. marz 1966.

Skrás. 1968, nr. 180: Tilkynnt 18. apríl 1968, kl. 16.30, af N. V. Organon, iðjurekstur og verzlun, 6 Kloosterstraat, Oss, Hollandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: RHEUMANOSTICON

Samkvæmt tilkynningu 3. apríl 1967 er merkið skrásett í Haag 8. maí 1967, í 1. og 5. flokki, fyrir lyf og lyfjablöndur fyrir menn og dýr, efnaframleiðslu í vísindatilgangi, líffræðileg og blóðfræðileg efni, sjúkdómsgreiningarefni og rannsóknastofu prófefni.

Skrás. 1968, nr. 181: Tilkynnt 5. febr. 1968, kl. 11.30 árdegis, af Gullfiber Aktiebolag AG., iðjurekstur og verzlun, Storgatan 25, Billesholm, Svíþjóð, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: BILSOM

Samkvæmt tilkynningu 20. sept. 1967 var merkið skrásett í Stokkhólmi 8. marz 1968, í 9. og 10. flokki, fyrir eyrnaskjól og hljóðdeyfa og eyrnatappa og hljóðdeyfa í formi tappa.

Skrás. 1968, nr. 182: Tilkynnt 2. apríl 1968, kl. 16.00, af Monsanto Company, iðjurekstur, 800 North Lindbergh Boulevard, St. Louis, Missouri, Bandaríkjunum, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: **MONSANTO**

Samkvæmt tilkynningu 19. jan. 1934 er merkið skrásett í Washington D. C. 24. júlí 1934, í 6. flokki, lífræn efni og ólífræn efni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 24. júlí 1954.

Skrás. 1968, nr. 183: Tilkynnt 5. apríl 1968, kl. 16.30, af Seperic, iðjurekstur og verzlun, Ryfstrasse 196, Murten, Sviss, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: EGIC

Samkvæmt tilkynningu 25. febr. 1968 var merkið skrásett 25. maí 1968, í 5. flokki, fyrir lyfjaefni til manna — og dýralækninga og heilsubóta, barna- og sjúkrafæðu, plástra og umbúðir, efni til tannfyllingar, vax í tennur, sótthreinsunarefni, efni til útrýmingar illgresis og meindýra.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 26. febr. 1968.

Skrás. 1968, nr. 184: Tilkynnt 27. apríl 1968, kl. 11.30 árdegis, af Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, iðjurekstur og verzlun, Brüningstr. 45, Frankfurt a/M., Þýzkalandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Orðið: HOSTAPHAN

Samkvæmt tilkynningu 19. jan. 1955 er merkið skrásett í München 23. marz 1955, í 6. flokki, fyrir gljáblöð (folien).

Skrás. 1968, nr. 185: Tilkynnt 3. apríl 1968, kl. 10.00 árdegis, af Société Guerlain, iðjurekstur og verzlun, 68 avenue des Champs-Elyseés, París, Frakklandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Mynd af sívölu hylki; efri hlutinn mynstraður. Neðar stendur: GUERLAIN, PARIS.

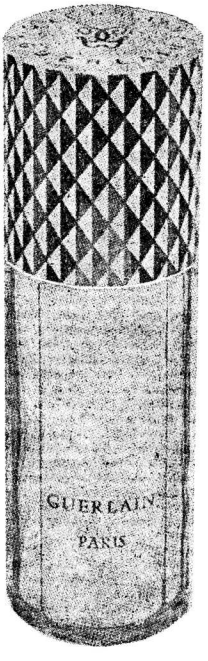

Merkið er skrásett í París 22. febr. 1968, í 3. flokki, fyrir ilmvörur, snyrtivörur, sápu, andlitsfarða, loftnæmar olíur, fegrunar-efnablöndur, efni til hár- og tannhirðingar.

Skrás. 1968, nr. 186: Tilkynnt 24. apríl 1968, kl. 13.30, af Arthur Guinness Son & Company (Dublin) Limited, ölgerð, St. James Gate, Dublin, Írlandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Mynd af hörpu.

Merkið er skrásett í Dublin 15. des. 1966, í 32. flokki, fyrir öltegundirnar stout, porter, ale og lager beer.

Skrás. 1968, nr. 187: Tilkynnt 7. júní 1968, kl. 16.00, af J. & P. Coats, Limited, Fergustic Thread Works, iðjurekstur og verzlun, Paisley, Skotlandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Svartur, ferhyrndur flötur og á honum efst þrír hringfletir; þar fyrir neðan hvítur hringflötur og á honum orðið coats og mynd 3ja rúlla sitt til hvorrar handar. Neðst ferhyrndur, hvítur flötur og á honum stendur orðið coats.

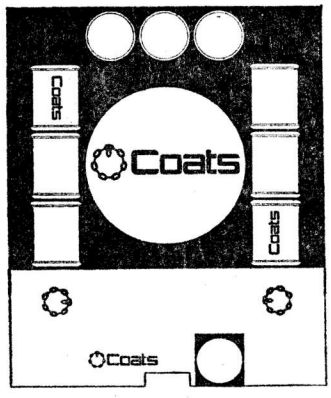

Merkið er skrásett í Glasgow 26. júní 1967, í 23. flokki, fyrir allar gerðir af tvinna.

Skrás. 1968, nr. 188: Tilkynnt 5. júní 1968, kl. 14.30, af American-Cigarette Company (Overseas) Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 22. júlí 1968.

Á fimmstrendum grunnfleti standa efst tvö skjaldarmerki. Þá eru þrír tvílitir reitir þvert yfir miðann. Á miðreitnum standa orðin: JOHN BARRY. Á reitnum til

hægri standa tvisvar orðin: JOHN BARRY. Á grunnfletinum þar fyrir ofan standa orðin: FATHER OF THE NAVY, og þversum til hægri orðin: JOHN BARRY'S FLAGSHIP THE UNITED STATES WAS THE FIRST FRIGATE OF THE AMERICAN NAVY. Neðst er tvílitur reitur og standa á honum orðin: JOHN BARRY

Merkið er í hvítgulum, brúnum, appelsínugulum og gylltum lit.

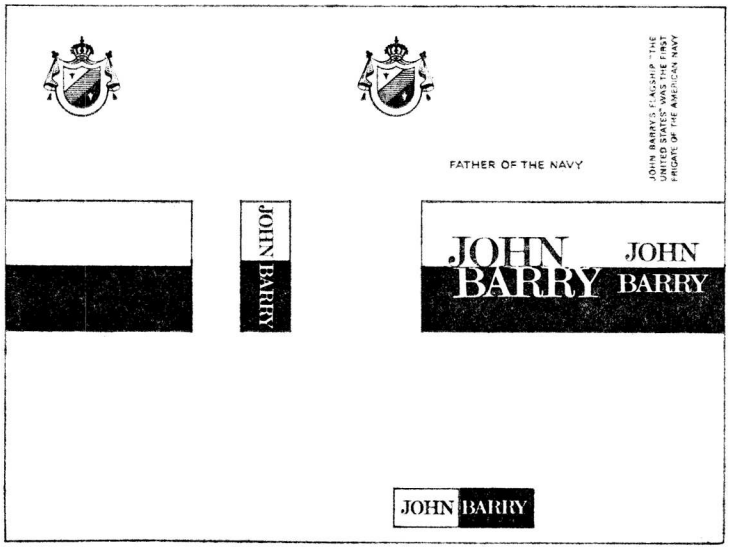

Samkvæmt tilkynningu 25. okt. 1967 er merkið skrásett í Bern 15. febr. 1968, í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 189: Tilkynnt 5. júní 1968, kl. 14.00, af Sobranic Limited, iðjurekstur Sobranic House, Chichester Road, London, N. 9., Englandi, og skrásett 22. júlí 1968.

Tvær myndir af landslagi og fólki. Efst á annarri myndinni og neðst á hinni standa orðin: The Balkan Sobranic Cigarettes.

Merkið er skrásett í London 17. ágúst 1923, í 45. flokki, fyrir sígarettur.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 17. ágúst 1965.

Skrás. 1968, nr. 190: Tilkynnt 5. júní 1968, kl. 14.30, af Rothmans of Pall Mall Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 22. júlí 1968.

Innan ferstrends ramma með bogadregnum hornum er efst mynd af kórónu á borða. Til vinstri er mynd af sól og manni, sem er að reykja úr pípu, og enn fremur tunnu, kaðli og akkeri. Í miðju standa orðin: Rothmans Virginia Gold. Til hægri er mynd af skipi og báti á sjó.

Samkvæmt tilkynningu 12. nóv. 1965 er merkið skrásett í Bern 28. nóv. 1966, í 34. flokki, fyrir Virginia-tóbak og tóbaksvörur, sem innihalda Virginia-tóbak, reykingamannavörur og eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 191: Tilkynnt 10. júní 1968, kl. 11.30 árdegis, af Janssen Pharmaceutical N. V., iðjurekstur og verzlun, Turnhoutsebaan 30, Beerse, Belgíu, og skrásett 30. júlí 1968.

Orðin: TUSSI-1-BID

Merkið er skrásett í Brüssel 18. sept. 1967, í 5. flokki, fyrir lyfjablöndur.

Skrás. 1968, nr. 192: Tilkynnt 10. júní 1968, kl. 11.30 árdegis, af Janssen Pharmaceutical N. V., iðjurekstur og verzlun, Turnhoutsebaan 30, Beerse, Belgíu, og skrásett 30. júlí 1968.

Orðin: PAL-5-BID

Merkið er skrásett í Brüssel 18. sept. 1967, í 5. flokki, fyrir lyfjablöndur.

Skrás. 1968, nr. 193: Tilkynnt 11. júlí 1968, kl. 10.00 árdegis, af American Home Products Corporation (Delaware Corporation), iðjurekstur og verzlun, 685 Third Avenue, New York 17, New York, Bandaríkjunum, og skrásett 30. júlí 1968.

Orðið COLPRO

Samkvæmt tilkynningu 4. marz 1965 er merkið skrásett í Washington D. C. 9. nóv. 1965, í 18. flokki, fyrir lyf, sem hafa áhrif á tíðir og barnsþunga kvenna.

Skrás. 1968, nr. 194. Tilkynnt 12. júlí 1968, kl. 10.00 árdegis, af Jóhanni Karlssyni & Co. hf., heildverzlun, Nönnugötu 16, Reykjavík, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: CRACK

Merkið er skrásett fyrir mjöl- og kornvörur.

Skrás. 1968, nr. 195. Tilkynnt 27. okt. 1967, kl. 11.30 árdegis, af Cedona Haarlemmer Pharmaceutische Fabriek N. V., iðjurekstur og verzlun, Gonnetstraat 5, Haarlem, Hollandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðin: „CAVED—S"

Samkvæmt tilkynningu 29. sept. 1951 er merkið skrásett í Haag 9. okt. 1951 fyrir magatöflur.

Skrás. 1968, nr. 196. Tilkynnt 11. júní 1968, kl. 10.30 árdegis, af Société anonyme belgo-canadienne Continental Pharma, iðjurekstur og verzlun, 2 rue de Buisson, Brüssel 5, Belgíu, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: DROXARYL

Merkið er skrásett í Brüssel 14. marz 1967, í 5. flokki, fyrir sérlyf.

Skrás. 1968, nr. 197. Tilkynnt 12. júní 1968, kl. 11.30 árdegis, af Pioneer Hi-Bred Corn Company, iðjurekstur, 1206 Mulberry Street, Des Moinnes, Iowa, Bandaríkjunum, og skrásett 20. ágúst 1968.

Á svörtum fleti, skáhyrningi með bogadregnum hornum, er mynd af kjúklingi.

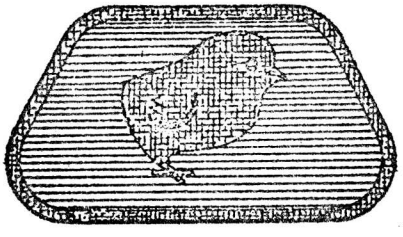

Samkvæmt tilkynningum 30. sept. 1963 og 14. sept. 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 3. nóv. 1964, í 1. flokki, fyrir lifandi hænsna kjúklinga og egg til útungunar á hænsna kjúklingum.

Skrás. 1968, nr. 198. Tilkynnt 18. júlí 1968, kl. 15.00, af Turmac Tobacco Company N. V., iðjurekstur og verzlun, Drentestraat 21, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: SHANNON

Samkvæmt tilkynningu 6. jan. 1949 er merkið skrásett í Haag 28. jan. 1949 fyrir tóbak og unnið tóbak.

Skrás. 1968, nr. 199. Tilkynnt 18. júní 1968, kl. 15.00, af Merck & Co. Inc, iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: FLOROPRYL

Samkvæmt tilkynningu 16. des. 1948 er merkið skrásett í Washington D. C. 29. ágúst 1950, í 18. flokki, fyrir lyfjasamsetning til að draga úr augnþrýstingi í gláku (glaucoma).

Skrás. 1968, nr. 200. Tilkynnt 18. júní 1968, kl. 15.00 af sama, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: DARANIDE

Samkvæmt tilkynningu 15. júlí 1960 er merkið skrásett í Washington D. C. 31. jan. 1961, í 18. flokki, fyrir lyfjasamsetning til notkunar við gláku, aukning sýrustigs í blóði vegna andardráttartruflana og til að auka þvagútskilnað.

Skrás. 1968, nr. 201. Tilkynnt 24. júní 1968, kl. 15.15, af Nippon Gakki Seizo Kakushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, 10—1 Nakazawa-cho, Hamamatsu-shi, Shizhoka-ken, Japan, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: YAMAHA

Merkið er skrásett í Tokíó 30. marz 1957, í 69. flokki, fyrir rafmagnsvélar, áhöld og verkfæri og hluta þeirra og einnig efni til rafmagnseinangrunar.

Skrás. 1968, nr. 202. Tilkynnt 27. júní 1968, kl. 10.45 árdegis, af Siemen & Hinsch G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Itzehoe, Holstein, Þýzkalandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: Sihi

Samkvæmt tilkynningu 7. júlí 1920 var merkið skrásett í München 25. okt. 1920, í 23. flokki, fyrir dælur og mótordælur, vökva- og loftstýrða rofa, loka og renniloka, baksláttarloka.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 21. júní 1960.

Skrás. 1968, nr. 203. Tilkynnt 21. júní 1968, kl. 11.45 árdegis, af N. V. Koninklijke Veenendaatsche Sajet-en Vijfschactfabriek v/h. Wed. van Schuppen & Zoon, iðjurekstur, Zandstraat 2, Veenendaal, Hollandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Mynd af skipi undir fullum seglum.

Samkvæmt tilkynningu 27. maí 1946 var merkið skrásett í Haag 2. júní 1951 fyrir prjóna-, heklu- og ullargarn.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. jan. 1966.

Skrás. 1968, nr. 204. Tilkynnt 7. maí 1968, kl. 17.00, af British-American Tobacco Company, Limited, iðjurekstur, Westminster House, 7, Millbank, London S. W. 1., Englandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Ílangur svartur einkennismiði á hvítum fleti. Einkennismiðinn er svartur með grárri umgerð. Á svarta fletinum er skjaldarmerki og undir því standa orðin: IN HOC SIGNO VINCES. Neðst á hinum gráa fleti einkennismiðans standa orðin: PALL MALL.

Merkið er skrásett í London 25. jan. 1967, í 34. flokki, fyrir sigarettur.

Skrás. 1968, nr. 205. Tilkynnt 12. júlí 1968, kl. 14.00, af Mitsubishi Jokogyo Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, No. 10 Marunoushi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokíó, Japan, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: MITSUBISHI

Merkið er skrásett í Tokíó 10. marz 1954, í 20. flokki, fyrir vagna, skip og aðrar flutningavélar og tæki og hluta þeirra.

Skrás. 1968, nr. 206. Tilkynnt 12. júlí 1968, kl. 14.00, af sama, og skrásett 20. ágúst 1968.

Þrír svartir tiglar.

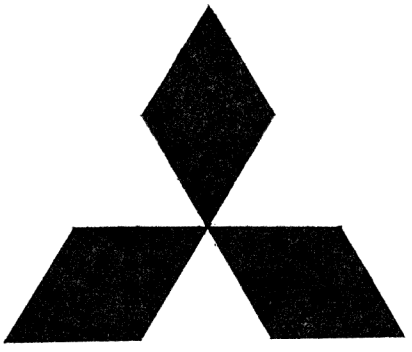

Merkið er skrásett í Tokíó 10. marz 1954, í 20. flokki, fyrir vagna, skip og aðrar flutningavélar og tæki og hluta þeirra.

Skrás. 1968, nr. 207. Tilkynnt 12. júlí 1968, kl. 14.00, af sama, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: MITSUBISHI

Merkið er skrásett í Tokió 20. júní 1961, í 17. flokki, fyrir gufukatla, gufuvélar, dælur, blásara og aðrar vélar og tæki og hluta þeirra, þó ekki fyrir prentunarkefli, kæliskápa, saumavélar og hluta þeirra eða svipaðar vörur.

Skrás. 1968, nr. 208. Tilkynnt 12. júlí 1968, kl. 14.00, af sama, og skrásett 20. ágúst 1968.

Þrír svartir tiglar.

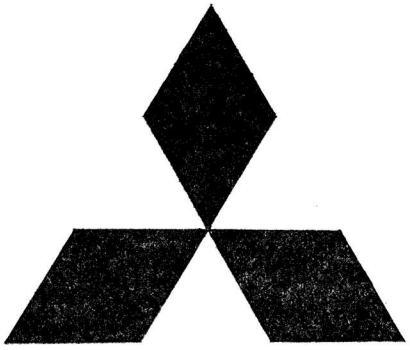

Merkið er skrásett í Tokió 3. marz 1954, í 17. flokki, fyrir gufukatla, gufuvélar, dælur, blásara og aðrar vélar og tæki og hluta þeirra, þó ekki fyrir prentunarkefli, kælisápa, saumavélar og hluta þeirra eða svipaðar vörur.

Skrás. 1968, nr. 209. Tilkynnt 16. júlí 1968, kl. 14.00, af Tokyo Juki Kogyo Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, 2—1, 8-chome, Kokuryomachi, Chofu-shi, Tokió, Japan, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: JUKI

Merkið er skrásett í Tokió 23. febr. 1952, í 69. flokki, fyrir saumavélar, rafmagnssaumavélar, vefnaðarvélar, rafala, efnafræðilegar vélar, málmmótunarvélar, iðnaðarvélar, landbúnaðarvélar, námuvélar, skrifstofuprentvélar, loka, dælubullur, trissur, trissuhjól, sköft, legur, málmkúlur, belgpípur, belti, umbúðir, eldslökkviáhöld, dreifara, aðvörunartæki, vélar til að beygja málma, flutningavélar, merki, rofa, málmkveikjara, dyrahljóðdeyfara, þvottavélar og tæki, hreinsara, ísskápa, kæliskápa, niðurlagningarvélar, flöskuáfyllingarvélar, fæðu- og drykkjarframleiðsluvélar, teframleiðsluvélar.

Skrás. 1968, nr. 210. Tilkynnt 27. júní 1968, kl. 15.30, af Nippon Toki Kabushiki Kaisha (Noritake Co. Ltd.), iðjurekstur og verzlun, nr. 1, 1-chome Noritakeshinmachi Nishi-ku, Nagoya, Japan, og skrásett 20. ágúst 1968.

Innan blaðsveigs stendur stafurinn N. Yfir blaðsveignum stendur orðið: Noritake, undir honum orðið: Japan.

Merkið er skrásett í Tokíó 1. des. 1965, í 19. flokki, fyrir eldhúsáhöld (þó ekki þau, sem tilheyra rafmagnsvélum og -tækjum, hnífapör og handverkfæri), vörur til daglegrar notkunar (þó ekki þær, sem tilheyra öðrum flokkum).
(Vörurnar eru í 19. japönskum flokki).

Skrás. 1968, nr. 211. Tilkynnt 27. júní 1968, kl. 15.30, af sama, og skrásett 20. ágúst 1968.
Innan blaðgreina stendur á strikuðum fleti: RC JAPAN.

Merkið er skrásett í Tokíó 4. marz 1960, í 14. flokki, fyrir leirvörur og postulín, sem ekki teljast í öðrum flokkum en 14. flokki (japönskum).

Skrás. 1968, nr. 212. Tilkynnt 1. júlí 1968, kl. 16.20, af City Nahrungsmittel G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Lessingstrasse 8, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið:

CITY

Samkvæmt tilkynningu 14. des. 1956 er merkið skrásett í München 17. apríl 1958, í 26. a. flokki fyrir kjöt og fisk, kjötseyði, niðursoðið kjöt, niðursoðin fisk, niðursoðna ávexti, niðursoðið grænmeti, grænmeti, ávexti, ávaxtasafa, kjöt, fisk, ávaxta og grænmetis mauk; egg, mjólk, smjör, ost, smjörlíki, ætar olíur og æta feiti; kaffi, kaffilíki, te, sykur, síróp, hunang, mjölkornmat, macaroni afurðir, krydd, sósu, súpur, edik, mustarð, matarsalt; kakaódúft, súkkulaði, sælgæti, brauðgerðar og sætabrauðsvörur, ger, gerduft, búðinga duft, sjúkrafæðu, malt, dýrafæðu, ætan ís.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 14. des. 1966.

Skrás. 1968, nr. 213. Tilkynnt 8. júlí 1968, kl. 9.30 árdegis, af Agio Sigarenfabrieken N. V., iðjurekstur og verzlun, Wolverstraat 3, at Duizel, Hollandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið:

AGIO

Samkvæmt tilkynningu 23. marz 1932 er merkið skrásett í Haag 1. apríl 1932 fyrir tóbak og tóbaksvörur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 8. marz 1952.

Skrás. 1968, nr. 214. Tilkynnt 8. júlí 1968, kl. 10.00 árdegis, af Société d'Etudes Scientifieques et Industrielles de l'Ile de France, iðjurekstur og verzlun, 46 Boulevard de Lafour-Maubourg, París, Frakklandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: PRIMPERAN

Merkið er skrásett í París 19. des. 1963, í 5. flokki, fyrir lyffræðilegar og dýralækninga efnablöndur, einnig efnablöndur til heilsuverndar og sjúkrafæðu efnablöndur, plástra og sáraumbúðir, sótthreinsunarefni.

Skrás. 1968, nr. 215. Tilkynnt 8. júlí 1968, kl. 100.00 árdegis, af Union Carbide Corporation, iðjurekstur og verzlun, 270 Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum og skrásett 20. ágúst 1968.

Mynd kattar, stökkvandi gegnum tölustafinn 9.

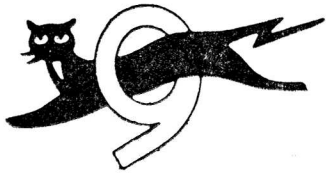

Samkvæmt tilkynningu 22. apríl 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 16. febrúar 1965, í 21. flokki, fyrir þurrar rafhlöður.

Skrás. 1968, nr. 216: Tilkynnt 8. júlí 1968, kl. 10.00 árdegis, af Union Carbide Corporation, iðjurekstur og verzlun, 270 Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 20. ágúst 1968.

Hornréttur ferhyrndur deplaður flötur, og í honum, í dekkri grunnlit, sporöskjulagaður flötur og óreglulegur ferhyrndur flötur.

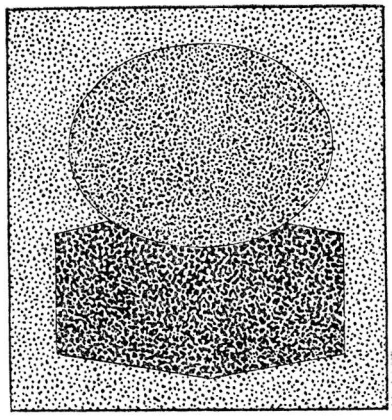

Samkvæmt tilkynningu 20. febr. 1947 er merkið skrásett í Washington D. C. 3. febr. 1948, í 21. flokki, fyrir rafmagnssamstæður af þurrum rafhlöðum.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. febr. 1968.

Skrás. 1968, nr. 217: Tilkynnt 10. júlí 1968, kl. 13.30, af Sylvania Electric Products Inc., iðjurekstur og verzlun, 100 West 10th Street, Wilmington, Delaware, Bandaríkjunum, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: SYLVANIA

Samkvæmt tilkynningum 2. des. 1941, 18. febr. 1947, 6. jan. 1950, 29. marz 1950, 12. maí 1950 og 13. júlí 1950 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. marz 1944, 2. des. 1947, 16. jan., 13. febr., 19. júní og 14. ágúst 1951, í 21., 37. og 38. flokki, fyrir rafmagnsperur, elektrónurör, radio-viðtæki, radio-senditæki, rafsuðustjórntæki, rafvélatæki fyrir rörframleiðslu, geymsluskápa fyrir elektrónurör og hluta sérhvers þess, er að ofan greinir; sjónvarpsviðtæki og samstæður sjónvarps- og radio-viðtækja og rafmagns-plötuspilara, sjónvarpsloftnet; tímarit; skrúfblýanta; flúrpípur og lagnir.
Skrásetning vörumerkisins hefur síðast verið endurnýjuð 7. marz 1964 og 2. des. 1967.

Skrás. 1968, nr. 218: Tilkynnt 10. júlí 1968, kl. 13.30, af Kristinus Kommanditgesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Max-Josephstrasse 8, 8 München 2, Þýzkalandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: PEER

Samkvæmt tilkynningu 24. marz 1949 er merkið skrásett í München 19. apríl 1951, í 38. flokki, fyrir tóbak og tóbaksvörur.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 24. marz 1959.

Skrás. 1968, nr. 219: Tilkynnt 15. júlí 1968, kl. 14.45, af Triumph Werke Nürnberg, Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Fürtherstrasse 212, 8500 Nürnberg, Þýzkalandi, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðið: GABRIELE

Samkvæmt tilkynningu 29. marz 1957 er merkið skrásett í München 31. jan. 1958, í 32. flokki, fyrir skrifstofuvélar, einkum ritvélar, reiknivélar, bókhaldsvélar, faktúruvélar, samlagningarvélar og búðarkassa.

Skrás. 1968, nr. 220: Tilkynnt 18. ágúst 1967, kl. 16.00, af Reeves Brothers, Inc., iðjurekstur, 1071 Avenue of the Americas, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 20. ágúst 1968.

Orðin: VULCAN 714

Samkvæmt tilkynningu 4. apríl 1967 er merkið skrásett í Washington 25. júní 1968, í 16. flokki, fyrir prenttæki, einkum prentvélafilt, sem notað er í sambandi við offset-prentvélar.

Skrás. 1968, nr. 221: Tilkynnt 9. ágúst 1968, kl. 9.15 árdegis, af British-American Tobacco Company, iðjurekstur, Westminster House, 7 Millbank, London S. W. 1., Englandi, og skrásett 30. ágúst 1968.

Orðið: MINATELLA

Merkið er skrásett í London 30. maí 1967, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1968, nr. 222: Tilkynnt 6. ágúst 1968, kl. 11.00 árdegis, af F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenzackerstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 30. ágúst 1968.

Orðið: SYNEXYL

Samkvæmt tilkynningu 21. maí 1954 er merkið skrásett í Bern 6. sept. 1954 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasamsetningar til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur, sjúkrafæðu.

Skrás. 1968 nr. 223: Tilkynnt 29. júlí 1968, kl. 16.10, af sama og skrásett 30. ágúst 1968.

Orðið: ALGOPLEX

Samkvæmt tilkynningu 28. nóv. 1962 er merkið skrásett í Bern 28. febr. 1963, í 1., 3. og 5. flokki, fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur, sjúkrafæðu.

Skrás. 1968, nr. 224: Tilkynnt 29. júlí 1968, kl. 16.10, af sama, og skrásett 30. ágúst 1968.

Orðið:

DOLEDON

Merkið er skrásett í Bern 20. júní 1926 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu iðnaðar, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, ilmvörur, sápur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 9. marz 1966.

Skrás. 1968, nr. 225: Tilkynnt 29. júlí 1968, kl. 16.10, af sama og skrásett 30. ágúst 1968.

Orðið:

MATALGON

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1957 var merkið skrásett í Bern 22. nóv. 1957 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarningi, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til útrýmingar dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1968, nr. 226: Tilkynnt 29. júlí 1968, kl. 11.30 árdegis, af Reichold-Albert-Chemie Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Hamborg 70, Iverstrasse 57, Þýzkalandi, og skrásett 2. sept. 1968.

Ferhyrndur einkennismiði með stöfunum RCAG og orðin ALBERT og A.

Samkvæmt tilkynningu 16. febr. 1968 er merkið skrásett í München 7. maí 1968, í 2. flokki, fyrir gerviviðarkvoðu.

Samkvæmt forgangsréttar ákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta forgangsréttar hér á landi frá 16. febr. 1968.

Skrás. 1968, nr. 227: Tilkynnt 29. júlí 1968, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 2. sept. 1968.

Orðin: REICHOLD — ALBERT — CHEMIE

Samkvæmt tilkynningu 16. febr. 1968 er merkið skrásett í München 7. maí 1968, í 2. flokki, fyrir gerviviðarkvoðu.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta forgangsréttar hér á landi frá 16. febr. 1968.

Skrás. 1968, nr. 228: Tilkynnt 29. júlí 1968, kl. 16.10, af Murray, Sons & Company Limited, iðjurekstur og verzlun, Whitehall Tobacco Works, 1 a Linfield Road, Belfast 12, N.-Írlandi, og skrásett 2. sept.1968.

Á mynd af köflóttum skozkum dúk, rauðum og svörtum, er efst gyllt myndmerki, en þar fyrir neðan stendur hvítu letri orðið: MURRAYS, og undir því standa orðin: SCOTCH PLAID með gylltu letri.

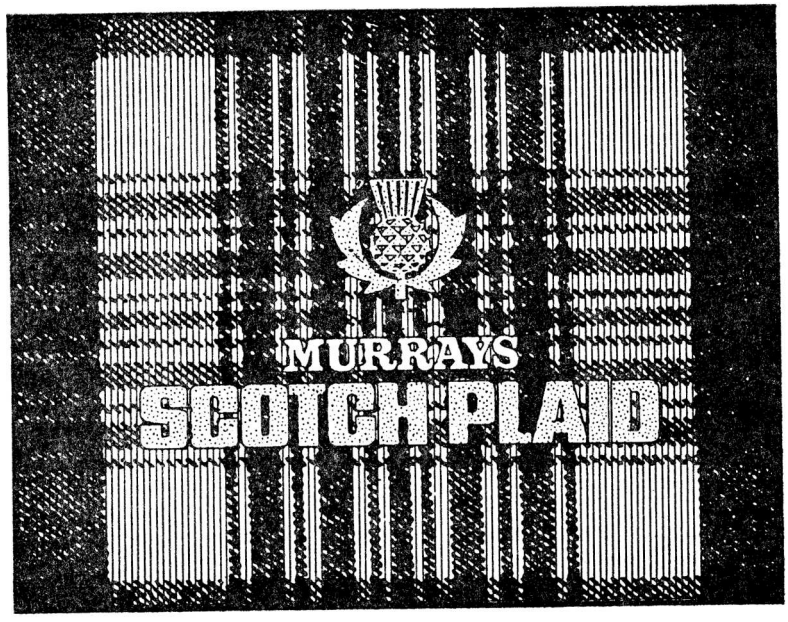

Merkið er skrásett í London 25. marz 1965, í 34. flokki, fyrir tóbak, hvort heldur unnið eða óunnið.

Skrás. 1968, nr. 229: Tilkynnt 26. júlí 1968, kl. 16.20, af Sælgætisgerðinni Mónu sf., iðjurekstur, Stakkahrauni 1, Hafnarfirði, og skrásett 2. sept. 1968.

Orðin:

Merkið er skrásett fyrir kex og sælgæti, allar tegundir.

Skrás. 1968, nr. 230: Tilkynnt 22. júlí 1968, kl. 10.00 árdegis, af Smith & Nephew Textiles Limited, iðjurekstur, Brierfield Mills, Brierfield, Nelson, Lancashire, Englandi, og skrásett 2. sept. 1968.

Orðið:

FASDI

Merkið er skrásett í London 1. des. 1965, í 24. flokki, fyrir vefnaðarvörur.

Skrás. 1968, nr. 231: Tilkynnt 18. júlí 1968, kl. 14.00, af Shell International Petroleum Company Limited, iðjurekstur og verzlun, Shell Centre, London S. E. 1., Englandi, og skrásett 2. sept. 1968.

Orðið:

SHELLGRIP

Merkið er skrásett í London 6. sept. 1967, í 19. flokki, fyrir byggingar- og vegagerðarefni (ekki úr málmum), asfalt bik og bitumen.

Skrás. 1968, nr. 232: Tilkynnt 24. júlí 1968, kl. 9.20 árdegis, af Nippon Gakki Seizo Kabhusiki Kaisha, iðjurekstur, 10–1 Nakazawa-cho, Hamamatsushi, Shizuoka-ken, Japan, og skrásett 2. sept. 1968.

Merkið er kringlóttur skjöldur, svartur, umkringdur hvítum hring og utan hans grannur, svartur hringur. Á svarta skjöldinn eru dregnar þrjár tónkvíslar; stendur ein á örmunum og snýr upp oddi, en hinar tvær mynda x á henni. Mynda oddarnir þríhyrnda stjörnu og armarnir sömuleiðis.

Samkvæmt tilkynningu 15. maí 1964 er merkið skrásett í Tokió 14. júlí 1966 og 20. ágúst 1966, í 11. og 24. flokki, fyrir rafmagnsvélar og -tæki, rafmagns fjarskiptavélar og tæki, rafeindavélar og -tæki, efni til raflagna; leikföng, brúður, tæki til skemmtana, íþróttavarning, búnað til fiskveiða, hljóðfæri og tæki, hjálpartæki til tónlistarflutnings, grammófóna, hljómplötur, hluta og fylgitæki alls þess, sem að ofan getur.

Skrás. 1968, nr. 233. Tilkynnt 19. maí 1965, kl. 11.00 árdegis, af A B Karlshamns Oljefabriker, iðjurekstur, Karlshamn, Svíþjóð, og skrásett 2. sept. 1968.

Orðið: AKOMANDIN

Samkvæmt tilkynningu 14. maí 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 30. júní 1967, í 3., 4., 5. og 29. flokki, fyrir olíur og olíuafurðir til bleikingar og fataþvottar, ilmvörur (parfumerivörur), loftnæmar (æteriskar) olíur, aðrar olíur sem efni í fegrunarefnablöndum, hárolíur, olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni til matar eða loftnæmar (æteriskar) olíur), smurolíur, rykbindiefni, brennsluefni (hér með talin brennsluefni fyrir hreyfla), og efni til lýsingar, kerti, náttljós og kveiki, fituefni til framleiðslu efna til fyllingar og mótunar, fituefni í formi hráefna til notkunar í sælgætisiðnaði og öðrum áþekkum iðnaði.

Skrás. 1968, nr. 234. Tilkynnt 8 ágúst 1968, kl. 14.00, af Mitsubishi Shoji Kaisha, Ltd., iðjurekstur og verzlun, 20 Marunouchi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokió, Japan, og skrásett 9. sept. 1968.

Þrír tiglar.

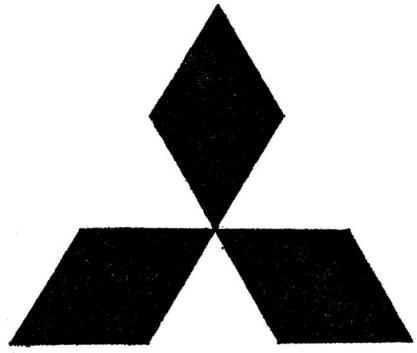

Merkið er skrásett í Tokió 18. marz 1926 og 6. júní 1914, í 69. og 18. flokki, fyrir rafmagnsvélar og tæki.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 5. okt. 1953 og 26. okt. 1966.

Skrás. 1968, nr. 235. Tilkynnt 8. ágúst 1968, kl. 14.00, af sama, og skrásett 9. sept. 1968.

Orðið: MITSUBISHI

Merkið er skrásett í Tokió 3. okt. 1933 og 15. maí 1961, í 69. flokki, fyrir rafmagnsvélar og tæki.

Skráning merkisins var síðast endurnýjuð 5. október 1953.

Skrás. 1968. nr. 236. Tilkynnt 18. júlí 1968, kl. 15.00, af International Sales & Import Corporation N. V., iðjurekstur og verzlun, Drentestraat 21, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 9. sept. 1968.

Orðið: FILIGRAIN

Samkvæmt tilkynningu 19. marz 1968 er merkið skrásett í Haag 12. júní 1968, í 30., 32.—34. flokki, fyrir kaffi, te, kókó, öl og porteröl, ölkelduvatn, gosdrykki og aðra óáfenga drykki, efnablöndur til framleiðslu drykkja, vín, sterka drykki og líkjöra, tóbak unnið og óunnið, reykingamannavörur og eldspýtur.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta verndar hér á landi frá 19. marz 1968.

Skrás. 1968, nr. 237. Tilkynnt 31. júlí 1968, kl. 14.00, af Firma Diehl, iðjurekstur og verzlun, Stephanstrasse 49, Nürnberg, Þýzkalandi, og skrásett 18. október 1968.

Orðið: DILECTOR

Samkvæmt tilkynningu 22. marz 1968 er merkið skrásett í München 28. júní 1968, í 22. flokki, fyrir vísindaleg, raffræðileg, mælinga-, merkja-, stýri- og eftirlits

(kontrol) áhöld, kennslutæki og áhöld, raffræðileg og rafeindafræðileg reikni-, bókhalds-, skráninga- og ritreiknivélar, skýrsluskráningavélar jafnt sem skýrsluúrvinnsluvélar og útbúnað, gataræmu-, gatakorta- og segulbandslesara, skýrslu-, innritunar- og útgáfuáhöld.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur vörumerki þetta verndar hér á landi frá 22. marz 1968.

Skrás. 1968, nr. 238. Tilkynnt 16. ágúst 1968, kl. 11.00 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur og verzlun, Islevdalvej 214, Rödovre, Danmörku, og skrásett 18. okt. 1968.

Hvítur einkennismiði með orðunum No. 87 Sir Patricks SWEET DUBLIN MIXTURE Extra Mild & Mellow Original Old Irish Blend, Rich Matured Smoking Tobacco.

Samkvæmt tilkynningu 18. marz 1965 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 7. ágúst 1965, í 34. flokki, fyrir tóbak unnið og óunnið, reykingamannavörur, eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 239. Tilkynnt 18. sept. 1968, kl. 16.00, af Samlagi skreiðarframleiðenda, sölusamlag og kaupmenn, Aðalstræti 6, Reykjavík, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðin: GLOBO BRAND

Merkið er skrásett fyrir skreið.

Skrás. 1968, nr. 240: Tilkynnt 18. sept. 1968, kl. 16.00, af Samlagi Skreiðarframleiðenda, sölusamlag og kaupmenn, Aðalstræti 6, Reykjavík, og skrásett 18. okt. 1968.

Mynd af hnattlíkani, fyrir ofan það stendur orðið: GLOBO, en fyrir neðan orðið: BRAND.

Merkið er skrásett fyrir skreið.

Skrás. 1968, nr. 241: Tilkynnt 20. ágúst 1968, kl. 16.00, af Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, No. 10 Marunouchi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokio, Japan, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: COLT

Samkvæmt tilkynningu 21. apríl 1967 er merkið skrásett í Tokio þann dag, í 12. flokki, fyrir bifreiðar, ökutæki, flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á sjó (og vatni).

Skrás. 1968, nr. 242: Tilkynnt 20. ágúst 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: FUSO

Merkið er skrásett í Tokio 10. júní 1952, í 20. flokki, fyrir vagna, skip og aðrar flutningavélar og tæki og hluta þeirra.

Skrás. 1968, nr. 243: Tilkynnt 20. ágúst 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: DEBONAIR

Merkið er skrásett í Tokio 17 sept. 1964, í 12. flokki, fyrir bifreiðar, ökutæki, flutningatæki til notkunar á landi, í loft eða á sjó (og vatni).

Skrás. 1968, nr. 244: Tilkynnt 20. sept. 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 18. okt 1968.

Orðið: JUPITER

Merkið er skrásett í Tokio 15. ágúst 1950, í 20. flokki, fyrir vagna, skip og önnur flutningatæki, sérstaklega bifreiðar, og hluta allra þessara vara.

Skrás. 1968, nr. 245: Tilkynnt 12. júlí 1968, kl. 11.00 árdegis, af N. V. Spar Centrale, iðjurekstur, Europahuis, James Wattstraat 79, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 18. okt. 1968.

Svartur hringur og inni í honum er mynd af dökkum þríhyrningi. Fyrir neðan hringinn er skráð orðið: SPAR.

Samkvæmt tilkynningu 5. marz 1968 er merkið skrásett í Haag 16. apríl 1968, í 1.—3., 5., 8., 16., 21., 29.—34. flokki, fyrir kemiskar vörur til vísindalegra rannsókna, ljósmyndaiðnaðar, landbúnaðar, garðyrkju og trjárækt; gervi- og syntetiska viðarkvoðu, plast sem hráefni, hvort sem er duft, fljótandi eða deigkennt; húsdýraáburð og tilbúinn áburð; eyðingarefni; efni til herzlu og kveikingar; kemisk efni til geymslu matvæla; sútunarefni, ryðvarnarefni og efni til að varna skemmdum á viði; steiningarefni; viðarkvoðu, málmþynnur og málmduft fyrir málara og skrautiðnaðarmenn; tannhreinsiefni; efni til lyfja og dýralækninga; fæðu fyrir sjúkt fólk og börn, plástra, umbúðir, efni til tannfyllinga, mótunarefni fyrir tannlækna; efni til útrýmingar illgresi og meindýra; handverkfæri og tæki; efni í hnífa, gaffla og skeiðar; höggvopn og spjót; pappír og pappírsvörur, pappavörur; prentað mál, blöð, tímarit, bækur, bókbandsefni; ljósmyndir; efni fyrir listamenn; pensla; ritvélar og skrifstofuvörur (þó ekki húsgögn); skóla- og fræðsluvörur (að undanskildum verkfærum); spil; prentblokkir; smávörur til heimilis- og eldhúsnota og færanleg ílát til heimilis- og eldhúsnota (þó ekki úr dýrum málmum, gylltum eða silfruðum); greiður og svampa; bursta, efni til framleiðslu á burstum; tæki til hreinsunar, stálull; glervörur; postulíns- og leirvörur; kjöt, fisk, fugla og villibráð; kjötkraft; niðursoðna, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti; hlaup, aldinmauk, egg, mjólk og mjólkurafurðir; niðursuðuvörur, pækilvörur; kaffi, te, kakaó, sykur, hrísgrjón, tapioca, sago, kaffibæti; hveiti og hveitiframleiðslu; brauð, kex, piparkökur, vörur til sætabrauðs og kryddbaksturs; ís, hunang, síróp, ger, gerduft, salt, sinnep, pipar, edik, sósur; krydd; ís; framleiðsluvörur í jarðrækt, garðyrkju og skógrækt og korn; lifandi dýr; nýja ávexti og grænmeti; fræ, plöntur og blóm; dýrafóður, malt; öl, mineral-drykki og gosdrykki og aðra óáfenga drykki; síróp og önnur efni í drykki; vín, spíritus og brennda drykki; tóbak og tóbaksvörur, áhöld fyrir reykingamenn, eldspýtur.

Skrás. 1968, nr. 246: Tilkynnt 21. ágúst 1968, kl. 14.30, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur og verzlun, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: PERIACTIN

Samkvæmt tilkynningu 9. sept. 1959 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. ágúst 1960, í 18. flokki, fyrir lyfjasamsetningar til notkunar sem ofnæmislyf, gegn gallsjúkdómum, kláðastillandi lyf og andserotonir-lyf.

Skrás. 1968, nr. 247: Tilkynnt 17. apríl 1967, kl. 14.50, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: AGRITROL

Samkvæmt tilkynningu 27. febr. 1967 er merkið skrásett í Washington D. C. 13. ágúst 1968, í 6. flokki (alþjl. 5), fyrir kemiska efnasamsetningu til að hindra myndun á myglu og öðrum sveppum á þroskuðum ávöxtum og grænmeti.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 27. febr. 1967.

Skrás. 1968, nr. 248: Tilkynnt 20. okt. 1967, kl. 15.00, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: TECTO

Samkvæmt tilkynningu 30. ágúst 1967 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. ágúst 1968, í 6. flokki (alþjl. 5), fyrir lyf gegn sveppum í ávöxtum og grænmeti.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 30. ágúst 1967.

Skrás. 1968, nr. 249: Tilkynnt 16. ágúst 1968, kl. 15.00, af Yokohama Gomo Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, Shinbashi 5–26–11, Minatoku, Tokio, Japan, og skrásett 18. okt. 1968.

Bókstafurinn Y innan í tígulmynduðum ferhyrningi.

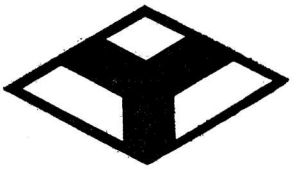

Merkið er skrásett í Tokio 9. okt. 1919, í 20. flokki, fyrir lofthjólbarða og loftslöngur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 30. marz 1959.

Skrás. 1968, nr. 250: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af Beecham Group Limited trading also as Beecham Research, Laboratories, iðjurekstur, Beecham House, Great West Road, Brentford, Middlesex, Englandi, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið:

PYOPEN

Merkið er skrásett í London 29. júní 1966, í 5. flokki, fyrir lyfjablöndur og -efni til notkunar fyrir menn og dýr.

Skrás. 1968, nr. 251: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið:

NACTON

Merkið er skrásett í London 10. sept. 1953, í 5. flokki, fyrir efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis, efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga, plástra og sáraumbúðir, efni til tannfyllingar og töku tannmóta, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 10. sept. 1960.

Skrás. 1968, nr. 252: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið:

CELBENIN

Merkið var skrásett í London 25 febr. 1959, í 5. flokki, fyrir efnablöndur til nota sem meðal, meðöl handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis, efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga, plástra og efni til sáraumbúða, efni til tannfyllingar og til töku tannmóta, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. febr. 1966.

Skrás. 1968, nr. 253: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið:

ORBENIN

Merkið er skrásett í London 12. febr. 1962, í 5. flokki, fyrir fúkalyf (antibiotics and antibiotic preparations).

Skrás. 1968, nr. 254: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af sama og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið:

AMPICLOX

Merkið er skrásett í London 11. nóv. 1963, í 5. flokki, fyrir fúkalyf (antibiotic preparations).

Skrás. 1968, nr. 255: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið:

PENBRITIN

Merkið er skrásett í London 6. júlí 1959, í 5. flokki, fyrir fúkalyf.

Skrásetning merkisins ver síðast endurnýjuð 6. júlí 1966.

Skrás. 1968, nr. 256: Tilkynnt 9. ágúst 1968, kl. 11.00 árdegis af Hooker Chemical Corporation, iðjurekstur, Niagara Falls, New York 14302, Bandaríkjunum, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: PENTAC

Samkvæmt tilkynningu 13. febr. 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. des. 1966, í 6. flokki, fyrir efni til nota í landbúnaði, einkum skordýraeitur og sveppaeyðingarefni.

Skrás. 1968, nr. 257: Tilkynnt 15. júlí 1968, kl. 11.45 árdegis, af Société anonyme belgo-canadienne Continental Pharma, iðjurekstur og verzlun, 2 rue de Buisson, Brüssel 5, Belgíu, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: MERVAN

Merkið er skrásett í Brüssel 1. febr. 1968, í 5. flokki, fyrir sérlyf gegn verkjum.
Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 1. febr. 1968.

Skrás. 1968, nr. 258: Tilkynnt 20. ágúst 1968, kl. 16.00, af Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, No. 10 Marunouchi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokio, Japan, og skrásett 18. okt. 1968.
Orðið: Canter skráð sérstöku letri.

Merkið er skrásett í Tokio 4. des. 1963, í 12. flokki, fyrir flutningavélar og -tæki.

Skrás. 1968, nr. 259: Tilkynnt 22. marz 1968, kl. 10.00 árdegis, af Pan American World Airways, Inc., iðjurekstur og verzlun, 135 E. 42nd Street, New York 17, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: CLIPPER með sérstöku letri.

Samkvæmt tilkynningu 27. sept. 1951 er merkið skrásett í Washington D. C. 9. des. 1958, í 105. flokki, fyrir flutning með vélflutningatækjum á farþegum og farmi til og frá flughöfnum.

Skrás. 1968, nr. 260: Tilkynnt 16. ágúst 1968, kl. 16.00, af Wailes Dove Bitumastic Limited, iðjurekstur og verzlun, Hebburn, County Durham, Englandi, og skrásett 18. okt. 1968.

Orðið: **BITUPLASTIC**

Merkið er skrásett í London 11. marz 1925, 21. okt. 1939 og 25. sept. 1964, í 1., 17., 50., 19. og 2. flokki, fyrir kemisk efni til notkunar í framleiðslu, vörur framleiddar úr steinaríkinu og öðrum efnum til bygginga og skreytingar, þynnur úr

jarðbiki í þök og í svipuðu skyni, efni til bygginga og vegagerðar (þó ekki úr málmi), farfa, gljákvoðu (aðra en gljákvoðu til einangrunar), glerung, (sem er farfi), málaraliti, límfarfa, japanlökk, lökk, farfa og gljákvoðu þurrkefni, varnarefni fyrir timbur, liti á trjávið, samsetningar gegn eyðingu og gegn óhreinkun og olíur gegn eyðingu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 11. marz 1967 og 21. október 1960.

Skrás. 1968, nr. 261: Tilkynnt 10. júní 1968, kl. 16.45, af Rembrandt Tobacco Corporation (Overseas) Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 18. okt. 1968.

Innan ferstrendrar umgerðar standa efst orðin: MILLION-AYRE. Þar undir er kóróna yfir tveim ferstrendum oddlaga flötum, öðrum ljósgráum, hinum svörtum.

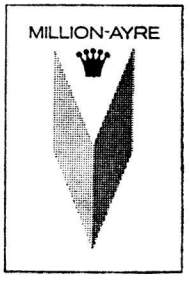

Samkvæmt tilkynningu 18. maí 1961 er merkið skrásett í Bern 26. júní 1961 fyrir tóbaksvörur hverrar tegundar sem er.

Skrás. 1968, nr. 262: Tilkynnt 12. ágúst 1968, kl. 13.50, af C.I.T. — Compagnie Industrielle des Telecommunications, iðjurekstur og verzlun, 12, rue de la Baume, Paris 8, Frakklandi, og skrásett 5. nóv. 1968.

Orðið: L I R S A C

Merkið er skrásett í París 14. marz 1968, í 7., 9., 11. og 21. flokki, fyrir áhöld og tæki, vísindaleg, siglingafræðileg, til landmælinga, raffræðileg (hér með talin loftskeytaáhöld og tæki), til ljósmyndagerðar, til kvikmyndatöku og sjóntæki og -áhöld, enn fremur áhöld og tæki til vigtunar, mælinga, merkjasendinga, eftirlits, björgunar og kennslu, peninga- og spilapeningasjálfsala, talvélar, stimpil-peningakassa og reiknivélar, slökkvitæki, sömuleiðis útbúnað fyrir tvíátta útvarpsfjarskipta.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 14. marz 1968.

Skrás. 1968, nr. 263: Tilkynnt 12. ágúst 1968, kl. 16.00, af Yves Rocher, iðjurekstur, La Gacilly (Morbihan), Frakklandi, og skrásett 5. nóv. 1968.

Upphafsstafirnir Y og R tengir saman með sérstökum hætti. Undir þeim stendur með skrifletri: Yves Rocher.

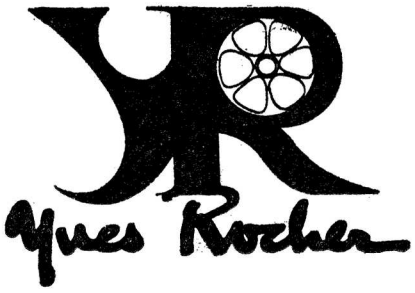

Merkið er skrásett í Paris 8. marz 1968, í 3. og 5. flokki, fyrir alls konar ilmvörur, fegrunarvörur, bleikiefni og aðrar þvottavörur, hreinsunar-, fægingar-, skúringar- og sköfunarblöndur, sápur, vellyktandi, jurtaolíur, hárvötn, tannhreinsiefni, efni til dýralækninga og hreinlætis, barnafæðu og sjúkrafæðu, plástra, sáraumbúðaefni, tannfyllingarefni, vax til tannlækninga, sótthreinsunarefni, efni til að eyða illgresi og skordýrum.

Merkið er skráð í öllum litum og litasamsetningum, einkum ljósblátt fyrir fangamarkið og dökkblárra fyrir nafnið nafnið Yves Rocher

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 8. marz 1968.

Skrás. 1968, nr. 264: Tilkynnt 12. júlí 1967, kl. 11.30 árdegis, af Moravskolezská armaturka, narodni podnik, iðjurekstur og verzlun, Dolní Benesov, Tékkóslóvakíu, og skrásett 5. nóv. 1968.

Upphafsstafirnir M. S. A. inni í hring, sem er inni í röri og tengikrani fyrir ofan hringinn.

Samkvæmt tilkynningu 12. sept. 1957 var merkið skrásett í Prag 3. jan. 1958, í 6. og 11. flokki, fyrir alls konar rörtengi fyrir vatnsveitu og skolplagnir, rörtengi fyrir hreinsun og vinnslu á jarðolíu, rörtengi, sem notuð eru í málmsteypum, námum, aflstöðvum og efnaiðnaði.

Skrás. 1968, nr. 265: Tilkynnt 3. marz 1967, kl. 16.30, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 5. .nóv. 1968.

Orðið: DUOFASE

Samkvæmt tilkynningu 1. nóv. 1966 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. júlí 1968, í 5. flokki, fyrir dreifur (suspensions) og upplausnir sérstaklega gerðar til að sjá um losun með ákveðnu millibili á virkum lyfjum í líkamanum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, er merkið verndað hér á landi frá 1. nóv. 1966.

Skrás. 1968, nr. 266: Tilkynnt 21. febr. 1967, kl. 14.30, af sama, og skrásett 5. nóv. 1968.

Orðið: MERTECT

Samkvæmt tilkynningu 9. des 1966 var merkið skrásett í Washington D. C. 30. júlí 1968, í 1. flokki, fyrir efni til að verja fæðu fyrir sveppagróðri.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 9. des. 1966.

Skrás. 1968, nr. 267: Tilkynnt 18. marz 1968, kl. 16.30, af Aktiebolaget Helios Kemisk-Tekniska Fabriker, iðjurekstur, Tellusborgsvägen 100, Stokkhólmi 32, Svíþjóð og skrásett 5. nóv. 1968.

Orðið: INFINITY

Samkvæmt tilkynningu 13. marz 1968 er merkið skrásett í Stokkhólmi 4. okt. 1968, í 1., 2., 3., 4. og 5. flokki, fyrir efnavörur til iðnaðar, vísinda og ljósmyndunarnota og einnig til að nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt, gervihrapeis, óunnið plast í duftformi, vökva eða þéttu formi; dýraáburð og gerviáburð; eldslökkviefni, efni til herzlu og kemiskar efnablöndur til lóðunar og samsuðu, — efni til varðveizlu á matvælum; görfunarefni; bindiefni til iðnaðarnota, málaraliti, fernis og lökk, ryðvarnarefni og efni til gagndreypingar (impræg nering) á tré, litaefni, bæsunarefni, trjákvoðu, blaðmálma og málmduft til málningar og skreytingar; bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fataþvottar, efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar, svo og slípiefni, sápu, ilmvörur, loftnæmar olíur, snyrtivörur, hárvatn, efnavörur til tannhirðingar; olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni eða loftnæmar olíur), smurningarefni; rykbindiefni, brennsluefni (hér með talin brennsluefni fyrir hreyfla) og efni til lýsingar, kerti, náttljós og kveiki, efnablöndur til að nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis; sjúkrafæðu fyrir börn og sjúklinga; plástra og sáraumbúðir; efni til tannfyllingar og töku tannmóta; sótthreinsunarefni; efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu.

Skrás. 1968, nr. 268. Tilkynnt 23. ágúst 1968, kl. 17.00, af Sudma Sudelectronic Marketing S. A., iðjurekstur, 18 rue Merle d'Aubigné, Genf, Sviss, og skrásett 12. nóv. 1968.

Myndmerkið 1, 2 og 3, sem skiptist í 4 reiti, tvo svarta og tvo hvíta. Á svarta reitnum er tölustafurinn 1 í hvítum lit, en á hvítu reitunum tölustafirnir 2 og 3 í svörtum lit. Fjórði reiturinn er svartur með engri áletrun.

Samkvæmt tilkynningu 29. febr. 1968 er merkið skrásett í Genf 24. júní 1968, í 3., 7.—11., 17. og 21. flokki, fyrir útbúnað til lýsingar og hitunar, gufuframleiðslu, suðu, frystingar, þurrkunar, loftræstingar, vatnsveitu og hreinlætislagna; vísindaleg

og sjóntæknileg áhöld og tæki; electronisk áhöld, raffræðileg stillitæki til merkja gjafa og eftirlits; peninga- og spilapeninga-sjálfsala; áhöld og tæki til skurðlækninga, lyflækninga, tannlækninga og dýralækninga (hér með talið gervilimir, augu og tennur); efni til þéttinga, vefnings og einangrunar; efni og tæki til hreinsunar; landbúnaðarvélar.

Skrás. 1968, nr. 269. Tilkynnt 8. júlí 1968, kl. 9.30 árdegis, af Vennootschap onder de firma Hunter Douglas ook handelende onder de naam Hunter Douglas Holland, iðjurekstur og verzlun, 2 Piekstraat, Rotterdam, Hollandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: LUXAFLEX

Samkvæmt tilkynningu 28. maí 1965 er merkið skrásett í Haag 5. júlí 1965, í 1., 2., 5.—9., 11., 12., 16.—22., 24.—26. og 31. flokki, fyrir Feneyja-gluggatjöld, sóltjöld, rúllugardínur, skerma fyrir dyr og glugga, rúllutjöld, dyr, skilveggi, veggi, sem hægt er að leggja saman, loft, gólf-, loft- og veggklæðningu, þakklæðningu, utanhúsveggklæðningu, utanhúsveggi, skermþök, yfirtjöld, byggingarefni, byggingar-element fyrir hús, bílskúra og skemmur, stigabönd, rimla, þynnur, svo og verkfæri og vélar til þess að framleiða og/eða setja saman og/eða setja upp og/eða viðhalda mótorum til framleiðslu Feneyja-gluggatjalda, sóltjöldum, rúllugardínum, skerma fyrir dyr og glugga, skilveggi, veggi, sem hægt er að leggja saman, loft-, gólf-, loft- og veggklæðningu, þakklæðningu, utanhúsveggklæðningu, utanhúsveggi, skermþök, yfirtjöld, byggingarefni, byggingarelement fyrir hús, bílskúra og skemmur, efni í formi renninga, banda, rimla, platna, til notkunar við skreytingar, samsetningar, byggingar, byggingarfræði, einangrunar, hljómburðar og í pökkunartilgangi, tæki og efni til að eyða skordýrum.

Skrás. 1968, nr. 270: Tilkynnt 8. júlí 1968, kl. 9.30 árdegis, af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: LUXALON

Samkvæmt tilkynningu 13. júlí 1964 er merkið skrásett í Haag 9. nóv. 1964, í 1., 5.—9., 16.—22., 24.—28. og 31. flokki, fyrir Feneyja-gluggatjöld, sóltjöld, rúllugardínur, skerma fyrir dyr og glugga, rúllutjöld, storesa, dyr, skilveggi, veggi, sem hægt er að leggja saman, loft, gólf-, loft- og veggklæðingu, þakklæðningu, utanhúsveggklæðningu, utanhúsveggi, skermþök, yfirtjöld, byggingarefni, byggingarelement, fyrir hús, bílskúra og skemmur, stigabönd, rimla, þynnur, svo og verkfæri og vélar til þess að framleiða og/eða setja saman og/eða setja upp og/eða viðhalda mótorum til framleiðslu Feneyja-gluggatjalda, sóltjöldum, rúllugardínum, rúllutjöldum, skerma fyrir dyr og glugga, storesa, dyr, skilveggi, veggi, sem hægt er að leggja saman, loft, gólf-, loft- og veggklæðningu, þakklæðningu, utanhúsveggklæðningu, utanhúsveggi, skermþök, yfirtjöld, byggingarefni, byggingarelement fyrir hús, bílskúra og skemmur, efni í formi renninga, rimla, platna, til notkunar við skreytingar, samsetningar, byggingar, byggingarfræði, einangrunar, hljómburðar og í pökkunartilgangi, tæki og efni til þess að eyða skordýrum.

Skrás. 1968, nr. 271. Tilkynnt 5. marz 1968, kl. 11.30 árdegis, af Baxter Laboratories, Inc., iðjurekstur, 6301 Lincoln Avenue, Morton Grove, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **Travenol**

Samkvæmt tilkynningu 29. sept. 1949 er merkið skrásett í Washington D. C. 28. marz 1950 og 8. ágúst 1950, í 18. og 44. flokki, fyrir vökva til útvortis notkunar, lyf til staðbundinnar notkunar á húð og tilraunaefni fyrir rannsóknastofur, rör fyrir handlækningar, sprautunálar, loftsigti, og ílát til afnota við handlækningar.

Skrás. 1968, nr. 272. Tilkynnt 20. maí 1968, kl. 9.00 árdegis, af The Coca-Cola Company, iðjurekstur og verzlun, 515 Madison Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **SACI**

Samkvæmt tilkynningu 31. jan. 1968 er merkið skrásett í Washington D. C. 22. okt. 1968, í 32. flokki, fyrir óáfengan drykk með eggjahvítuefni og súkkulaðibragði.
Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 31. jan. 1968.

Skrás. 1968, nr. 273. Tilkynnt 9. sept. 1968, kl. 11.00 árdegis, af A/S Rockwool, iðjurekstur og verzlun, Codanhus, G1. Kongevej 60, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: ROCKWOOL

Samkvæmt tilkynningu 4. marz 1937 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 13. marz 1937, í 17. og 19. flokki, fyrir einangrunarefni úr steinull gegn hita, kulda, eldi og hljóði og enn fremur til að tempra hljómburð.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 13. marz 1967.

Skrás. 1968, nr. 274. Tilkynnt 16. sept. 1968, kl. 15.00, af Sláturfélagi Suðurlands, verzlun og iðnaður, Skúlagötu 20, Reykjavík, og skrásett 12. nóv. 1968.
Á fleti, ávölum að ofan og neðan og með ör í gegn, eru greyptir stafirnir SS.

Merkið er skrásett fyrir ýmis konar matvæli, svo sem sláturafurðir, kjöt, alls **konar kjötiðnaðarframleiðslu** o. fl.

Skrás. 1968, nr. 275. Tilkynnt 16. sept. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 12. nóv. 1068.

Kringlóttur flötur. Ofan á honum er matreiðslumannshúfa, en í flötinn eru greyptir stafirnir SS.

Merkið er skrásett fyrir ýmis konar matvæli, svo sem sláturafurðir, kjöt, alls konar kjötiðnaðarframleiðslu o. þ. h.

Skrás. 1968, nr. 276. Tilkynnt 16. sept. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 12. nóv. 1068.

Upphafsstafirnir SS innan hrings með ör í gegnum báða stafina.

Merkið er skrásett fyrir ýmis konar matvæli, svo sem sláturafurðir, kjöt og alls konar kjötiðnaðarframleiðslu.

Skrás. 1968, nr. 277. Tilkynnt 17. sept. 1968, kl. 15.00, af Vinnufatagerð Íslands hf., iðjurekstur, Þverholti 17, Reykjavík, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: VIRPREST

Merkið er skrásett fyrir sérstakan frágang fatnaðar, sem felur í sér varanleg brot og sléttá áferð.

Skrás. 1968, nr. 278. Tilkynnt 17. sept. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: PERMAPREST

Merkið er skrásett fyrir sérstakan frágang fatnaðar, sem felur í sér varanleg brot og sléttа áferð.

Skrás. 1968, nr. 279. Tilkynnt 19. sept. 1968, kl. 15.00, af The American Tobacco Company, iðjurekstur og verzlun, 245 Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðin: SILVA THINS

Samkvæmt tilkynningu 8. maí 1967 var merkið skrásett í Washington D. C. 30. apríl 1968, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1968, nr. 280. Tilkynnt 20. sept. 1968, kl. 15.00, af Agfa-Gevaert Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen, Þýzkalandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: HOBBYLUX

Samkvæmt tilkynningu 8. jan. 1966 er merkið skrásett í München 1. febr. 1966, í 4. flokki, fyrir lampa til notkunar við ljósmyndatökur og kvikmyndagerð.

Skrás. 1968, nr. 281. Tilkynnt 19. sept. 1968, kl. 15.00, af Borden Inc., iðjurekstur og verzlun, 350 Madison Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: OZON

Samkvæmt tilkynningu 20. febr. 1946 var merkið skrásett í Washington D.C. 21. jan. 1947, í 6. flokki, fyrir efnablöndur til aðgerða og fegrunar á hári og hársverði, fegrunarhúr, andlits- og hörundskrem, efni til að fjarlægja naglalakk, efni til að nema burt hörund, hvítt naglakrem, hörundssmyrsl og vax til að nema burt hár.

Síðasta endurnýjun skrásetningar vörumerkisins var 21. janúar 1967.

Skrás. 1968, nr. 282. Tilkynnt 23. sept. 1968, kl. 11.00 árdegis, af Reemtsma Cigarettenfabriken G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, 2000 Hamborg 52, Þýzkalandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Hvítur einkennismiði með orðunum: REEMTSMA ERSTE SORTE, en þar fyrir ofan á miðanum er ljósbrúnn ferhyrningur einnig með orðunum ERSTE SORTE og mynd af jurtablöðum.

REEMTSMA

ERSTE SORTE

Samkvæmt tilkynningu 17. ágúst 1967 er merkið skrásett í München 12. des. 1967, í 34. flokki, fyrir tóbaksvörur.
Merkið er skráð í litum.

Skrás. 1968, nr. 283. Tilkynnt 26. sept. 1968, kl. 16.00, af J. P. Schmidt pun. A/S, iðjurekstur og verzlun, Fredericia, Danmörku, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: TIVOLI

Samkvæmt tilkynningu 26. okt. 1967 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 15. marz 1968, í 34. flokki, fyrir unnar og óunnar tóbaksvörur, hluti fyrir reykingamenn, eldspýtur og eldspýtustokka (ekki úr góðmálmi).

Skrás. 1968, nr. 284. Tilkynnt 26. sept. 1968, kl. 16.00, af sama og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: CIGILL

Samkvæmt tilkynningu 21. febr. 1967 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 17. júlí 1967, í 34. flokki, fyrir unnar og óunnar tóbaksvörur, hluti fyrir reykingamenn, eldspýtur og eldspýtustokka (ekki úr góðmálmi).

Skrás. 1968, nr. 285. Tilkynnt 26. sept. 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: MANNE

Samkvæmt tilkynningu 18. nóv. 1944 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 17. nóv. 1945, í 34. flokki, fyrir unnar og óunnar tóbaksvörur, hluti fyrir reykingamenn, eldspýtur og eldspýtustokka (ekki úr góðmálmum).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 17. nóv. 1965.

Skrás. 1968, nr. 286. Tilkynnt 26. sept. 1968, kl. 16.00, af Beiersdorf AG, iðjurekstur og verzlun, 2000 Hamborg 20, Unnastrasse 48, Þýzkalandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: TASMIN

Samkvæmt tilkynningu 10. okt. 1964 var merkið skrásett í München 20. apríl 1966, í 34. flokki, fyrir ilmvörur og fegrunarsápur.

Skrás. 1968, nr. 287. Tilkynnt 9. okt. 1968, kl. 11.40 árdegis, af Przedsiebiorstwo Handlu zagranicznego „AGROS", verzlun, 32/34 Zurawia Street, Varsjá, Póllandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Svartur aflangur flötur, neðri endi bein lína, sá efri myndar rómverskan boga. Á fletinum er aflangt bókfell með uppbrettum þrem hornum — hvítt með svörtum kornum. Bókfellið er gegnumdregið ofan frá niður úr með tvílitri snúru, og er lykkja að ofan en innsigli að neðan, og þar á stafurinn M með hallandi hvítu bandi ofan frá og niður. Þvert yfir bókfellið er ritað sérstöku letri orðið STARKA og þar fyrir neðan VERY FINE VODKA.

Samkvæmt tilkynningu 23. jan. 1968 var merkið skrásett í Varsjá 22. maí 1968, í 33. flokki, fyrir vodka og aðra áfenga drykki.

Skrás. 1968, nr. 288. Tilkynnt 9. okt. 1968, kl. 16.15, af Toyo Boseki Kabushiki Kaisha (Toybo Co. Ltd.), iðjurekstur og verzlun, 8 Dojima Hamadori 2-chome, Kita-ku, Osaka, Japan, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: TOYBO

Merkið er skrásett í Tokyo 28. ágúst 1965, 11. sept. 1965, 25. júní 1965 og 21. jan. 1966, í 17., 16., 15. og 14. flokki, fyrir taugar, garn og þráð (ekki silki-saum og fiskilínur), vefnaðarvörur, prjónavörur, flóka og aðrar klæðavörur, klæðnað, ofinn fatnað og tilheyrandi, sængurfatnað.

Skrás. 1968, nr. 289. Tilkynnt 7. okt. 1968, kl. 14.15, af V. Friðjónsson & Company, verzlun, Siglufirði, og skrásett 12. nóv. 1968.

Stórt rautt V á hvítum fleti, umlukið tveim svörtum hringum. Grænar bylgjur ganga lárétt út frá V-inu, þrjár hvorum megin. Orðin TRADE MARK eru skráð rauðum stöfum í boga yfir V-inu. Merkið er hringlaga.

Merkið er skrásett fyrir alls konar umbúðir.

Skrás. 1968, nr. 290: Tilkynnt 8. okt. 1968, kl. 16.15, af United Aircraft Corporation, iðjurekstur og verzlun, 400 Main Street, East Hartford, Connecticut, Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Upphafsstafirnir U yfir A

Samkvæmt tilkynningum 11. júní 1963 og 21. apríl 1964 var merkið skrásett í Washington D. C. 16. febr. 1965 og 8. júní 1965, í 19. og 23. flokki, fyrir sprengihólfavélar, þar á meðal dælubullur, túrbínur og eldflaugavélar og hluta þeirra og flutningsumbúðir, sem seldar eru með vélunum og án þeirra, þyrlur og byggingahluta þeirra, flugvélaskrúfur, hluta og fylgihluta þess er að ofan greinir.

Skrás. 1968, nr. 291: Tilkynnt 23. ágúst 1968, kl. 10.00 árdegis, af Kali-Chemi Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 3 Hannover, Hans-Böcklerallee 20, Þýzkalandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: RHENANIA

Samkvæmt tilkynningu 25. sept. 1929, er merkið skrásett í Berlín 17. jan. 1930, í 8. flokki, fyrir áburðarefni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. sept. 1959.

Skrás. 1968, nr. 292: Tilkynnt 23. ágúst 1968, kl. 10.00 árdegis af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: RHE-KA-PHOS

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1949 var merkið skrásett í Berlín 28. nóv. 1950, í 8. flokki, fyrir áburðarefni.

Skrás. 1968, nr. 293: Tilkynnt 8. okt. 1968, kl. 11.15 árdegis, af Imperial Chemical Industries Limited, iðjurekstur, Imperial Chemical House, Millbank, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **VYMURA**

Merkið er skrásett í London 27. okt. 1961, í 27. flokki, fyrir veggfóður og veggskýlur (ekki ofin).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 27. okt. 1968.

Skrás. 1968, nr. 294: Tilkynnt 3. okt. 1968, kl. 11.00 árdegis, af Turtle Wax, Inc., iðjurekstur, 1800 North Clybourn Avenue, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðin: TURTLE WAX

Samkvæmt tilkynningu 5. apríl 1963 var merkið skrásett í Washington D. C. 10. marz 1964, í 4., 6., 15. og 52. flokki, fyrir bifreiðagljáa, stuðarabón og krómgljáa fyrir bifreiðar og gólfbón; efni til að eyða ís á framrúðum og frostlög í þvottatæki fyrir framrúður; silicone-smurning og efni til að bæta í bifreiðabenzín; þvottablöndur fyrir bifreiðar, hreinsiblöndur fyrir bifreiðar, bólsturhreinsi, efni til að fjarlægja bjöllur og tjöru, efni til að hreinsa hvítar hliðar bifreiðahjólbarða og efni til að fjarlægja gólfbón.

Skrás. 1968, nr. 295: Tilkynnt 1. okt 1968, kl. 11.00 árdegis, af Chap Stick Company, iðjurekstur, 1 Robins Road, Lynchburg, Virginia, Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðin: CHAP-ANS

Samkvæmt tilkynningu 9. marz 1948 var merkið skrásett í Washington D. C. 18. jan. 1949, í 6. flokki, fyrir hand- og hörundssmyrsl.

Skrás. 1968, nr. 296: Tilkynnt 22. okt. 1968, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: BLAIR®

Samkvæmt tilkynningu 29. sept. 1953 var merkið skrásett 21. sept. 1954 í Washington D. C., í 6. flokki, fyrir ferskloftvökva.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 21. sept. 1954.

Skrás. 1968, nr. 297: Tilkynnt 30. sept. 1968, kl. 15.00, af Charles Mackinley & Company Limited, áfengisgerð, 111 Holyrood Road, Edinburgh 8, Skotlandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **MACKINLAY'S**

Merkið er skrásett í London 27. júlí 1936, í 43. flokki, fyrir skoztk whisky. Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 27. júlí 1964.

Skrás. 1968, nr. 298: Tilkynnt 6. sept. 1968, kl. 16.00, af Application des Gaz, iðjurekstur og verzlun, 15 rue Chateaubriand, París, Frakklandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðin: CAMPING GAZ INTERNATIONAL á bláum ferhyrndum einkennismiða.

Merkið er skrásett í París 6. okt. 1967, í 6., 11., 21. og 28. flokki, fyrir tæki til hitunar, lýsingar, kælingar og eldunar, kveikingalampa, ílát og flöskur fyrir eldsneyti í formi gass; sportvörur.

Skrás. 1968, nr. 299: Tilkynnt 8. okt. 1968, kl. 11.15 árdegis, af Masonite Corporation, iðjurekstur, 29 North Wacker Drive, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 12. nóv. 1968.

Mynd, áþekk bókstafnum m, úr þrem hornrétt sveigðum borðum.

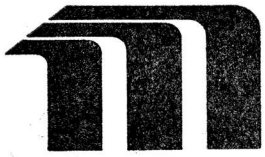

Samkvæmt tilkynningu 21. júní 1967 var merkið skrásett í Washington D. C. 2. júlí 1968, í 19. flokki, fyrir byggingaborð, sem sé trefjaborð, einangrunarborð, samsett borð, harðviðarborð og gervitimbur eða tilbúið timbur til margvíslegra byggingarframkvæmda.

Skrás. 1968, nr. 300. Tilkynnt 1. okt 1968, kl. 12.00 á hádegi, af Sandoz Ltd., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Basel 13, Sviss, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: SANGESIC

Samkvæmt tilkynningu 15. apríl 1968 var merkið skrásett í Bern 15. júní 1966, í 5. flokki, fyrir lyf.

Skrás. 1968, nr. 301: Tilkynnt 7. okt. 1968, kl. 16.30, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen, Þýzkalandi, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: LEVOXIN

Samkvæmt tilkynningu 3. febr. 1964 var merkið skrásett í München 12. marz 1965, í 1. og 2. flokki, fyrir efni til meðferðar vatns, ryðvarnarefni.

Skrás. 1968, nr. 302: Tilkynnt 2. sept. 1968, kl. 16.30, af F. Hoffmann-La Roche & Co.. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenzacherstrasse 124/184, Basel, Sviss, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **RETIPHON**

Samkvæmt tilkynningu 27. des. 1955 var merkið skrásett í Bern 30. jan. 1956 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur, sjúkrafæðu.

Skrás. 1968, nr. 303: Tilkynnt 2. sept. 1968, kl. 16.30, af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **TIBERAL**

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1957 var merkið skrásett í Bern 22. nóv. 1957 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarmeðul, sjúkrafæðu.

Skrás. 1968, nr. 305: Tilkynnt 8. okt. 1968, kl. 16.15, af sama, og skrásett 12. nóv. 1968.

Orðið: **BACTRIM**

Samkvæmt tilkynningu 13. júní 1968 var merkið skrásett í Bern 12. sept. 1968, í 1., 2. og 5. flokki, fyrir kemiskar afurðir til notkunar í þágu vísinda, kemisk efni til að varðveita matvæli óskemmd, sápur, ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn, lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu, plástra, umbúðaefni, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að útrýma illgresi og háskakvikindum.

Skrás. 1968, nr. 306: Tilkynnt 30. okt. 1968, kl. 15.00, af Kaffibrennslu O. Johnson & Kaaber hf., iðjurekstur, Sætúni 8, Reykjavík, og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið:

SANTOS

Merkið er skrásett fyrir hrákaffi, brennt og malað kaffi, brenndar kaffibaunir og kaffilíki.

Skrás. 1968, nr. 307: Tilkynnt 30. okt. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið:

RIO

Merkið er skrásett fyrir hrákaffi brennt og malað kaffi, brenndar kaffibaunir og kaffilíki.

Skrás. 1968, nr. 308: Tilkynnt 25. okt. 1968, kl. 15.00, af Sláturfélagi Suðurlands, iðnaður og verzlun, Skúlagötu 20, Reykjavík, og skrásett 23. nóv. 1968.

Teiknuð mynd af dýrshorni og þrjár bylgjulagaðar línur undir því.

Merkið er skrásett fyrir alls kyns gærur og skinn, sútuð og ósútuð, og alls kyns tilbúinn varning úr sútuðum skinnum og gærum.

Skrás. 1968, nr. 309: Tilkynnt 21. okt. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 23. nóv. 1968.

Teiknuð mynd af dýrshorni og þrjár bylgjulagaðar línur undir því. Fyrir ofan merki þetta, eða til hliðar við merkið vörulýsingin: A Genuine Skin of Iceland Polar Sheep.

Merkið er skrásett fyrir íslenzkar gærur, sútaðar eða ósútaðar, eða á ýmsum verkunarstigum.

Skrás. 1968, nr. 310: Tilkynnt 21. okt. 1968, kl. 15.00, af sama og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið: LUSTRETONE

Merkið er skrásett fyrir sútaðar gærur og skinn og ýmis konar vörur framleiddar úr því.

Skrás. 1968, nr. 311: Tilkynnt 24. okt. 1968, kl. 11.50 árdegis, af Schering AG., iðjurekstur og verzlun, 1 Berlín 65, Müllerstrasse 170/172, og Bergkamen, Waldstrasse 14, Þýzkalandi, og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið: **NEOGYNON**

Samkvæmt tilkynningu 12. apríl 1966 er merkið skrásett í München 2. júní 1966, í 5. flokki, fyrir lyf.

Skrás. 1968, nr. 312: Tilkynnt 25. okt. 1968, kl. 15.00, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 23. nóv. 1968.

Innan ferstrends ramma er band og heiðursmerki. Undir því stendur orðið: Grenadiers.

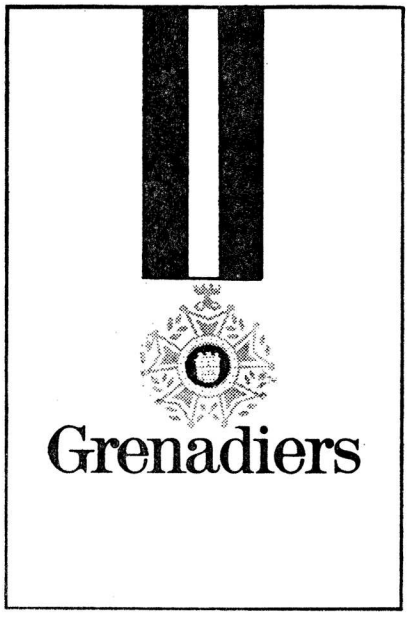

Merkið er skrásett í London 9. febr. 1967, í 34. flokki, fyrir tóbak unnið eða óunnið

Skrás. 1968, nr. 313: Tilkynnt 25. okt. 1968, kl. 14.00, af Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 521 Troisdorf, Bez. Köln, Þýzkalandi, og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið: Tiger, ásamt mynd af tígrisdýri.

Samkvæmt tilkynningu 26. apríl 1968 var merkið skrásett í München 27. ágúst 1968, í 13. flokki, fyrir skotfæri og -kúlur, sprengiefni, flugeldaefni.

Skrás. 1968, nr. 314: Tilkynnt 14. okt 1968, kl. 15.00, af Jóhanni Karlssyni & Co. hf., verzlun, Nönnugötu 16, Reykjavík, og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið: PRINCE

Merkið er skrásett fyrir niðursuðuvöru.

Skrás. 1968, nr. 315: Tilkynnt 12. júní 1968, kl. 12.00 á hádegi, af Topp Import & Export Inc., verzlun, 4201 N. W. 77 avenue, Miami, Florida, Bandaríkjunum, og skrásett 23. nóv. 1968.

Orðið: JULIETTE

Samkvæmt tilkynningu 27. des. 1962 var merkið skrásett í Washington D. C. 12. maí 1964, í 21. og 36. flokki, fyrir innanhúss útvarps- og sjónvarpstæki, rafmagnsbrauðristar og loftrellur.

Skrás. 1968, nr. 316: Tilkynnt 22. júlí 1968, kl. 11.00 árdegis, af „Paged" Centrala Handlu Zagranicznego, verzlun, 18 Plac Trzech Krzyzy, Varsjá, Póllandi, og skrásett 23. nóv. 1968.

Ferhyrndur rammi og innan hans orðið ALPEX fyrir ofan mynd af nauti innan fimmhyrndrar umgerðar.

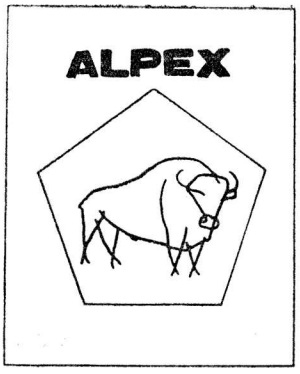

Samkvæmt tilkynningu 27. maí 1968 er merkið skrásett í Varsjá 15. okt. 1968, í 17., 20. og 27. flokki, fyrir höggspónplötur, trefjaplötur og hörplötur.

Skrás. 1968, nr. 317: Tilkynnt 15. okt. 1968, kl. 13.30, af Schering AG., iðjurekstur og verzlun, Müllerstrasse 170/172, Berlín og Bergkamen, Waldstrasse 14, Þýzkalandi, og skrásett 28. nóv. 1968.

Orðið: GYNODIAN

Samkvæmt tilkynningu 24. des. 1965 var merkið skrásett í München 31. jan. 1966 í 5. flokki fyrir lyf, einkum hormónalyf fyrir konur.

Skrás. 1968, nr. 318: Tilkynnt 21. okt. 1968, kl. 15.20, af Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft, vormals Meister Lucius & Brüning, iðjurekstur og verzlun, Frankfurt a/Main Þýzkalandi, og skrásett 28. nóv. 1968.

Orðið: REMACEN

Samkvæmt tilkynningu 3. okt. 1958 er merkið skrásett í München 19. júlí 1961 í 11. flokki fyrir litarefni og liti.

Skrás. 1968, nr. 319: Tilkynnt 1. nóv. 1968, kl. 15.00, af F. Hoffmann-La Roche & Co., Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenszacherstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 28. nóv. 1968.

Orðið: ROCHE

Samkvæmt tilkynningu 15. ágúst 1967 var merkið skrásett í Bern 11. nóv. 1967, í 10. flokki, fyrir handlækninga-, lækninga-, tannlækna- og dýralæknaáhöld og tæki (þar á meðal gervilimi, -augu og -tennur).

Skrás. 1968, nr. 320: Tilkynnt 1. nóv. 1968, kl. 15.00, af E. S. B. Incorporated, iðjurekstur og verzlun, 2 Penn Center Plaza, Philadelphia, Pennsylvania, Bandaríkjunum, og skrásett 28. nóv. 1968.

Innan umgerðar standa orðin: RAY-O-VAC

RAY·O·VAC

Samkvæmt tilkynningu 15. des. 1950 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. okt. 1951 í 21. flokki fyrir þurrafhlöður, þurrafhlöður fyrir vasaljós og vasaljós og hylki fyrir þau.

Skrás. 1968, nr. 321: Tilkynnt 12. sept. 1968, kl. 16.30, af Manhattan Industries Inc., iðjurekstur og verzlun, 1271 Avenue of the Amearicas, New York, N. Y 10020, Bandaríkjunum, og skrásett 28. nóv. 1968.

Orðin: LADY MANHATTAN

Samkvæmt tilkynningu 5. marz 1956 var merkið skrásett í Washington D. C. 9. okt. 1956 í 39. flokki fyrir fatnað fyrir konur eldri og yngri, einkum kjóla og sportskyrtur, blússur, peysur, hálsklúta, náttföt, náttsloppa, tækifærisjakka, pils, útistuttbuxur og tækifærisbuxur.

Skrás. 1968, nr. 322: Tilkynnt 31. okt 1968, kl. 16.15, af Bush, Boake, Allen Limited, iðjurekstur og verzlun, 20/42 Wharf Road, London N. 1, Englandi, og skrásett 4. des. 1968.

Bókstafirnir bb og a stílfærðir.

Merkið er skrásett í London 6. febr. 1967 í 1., 2., 3., 5., 29., 30., 32. og 33. flokki fyrir efnavörur til nota í iðnaði, vísindum og ljósmyndatökum, efnaframleiðslu í flokki 1, til nota í landbúnaði, blómarækt og skógrækt, efnablöndur til þess að varðveita matvæli og drykki, hreinsi-, þeki- og freyðiefni, allt fyrir drykki, lit fyrir matvörur, og drykkjarvörur, og ryðvarnarefni, ilmvörur, jurtaolíur, ilmolíur, ilmandi efnasamsetningar til nota við framleiðslu ilmvara og fegrunarblandna; sápu, fegrunarblöndur, sem ekki eru lyf, efnablöndur fyrir hár, fegrunarvörur og tannkrem, læknisfræðileg, lyfjafræðileg, dýralæknisleg og heilbrigðisleg efni og blöndur, kjötkraft, niðursoðna, þurrkaða eða soðna ávexti og grænmeti, matarolíur og matarfeiti, niðursoðna ávexti, niðusoðið grænmeti, pikles, magavökva og mjólkurhlaup, krydd, bragðkjarna (aðra en jurtaolíur), krydd, en þó ekki eggjakrydd fyrir alifugla, ávaxtasafa, efnablöndur í 32. flokki til þess að framleiða óáfenga drykki, ölkelduog gosdrykki (náttúrlega og gervidrykki), humlakjarna til framleiðslu öls, efnablöndur í 33. flokki til þess að framleiða áfenga drykki, áfengiskjarna og áfengisessensa sem drykkjarvörur.

Skrás. 1968, nr. 323: Tilkynnt 11. nóv. 1968, kl. 14.30, af Van Heugten Export AG., iðjurekstur og verzlun, Lucerne, Neustadtstrasse 6, Sviss, og skrásett 4. des. 1968.

Orðið: H E U G A yfir mynd af manni og hundi.

Samkvæmt tilkynningu 15. maí 1968 er merkið skrásett 21. okt. 1968 í 19. og 27. flokki fyrir teppi, mottur, gólfflísar (ekki keramik), linoleum og annað efni til að þekja gólf, veggfóður (ekki ofin).

Skrás. 1968, nr. 324: Tilkynnt 11. nóv. 1968, kl. 15.00, af Polaroid Corporation, iðjurekstur og verzlun, 730 Main Street, Cambridge, Mass., Bandaríkjunum, og skrásett 4. des. 1968.

Orðið: POLACOLOR

Samkvæmt tilkynningu 12. okt. 1961 var merkið skrásett 9. okt. 1962 í 38. flokki fyrir ljósmyndavörur, einkum ljósnæmar ljósmyndafilmur og ljósnæman ljósmyndapappír, ljósmyndir.

Skrás. 1968, nr. 325: Tilkynnt 11. nóv. 1968, kl. 15.00, af Twentieth Century-Fox Film Corporation, framleiðsla og úthlutun, 444 West 56th Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 4. des. 1968.

Á hvítum einkennismiða standa efst orðin: Twentieth Century. — Þar undir er að mestu hringlaga flötur og stendur á honum áletrunin: 20th CENTURY FOX o. fl., og er band til beggja hliða við flötinn. Neðst standa orðin Fox Film Corporation.

Samkvæmt tilkynningu 31. jan. 1936 var merkið skrásett í Washington D. C. 23. júní 1936 í 26. flokki fyrir þöglar, tónviðtala- og talkvikmyndafilmur.

Skrás. 1968, nr. 326: Tilkynnt 15. nóv. 1968, kl. 15.00, af Société Anonyme Jubilé Manufacture de Tabacs, iðjurekstur, 67—75 Rue des Champs, Liege, Belgíu, og skrásett 4. des. 1968.

Ferstrendur, svartur einkennismiði. Á miðjum miðanum er mynd af manni og fyrir neðan myndina stendur orðið: LAFAYETTE

Merkið er skrásett í Brüssel 23. júlí 1968 í 34. flokki fyrir tóbak og tóbaksvörur, aðallega vindla, smávindla, sígarettur og skorið tóbak.

Skás. 1968, nr. 327: Tilkynnt 15. nóv. 1968, kl. 15.00, af Yardley and Company Limited, iðjurekstur, 33 Old Bond Street, London W. 1, Englandi, og skrásett 4. des. 1968.

Orðin: **YARDLEY LONDON LOOK**

Merkið er skrásett í London 24. ágúst 1967 í 3. flokki fyrir ilmvörur, hreinlætisvörur og snyrtivörur, tannhreinsiefni, háreyðingarefni (ekkert af þessu til lækninga), hreinlætisvörur og -tæki, hárliðunarefni, hárþvottaefni, sápur og loftnæmar olíur.

Skrás. 1968, nr. 328: Tilkynnt 25. okt. 1968, kl. 11.55 árdegis, af Decca Limited, iðjurekstur og verzlun, 9 Albert Embankment, London S. E. 1, og skrásett 4. des. 1968.

Mynd af laufi.

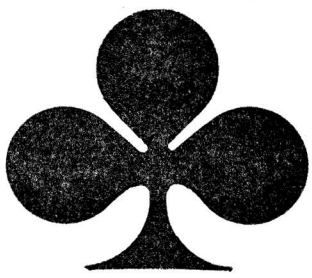

Merkið er skrásett í London 12. des. 1966 í 9. flokki fyrir grammófónplötur.

Skrás. 1968, nr. 329: Tilkynnt 26. júní 1967, kl. 10.30 árdegis, af Georg Moldow I/S, iðnaður og verzlun, Lyngbyvej 317 A., Gentofte, Danmörku, og skrásett 6. des. 1968.

Orðið: GEMOSHEEN

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1967 var merkið skrásett í Kaupmannahöfn 29. nóv. 1968 í 16. flokki fyrir innpökkunarbönd gjafapakka.

Skrás. 1968, nr. 330: Tilkynnt 4. okt. 1966, kl. 11.00 árdegis, af Janssen Pharmaceutica N. V., iðjurekstur, Beerse, Belgíu, og skrásett 6. des. 1968.

Orðið: CLINIUM

Merkið er skrásett í Brüssel 2. sept. 1966 fyrir lyfjaframleiðslu handa mönnum og dýrum, efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga, plástra og efni til sáraumbúða, efni til tannfyllinga og til töku tannmóta, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu.

Skrás. 1968, nr. 331: Tilkynnt 2. okt. 1967, kl. 14.00, af Norsk Hydro-Elektrisk Kvælstofaktieselskap, iðjurekstur og verzlun, Bygdöy Allé 2, Oslo, Noregi, og skrásett 6. des. 1968.

Orðið: respatex

Samkvæmt tilkynningu 25. sept. 1967 er merkið skrásett í Oslo 13. júní 1968 í 16. og 19. flokki fyrir plast-gegndreyptar eða plastlagðar plötur, gljáplötur, samlímdar plötur úr trefjaefnum úr jurtaríkinu, byggingarplötur, panel, veggklæðnað, þakplötur, borðplötur.

Skrás. 1968, nr. 332: Tilkynnt 14. ágúst 1968, kl. 10.30 árdegis, af Beecham Group Limited, trading also as Beecham Research Laboratories, iðjurekstur og verzlun, Beecham House, Great West Road, Brentford, Middlesex, Englandi, og skrásett 6. des. 1968.

Orðið: BROXIL

Merkið er skrásett í London 25. febr. 1959 í 5. flokki fyrir efnablöndur til að nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis, efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga, plástra og efni til sáraumbúða (og annarra álíka umbúða), efni til tannfyllingar og til töku tannmóta, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu.

Skrás. 1968, nr. 333: Tilkynnt 23. júlí 1968, kl. 9.10 árdegis, af Elmo Company Limited, iðjurekstur og verzlun, 6 Kamihodori, 1-chome, Mizuko-ku, Nogoya, Japan, og skrásett 6. des. 1968.

Orðið: ELMO skráð sérstöku letri.

ELMO

Merkið er skrásett í Tokíó 24. marz 1964 í 10. flokki fyrir sjónfræðileg áhöld og tæki til ljósmyndunar, áhöld og tæki til kvikmyndatöku, efni til ljósmyndunar.

Skrás. 1968, nr. 334: Tilkynnt 3. des. 1968, kl. 11.00 árdegis, af Sandoz Ltd., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Basel, Sviss, og skrásett 20. des. 1968.

Orðið: BIOTUSSAL

Samkvæmt tilkynningu 26. ágúst 1968 er merkið skrásett í Bern 29. sept. 1968 í 5. flokki fyrir lyfjavörur.

Skrás. 1968, nr. 335: Tilkynnt 27. nóv. 1968, kl. 11.00 árdegis, af Yardley and Company Limited, iðjurekstur, 33 Old Bond Street, London W. 1, Englandi, og skrásett 20. des. 1968.

Orðið: EYELIGHTERS

Merkið er skrásett í London 28. nóv. 1966 í 3. flokki fyrir efni til augnsnyrtingar.

Skrás. 1968, nr. 336: Tilkynnt 18. nóv. 1968, kl. 14.30, af Lustry, národni podnik, iðjurekstur og verzlun, Kamenický Senov, Tékkóslóvakíu, og skrásett 20. des. 1968.

Tvö lóðrétt strik í gegnum sporöskju með stjörnu undir miðri sporöskjunni.

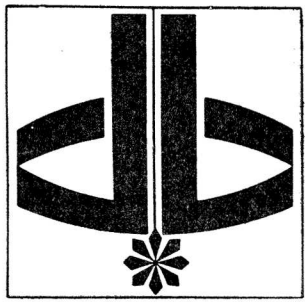

Samkvæmt tilkynningu 28. marz 1966 var merkið skrásett í Prag 7. sept. 1966 í 6. og 11. flokki fyrir rafmagnsljósbúnað og fylgihluta hans; málmhluta í dreifara og baðherbergistæki.

Skrás. 1968, nr. 337: Tilkynnt 18. nóv. 1968, kl. 10.40 árdegis, af The Wellcome Foundation Limited, iðjurekstur, 183—193 Euston Road, London N. W. 1, Englandi, og skrásett 20. des. 1968.

Orðið: SEPTRIN

Merkið er skrásett í London 19. des. 1947 í 5. flokki fyrir efnablöndur til nota sem meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis, efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga, plástra og efni til sáraumbúða, efni til tannfyllinga og töku tannmóta, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýra og óværu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. des. 1968.

Skrás. 1968, nr. 338: Tilkynnt 23. júlí 1968, kl. 9.10 árdegis, af Société d'Etudes Scientifiques et Industrielles de l'Ile de France, iðjurekstur og verzlun, 46 Boulevard de Latour-Maubourg, París, Frakklandi, og skrásett 20. dse. 1968.

Orðið: EGLONYL

Merkið er skrásett í París 27. júní 1968 í 5. flokki fyrir lyffræðilegar afurðir.

Skrás. 1968, nr. 339: Tilkynnt 14. okt. 1968, kl. 13.50, af McIthenny Company, iðjurekstur og verzlun, New Iberia, Lousiana, Bandaríkjunum, og skrásett 20. des. 1968.

Orðin: TABASCO

Samkvæmt tilkynningu 7. nóv. 1951 er merkið skráð í Washington D. C. 5. júlí 1955 í 46. flokki fyrir piparsósu.

Skrás. 1968, nr. 340: Tilkynnt 15. okt. 1968, kl. 10.00 árdegis, af Mary Quant Cosmetics Limited, iðjurekstur og verzlun, Hook Rise, Kingston By-Pass, Surbiton, Surrey, Englandi, og skrásett 20. des. 1968.

Svartur flötur með 5 bogadregnum útlínum. Í miðju hvítur hringur utan um svartan hringflöt. Undir standa orðin: MARY QUANT.

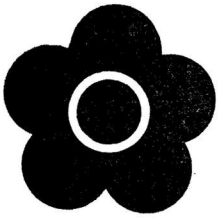

MARY QUANT

Merkið er skrásett í London 7. jan. 1966 í 3. flokki fyrir snyrtimeðul, ekki til lækninga, fegrunarmeðul, sápur, ilmvötn, tann- og hármeðul og snyrtivörur.

Skrás. 1968, nr. 341: Tilkynnt 12. júní 1968, kl. 15.30, af U. S. Ethicals Inc., iðjurekstur, 37—02 48th Ave., Long Island City 1, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 20. des. 1968.

Orðið: NITRONG

Samkvæmt tilkynningu 1. júlí 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 9. júní 1964 í 18. flokki fyrir lyf og lyfja efni.

Skrás. 1968, nr. 342: Tilkynnt 3. okt. 1966, kl. 16.45, af Sales Affiliates Limited, iðjurekstur og verzlun, Barnet By-Pass, Corner of Ripon Way, Boreham Wood, Hertfordshire, Englandi, og skrásett 20. des. 1968.

Orðið: LUSTRON

Merkið er skrásett í London 20. des. 1954, í 3. flokki, fyrir poka og upplausnir til að bylgja hár.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. des. 1961.

Skrás. 1968, nr. 343: Tilkynnt 2. des. 1968, kl. 9.00 árdegis, af Luitpold-Werk, iðjurekstur, Zielstattstrasse 9—15, München 25. Þýzkalandi, og skrásett 28. des. 1968.

Orðið: Hirudoid

Samkvæmt tilkynningu 11. apríl 1960 var merkið skrásett í München 25. ágúst 1961 í 2. flokki fyrir læknislyf, þ. e. blóðstorkuhindrandi, bólgu- og hitaeyðandi efni, sem leitar gegnum húð.

Skrás. 1968, nr. 344: Tilkynnt 13. des. 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Orðið: Anacal

Samkvæmt tilkynningu 6. marz 1934 var merkið skrásett í München 24. apríl 1934 í 2. flokki fyrir lyf til staðbundinnar notkunar við gyllinæð.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. marz 1964.

Skrás. 1968, nr. 345: Tilkynnt 13. des. 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Orðið: Eufermen

Samkvæmt tilkynningu 28. maí 1936 var merkið skrásett í München 12. maí 1937 í 2. flokki fyrir lyf.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 28. maí 1966.

Skrás. 1968, nr. 346: Tilkynnt 13. des. 1968, kl. 16.00, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Orðið: Combiase

Samkvæmt tilkynningu 4. júní 1936 var merkið skrásett í München 11. maí 1937 í 2. flokki fyrir lyf.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 4. júní 1966.

Skrás. 1968, nr. 347: Tilkynnt 11. des. 1968, kl. 14.00, af **Íslenzka álfélaginu hf.**, iðjurekstur, Straumsvík, Hafnarfirði, og skrásett 28. des. 1968.

Teikning á svörtum fleti af upprennandi sól og geislum upprennandi sólar. Fyrir neðan stendur orðið: ÍSAL.

Merkið er skrásett fyrir óeðla málma, óunna og hálfunna, ál og álmelmi, óunnin og hálfunnin, einkum sem hleifar, þrýstibolta, valtaklumpa, steypustykki, smíðastykki, plötur, ræmur, pappír, stengur, rær og önnur snið, vír, gljáandi eða yfirborðsunninn, einnig í sambandi við önnur efni, svo sem plast- og gerviefni; léttmálmsduft, (þó ekki fyrir málara og skreytingamenn); léttmálmskorn, húðaða léttmálma; álúrgang og brotaál, ál óunnið, stengur, prófíla og vír, plötur og ræmur úr áli, álþynnur sléttar, einnig upphleyptar og mynstraðar, tilskornar, gataðar, húðaðar, áprentaðar eða festar á pappír eða annað efni til styrktar; álduft og álflögur, pípur, pípuefni og holar stengur, úr áli; prófílpípur til smíða; pípufittings (t. d. tengi, hné, hólka og beygjur) úr áli; mannvirki (t. d. skemmur og aðrar byggingar, brýr og brúarhluta, turna, súlnagrindur, þök, þakgrindur, glugga- og hurðagrindur, hlera, stöpla og súlur), hálf- eða fullunnin, samsett eða ósamsett og hluta til þeirra (þar með taldar plötur, stengur, bjálkar, prófílar, pípur o. þ. h. tilsniðið til notkunar í mannvirki) úr áli; geyma, ker og önnur slík stór ílát úr áli; föt, tunnur, brúsa og áþekk ílát (þar með stíf og sveigjanleg pípulaga ílát) úr áli, venjulega notuð við flutning á vörum eða sem umbúðir, svo sem mjólkurbrúsar, grindur og kassar til flutnings á mjólkurflöskum og mjólkurhyrnum, tunnur, Skálpar (túbur), niðursuðudósir, hylki og ílát undir samanþjappaðar gastegundir og önnur áþekk ílát úr áli; margþættan vír, strengi, kaðla, vírfléttur o. þ. h. úr áli, þó ekki einangraða rafmagnsstrengi; vírnet, vírdúk, styrktarvefnað o. þ. h. úr áli, svo sem steypustyrktar- og múrhúðunarnet, girðingarnet úr vír, möskvateygðar (expanded) plötur úr áli; áhöld til heimilishalds, hreinlætistæki til innanhússnota og hluta til slíkra vara úr áli, svo sem hreinlætistæki, búsáhöld; netakúlur, fiskkassa, fiskkörfur og línubala; nafla, stifti, skrúfur o. þ. h.; vörur sérstaklega til skipa; drykkjarker fyrir skepnur; einangrunarplötur, hettur á mjólkurflöskur og bólur til gatnamerkingar.

Skrás. 1968, nr. 348: Tilkynnt 5. des. 1968, kl. 10.00 árdegis, af **Przedsiebiorstwo Handlu Zagranicznego „AGROS“**, verzlun, 32/34 Zurawia Street, Varsjá, **Póllandi**, og skrásett 28. des. 1968.

Merkið er aflangur skjöldur, að neðan rétthyrndur, en með breiðum rómverskum boga að ofan. Skjaldarrendur eru með gráu bandi stílfærðu. Grunnflötur skjaldar er svartur, en yfir þvert er teiknaður hvítur borði, hefst hann á miðjum skildi hægra megin og gengur með sveiglínum upp á við til vinstri handar. Á borða þennan er ritað með prentletri hvítu með grannri svartri umgerð um hvern staf orðið CASSIS. Á svarta reitinn fyrir ofan þverborðann eru teiknuð stílfærð vínber ásamt tígulmerki, en fyrir neðan borðann er orðið Liqueur með stílfærðu skrifletri, þá mynd af sex verðlaunapeningum og loks orðin: PRODUCE OF POLAND og þar fyrir neðan PRODUCTION POLONAISE.

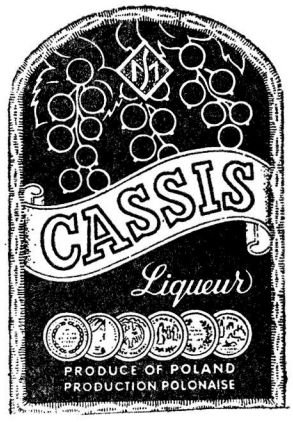

Samkvæmt tilkynningu 23. jan 1968 var merkið skrásett í Varsjá 22. maí 1968 í 33. flokki fyrir áfenga drykki.

Skrás. 1968, nr. 349: Tilkynnt 5. des. 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Merkið er aflangur skjöldur, að neðan rétthyrndur, en með rómverskum boga að ofan. Umgerðin er svört lína og önnur litlu grennri innar. Grunnlitur skjaldar er hvítur. Á eftri enda skjaldar er stílfært tré og situr maður undir greinum þess sitt hvorum megin við stofninn. Þá er með stílfærðu skrifletri orðið Polmos, þá með gotnesku letri orðið Krupnik og þar fyrir neðan með skrifletri í tveim línum Polish Honey Liqueur; þá skiptist skjöldurinn með tveim þverstrikum í tvo fleti og stendur á hinum neðra: Produce of Poland.

Samkvæmt tilkynningu 7. marz 1968 var merkið skrásett í Varsjá 19. júní 1968 í 33. flokki fyrir áfenga drykki.

Skrás. 1968, nr. 350: Tilkynnt 5. des. 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Merkið er lítið eitt aflangur rétthyrningur og er grunnflötur hvítur með þrefaldri svarti umgerð. Efst á merkinu er með stílfærðu skrifletri orðið Polmos og flúr beggja vegna. Þá er sér í línu með stílfærðu letri orðið Extra. Þá tekur við á

skáhöllum borða, gráum þvert yfir flötinn með hvítum upphafsstöfum, orðið ZYTNIA og þar fyrir neðan á neðra hvíta fletinum með stílfærðu skrifletri orðið Vodka og þar fyrir neðan prentað í tveim línum 100 PER CENT NEUTRAL SPRITS DISTILLED FROM RYE. Flúr er sitt hvorum megin við orðið Vodka og kornax dregið lóðrétt undir hægra enda þverborðans. Enn er letrað á sérstakan reit neðst á ferhyrningnum með prentletri: PRODUCE OF POLAND og er sá reitur greindur frá með tvöföldu þverstriki.

Samkvæmt tilkynningu 7. marz 1968 er merkið skrásett í Varsjá 19. júní 1968 í 33. flokki fyrir áfenga drykki.

Skrás. 1968, nr. 351: Tilkynnt 5. des. 1968, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Merkið er aflangur skjöldur að neðan rétthyrndur, en með rómverskum boga að ofan og þar fyrir ofan er hálfmáni á hliðinni með þrem fimmarma stjörnum, en hálfmáninn er hvítur með tvöfaldri svartri umgerð. Skjöldurinn er hvítur í grunn með svartri umgerð og neðst hvítur reitur þvert yfir. Ofan til á miðjum skildi er teiknað auðkenni með svartri umgerð og svörtum grunnlit. Á auðkennið er fest með prentletri orðið Winiak; þá í næstu línu LUKSUSAWY og sér í línu: POLISHBRANDY. Fyrir ofan og neðan merki þetta eru blómreitir og í hinum efra með skrifletri orðið Polmos.

Samkvæmt tilkynningu 7. marz 1968 var merkið skrásett í Varsjá 19. júní 1968 í 33. flokki fyrir áfenga drykki.

Skrás. 1968, nr. 352: Tilkynnt 3. des. 1968, kl. 15.00, af Lanvin-Charles of the Ritz, In. (Delaware Corporation), iðjurekstur og verzlun, 730 Fifth Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 28. des. 1968.

Orðin: YVES SAINT LAURENT

Samkvæmt tilkynningu 5. júlí 1967 var merkið skrásett í Washington D. C. 23. júlí 1968 í 3. flokki fyrir ilmvörur, snyrtivatn, baðolíu og snyrtiduft.

Skrás. 1968, nr. 353: Tilkynnt 3. des. 1968, kl. 15.00, af sama, og skrásett 28. des. 1968.

Bókstafirnir YSL samtengdir.

Samkvæmt tilkynningu 5. júlí 1967 var merkið skrásett í Washington D. C. 20. ágúst 1968 í 3. flokki fyrir ilmvörur, snyrtivatn, baðolíu og snyrtiduft.

Skrás. 1968, nr. 354: Tilkynnt 17. des. 1968, kl. 15.00, af Alfred Dunhill Limited, iðjurekstur og verzlun, 30 Duke Street, St. James's, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 28. des. 1968.

Innan ferhyrnds gyllts ramma er rauður flötur. Efst á honum er gyllt þverband. Þar fyrir neðan stendur orðið DUNHILL og neðar á honum orðin: „The name Dunhill is the trade mark of Alfred Dunhill, Duke Street, St. James's, London.

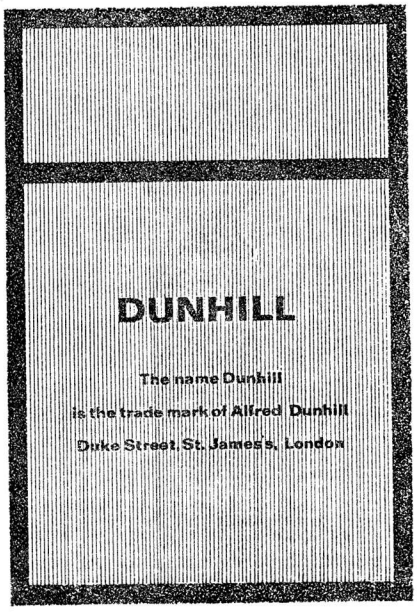

Merkið er skrásett í London 7. jan. 1967 í 34. flokki fyrir tóbak, hvort heldur unnið eða óunnið.

Skrás. 1968, nr. 355: Tilkynnt 23. des. 1968, kl. 11.30 árdegis, af Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson, iðjurekstur, Fack, Stokkhólmi 32, Svíþjóð, og skrásett 30. des 1968.

Orðið: Ericsson, ritað skrifstöfum og með striki frá síðasta skrifstaf undir orðinu.

Samkvæmt tilkynningu 15. nóv. 1927 var merkið skrásett í Stokkhólmi 14. febr. 1928 í 7., 8., 9., 14. og 16. flokki fyrir rafmagnsvélar og tæki og það, sem þeim tilheyrir, rafmagnsstrengi, leiðslur og innlagningarefni, talsíma- og ritsímatæki og alls konar talsíma- og ritsímnefni, símastilla og það, sem þeim tilheyrir, áhöld og efni til brunaboða, tímamerkja og næturvörzlukerfislagningar, áhöld og efni til rafmagnsklukkukerfislagningar, áhöld og efni til járnbrautarmerkjakerfislagningar, rafmagnsstillistöðvar og það, sem þeim tilheyrir, rafmagnsmæli- og skrásetningartæki, útvarpstæki ásamt hlutum af þeim og því, sem þeim tilheyrir, rafmagnsöryggistæki og merkjatæki ásamt því, sem þeim tilheyrir, vatnshæðarmæla, vélar til myntalningar, reiknivélar, skrifstofuvélar, verkfæri til ýmis konar þarfa.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 23. febr. 1968.

Skrás. 1968, nr. 356: Tilkynnt 9. sept. 1968, kl. 10.00 árdegis, af Castrol Limited, iðjurekstur og verzlun, Castrol house, Marybybone Road, London N. W. 1, Englandi, og skrásett 30. des. 1968.

Orðin: CASTROL GTX

Merkið er skrásett í London 14. marz 1968 í 4. flokki fyrir olíur til notkunar í iðnaði og smurfeiti (aðrar en matarolíur og feitiefni til matar og loftnæmar olíur) og smurefni og brennsluefni.

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar, um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 14. marz 1968.

Skrás. 1968, nr. 357: Tilkynnt 19. des. 1968, kl. 14.00, af Richardson-Merell, Inc., iðjurekstur og verzlun, 122 East 42nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1968.

Orðið: BENZODENT

Samkvæmt tilkynningu 18. ágúst 1953 var merkið skrásett í Washington D. C. 14. sept. 1954 í 18. flokki fyrir rotvarnar- og gerlaeyðandi smyrsl til að nota við til búnar tennur.

Skrás. 1968, nr. 358: Tilkynnt 30. des. 1968, kl. 15.15, af Textron Inc., iðjurekstur og verzlun, 10 Dorrance Street, Providence, Rhode Island, Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1968.

Stílfærður upphafsstafurinn S.

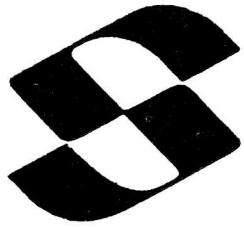

Samkvæmt tilkynningu 10. sept. 1964 var merkið skrásett í Washington D. C. 17. ágúst 1965 í 37. flokki fyrir penna, blýanta og hluta til þeirra, skrifborðsstativ, **pennablý, strokleður**, blekfyllingar og fyllingar.

Skrás. 1968, nr. 359: Tilkynnt 30. des. 1968, kl. 15.15, af sama, og skrásett 30. des. 1968.

Orðið: SHEAFFER

Samkvæmt tilkynningu 10. sept. 1964 var merkið skrásett í Washington D. C. 17. ágúst 1965 í 37. flokki fyrir penna, blýanta og hluta til þeirra, skrifborðsstativ, pennablý, strokleður, blekfyllingar og fyllingar.

Skrás. 1968, nr. 360: Tilkynnt 27. des. 1968, kl. 14.30, af Miguel Torres Carbó, iðjurekstur og verzlun, Commercio 34, Villafranca del Panades, Barcelona, Spáni, og skrásett 30. des. 1968.

Orðin: SANGRE DE TORO

Samkvæmt tilkynningu 30. marz 1954 var merkið skrásett í Madrid 1. des. 1954 fyrir freyðivín, bragðefni í vín, vín, mjöð, bjór, edik og vínstein til meðferðar í sambandi við vín, þó ekki vermouth.

Gæðamerki.

Skrás. 1968, nr. 1. Tilkynnt 21. maí 1966, af Húsgagnameistarafélagi Reykjavíkur, iðja, Reykjavík, og skrásett 10. júní 1968.

Ferhyrndur einkennismiði og á honum standa orðin: Ábyrgðarskírteini Húsgagnameistarafélag Reykjavíkur, og innan í hring standa bókstafirnir HMFR.

Merkið er skráð í hvítum, gráum og svörtum lit.

Skrás. 1968, nr. 2. Tilkynnt 21. maí 1966, af Húsgagnameistarafélagi Reykjavíkur, iðja, Reykjavík, og skrásett 10. júní 1968.

Ferhyrndur einkennismiði. Á honum til vinstri standa bókstafirnir HMFR innan í hring, og auk þess stendur á miðanum: Framleiðandi í Húsgagnameistarafélagi Reykjavík.

Skrás. 1968, nr. 3. Tilkynnt 27. júlí 1962, kl. 15.30, af Warenzeichenverband für Kunststofferzeugnisse der Deutschen Demokratischen Republik e. V., iðnaður Rudolstadt 2, Thür., Þýzkalandi, og skrásett 10. júní 1968.

Stílfærð mynd af lambi á ferhyrndum svörtum grunni.

Samkvæmt tilkynningu 9. október 1961 er merkið skrásett í Berlín 8. desember 1961 í 15., 3. a, 3. c, 3. d, 7., 14., 30., 39. og 41. flokki fyrir höfuðfatnað, sokkavörur, ofin og prjónaðan fatnað, fatnað, bað- og strandföt, fatnað og undirfatnað úr prjónavörum, fatnað, undirföt, dúka og rúmfatnað, skyrtur, hanzka, einangrunarefni, garn, kaðla, net, garn, þráð, spunatrefjar, bólstrunarefni, pökkunarefni, kögur, mottur, ábreiður, forhengi, fána, tjöld, segl, poka, vefnaðarvörur, filt, hekluð og ofin efni, dúka, alls konar vörur gerðar að einhverju eða öllu leyti úr gervitrefjum.

Skrás. 1968, nr. 4. Tilkynnt 12. febrúar 1966, kl. 12.00 á hádegi, af sama, og skrásett 10. júní 1968.

Mynd af ás í tilraunaglasi.

Samkvæmt tilkynningu 3. ágúst 1964 er merkið skrásett í Berlín 30. september 1964 í 2., 3. a, 3. c, , 3. d, 5., 6., 7., 10., 12., 13., 14., 15., 18., 19., 21. 22. a, 23., 24., 25., 30., 35., 37., 39. og 41. flokki fyrir vörur framleiddar úr eða með notkun gervitrefjaefna, svo sem þráð eða trefjavörur til hjúkrunar og heilsugæzlu, svo sem bindi, styrktarbindi, undirlög, plástur, sárabindi, saum til skurðlækninga, hársetningarvörur, sokka, ofinn, prjónaðan eða saumaðan og ofinn fatnað, fatnaðarplögg, vinnuverndarklæðnað, regnvarnarklæðnað, nærfatnað, borðdúka, rúmfatnað, lífstykki, hálsbindi, axla-

bönd, hanzka, ofinn, samlímdan marglaga fatnað, einþræðinga, bursta, burstavörur, pensla, svampa, tæki til líkamshirðu og fegrunar, fægiefni, þéttingar og pakkningar, hitavarna- og einangrunarefni, stangir, rör, tappa, hringi, filter, síur, vefnað úr þráðum, lagarfarartæki, gúmmíbáta, vefnað í hjólbarða, hjólbarða fyrir farartæki, þynnur, þrykkta og óþrykkta renninga, gervigarnir, gervileður, gerviloðskinn, límefni, sprautusteypuefni, vefnað úr eins konar eða margs konar þræði eða þáttum, svo sem garni, silki, tvinna, reipi; net, taugar, öngultauma, kaðla, línur, spunaþræði, efni til uppstoppunar, pökkunarefni, skerma, bindi og bendla til heilsugæzlu, styrktarbindi, vélreimar, slöngur, færibönd, uppstoppunarvörur, efni til veggfóðrunar, veggfóðrunarefni, húsgagnaáklæði, strengi á hljóðfæri, skreytingar á föt, bendla, blúndur, bródeí, þræði á tennisspaða, gólfteppi, mottur, teppi, gardínur, fána, tjöld, segl, sekki stóra og smáa, vefnaðar-, prjóna- og saumavörur, óofin efni, fatafóðurefni, filt.

Skrás. 1968, nr. 5. Tilkynnt 12. febrúar 1966, kl. 12.00 á hádegi, af sama, og skrásett 10. júní 1968.

Orðið: REGAN®

Samkvæmt tilkynningu 30. nóvember 1964 er merkið skrásett í Berlín 31. maí 1964 í 5., 18., 22., 23., 24., 25., 26. og 27. flokki fyrir höfuðföt, sokka, hekluð, prjónuð, ofin og hekluð og saumuð klæðnaðarefni, nærföt, borðdúka, rúmföt, lífstykki, hálsbindi, hanzka, trefjar til vefnaðar, vefnað úr eins konar eða margs konar einþættingi eða skornum þræði, svo sem garni, silki, tvinna, reipi, snúrum, tóg, línum, net, uppstoppunarefni, skerma, skreytingar á föt, bendla, blúndur, bróderí gólfteppi, mottur, gólfdúka, vaxdúk, teppi, gluggatjöld, fána, sekki, vefnaðar-, prjóna- ag saumaðar prjónavörur, filt.

Skrás. 1968, nr. 6. Tilkynnt 25. apríl 1966, kl. 17.00, af Warenzeichenverband der Reifenwerke der Deutslhen Demokratischen Republik e. V., iðnaður, Tränkeweg, Fürstenwalde (Spree), Þýzkalandi, og skrásett 10. júní 1968.

Mynd af hjólbarða ásamt bókstafnum "P" og orðinu: P N E U M A N T

Samkvæmt tilkynningu 30. marz 1966 er merkið skrásett í Berlín 28. júní 1966 í 7., 11., 12. og 17. flokki fyrir hitaslöngur, hjólbarða og slöngur fyrir farartæki í lofti og fyrir vélknúin og ekki vélknúin ökutæki, enn fremur fyrir flutningavagna, landbúnaðarvélar, landbúnaðarvagna, vagna til innan verksmiðju flutnings og fyrir handkerrur, hnúð- og felgubönd, hliðarverndarhringi.

Skrás. 1968, nr. 7: Tilkynnt 1. febrúar 1967, kl. 11.45 árdegis, af Warenzeichenverband für Kunststofferzeugnisse der Deutschen Demokratischen Republik e. V., iðnaður, Rudolstadt, Thüringen, Þýzkalandi, og skrásett 10. júní 1968.

Orðið:

WOLPRYLA®

Samkvæmt tilkynningu 17. sept. 1959 er merkið skrásett í Berlín 1. desember 1959 í 15., 3. c, 3. d, 14., 24., 30. 39. og 41. flokki fyrir sokkavörur, ofinn og prjónaðan fatnað, þjálfunarbúninga, fatnaðarvörur, nærfatnað, borðdúka, rúmfatnað, lífstykki, hálsbindi, axlabönd, hanzka, garn, kaðalvörur, net, vírþráð, tvinna, einfaldan og margfaldan þráð, spunaþráð, bólstrunarefni, pökkunarefni, bólstrunarvörur, veggfóður, fóðurefni, dregla, bönd, fóðurvörur, knipplinga, útsaumsvörur, teppi, mottur, ábreiður, forhengi, gluggatjöld, fána, tjöld, segl, poka, vefnaðar- og prjónaefni, millifóðursefni, flóka og alls konar vörur búnar til úr kemiskum efnum eða blöndu úr þeim.

II:

Samkvæmt 10. gr. laga nr. 43 13. nóv. 1903, um vörumerki, hefur skráning eftirgreindra vörumerkja, verið endurnýjuð á árinu 1968:

Skrás. 1918, nr. 3. The American Tobacco Company, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 20. janúar 1968.

Skrás. 1928, nr. 70. O. Mustad & Sön, Oslo, Noregi, frá 3. janúar 1968.

Skrás. 1938, nr. 4. Caterpillar Tractor Co., San Leandro, California, Bandaríkjunum, frá 11. marz 1968.

Skrás. 1938, nr. 5. Ota A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1938, nr. 6. Ota A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1938, nr. 7. Ota A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1938, n. 9. G. Helgason & Melsteð hf., Reykjavík, frá 22. apríl 1968.

Skrás. 1938 nr. 13. The Gillette Company, Boston, Massachusetts, Bandaríkjunum, frá 10. maí 1968.

Skrás. 1938, nr. 16. Aktiebolaget Astra, Södertälje, Svíþjóð, frá 30. marz 1968.

Skrás 1938, nr. 17. Ota A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1938, nr. 18. Ota A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 25. Aristoc Limited, Nottingham, Englandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 32. Bitulac Limited, Newcastle on Tyne, Englandi, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 34. Masonite Corporation, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 28. október 1968.

Skrás. 1948, nr. 37. Procter & Gamble Limited, Newcastle on Tyne, Englandi, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 38. Compagnie des Montres Longines Francillon S. A., St.-Imier, Sviss, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 40. Castrol Limited, London, Englandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 42. Sterling Products International Inc., New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 45. Chesebrough-Pond's Inc., New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 46. The Timken Roller Bearing Company, S. W. Canton, Ohio, Bandaríkjunum, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 50. S. A. Chevron Petroleum Company N. V., Brüssel, Belgíu, frá 23. apríl 1968.

Skrás 1948, nr. 53. Mono Pumps Limited, London, Englandi, frá 28. febrúar 1968.

Skrás 1948, nr. 56. The Austin Motor Company Limited, Northfield, Englandi, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 57. The Austin Motor Company Limited, Northfield, Englandi, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 58. Philco–Ford Corporation, Philadelphia, Pennsylvania, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 68. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 69. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 72. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 75. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 76. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 77. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 78. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 80. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 81. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 82. Mobil Oil Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 86. Paillard S. A., Sainte-Croix, Sviss, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1948, nr. 89. American Home Products Corporation, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 92. Deutsche Grammophon Gesellschaft m. b. H., Hamborg, Þýzkalandi, frá 30. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 93. The Shannon Limited, New Malden, Surrey, Englandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 94. Nu-Swift International Limited, London, Englandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 96. Smiths Industries Limited, London, Englandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1948, nr. 98. Horrockses Limited, Preston, Lancashire, Englandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 105. J. Wix & Sons Limited, London, Englandi, frá 29. júlí 1968.

Skrás. 1948, nr. 114. Biro Swan Ltd., London, Englandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 116. Swift & Company, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. ágúst 1968.

Skrás. 1948, nr. 117. Unilever Limited, Port Sunlight, Birkenhead, Cheshire, Englandi, frá 23. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 118. J. & E. Atkinson Ltd., London, Englandi, frá 23. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 120. The Rank Organisation Limited, London, Englandi, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 122. Omega Louis Brandt & Frere S. A., Bienne, Sviss, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 124. Roamer Watch Co. S. A., Sviss frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 125. Roamer Watch Co. S. A., Sviss, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 127. Chesebrough-Ponds's Inc., New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 128. Waeco Limited, Salisbury, Wiltshire, Englandi, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1948, nr. 129. Ceskoslovenské závody gumárenské a plastikárské, oborový podnik, Gottvaldov, Tékkóslóvakíu, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1948, nr. 130. Ceskoslovenské závody gumárenské a plastikárské, oborový podnik, Gottvaldov, Tékkóslóvakíu, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1948, nr. 132. W. R. Grace & Co., Cambridge, County of Middlesex, Massachusetts, Bandaríkjunum, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1948, nr. 134. Unilever Limited, Port Sunlight, Birkenhead, Cheshire, Englandi, frá 22. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 135. Unilever Limited, Port Sunlight, Birkenhead, Cheshire, Englandi, frá 23. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 136. Wolsey Limited, Leicester, Englandi, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 137. Wolsey Limited, Leicester, Englandi, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 139. The Raleigh Cycle Co. Limited, Nottingham, Englandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 140. George Ballantine & Son Limited, Dumbarton, Skotlandi, frá 30. apríl 1968

Skrás. 1948, nr. 142. John Crabbie & Co. Limited, Leith Skotlandi, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1948, nr. 143. Chrysler Corporation, Highland Park, Michigan, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 144. Chrysler Corporation, Highland Park, Michigan, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 145. Chrysler Corporation, Highland Park, Michigan, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 146. Verzlun Ó. Jóhannesson hf., Vatneyri, Barðastrandarsýslu, frá 28. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 147. Unilever Limited, Port Sunlight, Birkenhead, Cheshire, Englandi, frá 23. sept. 1968.

Skrás. 1948, nr. 149. Stevenson & Son Limited, Dungannon, Tyrone, Norður-Írlandi, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 151. Canton Textile Mills, Inc., Georgia, Bandaríkjunum, frá 20. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 10. May & Baker, Ltd., Dagenham, Essex, Englandi frá 30. desember 1967.

Skrás. 1958, nr. 1. Schering AG, Berlín, Þýzkalandi, frá 17. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 2. Schering AG, Berlín, Þýzkalandi, frá 17. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 3. Schering AG, Berlín, Þýzkalandi, frá 17. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 4. Schering AG, Berlín, Þýzkalandi, frá 17. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 5. Schering AG, Berlín, Þýzkalandi, frá 17. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 6. Schering AG, Berlín, Þýzkalandi, frá 17. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 11. Egill Vilhjálmsson hf., Reykjavík, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 12. Egill Vilhjálmsson hf., Reykjavík, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 13. Unilever Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 22. Sjófataverksmiðjan hf., Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 33. Závody Jana Svermy, národni podnik, Brno. Tékkóslóvakíu, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 34. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 35. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 36. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 37. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 38. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 39. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 40. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 41. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 42. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 43. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 44. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 45. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 46. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 47. Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 48. Automobilové Závody Klementa Gottwalda, národni podnik, Prague-Vysocany, Tékkóslóvakíu, frá 20. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 49. Automobilové Závody Klementa Gottwalda, národni podnik, Prague-Vysocany, Tékkóslóvakíu, frá 20. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 55. Schermuly Limited, Parkgate, Newdigate, Surrey, Englandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 60. Samband ísl. samvinnufélaga, Reykjavík, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 64. Liggett & Myers Tobacco Company, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 65. VEB Waschmittelwerk Geuthin, Geuthin, Magdeburg, Þýzkalandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 71. VEB Waschmittelwerk Geuthin, Geuthin, Magdeburg, Þýzkalandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 73. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 74. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 75. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 76. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 77. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 78. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 79. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 80. Verksmiðjan Herkúles, Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 81. Ceylon Tea Packers Limited, Stellinbosch, Cape Province, Sambandsríkjum Suður-Afríku, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 84. Stefán Thorarensen hf., Laugavegi 16, Reykjavík, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 85. Nýja skóverksmiðjan hf., Bræðraborgarstíg 7, Reykjavík, frá 20. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 90. Facit Aktiebolag, Åtvitaberg, Svíþjóð, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 93. Badische Anilin- & Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen am Rhein, Þýzkalandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 95. Julius Epple K. G., Pforzheim, Þýzkalandi, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 97. Centrotex akciova spolecnost pro zahranicni obchod, Prag, Tékkóslóvakíu, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 103. VEB Waschmittelwerk Genthin, Genthin, Magdeburg, Þýzkalandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 104. The Gideons International, Nashville, Tennessee, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 105. British Cellophane Limited, Bridgewater, Somerset, Englandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 106. A/S Ferrosan, Köbenhavn, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 107. Chirana, závody zdravotnickej teechniky, odborový podnik, Stará Turá, Tékkóslóvakíu, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 108. N. V. Philips' Gloeilampenfabriekan, Eindhoven, Hollandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 109. N. V. Philips' Gloeilampanfabrieken, Eindhoven, Hollandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 111. Fisons Pharmaceuticals Limited, Leicester, Englandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 112. Swift & Company, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 113. Swift & Company, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 114. Swift & Company, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 115. Swift & Company, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 116. Swift & Company, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 117. Samband ísl. samvinnufélaga, Reykjavík, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 118. Diamond Shamrock Corporation, Cleveland, Ohio, Bandaríkjunum, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 119. Centrotex akciova spolecnost pro zahranicni obchod, Prag, Tékkóslóvakíu, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 121. Ty. Phoo Tea Limited, Birmingham, Englandi, frá 30. maí frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 122. Les Industries Musciales et Electriques Pathé Marconi, sociétéanonyme, París, Frakklandi, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 124. VEB Sachsenring Automobilwerke Zwickau, Zwickau, Þýzkalandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 125. VEB Sachsenring Automobilwerke Zwickau, Zwickau, Þýzkalandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 127. Ásgarður hf., Lyngási 1, Garðahreppi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 132. Amercan Cyanamid Company, Wayne, New Jersey, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 133. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware, og Houston, Texas, Bandaríkjunum, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 135. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware, og Houston, Texas, Bandaríkjunum, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 137. VEB Waschmittelwerk Genthin, Genthin, Magdeburg, Þýzkalandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 138. VEB Wittol, Lutherstadt-Wittenberg, Þýzkalandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 139. VEB Wittol, Lutherstadt-Wittenberg, Þýzkalandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 140. Deustsche Lufthansa AG, Köln/Rhein, Þýzkalandi, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 143. VEB Gummiwerk „John Schehr", Schönebeck/Elbe, Þýzkalandi, frá 8. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 147. J. & P. Coats, Ltd., Glasgow, Skotlandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 148. J. & P. Coats, Ltd., Glasgow, Skotlandi, frá 1. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 149. Merck & Co., Inc., Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 150. Yardley Company Limited Stratford, London, Englandi, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 151. Zenith Radio Corporation, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, frá 30. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 152. Standard International Corporation, Andover, Mass., Bandaríkjunum, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 154. De Forenede Jernstöberier A/S, Köbenhavn, Danmörku, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 155. De Forenede Jernstöberier A/S, Köbenhavn, Danmörku, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 156. Deutsche Grammophon Gesellschaft m. b. H., Hamborg, Þýzkalandi, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 160. VEB Motorradwerk Zschopau, Zschopau i. Sa., Þýzkalandi, frá 30. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 161. VEB Motorradwerk Zschopau, Zschopau i. Sa., Þýzkalandi, frá 30. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 164. Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik, Köln, Þýzkalandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 165. The Virilium Company Limited, London, Englandi, frá 30. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 167. Aciers et Outillage Peugeot, Levallois-Perret, Frakklandi, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 168. Brown & Williamson Tobacco Corporation (Export) Limited, London, Englandi, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 169. Kayser Bondor Limited, Baldock, Hertfordshire, Englandi, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 170. Kayser Bondor Limited, Baldock, Hertfordshire, Englandi, 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 172. Salubra A. G., Basel, Sviss, frá 30. sept. 1698.

Skrás. 1958, nr. 173. Salubra A. G., Basel, Sviss, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 174. E. E. Dupont Denemours & Compani Wilmington, Delaware, Bandar., frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 175. Sápuverksmiðjan Mjöll, Þjórsárgötu 9, Reykjavík, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 176. Sociéte Anonyme Aubry Fréres, Montres Ciny, Svisslandi, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 177. Scandiavian-American Nylon-Hosiery, A/S, Nærum, Danmörku, frá 30. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 178. Standard Oil Company of California, San Francisco, California, Bandaríkjunum, frá 30. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 180. Skloexport, podnik azhranicního obchodu vývoz skla, Prag II, Tékkóslóvakíu, frá 30. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 181. Heublein, Inc., Hartford, Connecticut, Bandaríkjunum, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 182. Bristol-Myers Company, New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 183. Aktiebolaget KABI, Stokkhólmi, Svíþjóð frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 184. Aktiebolaget KABI, Stokkhólmi, Svíþjóð frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 185. Aktiebolaget KABI, Stokkhólmi, Svíþjóð frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 186. Aktiebolaget KABI, Stokkhólmi, Svíþjóð frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 187. Aktiebolaget KABI, Stokkhólmi, Svíþjóð frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 188. Biro Swan Limited, Park Royal, London, Englandi, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 193. Jón Eiríkur Óskarsson, Vesturgötu 23, Reykjavík, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 194. Aksejselskapet Freia, Oslo, Noregi, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 196. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 197. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 198. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 199. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 200. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 201. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 202. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 203. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. sept 1968.

Skrás. 1958, nr. 204. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 205. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 206. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 207. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 208. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. sept 1968.

Skrás. 1958, nr. 209. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. sept 1968.

Skrás. 1958, nr. 210. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. sept 1968.

Skrás. 1958, nr. 211. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 212. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 215. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 218. Formica Corporation, Wilmington, Delaware, Bandaríkjunum, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 219. J. & P. Coats, Ltd., Glasgow, Skotlandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 220. J. & P. Coats, Ltd., Glasgow, Skotlandi, frá 28. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 225. Trebor Sharps Limited, Essex, Englandi, frá 10. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 226. Trebor Sharps Limited, Essex, Englandi, frá 10. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 228. Formica Corporation, Wilmington, Delaware, Bandaríkjunum frá 21. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 230. Standard Oil Company of California, San Francisco, California, Bandaríkjunum, frá 30. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 231. The Chloride Electrical Storage Company Limited, Englandi, frá 30. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 232. Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, Frankfurt/Main, Þýzkalandi, frá 30. janúar 1968.

Skrás. 1959, nr. 32. J. & P. Coats, Ltd., Glasgow, Skotlandi, frá 28. febrúar 1968.

III.

Enn fremur hafa eftirgreind merki verið afmáð úr vörumerkjaskránni samkvæmt 10. og 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1918, nr. 2. British American Tobacco Company, London, Englandi frá 1. júní 1968.

Skrás. 1928, nr. 1. Hf. Kveldúlfur, Reykjavík, frá 27. janúar 1968.

Skrás. 1928, nr. 2. Hf. Kveldúlfur, Reykjavík, frá 27. janúar 1968.

Skrás. 1928, nr. 3. Hf. Kveldúlfur, Reykjavík, frá 27. janúar 1968.

Skrás. 1928, nr. 4. Hf. Kveldúlfur, Reykjavík, frá 27. janúar 1968.

Skrás. 1928, nr. 17. Vibe Hastrups Kemiske Fabrikker, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 4. sept. 1968.

Skrás. 1928, nr. 20. Vibe Hastrups Kemiske Fabrikker, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 4. sept. 1968.

Skrás. 1928, nr. 23. Vibe Hastrups Kemiske Fabrikker, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 26. okt. 1968.

Skrás. 1938, nr. 1. Rafbylgjuofninn, Reykjavík, frá 29. janúar 1968.

Skrás. 1938, nr. 8. Veiðarfæragerð Íslands, Reykjavík, frá 19. marz 1968.

Skrás. 1938, nr. 14. Roth Büchner G. m. b. H., Berlín, Þýzkalandi, frá 14. maí 1968.

Skrás. 1938, nr. 20. John Haig & Co. Limited, Markinch, Skotlandi, frá 2. ágúst 1968.

Skrás. 1938, nr. 21. Unilever Limited, Cheshire, Englandi, frá 28. sept. 1968.

Skrás. 1938, nr. 23. Óskar Kristjánsson, Súgandafirði, frá 17. okt. 1968.

Skrás. 1948, nr. 11. Courtaulds Limited, London, Englandi, frá 19. febr. 1968.

Skrás. 1948, nr. 14. Clang Limited, London, Englandi, frá 20. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 20. British-American Tobacco Company Limited, London, Englandi, frá 25. febrúar 1968.

Skrás. 1948, nr. 28. Caltex Petroleum Company, Bruxelles, Belgíu, frá 2. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 29. Tide Water Oil Company (Canada) Ltd., Toronto, Canada, frá 2. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 35. Olíuverzlun Íslands hf., Reykjavík, frá 12. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 36. J. & P. Coats Ltd.., Paisley, Skotlandi, frá 12. marz 1968.

Skrás. 1948, nr. 47. Richards, Son & Allwin, Limited, Tipton, Staffordshire, Englandi, frá 15. apríl 1968.

Skrás. 1948, nr. 54. Lacrinoid Products Limited, Essex, Englandi, frá 5. maí 1968.

Skrás. 1948, nr. 63. Trubenizing Process Corporation, New York, Bandaríkjunum, frá 28. maí 1968.

Skrás. 1948, nr. 83. Mobil Oil Corporation, New York, Bandaríkjunum, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 84. The Schermuly Pistol Rocket Apparatus Limited, Surrey, Englandi, frá 21. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 87. Paillard S. A., Sainte-Croix, Sviss, frá 23. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 91. Budall's Limited, Sheffield, Englandi, frá 30. júní 1968.

Skrás. 1948, nr. 102. L. Harris (Harella) Limited, London, Englandi, frá 29. júlí 1968.

Skrás. 1948, nr. 103. L. Harris (Harella) Limited, London, Englandi, frá 29. júlí 1968.

Skrás. 1948, nr. 107. Goya Limited, London, Englandi, frá 30. júlí 1968.

Skrás. 1948, nr. 111. Rudge-Whitworth Limited, Nottingham, Englandi, frá 12. ágúst 1968.

Skrás. 1948, nr. 121. May & Baker Limited, Dagenham, Essex, Englandi, frá 14. október 1968.

Skrás. 1948, nr. 123. Jenson & Nicholson Group Limited, London, Englandi, frá 25. okt. 1968.

Skrás. 1948, nr. 126. The Farrar Boilerworks, Limited, Nottinghamsher, Englandi, frá 30. okt. 1968.

Skrás. 1948, nr. 131. The Standard Motor Company Limited, Coventry, Warwickshire, Englandi, frá 18. nóv. 1968.

Skrás. 1948, nr. 133. Carson-Paripan Limited, London, Englandi, frá 18. nóv. 1968.

Skrás. 1948, nr. 138. Silmyra Fabric Limited, London, Englandi, frá 7. des. 1968.

Skrás. 1948, nr. 141. Biro Swan Limited, London, Englandi, frá 13. des. 1968.

Skrás. 1948, nr. 150. Canton Textile Mills, Inc., Canton, Georgia, Bandaríkjunum, frá 27. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 7. Jóhann Árnason, Reykjavík, frá 17. jan. 1968.

Skrás. 1958, nr. 15. Borgarís sf., Reykjavík, frá 1. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 16. American Motors Corporation, Detroit, Michigan, Bandaríkjunum, frá 22. febr. 1968.

Skrás. 1958, nr. 18. Sterling hf., Reykjavík, frá 22. febrúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 19. Tayolor-Woods Limited, Enniskillen, County Fermanagh, Írlandi, frá 22. febrúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 24. Koh-I-Noor L. & C. Hardtmuth, národní odnik, Ceské Budejovice, Tékkóslóvakíu, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 28. Trubenised (Gr. Britain) Limited, London, Englandi, frá 28. febrúar 1958.

Skrás. 1958, nr. 31. Koninklijke Verkade Fabrieken N. V., Zaandam, Hollandi, frá 28. febrúar 1968.

Skrás. 1958, nr. 52. Barnafatagerðin sf., Reykjavík, frá 22. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 61. Samband ísl. samvinnufélaga, Reykjavík, frá 7. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 62. Brynjólfur Ársælsson, Reykjavík, frá 31. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 67. Mogens Fin Stellinger, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 18. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 68. Gebr. Wolf in Verwaltung, Neukirchen, Kr. Werdau, Þýzkalandi frá 18. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 69. VEB Kraftfahrzeugzubehörwerke Dresden, Dresden, Þýzkalandi, frá 18. apríl 1968.

Skrás. 1958, nr. 82. Pan hf., Reykjavík, frá 10. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 83. Efnagerð Reykjavíkur, Reykjavík, frá 10. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 86. Sjófataverksmiðjan hf., Reykjavík, frá 17. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 87. American Cyanamid Company, New York, Bandaríkjunum, frá 24. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 88. Merck & Co. Inc., Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, frá 24. maí 1958.

Skrás. 1958, nr. 89. Scandinavian-American Nylon-Hosiery A/S, Nærum, Danmörku, frá 24. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 92. Ashe Laboratories Limited, Leatherhead, Surrey, Englandi, frá 24. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 94. Gunnar Jóhannsson, Reykjavík, frá 24. maí 1968.

Skrás. 1958, nr. 96. Centrotex, Prag, Tékkóslóvakíu, frá 4. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 98. Jón Guðmundsson, Reykjavík, frá 4. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 101. Západoceská Fruta, Rokycany, Tékkóslóvakíu, frá 4. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 110. Revlon, Inc., New York, Bandaríkjunum, frá 19. júní 1968.

Skrás. 1958, nr. 120. Samband ísl. samvinnufélaga, Reykjavík, frá 7. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 123. Samband ísl. samvinnufélaga, Reykjavík, frá 7. marz 1968.

Skrás. 1958, nr. 126. Dot Records, Inc., Los Angeles, California, Bandaríkjunum, frá 19. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 128. Smjörlíkisgerðin hf., Reykjavík, frá 19. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 129. Smjörlíkisgerðin hf., Reykjavík, frá 19. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 130. Smjörlíkisgerðin hf., Reykjavík, frá 19. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 131. Barnafatagerðin sf., Reykjavík, frá 19. júlí 1968.

Skrás. 1958, nr. 134. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware, og Houston, Texas, Bandaríkjunum, frá 6. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 136. VEB Altenburger Spielkartenfabrik, Altenburg, Bez. Leipzig, Þýzkalandi, frá 6. ágúst 1968.

Skrás. 1958, nr. 141. VEB (K) Elbe-Chemie, Dresden, Þýzkalandi, frá 11. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 142. VEB Berliner Glüklampenwerk, Berlín, Þýzkalandi, frá 11. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 144. Bateria Slaný, národní podnik, Slaný, Tékkóslóvakíu, frá 11. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 145. Mogens Fin Stellinger, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 11. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 146. Dr.-Ing. Rudolf Hell, Kiel-Dietrichsdorf, Þýzkalandi, frá 12. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 153. Tobal Products Inc., Chicago, Bandaríkjunum, frá 26. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 157. Gunnar Árnason, Reykjavík, frá 26. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 159. Toledo hf., Reykjavík, frá 26. sept. 1968.

Skrás. 1958, nr. 162. Mogens Fin Stellinger, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 4. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 163. Mogens Fin Stellinger, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 4. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 166. Controtex, Prag, Tékkóslóvakíu, frá 4. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 171. Luis Juste Buil, Madrid, Spáni, frá 21. okt. 1968.

Skrás. 1958, nr. 179. Becton, Dickinson & Company, East Rutherford, New Jersey, Bandaríkjunum, frá 20. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 189. Lyle Edward Branchflower, Seattle, Washington, Bandaríkjunum, frá 28. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 190. Sláturfélag Suðurlands, Reykjavík, frá 28. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 191. Sláturfélag Suðurlands, Reykjavík, frá 28. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 192. Sláturfélag Suðurlands, Reykjavík, frá 28. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 195. Fataverksmiðjan Fífa, Húsavík, frá 28. nóv. 1968.

Skrás. 1958, nr. 213. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 5. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 214. Shell International Petroleum Company Limited, London, Englandi, frá 5. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 216. Ashe Laboratories Limited, Letherhead, Surrey, Englandi, frá 10. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 217. Mogens Fin Stellinger, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 10. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 221. J. & P. Coats Limited, Paisley, Skotlandi, frá 10. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 222. Klæðaverzlun Andrésar Andréssonar hf., Reykjavík, frá 13. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 223. Klæðaverzlun Andrésar Andréssonar hf., Reykjavík, frá 13. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 224. Klæðaverzlun Andrésar Andréssonar hf., Reykjavík, frá 13. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 227. Edward Sharp and Sons, Limited, Maidstone, Kent, Englandi, frá 13. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 229. Goya Limited, London, Englandi, frá 13. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 233. Esge G. m. b. H. & Co. Elektrogerätefabrik, Neuffen/Württ., Þýzkalandi, frá 16. des. 1968.

Skrás. 1958, nr. 234. Esge G. m. b. H. & Co. Elektrogerätefabrik, Neuffen/Württ., Þýzkalandi, frá 16. des. 1968.

Skrás. 1967, nr. 71. Grundfoss Bjerringbro Pumpefabrik A/S, Bjerringbro, Danmörku, frá 11. marz 1968.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Forseti Íslands sæmdi eftirtalda menn heiðursmerkjum hinnar íslenzku fálkaorðu árið 1968:

I. ÍSLENDINGAR

1. janúar:
   Biskupinn yfir Íslandi, herra Sigurbjörn Einarsson, stjarna stórriddara.
   Bjarni Snæbjörnsson, læknir, stórriddarakross.
   Jónas Guðmundsson, fyrrv. ráðuneytisstjóri, stórriddarakross.
   Björn Fr. Björnsson, sýslumaður, riddarakross.
   Gísli Bergsveinsson, útgerðarmaður, riddarakross.
   Helgi Kristjánsson, bóndi, riddarakross.
   Séra Jón Guðnason, riddarakross.
   Logi Einarsson, hæstaréttardómari, riddarkross.
   Stefán G. Björnsson, framkvæmdastjóri, riddarakross.
   Þór Sandholt, skólastjóri, riddarakross.

16. maí:
   Dr. Oddur Guðjónsson, ambassador, stórriddarakross.
   Jónas Sigurðsson, skólastjóri, riddarakross.
   Sigfús Jónsson, framkvæmdastjóri, riddarakross.
   Sigurður Pálsson, vígslubiskup, riddarakross.

17. júní:
   Biskupinn yfir Íslandi, herra Sigurbjörn Einarsson, stórkross.
   Pétur J. Thorsteinsson, ambassador, stjarna stórriddara.
   Björgvin Schram, stórkaupmaður, riddarakross.
   Björn Magnússon, prófessor, riddarakross .
   Séra Garðar Þorsteinsson, prófastur, riddarakross.
   Guðmundur H. Oddsson, skipstjóri, riddarakross.
   Gunnar Friðriksson, forstjóri, riddarakross.
   Jón Leifs, tónskáld, riddarakross.
   Frú Jónína Guðmundsdóttir, riddarakross.
   Dr. Símon Jóh. Ágústsson, prófessor, riddarakross.
   Þorbjörn Björnsson, fyrrv. bóndi, riddarakross.

31. júlí:
   Páll Ólafsson, fyrrv. ræðismaður, riddarakross.

20. nóvember:
   Ástríður Andersen, ambassadorsfrú, riddarakross.

16. desember:
   Birgir Möller, sendiráðunautur, riddarakross.
   Frú Gróa Pétursdóttir, riddarakross.
   Dr. Jón Gíslason, skólastjóri, riddarakross.

Dr. Jón Sigurðsson, borgarlæknir, riddarakross.
Kristján Sveinsson, læknir, riddarakross.
Ólafur Ólafsson, kristniboði, riddarakross.
Prófessor Pétur Sigurðsson, fyrrv. háskólaritari, riddarakross.

II. ERLENDIR RÍKISBORGARAR.

22. febrúar:
Hildur Friis-Hansen, forstjóri, Kaupmannahöfn, riddarakross.
Peter Metinus Anthonisen, vararæðismaður, Skagen, Danmörku, riddarakross.
Sigurd Christensen, vararæðismaður Herning, Danmörku, riddarakross.
Svend Villemoes, vararæðismaður, Esbjerg, riddarakross.
Erik Reske-Nielsen, rektor, Árósum, riddarakross.
Finn Aasberg-Petersen, fulltrúi í danska utanríkisráðuneytinu, riddarakross.
Frú Guðrún Camp Crosier, New York, riddarakross.
Antonio Armendáriz, mexikanskur sendiherra, stjarna stórriddara.

9. apríl:
Jón Ragnar Johnson, ræðismaður Toronto, stórriddarakross.

30. apríl:
Margaret Schlauch, prófessor, Varsjá, riddarakross.

18. maí:
Heikki Hannikaninen, finnskur ambassador, stjarna stórriddara.
Walter Islebe, þýzkur sendiráðunautur, stórriddarakross.
Peter Strong, forseti The American-Scandinavian Foundation, riddarakross.
Eric J. Friis, ritstjóri, The Am.-Scand. Foundation, riddarakross.
Eivind Gustum, yfirverkfræðingur, Osló, riddarakross.
Neuberth Wie, siglingamálastjóri, Ósló, stórriddarakross.

4. júní:
Bohdan Wodiczko, pólskur hljómsveitarstjóri, riddarakross.

17. júní:
Lorenzo La Rocca, aðalræðismaður, Róm, riddarakross.
Vincenzo Fama La Rocca, ræðismaður, Messina, riddarakross.
Aage Jensen, forstjóri, Odense, riddarakross.
Walter W. Cobler, ræðismaður, Berlín, riddarakross.
Viktor Brorson, komitteret í danska landbúnaðarráðuneytinu, stórriddarakross með stjörnu.
Dr. Kurt Georg Kiesinger, kanzlari Sambandslýðveldisins Þýzkalands, stórkross.
Willy Brandt, utanríkisráðherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, stórkross.
Hermann Höcherl, landbúnaðarráðherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, stórkross.
Rolf Lahr, ráðuneytisstjóri, Bonn, stórkross.
Dr. Hans Schwarzmann, siðameistari þýzka utanríkisráðuneytisins, stórkross.
Friedrich-Karl von Plehwe, þýzkur varaframkvæmdastjóri Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMCO), stjarna stórriddara.

25. júní:
George Cl. Vessiére, franskur sendiráðsritari, riddarakross.

14. júlí:
Gudmund Schack, formaður danska íþróttasambandsins, riddarakross.

31. júlí:
Walter Binaghi, forseti ráðs Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO), stórriddarakross.
Hans Wulff, verksmiðjustjóri, Kaupmannahöfn, riddarakross.

1. október:
Eigil Thrane, skrifstofustjóri, Kaupmannahöfn, riddarakross.

20. nóvember:
I. Smith-Kielland, hirðstallari, Ósló, stórkross.
Ellinor Grönvold, hirðmey, Ósló, stórriddarakross.
H. N. Ebbing, ofursti, Ósló, stórriddarakross.
E. Bakke, kommandör, Ósló, stórriddarakross.
E. Prydz, ofursti, Ósló, stórriddarakross.
Jens Holter, major, Ósló, riddarakross.

20. desember:
Herman Kling, sænskur dómsmálaráðherra, stórkross.
Kurt Zier, fyrrv. skólastjóri, riddarakross.
Robert C. Knoop, ræðismaður, Chile, riddarakross.
Ernst Dreyer-Eimbcke, aðalræðismaður, Hamborg, stórriddarakross.
Richard P. Butrick, fyrrv. sendiherra, stórkross.
Ása G. Wright, frú, Arima, Trinidad, riddarakross.

EINKALEYFI

Hinn 22. janúar 1968 var Sir Charles Denniston Burney, Bart., c.m.g., 1 Chesham Place, London S.W.1., Englandi, veitt einkaleyfi nr. 646 á endurbótum á og í sambandi við togveiðar og togara.

Sama dag var Sir Charles Denniston Burney, Bart., c.m.g., 1 Chestham Place, London S.W.1., England, veitt einkaleyfi nr. 647 á endurbótum á og í sambandi við toghlera.

Hinn 23. febrúar 1968 var Peter Möller A/S, Peter Möllersvei Oslo, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 648 á aðferð til óslitinnar vinnslu á lýsi og samtímis vinnslu á fiturýrum, óþynntum grút.

Hinn 24. febrúar 1968 var Kyowa Hakko Kogyo Co, Ltd., 4, Ohtemachi —1— chome, Chiyoda-Ku, Tokio, Japan, veitt einkaleyfi nr. 649 á aðferð til þess að framleiða L-glutamicsýru.

Hinn 27. febrúar 1968 var John Wallace Quinn, 120 Dryden Place, Port Arthur, Texas, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi nr. 650 á endurbótum á eða varðandi lífræn efnasambönd og aðferð til vinnslu á þeim.

Hinn 27. febrúar 1968 var Jürgen Dethloff, Marienhöhe 5, Hamburg- Blankenese, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 651 á aðferð og tæki til rannsókna á lífeðlisfræðilegu ástandi selluvefs, einkum til ferskleika- og gæðaákvörðunar fisks.

Hinn 27. febrúar 1968 var Hallbirni Roald Svee. Njords Vei 6, Nardosletta, Strinda, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 652 á steini til að búa til með varnarlag á fláa á hafnargörðum.

Hinn 28. febrúar 1968 var Birni Adler Zeuthen-Bruun, Baserupvej, Farum, Danmörku, veitt einkaleyfi nr. 653 á aðferð til framleiðslu á holum hlutum úr mótunarefni.

Hinn 1. marz 1968 var Laitram International Inc., New Orleans, Louisiana, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi nr. 654 á vél til að skelfletta rækjur.

Hinn 23. apríl 1968 var Birni Adler Zeuthen Bruun, Farum, Danmörku, veitt einkaleyfi nr. 655 á aðferð til framleiðslu á holum eða hálfholum hlutum úr fíndeildu termoplastefni.

Hinn 4. maí 1968 var Société Anonyme Francaise, 19 Raute d'Avasnes, Maubeuge, Nord, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 656 á körfu sérstaklega ætlaðri til meðferðar á fiski.

Hinn 4. maí 1968 var Staba Handels Aktiengesellschaft, 29 Bahnhofstrasse, Zug, Sviss, veitt einkaleyfi nr. 657 á aðferð til að búa til stóra hluti, sem þola þrýsting og hita, úr asfaltblöndu, kolum, grafit, olíu, koksi eða koltjörukoksi, málmgrýti og þess háttar.

Hinn 6. maí 1968 var Nordischer Maschinenbau, Rud. Baader, Lübeck, Geninerstrasse 249, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 658 á aðferð til þess að kverka óslægðan fisk.

Hinn 6. maí 1968 var Nordischer Mashinenbau, Rud. Baader, Lübeck, Geninerstrasse 249, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 659 á tæki til að rétta af fisk.

Hinn 26. júní 1968 var Imperial Chemical Industries Limited, Imperial Chemical House, Millbank, London S. W. 1, Englandi veitt einkaleyfi nr. 660 á framleiðslu á holóttum styrktum hlutum.

Sama dag var Alexander Duncan, Inchbroom, Nigg, Kincardineshire, Skotlandi, veitt einkaleyfi nr. 661 á endurbótum á dráttarvélahúsi.

Hinn 17. júlí 1968 var Mardon, Son and Hall Limited, Caxton Works, Temple Gate, Bristol 1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 662 á endurbættri aðferð og vél til að loka öskjulokum.

Hinn 8. ágúst 1968 var Marine Construction & Design Co., 2300 W. Commodore Way, Seattle, Washington, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi nr. 663 á tæki og aðferð til flutnings á fiski.

Hinn 8 ágúst 1968 var Imperial Chemical Industries Limited, Imperial Chemical House, Millbank, London, S. W. 1., Englandi veitt einkaleyfi nr. 664 á aðferð til framleiðslu á strengjum og köðlum.

Hinn 14. ágúst 1968 var Frímanni Einarssyni, Hofteigi 23, Reykjavík, veitt einkaleyfi nr. 665 á undirlagsjafnara til að jafna undirlag við hellulagningu.

Hinn 15. ágúst 1968 var Hans Stauber, Zürich, Sviss, veitt einkaleyfi nr. 666 á lögn bræðsluvatnsorkvers í „eilífum" ís.

Hinn 22. ágúst 1968 var Nordischer Maschinenbau, Rud, Baader, Lübeck, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 667 á vél til að flaka með þorsk eða annan fisk af líkri gerð.

Hinn 7. nóvember 1968 var Buckman Laboratories Inc., 1256 North LcLean Boulevard, Memphis, Tennessem, Bandaríkjunum veitt einkaleyfi nr. 668 á efnasamsetningu til eyðingar á sveppum og þess háttar gróðri.

Hinn 7. nóvember 1968 var Sandoz AG., Basel, Sviss, veitt einkaleyfi nr. 669 á mikrobiologiskri aðferð.

Hinn 8. nóvember 1968 var Seperic, Ryfstrasse 196, Morat, Canton de Fribourg, Sviss, veitt einkaleyfi nr. 670 á aðferð til þess að framleiða nýjar aukaafurðir af pyridazone.

Hinn 8. nóvember 1968 var Shell Internationale Research Maatschappij N. V., 30 Carel van Bylandtlagn, Haag, Hollandi veitt einkaleyfi nr. 671 á aðferð og tæki til þess að móta plastílát.

Hinn 14. nóvember 1968 var Ólafi Þórðarsyni, Ægissíðu 54, Reykjavík veitt einkaleyfi nr. 672 á vél til af afhausa bolfisk.

Hinn 25. nóvember 1968 var Société Grenobloise d'Etudes et d'Application Hydrauliques, Sogreah, Grenoble, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 673 á hellum og blokkum gerðum til byggingar varnarvirkja gegn ágangi sjávar.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

(Settir embættismenn ekki meðtaldir.)

2. júní 1967 voru eftirtaldir kennarar skipaðir við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. september 1967 að telja: Anna Gerður Njálsdóttir, Arnheiður Björnsdóttir, Benoný Eiríksson, Elín G. Ólafsdóttir, Hallveig Thorlacius, Helga Gunnarsdóttir, Helga Dís Sæmundsdóttir, Hildur Knútsdóttir, Ingunn Jónsdóttir og Agnes Egilsdóttir.

5. júní 1967 var Gunnlaugur Sigurðsson skipaður skólastjóri við Gagnfræðaskóla Garðahrepps frá 1. september 1967 að telja.

9. júní 1967 voru eftirtaldir kennarar skipaðir við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. september 1967 að telja: Reynir Sigurðsson, Sigríður Ragna Sigurðardóttir, Tómas Einarsson, Þórarinn Ragnarsson, Karen Vilhjálmsdóttir, Kristín G. Ísfeld, Kristján Sigfússon, Kristrún Ólafsdóttir, Lárus Þórðarson, Nanna Jónsdóttir, Jóhannes Atlason, Kristín Bernhöft og Pálmi G. Hjartarson.

12. júní 1967 var Þrúði Guðmundsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskólann í Neskaupstað frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. ósk hennar.

S. d. var Theódróa Baldvinsdóttir skipuð kennari við Barnaskóla Siglufjarðar frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Sigríður Sigurðardóttir skipuð kennari við Barna- og unglingaskólann á Stokkseyri frá 1. sept. s. l. að telja.

S. d. var Kristján Sigtryggsson skipaður skólastjóri Hvassaleitisskólans í Reykjavík frá 1. september 1967 að telja.

S. d. voru Ingibjörg Valdimarsdóttir og Ólöf Hulda Karlsdóttir skipaðar handavinnukennarar við Kvennaskólann í Reykjavík frá 1. september 1967 að telja.

S. d. var Örn Forberg skipaður skólastjóri Barna- og unglingaskólans í Grundarfirði frá 1. september 1967 að telja.

S. d. voru Þorgerður Sveinsdóttir og Árni Jón Pálmason skipuð kennarar við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. september 1967 að telja.

S. d. var Antoni V. Jóhannessyni veitt lausn frá kennarastöðu við Barna- og unglingaskólann á Vopnafirði frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hans eigin ósk.

S. d. var Gísla Felixsyni veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskóla Sauðárkróks frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hans eigin ósk.

S. d. var Bjarna Andréssyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barna- og miðskólann í Ólafsvík frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hans eigin ósk.

13. júní 1967 var Kristmundur B. Hannesson skipaður skólastjóri við Héraðs- og barnaskólann í Reykjanesi við Ísafjarðardjúp frá 1. sept. 1967 að telja.

19. júní 1967 var Valgeir Gestsson skipaður skólastjóri við Barna- og unglingaskólann á Varmalandi frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Pétri Þorsteinssyni veitt lausn frá kennarastöðu við Gagnfræðaskólann á Brúarlandi frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hans eigin ósk.

S. d. var Kristján Guðmundsson skipaður kennari við Heimavistarbarnaskólann á Varmalandi frá 1. sept. 1967 að telja.

20. júní 1967 var gefið út leyfisbréf handa Árna Grétari Finnssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

21. júní 1967 var Guðbjörn Reynir Guðsteinsson skipaður skólastjóri við Barnaskóla Vestamannaeyja og Hermann Einarsson kennari við sama skóla frá 1. sept. 1967 að telja.

26. júní 1967 voru eftirtaldir kennarar skipaðir við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja: Haukur Sigurðsson, Sigrún Gísladóttir, Kristján

Thorlacius, Bernharð Haraldsson, Elín Jafetsdóttir, Kristín Valdimarsdóttir, Margrét Hjaltadóttir, Þórunn Pálsdóttir, Stella Edwald og Sigurður Elíasson.

27. júní 1967 voru Olga Jónasdóttir og Guðríður Svala Haraldsdóttir skipaðar kennarar við Barnaskóla Húsavíkur frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Þórði Benediktssyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barna- og unglingaskólann á Egilsstöðum frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hans eigin ósk.

28. júní 1967 var Sigríði Jóhannsdóttur veitt lausn frá skólastjórastöðu við heimavistarbarnaskóla Gnúpverjaskólahverfis, Árn., frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hennar eigin ósk.

S. d. var Sigurlaug A. Gunnarsdóttir skipuð kennari við Barna- og unglingaskólann í Vík í Mýrdal frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Rósu Magnúsdóttur, kennara, veitt lausn frá kennarastöðu við Skóla Ísaks Jónssonar frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hennar eigin ósk.

28. júní 1967 voru eftirtaldir kennarar skipaðir við barnaskóla Hafnarfjarðar frá 1. sept. 1967 að telja: Anna María Pálsdóttir, Eiríkur A. Sigtryggsson, Guðríður Sigurðardóttir, Gullveig Sæmundsdóttir, Loftur Magnússon, Pálína Dóra Pétursdóttir og Sigrún Gísladóttir.

30. júní 1967 var Þorbjörg Haraldsdóttir skipuð kennari við Barnaskóla Akraness frá 1. sept. 1967 að telja.

3. júlí 1967 var Ingibjörg Júlíusdóttir skipuð kennari við skóla Ísaks Jónssonar frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Hönnu Karlsdóttur veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barnaskóla Vestur-Eyjafjallaskólahverfis frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Jóhannes Sæmundsson skipaður kennari við Flensborgarskólann í Hafnarfirði frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. voru þau Gísli Ellerup, Margrét Ísaksen og Þorbjörg Kolbrún Ásgrímsdóttir skipuð kennarar við Barnaskóla Seltjarnarnesskólahverfis frá 1. sept. 1967 að telja.

5. júlí 1967 var Kristjáni Jónssyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barna- og unglingaskólann í Hnífsdal frá 1. sept. 1967 að telja, samkvæmt hans eigin ósk.

S. d. var Emil Emilsson skipaður kennari við Barnaskóla Seyðisfjarðar frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Ellert Sigurbjörnssyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barna- og unglingaskóla Vatnsleysustrandarskólahverfis frá 1. sept. 1967 að telja.

10. júlí 1967 var Páli Sigurðssyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barnaskóla Hrafnagilsskólahverfis, Eyjafjarðarsýslu, frá 1. sept. 1967 að telja.

11. júlí var Arngrímur Geirsson skipaður kennari við Hérðasskólann að Laugum frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Dagný Þorsteinsdóttir og Unnur Tómasdóttir skipaðar kennarar við Gagnfræðaskólann í Vestmannaeyjum frá 1. sept. 1967 að telja.

18. júlí 1967 var Árna Þórðarsyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Hagaskólann í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja.

26. júlí var Venýju Lúðvíksdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskóla Garðahrepps frá 1. sept. 1967 að telja samkv. ósk hennar.

S. d. var Salóme Þ. Nagel veitt lausn frá kennaraembætti við Kvennaskólann í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hennar eigin ósk.

S. d. var Hrönn Jónsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskóla Akraness frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. eigin ósk.

S. d. var Elínu Önnu Kröyer veitt lausn frá kennarastöðu við barnaskóla Akureyrar frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hennar eigin ósk.

S. d. var Arthúri Ólafssyni veitt lausn frá kennarastöðu við Mýrarhúsaskólann á Seltjarnarnesi frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Elínu Sigurjónsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskóla Akureyrar frá 1. sept. 1967, samkv. hennar eigin ósk.

S. d. var Björgu Björnsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskóla Kópavogs frá 1. sept. 1967 að telja, samkv ósk hennar.

28. júlí 1967 var Ólafur Ingvarsson skipaður skólastjóri Barnaskólans að Varmá í Mosfellssveit frá 1. sept. 1967 að telja.

31. júlí 1967 var eftirtöldum kennurum og skólastjórum veitt lausn frá störfum sínum frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. þeirra eigin ósk: Eiríki Sigurðssyni skólastjóra við Oddeyrarskólann á Akureyri, Hirti L. Jónssyni skólastjóra við Glerárskólann á Akureyri, Sigurlaugu Bjarnadóttur, Jensínu Jensdóttur og Bjarna Jónssyni kennurum við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík.

2. ágúst 1967 var Vilhjálmur Einarsson skipaður skólastjóri Héraðsskólans í Reykholti frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. voru Kristín Aðalsteinsdóttir og Hörður Aðalsteinsson skipuð kennarar við barnaskóla Akureyrar frá 1. sept. 1967 að telja.

3. ágúst 1967 var Magnúsi H. Ólafssyni veitt lausn frá kennarastöðu við Héraðsskólann að Reykjum í Hrútafirði frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. eigin ósk.

S. d. var Önnu Stefánsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Héraðsskólann að Laugum frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. ósk hennar.

S. d. voru eftirtaldir kennarar skipaðir við barnaskóla Kópavogs frá 1. sept. 1967 að telja: Auður Brynja Sigurðardóttir, Guðmundur J. Guðmundsson, Jónína M. Baldvinsdóttir, Ragnhildur Einarsdóttir, Sigrún G. Björnsdóttir, Sigurbjörg Halldórsdóttir, Erla Jónsdóttir og Gerður Óskarsdóttir.

S. d. var Pétur Sigtryggsson skipaður kennari við Gagnfræðaskólann á Húsavík frá 1. sept. 1967 að telja.

15. ágúst 1967 voru Árni Njálsson og Kristín Helgadóttir skipuð kennarar við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja.

17. ágúst 1967 var Unni Jónsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Austurbæjarskólann í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. eigin ósk.

S. d. var Sigurði Guðmundssyni, skólastjóra við Barnaskóla Austur-Eyjafjallaskólahverfis, og Vilbergi Alexanderssyni, skólastjóra við Barnaskóla Ólafsfjarðar, veitt lausn frá stöðum sínum við framangreinda skóla frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. ósk þeirra.

18. ágúst 1967 voru Siggeir Ólafsson og Kristín Eyfells skipuð kennarar við Gagnfræðaskólann í Kópavogi frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Snjólaugu Önnu Sigurjónsdóttur og Kolfinnu Bjarnadóttur veitt lausn frá kennarastöðum þeirra við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. eigin ósk þeirra.

21. ágúst 1967 var Margrét Hallgrímsdóttir skipuð kennari við barnaskóla Garðahrepps frá 1. sept. 1967 að telja.

23. ágúst var Jóni Hannibalssyni veitt lausn frá handavinnukennarastöðu við Mýrarhúsaskólann á Seltjarnarnesi frá 1. sept. 1967 að telja, samkv. hans eigin ósk.

1. sept. 1967 var Valborgu Þorleifsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá s. d. að telja, skv. hennar eigin ósk.

S. d. var Bjarna Bjarnasyni veitt lausn frá kennarastöðu við Gagnfræðaskólann á Akranesi frá 1. sept. 1967 að telja, skv. ósk hans.

S. d. var Gísli Kristjánsson skipaður kennari við Laugagerðisskóla í Hnappadalssýslu frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Jón Þ. Björnsson skipaður kennari við Barnaskóla Borgarness frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Nína Sveinsdóttir skipuð kennari við Gagnfræðaskólann á Brúarlandi frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Helgu Þorsteinsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskóla Sauðárkróks.

4. sept. 1967 var Jón S. Pálsson skipaður skólastjóri Barnaskólans í Höfðakaupstað frá 1. sept. 1967 að telja.

5. sept. 1967 var Þorsteini Matthíassyni veitt lausn frá skólastjórastöðu við Barna- og miðskólann á Blönduósi frá 1. sept. 1967 að telja, skv. hans eigin ósk.

S. d. var Angantý Einarssyni veitt lausn frá kennarastöðu við Barna- og unglingaskólann á Þórshöfn frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Eysteinn Björnsson skipaður kennari við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja.

7. sept. 1967 var Sveinn Jóhannsson skipaður kennari við Gagnfræðaskólann í Kópavogi frá 1. sept. 1967 að telja.

8. sept. 1967 var Sigurður R. Guðmundsson skipaður skólastjóri við Leirárskóla í Borgarfirði frá 1. sept. 1967 að telja.

12. sept. 1967 var Sigurður Ó. Pálsson skipaður skólastjóri við Barna- og unglingaskóla Borgarfjarðar, N.-Múl., og Sigrún Pálsdóttir skipuð kennari við sama skóla frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Björn Svavarsson skipaður kennari við heimavistarbarnaskólann að Laugum, Dalasýslu, frá 1. sept. 1967 að telja.

14. sept. 1967 var Þorsteinn Pétursson skipaður kennari við Kleppjárnsreykjaskólann í Borgarfirði frá 1. sept. 1967 að telja.

22. sept. 1967 var Jón H. Björnssyni veitt lausn frá kennarastöðu við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Guðmundur Magnússon skipaður kennari við Héraðsskólann að Skógum frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Sigurhanna Salomonsdóttir skipuð kennari við Mýrarhúsaskólann á Seltjarnarnesi frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Pétur Bjarnason skipaður skólastjóri við Barna- og unglingaskólann á Bíldudal frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Jón Kristinsson skipaður skólastjóri við Barnaskóla Austur-Eyjafjallaskólahverfis frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Guðmundur Magnússon skipaður kennari við Héraðsskólann að Skógum frá 1. sept. 1967 að telja.

26. sept. 1967 var Þorkell Steinar Ellertsson skipaður skólastjóri við Alþýðuskólann að Eiðum frá 1. sept. 1967 að telja.

28. sept. 1967 var Páli Aðalsteinssyni veitt lausn frá kennarastöðu við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Axel Jóhannesson skipaður kennari við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. var Jón S. Pálsson skipaður skólastjóri Barna- og unglingaskólans í Höfðakaupstað frá 1. sept. 1967.

4. október 1967 var Helga Kristjánsdóttir skipuð kennari við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. sept. 1967 að telja.

10. október 1967 var dr. Kristni Guðmundssyni veitt lausn frá störfum sem ambassador Íslands í Rúmeníu frá 31. desember 1967 að telja.

S. d. var dr. Kristni Guðmundssyni veitt lausn frá störfum sem ambassador í Búlgaríu frá 31. desember 1967 að telja.

14. október 1967 var Sigrúnu Einarsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við Barnaskólann á Egilsstöðum frá 1. september 1967 að telja, skv. eigin ósk hennar.

S. d. var Páll Ágústsson skipaður kennari við Barna- og miðskólann á Patreksfirði frá 1. sept. 1967 að telja.

S. d. voru Guðmundur Frímannsson og Rósa Pálsdóttir skipuð kennarar við barnaskóla Akureyrar frá 1. sept. 1967 að telja.

16. október 1967 var Geirlaugu Björnsdóttur veitt lausn frá kennarastöðu við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. september 1967 að telja, samkv. ósk hennar.

25. október 1967 var Björn Steenstrup skipaður til þess að vera ræðismaður Íslands í Gautaborg og hefur hann nú fengið viðurkenningu sænskra stjórnvala til starfsins.

S. d. var Svavar Jónsson skipaður skólastjóri við heimavistarbarnaskólann í Haganesskólahverfi í Skagafirði frá 1. sept. 1967 að telja.

30. október 1967 var Reyni Karlssyni veitt lausn frá kennarastöðu við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. sept. 1967 að telja, skv. eigin ósk.

3. nóvember 1967 var skipuð fuglafriðunarnefnd skv. lögum nr. 33/1966: Dr. Finnur Guðmundsson, forstöðumaður dýrafræðináttúrudeildar Náttúrufræðistofnunarinnar, formaður, Birgir Thorlacius, ráðuneytisstjóri, Þorsteinn Einarsson, íþróttafulltrúi, Arnþór Garðarsson, dýrafræðingur, og dr. Agnar Ingólfsson, dýrafræðingur.

22. nóvember 1967 var Steingrími O. Thorlakssyni, ræðismanni í San Francisco veittur titillinn aðalræðismaður.

18. desember 1967 var Norman Hamilton skipaður ræðismaður Íslands í Glasgow. Var honum veitt viðurkenning 25. marz.

27. desember 1967 var gefið út leyfisbréf handa Sigurði Bjarnasyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var Vilhjálmi Þ. Gíslasyni veitt lausn frá embætti útvarpsstjóra frá 1. janúar 1968 að telja.

S. d. var Andrés Björnsson, lektor, skipaður útvarpsstjóri frá 1. janúar 1968 að telja.

29. desember 1967 var dr. Oddur Guðjónsson skipaður til þess að vera ambassador Íslands í Rúmeníu frá 1. janúar 1968 að telja.

S. d. var dr. Oddur Guðjónsson skipaður til þess að vera ambassador Búlgaríu frá 1. janúar 1968 að telja.

S. d. var Jón Marvin Jónsson skipaður ræðismaður Íslands í Seattle og hefur hlotið viðurkenningu bandarískra stjórnarvalda til að gegna þeirri stöðu.

Jónatan Hallvarðsson, hæstaréttardómari, hefur verið kjörinn forseti Hæstaréttar frá 1. janúar 1968 að telja til ársloka 1969. Einar Arnalds, hæstaréttardómari, var kjörinn varaforseti til sama tíma.

19. janúar 1968 var Guðmundur Magnússon, fil. lic., skipaður prófessor í viðskiptadeild Háskóla Íslands frá 1. marz 1968 að telja.

22. janúar 1968 var P. J. Seeuwen leystur frá starfi sem ræðismaður Íslands í Rotterdam.

23. janúar 1968 var Niels P. Sigurðsson skipaður til þess að vera ambassador Íslands í Belgíu. Sama dag var hann einnig skipaður til þess að vera fastafulltrúi Íslands hjá efnahagsbandalagi Evrópu.

24. janúar 1968 var Henrik Sv. Björnsson leystur frá embætti sem ambassador Íslands í Belgíu. Sama dag var hann einnig leystur frá starfi sem fastafulltrúi Íslands hjá Efnahagsbandalagi Evrópu.

29. janúar 1968 var gefin út löggilding handa Hirti Torfasyni, hæstaréttarlögmanni, til þess að vera dómstúlkur og skjalaþýðandi úr og á ensku.

31. janúar 1968 var gefið út leyfisbréf handa Jóhanni Ragnarssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var Einar Aakrann skipaður ræðismaður Íslands í Luxembourg.

S. d. var Federico Hilbck Serinamio skipaður aðalræðismaður Íslands í Lima.

S. d. var Thomas Patrick Hogan skipaður aðalræðismaður í Dublin.

Frá 1. febrúar hefur Helgi Guðmundsson, cand. mag., verið skipaður lektor í málfræði, og Óskar Halldórsson, cand. mag., verið skipaður lektor í bókmenntum í heimspekideild Háskóla Íslands um fimm ára skeið.

1. febrúar var Kjartani Ólafssyni, héraðslækni í Keflavíkurhéraði, veitt lausn frá embætti frá 15. maí 1968.

S. d. var Jóni Kjartanssyni, aðalræðismanni Finnlands í Reykjavík, veitt lausn frá því starfi að eigin ósk hinn 29. des. 1967. Var Haraldur Björnsson, ræðismaður, 30. des. 1967 skipaður til þess að taka við starfinu og honum veitt bráðabirgða viðurkenning sem aðalræðismanni 12. marz 1968.

S. d. var Emanuel Vanderborght skipaður vararæðismaður Íslands í Antwerpen.

S. d. afhenti Niels P. Sigurðsson Belgíukonungi trúnaðarbréf sitt sem ambassador Íslands í Belgíu.

5. febrúar afhenti dr. Oddur Guðjónsson trúnaðarbréf sitt sem ambassador Íslands í Sovétríkjunum.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Hólmfríði Magnúsdóttur, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Georg T. Bergquist veitt lausn frá starfi vararæðismanns í Hangö.

6. febrúar var skipuð stjórnarnefnd við Listasafn Einars Jónssonar: Frú Anna Jónsson, forstöðumaður safnsins, Birgir Thorlacius, ráðuneytisstjóri, dr. Kristján Eldjárn, þjóðminjavörður, sr. Jón Auðuns, dómprófastur, og Sveinbjörn Jónsson, hæstaréttarlögmaður.

9. febrúar var Sigvald M. Krag skipaður ræðismaður Íslands í Álaborg.

10. febrúar var Þór Vilhjálmssyni, prófessor, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Tómasi Gunnarssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Grétari Br. Kristjánssyni, lögfræðingi veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

26. febrúar var Philippe Tasiaux skipaður vararæðismaður Íslands í Brüssel.

28. febrúar var gefið út leyfisbréf handa Halldóri Steinsen, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum.

1. marz andaðist vararæðismaðurinn í Sundsvall, Svíþjóð.

11. marz var gefið út leyfisbréf handa Baldri Johnsen, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í líffærameinafræði. Jafnframt féll úr gildi sérfræðingsviðurkenning hans í hagnýtri heilbrigðisfræði.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Ásu Guðjónsdóttur til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Ásgeiri Karlssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Kristjáni Sigurjónssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Einar Aakrann veitt viðurkenning sem ræðismaður Íslands í Luxembourg.

13. marz var gefið út leyfisbréf handa Halldóri Steinsen, sérfræðingi í lyflækningum, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í gigtarsjúkdómum (rheumatologia) sem undirgrein.

14. marz var Ólafur S. Valdimarsson, viðskiptafræðingur, skipaður deildarstjóri í samgöngu- og iðnaðarmálaráðuneytinu.

S. d. var Árni Þ. Árnason, viðskiptafræðingur, skipaður deildarstjóri í iðnaðarmálaráðuneytinu frá 1. apríl 1969.

Dr. Ólafur Bjarnason, prófessor, hefur verið skipaður formaður stjórnar Vísindasjóðs og Páll A. Pálsson, yfirdýralæknir, varaformaður.

2. marz var gefið út veitingarbréf handa séra Kristjáni Róbertssyni til þess að vera sóknarprestur í Siglufjarðarprestakalli í Eyjafjarðarprófessdæmi frá 1. júní 1968 að telja.

25. marz var Sigvald M. Krag veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Álaborg.

30. marz var gefið út veitingarbréf handa séra Bjartmar Kristjánssyni fyrir laugalandsprestakalli í Eyjafjarðarprófsdæmi.

Áslaug Jónsdóttir hefur verið skipuð aðstoðarmaður við handritaviðgerðastofu Þjóðskjalasafns Landsbókasafns og Handritastofnunarinnar frá 1. apríl 1968 að telja.

1. apríl var Jónasi Oddssyni, héraðslækni í Eskifjarðarhéraði, veitt lausn frá embætti.

18. apríl var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Hannesi Blöndal til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. John E. G. Benedikz til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Baldri Fr. Sigfússyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

27. apríl var frú Ingiríður Guðmundsdóttir skipuð húsvörður við Menntaskólann í Reykjavík frá 1. júní 1968 að telja.

Steindór Steindórsson var skipaður skólameistari Menntaskólans á Akureyri frá 1. maí 1968 að telja.

2. maí var Heimir Bjarnason skipaður héraðslæknir í Helluhéraði frá 15. maí 1968 að telja.

8. maí afhenti dr. Oddur Guðjónsson forseta Búlgaríu trúnaðarbréf sitt sem ambassador í Búlgaríu.

9. maí var Steingrími Gauti Kristjánssyni, lögfræðingi veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

14. maí var Kjartan Ólafsson skipaður til þess að vera héraðslæknir í Keflavíkurhéraði frá 15. maí 1968 að telja.

17. maí afhenti dr. Oddur Guðjónsson forseta Ungverjalands trúnaðarbréf sitt til þess að vera ambassador Íslands í Ungverjalandi.

S. d. afhenti Guðmundur Í. Guðmundsson forseta Portúgal embættisskilríki sín sem ambassador Íslands í Portúgal.

24. maí afhenti dr. Oddur Guðjónsson forseta Rúmeníu, Nicolae Ceaussescu, trúnaðarbréf sitt sem ambassador Íslands í Rúmeníu.

26. maí andaðist Sigurd Christensen, vararæðismaður í Herning í Danmörku.

30. maí var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Brynjólfi Ingvarssyni, Reykhúsum, Eyjafirði, til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Þórarni B. Stefánssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

5. júní var gefið út veitingarbréf handa sira Óskari Finnbogasyni fyrir Bíldudalsprestakalli í Barðastrandarprófastdæmi.

6. júní var staðfest ráðning stud. med. & chir. Guðmundar Jónhannessonar til að vera héraðslæknir í Þórshafnarhéraði frá 13. júní til 31. ágúst 1968. Frá sama tíma hætti Lúðvík Óskarsson héraðslæknisstörfum.

9. júní var Philippe Tasiaux viðurkenndur sem ólaunaður vararæðismaður Íslands í Brüssel.

10. júní var Thomas Patrich Hogan viðurkenndur sem aðalræðismaður Íslands í Dublin.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Guðmundi Bjarnasyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í handlæknissjúkdómum með sérstöku tilliti til handlæknissjúkdóma í börnum.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Einari Baldvinssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum með hjartasjúkdóma sem undirgrein.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Hallvarði Einvarðssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Ingólfi Steinari Sveinssyni til þess að mega stunda almennar lækningar.

13. júní var Bjarna Guðmundssyni, héraðslækni á Selfossi, veitt lausn frá embætti frá 31. desember 1968 að telja.

20. júní var Birgir Thorlacius, ráðuneytisstjóri, skipaður í stjórn Menningarsjóðs Norðurlanda af hálfu menntamálaráðuneytisins til tveggja ára frá 1. janúar 1969 að telja. Varamaður hans er Árni Gunnarsson, stjórnarráðsfulltrúi.

22. júní var skipuð nefnd til þess að endurskoða lög nr. 59/1928, um friðun Þingvalla, og lög nr. 48/1956, um náttúruvernd, friðun Þingvalla og þjóðgarða. Í nefndina voru skipaðir: Birgir Kjaran, alþingismaður, sem jafnframt var skipaður formaður nefndarinnar, og alþingismennirnir Benedikt Gröndal, Eysteinn Jónsson og Gils Guðmundsson.

Bergsteinn Jónsson, cand. mag., hefur verið skipaður lektor í sagnfræði, og Sveinn Skorri Höskuldsson, mag. art., hefur verið skipaður lektor í bókmenntum í heimspekideild Háskóla Íslands um 5 ára skeið frá 1. júlí 1968 að telja. Jafnframt hefur Bergsteinn Jónsson verið leystur frá starfi kennara við Menntaskólann við Lækjargötu í Reykjavík frá sama tíma.

4. júlí var Sigurður Egilsson, héraðsdómslögmaður, skipaður til þess að vera bæjarfógeti í Neskaupstað frá 15. ágúst 1968 að telja.

9. júlí var gefið út leyfisbréf handa Björgvini Ó. Jónssyni, cand. odont., til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

11. júlí var gefið út leyfisbréf handa cand. odont. Ólafi Höskuldssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Garðari Gíslasyni, cand. odont., til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

12. júlí var séra Árni Sigurðsson skipaður til þess að vera sóknarprestur í Þingeyrarklausturssprestakalli í Húnavatnsprófastsdæmi frá 1. júlí 1968 að telja.

16. júlí var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Auðólfi Gunnarssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Jóhanni Gunnari Ólafssyni, bæjarfógeta á Ísafirði og sýslumanni í Ísafjarðarsýslu, veitt lausn frá embætti frá 1. október 1968 að telja.

17. júlí var staðfest ráðning Þorkels Jóhannessonar, læknis, til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Borgarnesi frá 20. júlí 1968 til 19. ágúst s. á.

S. d. var staðfest ráðning cand. med. & chir. Auðuns K. Sveinbjörnssonar til að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Keflavík frá 15. júní til 15. ágúst 1968.

S. d. var staðfest ráðning Ingimars S. Hjálmarssonar, læknis, til að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins á Húsavík frá 1. til 31. júlí 1968.

S. d. var staðfest ráðning cand. med. & chir. Guðmundar Elíassonar til að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Hvammstangahéraði frá 1. júlí til 30. sept. 1968.

S. d. var Hafsteini Hafsteinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Hafsteini Hafsteinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

18. júlí var Þorkell Jóhannesson, læknir, skipaður prófessor í læknadeild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1968 að telja.

29. júlí var Bergsteinn Á. Bergsteinsson skipaður fiskmatsstjóri frá 1. júlí 1968 að telja.

S. d. var gefið út veitingarbréf handa séra Halldóri Gunnarssyni til þess að vera sóknarprestur í Holtsprestakalli í Rangárvallaprófastsdæmi frá 1. júní 1968 að telja.

7. ágúst var Jóni Oddssyni, cand. juris, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

8. ágúst var Jónasi Gústavssyni, cand. juris, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Vali Júlíussyni, héraðslækni á Seyðisfirði, veitt lausn frá embætti frá 1. nóvember 1968 að telja.

12. ágúst var fellt úr gildi fyrir aldurs sakir, frá 31. desember 1968, leyfi Aksels Kristensen til að reka lyfjabúð í Kópavogi.

16. ágúst var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Þorsteini Svörfuði Stefánssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Andri Ísaksson, forstöðumaður skólarannsókna menntamálaráðuneytisins, skipaður deildarstjóri í skólarannsóknadeild ráðuneytisins frá 1. ágúst 1968 að telja.

20. ágúst var gefið út leyfisbréf handa Braga Guðmundssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

23. ágúst var Brynleifur H. Steingrímsson, læknir, skipaður héraðslæknir í Selfosshéraði frá 1. janúar 1969 að telja.

S. d. var Brynjólfi Sveinssyni, yfirkennara við Menntaskólann á Akureyri, veitt lausn frá embætti fyrir aldurs sakir.

6. september var Björgvin Bjarnason, sýslumaður, Hólmavík, skipaður til þess að vera bæjarfógeti á Ísafirði og sýslumaður í Ísafjarðarsýslu frá 1. október 1968 að telja.

9. september var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Guðmundi Kristni Jónmundssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

10. september var gefið út leyfisbréf handa Þorláki Sævari Halldórssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í barnalækningum hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Páli B. Helgasyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. voru eftirtaldir menn skipaðir í námsbókanefnd til næstu fjögurra ára, samkvæmt 2. grein laga nr. 51/1956, um Ríkisútgáfu námsbóka: Kristján Gunnarsson, skólastjóri Langholtsskóla, og er hann formaður nefndarinnar, Gunnar Guðmundsson, skólastjóri Laugarnesskóla, og Pálmi Jósefsson, skólastjóri Miðbæjarskóla, samkvæmt tilnefningu Sambands íslenzkra barnakennara, Finnur T. Hjörleifsson kennari, samkvæmt tilnefningu Landssambands framhaldsskólakennara, og Helgi Elíasson, fræðslumálastjóri. Varamenn í nefndinni eru: Guðmundur Magnússon, skólastjóri Laugalækjarskóla, og er hann varaformaður, Þórður Kristjánsson, kennari, og Þorsteinn Sigurðsson, kennari, samkvæmt tilnefningu Sambands íslenzkra barnakennara, og Kristinn Gíslason, kennari, samkvæmt tilnefningu Landssambands framhaldsskólakennara.

21. september var ræðismanni Íslands í Chicago, dr. Árna Helgasyni, veitt nafnbótin aðalræðismaður.

25. september var Þorsteini Skúlasyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Jóni Óskarssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Frey Ófeigssyni, lögfræðingi, til málflutnings fyrir héraðsdómi.

30. september var gefið út leyfisbréf handa Ástu Björt Thoroddsen til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Birgi Jóhannesi Dagfinnssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

Benedikt E. Árnason, endurskoðandi í ríkisendurskoðuninni, hefur fengið lausn frá starfi 1. okt. 1968.

2. október var Jóhanni Þorkelssyni, héraðslækni á Akureyri, veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1969 að telja.

3. október var Matthíasi Ingibergssyni, lyfjafræðingi, veitt leyfi til að reka lyfjabúð í Kópavogi frá 1. janúar 1969 að telja.

S. d. var Ásberg Sigurðsson skipaður borgarfógeti við borgarfógetaembættið í Reykjavík frá 15. nóvember 1968 að telja.

S. d. var Andrés Valdimarsson skipaður til þess að vera sýslumaður í Strandasýslu frá 1. nóvember 1968 að telja.

Fransicso Suarez L-Calleja hefur verið veitt lausn frá störfum sem ólaunuðum aðalræðismanni Íslands í Havana, þar sem hann hefur flutzt burt frá Havana. Einnig hefur Armando Suarez Hinze, ólaunuðum vararæðismanni Íslands í Havana, verið veitt lausn frá störfum af sömu ástæðum.

4. október var Gylfa Thorlacius, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

9. október var séra Þórarni Þórarinssyni, sóknarpresti í Vatnsendaprestakalli, S.-Þing., veitt lausn frá embætti frá 1. nóvember 1968 að telja.

S. d. var séra Sigurði K. G. Sigurðssyni, sóknarpresti í Hveragerði, veitt lausn frá embætti frá 1. desember 1968 að telja.

14. október var Hannesi Hafstein, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Ragnari Arnalds, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

15. október var gefið út leyfisbréf handa séra Rögnvaldi Finnbogasyni til þess að vera sóknarprestur í Seyðisfjarðarprestakalli í Norður-Múlaprófastsdæmi frá 1. nóvember 1968 að telja.

S. d. var Kristjana Kristinsdóttir skipuð ritari Menntaskólans við Hamrahlíð í Reykjavík frá 1. september 1968 að telja.

17. október var Stefáni Péturssyni veitt lausn frá embætti þjóðskjalavarðar frá 1. desember 1968 að telja.

S. d. var Bjarni Vilhjálmsson, cand. mag., skjalavörður, skipaður þjóðskjalavörður frá 1. desember 1968 að telja.

18. október var Jóhannes Guðmundsson skipaður húsvörður við Hamrahlíð frá 1. október 1968 að telja.

23. október var Sigfús Magnússon skipaður deildarstjóri saltfisk- og skreiðardeildar Fiskmats ríkisins frá 1. júlí 1968 að telja.

S. d. var Jón J. Ólafsson skipaður deildarstjóri ferskfisk- og freðfiskdeildar Fiskmats ríkisins frá 1. júlí 1968 að telja.

30. október var gefið út leyfisbréf handa Jónasi A. Aðalsteinssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

8. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Ingolf Jóns Petersen til þess að mega kalla sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Sigurjóni Jónssyni til þess að mega kalla sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

13. nóvember var gefið út veitingarbréf handa Þórhalli Höskuldssyni, cand. theol., fyrir Möðruvallaklaustursprestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi.

S. d. var séra Stefán Snævarr, settur prófastur, skipaður til þess að vera prófastur í Eyjafjarðarprófastsdæmi frá 1. nóvember 1968 að telja.

S. d. var séra Pétur Ingjaldsson, settur prófastur, skipaður til þess að vera prófastur í Húnavatnsprófastsdæmi frá 1. nóvember 1968 að telja.

15. nóvember var Jóhannes Árnason, sveitarstjóri Patrekshrepps, skipaður til þess að vera sýslumaður í Barðastrandarsýslu frá 15. nóvember 1968 að telja.

18. nóvember andaðist Per Kind, ræðismaður Íslands í Harstad í Noregi.

20. nóvember var Finn B. Arnesen veitt lausn frá störfum vegna veikinda, en hann hefur verið aðalræðismaður Íslands í Sao Paulo.

21. nóvember var Lars Eskil Strömstén skipaður vararæðismaður Íslands í Hangö.

S. d. var Stig Ove Lennart Enström skipaður vararæðismaður Íslands í Sundsvall.

S. d. var Sigursteinn Aleck Thorarinson skipaður vararæðismaður Íslands í Winnipeg.

S. d. var Roberto Eminente skipaður vararæðismaður Íslands í Napolí.

S. d. var Antonio Julio da Silva Dias skipaður vararæðismaður Íslands í Oporto í Portúgal.

S. d. var Rafael Oliver Ferrer skipaður ræðismaður Íslands á Mallorka.

27. nóvember var Þóroddur Jónasson, héraðslæknir, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Akureyrarhéraði frá 1. janúar 1969 að telja.

28. nóvember var Birgir Möller skipaður deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu frá 1. janúar 1969 að telja.

11. desember andaðist Árni Helgason, aðalræðismaður Íslands í Chicago.

19. desember var gefið út leyfisbréf handa Jóhanni Gunnari Ólafssyni, fyrrv. sýslumanni og bæjarfógeta, til málflutnings við Hæstarétt.

SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

28. janúar lét hr. Sigurður B. Sigurðsson af störfum sem ræðismaður Bretlands í Reykjavík.

15. marz andaðist sendifulltrúi Póllands í Reykjavík, Wiktor Jabczynski.

20. marz kom til Íslands Mieczyslaw Kroker, sem skipaður hefur verið til að veita fyrst um sinn forstöðu sendiráði Póllands í Reykjavík.

21. maí afhenti sendiherra Júgóslavíu, hr. Ilija Topaloski, forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Júgóslavíu á Íslandi með búsetu í Osló.

Frá 30. júní hefur Gunnar Rocksén, vararæðismaður, látið af störfum í sænska sendiráðinu. Jafnframt byrjaði Carl Gustaf (Gösta) Edling vararæðismaður og 2. sendiráðsritari að starfa við sendiráðið 1. júlí 1968.

13. júlí lét ambassador Helge Akre af forstöðu norska sendiráðsins í Reykjavík í fjarveru Tor Myklebost, ambassadors, en við tók sem Chargé d'Affaires a. i. Björn Frode Östern, annar sendiráðsritari.

Frá 15. ágúst hefur Einar Egilsson, ræðismaður, látið af störfum sem ræðismaður fyrir Mexico í Reykjavík.

25. september var Sigurjóni Sæmundssyni veitt viðurkenning til þess að vera ræðismaður fyrir Svíþjóð á Siglufirði.

S. d. afhenti hr. Kijiro Miyake forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Japans á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

Einari Bergi Ingvarssyni hefur samkvæmt eigin ósk verið veitt lausn frá störfum sem vararæðismaður fyrir Danmörku á Ísafirði. Mun lausnin miðast við 1. október 1968.

18. október afhenti sendiherra Íran, hr. Akbar Darai, forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íran á Íslandi með búsetu í Stokkhólmi.

30. október var hr. Valentine E. Scalise veitt viðurkenning sem ræðismaður fyrir Bandaríki Ameríku í Reykjavík.

21. nóvember var Luis Wybo Alfaro skipaður ræðismaður fyrir Mexico á Íslandi.

S. d. var Ásgeiri Magnússyni veitt viðurkenning til þess að vera ræðismaður fyrir Írland í Reykjavík.

S. d. var Aðalbirni Tryggvasyni veitt viðurkenning til þess að vera ræðismaður fyrir Danmörku á Ísafirði.

28. nóvember var Haraldi Björnssyni veitt viðurkenning til þess að vera aðalræðismaður fyrir Finnland í Reykjavík.

SKRÁ

um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1968.

	Tbl. nr.
Alliance hf., Reykjavík	21
Almenna útgerðarfélagið hf., Reykjavík	65
Almennir verktakar hf., Hafnarfirði	50
Auglýsingastofan hf., Reykjavík	6
Austursel hf., Reykjavík	42
B.Á.-Húsgögn hf., Reykjavík	9
Bakkaver hf., Eyrarbakka	73
Bakki hf., Reykjavík	9
Bifreiðaverkstæðið Berg hf., Ólafsvík	17
Bókhald og Umsýsla hf., Reykjavík	53
Brjótur hf., Akureyri	13
Búvélaverkstæðið hf., Akureyri	13
Byggingarefni hf., Reykjavík	53
Dósagerðin hf., Reykjavík	23
Eldir hf., Reykjavík	7
EN-Lampar hf., Mosfellshreppi	10
Fag hf., Hafnarfjörður	59
Farmasía hf., Reykjavík	38
Fjöliðjan hf., Hellu	3
Flugeldagerðin hf., Akranes	50
Flugfélagið Þór, Keflavík	39
Fragtflug hf., Reykjavík	42
Friðþjófur hf., Eskifirði	17
Frosti hf., Breiðdalsvík	44
Geisli hf., Akureyri	13
Gjafaval hf., Reykjavík	45
Grein hf., Kópavogur	9
Grensás hf., Reykjavík	53
Gróður hf., Keflavík	50

	Tbl. nr.
Guðm. A. Guðmundsson hf., Reykjavík	65
Gunnsteinn Sigurðsson hf., Reykjavík	65
Hafver hf., Reykjavík	30
Hagbarður hf., Húsavík	4
Hagsmíði hf., Reykjavík	61
Hagur hf., Keflavík	50
Hamraborg hf., Ísafjarðarkaupstaður	61
Hf. Nóatún, Seyðisfirði	56
Hillabakarí hf., Seyðisfirði	51
Hjálmur hf., Flateyri	74
Hlutafélagið Staðall, Reykjavík	38
Hraunver hf., Hafnarfjörður	7
Hrímfaxi hf., Flateyri	17
Hrólfur hf., Seyðisfirði	55
Ingólfsprent hf., Reykjavík	21
Ísaberg hf., Reykjavík	30
Jóhann Ólafsson & Co. hf., Reykjavík	57
J. P. innréttingar hf., Reykjavík	45
Kilja hf., Reykjavík	46
Klæðagerðin Eliza hf., Reykjavík	70
Kynning hf., Reykjavík	42
Könnun hf., Reykjavík	9
Laugarnes hf., Seltjarnarneshreppur	49
Málningarrúllur hf., Reykjavík	6
Nesco hf., Reykjavík	45
Niðursuðan hf., Grundarfirði	21
Nýja Útgerðarfélagið hf., Reykjavík	21
Nöf hf., Hofsósi	36
Orlofsdvöl hf., Reykjavík	25
Panelofnar hf., Kópavogur	65
Parísarbúðin hf., Vestmannaeyjum	3
Prjónastofan Dyngja hf., Egilsstaðakauptún	11
Radíómiðun hf., Reykjavík	57
Rafvélar hf., Reykjavík	6
Sana Trading Company hf., Akureyri	13
Sel hf., Reykjavík	61
Sjólastöðin hf., Reykjavík	46
Sjónvarpshúsið hf., Akureyri	61
Skipaafgreiðsla Jakobs Karlssonar hf., Akureyri	56
Skipanaust hf., Grindavík	10
Skipasmíðastöð Stykkishólms hf., Stykkishólmi	13
Skipholt hf., Hafnarfjörður	65
Skjaldfönn hf., Reykjavík	65
Skodaverkstæðið hf., Hafnarfirði	50
Skóglugginn hf., Reykjavík	30
Smíðastofan hf., Hafnarfirði	65
Snarfari hf., Vestmannaeyjum	33
Sporður hf., Reykjavík	45
Sportvörur hf., Reykjavík	5
Steypustöð Vestmannaeyja hf., Vestmannaeyjar	65
Stígandi hf., Ólafsfirði	23

	Tbl. nr.
Súgandi hf., Suðureyri	16
Sælgætisgerðin Júmbó hf., Seltjarnarnes	49
Slægætis- og efnagerðin Gróa hf., Reykjavík	61
Tómstundahöllin hf., Reykjavík	57
Trésmiðjan Ösp hf., Hafnarhreppur	36
Turn hf., Þykkvabær, Rangárvallasýslu	33
Úlfar Guðjónsson hf., Kópavogur	7
Útgerðarfélag Sauðárkróks hf., Sauðárkrókur	14
Vatns- og hitalagnir hf., Reykjavík	7
Veltir hf., Reykjavík	61
Verzlunin Hólsgata 7 hf., Neskaupstað	51
Virki hf., Rifi, Snæfellsnessýslu	21
Vísir hf., Bíldudal	50
Þ. Skaftason hf., Reykjavík	6
Þungaflutningar hf., Reykjavík	65
Þyrill hf., Reykjavík	53
Æsa hf., Ísafjörður	21
Ökukennslan hf., Reykjavík	30

SKRÁ

um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingarblaði 1968.

	Tbl. nr.
Pöntunarfélagið Von, Flateyri	4
Pöntunarfélag lögreglumanna á Akureyri, Akureyri	53
Pöntunarfélag Tálknafjarðar og nágrennis (P.F.T.) Tungu, Tálknafirði	67

SKRÁ

um firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaðinu 1968.

Reykjavík.	Tbl. nr.
Á Hansen & Co.	21
Á. Jóhannsson sf.	71
Aðalfasteignasalan	1
Aðstoð sf.	21
Áklæði og gluggatjöld sf.	7
Almennar tryggingar hf.	30
Álmur sf.	25
Alþjóða Líftryggingarfélagið hf.	7
Antíkbólstrun	14
Ármúli 9 sf.	71
Ástvaldur & Halldór sf.	71
Bananasalan sf.	30

	Tbl. nr.
Bárður og Kristinn sf.	14
Beini sf.	9
Benedikt og Páll sf.	25
Bifreiðastöð Steindórs sf.	30
Bifreiðaverkstæðið Bjarmi sf.	25
Bifreiðaverkstæði G & G	1
Birgir Einarsson	53
Bitstál sf.	66
Bjarni Þ. Bjarnason, Haukur Guðmundsson	57
Björgunarfélagið hf.	62
Björgvin Frederiksen hf.	57
Bláfeldur sf.	7, 71
Blika hf.	30
Bliki hf.	9
Blikk sf.	46
Blikksmiðja Bjarna Ólafssonar sf.	32
Blómahúsið	14
Blóma- og gjafabúðin	7
Blóm & Ávextir	71
Blóm & Grænmeti hf.	25
Bókhaldsþjónustan sf.	71
Borgarholt sf.	1
Borgarlagnir sf.	57
Borgarsteinn sf.	62
Botn sf.	7
Bragabúð	32
Brautarnesti	53
Breiðholtskjör	44
Brjóstsykurgerðin Nói hf.	44, 66
Bræðingur hf.	30
Bústaður sf.	30
Byggingaframkvæmdir sf.	32
Byggingarsamvinnufélag starfsmanna ríkisstofnana	38
Byggingarsamvinnufélag verkamanna og sjómanna	30
Byggingaver hf.	53
Chemia hf.	9
Dánar- og félagsbú Málfríðar og Kristjáns Kristjánssonar	44
Dentalia hf.	62
Dieselverk	29
Dieselþjónustan	14
Domus Teknica	11
Drangar hf.	30
Drengjafatastofan	46
Eimskipafélag Reykjavíkur hf.	7
Einar B. Guðmundsson, Guðlaugur Þorlaksson, Guðmundur Pétursson og Axel Einarsson	46
Einar H. Zoëga & Company sf.	9
Einhamar, samstarfsfélag byggingameistara	30
Elektron sf.	57
Elding Trading Company hf.	71
Eliza sf.	71

	Tbl. nr.
Endurskoðunarskrifstofa Björns Knútssonar	30
Falur sf.	7
Farskip	42
Fiskveiðahlutafélagið Alliance	14
Fiskveiðahlutafélagið Kópanes	7
Fjarhitun sf.	25
Fjölritunarþjónustan sf.	38
Flóra hf.	57
Freyjubúðin	53
Fylkir hf.	71
Glersalan og speglagerðin sf.	30
G. Marteinsson hf.	25
Gólfteppalistar	1
Grafan sf.	71
Gróa sf.	61
G.S. búðin	25
Guðmundur og Elí sf.	38
Gúmmíþjónustan	38
G. Þorsteinsson & Johnson hf.	38
Háafell hf.	71
Háaleitis Apótek	30
Hafnarbíó hf.	46
Hagsmíði hf.	62
Halldór Einarsson, umboðs- og heildverzlun	53
Hallveigastígur 10 sf.	57
Hallveigastígur sf.	62
Hampiðjan hf.	7, 42
Hansa hf.	3
Hárgreiðslustofan Dís	38, 61
Hárgreiðslustofan Hörn sf.	9
Hárgreiðslustofan Lísa	14
Hárgreiðslustofa Vesturbæjar	71
Haukur hf.	38
Heildverzlunin Ýmir	21
Hegra hf.	38
Herjólfur	7
Herramaðurinn	66
Hf. Anna Þórðardóttir	38
Hf. Árvakur	46
Hf. Egill Vilhjálmsson	25
Hf. Hegra	71
Hf. Veggfóðrarinn	9
Hf. Ölgerðin Egill Skallagrímsson	38
Hjólbarðaverkstæði Sigurjóns Gíslasonar sf.	66
Hljóðborg	21
Holts hraðhreinsun	30
Hornsteinn sf.	7
H. Óskarsson sf.	21
Hraðhreinsun Árbæjar	30
Hraðhreinsunin Hreinsir sf.	62
Hraðhreinsun Laugaráss	30

	Tbl. nr.
H. Sigurþórsson sf.	44
Húseignin Bræðraborgarstígur 19 sf.	66
Húsgagnavinnustofa Hreins og Sturlu sf.	30
Hverfill sf.	53
Hverfiprent	21
Hverfisgata 44 sf.	38
Iða sf.	7
I. Guðmundsson & Co., hf.	7
Ilmbjörk sf.	53
Ingólfsprent	21
Innheimtuþjónustan	1
Ísstjarnan	39
Jóhann Karlsson & Co. hf.	9
Jóhann Ólafsson & Co., fasteignir	57
John Lindsay hf.	38
Jónskjör hf.	66
Jöklar hf.	57
Kaffistofan Austurstræti 4	44
Kallakjör	44
Katla hf.	30
Kaup—Rann hf.	7
Kjarakot hf.	7, 57
Kirkjuból hf.	21
Kleópatra sf.	57
Klæðning hf.	53
Kolbeinn Jóhannsson & Co.	30
Kristján G. Gíslason hf.	71
Kristján Johann hf.	57
Kristján og Guðjón sf.	7
Kúlulegasalan hf.	9
Kæling sf.	32
Lakkrísgerðin Lómur sf.	30
Landflutningar hf.	66
Laugarásbakarí	46
Laugavegur 172 hf.	62
Letur sf.	32
Linditré sf.	44
Litla Blikksmiðjan	14
Litrún hf.	71
Ljós & Orka sf.	57
Lundey	21
Málningarúllur sf.	7
Matvælageymslan hf.	57
Max Pemberton hf.	7
Melita umboðs- og heildverzlun	39
Miðás sf.	7
Miðborg	66
Miðborg — fasteignasala	66
Mjólkurfélag Reykjavíkur	25
Moldvarp sf.	57
Mót og Stanzar hf.	7

	Tbl. nr.
Múlabúðin	7
Netagerð	38
Netastofan hf.	7
Nóatún sf.	38
Nærfataverksmiðjan Lilla hf.	71
Ólafur & Hallfreður sf.	30
Olíuverzlun Íslands hf.	62
Osta- og smjörsalan sf.	7
O. V. Jóhannsson & Co.	7
Páll Jóh. Þorleifsson hf.	62
Parísarbúðin	46
Pétur Stefánsson og Bjarni Kristmundsson, verkfræðingar	42
Plastbúðin sf.	44
Platínubúðin	38
Prjónastofan Hlín hf.	9
Pöntunarfélag Vogaskóla	62
R. Kjartansson & Co.	46
Radíóvirkinn	71
Radíomiðun sf.	57
Raftækjabúðin	71
Raftækjasalan hf.	38
Rafvélar c/o Jón Guðjónsson	7
Rafvélaverkstæðið Volti	71
Ránargata 16 sf.	38
Reykjaprent hf.	6, 7
Rit- og reiknivélar	25
Rjá sf.	30
Röst sf.	53
S. Óskarsson & Co. h.f.	7
Safnvöruverzlunin	42
Saltsalan sf.	14
Samband ísl. samvinnufélaga	42
Sameignarfélagið Biðskýlið, Sogaveg 1 sf.	42
Samkaup hf.	30
Sápuhúsið hf.	14
Selásverk	66
Selsvör sf.	30
Sendibílastöðin hf.	7
Sigr. Zoëga & Co.	66
Sigurver sf.	53
Silkibúðin sf.	14
Sjónvarpsmyndir sf.	32
Sjóvátryggingarfélag Íslands hf.	57
Sjóver hf.	61
Skálaberg sf.	71
Skálholt hf.	53
Skápaval sf.	46
Skildinganesbúðin	38
Skipholt 29 sf.	32
Skóhúsið hf.	25
Skótízkan sf.	7, 71

	Tbl. nr.
Skóverzlun Þórðar Péturssonar	53
Skriftvélaþjónustan	25
Smíðastofan Álmur sf.	25
Sogavegur 1 sf.	38
Sólarflug	25
Sólglit sf.	57
Stálvirkinn	32
Stétt sf.	46
Stjörnuhárgreiðslustofan	57
Strandberg hf.	71
Sturlaugur Jónsson & Co.	7
Súkkulaðiverksmiðjan Síríus hf.	38
Svansprent	14
Sveinn & Ólafur sf.	57
Sæfell	38
Sælgætisgerðin Móna sf.	7
Söluturninn Háaleitisvegi 108	30
Technica hf.	7
Tékkneska bifreiðaumboðið á Íslandi hf.	46
Th. Egilsson	21
Timburverzlunin Völundur hf.	45
Tómas Kristjánsson & Co.	21
Tónaútgáfan sf.	52
Trésmiðjan Víðir hf.	1
Trétækni sf.	7
Treyjan sf.	71
Valur hf.	53
Vélaval hf.	66
Vélaverkstæði J. Hinrikssonar	7
Vélsmiðjan Málmur	7
Véltækni hf.	46
Verkfræðistofa Braga Þorsteinssonar og Eyvindar Valdimarssonar sf.	66
Verk hf.	30
Verzlunin Dalbraut 3	53
Verzlun Guðrúnar Bergman	61
Verzlunin Fell	44
Verzlunin Goðaborg	9
Verzlunin Guðjón Guðmundsson sf.	71
Verzlunin Hof hf.	7
Verzlunin Réttarholt	9
Verzlun Óla Þór	14
Verzlunin Valva	44, 61
Vesturbæjar Radíó	38
Vogue hf.	7, 71
Volti sf.	7
Ýtan hf.	7
Þjóðkjör sf.	29
Þorri sf.	30
Þórsnes sf.	25
Þorsteinsbúð	14
Þvottaþjónustan	66

Tbl. nr.

Ökukennslan sf. 33
Öndvegi hf. 21

Akranes.

Bíla- og málningarverkstæðið hf. 43, 48
Gler og Málning sf. 16
Sigurður Hallbjarnarson hf. 10
Sigurður hf. 43
Skagaver 69
Verzlunin Tröð 44
Vörubifreiðastjórafélagið Þjótur 44
Þórður Óskarsson hf. 53
Þorgeir & Helgi hf. 14

Akureyri og Eyjafjarðarsýsla.

Arnar sf. 14
Bifreiðaverkstæðið Þórshamar hf. 26, 38
Bíla- og vélasalan sf. 21
Bílaþjónusta sf. 67
Bjarni Jónsson & Co. 14
Blóma- og listaverkasalan 56
Bólstruð húsgögn hf. .....
Byggingarsamvinnufélagið Lund 57
Ekkofarm sf. 56
Fatagerðin Iris 14
Félagsbúið á Einarsstöðum og Sílastöðum 14
Freyr sf. 57
Geislar sf. 14
Hagi hf. 62
Hárgreiðslustofan Björk sf. 14
Hótel Akureyri hf. 14, 35
Hraðhreinsun 26
Kjötmarkaðurinn 56
Ljósgjafinn hf. 14
Norðurflug 21
Prentverk Odds Björnssonar hf. 59
Radíóbúðin 57
Sameignarfélagið Hlín, Akureyri 56
Skeljungsumboðið sf., Akureyri 56
Skjaldborg sf. 56
Skurðgrafan 14
Smjörlíkisgerð Akureyrar hf. 23
Sportkraft 68
Tóbaksbúðin 57
Tónabúðin 14
Trésmíðaverkstæðið Fjarki sf. 68
Veganesti 14
Verzlunin Brynja sf. 14
Víkingur sf. 57

Tbl. nr.

Árnessýsla.

Guðmundur og Sverrir sf. 56
Hraðfrystihús Stokkseyrar hf. 42
Málningaþjónusta Páls Árnasonar, Selfossi 44
Meitilinn hf. 70
Mjölnir hf. 70
Raflagnir sf. 29
Sérleyfisbílar Selfoss sf. 9
Skallagrímur sf. 45
Sláturfélag Suðurlands 56
Steypuiðjan sf. 70
Vingull sf. 70

Barðastrandarsýsla.

Freyja hf. 43
Hraðfrystihús Tálknafjarðar hf. 14
Mjólkursamlag V.-Barðastrandarsýslu 70
Vélsmiðjan Sindri hf. 60
Verzl. Ó. Jóhannesson hf. 60
Verzlunin Geitá 43

Dalasýsla.

Kol hf. 29

Gullbringu- og Kjósarsýsla.

Eikabúð 59
Fuglabúið Vængir sf. 59
Hafnarprent sf. 3
Hraunver hf. 42
Íslenzka Álfélagið hf. 3, 42
Permanentstofan sf. 50
Sælgætisgerðin Móna sf. 50
Trésmíðaverkstæðið Karmur sf. 1
Union sf. 59
Vefarinn hf. 3, 35
Vélsmiðja Njarðvíkur hf. 10
Verzlunin Bára sf. 8
Vogabúðin sf. 38
Þristur sf. 42

Hafnarfjörður.

Birki sf. 63
Fiskur hf. 21
Fjarðarvélar hf. 35
Íslenzka Álfélagið hf. 35, 38
— — — 39, 59
Jökulfiskur 59
Lýsi & Mjöl hf. 23

Tbl. nr.

Norðurstjarnan hf. 21
Sigurður Sigurjónsson og Júlíus Júlíusson sf. 35
Ýtuvélar hf. 21, 63

Húnavatnssýsla.
Gunnarsbakarí 38
Kaupfélag Húnvetninga 46
Ljósvakinn hf. 21
Sölufélag Austur-Húnvetninga 46
Verzlun Andrésar Guðjónssonar 29

Húsavík:
Ás hf. 65
Borg hf. 68
Húsavíkurbíó 21
Trésmiðjan Fróði hf. 70
Útgerðarfélagið Barðinn hf. 10
Vélaverkstæðið Múli sf. 10

Ísafjörður og Ísafjarðarsýsla.
Djúpbáturinn hf. 65
Fáfni hf. 73
Fjöliðjan hf. 4
Hagkaup 56
Kaupfélag Dýrfirðinga 73
Mjólkurfélag Ísfirðinga 23
Pöntunarfélag starfsmanna póst og síma 70
Sandfell hf. 4
Skemman 48
Verzlunin Dagsbrún 46, 65
Vestanflug hf. 44

Keflavík.
Bræðslufélag Keflavíkur hf. 56
Fis hf. 14
Heimir hf. 4
Hraðfrystihús Keflavíkur hf. 5, 73
Rörlagnir sf. 43
Sveinn & Þórhallur sf. 13
Vasaútgáfan 63
Verzlunin Eva 21

Kópavogur.
Bílasprautun og réttingar 52
Blikksmiðjan Vogur hf. 4
Burstagerðin hf. 35
Digranes hf. 56
Hannarr sf. 73
Heildverzlunin Faco sf. 59
Hjallanes hf. 43
Hjallur hf. 65
Hraðbraut sf. 43

	Tbl. nr.
Húsgagnamálarinn	11
Jarðtækni	45
Kjörbækur sf.	65
Nýja bílaþjónustan	14
Óli og Gísli hf.	44
Ópelbúðin sf.	73
Saumastofan Hlíf	4
Skrúður hf.	53
Sólarkaffi sf.	56, 69
Stuðlatré	69
Sælgætisgerðin H. B.	63
Sælgætis- og efnagerðin Pálminn	32
Söluskálinn Terry	8
Trésmiðjan Grein sf.	10
Verzlunin Guðm. Guðjónsson	44
Víðsjá — kvikmyndagerð	29
Vinnuvélar Ingólfs Tryggvasonar	30
Suður-Múlasýsla.	
Íslenzki verðlistinn sf.	68
Söltunarstöð Hraðfrystihús Fáskrúðsfjarðar sf.	60
Norður-Múlasýsla.	
Árnabúð sf.	46
Fjarðarsíld hf.	16
Hafblik hf.	73
Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.	
Arasynir hf.	43
Kaupfélag Borgfirðinga	43
Olíustöðin í Hvalfirði hf.	5
Plastverksmiðjan Brákarey	66
Vélaverkstæði Jóns Helga	73
Neskaupstaður.	
Fákur	21
Fiskvinnslustöð SÚN	70
Síldarvinnslan hf.	44
Ólafsfjörður..	
Fiskur sf.	9
Rangárvallasýsla.	
Hafrafell hf.	51
Hellugler hf.	65
Suðurverk sf.	9
Sauðárkrókur.	
Alþýðuhúsið hf.	14
Jóhannes Gunnarsson, umboðs- og heildverzlun	35
Sámsbær	35

	Tbl. nr.
Seyðisfjörður.	
Austurfell sf.	73
Fjörður sf.	44
Netagerð	56
Siglufjörður.	
Byggingarverkstæðið hf.	35
Hárgreiðslustofa Siglufjarðar	65
Hótel Höfn sf.	38
Verzlunin Björk	49
Æskan hf.	71
Skaftafellssýsla.	
Gissur hvíti sf.	48
Trésmiðjan Ösp	38
Verzlunarmannafélag Vestur-Skaftfellinga	35
Skagafjarðarsýsla.	
Trésmiðjan Ás	13
Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla.	
Búðaós hf.	66
Hólmi hf.	69
Hrói hf.	14
Otur hf.	63
Pöntunarfélag Gufuskála (P. G. G.)	21
Skipasmíðastöðin hf.	66
Skipasmíðastöð Stykkishólms hf.	59
Verk sf.	73
Þórsberg sf.	17
Strandasýsla.	
Kaupfélag Steingrímsfjarðar	44
Vestmannaeyjar.	
Bambi	45
Markús Jónsson, umboðs og smásala	56
Olíusamlag Vestmannaeyja	53
Plastver sf.	73
Reynir hf.	67
Vélsmiðjan Magni hf.	14
Vinnslustöðin hf.	61
Þingeyjarsýsla.	
Óðinn hf., Raufarhöfn	38
Sniðill sf.	62
Verzlunin Síða	32
Verzlun Jóns og Jóhanns, Raufarhöfn	46

Stjórnartíðindi B, nr. 337 og skrár.